Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 82 (1858) | Силистра, вторник, 3 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

БУЗЛУДЖА – ВРЪХ РОЖДЕН

2 август 1971 година. Един велик ден за българите. Осемдесетгодишнината от основаването на БКП се превърна в празник за целия народ, в ярка демонстрация на неговата сплотеност около политиката на партията-ръководителка.

Последния ден на юли Силистра осъмна радостна и развълнувана. Стотици хора се бяха събрали пред ОК на БКП, откъдето щеше да потегли началото на колоната на трудещите се от нашия окръг за всенародните тържества на легендарния връх. Хората имаха основание да бъдат радостни. Те щяха да отнесат там своеобразния рапорт на обновения добруджански край, благодарността на неговото слънчево настояще. Да изпратят колоната бяха дошли членовете на бюрото на ОК на БКП Калин Димитров, Станчо Николов, Ата нас Киров, много граждани. С вълнуващо слово към заминаващите се обърна председателят на окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП Игнат Димитров.

Точно в 6.30 часа, обкичена с много лозунги и плакати, колоната потегли от Силистра. Песни, музика, радост. Това може точно да охарактеризира пътуването до Нова Черна, където се събраха всички коли на окръга. И отново на път. Първата почивка направихме едва пред Габрово, защото никой не искаше да спира, всички бързаха. Бях в много коли, слушах разговорите на хората и ми беше светло и хубаво. Те говореха за очакващия празник, спомените на по-възрастните достигаха и до черните години на робството, а отвън се разстилаше картината на нова България, ярка демонстрация на непрестанния ни възход към комунизма.

Във Великотърновски окръг започнахме да застигаме колоните и на други окръзи от северната част от страната. Вълнуващи бяха поздравленията, които се разменяха, вееха се знамена, блестяха портретите на пионерите на комунизма у нас. „Да живее Добруджа“, ехтеше Габровският балкан, когато се разминавахме с колоната на толбухинци. А той беше прекрасен. Освен внушителната украса от двете страни на пътя, високо по склоновете, на златния фон на пожънати ниви се виждаха огромни букви — „БКП“. „Слава на БКП“, „БКП—КПСС“, „80 ГОДИНИ“.

На десетина километра по пътя от Габрово за връх Столетов колите вече се подредиха плътно една до друга. Движението ставаше особено бавно, защото стотици, а може би и хиляди автобуси и коли чакаха път. Към 18 часа наближихме върха на опълченците. С няколко души от село Кайнарджа отидохме пеш до подножието му и станахме свидетели на разпределянето на огромния поток към Бузлуджа. С един камион от Тутракан и още няколко наши коли успяхме да преминем.

Половин час преди започването на тържествената заря на върха движението беше почти спряно. Стотици силистренци се отправиха към върха, който грееше като звезда в далечината.

Тържествената проверка. Министърът на народната отбрана армейският генерал Добри Джуров приема рапорта на строените почетни роти. Завършек бяха и операция „Българска слава“ и Шестата Димитровска експедиция. Оркестърът свири заря. Отекват картечни редове, блясват гроздовете на ракетите — неувяхващият букет за безсмъртното дело на Димитър Благоев.

Късно през нощта нашите коли бяха приети на върха. Но повечето от хората не заспаха и посрещнаха утрото на будни. 1 август. Бузлуджа приличаше на огромен лагер. Хиляди коли, градове от палатки, хиляди радостни хора.

Още от 7 часа поляната пред официалната трибуна започна да се изпълва. В 8 часа тя вече беше изпълнена до краен предел, дори и дърветата наоколо бяха обкичени с хора. Над множеството се размахваха символистични червени макове, знамена, портрети на основателите на партията, на партийни и държавни ръководители. В 8.30 часа пристигна и внушителна колона знамена.

Точно в 9.40 минути върхът се разтърси от мощно „ура“ и скандирания „Слава на БКП“, „Слава“. Пред множеството откъм паметника се появиха официалните лица. На трибуната заеха места първият секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на НРБ Тодор Живков, председателят на Народното събрание Георги Трайков, членът на Политбюро на

(Продължава на IV стр.)

Пример за подражание

Работниците от групата на Тодор Димитров от механичния цех на ДПП „Електрометал“ редовно изпълняват трудовите си норми 219 на сто и за първото полугодие се нареждат на челно място.

Пометен ден

ВТОРИ АВГУСТ е незабравим ден за нашата партия и целия български народ. Незабравим и паметен ще остане той и в съзнанието на тридесетте млади комунисти, които в този ден пред паметника на добруджанските революционери получиха партийните си билети. Пред събралото се множество бе изнесен литературно-музикален монтаж, посветен на 80-годишнината от създаването на БКП.

С кратко слово тържеството откри първият секретар на градския комитет на партията Ганка Андреева. От името на бюрото на ОК на БКП младите комунисти бяха поздравени от секретаря на окръжния комитет на партията Калин Димитров. Успехи в техния път като комунисти им пожела и председателят на окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов.

Развълнувани, смутени, горди, младите комунисти пристъпваха един по един и получаваха от ръцете на активните борци против фашизма и капитализма червените партийни билети. От тяхно име Недялка Недева увери градския и окръжния комитети на партията, че встъпвайки в редовете на славната Българска комунистическа партия, те няма да пожалят сили и енергия за осъществяването на нейната програма.

А. РИЗОВ

По утвърдения път на успехите

За лакозаливния цех на завод „Липа“ не е характерен едно образният и продължителен шум на различните полуавтоматични машини, който се носи в останалите цехове. В този важен участък от целия производствен процес на предприятието през целия работен ден е тихо и спокойно. И ако всичките извършвани операции се наблюдават отдалеч, някои ще помислят, че тук работата е лесна и приятна. Но силната ацетонова миризма, която се отделя от лаковия разтвор, прави въздуха тежък и неприятен и затова този участък с право се счита за един от най-трудните в целия завод. Тук работи лакозаливната бригада на Атанас Рашков, която се състои само от девет души, но е бригада, борещa се за званието „Бригада за комунистически труд“.

Детайлите, които се изработват серийно от ръчно-подготвителните бригади, пристигат непрекъснато в лакозаливното отделение, затова и напрежението може би тук е най-голямо. То започва от шприцьора Тодор Неделчев и се предава на машинистите Боню Христов, Мальчо Николов, Марин Тодоров. Обработвайки внимателно пристигащите детайли, те ги приготвят за шлайфане и швабеловане. За първото полугодие на тази година бригадата на Атанас Рашков постигна средно изпълнение на трудовите си норми 150 процента и затова бе определена на първо място в цялото предприятие. От една година качествената работа е достигнала такова равнище, че бригадата се е превърнала в „Доверник на ОТК“. В чест на 80-та годишнина от създаването на БКП производствениците от лакозаливния участък изпълниха всичките свои обещания и постигнаха нови трудови успехи. Със своята ускорена работа те спомогнаха много да се увеличат бройките на изработените бюра. „Младост“, предназначени за Съветския съюз, и масички — „М—11“, които се изнасят за фирмата „ЛОК“ в Англия. С редовното преизпълнение на месечния график мал ката, но сплотена бригада от лакозаливния цех се стреми да запази високото звание „Завоюван първенец“ и почетното червено флагче и за следващото тримесечие.

В цеха продължава да се носи острата ацетонова миризма на лаковия разтвор, но в забързаните действия на сменния майстор Петър Георгиев и машинистите Петър Димов и Йордан Иванов от поредната смяна се долавя непреодолимият техен стремеж да се завърши предсрочно запланувана работа.

И. ЕНЧЕВ

За заслужени успехи

Осемдесетгодишнината от историческия Бузлуджански конгрес и основаването на славната Българска комунистическа партия — празникът, в чиято чест работниците от цялата страна извършиха родица трудови подвизи, донесе на трудовия колектив на ДПП „Електрометал“ — Силистра голяма радост.

На посветеното на голямото събитие открито партийно събрание, състояло се преди няколко дни в салона на предприятието, присъствува първият секретар на градския комитет на партията в Силистра др. Ганка Андреева. Тя изнесе доклад за историята и борбите на партията на комунистите у нас, спря се на перспективите, които очерта пред народа ни Десетият партиен конгрес, посочи хоризонтите, които открива пред добруджанския край и пред Силистра изпълнението на предначертанията на шестата петилетка.

На събранието бе отчетено и всичко онова, което колективът на предприятието е постигнал с труд и упоритост, за да рапорту ва в деня на празника успехите си пред партията, посочени бяха усилията на заводската партийна организация и отличните резултати, получени през годината. Накрая др. Андреева връчи на колектива на ДПП „Електрометал“ преходното знаме за отлична партийно-политическа работа, предадено в градския комитет на БКП от представители на Хмелницка област.

Електрометалци получиха скъпото отличие за активната си работа пред празника, за заслужените си успехи. (СТ)

Тържествен ритуал

Миналия петък в Алфатар късно след обяд в местността „Чарамаши“ стана тържественото закриване на жътвата. В присъствието на другарите Йордан Нейков, първи секретар на РК на БКП, Гроздю Йорданов, председател на АПК, Стоян Георгиев, секретар на РК на БКП, и Михаил Стрезев, председател на РС на професионалните съюзи, бещe отчетено съревнованието в жътвената кампания между комбайнерите в ТКЗС — с. Алфатар и общо за аграрно-промишления комплекс. За първенец-комбайнер в жътвената кампания бе обявен Димитър Недев от ТКЗС — с. Алфатар, който е пожънал общо 2 560 декара и овършал 830 т зърно. Както всяка година, така и тази бе изпълнен ритуалът по под насяне на венец от житни класове на комбайнера-първенец и погача, замесена от новата реколта. За група комбайнери, които през цялото време на жътвената кампания са били на челно място, беше обявена групата, с ръководител Георги Черналиев, която пожъна общо 6 600 декара и овърша 2 020 тона зърно. След литературно-музикалната програма, изнесена от пионерите при основно училище в село Алфатар, тържеството по закриването на жътвената кампания прерасна в народно веселие, което продължи до късно през нощта.

К. ИВАНОВ

ДЕНОНОЩЕН ТРУД

Вече две седмици механизаторите от ТКЗС — с. Срацимир денонощно порят земната гръд. Плуговете се впиват дълбоко в почвата и я подготвят за богата родитба. Единадесетте дизела на стопанството тежко бобтят из блоковете. За едно денонощие те изорават по 800-1 000 декара. Трактористите през ят дневния си график. По план те трябва да изораят по 50 декара, а постигат по 60 и повече. Въпросът тук обаче опира до освободените от слама площи. Нужна е здрава дисциплина и организация, за да бъде сламата бързо извлечена от блоковете и балирана. В това отношение стопанството среща трудности с транспорта. Недостатъчен е, а и помощта, обещана им от Растително-защитната станция, все още не идва. Досега от планувaните 22 950 декара дълбока оран, обработени са само 5 400. Липсата на достатъчно освободени площи пречи и за пълното натоварване на машините.

Особено внимание отделят ръководството и специалистите на фигурната оран, която тук ще се направи на 4 000 декара. Срацимирските механизатори мобилизираха сили и дадоха дума да не допуснат никакви слабости в изпълнението на гази за дача. Те се включиха в органи зираното от ОНС — управление „Земеделие“—съревнование за срочна и качествена фигурна оран и сега се борят за достойно представяне. Организирани са дежурства, през които стопански и партийни ръководители, членове на управителния съвет, специалисти отблизо контролират хода на оранта. Редовно се оценява качеството и оценките се нанасят в паспортите на механизаторите. На всеки тракторист е раздадена и специална тетрадка, в която проверяващото лице може да изрази подробно своето мнение за качеството на извършваната оран или даде препоръки за отстраняване на допуснати слабости.

Денонощният труд в полето предполага и добри условия за почивка. На комплексната бригада в с. Срацимир и бригадите в Поп Кралево и Главан са предоставени напълно обзаведени фургони, които ще осигурят пълноценен отдих за почиващата смяна трактористи. Ръководството е помислило и за допълнителни премии, освен тези, които се полагат по конкурса на механизаторите, с което още повече ще ги стимулира в тяхната работа.

Със своя съзнателен труд през тези дни за пример в стопанството са комунистът-механизатор Вълчо Кирилов Вълчев, Стоян Тодоров Чешмеджиев от комплексната бригада в с. Срацимир и комунистът Стоян Димитров Стоянов от с. Главан.

Л. БОЯНОВА

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 30 юли тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Освободени площи от слама в %	Набрани тютюн в %
Айдемир	24.2	46.8	x
Калипетрово	16.5	60.6	25
Бабук	24	45.3	125
Ширково	20	92.7	35
Смилец	35	63	11.5
Срацимир	23.5	34.9	x
ДСС-Силистра	4.9	93.8	x
АПК-Силист.	22.6	53.1	33.6
Алфатар	26	67.7	33.6
Алеково	46.5	56.5	55.3
Кайнарджа	23.4	47.4	31.6
Голеш	32	87.2	32
Средище	21.2	62.2	32.8
АПК-Алфатар	28.5	62.7	37.8
Ситово	11.9	44.5	41
Сребърна	25	52.5	x
Попина	15.5	45.5	x
Добротица	18.6	48.4	39.5
АПК-Ситово	16.6	47.1	40.3
Главиница	21	55.5	34.6
Пансиево	21.3	63	62
Сокол	20.3	46.7	28.8
Зафирово	13.5	54	13.2
Ст. Караджа	19.3	55.1	41.2
ДЗС „Я. Заб.“	23.6	50	x
АПК-Главин.	19.9	54.4	45
Тутракан	10.1	33.8	8.3
М. Преславец	23	46.1	27
Белица	26.8	62.4	40
Н. Черна	25.3	54.4	x
АПК-Тутракан	20.7	51	29.5
Дулово	22.8	54.7	31.3
Междел	27.8	64.1	26
Окорш	23.3	51.1	22
Секулово	14.8	35.5	21.6
Чернолик	22.7	52	64.4
ДЗС—Окорш	13.4	65	45.4
АПК-Дулово	22	52.7	37.4
Всич. за окр.	22.1	55	38.4

Група военни мостовици на обекта жп линия с ръководител лейтенант Иван Йорданов и група строители с бригадир Иван Димитров строят пътен надлез край с. Бабук. До средата на този месец те смятат да предадат обекта.

Вести от Тутракан

Завършиха жътвата

В чест на 80-годишнината от основаването на БКП и в изпълнение решенията на Десетия конгрес на партията аграрно-промишленият комплекс завърши една от най-важните селскостопански кампании — жътвата. Четирите кооперативни прибраха пшеница от площ 78 000 декара и получиха общо 23 800 тона зърно. Първи завършиха жътвата комбайнерите от Н. Черна и М. Преславец. Честите валежи, силните бури и ветрове причиниха доста загуби на стопанствата, затова и плановия добив изпълнява само кооперативът в с. Нова Черна.

През напрегнатите дни на жътвената кампания ръководството на аграрно-промишления комплекс създаде добра организация на труда, гарантираща успешното изпълнение на важната задача. Много са и комбайнерите-първенци. Сега механизаторите, специалистите, ръководителите от комплекса и кооперативните стопанства насочиха вниманието си към не по-малко важната селскостопанска работа за сезона — дълбоката оран.

Грижа за вторите култури

Наред с многото задачи, които кооператорите и механизаторите от аграрно-промишления комплекс в Тутракан решават и изпълняват в тези напрегнати летни дни, се отделя внимание и на вторите култури. Засетите непосредствено след жътвата на ечемика площи с фуражна царевица са готови за окопаване. Първи навлязоха в блоковете трактористите от ТКЗС — с. Нова Черна и ТКЗС — с. Белица. Механизаторът Йордан Спасов от с. Старо село е окопал вече 1 000 декара царевица с култиватор, а в с. Белица са окопани над 1 200. В новочерненското стопанство започна и дъждуването на тази култура.

Навременните грижи, които полагат ръководствата на двете стопанства в отглеждането на фуражната царевица — втора култура, е гаранция за получаване на предвидените добиви.

Живко ТРУШЕВ

Научност в социалистическото съревнование

Неотдавна се проведе пленум на ГК на БКП в Тутракан по въпроса за внедряване научност в организацията и ръководството на социалистическото съревнование. Доклад изнесе Иван Йоргов — председател на градския съвет на профсъюзите.

Не случайно градският комитет беше се насочил отново към този важен въпрос. Месеци преди провеждането на пленума се работи в тази насока от щатните и нещатни сътрудници с профкомитетите, партийните и комсомолските ръководства. По този начин се внесе раздвижване и подобряване на работата по водене и отчитане на социалистическото съревнование, по внедряване научност в неговата организация.

Социалистическото съревнование в предприятията и учрежденията от град Тутракан постоянно разраства, все повече се превръща в голяма икономическа и морална сила за изпълнение на стопанските задачи и за изграждане на новия човек. Сега то обхваща 2 800 работници и служители с лични и колективни обещания от общо 3 700 организирани профсъюзни членове.

Работниците и служителите от града се включиха масово в социалистическото съревнование, посветено на 25-годишнината от провеждането на социалистическата революция в България и 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин, а още по-масово то се разгоря в чест на Десетия конгрес на партията и 80-годишнината от създаването й. Прове доха се много и най-разнообразни трудови инициативи. Извърши се огромна възпитателна работа сред трудещите се. В чест на тези забележителни дати всички предприятия от града изпълниха успешно производствените си планове. По добри се трудовата и технологическа дисциплина, решително се пристъпи към внедряване на саратовската система, тясно свързана със социалистическото съревнование.

Научното ръководство на социалистическото съревнование в града е в неговото начало. В промкомбината, ЗРЧНО и ЗГУ „Терма“ има разработена добра система-модел за водене на съревнованието. Васил Манчев, председател на заводския профкомитет в промкомбината, направи табла за месечно отчитане на съревнованието по работни места и индивидуално, на които се нанасят данните по постиженията по точковата система. Това е добре и работниците проявяват интерес. Но ефектът от социалистическото съревнование и неговата мобилизираща сила е в това, периодите на отчитане да са по възможност най-кратки, дори ежедневни. От същия недостатък страдат системите-модел и в другите предприятия. Специалистите ще трябва да внесат подобрения в това направление. Голям недостатък е и това, че след като са изработени системите-модел, понататък малко се прави, за да се изпълнят основните принципи на съревнованието за гласност, сравнимост, масовост и другарска взаимопомощ, така както са залегнали в самите модели.

Девизът на социалистическото съревнование е изучаването, разпространяването и внедряването на челния опит. Сериозно се подценява обмяната му в самите предприятия между цехове, бригади, смени и други производствени единици. Добри резултати се получиха от проведеното състезание между работническите от предачния цех на фабрика „Славянка“ под ръководството на първичната партийна организация и профкомитета. Проведена е обмяна на опит с трима работници — постоянни първенци. В ЗРЧНО Димитър Арабаджиев е постоянен и най- добър качественик. В своята бригада той обучава шестте млади работници. Не се предприема обаче нищо от страна на партийното, стопанското и профсъюзното ръководства неговият опит да бъде изучен и внедрен и в другите бригади. Също неговият опит може да се пренесе и в други предприятия на града.

Използуват се различни форми на стимулиране. Във фабрика „Славянка“, където 96 процента от целия колектив участвува в социалистическото съревнование, през 1970 година са излъчени 202 ударника. Дадени са общо 2 020 лева награди. Връчваха се червени преходни знамена за цех, бригада и смяна първенец. Смяната на Симеон Леонтиев през миналата година в продължение на три тримесечия печели съревнованието и знамето остана завинаги при тях. Такава практика има и в завода за резервни части и нестандартно оборудване. Обаче в трите кооперации „Съединение“, „Нов живот“ и „Домостроител“ на съревнование то не се обръща достатъчно внимание.

Другарят Калин Димитров — секретар на ОК на БКП, който присъствува на пленума, изрази мнение, че направеното не е малко, но има още много да се желае и постигне. Той обърна внимание на ръководителите на предприятията, на градския комитет на БКП да отделят по-голямо внимание за изучаване опита на Димитър Арабаджиев. Комсомолът и градският народен съвет да се намесят активно в ръководството на съревнованието. Др. Димитров наблегна и на това, да се използуват по-активно радиоуредбите, многотиражката, листовките, мълниите, като по този начин ще се наградят морално първенците.

Накрая се приеха решения за още по-добра работа по внедряване научността в организацията и ръководството на социалистическото съревнование.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Грижи за младите служители

Младите служители, постъпили на работа в органите на окръжното управление на МВР — Силистра през тази година, са оградени с грижи и внимание от страна на партийното и служебното ръководства. Тяхната работа не би се увенчала с успех, ако не получаваха помощ и подкрепа от дългогодишните служители. Неотдавна бе проведена среща-разговор с младите служители. И. Йорданов Г. Цонков, И. Димитров, Ж. Касабов и Пайрязов споделиха своите впечатления за тяхната работа. Те изразиха мнение, че успешното усвояване на задълженията от страна на младите служители и правилното им прилагане в практиката са колективен успех. В тях проличава другарската взаимопомощ и загриженост.

Много често служителите от държавна сигурност споменаваха името на Мирчо Колев. Неуморим в работата си, той винаги подкрепя младите служители, осигурява им литература, свързана със службата. По негови указания се провеждат хубави мероприятия, обръща се сериозно внимание на дисциплината, играеща много важна роля за успешното водене на борбата с нарушенията на обществения ред и престъпността. Благодарствени думи бяха изказани по адрес на Никола Краев. Кварталните отговорници Е. Енев и Пайрязов разказаха за трудностите, които срещали в първите дни, и за помощта, която са получили от дългогодишните служители за преодоляването им.

Учебната година, в която активно са участвували младите служители, също бе предмет на обсъждане на тази среща. Накрая те увериха партийното и служебното ръководства, че ще положат всички усилия за предотвратяване нарушенията и случаите на престъпност.

Елена ИЛИЕВА

Младежката бригада на Иван Асенов от завод „Стомана“ в Силистра, която в чест на 80-годишнината изпълнява своите норми 150 на сто.

УСПЕХЪТ НА БРИГАДАТА

Цех метало-монтажен на ДПП „Електрометал“ — Силистра. Вървя по пътечката между машините и търся да срещна познати лица. Партийният секретар Антон Александров ми разказва нещо, аз го слушам съсредоточен и ето вече отминахме и Тодор, и Васил Костов, и другия Тодор — Драганов. Стоим в малката станчка и чакаме. Вън един млад човек със силен глас вика:

— Илия, ей Илия, чакат те.

Илия Георгиев — това е бригадирът на бригада „Александър Матросов“, която е временният водач в съревнованието в чест на 80-годишнината от основаването на БКП. Ето го, идва усмихнат и голям, с половин метър е по-висок и от двама ни. Още от първите му думи личи, че е добър събеседник.

— Нашата бригада е връстник на предприятието. Млада е, 40 души от работниците в нея са комсомолци. Как работим ли? Работим.

Зад скептичната краткост на последната му дума се крият много неща. Партийният секретар на предприятието уж само допълва, а фактически ни разказва част от трудовата биография на тези хора.

— За първото тримесечие спечелиха първенството, за второто също го удържаха, въпреки че имаха много съперници. Сега само една крачка им остава до завоюването на званието „Бригада за комунистически труд“.

— Добро време се случи — сякаш на себе си казва пак Илия. — Пред голямото събитие в живота на партията и народа ентусиазмът на хората е голям, стремежът за достойно представяне помага на всеки от нас да дава максималното, на което е способен. Ще устоим и този път. При нас е и групата първенец в предприятието.

— Групата-първенец в бригадата-първенец?

— Да, защо се учудвате на това. Нима не е хубава тази концентрация на успехи.

Хубава е. А заслугата за това е на Тодор Димитров и неговите момчета. Казваме, че цифрите са сухи, но те не са сухи. Те са усмивка, радост, чувство за изпълнен дълг. Първото тримесечие — 220 на сто, второто — 240. А третото — нима мислите, че могат да бъдат по-малко.

— Така ли е, Васильо?

Ударникът-шлосер Васил Костов ми отговаря само с усмивка. Изглежда тук сред грохота на машините една усмивка говори много повече от няколко стереотипни думи. Така правят и Тодор Маринов, и Стефан Желязков, всички. Събрани заедно, тези усмивки са като един изгрев, за който хората са мечтали, който са създали със собствените си ръце. Добри и силни са те. Планът за юли е изпълнен отново предсрочно. Най-късно до 20 август ще бъде решен и въпросът с плана и за този месец. Рапортът пред едно друго голямо събитие — 27-годишнината от победата на социалистическата революция, също ще има свое реално, твърдо покритие. Въздействието от това и самочувствието от постигнатото ще са още по-големи, като се има предвид, че този месец ще бъде обявен и за ударен.

Преместихме се в стаята на Александров. Бригадирът подръпваше от цигарата и вече с увлечение разказваше за участие в разговорите за историята на партията, за лекциите, които са слушали работниците, за традициите, които са се създали в продължение на изтеклите 4 години от създаването на ДПП „Електрометал“ и които постоянно се обогатяват и развиват.

Пред входа, на постоянната сатирична витрина, видях имената на десетина души, които не са присъствували на общозаводското събрание, проведено неотдавна. Съвсем импровизирано попитах Илия:

— От твоите хора има ли някой в оня списък на входа?

— Какъв списък? А, да. Моите хора в такива списъци не се включват, те са огън момчета.

Този път партийният секретар се усмихна. Той също беше доволен от „огъня“ на момчетата на Илия.

Когато си вземах довиждане, от портала ме изпратиха две сърдечни и искрени усмивки. Няма човек, който да не се отзове на такава покана и да не търси начин и повод в най-скоро време отново да премине този светъл, слънчев портал.

Енчо ЖЕЧЕВ

Васил Друмев в Силистра

По случай 70 години от смъртта му

РОДЕН в гр. Шумен през 1838 г. и умрял като търновски митрополит Климент през 1901 година, той е жив в съзнанието на българския народ като автор на първата българска повест „Нещастна фамилия“ и на първата българска драма „Иванко“. Странна изглежда криволичещата житейска диря на този неспокоен боец от Белградската легия на Раковски, заменил въстаническата униформа с владишко расо, под което не престава да тупти родолюбивото му и ученолюбиво българско сърце. Като епископ Климент Браницки неколкократно посещава Силистра, за което свидетелствуват няколко писма до Тодор Пейов, бивш силистренски учител и след това душата на Българското книжовно дружество в Браила, и до владиката Глигорий. Първите са известни и публикувани, а вторите стоят непроучени в архива на митрополията.

Още в писмото от 12. X. 1872 г. от Браила до Нешо Бончев, В. Друмев пише, че списанието на Книжовното дружество се внася в България свободно. „В Русчук, Свищов, Видин, Тулча, Черна вода, Силистра, Шумен, Варна, Търново и пр. ние пращаме книжките свободно“. Писмото завършва с тревожния въпрос: „Канят ме да ида владика. Да ида ли?“

На другата година той вече е свещенодякон и пише на Т. Пейов: „Това ми причинява големи душевни мъки. Мене не ми се искаше така безвъзвратно да се разделям с миналото си... Вашите писма приятелски произведоха ми много радостно впечатление... защото видях и се уверих, че не е изгубено минало то, че аз съм яко свързан с него“.

Накрая на писмото обяснява на приятеля си защо не му е изпратил снимка. „Мислех като нахлузя калимявката да си снема портретът и тогава да пратя на приятелите си и двата лика.“

На 29. 8. 1874 г. той пише от Русе: „Днес тръгвам за Тутракан, откъдето ще сляза за Силистра.“

Защо е бил в Тутракан, се разбира от едно необнародвано писмо на Тутраканската българска община до русенската митрополия с дата 1 септ. 1874 г.

„Долуподписаните избиратели, избрани според чл. 65 на Устава... под председателството на епископ Климент, за да изберем членове на смесения казалийски съвет.“

По-нататък се обяснява, че епископ Климент открил събранието с прилична реч и посъветвал представителите на тутраканското еснафство да изберат помежду си за съвета хора, „които да отговарят на важните задачи.“ Накрая се посочват избраните.

След избирането на казалийския съвет в Тутракан, Климент Браницки се озовал в Силистра, но мисията му на владишки представител съвсем не го задоволявала. Той продължавал да жи вее с грижите и тревогите на Браилското книжовно дружество и затова на 8. 9. 1874 г. в писмо от Силистра пише за своите планове като сътрудник на дружеството и за работата си върху статиите „За богомилството“ и за „Мати Болгария“ от Н. Бозвели.

В писмо от 11 септември 1874 г. пише: „От Силистра преди няколко дена ти пратих четири страници продължение „За богомилството“... Смятам утре с немската поща още малко неща да ти пратя материал.“

На 21. XI. 1874 г. той пак е в Силистра и пише: „Сега съм в Силистра. Книжките получих още от Русчук при тръгването си. Старецът ще гледа да ги прекара през цензурата. Ще ми пише... Песните получих. Да видиме какво ще мога с тях да направя.“

От ноември 1874 г. до април 1875 г. В. Друмев е почти непрекъснато в Силистра и освен грижите около българската община, в която избухнала разпра между младите и старите, него непрекъснато са го вълнували ли събитията около дейността на Браилското дружество и от писмата му личи, че той постоянно следи обществения живот и периодичния печат и взема дейно участие в книжовния живот на българската емиграция.

В едно писмо от 24 април 1875 г. от Силистра той моли Пейов да подпомогне силистренския деец на културата и член на казалийския съвет, художника Цани Зографски, в една негова мисия до Браила.

Климент Браницки е отново в Силистра през юни 1876 г., току след кървавото потушаване на Априлското въстание, когато един от силистренските първенци Алиш паша с една орда ходжи из околните села да ги глобява и ограбва. В. Друмев изглежда, че лично е упражнил влияние върху каймакамина да се спре акцията срещу българите. В писмо от 15 юни 1876 г. до владиката, той пише: „Истина, че разни слухове бяха доста обезпокоили българското население както в градът, тъй и в селата, но с благоразумните мерки, които каймакам бей беше взел, успокоихме всички.“

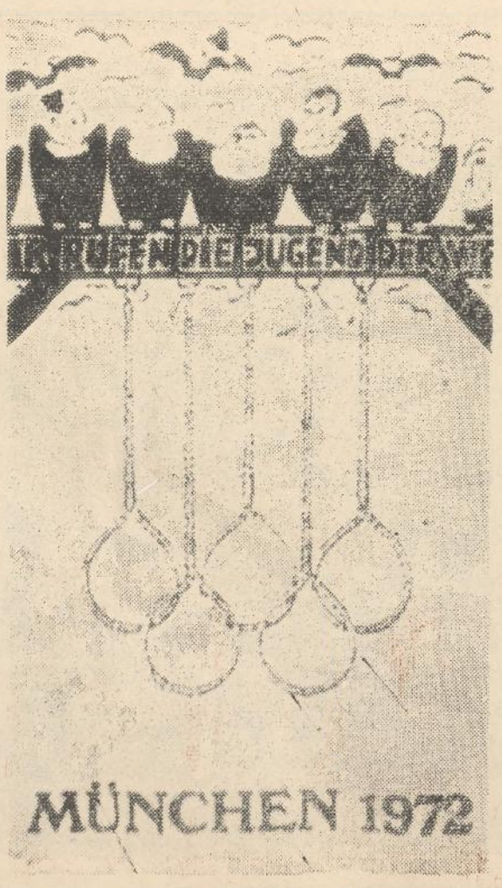
Четири дена по-късно той пояснява на владиката, че някакъв си заловен румънец, набеден да е разбойник с Касап Алиш, не бил такъв, а онзи бил друг. За този се застъпвал и Алиш паша.

След освобождението на България В. Друмев заема като Търновски митрополит важни духовни и държавни постове. Като убеден русофил е репресиран и съден и заточаван по време на Стамболовия режим, а след него е водач на делегация до руския цар със задача да се изгладят отношенията между България и нейната освободителка. За съжаление тая дейност заема всичкото му време и той не дава никакви произведения на литературата, макар че е имал **проекти и е нахвърлял** чернови за пиеси и други произведения.

Борис ИЛИЕВ

„Олимпийската идея на Щраус“

В ЗАПАДНА ГЕРМАНИЯ е добре известно името на прогресивния художник Райнер Хахфелд, създал серия политически карикатури, разобличаващи водача на баварските „бесни“ Франц-Йозеф Щраус. Председателят на Християн-социалния съюз Щраус възбуди против художника дело „за оскърбление на личността“, поискайки компенсация за „нанесен ущърб“ в размер на 100 хиляди марки. „Внушителната цифра — пише западногерманският вестник „Франкфуртер рундшау“ — свидетелствува не само за това, колко високо цени себе си Щраус, но и че той възнамерява да постави под угроза съществуването на политическата карикатура въобще.“

Обаче Хахфелд не се уплаши. Той създаде нова карикатура, която нарече реклама на „олимпийската идея на Щраус и неговите далечни и близки приятели“.

Олимпийските игри, които ще се проведат в Мюнхен през 1972 г., още отсега послужиха като повод за активизиране десните сили на ГФР. Силите на реакцията възнамеряват да ги използуват за своите мръсни цели. Те вече са издали няколко книги и брошури, представящи исторически и спортно-исторически факти в духа на реваншизма, претенции за еднолично представяне на Германия, злобни клевети срещу социалистическите страни.

Силите на реакцията в Мюнхен имат солидна база: тук са намерили убежище 87 официално зарегистрирани организации на реваншисти, емигранти, националистическа сган. Тук са свили гнездо многочислени центрове и филиали на разузнавателни служби, в това число финансираните от ЦРУ радиостанции „Свободна Европа“ и „Свобода“.

Всички тези подстрекателски, подривни и пропагандистки организации фактически ще бъдат на услугите на Щраус и К°, които се утешават с надеждата, че играейки си с интереса към олимпийските игри, ще успеят да хванат в примките на своята пропаганда младежта на Федералната република. Ето какво означават на карикатурата на Хахфелд примките във вид на символичните олимпийски кръгове, върху които се спускат „грифове“ — Щраус и неговите съмишленици.

(Из „За рубежом“)

Спасен човешки живот

Няма гражданин от квартал Ай демир, който да не познава шофьора Йордан Илиев Петров. „Данчо“ — така го назовават всички. Той доставя хляб за трите магазина в квартала.

Пътувайки за Татарица, близо до училище „Христо Ботев“, той отдалече съгледа дете, което се завръща от детските ясли. Извед нъж малкият палавник рязко пресякла пътя му. Автомобилът, набрал скорост, връхлетява върху него. Още миг и... Но седналият зад волана Йордан съобразително извива наляво, при което удря леко автомобила в електрическия стълб наблизо и изкривява единия калник. Детето остава непокътнато.

Голяма е благодарността на хората към опитния шофьор Йордан Илиев.

Георги ЛЕОНИДОВ

ДРУЖЕСКА СРЕЩА

Пионерите от Силистренския пионерски лагер в Бяла поддържат тесни връзки със своите съветски приятели. Неотдавна се проведе среща между отряд „Митко Палаузов“ и отряд „Шестой“ от град Могильов, БССР. Посрещнати топло и сърдечно в българския лагер, гостите се чувствуваха отлично. Беше изнесена богата литературно-музикална програма с много песни и весели танци. Накрая българските пионери поднесоха на своите нови приятели подаръци.

За съветските пионери това ще остане един вълнуващ спомен от българското черноморие, а силистренските им другарчета увеличиха своите приятели в СССР, което е продължението на една велика и нерушима дружба.

Методи ВАНКОВ
(наш кореспондент)

Една жена благодари

Преди известно време продавачката от магазина за платове в Тутракан Гинка Йонкова загубила своето портмоне с пари и документи. Голяма била изненадата на разтревожената жена, когато на другия ден я повикали в районното управление на МВР и й върнали изгубеното.

— Може на някого това да се струва съвсем незначително — споделила развълнувано тя, — но аз не мисля така. За мен това е мерило за чистотата на хората, за тяхното морално израстване в годините на социализма.

А нима може да бъде другояче. Новите взаимоотношения родиха новия човек и той наистина стана друг. По пътя към бъдещето той неуморно променя живота, променя и сам себе си. Всички тези думи могат да бъдат характеристика и на този, който е извършил тази честна постъпка. Неговото име е Никола Кръстев, който живее на улица „Странджа“ № 68 в Тутракан.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Конгресните решения в дела

Трудолюбиви са животновъдите от филиал Ножарево на ДЗС „Янко Забунов". В изпълнение на поетите обещания в чест на 80-годишнината на БКП и решенията на Десетия конгрес те приключиха първото полугодие на тази година с обща продукция за 310 786 лева вместо за 231 678 както е по плана.

Най-добри постижения при гледачите от свинефермата за угояване имат животновъдите Христо Лазаров, който приключи полугодието с 598 грама сред нодневен прираст при план 400, Янко Янков — с 595 грама, Исмаил Халимов с 583 грама. При телетата се отличиха Али Наимов, постигнал среднодневен прираст 1 160 грама, или с 360 повече от плана. Снижена е и себестойността на свинското и телешко месо. Сега един килограм свинско месо струва 0,862 лева при план 1,030, а един килограм телешко — с 0,256 лева по-малко.

Преизпълниха производствените си планове за полугодието и свингледачите при основното стадо свине за разплод. Първенци са Мюмюне Мухаремова, Кица Александрова, Игнат Рангелов, които са получили по 10 прасенца от едно опрасване и са отбили приплодите при тегло 24 кг.

Голямо е преизпълнението и на плана за договорираните количества месо. За първите шест месеца животновъдите са предали на държавата 388 тона свинско и 22 тона телешко месо или с 239 тона в повече. С тези си успехи бригадата се нарежда на едно от първите места не само в окръга, но и в страната. Много са и наградите за положения труд — грамоти, знаме, екскурзии в чужбина.

За компенсиране загубите от природните стихии животновъдите от филиал Ножарево са обещали да дадат продукция за 60 000 над плана. Няма и съмнение, че това обещание ще бъде далеч преизпълнено, защото почива на реална основа и съществуват всички условия за това.

Ахмед ДЕМИРОВ

С НОВИ ИЗИСКВАНИЯ В ТЪРГОВИЯТА

Настоящият материал едва ли би се появил по страниците на вестника, ако в редакцията не се беше получил сигнал на читател. Той съобщаваше с болка за някои нередности в работата на потребителната кооперация в с. Окорш и по-специално за пивницата в с. Вокил. „Ремонтът на този обект започна през месец май и още не е завършен. Сервирането става през прозореца на заведението, което е крайно неудобно. Хората за един месец цели блокове построяват, а ние едни маси не можем да намерим за пивницата..."

Разговаряме с председателя на потребителната кооперация в с. Окорш. В гласа му се чувствува тревога, предизвикана от състоянието на някои проблеми в кооперацията. Между впрочем по въпроса за пивницата в с. Вокил той е категоричен: — Вярно е, че ремонтът, макар и към своя край, продължи много дълго, и че сервирането през прозореца е непрактично, но въпреки това този търговски обект е с изпълнен план за шестмесечието."

Оказа се, че по-съществени проблеми създават главоболия и предизвикват неспокойство в ръководството на кооперацията. Това на първо място се отнася до изпълнението на годишния план. Тази година той е завишен с 270 000 лева.

— Когато приключи отчетната за 1970 година, бяхме особено радостни, че сме преизпълнили плана си с 200 000 лева. Но какво да кажем сега, когато картината не е никак оптимистична. Ето, завършихме полугодието с неизпълнение от 5 000 лева, а месец юли — с 23 000 лева неизпълнение...

Само тази цифрова съпоставка е достатъчна, за да се види, че действително в потребителната кооперация в с. Окорш съществуват някои аномалии.

— Неизпълнението на плана идва на първо място от завишението за тази година, за което споменах по-горе. От друга страна, ние сме твърде много зависими от някои социално-битови явления в нашите домакинства. Така например трябва определено да се подчертае, че сега населението на нашите три села, както и навсякъде в страната, достигна вече по-висок стандарт на живот. Във всяко домакинство сега може да се видят радиоапарат, телевизор, хладилник, моторетлет, а в някои и лека кола. Пълната задоволяемост на населението с тези артикули се отразява зле на нашата пряка дейност. Сега търсенето на такива стоки намалява ежедневно и чувствително. Сега населението от нашия район усилено пести своите средства. Хубаво е, че при нас не съществува миграция и че тук се строят много жилища. Ние обаче не съумяваме да снабдяваме със строителни материали. И това е голямата ни беда...

Наистина в Окорш и съставните села се строи много, но строителни материали липсват. С месеци наред няма цимент, тухли, цигли. Изключение прави само арматурното желязо. Освен това някои стари традиции в строителството на село също действуват отрицателно. Така например потребителната кооперация е доставила тухли от новия модел, но малко са желаещите да ги закупуват, под претекст, че те не са практични за ниско, едноетажно строителство, каквото се върши от частните стопани на село. А истината е друга. Тухлите са подходящи, само че в тълите на зида трябва да се изливат бетонни колонки, за да става по-добра връзка. И ето — така новият модел тухли остават непродадени, а стопаните наемат частни майстори да им изработват тухли за постройките. Ръководството на потребителната кооперация в с. Окорш не е доволно от новия вид снабдяване, наречен кръгов метод. Често доставените стоки по търговските обекти не отговарят на направените заявки. По свое усмотрение началник-складовете изпращат други стоки и след като вече са транспортирани до магазините, става трудно да бъдат върнати. Това е довело до залежаване на стоков фонд, до затрупване на рафтовете с ненужни и нетърсени стоки, а артикули от първа необходимост липсват. Така например трудно е да се снабди човек от магазините на кооперацията в Окорш със захар, пакетирана, разни видове тестени изделия, колбаси с по-евтина цена.

И изправено веднъж пред свършения факт на това ненормално снабдяване, ръководството е принудено да търси изход чрез доставка на стоки от съседните окръзи. Така например само през тази година по този начин са закупени стоки за около 100 000 лева.

Изводите от състоянието на търговската дейност в посочения район на нашия окръг будят основателна тревога. Нима не е крайно време всички инстанции по снабдяването да чувствуват своя дял от голямата и отговорна работа по обезпечаването на населението с богат асортимент от стоки? И докога своеволията на началник-складовете, а не потребностите на клиентите, ще определят този асортимент?

Р. МИХАЙЛОВ

В напълно механизираната площадка в базата „Зърнени храни" — с. Алфатар всеки ден се почистват по 800 т зърно.

Достоен пример за подражание

Четиридесет и пет години зад волана. Време, изпълнено с неизвестностите на пътя, с трудностите на шофьорската професия. Но все пак това е професия, колкото трудна и несигурна, толкова и приятна. Винаги сред пътищата на родината, в нови градове, непознати места. Винаги на път. А колко по-добре е, когато си сигурен, че колата, твоята постоянна спътница, няма да те изненада с нещо неприятно, с някаква сериозна повреда, която да ти струва време, нерви и усилия насред пътя. Тъкмо така тръгва на път Стефан Петров Димов — шофьор на пощенската кола в РПС — Силистра. Това е човек, който се грижи за изрядността на колата си с ясно съзнание за последствията от евентуална неизправност. Той знае, че това вели след себе си сериозни затруднения в работата на цялата пощенска станция в града, а дори и в окръга. Но бай Стефан никога не е допускал подобни затруднения. В неговата трудова биография не е отбелязано нито едно автопроизшествие. И той сам може да ви каже с цената на какво е постигнал това — на сериозно и усърдно поддържане на колата в техническо отношение. Бай Стефан е не само добър шофьор, той е и добър другар, приятел, добър колега. Неговата блага усмивка някак си те сгрява и окрилява дори когато ти е най-трудно, намираш сили да кажеш „добре, ще тръгна". Но не са редки случаите, когато поради лошите зимни условия някои шофьори отказват да тръгнат на път. Уверен в себе си, бай Стефан поема трудния маршрут, той знае, че трябва да стигне навреме. Знае и усеща, защото на него не му липсва и целомъдрието на професионалиста. Бай Стефан не си спомня нито един случай, когато да е тръгнал на път след употреба на алкохол. Не си спомня, но със сигурност може да каже, че не съществува такъв случай. Ето ги загадките за много млади шофьори, но ето го и примера. Пример, достоен за подражание. Опит необходим, много необходим за всеки млад човек, застанал зад волана.

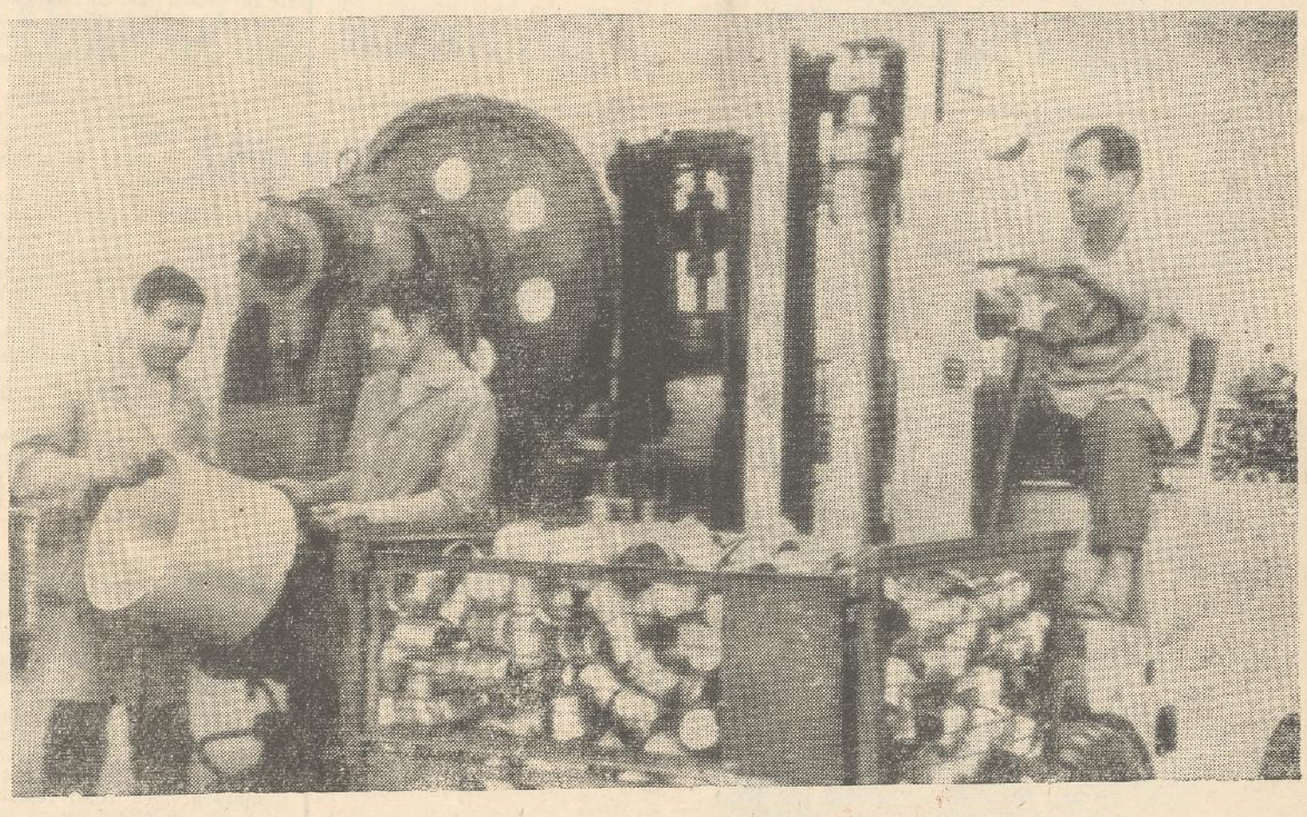
Х. ИВАНОВ

Денонощна оран

Наред с прибирането на реколтата от есенните не изостава и дълбоката оран. Механизаторите от комплексната бригада в с. Искра с пет тежки машини изорават за денонощие по 400-500 декара. В съревнованието в чест на 80-годишнината от основаването на БКП за качествена фигурна оран начело са комунистът Садък Илиев и комсомолецът Етнем Назифов. Качеството на извършената работа редовно се проверява от агронома на бригадата Георги Георгиев и останалите ръководители на стопанството.

Тахир МЕМИШЕВ

Алуминиевият цех на завод „Хром". Неговото производство се разширява със всеки изминат ден. На преден план — заместник-началникът на цеха — Димитър Иванов, комсомолецът Йордан Маринов и мотористът Иван Дончев.

ЕДИН ВСЕ ОЩЕ НЕДООЦЕНЕН ГРУБ ФУРАЖ

В директивите на Десетия конгрес на БКП сериозно се обсъжда въпросът за фуражния проблем. Все още както грубите, така и концентрираните фуражи не се произвеждат у нас в количества, достатъчни да задоволят напълно нуждите на нашето животновъдство. Това налага да се обърне поглед и към онези груби фуражи, за които все още се счита, че нямат голямо значение за животновъдството у нас. Става въпрос за слънчогледовите пити, стъбла и отсевки, от които сега съвсем малки количества се използуват за храна, а останалото се разпилява. Пренебрегването на слънчогледовите стъбла се оправдава от много животновъди с това, че са груби и бедни на хранителни вещества. Анализите показват обаче, че те са два пъти по-богати на смилаем протеин, отколкото царевичакът и житните слами, като не отстъпват или се изравняват с бобените и листниците, да не говорим за царевичните какалашки, които са много бедни на протеин. Ето и цифрите за един конкретен случай от химическата анализа на фуражи с произход от ТКЗС — град Каварна, направена в лабораторията на Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево. В абсолютното сухо вещество на анализираните фуражи се е съдържало суров протеин: в лозови пръчки 5,04 на сто, в царевични какалашки 3,38 на сто, в царевичака 4,43 на сто и в смлени заедно слънчогледови пити и стъбла 6,09 на сто. Тези цифри показват, че анализираният царевичак е по-беден на суров протеин поне един път и половина пъти от слънчогледовите пити и стъбла, а царевичните какалашки два пъти. Значението им като източник на мазнини в грубите фуражи се засилва и от обстоятелството, че слънчогледовото им масло е богато на незаменима (есенсиална) линолова киселина. В животинския организъм то служи не само като разтворител на мастноразтворими витамини, но и като висококалорична храна, богата предимно на линолова киселина. Слънчогледовите пити и стъбла съдържат най-нисък процент сурови влакнини. Единствено по минерални вещества те отстъпват на изброените фуражи.

Бъдат ли сравнени по хранителна стойност поотделно слънчогледовите пити и стебла, от една страна, с царевичака, пшеничата слама и люцерновото сено, от друга, можем да направим следните изводи. По смилаем протеин превъзхождат поне два пъти царевичака и пшеничата слама, а четири пъти отстъпват на люцерновото сено. По отношение на смилаемите безазотни екстратни вещества слънчогледовите пити и стебла се изравняват с царевичака, но поне три пъти превъзхождат пшеничата слама. Най-висока е смилаемостта на мазнините в този фураж.

Как да си обясним тогава предпочитанието на стопанствата към царевичните какалашки, които се ценят до такава степен, че ги товарят по гарите на вагони, предназначени за заводите за фуражни смески, а на слънчогледовите пити, да оставим за сега стеблата, все още не се обръща достатъчно внимание. Не остава нищо друго, освен да се приеме, че царевичните какалашки са на куп и лесно се товарят и отправят в желаното направление, докато слънчогледовите пити и стебла не са складирани, а са разпръснати по блоковете. За тях трябва да се положат грижи и усилия за събирането им по време на жътвата. Най-често обаче те се пръскат, или се стоварват на малки купове, забравят се там, а след дъжд питите бързо мухлясват и загниват. За да могат да се използуват, необходимо е да се направят съвсем малко допълнителни разходи и бъдат струпани и добре съхранени в стопанските дворове.

На първо време питите се събират с по-дълги дръжки около 50-60 см. Те трябва да се съхранят и навреме да се използуват като храна, било направо, или след съответни преработки (смилане, дрождиране, смесване с други фуражи, меласа, карбамид), което е по-удачно. Анализите, направени в ИПС, показаха, че горната третина на слънчогледовото стебло по съдържание на суров протеин се изравнява с това на питите, средната третина е малко по-бедна, а най-малко е съдържанието в най-долната част на стеблото. Обратно, целулозното съдържание се увеличава, като се отива към долната третина на стеблото. Взето общо, питите и стеблата по смилаем протеин, безазотни екстратни вещества и мазнини превъзхождат царевичака и сламите от житните култури.

Слънчогледовите пити и стебла могат да се прибират и механизирано. На много места купините на комбайните се преустройват така, че питите падат направо в прикаченото за комбайна ремарке или голяма каруца. Може да се стоварват и на големи купове, откъдето се товарят механизирано и складират в стопанските дворове. На много места у нас слънчогледът се прибира наведнаж. Стеблата се изрязват до земята и заедно с питите постъпват в комбайна, който, овършавайки ги, отделя на една страна семето, а на друга в купнителя заедно с овършаните пити, надробените стебла и отсевките. По този начин по-лесно и по-бързо се прибира слънчогледът, а и разпиляването се свежда до минимум. Нивата се почиства по-добре и в краен резултат се събира и повече фураж. В това отношение хубаво е да се ползува опитът на ТКЗС — с. Юпер, Разградски окръг, и новото приспособление към комбайна за прибиране на слънчоглед, което се използува в Научноизследователския и проекто-конструкторски институт за селскостопански машини — град Русе.

За да не се развалят общо събраните пити и стебла, жътвата на слънчогледа трябва да стане, когато влагата в семето е спаднала на 7-8 на сто. Това се налага и от обстоятелството, че високомаслените сортове се съхраняват най-добре и най-правилно при 7-8 процента влага. Когато тя е към 12 до 14 на сто, слънчогледът търпи промени, които влошават качеството на маслото и увеличават излишните фири при лагеруването в склада. Прибрани при такава влажност, питите и стеблата достигат максимална влажност 12-14 процента, при която могат да се съхраняват без повреди. По окомерна преценка прибирането на слънчогледа трябва да започне, когато към 90 на сто от питите са станали кафяви от към гръбната си (неозърнена) страна. Питите, както са изрязани с дълги дръжки, сто варени на купнители в блока, след два-три дни изсъхват и може да се товарят с механизирани вили. В тези случаи вентилаторите на комбайните трябва да се затварят до степен, че да не извяват тъканите слънчогледови семена и част от отсевките. Това ще наложи по-нататък слънчогледът да се превее в ТКЗС, или в приемния пункт на ДП „Зърнени храни".

Всички наши препоръки са плод на научно изведени опити и резултати, потвърдени в много кооперативи. Необходимо е във всяко стопанство по-сериозно да се погледне на въпроса за грубия фураж и се използуват всички възможности за задоволяване на животните с достатъчно хранителни вещества през всички сезони на годината.

Д. ПЕТРОВ
ст. н. сътрудник при ИПС край Генерал Тошево

Новости техника новости

ХРАНЕНЕ И АВТОМАТИКА

След всеки шест секунди работник с поднос в ръка тръгва от гишето на обедната зала. Столовата на машиностроителния завод, носещ името на Дзержински, е призната за най-бързата столова в Перм (СССР).

В този стол няма никаква каса. Работниците продупчват талоните си в автомата и получават целия обяд. Специално фотореле съобщава колко души обядват, а заявките за другия ден се предават от автоматично устройство.

Неголямата столова храни за час шестстотин души. Петстотин работни часа на ден икономисва кулинарният завод, внедрил системата на механизиран контрол за раздаване на храната.

ЕЛЕКТРОНЕН СИГНАЛИЗАТОР

Колкото и да са съвършени съвременните кораби, колкото и да е безупречна техниката в корабоплаването, то катастрофите по моретата и океаните са нередки. В такива случаи по ефира се подава тревожен сигнал за предстоящото бедствие. Уведомяването се извършва от автоматичен предавател, монтиран на кораба. Долавяйки тези сигнали, корабите, намиращи се в близост, веднага се притичват на помощ. За съжаление обаче досегашният съществуващ предавател е много сложен в настройката и регулирането.

Ленинградчаните В. Баландин, Л. Кийло и Е. Океанов са разработили съвършено нов автоматичен предавател, излъчващ радиотелеграфни сигнали за тревога и бедствие. Специални кутийки ги издават на радиопредавателния усилвател заедно с призивните сигнали на неговите координати. Отсъствието на механични контактни системи и въртящите се възли значително повишават надеждността на предложеното електронно устройство.

ИЗОЛИРАН Е ВИРУС НА РАКА

Болницата и онкологическият институт на името на Андерсен в Съветския съюз съобщават, че за първи път при лабораторни експерименти е бил изолиран вирус на рака в човека.

Група сътрудници начело с професорите Приори и И. Дмоховский са отделили вирус от клетка, получена при биопсия на дете, боледуващо от лимфомата на Буркит.

Лимфома — това е рак в лимфатическата система в човека и се поражда често в костите на лицето и коленете.

Учените са заявили, че изолирането на този вирус има голямо значение, тъй като той не предизвиква заразяване и не се появява като вирус в животните. Това е било доказано в резултат на многочислени експерименти и впоследствие потвърдено от научната група на мемориалния център Слоунг-Кетеринг в Ню Йорк и Националния раков институт.

„Изолирането на този вирус дава големи възможности за изучаване ролята на вирусите при раково боледуване и може би даже и за изследване в областта на ваксинацията" — заявил професор Дмоховский.

МАРКА С НЕДОСТАТЪК

Шведско момче си купило марка по училищна норма, като дало само шест крони за това. А след известно време тази марка била оценена за един милион крони.

С какво се обяснява тази толкова грамадна разлика в цената! На този пощенски знак, както се изяснило, имало допусната грешка: вместо думата „гуд", което на шведски означава „бог", на марката било напечатано „гулд", тоест „злато". Марката е била твърде стара, но никой до този ден не е бил забелязал печатната грешка. Специалистите проверили документите и намерили клишето, с което се е печатала марката. На него отчетливо се е забелязвала допуснатата грешка.

НАУКА И ЛОЗАРСТВО

В Грузинския селскостопански институт се довършва строителството на първата в Съветския съюз комплексна ампелографическа лаборатория, която позволява значително да се разшири научно-изследователската работа в областта на лозарството и винарството. Комплексната лаборатория ще разполага с добре оборудвани помещения, необходими за всички цикли по приемането, запазването и преработка на гроздето, цехове по приготвяне на различни вина, учебни и изследователски кабинети. Тук ще се намира и музей на лозарството и винарството.

Оригиналната сграда на лабораторията е разположена близо до корпусите на селскостопанския институт, в самата гъстота на лозето. Това е един от участъците на световната колекция от сорто ве лози, които вече наброяват хиляди сорта лозови пръчки. В колекцията ще бъдат представени също и всички стопанскоценни задгранични сорта лози.

ФАЗАНИТЕ СЕ АКЛИМАТИЗИРАТ

В крайбрежната широколистна гора на Дивичинския и Хачмасския район в Азербайджан, там, където се намират забележителни удобства за ловуване, се появили малки фазани. Родителите на много от тях имат любопитна биография. В минали години в тази гора са били пуснати 750 млади фазанчета, излюпени в Сабирабад, в неголемия птичи развъдник на републиканския съюз на ловците. Птиците са се аклиматизирали на новото място, привикнали с тази гора и досега дават потомство.

ТАДЖ МАХАЛ В ОПАСНОСТ

„Мечта, изваяна от мрамор" — така наричат в Индия забележителния паметник на средновековната индийска архитектура — мавзолея Тадж Махал в град Агра.

Неотдавна група индийски учени завършиха изследванията на този забележителен архитектурен паметник. Изводите се оказаха неутешителни: Тадж Махал се намира в сериозна опасност. Река Джамна постепенно измива грунда на фундамента и целият ансамбъл постепенно се накланя по посока на реката.

В настоящия момент се разработват различни проекти за спасяването на този уникален храм.

Бузлуджа — вдъхновен рожден

(Продължение от I стр.)

ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Станко Тодоров, партийни и държавни ръководители, стари партийни дейци и др. Сред официалните лица беше и кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП в Силистра другарят Георги Кардашев.

С нестихващи възгласи беше посрещнат на трибуната другарят Тодор Живков. В своето слово той проследи бойния път на партията от Бузлуджа до наши дни, изтъкна неоценимата заслуга на Димитър Благоев и неговите съратници и водещата роля, която играе днес БКП в нашия живот. Той акцентува и на непоколебимата вярност на българските комунисти към принципите на марксизма-ленинизма, на техния интернационализъм. Голямо място то беше отделено на дружбата с братския съветски народ и великата партия на Ленин. Българските комунисти с чест пренесоха знамето на Бузлуджа през огъня на борбата, с чест ще предадат щафетата на поколението, което ще живее при комунизма. Мечтата на Дядо се сбъдна — България крачи неудържимо по пътя на социализма.

Речта на другаря Тодор Живков беше често прекъсвана от аплодисментите на хилядите участници в митинга и скандирания в прослава на партията. След това официалните лица се смесиха с множеството, за да гледат тържествената програма. В нея взеха участие държавният ансамбъл за песни и танци с художествен ръководител народният артист Филип Кутев, октет „Дружба", естрадният оркестър „София" и естрадната певица Паша Христова.

Щастливи мигове. Така само може да се нарече времето, прекарано от силистренци на Бузлуджа. Те се върнаха оттам стоплени от най-светли родолюбиви чувства, с още по-голяма вяра във великата правда на родната партия и една мълчали ва клетва пред себе си — да работят с още по-голяма жар, всеотдайно и вдъхновено за процъфтяването на нашата обичана Добруджа.

Енчо ЖЕЧЕВ,
Силистра — Бузлуджа

С ПО-ГОЛЯМА ЗАГРИЖЕНОСТ

„Децата са цветята на един народ", беше казал някой. Наистина е така. И за тях са нужни грижи и нежност, обич и труд. Защото освен цветя, те са и радост и щастие, и мъка.

Много грижи са положени за малките в кв. Калипетрово. Особено сега, през напрегнатия летен сезон, родителите са доволни, че децата им са прибрани в добре уредената детска градина, под грижите на подготвен персонал. Сградата на градината е кокетна, модерна, с много светлина и простор, отговаряща на всички изисквания. Вътрешната й уредба също е направена с вкус. Широки трапезарии, пълни с въздух и слънце, красиво украсени помещения. Подът навсякъде е покрит с балатум. Но смущава обстоятелството, че балатумът е положен направо върху цимент. И ако сега това дори е приятно — дава една хладина, как ли ще е през зимата! Няма ли да е студено, нездравословно...

Дворът на детската градина е също обширен и предлага достатъчно място за игри и занимания. Но той има нужда от повече грижи, от по-добра уредба. Би могло площта да се затреви, да се засадят цветя. За да има в живота на децата повече красота. Няма да е лошо да се направят и поне две асфалтирани площадки.

В твърде лошо състояние се намира детският инвентар в двора. Няма нито една здрава люлка. От двете детски пързалки едната също е повредена. Има само един пясъчник, в който сто и двадесетте деца в никакъв случай не могат да играят спокойно. Въпреки неведнократните молби и напомняне на персонала никой не е обърнал внимание на положението на нещата в детската градина в Калипетрово.

Не е уреден и въпросът с доставката на продуктите за кухнята. Налага се жените да ходят пеш до зеленчуковата или овощната градина и на ръце да пренасят продуктите. Или да се молят на попътни превозни средства да ги откарат. А нищо няма да коства отпускането на една каруца, както е направено за готвачите на полето. Защото понякога се стига да се дава на децата десерт от консервирани плодове, и то тъкмо в летния сезон, когато прес ните са вече узрели.

В детската градина в Калипетрово се живее интересно. С децата се занимават млади, ентусиазирани учителки. При ети са редица полезни и инте ресни инициативи — децата се извеждат редовно на разходки, на еднодневни излети в околностите на селото, организират се прожекции на филми в детската градина. Там има и диапрожекционен апарат. Но това не винаги е достатъчно. Необходимо е да се обръща повече внимание от страна на ръководите лите на стопанството и съвета. За да бъдат отделени за децата онези грижи, от които имат нужда.

Георги КАМЕНОВ

Тихо е в детската градина в кв. Калипетрово. Докато другите деца играят навън, Бойка Димова ще използува свободните минути, за да нахрани куклата си. Нали в къщи мама я храни точно така!

ЖИВОТ ЗА ПЕСНИ

Исмаел изпълнява романсеро — старинни испански народни романси и поеми. Има повече от хиляда концерта. Нисък на ръст, с блестящи очи, почти винаги облечен в черно, той става все по-популярна фигура в Испания, където се е върнал съвсем наскоро.

Той се е родил в Сеговия. Завършил е филологическия факултет на Мадридския университет. Не се е разделял със своята бандурия — народен музикален инструмент. Пише стихове, рисува. През 1960 година отива във Франция. За почва обикновения живот на студент от Латинския квартал — занятия, песни, китара. Отначало се увлича от южноамериканския фолклор, после от негърските народни песни с религиозно съдържание — „спиричуелз". Тогава у него се ражда и мисълта да върне към живот испанските песни от XVI и XVII век.

Исмаел е един от малкото, на които се удава да запазят цялата чистота и непосредственост на испанския фолклор. Казват, че днес във Франция учат испански от неговите плочи.

Достигайки върха на успехите, Исмаел неочаквано за всички решил да се върне в Испания, където му се наложило да започне всичко отначало — в родната му страна никой не го познавал.

В неговия репертоар влизат девет музикални века: арабски романси, песни на хугларите — народни испански певци от XII век, куплети на Хорхе Манрике — легендарен персонаж на испанските романсеро — с музика на Мудари, сватбени испански песни, произведения на съвременни поети.

Гласът и китарата на Исмаел са в състояние да пленят даже ценителите на съвършено други, ултрасъвременни жанрове. Миналата година той няколко пъти дава концерти пред привържениците на „Битълз" и „Ролингстоунз". В залата цари тишина, прекъсва на само от аплодисменти и възгласи „бис". Според собственото му изказване той няма никакво влечение към модата, защото „истинско е само това, което издържа изпитанието на времето!" Песните на хугларите го привличат преди всичко със своята красота, мелодия и искреност.

По маниер на изпълнение Исмаел е близък до известните френски певци Жан Фера и Жорж Брасенс. У него има всички данни да стане за Испания така необходимия и днес певец, неподвластен на модата, внимателно работещ с из куството на своя народ.

(От руски)

СЯНКАТА

Десетки млади хора, мои връстници, живеят далече от Силистра. Те прииждат през лятото като някаква живителна струя, нарушават монотонния й живот и само след седмица всичко тръгва по старому. Възторзите от посрещането отстъпват място на дългите и скучни разговори по кафенета и ресторанти, където можем да срещнем малкото останали приятели. И едните, и другите разказват. Повече спомени. Спокойствието на дошлите, които знаят, че след месец-два отново ще си заминат, напълно импонира на меланхолията на тези, които са винаги тук. Те непременно искат да заминат някъде, само не тук, където „няма къде да се отиде" и „няма какво да се прави".

— А мислили ли сте какво може да се направи?

— Естествено.

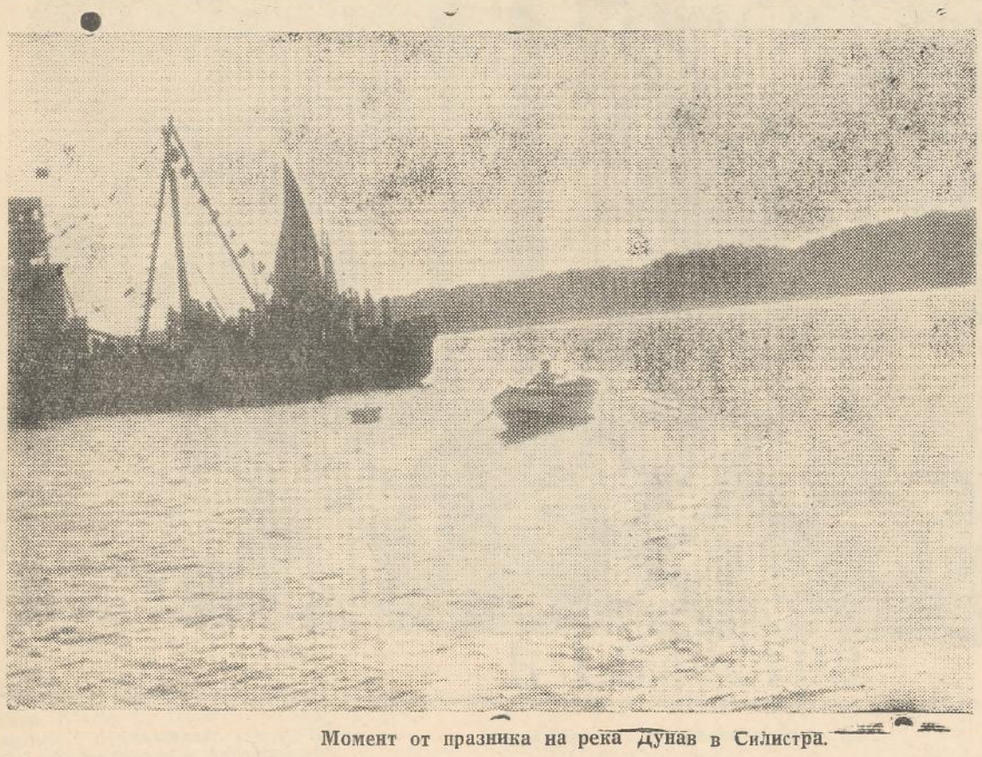
Но се оказа, че всъщност само са мислили.

Шаблонните планове, които се правят, съвсем не могат да задоволят и да отговорят на изискванията и най-вече на възможностите на младежите на нашата възраст. Липсата на творчество в тях не може да привлече широкия кръг от хора, за които всичко това е познато до втръсване.

И все пак, когато си идваме тук, ние чувствуваме неотстъпно сянката на гости. Кое ни прави да бъдем близки, да бъдем искрени? Самочувствието? Нима може да се демонстрира самочувствие в плахите очи на майката, в откритите очи на приятел. Нима това, че ти си сложил костюм, а той идва от работа с черни ръце и евтина риза, може да ви раздели? Много дълго се събират хората, за да угасне така мимолетно огънят на дружбата. Но твърде неподходящи ми се струват местата, където трябва да я укрепваме. Звънът на чашите по кръчми и ресторанти е твърде неподходящ акомпанимент за нашите песни. Пиянските подвиквания не могат да изразят нашия възторг. А и те, и ние сме израснали в този град, свидетели сме на новото му изграждане и е недопустимо да бъдем чужди на голямата грижа за неговото бъдеще. Тази сянка, която лежи между нас, е неестествена и чужда.

Бих дал всичко тези, които ще прочетат тези редове, да видят сълзите на оня старец-градинар от Гюргево, който плачеше и не можеше да повярва, че това е неговият и нашият град. И сълзи те му нямаха сенки.

П. СЛАВОВ

Момент от празника на река Дунав в Силистра.

ПОЛИТИЧЕСКИ УСМИВКИ

Добре му е било на Линколн

Колкото повече наближават в САЩ президентските избори през 1972 година, толкова по-остро застава пред лидерите на двете политически партии проблемът за финансирането на предстоящата предизборна кампания. А сумите за нея от избори на избори растат. Например през 1958 година за тази цел са изразходвани общо от двете партии 140 милиона долара, а през 1968 година те са вече 300 милиона. Американските вестници пишат по този повод, че сега Абрахам Линколн не биха го пуснали и до прага на Белия дом. За изборите през 1846 година той получил от приятели 200 долара за разходи. От тях той похарчил 75 цента за бира, а останалите 199 долара и 25 цента върнал...

Реквием на атомния век

Притежателят на градския хотел в Гран сюр Сер (Швейцария) поръчал на една американска фирма да направи под неговото заведение противоатомно скривалище — за него и за постоянните му клиенти. Фирмата обаче му взела толкова пари, че той едва не напуснал този свят. За да поправи разстроените си финанси, сега притежателят на хотела устройва камерни концерти в скривалището. Той ги реклами ра така: „Вие се чувствувате така, сякаш сте в гроб и слушате траурната музика на собственото си погребение."

На синия екран

ВТОРНИК, 3. VIII

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Естрадна програма, 10.40 Телевизионен театър, 11.55 Мелодия на месеца, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 За селската младеж, 19.00 Пред Втория национален събор на народното творчество — Копривщица 71, 19.20 Хиляди стъпки към сцената, 19.40 Реклами, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Свободна Европа — чехословашки филм, 21.40 След бала — киноновела, 22.10 Огнярът — композиция по стихове на Вапцаров, 22.30 Новини, 22.50 Български литературни музеи.

СРЯДА, 4. VIII

11.05 Новини, 11.10 За красиво и хармонично тяло, 11.15 Алфред Калмет — филм, 11.45 Български литературни музеи, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 Лято, 19.40 Реклами, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Дамата от Генуа, 21.30 На икономически теми, 22.00 Слънце и хора, 22.20 Интерфорум, 22.40 Новини.

ЧЕТВЪРТЪК, 5. VIII

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Атлас, 10.50 Свободна Европа — чехословашки филм, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 В света на животните, 19.00 За младежта: Бригадирски дни, 19.25 Сянката на прогреса, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.55 Концерт народна музика и танци, 21.25 Крах на „Съюза за прогрес", 21.45 Творчески портрет на Камен Зидаров, 22.20 Новини.

спорт

Работнически спортен комплекс

Това беше един вълнуващ ден за работниците и работничките от текстилния завод „Добруджа" в Силистра. Първи в окръга те получиха свой собствен спортен комплекс, включващ игрища за волейбол и баскетбол и плувен басейн с добре обзаведени съблекални и две кули за скокове във вода. Радостно е, че и тук, в далечния дунавски град, започна да се реализира партийното решение за масовизирането на спорта, за преодоляване бариерата на едностранчивия труд, което всъщност е част от неотменната грижа за благото на човека в нашето общество.

В своето приветствено слово директорката на завода Койка Свирчева даде висока оценка на дейността на комсомолската организация в завода, която има голям дял за завоюването на тази придобивка. Прерязвайки трикольорната лента, тя изрази увереност, че новият комплекс ще допринесе за увеличаване спортната слава на завода и за по-нататъшното усъвършенстване на спортното майсторство на силистренските текстилци. Приветствие от името на ОСПС и градското дружество „Доростол" поднесе секретарят на ОСПС Тодорка Тонева. Тя подари на завода един баскетболен екип и няколко топки. След богатата програма, изнесена от самодейци и артисти от драматичния театър, се проведоха демонстративни състезания по плуване и скокове във вода. На новите игрища бяха проведени и първите състезания по волейбол и баскетбол между отбори на различните смени.

Направеното в завод „Добруджа" е добър пример. И колкото повече последователи има то сред колективите на другите производствени предприятия, толкова по-радостна ще е равносметката за развитието на работническия спорт.

Е. ЖЕЧЕВ

Заслужен успех на тутраканските гребци

Традиционните гребни състезания за Дунавската купа се явяват като завършек на цялостната учебно-тренировъчна работа на отборите по гребане към съответните морски клубове.

Тази година тези състезания между крайдунавските градове се проведоха в гр. Никопол и преминаха под знака на 80-та годишнина от основаването на БКП. В тази забележителна спортна проява участвуваха 13 отбора с над 100 гребци от градовете Оряхово, Козлодуй, Никопол, Лом, Свищов, Русе и Тутракан.

Мъжките отбори се състезаваха на 2 000 метра гребане. Отначало всички отбори потеглиха спокойно и умерено, но след 500-те метра тутраканските гребци наложиха своя стил и с неудържимо темпо метър след метър се откъснаха чувствително напред и пристигнаха на финала с 50-60 метра преднина от следващия ги отбор. Този голям успех бе извоюван от състезателите-гребци м. с. Великан Филипов, м. с. Кирил Филипов, Иван Хаджибеев, Марин Хаджибеев, Любен Колев, Марин Керанов, Стелиан Могаров и лодководача Васил Ковачев.

Високият спортен дух, силната воля и амбиция, усвоеното до професионално съвършенство стилно гребане, колективността и не на последно място голямата любов към този спорт са основните качества, които характеризират отбора и го правят непобедим от няколко години насам.

С хубава победа се поздрави и женският представителен отбор по гребане — Тутракан. Комплектован в състав Мария Теодорова, Иванка Стефанова, Тодорка Стефанова, Тинка Иванова, Тодорка Георгиева, Цвета Генова и Мария Букорова, той се наложи в състезанието на 1 000 метра над основния свой съперник, отбора на Русе. Тяхното трудолюбие и майсторство бяха заслужено възнаградени със спечелване на първото място.

С победата на двата си отбора Тутракан стана и комплексен победител и завоюва всички най-високи отличия на състезанието — преходната купа „Истър", за втори път, три възпоменателни флагчета и други материални награди. Ако догодина в състезанията, които ще се проведат в Силистра, купата „Истър" бъде отново спечелена от тутраканските гребци, то тя ще остане за вечно притежание в тях.

Марчо ДИМИТРОВ

Не е ли време вече...

На 21 август ще бъде даден стартът на футболния шампионат в републиканските зони за 1971/72 година. Мъжкият представителен отбор на „Панайот Хитов" — Тутракан започна последния етап от своята подготовка. В този период ще бъдат уточнени имената на състезателите, които в продължение на цяла година ще защищават името на града по футболните терени в зона „Черно море", ще се проведат контролни мачове, ще се извърши общофизическа и тактическа подготовка.

Вече 12 години футболният отбор на „Панайот Хитов" е участник в североизточната зона „Черно море". Като основна цел пред тутраканските състезатели през тези години е била тази, да се задържат на всяка цена в групата за следващото първенство. Не е ли време вече Тутракан да се опита да заеме едно по-добро място в крайното класиране на предстоящото футболно първенство, например влизането в челната четворка. Тази задача е по силите и възможностите на футболистите на „Панайот Хитов", които заеха през изминалия сезон златната среда. Време е вече отговарящите пряко за развитието на футбола в града да не се примиряват с оставането на отбора в зоната, а да се обърнат с лице към този въпрос и през новия футболен шампионат „Панайот Хитов" — Тутракан да се нареди на едно от челните места в зона „Черно море".

Тодор ДРАГАНОВ

Лека атлетика

Ренгинар Мехмедова — със сребърен медал

Финалните състезания по лека атлетика за пионери и пионерки събраха в София най-добре класираните се представители от проведените зонални състезания. Нашият окръг бе представен от четири състезатели. Голям успех постигна седмокласничката от училище „А. С. Макаренко" Ренгинар Мехмедова в дисциплината 60 метра гладко бягане. Тя изминала разстоянието за 8 секунди и с това постижение спечели вицешампионската титла и сребърния медал. Пред младата лекоатлетка се разкриват добри перспективи в овладяването на високо спортно майсторство.

Задоволително се представиха и състезателите Димитричка Кирилова на дисциплината 600 метра и Йордан Колев на 800 метра. Двамата състезатели се класираха девети в крайното класиране. Под своите възможности се представи Стефка Колева в дисциплината на 600 метра, която зае шестнадесето място.

Г. РАЙЧЕВ

И ПОД ДЪЖДА...

ХОКЕИСТИТЕ тренират под проливен дъжд. Друг треньор навярно би пренесъл занятията в зала. Но старши треньорът на ЦСКА Анатолий Тарасов е верен на девиза: „Тежко в ученията — леко в боя".

За ветераните на ЦСКА — А. Рагулин, В. Кузкин, А. Фирсов, И. Ромишевски, Е. Мишаков, Ю. Мойсеев — такава тренировка е обикновено нещо. Но на новаците на първо време е тежко.

На баскетболната площадка се провежда хокеен мач. Само малка плетена топка замества шайбата. А преди няколко минути в игра беше тежка топка.

Всичко това, както и занятията с щанга, кросът с ускорение, влизаше в двучасовата тренировка на шампионите. След свършването й аз беседвах с капитана на отбора Виктор Кузкин.

— Миналия сезон проведохме неравномерно. Отначало изгубихме много точки — отрази се слабата морално-волева подготовка на хокеистите. После, след завръщането на А. В. Тарасов, работите се поправиха. Но не всички планове се осъществиха. Спечелихме първенството на страната, но загубихме Купата...

— Как си представяте настъпващия сезон?

— Ще бъде много труден. Добрите отбори станаха много, всеки мач трябва да се провежда с пълно отдаване на силите.

— На какво разчита отборът през този сезон? — попитах изпращия треньор Анатолий Фирсов.

— Ще се постараем да запазим шампионската титла, Купата на европейските шампиони и да си върнем Купата на СССР. И, разбира се, хокеистите на ЦСКА ще направят всичко, за да защитят достойно цветовете на сборния отбор на СССР на световното първенство и на олимпийските игри.

Л. ТРАХТЕНБЕРГ
(„Футбол—Хокей")

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 83 (1859) | Силистра, четвъртък, 5 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

За образцова и качествена дълбока оран

От началото на месец август в кооперативните стопанства усилено се извършва дълбока оран. Значението на това мероприятие, гарантиращо добивите от пролетните култури, е известно на тружениците от селското стопанство. Затова и управление „Земеделие“ при ОНС регламентира на кооперативите от аграрно-промишлените комплекси условията, които трябва да се спазват при извършване на дълбоката оран. Преди всичко става дума за почистването на площите от остатъците на предшественика. Не може да се извършва никаква качествена дълбока оран, ако не се почистят остатъците, в това число и изгарянето им.

По инициатива на окръжния комитет на партията тази година в кооперативните стопанства ще се извършва и фигурна оран. Общо в окръга по този начин ще се изорат 179 000 декара. По същество фигурната оран е мерило за културата на оранта.

Дълбоката оран задължително трябва да се бранува, за да се получи повърхност без разори и гребени. Проверките, които извършиха обаче специалистите от окръжния център, показват сериозни неудачи в това отношение. Не са спазени елементарни изисквания по качеството на дълбоката оран. Само в ТКЗС — кв. Калипетрово от Силистренския аграрно-промишлен комплекс може да се каже, че се извършва фигурна оран. Към 2 август нямат изорани фигурно нито декар кооперативните стопанства в селата Межден, Окорш, Секулово, Глазинца, Попина, Алеково и в гр. Дулово. В същото време в тези кооперативи има изорани обикновено от 6-8 000 декара.

Това говори, че ръководствата на тези аграрно-промишлени комплекси и ТКЗС не оценяват важността на фигурната оран, не следят от близко как се оре, как се подготвят площите за земеделските култури през 1972 година. Под всякаква критика е качеството на оранта в ТКЗС — с. Зафирово. На блока „Карамана“ над 50 на сто от остатъците от предшественика са незаорани, има много буци, липсва всякакво брануване. В ТКЗС — с. Голеш, макар че се отчита фигурна оран, няма нито един декар, който наистина да отговаря на фигурна оран. Примери за лоша оран могат да се приведат и за други стопанства, което явно показва принизената отговорност.

Необходимо е час по-скоро да се вземе на строг отчет качеството на оранта. Добрите прояви да се поощряват и санкционират морално и материално онези ръководни и изпълнителски кадри, по чиято вина се допуска лошо качество. Нужно е в стопанствата да се осигури дежурство от членовете на управителния съвет, които непосредствено да следят за хода на работата.

Само при такава постановка на въпроса може да очакваме образцова дълбока оран — гаранция за високи добиви от пролетните култури през 1972 година.

Петър ГРИГОРОВ
от у-ние „Земеделие“ — ОНС

Прославят труда на механизатора

На 3 август по случай завършването на жътвената кампания в ТКЗС—с. Чернолик партийното и стопанското ръководство организира мило тържество, на което се отчетоха резултатите от упорития труд на механизаторите. В местността „Хижата“ вред прохладата на гората бяха дошли над 300 трактористи, комбайнери, шофьори, които активно се включиха в изпълнението на най-отговорната задача — прибирането на есенниците без загуба.

Скъпи гости на механизаторите бяха кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП др. Георги Кардашев, секретарят на ОК на БКП Виктор Ганев, първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, председателят на съвета на секретарите в АПК — Дулово Тодорка Гроздева, председателят на АПК Ангел Димитров и др.

Тържеството откри секретарят на общинския партиен комитет на БКП в с. Чернолик Халис Голеш. Председателят на стопанството Тодор Димитров обяви резултатите от съревнованието вред механизаторите и наградите за първенците. С пламенни думи той приветствува механизаторите за извършената качествена работа и с чест изпълнена задача. Комбайнерите са прибрали без загуби от 4 000 декара ечемик 1 200 тона зърно и от 22 000 декара пшеница 7 040 тона. Вече са отчетени на държавата 3 500 тона договорирано зърно.

От името на ОК на БКП и ОК на ДКМС другарят Г. Кардашев приветствува механизаторите с топли и сърдечни думи. Той сподели радостта им от постигнатите високи успехи в трудната битка. „Но — каза той — те са все още длъжници на нашето селско стопанство. На тях предстои усвояване на новите методи на работа за повишаване културата на земеделието, за поевтиняване на производството и преминаването на селското стопанство на промишлени основи. За да може механизаторът да стане централна фигура на село, да навлезе той във всички клонове на това производство. Необходимо е той да учи повече, да притежава висока култура, политическо съзнание, добри битови условия“.

Чернолишките механизатори извършиха големи дела. Докато преди 2-3 години стопанството беше изоставащо в окръга, то сега се нареди на едно от първите места и даже в национален мащаб по много показатели е между челниците. А това е реална основа и за в бъдеще тази армия от млади механизатори да изпълни с чест повелите на Десетия конгрес на партията.

В края на тържеството бяха раздадени наградите за първенците. Група пионери от отряд „Митко Палаузов“ от с. Чернолик приветствува механизаторите с постигнатите успехи.

Хикмет ШАНОВ

Бузлуджа — 1971

Сърцето ми към този връх пътува
като в рождена люлка залюлян
небето с ален мак ме е покрило
аз с цялата земя вървя натам.

Да събера онез железни думи,
с които до смъртта ще доживея,
от песента, в която съм роден,
за песента, която днес ще пея.

Като ръка на майка да докосна
на Дядо вкаменената ръка
и вместо цвят до камъка да сложа,
което имам всичко на света.

И в тази тишина да онемея
под бука, от възторг безкрай висок
да чувствам как в кръвта ми продължават
и партия, и вярност, и народ.

В този миг и вечно трябва
святост,
човешка чистота в дела и мисли.
И само Бузлуджа над тях
като звезда да свети —
клетва и сърце на комунистите!

Енчо ЕНЧЕВ

Оживена износна дейност

Задружни са усилията на механизаторите от нашия окръг и на комбайнерите, пристигнали в помощ от други стопанства в страната. Зърното трябва навреме да се прибере и съхрани.

НА СНИМКАТА: Трактористи от ДАТ — Силистра и комбайнер от ТКЗС — с. Вълчедръм — Михайловградско, по време на работа.

Тези дни на силистренското пристанище е крайно шумно и оживено. Непрекъснато работят крановете, които товарят щайги с добруджански домати в трюмовете на шлепа, предназначен за Съветския съюз. Приемателният пункт на „Булгарплод“ посреща камионите от целия окръг и износът се осъществява ритмично.

— Вече сме изпълнили повече от половината на плана си за износ на домати — обясни др. Никола Пейчев. — Утре по вска вероятност ще пристигне влекач и този шлеп с 350 тона домати ще отплува за Измаил. На него натоварихме 40 000 щайги. Само вчера приехме около 193 тона домати и, ако върви така, скоро ще преизпълним заплануваните 7 500 тона.

„Булгарплод“ — Силистра е организирал добре износа на зеленчуци и плодове. Навреме бяха обрани и изнесени първите тонове грозде от най-ранните сортове. От този прекрасен плод ще бъдат изпратени в чужбина 3 700 тона. Към края на август ще започне износът на лук, от който чуждестранните клиенти ще получат над 1 000 тона.

Тече неспирно потокът на коли от Калипетрово, Айдемир, Бабук, Попина, Нова Черна и други селища на окръга. Блестят на слънцето щайгите с пъстри етикети „Булгарплод“ — Силистра. Подбрани и сортирани, едрите домати са събрали в себе си силата на слънчевите лъчи от Златна Добруджа, за да заминат далеч от родината ни и да разказват за богатствата на нашата обновена, щедра земя.

Др. ИВАНОВ

Навременна помощ

ФАСУЛЪТ в стопанството на с. Малък Преславец е 1 250 декара. Той узря тази година порано от други години. Оставен повече дни под горещото августовско слънце, отколкото трябва, ще започне да се пука и разпилява. А такава вероятност съществува, тъй като прибирането му съвпада с извършването на други полски работи, за които е необходима много работна ръка — бране на тютюн и на зеленчуци.

„Похабяване на фасула не бива да се допусне!“ — решават в управителния съвет на ТКЗС. Погледът им е отправен към пенсионери, служители, механизатори, шофьори, животновъди — към всички, които могат да участвуват в организираните три трудови дни за скубане на фасул.

На 4 август се проведе първият. Бригадири и специалисти обходиха всяка къща предния ден. Състоя се среща с актива за разясняване на задачата. В три часа през нощта хората бяха събудени от местната радиоуредба. Към местността „Куртор манкулак“ се понесоха автомобили, мотоциклети, магарешки каручки. Сред участниците бяха и председателят на кооперативното стопанство Стоян Терзиев и секретарят на общинския партиен комитет Руси Маринов. Наоколо се понесоха човешки гласове, събуди се заспалото поле. Повея лек ветрец, а от небосвода срамежливо наднича ше пълната луна. Узрелият фасул шумолеше в ръцете на 700-те ранобудни помагачи, които го трупаха на малки купчинки. Всеки бързаше. А времето мина ваше, звездите гаснеха една по една, разсъмваше. Утрото завари групите на полето. За три часа те оскубаха над 200 декара фасул. Най-рано привърши работа лозаро-градинарската бригада с ръководител агрономката Ангелина Найденова. И както във всяка трудова надпревара, и този път бе даден кратък отчет за извършеното. За пример бяха посочени имената на Стойко Великов, Тодор Йорданов, Йордан Калинов и комсомолката Величка Георгиева.

По стръмното нанадолнище към селото в обратен поход заслизаха автомобили, мотоциклети, магарешки каручки. Вместо умора по лицата на хората грееха усмивки.

Никола НИКОЛОВ

Отново национални първенци

Навечерието на Десетия партиен конгрес клоновете на Държавна спестовна каса в нашия окръг посрещнаха с голяма, заслужена радост — те бяха определени за национални първенци. Потвърждавайки своите трудови победи, в дните пред 80-годишнината на БКП спестовните служители от окръга отново са излъчени за национални първенци, с което преходното червено знаме на ЦСПС и ДСК остава в клона на Държавна спестовна каса в Силистра.

През второто тримесечие на тази година бе реализиран прираст на влоговете в размер на 500 000 лева, с което годишният прираст на същите достигна близо 8 000 000 лева. Това е огромен резерв от средства, предоставени за развитието на народното стопанство и за краткосрочното кредитиране на населението.

За постигането на общия успех голям дял имат представителствата на ДСК в Иширково, Смилец, Сокол, Главиница, Окорш и др.

Г. ЙОРДАНОВ

Ударникът Петър Патрашков е стругар шести разряд в ЗРЧНО — Тутракан. Той е много добър производственик и редовно изпълнява трудовите си норми 120 на сто.

ОТКРИ СЕ КОНТРОЛНО-ПРОПУСКВАТЕЛЕН ПУНКТ В СИЛИСТРА

Завчера се стекоха много граждани към границата с Румъния. Там бе открит контролно-пропускателният пункт Силистра, който ще обслужва гражданството при посещение в северната ни съседка. Едновременно с това влезе в сила спогодбата, според която жителите на пограничната област от двете страни имат право да прекарат ежемесечно шест дни на територията на съседната държава и да посетят близки и приятели на разстояние 20 километра от границата.

Първият силистренец, който беше обслужен от новия контролно-пропускателен пункт, бе Аврам Петров — работник в дома за стари хора. Новата придобивка ще бъде голямо улеснение за гражданите, които имат близки или познати в Румъния, и за туристите от нашия окръг. (СТ)

Неспиран труд кипи в цеховете на КК „Нектар“ — Силистра. Смяна „А“ с майстор Иван Дочев започна консервирането на кисели краставички в буркани.

СВЕДЕНИЕ
за хода на най-важните селскостопански работи към 2 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Освободени площи от слама в %	Набран тютюн в %
Айдемир	30	54.6	x
Калипетрово	18.1	64	29.7
Бабук	25.3	48.2	125
Иширково	22.5	100	38.6
Смилец	38.8	70	11.5
Срацимир	30.3	39	x
ДСС-Силистра	7.5	93.8	x
АПК-Силистр.	26.4	64.1	37.2
Алфатар	38.2	71.7	48.9
Алеково	54.7	60	65
Кайнарджа	34.2	50.9	33.6
Голеш	37.2	98.8	44.8
Средище	25.3	67.2	37.2
АПК-Алфатар	36	67.9	45.1
Ситово	16.2	47.8	47.4
Сребърна	27.5	55.7	x
Попина	20.8	49.8	x
Добротица	22.5	55.3	46
АПК-Ситово	20.8	51.4	46.7
Главиница	25	64	37.2
Пансиево	22.6	100	63.8
Сокол	31.5	57.6	28.8
Зафирово	17	61.4	14.6
Ст. Караджа	22	65.5	42.8
ДЗС „Я. Заб.“	28.2	55	x
АПК-Главин.	24.3	68.4	46.9
Тутракан	14.1	38.5	9.6
М. Преславец	30.7	56.1	31.1
Белица	31.1	77	42.5
Нова Черна	33	62.4	x
АПК-Тутракан	26.4	57.8	31.8
Дулово	28.2	61.2	38.5
Междан	34	71.2	28.7
Окорш	28.5	72.6	24.1
Секулово	18.8	67.5	24.8
Чернолик	30	58	73.8
ДЗС—Окорш	18.5	70	50
АПК-Дулово	27.8	60.6	43.2
Всичко за окр.	27.3	62.4	43.3

Съвместните усилия дават значителни резултати

В решението на Майския пленум на Националния съвет на Отечествения фронт от 1969 г. е отбелязано, че Отечественият фронт и народните съвети трябва още по-добре да обединят усилията си за осигуряване участието на трудещите се в обсъждането и решаването задачите на социалистическото строителство. По-активно да съдействуват за разширяване на социалистическата демокрация, за още по-пълно проявление на общественото начало в работата на народните съвети, за повишаване ролята на Отечествения фронт при въвличане трудещите се в управлението на страната.

Градският комитет на Отечествения фронт и градският народен съвет в град Тутракан имат значителни успехи в това отношение. Станало е традиция вече провеждането на съвместни заседания-сесии по важни и актуални въпроси. Заедно са обсъдени и приети конкретни мероприятия по въпросите на народното здраве, търговското обслужване, по състоянието на животновъдството в личните стопанства, по осигуряване на всестранни, навременни и качествени услуги на населението, по архитектурата и благоустройството на града и съставните селища и много други въпроси. Активността на съветниците, активистите на Отечествения фронт и гражданите, присъствуващи на съвместните сесии, е винаги голяма, особено по търговията, услугите на населението, благоустрояването и други. Градският комитет на Отечествения фронт взема активно участие за осигуряването на повече активисти и граждани не само на съвместните заседания, а и на останалите сесии. Така например на проведените сесии по здравеопазването, животновъдството в личните стопанства, услугите на населението и други са присъствували от 60 съветника средно по 58 души, а от актива на Отечествения фронт по около 80 човека и много други граждани.

Нуждите на населението за задоволяване с необходимите стоки са проучени съвместно с постоянната комисия по търговията и чрез съвместни проверки с комисиите за народен контрол и чрез специални анкетни листове. Резултатът е много добър, защото цялото население участвува в обсъждането на този важен проблем и направените предложения и препоръки са улеснили значително постоянната комисия и градския комитет на Отечествения фронт в по-нататъшната им работа в това направление.

Приемни дни с членовете на изпълнителния комитет на градския народен съвет и на бюрото на градския комитет на Отечествения фронт се организират по предварително приет план на съвместни заседания. Оплакванията и жалбите на трудещите се насочват вниманието на съвета и градския комитет на Отечествения фронт към разрешаване на най-наболелите проблеми. По такъв начин например съвместните усилия бяха насочени към обсъждането на въпроса с нередовността на електрическия ток в районите на втора, четвърта и пета квартални организации на Отечествения фронт, за ускоряване на канализацията и благоустройствените мероприятия в някои улици и райони, подобряването на търговската мрежа и други.

За онния съветници, които не поддържат постоянна връзка със своите избиратели, градският комитет на Отечествения фронт поставя въпроса на обсъждане в съвместни заседания и сесии. За повишаване квалификацията на съветниците редовно се организират семинари и курсове. Добра съвместна дейност е проведена по отношение подобряване състава на съветниците през този мандат. Така например в сравнение с предишния мандат сега преобладават младежите и жените — срещу осем младежи през миналия мандат сега техният брой е 14, а броят на жените е нараснал от 9 на 15.

Слаба е съвместната работа само по отношение на въвеждането на новите граждански ритуали. Така например от родените 226 деца през 1969 година само на 7 са утвърдени имената по новия ритуал, от 229 през 1970 година — 10 и от 106 през първото тримесечие на тази година — 12 деца. В това отношение е нужно да се засили просветната и агитационната работа на градския комитет на Отечествения фронт по низови организации, да се използува по-рационално предаването на местния радиовъзел и страниците на „Тутракански глас".

Преодоляването на тази слабост, предварителното планиране на съвместните действия, грижливата подготовка на всяко съвместно мероприятие ще гарантират несъмнено по-големи успехи в дейността на градския народен съвет и градския комитет на Отечествения фронт.

Али РИЗОВ

Пред 90-годишнината от рождението на Георги Димитров

Майка Парашкева

Нейната съдба е съдбата на хиляди български бежанки, гонени от едно робство, за да попаднат на друго. На 8-годишна възраст тя е ратайкиня, на 18 е вече омъжена, а на 19 години е майка на най-великия син на България — Георги Димитров. След Георги трудолюбивата българска майка ражда още 5 деца, на които също вдъхва голяма любов към правдата и отечеството.

Неграмотна както хилядите си съвременнички, Парашкева е една от малкото жени от онова време, която се е научила да пише и да чете сама, без ничия помощ, да прибави към природната си любознателност, смелост, воля и знания за света и правдата, на която посветиха живота си и шестте й деца.

Скромната и любеща майка разбира величието на борбата, на която те посвещават младостта си, а някои и живота си, и прави всичко, което е по силите й, за да ги окриля и подпомага. Една след друга падат свидни жертви. И тримата й сина — Коста дин, Тодор и Никола, загиват в името на свободата. Не издържа мъката по загубените чеда и бащата Димитър Михайлов.

Олицетворение на твърдост и вяра е майка Парашкева. Голямата й челяд оредява. Тя дебне и останалите живи — Лена, Георги и Магдалена. Но майката намира сили, за да изпрати Елена зад граница, да помага на Георги в неговата величествена борба. Много пъти арестувана и измъчвана, тя храбро защищава делото на своите чеда, защото е убедена, че то е право и ще възтържествува.

Трудно е човек да си представи какви морални сили са били нужни на 72-годишната измъчена майка, която без да знае езици, без да има дипломатически имунитет през март 1933 година тръгва със сетни сили за Германия, за да помогне на Георги, който е в лапите на най-свирепата фашистка власт, и Моабитският затвор изцежда капка по капка разклатеното му здраве. Придружена от дъщеря си Магдалена, баба Парашкева се отправя за Лайпциг, но фашисткият злодей Гешев прави всичко възможно да й попречи. Но нищо не може да я спре. Приета от свободолюбива Франция, където видните дейци на Френската комунистическа партия Жак Дюкло, Марсел Кашен и други й устройват десетки събрания, митинги и срещи, обикновената българска майка говори и доказва, че нейният син не е запалил Райхстага, защото той е революционер, борец и комунист. Тя изразява възторга си от победата на Френската комунистическа партия, която е издействувала права на френската работническа класа, каквито в България по онова време няма, благодари искрено на френските работници и интелигенция за това, че издигнаха глас за освобождението на нейния син. Простичкото й слово е трогвало до сълзи хиляди французи и французойки, на които съдбата на Димитров е била близка и скъпа.

Нейната упоритост й помага да се срещне след 10-годишна раздяла със своя любим син в Моабитския затвор. Тя присъствува и на процеса. Слуша своя син, който от обвиняем стана обвинител и майчиното й сърце разбира правдата, за която той се бори, но усеща и подготвянето на смъртната му присъда. Фашистите се опитват да използуват и нея — майката, за да спрат изобличителните му слова. Но тя в краткото си свиждане майчински му прошепва: „Говори, сине, говори и се дръж за правдата". „Това беше голямо, морално облекчение и огромно утешение в тия тежки за мене дни" — споделя по-късно героят от Лайпциг.

След неговото освобождение, по покана на съветското правителство, Баба Парашкева през 1934 година е в мечтаната страна, очарована, възхитена от красотата и подема й. Тя е неуморна и иска всичко да види, за да може да разказва в България за възхода на Съветския съюз. На Първи май, на големия празник на трудещите се, тя е на трибуната в Москва наред със своя син Георги Димитров, Сталин, М. Горки, с първите ръководители на съветската страна.

От 1934 до 1944 г., до последните си дни от своя живот, Баба Парашкева е неуморна, убедител на пропагандаторка на успехите на социализма, вдъхновителка на българските патриоти в борбата против фашизма. В нейния дом се срещат комунисти, борци за народна свобода. В жестоката борба против фашизма тя загуби и любимия си внук Любчо Баръмов.

На 20 юли 1944 г., само 2 месеца преди изгрева на свободата, баба Парашкева завърши своя житейски път.

Готвейки се за честуване 90-годишнината от рождението на Георги Димитров, ние с гордост ще си спомним за майката, която го е родила и която му е вдъхвала огромни сили в борбата за щастието на нашия героичен народ.

Милка ГИНЕВА,
председател на окръжния съвет за работа сред жените

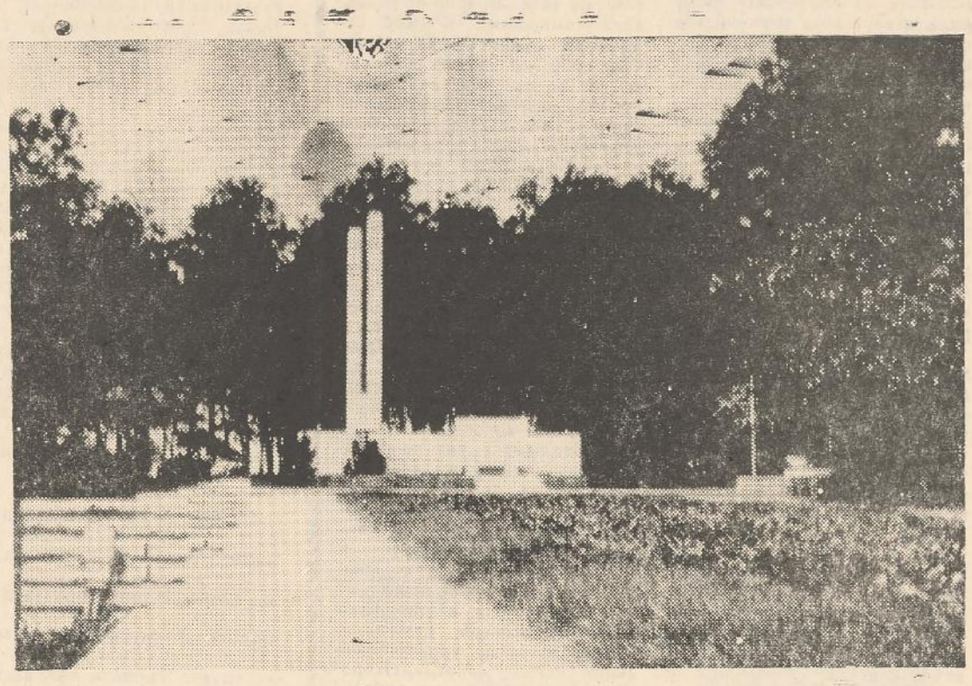
Малка поема за тебе

1.
И са тесни всички листове,
за да мога да пиша за теб,
но над мен се е опнало чисто
мойто северно синьо небе
и по него с букви алени
пиша за тебе бяла поема —
нека ранният изгрев я гали,
нека дунавски вятър я вземе
и да пее с нея из клоните
и в пшениците златни и тежки,
в капка дъжд нека тя се отрони
върху мургави длани човешки!
В разтопеното слънце горе
ще потапям перо орлово
и ще пиша за теб и за хората
на сърцето чистото слово.
И ще бъде дълга и светла
огнената твоя диря,
във която кръвта просветва
и шумят знамена размирни.
Искам твоите пътища стръмни,
твоят жребий тежък и страшен,
за да стигна едно разсъмване
и във утрото да прекрача.
Да се слея с теб и да мога
да съм редник в твойте редици,
и когато удариш тревога
да потегля след теб с войниците...

2.
Трудно ми е да пиша за тебе —
ти си жива и съществуваш
и в пенливите морски гребени,
и в реките ни разлудувани,
и в планинските чела гранитни,
в дивите мури вековни,
в семето, което никне...
Ти си онова разковниче,
което търсят за щастие,
в което е скрита мъдрост.
Ти си просто съучастница
на човешкото хубаво бъдеще.
И те виждаме по земята ни
във заводи, в поля и скели,
в погледа на децата ни,
твойте пътища стръмни поели...

3.
Зная, по стар обичай с подарък
се отива в деня на рождение...
Не дар, а клетва за вярност
е тази песен от мене!

Валентин ЧЕРНЕВ

Добруджа има много герои и свято тачи тяхната светла памет.

НА СНИМКАТА: Паметникът на падналите за народна свобода в с. Алеково.

ПРЕСТЪПЛЕНИЕ БЕЗ НАКАЗАНИЕ

НИЕ ПИШЕМ днес за онези деца, на които не е дадено да узнаят какво е това безгрижно детство, просто детство.

В болниците на Демократична република Виетнам се намират 179 човека — жители на Южен Виетнам, добрали се по трудни пътища на северовиетнамска земя. На тях им се случи да изпитат върху себе си действието на химическото оръжие, използувано от Съединените щати южно от 17-ия паралел. Сред тях са 70 деца. Ние видяхме две.

...Чан Тхи К. (по понятни съображения не назоваваме пълните имена, макар че ги имаме записани в бележниците) чакала първо дете. Рано сутринта на 15 юни 1969 г. — този ден сега тя няма да забрави никога — Чан Тхи К. излязла да работи на полето. Към 9 часа в небето се появил самолет. Зад него се проточила ивица гъста мъгла. Тя се спускала все по-ниско и по-ниско, забулила дърветата, земята. От мъглата нямало къде да се скрие. Чан Тхи К. почувствувала гадене. Станало й горещо на гърлото, от очите й потекли сълзи. Някаква неочаквана страшна умора овладяла жената. Младата жена не помни как се добрала до в къщи. След три-четири дни Чан Тхи К. се почувствувала по-добре. През декември един месец преди срока, тя родила дъщеря...

Ние видяхме детето. Непропорционално сложено телце, непрестанно извиващо се в конвулсивни движения. Глава, която не може да се държи изправена. Бягащи очи — невъзможно е да се улови техният поглед. И всичко това е последствие от от равянето на майката с химически вещества — „дефолианти". Дозата на зловещата мъгла се оказала съдбоносна за малката Тхюи.

Доктор Фам Нгок Ло наблюдава жертвите на американските химически експерименти. „Майката е била подхвърлена на отравяне с химически вещества на втория месец от бременността — започна той своя разказ, — което е особено опасно за детето. Това е предизвикало генетически изменения в организма на родилката и младенеца. У момиченцето има рязко изразена микроцефалия. На черепа отсъствува теменцето, поразени са нервните центрове — главата не се държи, гръбначният стълб не е в състояние да държи тялото. Момиченцето не може да лежи право, не може да седи и стои. Гръдният кош на детето е ненормален. Разрушено е небцето. Организмът се развива много бавно".

Няма никакви особени подробности в историята на отравя не на втората майка, с която разговаряхме. Било е също такова оризово поле, самолет над главата, отровна мъгла. Само че това се случило през 1968 г. Само че Хоанг Тхи Л. два пъти попадала под химическа атака на американците. И всичко това се случило в друг район на провинция Куангчи. А в останалото всичко било също така безчовечно просто.

Нис не смятаме, че имаме правото да описваме нашите впечатления, след като видяхме Хуанг. Читателят ще разбере, че това е тежко. Направо предоставяме думата на доктор Фам Нгок Ло:

„Хоанг Тхи Л., благополучно родила две деца, много зле понесла третата бременност. Най-малката й дъщеря бе родена тук, в ДРВ. Веднага бе открито, че главата на бебето има ненормална форма: изпъкнало напред чело, плосък, скосен тил, деформирани пръсти на ръцете и краката, шест пръсти на левия крак. Петнадесет дни след раждането у детето беше отбелязано постоянно сълзотечене. Отначало предположихме обикновена детска болест, но после изследванията установиха, че сълзотечните канали не притежават способността да задържат сълзите. Детето расте неестествено бавно. На 22 месеца то не може да стои, да върви, нищо не говори. Разбира само гласа на майка си. Открити са генетически аномалии.

Две деца, два отровени живота.

Кой ще отговаря за страданията на майките?

Доктор Ло казва:

„От нас е установено, че дефолиантите имат пагубно влияние върху хората и тяхното потомство — бъдещите деца".

Повече от десет години американците използуват във Виет нам химически вещества, включително газове. От 1961 до 1969 год. тяхното действие изпитаха един милион двеста деветдесет и три хиляди души.

Александър СЕРБИН

Иван ЩЕДРОВ

(Из в. „ПРАВДА")

АКО ПОТЪРСИМ ПОЛЗАТА?

Месец юли беше обявен за агитационен месец по безопасността на движението и естествено през него трябваше да се очаква максимално напрежение на силите и възможностите да се преодолеят редица слабости в тази особено важна страна от живота на хората. Нека да се опитаме обаче да си представим какво би било впечатлението на един гост на града, който е дошъл тук в последните юлски дни.

Силистра живее своя обичаен летен живот. Една от най-оживените улици „Г. Димитров" дава неговия облик, особено в късните следобедни часове. Какво вижда на нея нашият гост?

Завършва редовната смяна и от промишлените предприятия в индустриалния квартал към града тръгват стотици велосипедисти. Едва ли някой е в състояние да ги накара да се движат в колона по един. Те правят това само когато специалната кола на КАТ постоянно ги контролира. Едва ли проявяват по-голяма съзнателност и пеше ходците. Силистренци въобще притежават странното чувство, че платната на улиците са най-удобното място за разходка. По същото време срещаме и момчета и момичета в специална униформа, които (ако някой се досети) са поставени, за да контролират движението на една малка отсечка — от кооперация „Дунав" до новата сграда на ГНС. Тях обаче не ги интересува, че всеки си минава, откъдето си иска, и предпочитат да се събират на групички и да си разказват весели истории. Какво да се прави, та те са във ваканция все пак. Интересно ще бъде за нашия гост да се осведоми защо на един също така невралгичен пункт в движението, площадът пред общежитие „Албена", не се смята за особено опасен и именно през този месец не се контролира. А улица „Н. Й. Вапцаров", а булевард „Комсомолски"?... За случайните посетители на града има значение и друго — едва ли има някъде в нашия град място, където обозначените пешеходни пътеки да се различават от асфалта. А те са необходими не само за един месец.

Какво мислите, че може да е впечатлението от всичко това. Ако си позволим едно малко сравнение с останалите месеци от годината, ще видим, че почти нищо не се е променило. Безредиците в движението, главно на пешеходците, в Силистра продължават. И още едно сравнение. Същият този период във такъв голям и толкова пренаселен през лятото град, като Вар на например, движението е образцово. Там младите регулировчици са заели своите места от входа на софийското шосе до железопътната гара, от центъра на града до последната постройка на квартал „Рупи" и дори до курорта „Дружба". Не срещнах нито един случай граждани да не изпълни техните разпореждания или да махне пренебрежително с ръка. И ето стигнахме до хората, до ония, широки профилактични мерки, които трябва да се вземат за просвещаването на гражданите в това отношение. В Силистра за това трябва да се помисли в градския комитет на Отечествения фронт и ако са взети мерки по този въпрос, то наложително е да се обсъди най-сериозно тяхната резултатност.

Въпреки постигнатите успехи през агитационния месец, има още над какво да се помисли. И най-вече за ползата от подобни инициативи и тяхната реализация, защото е важен именно крайният резултат, а не доброто намерение.

Е. ЖЕЧЕВ

Комсомолецът Йордан Стефанов работи в пресовия цех на завод „Хром". За първото полугодие на тази година той е удостоен със званието „Ударник".

С името на партията

Радват ме младите...

Станах член на партията преди 41 година. Какви чувства съм изпитвал тогава? Това беше най-скъпият миг в моя живот. Станах първият комсомолец от средата на добруджанските турци, двадесетгодишен почувствувах силата на партийната правда, подкрепи ме нейната ръка, за която беше скъп всеки човек, убеден в истините на бъдеще то на измъчената ни страна. Организирахме група от 11 младежи от турски произход и наред с нашите български другари участвувахме във всички акции на партията. Окачвахме знамена, пишехме и превеждахме позиви на турски език по случай Първи май, деня на ВОСР, деня против войната и много други. Укрепваше дружбата в нашите редове, все повече се отваряха очите на хората и те нами раха верния път на борбата. Освобождаването на народа на Добруджа от националния и социалния гнет — ето това беше нашата заветна цел. Ние мечтаехме за хубостта на днешния ден и ето той е реалност.

В деня на 80-годишнината от основаването на БКП изпитвах особено радостно чувство. Дълго работих като партиен работник след Девети септември, опознах хората, щастлив съм за успехите, които постигат. Излязох на пенсия, но продължавам да живея с напрегнатия ход на времето. В навечерието на празника на партията посетих две събрания, където разказах спомени — Поройно и квартал Черник в Дулово. Довечера заминавам по същия повод за Водно. И от всичко все пак най-много ме радват младите. Тяхната идейна убеденост, високият им патриотизъм и чувство за дълг пред народа и партията са именно качествата, които най-добре характеризират комуниста. Чувствувам как съм искал да имам такива хора около себе си в годините, когато се укрепваше младата народноде мократична власт. Искам да се надявам, че доколкото ми позволяват силите, аз винаги, с цялото си сърце ще се стремя да изпълнявам задачите, които партията поставя пред нас, да работя за щастието на хората, които ще продължат да пишат със своите дела нейната славна и героична нова история.

Билял ДУРМАЗОВ,
активен борец против фашизма и капитализма

Член на голямото семейство

Наш представител се срещна и разговаря с младия комунист ЙОРДАН НИКОЛОВ ДИМИТРОВ — шлосер в механо-монтажния цех на машиностроителния завод „Стомана" — Силистра. Той сподели своето вълнение пред големия празник на нашата партия.

Посрещнах 80-годишнината от създаването на Българската комунистическа партия с особен трепет и вълнение, защото тя съвпада с годината на моето приемане в редовете на голямото семейство на българските комунисти. Тряб ва да прибавя и това, че съм безкрайно щастлив, защото бях приет за член на партията точно в деня на откриването на историческия Десети конгрес на нашата славна БКП.

Аз се гордея, че моите другари и първичната партийна организация ми оказаха такова голямо доверие и заедно с другите комунисти и комсомолци от завода аз се стремя да влея скромните си сили за изпълнението на производствените планове, за израстването на завода, за неговото бъдеще. Разбира се, нито за момент не забравям, че вече изискванията към мене са високи. Изпълнявам съвестно всяка възложена ми задача, според силите си помагам на своите другари, стремя се да бъда за пример във всяко отношение.

Много пъти, когато съм прочитал нещо във връзка с историята на партията, когато съм гледал филм или телевизионно предаване, съм се учудвал на упоритата работа и дълбоката вяра на основателите на партията, възхищавал съм се на героичната борба и саможертва на смелите народни синове против фашизма и капитализма. Твърдо съм уверен, че днес всеки комунист, всеки комсомолец, всеки труден човек в своята ежедневна работа помни техния подвиг, черпи оптимизъм от тяхната вяра и влага съвестно своите усилия за по-скорошното изграждане на социализма и комунизма в нашата прекрасна родина — Народна република България.

ТЪРГОВИЯТА ПРЕЗ ПЪРВОТО ПОЛУГОДИЕ

* ОБЩИЯТ ПЛАН ЗА ШЕСТМЕСЕЧИЕТО — НЕИЗПЪЛНЕН
* ЗА ДА СЕ ПРЕВЪЗМОГНАТ ДОПУСНАТИТЕ СЛАБОСТИ...

В директивите на Десетия конгрес на БКП се предвижда да се увеличи и подобри структурата на народното потребление, а сто кооборотът да нарасне с 38-40 на сто. Изпълнявайки тези решения, партийното, профсъюзните и стопанските ръководства проведоха широк кръг от мероприятия по подобряване организацията на работа в търговските обекти и за доволяване потребностите на населението в окръга.

Какви са практическите резултати от работата на ръководствата и работниците в търговията през изминалото шестмесечие? При план за полугодието да се реализира стокооборот за 45 081 000 лева са достигнати 44 826 000 лева. Изпълнението на плана в обществото хранене възлиза на 100,6 на сто, а в търговската мрежа 99.1 на сто, откъдето идва и изоставането от 255 000 лева. Най-голямо е неизпълнението в окръжния кооперативен съюз, и то в двата сектора — търговска мрежа и обществено хранене.

Само преди 7-8 месеца Силистренски окръг беше на едно от челните места в страната по изпълнението на плана и носител на наградите на централните ведомства. Сега ние сме един от тринадесетте окръга, неизпълнили плана си и с 1,7 на сто под средно ниво за страната. Неведнъж, когато се е правил анализ на работата в търговията, като причина за изоставането са се посочвали високите показатели в плана. Това е неправилно. В нашия окръг той е завишен с 8,6 на сто, от които са реализирани 5,9 процента. В същото време съседните окръзи — Толбухински при завишение 9 на сто е реализирал 8,5 на сто, Шуменски при 9,3 на сто изпълнява 13,2 на сто, Русенски при 8,3 постига 6,9, Разградски окръг е на нивото на нашия окръг, но в абсолютни цифри реализира стокооборот в повече.

Друга причина, която се посочва за изоставането от плана, е недостигът на стокови фондове. Вярно е, че имаме високо завишение на плана и че съществуват недостатъци около доставката на много липсващи стоки, но не трябва да се търси в това единствената причина. Налице са някои слабости в организационната работа на ръководството на търговските предприятия. В системата на ЦКС окръжният кооперативен съюз — Силистра заема 23 място в страната по общия стоков оборот, докато нашите съседи Толбухин, Шумен и Русе са над средното ниво за страната, а в обществото хранене, включително и Разград, са далеч пред нас. Изоставането се дължи на недостатъчна взискателност от ръководствата на потребителните кооперации и на много малката методическа помощ от ОКС. Показателен пример за това са слабата дисциплина и контрол в Наркоот — Силистра и селкоопите в Секулово, Сокол и Алеково. При по-близък контрол обаче потребителните кооперации в селата Средище, Черполик, Стефан Караджа и Дулово преизпълниха своите планове.

За общото изоставане подпомогна и неритмичното зареждане от едровите организации. През цялото полугодие, и особено през месеците май, юни, голяма част от магазините по различни причини бяха затворени от три до десет дни. На проведените срещи в Дулово и Тутракан и събрания та за отчитане на полугодието бяха отправени остри критични бележки към съответните ръководства. По-експедитивни в доставката с необходимите продукти и стоки трябва да бъдат Млекоцентрала „Сердика", ДСП „Родопа", „Българско пиво" и предприятието за безалкохолни напитки. Много сериозна задача стои пред ДСО „Търговия на едро" по утвърждаване на кръговото зареждане. Всяко нарушение на графика, всяко закъснение от определеното време пречи за създаване на добра организация в снабдяването. Ръководните кадри на това предприятие трябва да направят много добра оценка на своята работа, критерий за което ще бъде изпълнението на плана в дребновите организации и по-пълното задоволяване потребностите на трудещите се. През изминало то полугодие малко бяха органи зираните базари и ревюта. За търговските работници трябва да бъде първостепенна задача широко то разгръщане на търговията по улиците и площадите, и то особено в празничните и неделните дни. В градовете трябва да се проучи и прилага продажбата на продукти по предварителна поръчка в пари и чрез абонамент, да се засили разфасовката и пакетизацията на стоките, да се премине масово към разширяване на формите на самообслужване. Това е по възможностите на ОКС, на ДТП „Търговия на дребно" и на ДСП „Булгарплод".

В общественото хранене не всичко е направено. Заведенията не се поддържат в добър хигиеничен вид, културното обслужване е слабо и няма разнообразие в асортимента на храната. В нашите ресторанти и заведения е необходимо да се създаде истински домашен уют, такава обстановка, че посетителите да бъдат доволни. Когато говорим за общественото хранене, трябва да кажем, че в системата на ОКС се допускат слабости, главно по кухненската продукция. Вече години наред нейният оборот се движи между 5 и 8 на сто от общия стокооборот, вместо 12 до 15 на сто. Отстраняването на тези недостатъци ще се постигне чрез създаване на обществено хранене в селата с централизирано ръководство и приготвяне на храната в една кухня за столове, детски градини и други. Все във връзка с това е и решението на бюрото на ОК на БКП за подобряване на общественото хранене. Необходимо е да се промени досегашното разбиране в този сектор и да се помисли за разнообразяването на прилаганите сладкарски и ситничарски изделия, боза, сладолед, сокове и други.

Да се изброят всички задачи, всички положителни и отрицателни страни на работата е практически невъзможно. Но има една основна задача, която трябва да решат търговските работници и която е израз на политиката на партията за грижата към човека — удовлетворяване потребностите на трудещите се при висока култура на търговското обслужване.

Никола САРАФОВ
от ОК на БКП

Богата е тазгодишната тютюнева реколта в алфатарското стопанство.
НА СНИМКАТА: Кооператорите от звеното на Атанас Георгиев берат златните листа.

НАСЛЕДНИКЪТ

Той не наследи богатство, имане, наследи занаят, занаята на дедите лодкари, който славеше Тутракан през вековете. И като в приказките, със златните си ръце е много по-богат и щастлив, отколкото ако беше наследил имане и богатство.

Баща му бай Иван Доницов през целия си живот осъмваше на Дунава с лодката. На реката той не търсеше някаква романтика — красотите на изгрева и залеза не отминаваха и не гово търпеливо рибарско сърце, но към реката го тласкаше нуждата. Младият Георги Доницов изпита още от твърде малък рибарската съдба. Невед нъж баща му го събуждаше преди да съмне и го вземаше със себе си. Георги протриваше сънни очи и се мръщеше, беше малък, а пък сънят тъй сладък. После като свикна, сам настоя ваше да го вземат.

И той порасна на лодка.

Когато отиваше или се връщаше от училище, той често завиваше покрай работилницата за лодки, спираше се и дълго гледаше как работят старите майстори. Като завърши основно образование, баща му го даде да учи дърводелски занаят, с който смяташе, че ще задоволи момчето. Работеше Георги, а очите му все лодките по Дунава гонеха. Дърводелец, дърводелец, но друго си е майстор-лодкар, отсъждаше в себе си често той. И една неудовлетвореност от несполучливия избор на професията, една несбъдната мечта го гризеше. Докато един ден преди 5-6 години, той окончателно реши да се прехвърли в лодкарския цех.

На края на Тутракан, кацнала на педя от реката, една нова кокетна сграда привлича погледите на пътуващите по Дунава.

Старите лодкари работеха тук при тежки условия, но ръцете не ги посрамваха. Лодките им плъзваха по Дунава и морето, ала в сърцата им оставаше тъга, те никога не можеха да надвият немотията. Наследниците се родиха в по-друго време, възприеха техния занаят и заживяха по-щастливо. Сега те работят в новата постройка на Дунава, бризът гали лицата им, когато са на открития плац на брега, а вътре в работилницата е просторно и широко. Тези млади майстори възприеха старата лодкарска професия, гордост за града и продължиха ней ната слава.

Както в други предприятия, и тук равносметката на човешкия труд открива показателят на успехите — 106 процента изпълнение на шестмесечния план, изработване на всички видове лодки, като се започне от обикновените рибарски, спортни, полуспортни лодки, та се стигне до големите мауни за транспорт и пътници. Заедно със своите другари-майстори Георги Доницов е насочил вниманието си към изработка на глисери със стабилен двигател, усвоен при тях. Работят заедно, но често ги вълнува един и същ въпрос — ще стане ли техният цех самостоятелно предприятие, ще се запази ли старата слава на тутраканските лодкари. А когато погледът случайно сезре по Дунава да се носи игриво някоя лодка, една топла вълна, израз на вътрешно удовлетворение, залива всички.

Той не наследи богатство, имане. Наследи занаята на дедите. За да не умре този занаят, носил славата на Тутракан през вековете. И Доницов е щастлив, богат с труда си, с мечтите си.

Викентий ДУКАНОВ

Трудово-правна консултация

ВЪПРОС: Работя в УПП „Труд" в с. Главиница като за ведущ обучение по лозаровощарство. Назначена съм от 15 септември 1970 година до 1 септември 1971 година. От 9 август т. г. трябва да бъда в отпуск поради бременност и раждане. Следва ли да ми се изплати парично обезщетение и за колко месеца? Законно ли е да не ми бъде подновен трудовият договор? — запитва Марийка Димитрова Цветкова от с. Главиница.

ОТГОВОР: Вие сте назначена в УПП „Труд" — с. Главиница със срочен трудов договор от 15 септември 1970 година до 1 септември 1971 година. Назначените със срочен трудов договор при всички случаи се уволняват, щом изтече договорът с тях, независимо от това дали се намират в отпуск по болест, бременност и т. н. При това положение ръководството на училището не е задължено да подновни трудовият договор с Вас от 1 септември 1971 година, но законодателството не му пречи да Ви преназначи на работа от същата дата.

В случай, че трудовият договор бъде прекратен с Вас от 1 септември т. г., следва да получите парично обезщетение поради бременност и раждане от 9 август до 31 август т. г. и не повече от 75 календарни дни след 1 септември т. г.

Справка: § 9 от Изменението и допълнението на Правилника за прилагане на дял III от К Т (ДВ бр. 24 от 1963 год.)

ВЪПРОС: Работя в цеха на промкомбинат „Камъшит" в с. Кайнарджа. На 12 май 1971 година бяхме изпратени в помощ на селското стопанство в същото село. На връщане от работа каруцата се обърна и аз бях контузена. Наложи се няколко дни да се лекувам в къщи. След това представих болничен лист в предприятието, където работя, но последното отказва да ми изплати паричното обезщетение, защото съм била на работа в кооперативното стопанство.

Имам ли право на обезщетение и кой следва да ми го изплати? — запитва Величка Кулева Илиева от с. Кайнарджа.

ОТГОВОР: Вие сте били изпратени организирано на бригада в помощ на селското стопанство и имате право на парично обезщетение поради временна нетрудоспособност вследствие станалата злополука.

Трудово-кооперативното земеделско стопанство следва да Ви състави акт за приравнена трудова злополука и да го изпрати в промкомбинат „Камъшит", за да Ви се начисли парично обезщетение в размер на 90 процента от среднодневното трудово възнаграждение.

Злополуките, станали с работниците и служителите, биват трудови и приравнени към трудовите. За трудови се считат всички травматични увреждания, станали през време, във връзка или по повод на извършената работа на предприятието, учреждението или организацията.

За приравнени трудови злополуки се считат:

а) през време, когато работникът или служителят отива на работа или се връща от работа, и то в определеното време и обичайното място на пътуване;

б) през време на участието на работника или служителя в трудови бригади;

в) през време на организирано участие на работниците и служителите във физкултурни състезания, митинги и манифестации;

г) когато работникът или служителят пострада при спасяване на човешки живот или обществено имущество и други, упоменати подробно в Правилника за регистриране и отчитане на трудовите злополуки.

Към трудови злополуки се приравняват и професионалните заболявания и отравяния.

Справка: § 1 ал. последна от Указа за изменение и допълнение на К Т (ДВ бр. 99 от 1965 година) т. т. 1 и 11 от Правилника за регистриране и отчитане на трудовите злополуки (ДВ бр. 37 от 1966 година).

Николай КРУМОВ,
началник отдел „ДОО"

Експортът на товарни автомобили от СССР

През близките години може да се очаква значително увеличаване на износа на съветски товарни автомобили. Строителството на автозавода на река Кама, който ще произвежда 150 хиляди дизелови автомобили и автовлакове годишно, ще позволи на СССР да предложи на световния пазар товарни автомобили с товароподемност 14-20 т.

Засега в съветския износ участвуват предимно леки автомобили. Въпреки това миналата година Съветският съюз е продал в чужбина 33 хиляди товарни автомобили.

Напоследък Съветският съюз изнася по-специално мощни дизелови самосвали, които могат да превозват от 8 до 27 тона товар. Това даде възможност на съветската външнотърговска организация „Автоекспорт" да си създаде здрави позиции на западноевропейския пазар. Много чужди фирми проявяват интерес към съветските самосвали, използувани в кариерите и откритите мини. Но главните съветски доставки са насочени към социалистическите страни.

Съветският съюз заема първо място в Европа по производството на товарни автомобили. Миналата година от конвейерите на съветските автозаводи са слезли 525 хиляди товарни автомобила. Планира се през 1975 година това производство да достигне 760-800 хиляди автомобила.

Комсомолецът Петър Николов работи като стругар в цех „Механичен" на ДПП „Електрометал". За редовно изпълнение на трудовите си норми — 180 процента, през второто тримесечие, той бе удостоен със званието „Ударник".

КОНКУРС
IV ПРЕГЛЕД ЗА ТНТМ
1971

„Откраднатият занаят"

очерк

Сега е лято и училищата навсякъде са празни. В тях можеш да срещнеш само бояджии с шапки от вестници, които усърдно размахват четките и помпят своите машини под ослепително белите тавани на току-що варосаните стаи. Навсякъде се чувствува голямата ваканция, дори и слънцето сякаш е спряло над напечените силистренски улици и не му се иска да върви по-нататък. Провирам се през разни стълби и кофи с боя, пръснати по коридорите на техникума „В. Комаров" и съм сигурен, че в последната стая на третия етаж непременно ще намеря някого. Ако ги няма момчетата от радиошколата, то там непременно ще бъде ръководителят им, моят приятел от третия национален преглед на ТНТМ Никола Пенев.

Все си мисля, че веднаж като го намеря сам, вече ще му е доскучало да стои наведен над безбройните нишки на тренажерите, но вечно като си тръгна, имам чувството, че съм откраднал от времето му да си мисли за тях. Пък да кажеш, че говорим за празни работи, не. Той винаги намира интересна тема, дори да не сме се виждали с месеци. И не е вярно, дето казват — габровци и на приказки са скъпи. И той е габровец, роден е в Катранджи, Габровско. Често гледам и ръцете му. Те също могат да объркат случайния гост. Ще кажеш, този никога с нищо друго не се е занимавал, освен с електротехника. Не се стърпях веднаж и го попитах, ей тъй, направо, по приятелски:

— Пенев, ти откога си познат с тази твоя „любима", та не можеш нито за миг да се отделиш от нея.

— Сигурно много ще те изненадам — отговори ми той. — Тогава, мойто момче, когато ти си проплаквал за първи път, аз съм си изгорил пръстите на поялника.

И започваха спомените. Той ги обича. Наистина още през 1945 година постъпва в габровското техническо училище. Втората година става член на народния съюз за спорт и техника — слаби токове, и твърде скоро неговите способности биват забелязани. Двамата стари преподаватели, инженерите Владимир Пестов и Кънчо Кокошарски правят от любознателния младеж свой помощник. Остарялата немска техника, по която се е водело тогава обучението, е била нещо много, но скоро тя става недостатъчна база. Може би именно затова курсът е станал общ и накрая всеки сам си е избирал специалността. Кой знае защо Никола избира двигателите с вътрешно горене. Взел той бележката за завършено средно образование и запомнил думите на стария Пестов: „Момче, слушай добре. Старите майстори казват, че занаятът се краде. Вни мавай повече, гледай повече и се оправяй сам. Времената сега са такива, маладец."

Много от съучениците на Никола сигурно са решили да си починат, но на него летните месеци му се видели твърде дълги за почивка и той решил да вземе приравнителните изпити за още една специалност — електротехника. Тази самоинициатива му струва една изгубена мечта, за която той и до днес мъничко съжалява. На военната комисия, кой знае защо, не му признават средно образование и от осемтимата от неговото село само той не е допуснат до изпит във ВВВУ в Долна Митрополия. Когато обаче неговите седем съселяни се върнали след безуспешния изпит, той срещнал кмета на селото и му рекъл:

— Кмете, да знаеш, че ако бяха ме пуснали, щях да вляза, да знаеш...

Мъчно му било. Техникът не можал да достигне до голямата техника и напуснал родното си село, за да не се върне никога вече в него. Работил като строителен техник на строежа на военно-граничното училище (сега ВХТИ) в София, на моста на Дунава в Русе и чак в казармата получил мъничко удовлетворение за изгубеното. Станал старшина на радиобатарея, с неописуем възторг се докосвали ръцете му до новата съветска техника.

След казармата постъпва на работа в ДМЗ „Червена звезда" на гара Дебелец, Великотърновско. Тук за първи път почувствувал силата на партията, нейната роля в борбата за изграждането на новото в живота на хората. Победелият в партизанската борба парторг на завода вдъхва вяра на младия човек, сваля тежкото бреме на обидата от неговата душа. Завинаги Никола Пенев ще запомни и него. След това идва 1958 година, когато той идва в Силистра заедно със семейството си. Започва една нова страница от живота му, на която той изцяло се е посветил, на която отдава с любов своя голям талант. А това са всъщност най-светлите черти на този човек, които ще наследят и неговите днешни възпитаници, които ще останат да живеят. Седем години преподавател по електротехника в I силистренска гимназия. Това на пръв поглед не е много, но едва ли дните на тези години могат да се нарекат обикновени. Неговата чудна упоритост и тук е неразделна част от ежедневието му. Малко ли е да завършиш задочно учителски институт, да създадеш в една гимназия конструкторско бюро и да направиш своята любов мила и скъпа на още много хора.

Идвала окръжната техническа изложба през 1960 година. Той не скрил трудностите. „Слушайте, момчета и момичета — каза им.— Сами ще конструираме, сами ще си правим отливки в „Стомана", сами ще ги обработваме, всичко сами, разбирате ли? Успех не мога да ви обещая, но надежда мога." И те го разбрали. Помните ли тези думи инж. Господинова, инж. Минчев, Николай Сарафов, Велико Пенчев и колко още. Сигурно! А успехът дошел. Какво щастие им е донесло първото място!

От 1965 година Пенев е преподавател в ТМТ „В. Комаров" в Силистра. През 1967 година неговата амбиция ражда школата по радиоелектроника и автоматика и името на младите си листренски техници влиза в националния каталог на техническия прогрес. Той, ръководителят, „откраднал" занаята си, днес щедро го раздава на своите възпитаници и има една друга максима — „Добрият техник се създава, с много труд се създава". Големият успех идва на втория преглед за ТНТМ — школата е наградена с диплом и златна значка за постижения в областта на техническото творчество. А каква е наградата на нейния ръководител. Тя е много, много по-голяма. На третия национален преглед срещнах Никола Пенев в Пловдив. Той не беше добре със зрението, но пред обучаващите машини отново спираха хиляди хора и той заедно с няколко души от школата дълго им обясняваше техните качества, историята на тяхното създаване от трудолюбивите добруджанчета.

Пътища, трудни пътища. Къде ще те изведат те? Напразно те питам. Ти знаеш това, приятелю мой. Ето сред тези разхвърляни стаи, в непоносимо горещите дни ти отново си с момчетата. На IV преглед отново ще видим вашите обучаващи машини, но много по-усъвършенствувани, много по-сложни. Наградата на списание „Млад конструктор" миналата година не ви задоволи, и с право. Вие ще си върнете изгубената слава.

И ако искате да оставим прегледите и отново да се върнем към упоритостта на този човек, можем. Той винаги има с какво да ви изненада. Да речем, с това, че е задочник втори курс във ВИНС — Варна.

Струва ми се излишно да отваряме вратата на кабинета и да смущаваме работата там. Та аз ви разказах почти всичко. Но все пак няма да е излишно. И ръката ми ляга на бравата на кабинета по електротехника.

Енчо ЕНЧЕВ

ПРОДАВАМ „Шкода—1 000 МБ"
Справка: ул. „София" 30

ДСО „Булгарплод" КК „Нектар"
— Силистра
обявява, че са необходими мотокаристи — 6. Основна месечна заплата 87.00 лв., които през кампанията работят на разценка.
Постъпване — веднага.

ПРЕД ВТОРИЯ НАЦИОНАЛЕН СЪБОР НА НАРОДНОТО ТВОРЧЕСТВО В КОПРИВЩИЦА

Като птица със сини криле

МОЖЕ И да има някъде още такива хора, но не съм чувала... Придуши го изведнаж мъката, съ бере се в гърлото сълза и му се иска да разпери ръце, че кос тите му да изпукат, и да извика от дън душа едно „ъ-ъ-ххх“, та да шумне чак корията горе, над село, и да му олекне, пък като не може — запее и полека-лека се забрави... И от радост, когато е — все същото. Ниско над къщята пърха с криле песента, заплита се в клоните на овошки те, задъхва се. Като че простор не й стига. Ето и аз пея сега. И не е лошо.... От едно време си зная — имам глас. Пък и хора та са го казвали, хората, които разбират от такива работи. Но някак на мене ми се струва, че ако посегна с ръка, и ще докосна мелодията, ще я помилвам. А една песен не я бива, щом ниско се стеле. На нея й трябва висини. Синьо, синьо... и дълбо ко! Да се вдигне горе, хе-е, до слънцето, да се изгуби, да не я виждаш, защото птица със си ни криле е песента и само да я усещаш по сребърните перца, които падат отгоре и звънят, звъ нят... Ей, тъй трябва да се пее.

И за мене казваха преди три найсетина години в Сребърна: „Гина, Николовата, да ти запее, песен да чуеш“. Ама тогава бе ше по-друго. Застанеш сутрин на височкото, дето е над езеро то, пък то се потаило долу, све ти, свети. И ти дойде едно тако ва топло и хубаво в сърцето. че и от камък да си — ще запееш. И се възземa песента, трепти, маха сини криле, вие се. Затова хубави излизаха песните. Дете бях още, ама де що хор и гру па имаше в Сребърна, винаги ме включваха. Пък и да нямаше, пак щях да си пея. И майка ми е пяла, и нейната майка... Че и леля ми, и брат ми. А който не можеше да пее — свиреше. Било на кавал, било на гъдулка или гайда. От тях ми е и гласът, и повечето от песните.

Като станах на осемнайсет, дойдох в Силистра. Пак с песни те почнах. Хубаво излизаше, гла сът ми се дообработи, ама я нямаше височината над езерото. После свикнах. Сигурно е има ло все пак нещо в моите песни, защото още на първия Републи кански фестивал като участву вах, излязох „първенец“. И от тогава се заредиха все сцени, концерти, състезания... И награ ди! Не е било втора да съм. Все напред. И все някак ме притис каше таванът. Че може ли на родна песен в зала да се пее. Лута се тя между стените, блъс ка се в прозорците. И пак е ху бава, че много радост и мъка е стаена във всяка дума, ама ги няма ония перца, сребърните, де то правят цялата красота.

Къде не съм пяла... Отидех ли някъде, първо ме питаха: „Гин ка Анастасова! Певицата!“ Съ щата, певицата... Ама бях почна ла да не харесвам сама себе си. И си мислех, че може песните да са виновни. Но не било. За първи път го разбрах през 1968 година, когато заминах да пея на един събор в Стражнице, Че хословакия. Другояче ли пях, друга песен ли беше, но, когато хората ръкопляскаха и аз харе сах как излиза. После на друга та година бях солистка на всички концерти на Ансамбъла за доб руджански песни и танци от Силистра на IX световен фести вал. И там пеех на открито, и беше по-леко, по-хубаво. Съща та година пях в Югославия, в Смедерево. Миналата година х о д и х с Ансамбъла в Жельона гура в Полша. И досега сигурно помнят там нашите концерти. С различните състави съм била и в Съветския съ юз, и в Румъния, и в Унгария... В радиото ме викаха, записаха някои мои песни. И казваха, че не са ги чували. Вярно е. Само добруджански песни са моите. А тогава от тоя край малко хора стигаха до радиото. Не като сега...

Но аз вече бях повярвала, че мога да пея тъй, както са пели някога. И повярвах не в зала някаква, в салон... Повярвах горе, в планината. Като змия е пътят нагоре. Извива, извива... Далече е Агликина поляна. Високо над Сливен. Но като пристигнах още, усетих се някак друга. Стори ми се, че съм много близо до слън цето. Все едно, че пак над езе рото съм спряла, но още по-ви соко. После се поуплаших, като чух как пеят другите. Тогава по вярвах, че не са се свършили пев ците... Истинските певци!

Не помня как съм пяла. Като свърших, хората не бързаха да ръкопляскат. Едва след минута гръмнаха яки ръце. Тогава раз брах, че са слушали как звънят отгоре ония перца, сребърните. И се зарадвах.

Със златен медал се върнах от там!

И ето сега — Копривщица. Че ще е трудно, дума няма. Но ако е като на Агликина поляна, пак ще пея от цяла душа. И там, какво то решат тия, дето слушат. Но хубавото си е винаги хубаво...

Истина е. Хубавото си остава хубаво винаги. Само трябва да се остави по-близо до слънцето. За да блесне с красотата си, да се вдигне в синьото небе, неви димо като птица със сини криле, и да се посипят отгоре сребърни перца, които звънят и пеят, пеят и звънят...

Валентин ЧЕРНЕВ

Детско лято

Ако погледнеш ниско над ас фалта, ще забележиш, че нагоре се вдигат струйки горещ въздух. Тревата край шосето се е сбръчкала — пожълтяла и изго ряла от жегата. А слънцето не мисли и да щади земята. Иска да навакса онези дъждове в началото на лятото. И само като че ли тук лъчите му ста ват меки и галещи като милув ка. Тук и цветята са свежи, и сянката лъха прохлада... Така и трябва да бъде. Това е комбина тът детска градина и ясли в кв. Айдемир. Всичко наоколо е ново — и сградата, и градинката, и обзавеждането. Та самият ком бинат е открит едва през март тази година. Отдъхнаха си най-после майките — ще има къде да прекарват дните си децата в най-напрегнатото време на годи ната. И ще го прекарват под грижите на опитни хора, ще на учат и нови игри и песнички, и стихове. Пък и храната ще бъде хубава, навреме поднесена. Как во повече да говорим — такъв комбинат е не само улеснение за майките, но и голяма придо бивка за всички в Айдемир.

И всяка сутрин, едва подало се иззад баирите, слънцето наднича в двора на комбината, за да поздрави стотината деца, съб рани тук. Петдесет и четирима малки палавници идват важни и спокойни в детската градина и още петдесет родителите до веждат в детската ясла. И голя мата сграда бръмва като ко шер от смехове и детски гласо ве. Можеш ли да останеш спо коен и намръщен при толкова радост край тебе? И медицин ският персонал, и възпитателки те са единодушни — невъзмож но е. Тук усмивката е незаменим спътник.

И уж на шега, уж само в иг ра минава времето на децата, но хората, които работят с тях, имат внимателно око. И успяват да забележат всичко. Защото от тук започва и формирането на навици у децата, и развива не на забелязаните наклонности, и една първоначална подготовка за училище. Богат и разнообраз ен е светът, в който живеят айдемирските деца. Техните раз ходки са не само в околностите на квартала, но и по далечни зе ми и морета, за които така увле кателно се говори в приказките. А и обстановката в комбината спомага те да се чувстват чу десно. Доброто обзавеждане, бо гатата украса си казват думата. Но най-сладко е, когато красота та е постигната със собствените ръце. И неумелите още детски пръсти моделират, рисуват, стар аят се на заниманията по апли кация.

И на игрите, и на почивката е обърнато тук достатъчно вни мание. Чистотата и редът в дет ските спални поразяват, просто капят уморените... А когато при вечер родителите се връщат от полето и минават да приберат децата от комбината, малките непременно ще се обърнат скри шом, за да махнат поне веднъж с ръка. На кого ли? Ами на тая красива бяла сграда, на хо рата в бяло, даже на слънцето. На слънцето, което полека пота пя зачервено лице в Дунава и се готви за сън. Изминал е още един ден от детското лято.

Виолета ДИМИТРОВА

За безопасно движение

Неотдавна в Силистра се проведе разши рено съвещание по въпросите за безопасност та на движението. В неговата работа взеха участие членовете на бюрото на ОК на БКП Калин Димитров и Атанас Киров, представи тел на главното управление на КАТ и други.

Информация за състоянието на автопроиз шествията на територията на окръга направи началникът на окръжното управление на МВР Руси Славов. Той се спря подробно на редица фактори, които оказват влияние за нарушаване на нормалния ход на движението, като употреба на алкохол, технически не изправности, превишена скорост и други.

Той цитира различни случаи на автотранспортни произшествия, с които илюстрира ос тротата на проблема, който стои за разре шаване пред обществеността в нашия окръг.

Много от присъствуващите на съвещание то ръководители на предприятия и аграрно-промишлени комплекси взеха отношение по поставените въпроси. Интересно изказва не направи и представителят на главното управление на КАТ полковник Павлов. С го лямо внимание беше изслушано и заключител ното слово на секретаря на ОК на БКП Ка лин Димитров. Той подчерта, че намалява нето или увеличаването на транспортните злополуки на територията на окръга зависи от самите нас, от нашето съзнание и повише но чувство за отговорност. В неговото слово беше обърнато внимание на градските и об щинските комитети на БКП и на ръководст вата на всички масови организации по въпро сите за безопасността на движението. Трябва пълна мобилизация на силите, за да се изпълнят решенията на 12 постановление на МС от 1968 година и мероприятията на бюрото на ОК на БКП за повишаване бор бата по осигуряване на безопасност в дви жението по улиците и пътищата.

Енчо ГЕОРГИЕВ

Бригадирското лято е в своя разгар. Много радост носи то на бригадирите.

НА СНИМКАТА: Бригадири в минути на отдих след напрегна тия трудов ден.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

СТЪПКИ ПО ПЯСЪКА

Дунав бавно и спокойно вла чи водите си под дълбоката си нева на небето, ленив и като че ли полузаспал. Рано сутрин е, но отсега започва да напича, въздухът вече трепти над пясъ ка като пещ, разперените крила на чадърите хвърлят по брега тъмните монети на сенките. Ни то едно облаче не се мярка на хоризонта. И на плажа няма ни кой. Само пазачът привично бу та пред себе си греблото, под равнявайки пясъка, изхвърляй ки по-едрите камъни. Четирите душа са протегнали нагоре тън ки шии и сякаш си шепнат не що. Пред съблекалните чешмата бълболи, пръска струи вода, при пича мозаечното си корито на слънцето. Става все по-горещо. След няколко минути на сянка до входа сяда касиерът, приготв ява билетите, дребните пари. Плажът е готов да приеме пър вите си гости. Гости ли? Това са постоянните му посетители. Те се различават по цвета на ко жата — тъмнобронзова, дори що коладена. Те имат свои места на пясъка, свои навици за едно ля то. Поздравяват, влизат... Из чезват за няколко минути в съб лекалните, за да се появят отно во, хвърлили от себе си всичко излишно. Интересно е да ги на блюдава човек. У тях няма не търпение, те бавно приближават чертата, на която Дунава друже ски плиска брега, нагазват поле ка, сякаш се здрависват с река та, после все така бавно изли зат на пясъка. И тутакси плам ват на земята пъстрите им и ярки чаршафи. Но те дори не раз валят хармонията на още праз ния плаж, толкова привични са тук. Те чакат! Чака и плажът.. Чака ония, които просто трябва да дойдат, защото слънцето все по-осезаемо напомня на земята, че е разгарът на лятото, все по жестоко разкалява пясъка.

Дванадесет часа на обяд. Ка то че ли всички трябва вече да са отишли да обядват. А всъщ ност плажът е почти пълен. Прииждат все нови и нови по чернели млади хора, ровейки с крака горещата пепел на пътя, отпуснали глави под лъчите.

По-нататък всичко става изведнъж — дошъл е часът на обедната почивка и на плажа нахлуват онези, които са откра нали един час от времето си, за да позволят на слънцето да по гали още белите им тела. Те са припрени, бързат, стремят се да навакса изгубеното. И плажът, и Дунавът закипяват. Едно весе ло слънчево пиянство е обхвана ло всички. Дори и постоянните посетители губят спокойствието на привидно-ленивите си движе ния. Пясъкът вече прилича на шахматна дъска със своите бели и по-тъмни кутийки на лежащи те. Или на мозайка, грижливо подредена, непрекъснато движе ща се. Тук-там се мяркат съв сем бели рамене, които като че се стесняват или чувствуват не ловко сред тъмното море на заго релите. А на плиткото Дунав като че ли ври. Тук е царството на децата. Фонтани бризват на горе и се разсипват по слабички те плещи, предизвиквайки взри вове смях и удоволствие. А хо рата прииждат и прииждат. На плажа е тясно — така или ина че, около петстотин човека са се сместили на пясъка и се за дъхват под немилостивото слън це. Но и не мислят да си тръг ват.

Казват, че от Дунава лъхала прохлада, ветрец. Нищо подо бно няма тук. Дори близостта на водата като че ли подчертава безветрието и жегата. И само когато ласкавата дунавска вода обгърне раменете на плувците, се чувствува облекчение. Но ни кой от посетителите на плажа не се оплаква.

После настъпва отлив. Време е да се тръгва за работа. И след като са използували и после дната минута да останат на брега, голямата част от хората се изнизват покрай оградата, та ка нагрята от слънцето, че вся ко докосване причинява болка. Остават онези, които са пристиг нали първи. Отдъхват си продав ачите на разхладителни напит ки, отдъхват си спасителите. А на пясъка се разиграват сражения. Имат думата табладжиите и картопграчите. Само от време на време някоя група става и вкупом се отправя към водата — време е да се разхладят. Това продължава още около три часа. След това на брега остават после дните. Но и те вече се готвят да тръгват. Денят е завършил, по пясъка угасват последните петна на ярките бански костю ми. Привечер е.

И ето, тръгва си и последният посетител. Душовете са спрени, съблекалните — празни. Сенките на чадърите са се обърнали на обратната страна. А по пясъка са останали само стъпките. Хи лядите стъпки, които утре пазач ът ще заличи с греблото, за да даде на утрешните посетители чистата книга на горещия пясък, красотата на дунавския плаж.

Ст. КОЛЕВ

Силистренските леководолази — в Балчик

Преди няколко дни групата от курса за леководолази при ОК на ДКМС — Морски клуб — Си листра замина за Балчик, къде то под ръководството на конструк торите Георги Джиджишев, Сте фан Димитранов, Господин Не делчев и д-р Арифов двадесет и двамата водолази ще проведат своята практическа подготовка. Теоретическото усвояване на леководолазното дело премина в Силистра, но тъй като вторият етап от подготовката е най-важен, ръководството на клуба ре ши практическите занимания да се проведат в продължение на 14 дни в Балчик.

Групата разполага с 11 лекo водолазни апарати, чрез които ще се извършва обучението. Си листренските водолази ще имат възможност да се запознаят по отблизо с подводния свят на нашето родно черноморие в района на град Балчик, да се усъ вършенствуват в практическото усвояване на тази трудна морска дисциплина.

П. НИКОЛОВ

Вести

В неделя на открития воден басейн в Силистра ще се прове де окръжно първенство по плу ване с участието на мъжки и женски отбори от различни физ културни дружества за купите на ОК на ДКМС и ОС на БСФС.

* * *

Днес участниците в експедици ята „СИС — 71“ потеглиха от силистренския бряг по посока Измаил (СССР) — Сулина (СР Румъния), където в продъл жение на 17 дни ще се запозна ят с флората и фауната на река Дунав.

Пред новия футболен сезон

Представителният футболен отбор на „Доростол“ провежда последния етап от своята под готовка в град Карлово. В про дължение на две седмици вече силистренските състезатели на бират нови сили за предстоя щото футболно първенство през 1971/72 година. Във връз ка с това представител на ре дакцията се свърза по телефо на с треньора Христо Хаджиев, който бе любезен да отговори на няколко въпроса.

— Другарю Хаджиев, в как во състояние се намира сега отборът и има ли някакви проме ни в неговия състав?

— Отборът на „Доростол“, който се представи задоволител но през миналата година и се класира заслужено на девето място, запазва основния си със тав, с малки изключения. Ново то попълнение на отбора се изра зява само в картотекиране на трима състезатели. На тренио вачния лагер-сбор с нас са Сте фан Киров Атанасов от „Ватев“ — Белослав, играл досега като нападател, и вратарят на „Лудо горец“ — Секулово Колю Нико лов Димитров. Възстановени са състезателните права и на Илия Иванов Илиев (Чаната), играл преди няколко години в „Доростол“. От състава бе осво боден досегашният ляв краен нападател Ангел Янев от Плов див.

Решението на бюрото на дру жество „Доростол“ за издирване и включване предимно на мест ни футболисти аз възприемам като напълно правилно и ще работя през новия сезон за него вото осъществяване.

— Как протича последният етап от вашата подготовка?

— Ние се ориентирахме да проведем последния етап от на шата подготовка именно в Кар лово, не само че тук ни са пре доставени чудесна материална и спортна база, но и затова, че изхождайки от нашите условия, надморската височина се оказа най-удачна за силистренските футболисти. Подготовката, раз бира се, протича по предвари телно изготвения план за втория етап от нашата работа, която се характеризира най-вече с ак центуване върху специалните и необходими качества бързина и издръжливост, подобряване на техническото майсторство и сти мез към рационална и ансам блово издържана игра. Набля гам изключително на колектив ната форма на действие в игра та, съпроводена с най-новия еле мент — колективното творчест во.

В провежданите контролни срещи се измерва беговото вре ме на състезателите от противни ковия отбор и по този начин се проверява пробягването с опти мално темпо. Като не отдавам голямо значение на получения резултат, в тези срещи изпробвам възможностите на всичките осемнадесет футболисти, за да мога да уточня и основния титу лярен състав. Първата ни среща бе с „Левски“ — Лясковец, кого то победихме с 6:3, след това паднахме от „Черноморец“ — Бургас с 3:2. Играхме две срещи с местния „Торпедо“, като пър вата завърши 0:0, а втората пад нахме с 1:0, но играхме изключи телно само с втория състав. Пе тата среща с „Розова долина“ завърши 2:1 за „Доростол“. Предвиждаме да проведем един мач с определен състав, вероят но може би ще бъде с „Чардафон — Орловец“, след което ще се завърнем в Силистра. До колкото разбрах, е уговорена приятелска среща с отбора на румънския град Галац, която ще се състои сега в неделя. Това ще бъде също едно продължение от нашата подготовка.

— На какво ще разчитате най-много тази година и как смята те да се представи отборът в предстоящия сезон?

— Аз съм от тези треньори, които не са привърженици на прогнозите, но смятам, че имаме достатъчно сили и възможности, за да запазим завоюваните пози ции от миналогодишното футбол но първенство. Ще разчитам най-вече, както казах, на местни сили, които трябва да се утвър дят с име и самочувствие на си листренци. Ще проявявам висо ки изисквания към учебно-трени ровъчния процес и спазване на спортния режим. Останалото ще разберем след 14 август.

Интервюто води:
И. ЗЕБИЛЯНОВ

Северна „Б“ РФГ

ПРОГРАМА ЕСЕНЕН СЕЗОН 1971–1972 Г.

14 АВГУСТ
I КРЪГ — 17.30 ч.
14 — Лудог. Рз — Хр. Кър. Лч
Мет. Елис — Доростол Сс
Анг. Кън. Тр — Доб. Тол.
Акад. Св — Светкавица Тщ
Раковски Сев. — Левски Ляс.
Локомотив ГО — Локом. Мз
Чавдар Тр — Бдин Вд
Септ. сл. Михгр — Лок. Рс
П. Волов Шум — Дун Лом
II КРЪГ — 17.30 ч.
21 — Хр. Кърпачев — Дунав
Локом. Рс — П. Волов
Бдин — Септ. слава
Локомот. Мз — Чавдар
Левски — Локомотив ГО
Светкавица — Раковски
Добруджа — Академик
Доростол — Анг. Кънчев
Лудогорец — Металург
III КРЪГ — 17.00 ч.
28 — Металург — Хр. Кърпач.
Анг. Кънчев — Лудогор.
Академик — Доростол
Раковски — Добруджа
Локом. ГО — Светкавица
Чавдар — Левски
Септ. сл. — Локом. Мз
П. Волов — Бдин
Дунав — Локом. Рс

СЕПТЕМВРИ
IV КРЪГ — 17.00 ч.
4 — Хр. Кърпачев — Лок. Рс
Бдин — Дунав
Локом. Мз — П. Волов
Левски — Септ. слава
Светкавица — Чавдар
Добруджа — Локомот. ГО
Доростол — Раковски
Лудогорец — Академик
Металург — Анг. Кънчев
V КРЪГ — 16.30 ч.
11 — Анг. Кънчев — Хр. Кърп.
Академик — Металург
Раковски — Лудогорец
Локом. ГО — Доростол
Чавдар — Добруджа
Септ. сл. — Светкавица
П. Волов — Левски
Дунав — Локомотив Мз
Локомотив Рс — Бдин
VI КРЪГ — 16.30 ч.
18 — Хр. Кърпачев — Бдин
Локом. Мз — Локом. Рс
Левски — Дунав
Светкавица — П. Волов
Добруджа — Септ. слава
Доростол — Чавдар
Лудогорец — Локомот. ГО
Металург — Раковски
Анг. Кънчев — Академик
VII КРЪГ — 16.00 ч.
26 — Академик — Хр. Кърпач.
Раковски — Анг. Кънчев
Локом. ГО — Металург
Чавдар — Лудогорец
Септ. слава — Доростол
П. Волов — Добруджа
Дунав — Светкавица
Локомотив Рс — Левски
Бдин — Локомотив Мз

ОКТОМВРИ
VIII КРЪГ — 16.00 ч.
9 — Хр. Кърпачев — Лок. Мз
Левски — Бдин
Светкавица — Локом. Рс
Добруджа — Дунав
Доростол — П. Волов
Лудогорец — Септ. сл.
Металург — Чавдар
Анг. Кънчев — Локом. ГО
Академик — Раковски
IX КРЪГ — 15.30 ч.
16 — Раковски — Хр. Кърпач.
Локомот. ГО — Академик
Чавдар — Анг. Кънчев
Септ. слава — Металург
П. Волов — Лудогорец
Дунав — Доростол
Локом. Рс — Добруджа
Бдин — Светкавица
Локомот. Мз — Левски
X КРЪГ — 15.30 ч.
23 — Хр. Кърпачев — Левски
Светкавица — Локом. Мз
Добруджа — Бдин
Доростол — Локомот. Рс
Лудогорец — Дунав
Металург — П. Волов
Анг. Кънчев — Септ. сл.
Академик — Чавдар
Раковски — Локомот. ГО
XI КРЪГ — 15.30 ч.
30 — Локомот. ГО — Хр. Кърп.
Чавдар — Раковски
Септ. слава — Академик
П. Волов — Анг. Кънчев
Дунав — Металург
Локомот. Рс — Лудогорец
Бдин — Доростол
Локом. Мз — Добруджа
Левски — Светкавица Тщ

НОЕМВРИ
XII КРЪГ — 15.00 ч.
Хр. Кърпачев — Светк.
Добруджа — Левски
Доростол — Локомот. Мз
Лудогорец — Бдин
Металург — Локом. Рс
Анг. Кънчев — Дунав
Академик — П. Волов
Раковски — Септ. слава
Локомотив ГО — Чавдар
XIII КРЪГ — 15.00 ч.
13 — Чавдар — Хр. Кърпачев
Септ. слава — Локом. ГО
П. Волов — Раковски
Дунав — Академик
Локом. Рс — Анг. Кънчев
Бдин — Металург
Локомот. Мз — Лудогор.
Левски — Доростол
Светкавица — Добруджа
XIV КРЪГ — 15.00 ч.
20 — Хр. Кърпачев — Добруд.
Доростол — Светкавица
Лудогорец — Левски
Металург — Локомот. Мз
Анг. Кънчев — Бдин
Академик — Локомот. Рс
Раковски — Дунав
Локомот. ГО — П. Волов
Чавдар — Септ. слава
XV КРЪГ — 15.00 ч.
27 — Септ. слава — Хр. Кърп.
П. Волов — Чавдар
Дунав — Локомотив ГО
Локомот. Рс — Раковски
Бдин — Академик
Лок. Мз — Анг. Кънчев
Левски — Металург
Светкавица — Лудогорец
Добруджа — Доростол

ДЕКЕМВРИ
XVI КРЪГ — 14.30 ч.
5 — Хр. Кърпачев — Дорост.
Лудогорец — Добруджа
Металург — Светкавица
Анг. Кънчев — Левски
Академик — Локомот. Мз
Раковски — Бдин
Локом. ГО — Локом. Рс
Чавдар — Дунав
Септ. слава — П. Волов
XVII КРЪГ — 14.30 ч.
17 — П. Волов — Хр. Кърпач.
Дунав — Септ. слава
Локомотив Рс — Чавдар
Локомотив Мз — Раковс.
Левски — Академик
Светкав. — Анг. Кънчев
Добруджа — Металург
Доростол — Лудогорец

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 5. VIII

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тя ло, 10.10 Атлас: На руска земя, 10.50 Свободна Ев ропа — филм, 12.00 Ин формационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 В све та на животните, 19.00 За младежта: Бригадирски дни, 19.25 Сянката на про греса, 19.50 Лека нощ, де ца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.55 Концерт народна му зика и танци, 21.25 Крах на „Съюза за прогрес“, 21.45 Творчески портрет на Камен Зидаров, 22.20 Новини.

ПЕТЪК, 6. VIII

10.00 Новини, 10.05 За младежта: Бригадирски дни, 10.30 След бала — кинороман, 11.00 Творчес ки портрет на Камен Зида ров, 11.35 Интерфорум — музикално предаване (ви деозапис), 12.00 Информа ционен дневник.

ПРОГРАМА НА МОСКОВ СКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА, 7. VIII

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тя ло, 10.10 За децата: „Ля то“, 11.10 Крах на „Съюза за прогрес“, 11.35 Забавна програма: „Спомени от фестивала“ — филм, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Ин формационен дневник, 15.30 Републиканско пър венство по спортна гимнас тика, 18.30 Новини, 18.40 Усмивки от старите ленти, 18.55 Мелодия на месеца, 19.00 Панорама, 19.30 Кон церт народна музика, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Миклу хо Маклай — съветски иг рален филм, 21.50 Кон церт на естрадния оркес тър на Комитета за теле визия и радио, 22.30 Новини, 22.50 Сатирична витри на: „Човекът от Рангун“, 23.20 Жужа Кун — филм-балет.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА". ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 84 (1860) | Силистра, събота, 7 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

ДЕПОЗИТ

Предпоставка за високи добиви

ДЪЛБОКАТА оран е една от най-важните предпоставки за получаване високи добиви от пролетните култури през следващата година. Този факт много добре се преценява от специалистите в кооперативното стопанство в кв. Калипетрово и тяхното внимание понастоящем е насочено изключително към навременното и качественото й провеждане.

Тази година тежките трактори на стопанството извършват фигурна дълбока оран на дълбочина 45 сантиметра. Проведането й става на напълно освободени от сламата и ораз мерени под формата на правоъгълник площи. Получава се равномерна оран с хубава гладка повърхност, позволяваща след това една нормална обработка.

Тракторите орат групово. За два дни група трактори „Б" с отговорник Атанас Сивев изора 700 декара. Един блок от 500 дка на мястото на пшеницата бе завършен и машините бяха преместени на друг по посока на шосето за с. Иширково. Те работят денонощно. Жълтите им очи осветяват през нощта цялата местност, огласяна непрекъснато от мощния им рев.

За да осигури стопроцентово качество в извършването на фигурната дълбока оран, стопанското ръководство прие свои мероприятия, в които особено значение се отдава на социалистическото съревнование и използуването на моралните и материалните стимули. Отчитането на съревнованието между групите се извършва на четири дни веднъж, като на първенците се връчва преходно знаме „Група-първенец" и двадесет лева. На онези механизатори, които през четиридневката са работили качествено, се дават допълнително по 0.20 стотинки на декар, а на присъствувалите без прекъсване петнадесет дни на работа — по 1 лев.

Стремежът на ръководството е цялата дълбока оран да бъде извършена фигурно. За постигането на тази цел е осигурен от негова страна ежедневен контрол в работата на отделните трактористи и необходимата информация от страна на специалистите.

Никола НИКОЛОВ

НОВ ТЪКАЧЕН ЦЕХ

Много търговски организации в цялата страна търсят красивите жакардови килими и покривки на промкомбинат „Текстил" — Силистра, защото те задоволяват и най-взискателните вкусове на многобройните клиенти. За тази цел предприятието с всеки изминат ден увеличава производствените си мощности, а с това и промишлената продукция.

В перспективния план за шестата петилетка е залегнало едно от най-важните мероприятия за целия колектив — оборудването на нов тъкачен цех с 65 жакардови стана, които значително ще увеличат промишлено-производствената мощ на предприятието. Новият тъкачен цех вече влезе в действие, като първо време са пуснати в пробна експлоатация 25 стана, а до края на годината ще бъдат монтирани и останалите. Машините са българско производство. Те са доставени от ДМЗ „Победа" — Сливен, но по производителност не отстъпват на немските станове „Тексима", тъй като оборотите им достигат до 80 в минута. Производствената норма на всеки стан е 6,5 линейни метра тъкани, но добри тъкачки достигат и до 12 линейни метра.

За новия тъкачен цех на „Текстил" вече са приети тридесет нови работнички, които сега се обучават от специален инструктор и технологжката на предприятието Димка Георгиева. До края на годината в двата тъкачни цеха ще постъпят още седем десет тъкачки, повечето от които ще работят на две смени в новия цех, който само през юли, макар и в пробна експлоатация, даде продукция за 60 000 лева при едносменна работа.

Наред с монтирането на новите жакардови станове в промкомбинат „Текстил" се подготвя да влезе в действие и ново немско сновило, отличаващо се с висока производителност. Тази необходима за предприятието машина ще развива до 1 000 оборота в минута и ще бъде в състояние напълно да задоволява с основи капацитетните възможности на двата тъкачни цеха.

Увеличените производствени мощности на промкомбината ще му позволят да повиши чувствително производителността на труда. Само през следващата година промишлената продукция ще се увеличи с още 550 000 лева, производството на килими ще нарасне от 240 на 360 квадратни метра, а покривките ще достигнат до 40 000 броя.

Влизането в действие на новия тъкачен цех не само ще повиши продукцията на предприятието, а ще спомогне още повече за утвърждаване на неговата заводска марка.

Др. ПАНОВ

Трудова победа

Кооператорките и кооператорите от ТКЗС—с. Белица първи в аграрно-промишления комплекс—Тутракан прибраха фасула. За три дни над 4 500 души бяха по блоковете. В резултат на добре създадената организация от общинския партиен комитет и управителния съвет на стопанството те успяха да оскубят 2 150 декара фасул почти без загуби. Започна и неговата вършитба. Ръководителите в кооператива са уверени, че планово взятият добив ще бъде изпълнен. Тази трудова победа кооператорите от ТКЗС—с. Белица посветиха на 80-годишнината от основаването на БКП.

* * *

И по изпълнението на други задачи белишкият кооператив се нарежда на първите места в аграрно-промишления комплекс. Прибирането и балирането на сламата е към своя край. От 20 000 декара 18 000 са освободени. Балирането се извършва с осем балировачки. Наред с него започна и изнасянето на договорираната слама. Стопанство то трябва да предаде на държавата 800 тона, но партийният комитет и ръководството на кооператива са решили да се предаде допълнително надпланови количества. Това е голям успех за трудолюбивите кооператори от ТКЗС — с. Белица.

Живко ТРУШЕВ

СРОЧНА ЗАДАЧА

Въпреки честите превалявания, благодарение на добрата предварителна подготовка на машините и упоритата работа на комбайнерите, жътвата в ТКЗС — с. Паисиево завърши навреме. Веднага от блоковете зърното постъпи на площадките, където се почиства и изсушава. Това позволи и ритмично да се извозва договорираната пшеница на държавата.

Наред с жътвата механизаторите срочно освободиха и площите от сламата, което даде възможност за навременното започване на дълбоката оран. В тази насока по-добра е организацията в комплексната бригада на с. Паисиево, където от 10 250 декара до края на месеца са изорани 2 850 декара. По-тревожно е положението в комплексната бригада на с. Зебил. Там се изостава с извършването на дълбоката оран.

Необходимо е партийното и стопанското ръководства да помислят за по-добро организиране изпълнението и на тази важна селскостопанска задача. Защото от това; в какъв срок и при какво качество ще се проведе дълбоката оран, зависят до голяма степен и добивите през идната година.

М. ВАНКОВ
(наш кореспондент)

С ритъма и мелодиите на Добруджа

Рано сутринта на 6 август т. г. от Силистра замина за Копривщица групата народни изпълнители, които ще вземат участие във Втория национален събор на народното творчество. Дълга и упорита подготовка предшествуваше това пътуване. Събрали цялата красота на народния фолклор, богатството на добруджанските песни, пъстротата на народните носии, ритъма на танците, предавани от поколение на поколение, най-добрите изпълнители ще покажат на Събора не само своето майсторство, но и ще представят пред ценителите от цялата страна оная неповторима прелест на Добруджа, останала жива не само през годините на турското иго, но и под властта на румънското чокойско робство.

Когато на естрадите в гънките на бунтовния Балкан за звучат песни, събрани тук от четирите краища на България, нашите представители ще поднесат на журито и на слушателите оня пъстър свеж букет от песни и танци, събирани по безкрайните поля на тая богата и добра златна равнина, ще дадат на всички присъствуващи възможност да надникнат в живота на добруджанеца, в неговото ежедневие, в празниците и радостта му. И ще звучи по хайдушките поляни и комитски сборища мелодията на равна Добруджа. Ще потръпва планината от ритъма на бързите танци. И над всичко ще се лее онова злато, което е характерна черта на целия този край, което се е предавало в наниз и дума, в песен и ритъм от бащи на синове, за да стигне до наши дни, за да възкресн древното изкуство на българина от крайдунавска Добруджа.

Най-добрите певци ще застанат на естрадите. Най-чевръстите танцьори ще скършат снага. Най-пъстрите носии ще съберат лъчите на слънцето и ще ги хвърлят върху зрителите. За да живее във всичко това Добруджа! За да се носят над земята ритмите и мелодиите й. За да остане тя вечно жива в изкуството на самодейците. (СТ)

Тази година градинарите от ТКЗС — с. Зафирово положиха много грижи при отглеждането на доматите. Още през зимата те подготвиха производството на здрав и качествен разсад, а през пролетта неколкократно окопаха и пръскаха доматите, за да ги предпазят от болести и неприятели. Затова сега те се радват на изобилен плод.

НА СНИМКАТА: Градинарите от звеното на Геньо Петков берат домати за износ.

На първо място в страната

Неотдавна в Русе се състоя национално съвещание по риболова в река Дунав. Бяха отчетени резултатите от второто тримесечие на тази година. Рибната база в Тутракан бе определена за първенец в страната и получи преходно червено знаме.

Извоюваното първенство донесе голяма радост на риболовците от Тутракан и Силистра, които се числят към тутраканската база. Те заедно завоюваха големи успехи през полугодието. Особено ярки са постиженията на тутраканци, чиито три бригади заемат първите три места по изпълнение на плана. Това е заслужена отплата за техния неуморен труд.

Най-високи са риболовните успехи на рибарите от бригадата на Ангел Калчев, които денонощно са с лодките си на работа.

Ръководителят на базата в Тутракан Кънью Димитров периодично отчита работата на риболовците и постоянно се грижи за подобряване на улова. Благодарение на навреме взетите мерки планът за второто тримесечие на базата е изпълнен в натура 141 на сто, а стойностното му изпълнение е над 147 на сто. Вместо предвидените 4 000 са отчетени 8 000 лева. Изпълнен е също така и планът за пласмента.

Приятно е по реката през горещите августовски дни. Вървете знаме „Предприятие-първенец" на Комитета по хранителната промишленост и ЦК на профсъюза на работниците по леката и хранителна промишленост импулсира рибарите от Силистра и Тутракан за постигането на по-високи успехи през следващите месеци на годината. И те ще докажат на дело, че достойно са заслужили голямата награда. Старанията им са насочени да има все повече риба за населението на пазара.

Донка Петкова работи в цеха за фина керамика на промкомбинат „Камъшит". Тя е удостоена със званието „Качественичка" и редовно изпълнява трудовите си норми 120 на сто. Въпреки голямата си заангажираност добрата работничка винаги намира време да предава своя производствен опит на Йорданка Тодорова.

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 4 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Освободени площи от слама в %	Набран тютюн висш в %
Айдемир	32.6	58.2	x
Калипетрово	20.6	64	35.7
Бабук	31	63	125
Иширково	26.6	100	41.6
Смилец	43.5	72.8	11.5
Срацимир	32.6	41.4	x
ДСС-Силистра	9	93.8	x
АПК-Силистра	30	67.8	40.3
Алфатар	35.8	75.7	51.4
Алеково	59.7	64	71
Кайнарджа	43.7	55	38.4
Голеш	45	100	54.4
Средище	53.1	63.4	41
АПК-Алфатар	46.5	71.5	50
Ситово	19.5	60.7	50.1
Сребърна	30.7	58.2	x
Попина	25.5	53.8	x
Добротица	31	70.5	48.8
АПК-Ситово	25.5	61	49.5
Главиница	27.5	66.6	37.7
Паисиево	27.1	100	65.7
Сокол	37.4	68.6	30.7
Зафирово	20.3	65.8	16
Ст. Караджа	26.2	71	46.1
ДЗС „Я. Заб."	33.8	58	x
АПК-Главин.	28.7	72.2	48.7
Тутракан	25.4	59.7	12.8
М. Преславец	36	59.2	32.1
Белица	38.8	77	43.4
Н. Черна	39.2	65	x
АПК-Тутракан	34.4	65.1	33.2
Дулово	30	78.6	42.8
Межден	47	80	30
Окорш	35.1	84.8	26.4
Секулово	28.2	42.5	25.4
Чернолик	33	59.8	78.1
ДЗС-Окорш	22.7	70	52.2
АПК-Дулово	33.6	69.9	46.3
Всичко за окр.	33.6	68.6	46.4

ЯПОНИЯ СЛЕД ИЗБОРИТЕ

КОГАТО в началото на миналата седмица министърът на отбраната на САЩ Леърд отпътува от Япония, на процалната си пресконференция подчерта съвсем ясно какво Вашингтон очаква от Токио. Според Леърд, САЩ и в бъдеще ще осигуряват „атомната защита" на Япония, така наречения „атомен чадър". Поради това нямало нужда Япония да развива отделно атомна ударна сила. В същото време обаче на Япония — като втора, най-голяма сила на капиталистическия свят — се пада „повишена отговорност" и затова тя трябва да набляга повече за развитието на традиционните въоръжени сили.

Големият въпрос сега се състои в това до каква степен Япония ще бъде съгласна да изпълнява плановете на американската стратегия.

Най-актуалният и стоящ най-вече на преден план въпрос е по-нататъшният развой на японската вътрешна политика. Тук се разиграха извънредно важни събития. Преди всичко трябва да се изтъкне следното: позицията на консервативното либералнодемократическо правителство в Япония продължава да е силна поради своеобразното историческо и социално положение на страната; по-силни са позиците му, отколкото на консервативните партии в която и да е ведуща страна на капиталистическия свят. Не променя положението и фактът, че в изборите за горна камара либералнодемократическата партия загуби известни позиции.

По редица решаващи вътрешнополитически и външнополитически въпроси съществуват остри разногласия между партиите на левицата. Тези разногласия не се показаха много остро при изборите за горна камара, тъй като партиите бяха на ясно за ограниченото политическо значение на изборите. Скоро след тези избори стана радикално преустройство на японското правителство, което не се налагаше от резултатите на изборите за горна камара. За това преустройство има едно единствено обяснение: министър-председателят Сато и ръководената от него фракция в управляващата партия искат да си осигурят продължаването на сегашния японски политически курс.

Съгласно предишно изявление на Сато след осемгодишно „управление" той щял да се оттегли. Целта на преустройството на правителството в действителност беше тази — ръководството да да бъде в ръцете на доверени и разполагащи със силни позиции политици в преходния период след управлението на Сато.

Един от най-важните между тези проблеми са отношенията между Япония и Китайската народна република. Тези отношения се характеризират от противоречиви фактори. На повърхността политическите връзки са лоши. Китайското правителство винаги нападаше остро личността на министър-председателя Сато и политиката на неговата фракция. Междувременно обаче между Япония и Китай се развиха икономически връзки от такъв мащаб, чието установяване не може да се припише само на силната прокитайска фракция в либералнодемократическата партия. През 1970 година общият обем на търговията между Китай и Япония надмина 800 милиона долара, като с това Япония стана икономически партньор номер едно на Китай и с това най-важният вътрешен фактор на китайската индустриализация. Размерите на връзките показват, че по отношение на действителното им съдържание японско-китайските отношения не са толкова изострени, както това показват официалните политически декларации.

В новата обстановка американската външна политика спрямо Китай улеснява положението на Сато и на неговата фракция. Стана възможно съгласуване на високо равнище политиката на САЩ и Япония по отношение на Китай и изработване на по-реално японско поведение и в официалните прояви.

Въз основа на всичко това може да се предполага, че Сато и неговата ръководна група ще бъдат в състояние да съгласуват с американците разработването на такава китайска политика, която да „спира вятъра" на позицията вътре в партията и по този начин да запази в японската вътрешна политика сегашните условия. Най-сложно обаче се показва уреждането на висящите въпроси в японско-американските отношения. Извънредно характерно е, че в уводната си статия, озаглавена „Доларът и йената" в „Ню Йорк таймс" цитира във връзка с това името на Маркс.

Същността на въпроса е: главният пазар на развиващата се с нечувана динамика японска икономика са САЩ. Японският износ за САЩ расте непрекъснато, като в същото време равнището на безработицата в САЩ нарасна на 6,2 на сто. САЩ не внася стоки в Япония в същия обем. Вследствие на това външнотърговският баланс на Япония през 1970 година показа актив от един милиард долара по отношение на САЩ. За 1971 година се очаква актив от два милиарда долара.

Всичко това създаде неимоверно силни икономически и политически страсти в ръководните кръгове на САЩ. Тези сили имат за цел да премахнат силната протекционистка защитна страна: да се явява на японски пазар със стоки и капитали.

Преустроеното японско правителство сега се стреми да осъществи икономическа програма от осем точки, с която „да изпреварят САЩ". Между другото, имат намерение да либерализират възможностите за инвестиране на чужди капитали в страната и искат да смекчат значително съществуващите вносни ограничения. Разбира се, японският експортен капацитет днес е вече такъв, че никак не е сигурно дали ще може да се намери оптимално решение, което да е приемливо за американската икономика и поносимо още за японската износна политика. Първата и втората икономическа сила на капиталистическия свят изглежда вървят към сблъскване на интересите, които е много трудно временно да се превъзмогнат с компромиси. В крайна сметка вероятно развоят на тази икономическа борба ще реши дали в японско-американските отношения ще се осъществи онова, за което мечтаят Леърд и Пентагонът.

Ендре ГЬОМЬОРИ

За по-голяма безопасност и култура на движението по улиците и пътищата

Стопанското, икономическото и културното развитие на Силистренски окръг е тясно свързано с работата на автомобилния транспорт. Деветдесет на сто от превоза на товари и пътници се извършва посредством обществения и ведомствения автомобилен транспорт. Освен това, в резултат на бързото нарастване материалното благосъстояние на кооператорите и работниците, в бита на хората бързо навлизат моторните превозни средства — леки автомобили, мотоциклети и мотопеди. Сега на дванадесет жители в окръга се пада едно моторно превозно средство, а всеки девети жител притежава свидетелство за правоуправление на някакъв вид моторно превозно средство. Тези успехи по отношение моторизацията на окръга са тясно свързани с проблема по безопасността на движението по улиците и пътищата. Въпрос, който след излизането на 12-то постановление на Министерския съвет от 1968 година е стоял винаги за разрешаване от органите на МВР и окръжната комисия по безопасност на движението.

Трябва преди всичко да констатираме, че работата с водачите на моторни превозни средства и останалите участници в движението е все още незадоволителна. Докато броят на моторните превозни средства ежегодно нараства с 5-8 на сто, то броят на автопроизшествията расте с 10-12 на сто, което явление буди тревога и нанася големи морални и материални щети на обществото. Трябва да признаем факта, че както за страната, така и за окръга през настоящата година допуснатите автопроизшествия са се увеличили с пет, убитите с двама и ранените с шест души.

Това състояние на работата във връзка с осигуряване по-голяма безопасност и култура на движението наложи вземането на допълнителни мерки с провеждане то на агитационния месец по безопасността на движението в страната. В резултат на предприетата масово-разяснителна работа, както и осъществяването на постоянен контрол и масови проверки през месеца от страна на органите на КАТ, общинските комисии за безопасност на движението и масовите организации, можем да отчетем успех. Независимо от това, че голяма част от общинските комисии и предприятия закъсняха с изпълнение то на поставените задачи, то ефектът от мероприятието не закъсня.

Сега, когато е поставено началото на това благородно начинание, необходимо е работата във връзка с провеждане агитационния месец да продължи с неотслабващи темпове до края на годината. По-нататъшната дейност на общинските комисии по безопасността на движението, общинските комитети на Отечествения фронт, предприятията и народните съвети трябва да се извърши организирано, да се попълни съставът на комисиите за безопасно движение, да се планират повече съвместни мероприятия с комитетите на Отечествения фронт, ДКМС и профсъюзите. Трябва да се извърши проверка за изпълнението на 12-то постановление на МС от 1968 година в общинските народни съвети и транспортните предприятия, да се разширят разяснителните мероприятия с водачите на моторни превозни средства, в това число и с водачите на лични моторни превозни средства.

Сериозно внимание да се обърне на воденето и отчитането на съревнованието „Златно кормило — 1971 година" сред водачите на моторни превозни средства и обучение на учениците от основния и среден курс за усвояване правилата на движението по улиците и пътищата. Отрано да се помисли и за подготовката на моторните превозни средства, пътищата и водачите за работа при есенно-зимни условия.

Окръжната комисия за безопасно движение вярва, че при пълна мобилизация на всички органи, занимаващи се с 12-то постановление на Министерския съвет за изпълнение на поставените задачи, както и при неотслабващ контрол от страна на органите на КАТ, в края на годината Силистренски окръг ще се нареди на едно от първите места в страната с най-малко допуснати автопроизшествия на 1 000 моторни превозни средства и ще спечели заслужено мястото в съревнованието „Златното кормило — 1971 година".

Георги СИМЕОНОВ,
секретар на окръжната комисия за безопасно движение

КОНКУРС IV ПРЕГЛЕД ЗА ТНТМ 1971

Една бригада пред прегледа

Когато стимулите за развитие и усъвършенстване на едно производство се коренят някъде дълбоко в богатата изобретателност на един младежки колектив, в творческата инициатива и упорито усърдие на толкова млади хора, тогава непременно се стига до онези успехи, които очертават облика на цяло едно поколение с богати творчески възможности.

На младия човек винаги е била присъща неудовлетвореността от постигнатото, стремеж към по-високи върхове, неговите интереси непрекъснато се докосват до най-новите постижения на науката и стават основа на много технически усъвършенствувания в непосредствения производствен процес. Най-богата изява в последните години младежките творчески търсения намериха в създадените клубове за ТНТМ.

Четиридесет младежи, с изявени наклонности в областта на техническите изобретения, вдъхновени от желанието да дадат нещо ново на своя колектив, са изградили свой клуб в завод „Хром". Тази година на IV преглед за ТНТМ комсомолците от технологичната и конструктивна бригади ще се представят с шест задълбочено и изчерпателно разработени теми, някои от които са вече внедрени в производството. Те представляват част от годишния тематичен план на завода. В момента младежите от бригадата на Александър Великов — технолог в цех №1, работят върху усвояване изработката на матрици за производството на три типа мивки: еднокоритни, еднокоритни с крило и двукоритни. Автоматизиране на процеса за измиване на новопроизведените съдове — е още една тема, която също се разработва под ръководството на А. Великов, и която трябва да бъде осъществена до началото на месец октомври. Икономическият ефект от внедряването на този автоматизиран процес надхвърля сумата 2 000 лева.

Очевидно е, че младите хора от клуба за ТНТМ в завод „Хром" разработват теми, с които утвърждават за внедряване експонати с нови и модерни технологии. А в процеса на своята подготовка за прегледа участниците повишават и своята квалификация. Но може би най-големият принос на прегледа, освен икономическия ефект от внедрените усъвършенствувания, младежки изобретения и рационализации, е и това, че той до голяма степен дава една много вярна насока на младежките стремления.

Клубът е поставил пред комсомолската организация в това предприятие задачи, които спомагат за по-доброто организиране на нейния живот и удовлетворяват комсомолците като поколение, способно на големи творчески дела.

Едва ли има днес човек, който да може сериозно да заяви, че младото поколение не се интересува от проблемите на техническата революция. Няма и не може да има, защото тя шевствува навсякъде — от най-големите комбинати с огромни производствени мащаби до обикновените промишлени предприятия. И навсякъде в първите редици са младите хора — упорити и целеустремени. Някога животът на техните бащи минаваше под девиза за извоюване на свободна родина. Сега техният девиз е нов — все така верен и необходим — за превръщане на България в техническа нация. И това не е нещо неосъществимо, не е перспектива, лишена от реални основи. То ще бъде заслужен резултат от техните днешни усилия.

Виолета ДИМИТРОВА

Комсомолското дружество в село Паисиево тази година обгърна с внимание и обич механизаторите от стопанството.

НА СНИМКАТА: Младежите връчват знаме на първенеца-комбайнер Ферхад Мехмедов.

ВЕТЕРАНЪТ СЛУША

По етера оттекват думите на партията. Говори партията. Той, верен нейн войник, е застанал пред телевизионния приемник и като че ли не смее да си поеме дъх: говори партията. И думите, думи на мира и човешкото щастие, жадно се поглъщат и от него, ветерана с побелелите коси, сам изпитал на гърба си горчивините на миналото, кипял в борбата, изживял най-добре радостта от победата.

На Бузлуджа тази година не можа да отиде — даде път на младите — изпрати сина си с щерката. В стаята е сам — пенсионер е и може да си позволи да не отиде на работа днес, а да слуша...

Средствия, които поведоха партията от Бузлуджа до наши дни, бай Христо Великов Ангелов виж да своя житейски път — пътя на скромен войник на партията.

Бяха бедни. В родното село Хлебарово бащата трудно изкарваше препитанието на челядта си. Христо от малък помагаше. И от малък започна да прозира класовото устройство на обществото. Има неправда на земята. И срещу тази неправда трябва да вою ваме — реши той в себе си.

Спомените възкръсват миналото. Какви другари имаше само, какви хора. И сега, когато мине през Разград, не изпуска да се обади на съратниците си по борба — Гани Дончев, учител тогава, и Други Станчев — и двамата в окръжния комитет на партията в Разград днес. А когато след провала в селото арестуваха много негови другари и ги съдиха, той беше уверен в тях, че няма да го издадат. Какви хора наистина. Неделчо Пенев, Иван Харизанов, Други Станчев излежаха присъди по три години, но другарите си не издадоха. А после пак работиха заедно.

Бай Христо се усмихва:

...„Имаше и такъв случай. Аз бях войник. Бях предал нелегалната литература на Велико Тонев. И за да се отърве, една нощ той хвърля торбата с книжата в нашата градина. През нощта майка и татко я изгарят. Велико, Велико, малко по-страхлив беше ти. Добре, че не ни издаде..."

Не закъснява да нахлуе в мислите и един такъв спомен:

Трябваше да пласират нелегални марки. Пликът с марките бе в джоба му. При проверка полицаят попипа джоба, но не обърна внимание. Но после го подкарваха към участъка. Полицаят от Разград се отклони за миг по група младежи, които вдигнаха наблизо шум. Христо използува този момент и избяга. Другият полицай от селото го предупреди, че ще стреля. Но Христо не се поколеба: в джоба му беше пликът с марките — явно, провалът беше предстоящ, ако не избяга...

А първата му сериозна задача, поставена от партията, бе да въведе в селото един нелегален другар. Изчака го извън селото. Справи се със задачата. Колко много се вълнуваше, че е изпълнил партийно поръчение.

Разлепваха позиви, окачваха знамена, лежаха в арестите, биеха ги. В казармата организираха в дружината протест против нахлуването на германската армия в СССР. Не отговориха на поздрава. Тогава адютантът на командира на дружината се спря пред него и го поздрави. Христо не му отговори и офицерът го удари силно по лицето.

А една вечер нападнаха с камъни палатката на командира на дружината подполковник Желязков. „Проклет човек беше той" — спомня си го Христо.

Не закусваха, хвърляха чая... И какво ли не още.

Цял живот скита — огняр на машина, машинист, тракторист, корабен механик. След победата беше пропагандист, партиен секретар. Ето и сега е партиен секретар на втори квартален комитет в Тутракан. Тук, в Добруджа, дойде да живее през 1957 година. И даде каквото можа като войник на партията. Народът изрази признателността си — награда диха го с медали, признаха го за активен борец против фашизма и капитализма. Какво по-голямо щастие за един човешки живот?

И в стаята е горещо, а може би споменът е оросил челото със ситни капчици пот.

„Колко много народ на Бузлуджа. Какво единство, каква сплотеност на една нация около партията, която го спаси от нищета, която му донесе щастието!" — мисли бай Христо.

Говори партията. Думите й оттекват над Родината. Тя слуша. Слуша и се гордее със своя принос в борбата и бай Христо Ангелов от Тутракан. А в гърдите му напира още една неутолима жажда — да работи още, още много за партията, за народа.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Нови книги за революционните борби на партията и народа

80-годишнината на партията бе хубав повод да се припомнят на нашите читатели новите интересни книги, посветени на революционните борби на партията и народа. На първо място — това са трудовете на ръководителите на партията — Димитър Благоев, Георги Димитров, Тодор Живков, на видни дейци на партията — събрани съчинения, както и отделни техни книги.

„Кратки бележки из моя живот" — под скромното заглавие на тази неголяма по обем книга се крие богатството на един значителен живот, отдаден без остатък на партията и народа — живота на Димитър Благоев. Книгата е една от скъпоценните творби на нашата революционна мемоаристика.

В чест на 90-годишнината от рождението на Георги Димитров Издателството на БКП издава редица трудове, между които сборника „Г. Димитров за литературата, изкуството и културата". Подготвя се биография на великия син на българския народ, както и двутомен сборник „Спомени за Георги Димитров".

Сборникът „Никога няма да бъдат забравени" възкресява спомени за загинали революционери от Бургаски окръг.

В продължение на 26 години издателството е предоставило на читателите повече от 220 биографични очерка за загинали антифашисти. Едни от последните издания са очерците за Спас Балевски, Цвятко Аврамов, Вълю Генчев.

На основата на богат фактически материал Нинко Сашки разкрива борбите на партията във фашистките тюрми в книгата си „Зад железните решетки". Бихме могли да отбележим трудовете на Н. Горненски — „Въоръжената борба на българския народ (1941-1944)", на Й. Данчева и М. Лазаров — „Българската комунистическа партия в чуждата литература" и други.

С голям интерес се посрещат мемоарните книги на издателството. Само през първото полугодие на тази година бяха издадени „Живот — горене" на Кирил Халачев, „Синове на Оборище" на ген. Динчо Велев, „Комсомолка да бъдеш докрай" на Яфа Казанджиева, разказите на Ст. Даскалов „Земя на апостоли" и други.

От тази година Партиздат започва поредицата „Пламенни борци", в която на документална и историческа основа със средствата на белетристиката ще бъде показано израстването и възмъжаването на героите, тяхното нравствено величие. До края на годината се предвижда да бъдат издадени книгите: „Неразстрелян живот" от Веселин Андреев, посветена на Петър Ангелов — Пиер, и „Отличен по смърт". „Ненаписан дневник" от Неделчо Драганов, посветена на Съби Димитров. „Архивите са живи" е нова поредица, съществуването на която е предизвикано от големия интерес към документа, към историята. Първата книга от тази серия — „По дирята на безследно изчезналите" от Николай Христозов, разказва със страст и вълнение за последните дни от живота на Ана Маймункова, Христо Ясенов, Гео Милев, Сергей Румянцев, Васил Карагьозов, Йосиф Хербст и други.

Научни трудове и публицистика, спомени и художествена литература — посредством богато жанрово разнообразие получава живот винаги актуалната тема за революционните борби на партията и народа, застъпвана в книгите на партийното издателство.

ИЗ ЦИКЪЛА „ПАМЕТ"

Добри Атанасов — Орлов

Организатор на партизанското движение в Добруджа. Убит на 7 май 1944 година край Лясково, Толбухинско.

Сто пътеки в паяжина
равнината вплитат
в птичи гласове
те търсят
и в горено жито.

Вярно ли,
че чудна обич
ти крепи ръката,
че си нито на небето,
нито си в земята,

че се скиташ
из народа
със очи засмени,
че е вярата ти жива
и лекува рани.

Ти не си
Иван Козарев,
нито Парапунов,
а те помнят
добруджанци
във бунтовна дума.

Първо знаме,
първи пламък,
сладък глас на пушка
и на Добруджа огньове
партизански пушат.

Добрич, Тутракан
и Тервел,
Шабла и Силистра
все не могат
да те стигнат
и търчат след изстрел.

А във тази страшна
пролет,
сякаш за награда,
орлово перо самотно
от небето пада.

Енчо ЕНЧЕВ

СТРАНА НА НАСИЛИЕТО

Вашингтон, окръг Колумбия. Столицата на Съединените щати. Шест часът вечерта. Учрежденията са затворени, по-голяма част от магазините — също. Улиците и автострадите са пълни с коли. Бавно умират градът, в който освен президента на страната могат да живеят само онези, които нямат къщи в предградията. Защото този град с население 800 хиляди души, столица на световна държава, е едва ли не най-надеждното владение на всесилната престъпност: всеки месец се извършват 31 убийства, 1163 грабежа, 2246 похищения с взлом, 1 000 автомобилни кражби. От 1961 до 1969 г. 200 жители на Вашингтон загинаха във Виетнам. За същото време в самия град насилствената смърт настигна 1 400 души.

„В столицата стана невъзможно да се живее — каза ми по пътя от аерогарата до хотела шофьорът на такси — негър. Той спря пред пощенска кутия и пусна писмо. — Всеки път, когато събера десет долара, ги изпращам с плик в къщи. Вече три пъти ме нападаха"...

В седем часа вечерта ме чака сержант Кин от четвърти полицейски участък. Предстои ми да прекарам нощта в неговата патрулна кола. Той изважда винтовка, зарежда я и я закрепва под покрива на колата, точно над нашите глави, после докладва по радиото за тръгването — и от този миг през цялото време слушаме гласа на дежурния диспечер: грабеж на Конектикът-авеню, престрелка на 16-та улица, въоръжено нападение в университета, грабеж на Парк-роуд... И отново: „Патрул 124! Патрул 124! Престрелка на 14-та улица, при бензиностанцията „ЕСО"..."

Край бензиностанцията лежи ранен. Негърът Ерл Грир. Рана в корема, стъклени очи, много кръв, смесена с автомобилно масло, цяла локва. Както твърди служителят на бензиностанцията, Грир стрелял първи.

— А после? — пита сержант Кин.

— После аз стрелях. По-точно, отколкото той.

— Винаги ли имате при себе си оръжие?

— Вие като че ли се подигравате с мен, приятелю? — усмихва се служителят. — Разбира се, моята пушка е винаги с мен!

Пристига „Бърза помощ". Впрочем Ерл Грир едва ли ще оживее. Ние отново сядаме в патрулната кола № 124 и сержантът възобновява разговора на това място, на което трябваше да го прекъсне: разсъждава каква кола ще бъде по-добре да си купи. Нито дума за ранения. Сержантът е свикнал със смъртта. Злобни погледи от други коли, злобни реплики от вратите на барове.

— Изглежда тук не почитат много полицията — казвам аз.

— Свикваш — отговаря Кин. — Също като войник във вражеска страна.

Грабеж на Калорама-стрит. Възрастна жена стои сама на улицата, трепери. Трима, заплашвайки я с револвери, са й взели парите. Старицата не иска да опише крадците: страхува се от отмъщение.

— Изглежда на полицията тук не се доверяват много — казвам на Кин.

— Та нали всеки знае, че престъпниците контролират града! — отговаря той. — Ние сме само регистратори...

И той ми разказва за една отбранителна акция на жителите на Вайоминг-авеню: след двегодишен гангстерски терор те поставили на покривите на къщите 60 прожектора, превърнали нощта в ден и криво-ляво прогонили бандитите от своята улица. И той ми разказва за църквата „Метрополитен чърч", която е на пет квартала от Белия дом, където винаги в тълпата молещи се има въоръжени полицаи, тъй като енориашите се опасяват за непокътнатостта на пожертвуваните пари.

Нощната равносметка: едно убийство, две покушения, 34 крупни грабежа, десетки взломи, престрелки, нападения на улиците — изобщо, на четвърти полицейски участък никакви особени произшествия...

— Какво става с Вашингтон? — питам аз сержант Кин.

— Какво става с Вашингтон ли? — повтаря той. — Същото, както и с цялата страна. Твърде много насилия. Твърде много оръжия в твърде много ръце. Редът отива по дяволите. А ще стане още по-лошо.

Наистина, той е прав. Същото би могъл да потвърди 46-годишният Мартин Могенсен, директор на средното училище в градчето Тома (Висконсин), ако бе останал жив: след часовете той напуснал зданието на училището и едва успявайки да се сбогува с учителите, паднал мъртъв. С два изстрела в сърцето го убил 14-годишен ученик.

В нюйоркското училище на името на Франклин Лейн към един учител приближили трима ученика, облели го с бензин и го подпалили. В течение на три седмици това бил вече четиринадесетият случай в града, когато учениците извършвали покушение за убийство върху своя преподавател. Училищният инспектор Чарлз Мерит от Ист-Сент-Луис (Илинойс) заявил, че трима от всеки четирима учители в този град идват на урок не само с учебни пособия, но и с оръжие. „Кой може да ги обвини в това!" — възкликнал инспекторът.

Никой, разбира се. Нали в Чикаго ежегодно се извършват до хиляда престъпни нападения на ученици върху учители. Във Филаделфия на години на повече от сто учители са принудени да прибегнат до лекарска помощ, след като ученици ги набиват, нанасят им рани от нож или огнестрелно оръжие. В Сан Франциско числото на такива пострадали достига двеста.

Вандализмът в американските училища се изразява и в разрушение на имуществото: ежегодните загуби само приблизително се оценяват на 100 милиона долара.

Този вандализъм не може да не расте. Стрелбата, побоищата, сбиванията с ножове, убийствата станаха също толкова характерни за Америка, колкото и знаменитият ябълков пирог. Вкусът към насилие се втълпява в главите на американците от детска възраст. Месец след убийството на Роберт Кенеди, когато мнозина в потресена Америка призоваваха към братство и смирение нравите, само за седмица на лосанджелоските деца беше предложено да видят по телевизията 452 убийства, 390 покушения за убийство, стотици други престъпления. Социологът Херберт Ото пресметнал, че американското дете за девет години от своя живот (от 6 до 15 г.) средно наблюдава по телевизора около 13 хиляди убийства.

Насилието се пропагандира не само на телевизионния екран, но и в спорта. Аз видях няколко женски съревнования под названието „ролер скейтинг". Два отбора на ролкови кънки се сблъскват на пистата, участничките се бият една друга, хвърлят се на земята. А публиката ликува. Видях няколко състезания под названието „кар демолишн чемпионшипс". Тридесет автомобила се сблъскват на пълна скорост, случва се, че водачът се оказва под колелата, случва се, че не успява да се измъкне от горящия автомобил. А трибуните са пълни, зрителите се наслаждават.

И посевът дава кълнове. Еже годно 20 хиляди американци загиват от насилствена смърт, а всичко през XX век в САЩ по такъв начин са били убити 800 хиляди души — с 250 хиляди повече, отколкото Америка загуби във всички войни, започвайки от войната между Севера и Юга през 1861-1865 години. В страната, където вече много хора забравиха името на астронавта, стъпил на лунната повърхност, но помнят наизуст имената на всички гангстери — в тази страна всяка минута се извършва престъпление.

Ричард Никсън дойде в Белия дом като „защитник на закона и реда". За времето на неговото управление нараснаха всички цифри, характеризиращи престъпността в страната. Намали се само една: средната възраст на закононарушителите. Днес една четвърт от всички престъпления в Америка извършват юноши, по-млади от 15 години.

Ролф ВИНТЕР

(Из сп. „Смена")

Достойно, по младежки

Младото поколение пое отговорния път на водещ отряд в техническия прогрес на страната и на трите досегашни прегледа доказа, че изпълнението на тази задача не е дело само на тесен кръг специалисти, а на цялата наша младеж.

Дуловската градска комсомолска организация няма почти никакъв опит в организирането на местни прегледи на техническото творчество, ако не се смята последният трети преглед. От него обаче не са останали никакви следи и нищо не може да го окачествени като пълноценно младежко мероприятие. Първите си стъпки правеше тогава и градският клуб за ТНТМ. Не случайно тогава се отчете, че не се полагат необходимите грижи за масовото включване на младежите в движението за технически прогрес, понижени са изискванията към работата на младите специалисти, слабо участие на селската младеж и липса на опит.

Направената трезва преценка от тази несполука дава добри резултати сега, когато се навлиза и се работи по темите за IV национален преглед. Къде се крият несполуките на дуловци. Преди всичко те трябва да се търсят у организаторите, у хората, които са пряко свързани с младежкото техническо творчество. Сформираните младежки групи и бригади трябва добре да знаят своите задължения и изисквания към тях. Същевременно заводските организации в ДМЗ, ДПП „Металик" и промкомбинат „Прогрес" трябва да знаят, че именно техните колективи ще бъдат лицето на града на прегледа със своите разработки. С максимално напрежение на силите и творческо отношение към работата дуловци непременно ще се представят достойно, по младежки в това движение в нашия съюз.

Пеньо АНГЕЛОВ

НАЙ-МЛАДАТА РОЖБА НА ПЕТИЛЕТКАТА

Продукцията на това предприятие се търси най-много за черноморското крайбрежие. Погледите на мнозина са бивали приковавани от красивите спретнати павилиони, пръснати край брега, покрай кемпинги и пътища из различните краища на страната. Хиляди туристи — наши и чужди — са отнасяли със себе си скъпи подаръци от България, но на първо място са запомняли павилионите и павилончетата, скътани в сенките на стари дървета или разположени край пясъчните плажове и дюни, предлагащи разнообразни предмети, изработени от български майстори.

С разпореждане № 590 на Комитета за стопанска координация от 16 декември миналата година на базата на цеха за производство на павилиони при ТПК „Метал“ се обособи отделно предприятие „Търговско обзавеждане“ — клон Силистра към ДСО „Търговия на едро“. Новото предприятие се специализира в производството на всички видове павилиони, супермаркети, извършва вътрешно обзавеждане на всякакви търговски магазини, изработва кухненско оборудване и осъществява поръчки на многобройните си клиенти за метални конструкции по техни проекти и чертежи.

През летните месеци цеховете на предприятието са изнесени на вън, под открито небе. Работниците извършват повечето производствени операции под жаркото августовско слънце. През обедните почивки ходят на реката — Дунав е съвсем близо. А през останалото време бързат да завършат новите поръчки за София, Варна, Бургас, Толбухин и други градове.

Родено в навечерието на шестата петилетка, предприятието изпитваше в началото на годината трудности. Цеховете, намиращи се до ЗММ, трябваше основно да се преустройват за новото производство. Администрацията нямаше помещения. Сега всичко изглежда иначе — нови канцеларии, подновени цехове, стегнат производствен ритъм, който от нищо не са нарушава.

— Всяко начало е винаги трудно — каза директорът на „Търговско обзавеждане“ Злати Георгиев. — Когато започнахме, трябваше почти всичко сами да оборудваме. Но колективът не се изплаши. С доброволен труд оформихме цеховете, алея за първенците, изработихме си столова-павилион, която ще използуваме и за събрания и тържества. Повечето производственици дойдоха от ТПК „Метал“. Те образуваха основното ядро на колектива и обединиха около себе си останалите. Трудностите вече са преодолени, производството е нормализирано. Миналия месец изпълнихме промишлената си програма 115 на сто.

Спомних си, че същото това предприятие имаше в началото на годината трудна производствена програма, която не бе съобразена с възможностите на колектива. Сега планът е вече напълно реален и производството е влязло в график.

Новата промишлена рожба на шестата петилетка в нашия град набира производствена мощ за успешно стартиране в бъдещето, за достойно място сред останалите промишлени предприятия. Много са договорираните поръчки за цялата страна. Всеки ден се получават нови заявки от „Балкантурист“, от ДТП и ОКС от различни краища на родината, защото търговската мрежа постоянно се разширява и се нуждае от нови павилиони и супермаркети. Конструкторският отдел на предприятието непрекъснато подобрява техните модели.

— Преди един месец монтирахме в Бургас нова микроавтогара — разказва не без известна гордост Иван Добрев, началник на производството. — Проекта изпълнихме по документация на клиентите и сами останахме учудени от това, което произведохме. Получи се ново, модерно съоръжение, отговарящо напълно на нуждите на една автогара с всички необходими помещения за пътници и транспортен персонал. В момента бригадата на Иван Нончев изпълнява поръчка за Долно Езерово, Бургаско. Това е ресторант с магазин за хранителни стоки, разположени върху площ от 216 квадратни метра, но сме правили павилиони и върху площ от 750 квадратни метра.

Навред се търсят сега производите на „Търговско обзавеждане“, които напълно заместват строящите се магазини, ресторанти и супермаркети. Металните павилиони в много случаи са по-удобни, по-евтини и по красота и практичност са по-предпочитани, понеже лесно се демонтират и местят на подходящи места.

В тези летни дни трима души от предприятието бързат да завършат монтажа на супермаркет към ресторант „Акации“ в курорта „Златни пясъци“. Под палещите лъчи на августовското слънце Иван Владимиров, Костадин Давидов и Кирил Марков издигат едно метално цвете, разцъфнало край брега на Дунава, за да блесне с цялата си красота край черноморския плаж.

В перспективния план на предприятието е залегнало през тази петилетка да се извършат редица конструкторски изменения на сегашните модели. Ламперините стени ще бъдат заменени с армирано стъкло. Предвижда се да се изработят двуетажни павилиони, железните рамки ще бъдат изместени от алуминиеви. Това ще направи по-красиви производите на „Търговско обзавеждане“, които ще разнасят по-всички краища на страната майсторството на силистренци.

Др. ИВАНОВ

СИГУРЕН РЕЗЕРВ

Важно условие за провеждане на качествена дълбока оран е навременното освобождаване на площите от сламата. В ТКЗС—с. Добротица при изпълнението на това мероприятие ръководството на стопанството среща голяма трудност главно поради липса на тел. Даже в момента балирането на сламата е спряно. А това съвсем не е желателно. То спъва понататъшния ход на селскостопанските работи в кооператива. Но тази обективна причина трудно биха остранили сами ръководителите от стопанството ако материално-техническо снабдяване в гр. Силистра не осигури в най-скоро време тел. Още повече, че сламата е сигурен резерв не само в борбата за компенсиране на загубите от природните стихии, но и в реализирането на по-големи печалби. ТКЗС — с. Добротица има договорирани 600 тона, от които в стопанските дворове е съхранена 450 тона. До сега добротичани са предали на държавата 176 тона слама. Но при изкупуването ѝ не се спазва графикът. Както казва главният агроном на стопанството: „Неритмичността се дължи главно на недостатъчния транспорт и голямото струпване на пункта в гр. Дулово. Понякога, макар и да са малко, нашите коли успяват да направят само по един курс. Сега чакаме помощ от 6 военни коли, които са ни обещали от аграрно-промишления комплекс“. Вярно е, че обективни причини в този случай съществуват, но съвсем не е излишна по-активната, по-действена намеса на партийното и стопанско ръководства на ТКЗС — с. Добротица, за да може в срок да се решат всички предстоящи задачи около прибирането на сламата и дълбоката оран, за да се отстранят навреме допуснатите слабости. Защото има блокове, на които сламата е балирана, но все още стои там, тъй като няма с какво да се извлече. В момента се организира извличане на сламата с волокуши накрая на блоковете, след което ще се балира стационарно. С четирите Беларуса механизаторите са почистили 600 декара. По мнение на главния агроном в стопанството при мобилизиране на силите най-много за три-четири дни те ще успеят да освободят и останалите 6 000 декара.

Между най-добрите са механизаторите Николай Белев, Георги Кирилов и Петър Опрев.

В. КОЛЕВА

ТРУДОВИ ДЕЛНИЦИ

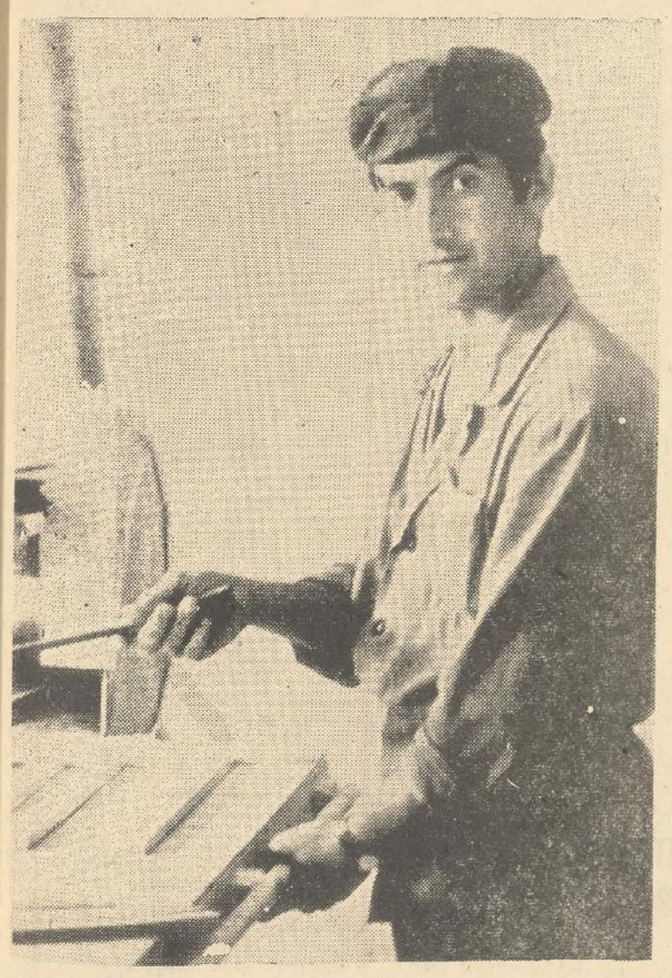
Беше един от онези летни дни, за които народът казва, че и птиците са се скрили на сянка. А шегите и бодростта не напускаха хората от звеното на Сюлейман Фучеджиев от ТКЗС — Тутракан. Още от ранни зори е започнал техният трудов ден. Първо на нивата с тютюн, а след това тук под навеса, където се редят една след друга тежките низи.

— Тази година обработвахме 330 декара тютюн — споделя с нас звеноводът. — Реколтата е чудесна, стига само навреме да можем да я оберем. Смятаме, че в това отношение няма да срещнем трудности, защото нашите кооператори са редовни в работата си. Всеки ден излизат най-малко 25 човека, а цялото звено е от 27 кооператори. До сега сме нанизали 10 500 низи. Най-сръчните кооператори нижат и по 28 и повече низи на ден. Ако продължава така, ще получим по-добри резултати от миналата година. Ще се отплати тютюнът. Аз съм вече дванадесет години тютюнопроизводител. Имал съм и успехи, случвали са се и нерадостни години. Но тази ще бъде една от най-резултатните. По наша сметка ще нанижем 70 000 низи.

Така говореше звеноводът и по някога думите му се губеха сред глъчката и веселите закачки и на младите, и на по-старите работници. Обявили са си съревнование помежду си, затова, макар и да се шегуваха, ръцете им не спираха бързо да поемат листата, погледът не се отклоняваше нито за секунда от иглите. Вчера най-много са нанизали Айше Мехмедова, Шукрие Кузгунова, Фераде Хасанова, по-опитни кооператорки, с по-дълъг трудов стаж. „Но днес ще е комсомолски ден. Няма да им се дадем — обаждат се комсомолките Мария Стоянова, Анге лина Йосифова, Инжехан Хюсеинова. — Те и вчера бяха със съвсем малко пред нас, но ще ги достигнем и надминем.“

И така е всеки ден. Затова е приятно на човек да прекара поне час сред тези трудолюбиви и весели хора.

Д. ВАСИЛЕВ

Ударникът за комунистически труд Стоян Тодоров е бригадир на шлайфовото отделение в ТПК „9 септември“ — Силистра. Неговата бригада е една от най-добрите в кооперацията, а лично той изпълнява редовно трудовите си норми 138 на сто.

Строителството — под шефството на в. „Силистренска трибуна“

Внедрен е нов, прогресивен метод

СТРОИТЕЛИТЕ от нашия окръг са едни от първите, които внедриха особено прогресивния метод в съвременното строителство — повдиганите плочи. На територията на Силистра по този начин са издигнати не един жилищен блок и има вече натрупан опит.

Представител на редакцията се срещна с директора на производствения клон „Строителни изделия“ инж. Бошнаков и сподели с него мисли относно ефекта от това нововъведение.

— Инженер Бошнаков, кога за първи път нашите строители започнаха работа по този нов метод?

— Един от най-значителните етапи в модернизирането на строителството в нашия окръг бе постигнат посредством внедряването на новия, прогресивен способ, а именно — повдиганите плочи. Изпитването на това нововъведение започна миналата година на строителството на жилищните блокове, разположени на обекта „Римска гробница“. Опасенията от прилагането на този подобрен холандски метод по нашите строежи се оказаха излишни. Изучавайки опита на сливенските строители, специалистите от СУ — Силистра успяха в съвсем кратки срокове да монтират двете инсталации за повдигане на пакетните монолитни бетонни плочи.

— Съществуват ли някакви конкретни изисквания при прилагането на този способ?

— Те се отнасят преди всичко до качеството на бетонните работи. Изливането на плочите и бетонните подпорни колони се извършва при строго спазване на технологията. За бетонните колони се използува бетон — 300 и те се изпитват със специални средства за якост. Трябва да отбележа и това, че транспортирането на обектите става едва след като са достигнати 70 на сто от твърдостта на бетона. Затова в нашето предприятие се води най-строга отчетност за всяка партида излят бетон. Винаги се вземат проби, които се подлагат на изследвания за качеството на бетона. За да се ускорят сроковете, ние извършваме така нареченото „пропарване“ на бетона. То става с помощта на пара, която се пуща в брезентени покрития, монтирани над материала. Макар и примитивен, този метод спестява много от времето на строителите.

— Какво отражение дава новият метод върху архитектурното оформление на сградите?

— Това е съществен въпрос. Трябва да се отбележи, че за разлика от панелното строителство, където детайлите са строго стереотипни, при повдиганите плочи се дава по-голяма свобода на архитекта за разпределение и оформление на строителния обект.

— Носи ли някакви рискове внедряването на този метод?

— Рисковете са малки при наличието на висококвалифицирани строителни групи, които обслужват масленните помпи за повдигане. Не трябва да се допуща неравномерно повдигане на кранща та, което може да доведе до пукванията. При нас в Силистра това се преодолява успешно. Нашите строители се квалифицираха вече в строителството на многоетажни сгради по този способ.

— Колоните се изливат във вашето предприятие, а бетонните плочи?

— Тъй като транспортирането на такава голяма плоскост, която е доста тежка, е почти невъзможно при сегашните превозни средства, изливането се извършва от строителите на самия строителен обект. Повдига се най-напред целият пакет от бетонни плочи, след като се достигне нивото на първия етаж, се затварят арматурните секции и тогава се преминава към следващия. След това, естествено, започва традиционното зидане на стените.

— Др. Бошнаков, какъв е практическият ефект от внедряването на метода с повдигани плочи? Кои други обекти предстоят да се строят така?

— Досегашните резултати показват, че сроковете за издигането на един пететажен блок например се съкъсяват с два до три месеца. Доколкото ми е известно, с повдигани плочи ще бъде издигнат изчислителният център в Силистра. Той ще бъде девететажна сграда. Със същата височина ще бъдат и жилищните блокове „Дунав—1“, „Дунав — 2“ и „Дунав —3“.

— Преди малко споменахте за панелно строителство. Въпреки своите неудобства в архитектурно отношение, бъдещето е на страната на панелното строителство. Кога ще се използуват панели и по обектите в Силистренски окръг?

— Това е деликатен въпрос. Неговото разрешение не зависи само от нашето желание. За обезпечаване на едно ускорено панелно строителство е нужна отлична съвременна база за тяхната изработка, нужен е опит и квалификация. Това са изисквания, които се постигат не така бързо. Затова, струва ми се, панелното строителство по нашите обекти все още си остава в сферата на хубавите намерения, докато за него не се осигурят реални условия.

Да се учим от съветския опит

Планиране на снабдяването

В нашия завод е внедрен методът за непрекъснато планиране на материално-техническото снабдяване. В неговата основа лежи максимално използуване на вътрешнозаводските фактори, влияещи за подобряване на материално-техническото обезпечаване на производството.

Към отдела на главния технолог у нас е създадено бюро за нормативите. То разработва и коригира нормативите за изразходване на основните и спомагателни материали. Изхождайки от утвърдените норми и производствения план, отделът за снабдяване ежемесечно съставя график за получаване на основните материали. До началото на месеца се определят потребностите от конкретни материали с пресмятане за прехвърляне на остатъците им в началото на следващия месец. Планират се също така и онези материали, които са вече на път да пристигнат. В съответствие с графика точно се посочват всички източници за покриване на нуждите от материали в производството.

В отдела на главния технолог е окачен графикът за ежедневно осигуряване с материали. Достатъчен е един поглед, за да се определи положението на нещата. Ръководителите на групите за снабдяване съставят за всеки месец оперативни планове за осигуряване на производството със спомагателни материали. В тях е посочена практическата потребност от материали, наличието на остатъци и са заделени фондовете.

Повседневната работа с такива планове изключва всякакви изненади, дори и най-малки да са те. По всяко време ръководителите на групите могат да доложат за наличието на едни или други материали.

С основните доставчици, а те при нас са постоянни, поддържаме тясна връзка и винаги знаем какво се разтоварва, какъв е срокът за пробези на вагоните и какви материали пристигат в завода.

Едно от задължителните условия за оперативност в нашата служба е контролът върху правилното и икономическо изразходване на суровините. За всички основни и спомагателни материали в цеховете на завода се дават лимитни карти. В тях е определено количеството на материалите съгласно нормите и плана. Лимитните карти се пишат в два екземпляра: един за цеха и един за склада. Да се получат материали над лимита може само тогава, ако това е предизвикано от изменение или преизпълнение на плана. С отчета по лимитните карти се занимава плановата група от отдела за снабдяване. За облекчение на нейния труд се използува електронно-изчислителна машина.

Не по-малко важен е и въпросът за точен отчет на материалните ценности в складовете. Два пъти седмично върху специални бланки работниците от складовете представят сведения за остатъците от материали.

Комплексът от всички тези мероприятия дава възможност непрекъснато да се осигурява производството с материално-технически ресурси. И трябва да кажем, че почти няма никакви недоволства от страна на производствените цехове към отдела за снабдяване.

През новата петилетка ще продължаваме да усъвършенствуваме метода за непрекъснато планиране на материално-техническото снабдяване. Отделът е предвидил да въведе отчет за всички остатъци на незавършеното производство, както и за материалите, които се бракуват. Набелязано е в завода да се създаде и площадка за сортиране на суровините.

В. КОРАБЕЛНИКОВ,
началник МТС в тамбовския завод за лагери
(Из „Экономическая газета“)

ОЧАКВАТ ВИСОКИ ДОБИВИ ГРОЗДЕ

Тутраканските лозари тази година очакват богата реколта. От 1 350 декара лозя на плод те предвиждат да получат 150 т от сорта Болгар за износ, 240 тона за вътрешна консумация и 700 тона за преработка. Техните очаквания почиват на реална основа. През изминалите месеци лозарите положиха много грижи, за да запазят плода от мана и други болести и неприятели. Много редовно и качествено те обработваха лозята. Проведоха шест пръскания и три пъти ги пращиха със сяра. Но според специалистите от стопанството решаващо значение за запазване на плода от маната е имало навременното връзване и вдигане на лозите от земята. По такъв начин се е прекъснал близкият контакт с изпаренията от почвата. При връзването кооператорите са извършили и известно обезлистяване, с което се е постигнало по-голямо проветряване на листната маса.

Сега лозарите от тутраканският кооператив довършват последното пръскане и окопаване. Старателната обработка в момента е още една гаранция за изпълнение на плановия добив. А само след една седмица тутраканци ще изнесат на пазара и вкусното грозде от сорта „Царица“.

Г. ВЕЛЕВ

Обещанията превръщат в дела

Когато 15-те столични предприятия подеха инициативата за повеждане на борба за предсрочно изпълнение на годишните производствени програми, за превръщане в живо дело историческите решения на Десетия партиен конгрес, сплотеният колектив на дограмаджийския цех при промкомбинат „Трансмариска“ в Тутракан под ръководството на профгрупата разгледа призива и прие свои мероприятия за предизпълнение на годишния производствен план. Полугодието приключи за колектива успешно. Вече е направе на равносметката и за юли. Общо за седеммесечието планът е изпълнен 102 на сто, като е произведена продукция за 440 000 лева при план 800 000 за годината. Но има и нещо друго, което съвсем не е за отминаване — качеството на продукцията. От началото на годината досега няма никакви рекламации, което е резултат от внедряването на саратовската система в производството.

В дограмаджийския цех сега двадесет души работят със свой качествен щемпел, а бригада на Георги Рацов, която е първенец за първото полугодие в предприятието, работи с бригаден качествен щемпел — един голям успех в борбата за бездефектна продукция.

Ръководителят на цеха Трифон Денев с радост констатира:

— При нас вече се чувствува ентусиазмът и пулсът на девтосептемврийското съревнование сред хората. В чест на тази забележителна дата сме решили да изпълним с пет дни предсрочно осеммесечния си план, като произведем надпланова продукция за 2 000 лева.

Тодор ДРАГАНОВ

Продавам опразнена къща квартал Айдемир.
Справка: тел. 62-82.

ТКЗС „Ленин“ — кв. Калипетрово

СЪОБЩАВА,

че приема работници на постоянна работа в оранжерията.

Осигурява се безплатен превоз.

Заплащане по щатно разписание.

Постъпване веднага.

За по-подробни справки — ръководството на стопанството в кв. Калипетрово.

По строежите за хубаво и лошо

Каквото ще да си говорим, ама едно такова ходене е умо рително и малко нещо поучи телно. Защото напоследък от нови строежи не може да се обърне човек. И все високи, и все хубави! Това първо се хвърля в очи. И когото и да запиташ по скелите — все в срок им са обектите, все предсрочно ще се мъчат да ги предадат. Къде можеше да се види доскоро такава карти на. Нали си спомням какво беше... Кой изостанал — стро ителите! Кой дал лошокачест вена работа — строителите. Това, строителите, само вед нъж в годината ги хвалеха — на техния си празник.

Да, ама я сега да се пораз ходим насам-нататък... Тук червено знаме, там — черве но знаме. Ако се вдигнеш със самолет нагоре и ги погледнеш — застлали са цялата зе мя и като попримигнеш два пъти, ще речеш, че прилича на бойна карта от времето на Втората световна война, кога то ей тъй, със знаменца отбелязваха линията на фронта. Но тук знаменцата са и напред, и назад, и наоколо... Фронт, ей, огромен фронт е това. Пък и се научиха да воюват нашите строители. Да воюват за времето, за красо тата, за качеството.

Ама отвреме на време освен победи, случва се и пора жения да отчитат „командири те". И не заради намалелите сили на „бойците", ами про сто защото организацията била слаба, това куцало, онова щракало.

Тръгнахме по жилищните блокове в Силистра и все с една голяма чуденка вървим. На „Повдигащи плочи — 8" не са извършени в срок монтажните работи. Иначе работа та е в графика, ама на, ще щичко все трябва да куца. На „Повдигащи плочи — 9" монтажниците по централното отопление нещо се моткаха с изработването на инстала цията. А иначе...

На жилищен блок „Кольо Фичето" не е доставена в срок дограмата. Другото...

На „Космос—7" се е забавило изпращането на електромонтьори, което забавя и вът решните мазилки. Колкото до другите работи — тип-топ са.

На „Космос—2" в Тутракан имаше неуредици със свързва нето на водопровода и канализацията, че и нещо с тротоара. А самият блок — красавец!

На „Кристал", пак в Тутракан, планът за годината е 198 000 лева, а за първото полугодие — 110 000. Но из пълнението беше едва 77 000. Изоставането е по организационни причини. Не са изпра тени електроинсталатори и мон тажници по централното ото пление, макар че им е съз даден фронт за работа.

Разбира се, един щурм „на нож" ще оправи всичко, за щото това не са чак такива слабости, каквито помним по строителството от едно време. Но защо и тях да ги има! За що липсва съгласуваност меж ду строителните и монтажните работи! Защо проектиране то в Силистра и Тутракан ста ва от различни проектантски организации, което пък не мо же да осигури постоянен авторски надзор! Защо тухлената зидария на „Космосите" е некачествено изпълнена! Защо от СПП — Силистра са изпратени тук и там некачествени бетонно-коминни тела! Неизсъхнали, разнокалибрени! И още куп „защо" има, има хайде да не придиряме. Защото помниш какво беше по-рано..

Само че много ни се иска, когато следващия път тръгнем по строежите да не е за „хубаво и лошо", ами да е само за хубаво! Така де, нашенското да е само и винаги хубаво!

Гошко П. ГОГОВ
и неговите приятели от комисията за народен контрол

М. ИВАНОВ

— Днес ме наградиха за редовно разписване в присъствената книга...

Весел речник

АЛЧНОСТ — човешко качество, довеждащо до там, да се зачеркват във фишовете на тото-2 седем квадратчета.

БРАК — най-недълготрайният договор за ненападение.

ГОДЕНИК — мъж полуфабрикат.

ЖЕРТВА — подкуп, който се дава на боговете.

ЖЕСТ — непобедимият съперник на есперанто.

ЖИЛИЩНА ПЛОЩ — квадратурата на домашния кръг.

ЗАВЕЩАНИЕ — паричен превод от оня свят.

ЗЕТ — човек, който до сватба та си дори не е подозирал колко много недостатъци има.

ИКОНА — почетна дъска за светии.

ИСТОРИЯ — състарила се съвременност.

КНИГА ЗА ПОХВАЛИ И ОПЛАКВАНИЯ — вид търговска литература, търсенето на която то винаги надвишава предлагането.

Зенон ВИКТОРЧИК — Полша

МАРАТОН

Аз влетях в книжарницата като вятър:

— При вас са пуснали новия детективски роман „Сянка под носа". Специално съм се освободил за минута от работа, за да си купя. Нали още не сте го продали?

— Продава се в съседния отдел. Почакайте продавачката. Тя за минутка излезе, за да си купи слънчеви очила в златни рамки. Току-що го донесоха в магазин „Оптика".

— Слънчеви очила? Охо! От кога търся такива. Летя, може още да сваря да купя.

— Моля ви се, слънчеви очила в...

— Аз съм касиер. Не продавам.

— А кой продава?

— Продавачката. Тя влезе за минутка в магазина отсреща. Пуснали са горнобряховска лу канка.

— Луканка?! Ами че това е моята страст. Тичам, може би ще успея...

В магазина опашката не помръдваше.

— Продавачката отскочи за минута до универсалния магазин. Пуснали там някакви италиански ризи.

— Ризи?! Трябват ми за пода ръци. Летя, може още...

Аз влетях в универсалния ма газин като вятър.

— Има ли още ризи?

— Не зная. Питайте продавача, когато се върне.

— А къде е той?

— Излезе за минута до книжарницата. Там са докарали някакъв нов детективски роман „Сянка под носа". Не сте ли го чели?...

От руски

ЕПИГРАМИ

ФАКТИ И БОГОВЕ
Когато фактите говорят,
боговете... мълчат!

ТЕАТРАЛНА РЕЦЕНЗИЯ
Най-хубавото в постановката
беше обстановката.

МЕЖДУ НАС КАЗАНО
На жените тайните
не са от трайните.

ПРИЧИНА И СЛЕДСТВИЕ
Критиката им е слаба —
всеки си пази хляба!

Т. Р.

ОДА ЗА БЮРОКРАТА
Жив е той, жив е!
Там сред бюрата!
На щатна заплата...

ЗА ДА УСПЕЕ В ЖИВОТА
Има момчето надежда —
добре се навежда!

М. К.

Хумор без мито

Инспекторът заловил бракониера на местопрестъплението.

— Какво правите тук? — запитал го той заплашително. — Есенният лов е забранен!

— Случи ми се беда! — отговорил бракониерът. — Реших да се застрелям, но ръката ми трепна и куршумът попадна в патицата.

* * *

Млада съпруга пита мъжа си:

— Харесва ли ти обядът, скъпи?

— Солта беше превъзходна! Жалко само, че не си наляла повече супа...

* * *

След вечерята Джон казал на баща си:

— Снощи поканих момичето, което познавам вече от месец, на кино, след това вечеряхме в ресторант, после отидохме в кабаре, слушахме музика, танцувахме, след това я отведох до в къщи с такси... Как мислиш, мога ли вече да ѝ направя предложение?

— Нима това е толкова необходимо? Ти и така си направил много за нея!

* * *

— Татко, искам да ти направя подарък за рождения ден.

— По-добре не ми прави подаръци, а внимателно слушай какво говори учителката в клас.

— Късно... Аз вече купих връзка!

* * *

Полицай приближава до лежаща на уличното платно дама:

— Лошо ли Ви е?

— Не, всичко е наред. Просто пазя мястото, за да може съпругът ми да гарира колата...

* * *

Жена се обръща към ученията, известен със своята разсеяност:

— Може би вече сте забравили, но когато аз бях студентка. Вие ми предложихте да се омъжа за Вас.

— Да? Е, и какво, оженихме ли се?

* * *

— Защо сте си превързали палеца с конец?

— Жена ми го върза, за да не забравя да пусна писмото.

— Е, пуснахте ли го вече?

— Не, тя забрави да ми го даде...

* * *

— Когато аз не съм съгласен с някого, аз винаги мисля за това право в очите му.

* * *

Разликата между блудния син и блудната дъщеря е в това, че тя никога не се връща в бащиния дом сама...

* * *

— Докторе, аз станах ужасно нервен. Треперя при всеки телефонен звън, не смея да разпечатам писмата, страхувам се, когато някой звъни на вратата. Нервите ми са напрегнати до предела...

— О, тази болест ми е добре известна. Жена ми също купува всичко на кредит.

* * *

Турист вижда на поляната в африканските джунгли местен жител, който без прекъсване бие там-там.

— Какво правите? — пита туристът.

— Вече няколко седмици нямаме вода...

— Аха, разбирам! Вие молите небето за дъжд.

— Що за глупости! Просто викам водопроводчика...

От руски

В края на лятото

Вън пече и огън хвърля
слънцето сърдито
и мирише на опърлено,
и са душни дните.

Но дори жерава жива
да гори тревите
август месец си отива,
лятото отлита...

Есента се е задала
със коси от злато,
едри плодове наляла —
дарове богати.

Дреме зърното прибрано —
на гроздето ред е.
И отново както лани,
виното ще свети.

И отново ще се радват
хората щастливи,
и отново тежки сватби
хора ще извиват.

Ще се опнат пак полята
изорани, плодни,
с едри семена засяти
ниви хлебородни.

Тъй че слънцето когато
напече земята,
да се люшнат пак житата
с класове от злато.

ЧИЧОПЕЙ

Радой ГЕРДОВ

— До обяд ми стига! Оснигурих си половин година...

СЪБОТЕН СПЕКТЪР

СЦЕНАРИСТ ПО ПРОФЕСИЯ

Интервюто с известния английски писател Джеймс Олдридж започва с традиционния въпрос за английската кинодраматургия. Той отговаря:

— Това е интересна тема, защото интересно е всичко ново, което се наблюдава в съвременното английско кино. Аз съм дълбоко убеден, че хубавата литература е фундамент на истинската кинематография. За нашето национално кино е характерно това, че сценаристи стават професионалните писатели.

— Очевидно широкият приток на млади литератори в английската кинодраматургия трябва да се обяснява не само със стремежа за популярност?

— Разбира се! Главното тук е все по-усилващата се тенденция към обединяване на младите режисьори и писатели, към тясна връзка между хората с еднакви идеали, жизнени стремежи. Ако по-рано литераторите продаваха своите сценарии на продуцентите, а те вече сами търсеха режисьора, то днес все по-често младите сценаристи и постановчици се обединяват в независими творчески групировки. А актуалността на проблемите, към които се обръщат кинематографистите, заставя да отстъпи на втори план вечната проблема: кой е истинският автор на филма — режисьорът или сценаристът? Правото на „командира" получават режисьорите.

— В такъв случай и Вие сте за преработката на сценария от постановчика?

— Ако имате предвид оригиналните сценарии — да! В много случаи на такава преработка може да бъде подложена и екранизираната книга. Важното е да остане същността на книгата, идеята на автора. Англичаните, например, за тридесет години незаслужено забравиха Джон Голсуърти и само прекрасната телеекранизация на „Сага за Форсайтови" върна читателя към него.

— Може би търговската страна, поевтиняването на филмите лежи в основата на появяването на филми, снети без сценарий?

— Не, тук причината е друга. Появяването на безсюжетните филми е тенденция действително много популярна в западното кино. Тя се обяснява със стремежа на много млади режисьори максимално да се приближат към реалната действителност. Тяхната позиция може да се формулира така: „Сценарии пише самият живот". Не случайно по вечето такива филми са полудокументални, ако не и напълно документални. Кинематографистите с камера в ръка направо излизат на улицата. Например режисьорът Енди Вухол снима своите актьори в обикновени стаи и ги застава да импровизират в предложените обстоятелства. Вухол е поставил около 300 такива филма, но само четири от тях са известни на зрителите. Това още веднъж потвърждава мисълта, че на киното са нужни хубави сценарии. Не мислете, че ги няма! Напомням за прекрасния филм „Кесс" на режисьора Кен Лоуч. Това е остросоциална лента за човека от работническата среда. Филмът е сниман за сметка на една американска компания, но тя се е отказала от него. На търговците в киното не са нужни честни филми. Но та са нужни на всички, които искат да гледат истинско киноизкуство!

Из „Литературная газета"

Под открито небе

Студентите-химици от Бонския университет в ГФР са пренесли своите занятия на улицата, изразявайки по такъв начин протеста си срещу неприемливите условия на обучение във факултетите. Студентите са поискали от администрацията да проведе най-после тъй дълго отлаганото преоборудване на учебните помещения, решението за което било прието още преди шестнадесет години.

Древно питие

Бирата е едно от най-древните питиета на земята. След като се научили да отглеждат зърнени култури, хората започнали да приготовляват от тях „брага" — предшественица на днешната бира. Това питие било известно още в Месопотамия. В Египет започнали да варят бира преди шест хиляди години. Скоро тя проникнала във всички страни на Средиземноморското крайбрежие, станала популярна в древна Гърция, а после се разпространила и на територията на Средна Европа. Славяните, прадеди на днешните чехи и словаци, научили за бирата от келтите. Но тогавашната бира била сладка: в Европа по онова време още не познавали хмела. Неговите семена били донесени от монголските племена по време на техните набези.

А сега за самото питие. Върху неговия вкус оказва влияние качеството на ечемичния малц. Че хословакия има многовековен опит в приготовляването на бирата. Чехословашкият хмел, който се ползува с известност в целия свят, се търси от редица чуждестранни фирми.

Производството на бира в Чехословакия има стари традиции. Първата пивоварна била основана в началото на XIII век в манастира в Збраслава, недалеч от Прага.

Обогатявайте речника си

Кои са филателистите, знае всеки. Това са тихи хора, събиращи марки, известни на всички. Почти на всички са известни и филуменистите — специалисти по етикетите от кибрит.

Но много по-малко известни са фромологистите — хората, които събират етикети от сирене. И едва ли някой е слушал за събирачите на железопътни билети и за зловещата думичка с която ги наричат: перидромофилисти.

Когато преди няколко години на Запад излезе на мода събирането на дрънкулките от връзките домашни ключове, учените от френския „Институт по езиците" се понапрегнаха и им измислиха именце: копоклефилисти!

Каквото и да казвате: думата е страшничка... Във всеки случай полицията е решила да не ги изпуска от погледа си — ами ако някой копоклефилист реши да събира дрънкулки заедно с ключовете...!

„...И изгряват пред мене в полята слънчогледови златни гла ви..."

Бактерии в служба на нефтодобива

Отделът по геохимия към Държавния геологически институт на Унгарската народна република е разработил нов способ за повишаване нефтодобива в райните, предназначени за вторична разработка. В определените от специалистите пробои били впръскани под налягане 120 литра бактериен разтвор, обогатен със съответна хранителна смес. Стигайки до дъното на пробоя, бактериите започват да се размножават и да произвеждат газ и така наречените повърхностно-активни вещества. Под тяхно влияние се изменя повърхностното напрежение на течността в пластовете, вследствие на което се повишава и добивът на земно масло. Действието на бактерийните щамове в земните недра се проверява постоянно чрез контролни пробиви.

Във връзка с този способ е необходимо да се отбележи една интересна подробност: за да поддържат активността на бактериите, нефтодобивниците са длъжни постоянно да ги хранят.

На синия екран

СЪБОТА, 7. VIII

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За децата: „Лято", 11.10 „Крах на Съюза за прогрес" — публицистично предаване, 11.25 Забавна програма: „Спомени от фестивала" — филм, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 15.30 Републиканско първенство по спортна гимнастика, 18.30 Новини, 18.40 Усмивки от старите ленти, 18.55 Мелодия на месеца, 19.00 Панорама, 19.30 Концерт народна музика, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 „Муклухо Маклай" — съветски игрален филм, 21.50 Концерт на естрадния оркестър на Комитета за телевизия и радио, 22.30 Новини, 22.50 Сатирична витрина: „Човекът от Рангун", 23.20 „Жужа Кун" — филм-балет.

НЕДЕЛЯ, 8. VIII

10.15 Новини, 10.20 За красиво и хармонично тяло, 10.25 За децата: „Пепеляшка" — филм-балет, 11.45 Концерт от творби на Вей вановски, 12.05 „Дамата от Генуа" — тв филм на ГДР, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ НЕДЕЛЯ, 13.35 „В света на животните", 13.50 Фолклорна викторина, 14.50 „Железничарят" — италиански игрален филм, 16.45 Републиканско първенство по спортна гимнастика (видеозапис), 18.15 Новини, 18.25 „Капитанът на Тенкеш" — седми епизод, 18.50 Атлас: „Сирия", 19.30 Народна музика, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Отело и Гюлахаза" — унгарски телевизионен филм, 22.00 Забавна програма: „Музика, музика", 23.00 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 9. VIII

17.25 ФУТБОЛ: ЦСКА „Септемврийско знаме" — „Черно море", в паузата — Реклами, 19.20 Новини, 19.30 Часови на родината: „Овладяна висина", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 ТТ „Разпаленият въглен" — от Лозан Стрелков, 22.15 Музика: Прелюд, фуга и вариации от Цезар Франк, 22.25 Спортен екран, 22.35 Новини.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425

ДЕПОЗИТ

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 85 (1861) | Силистра, вторник, 10 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

За висока култура и ефективност на селското стопанство

По инициатива на бюрото на ОК на БКП на 7 август в сало на на окръжния нарсден съвет се състоя среща с председателите на аграрно-промишлените комплекси и ТКЗС, председателите на съвета на секретарите и секретарите на ОПК, председателите на общинските народни съвети в АПК и ТКЗС. Срещата бе ръководена от кандидат-члена на ЦК и първи секретар на ОК на БКП др. Георги Кардашев. Присъствуваха още секретарите на ОК на БКП др. Калин Димитров и Виктор Ганев, първият секретар на ОК на ДКМС — Атанас Киров, заместник-председателят на ОНС — Тодор Димитров и председателката на съвета на секретарите при аграрно-промишления комплекс гр. Дулово — Тодорка Гроздева.

На съвещанието селскостопанските ръководители и специалисти от окръга отчетоха изпълнението на мероприятията, приети с призива на аграрно-промишлените комплекси в Дулово от декември миналата година за издигане културата и ефективността на селското стопанство. Доклад за извършеното през изминалите месеци направи др. Тодорка Гроздева. Тя подчерта, че концентрацията и специализацията на селскостопанското производство и свързаните с това проблеми и решения на Десетия конгрес на БКП поставиха пред партийните и стопански ръководства важни задачи за разрешаване. Обезпечаването на един ръст от 22 на сто за комплекса изисква решително да се премине към по-висока култура на земеделие. Др. Проздева посочи, че в резултат на разгърналата се дейност аграрно-промишленият комплекс Дулово безспорно е завоювал известни успехи в тази насока. Организацията на труда е подобрена, създадени са крупни масиви, избегнати са грешките с предшественика в зърненото производство. На по-широк фронт е започнало внедряването на промишлените технологии при фасула, царевицата, пшеницата. Помислено е за подобряване сортовия състав на пшеницата и царевицата. „Задълбоченият анализ, извършен от партийното и стопанското ръководство на комплекса — подчертава др. Гроздева — показва обаче, че въпреки успехите има още много да се желае. Изпълнението на набелязаните мероприятия в призива е все още незадоволително. Допуснати са някои слабости в подхранването на посевите, борбата с болестите и неприятелите.“ Не може да се говори за висока култура на земеделие и когато земята като средство за производство не се използува пълноценно. В доклада бе направена критична преценка и на постиженията и слабостите в областта на животновъдството. Културата на работното място, хигиената на млекопадоя, повишаване квалификацията на специалистите, животновъдите, механизаторите — това са важни условия за повишаване на културата на земеделие.

Димитър Костадинов — председател на ТКЗС — с. Секулово — сподели с участниците в срещата успехите, които има стопанството на този фронт и пътищата, по които са постигнати. Трябва да се отбележи, че преди всичко това е правилното разбиране на призива от ОПК, УС на ТКЗС, всички специалисти и кооператори, неговото възприемане като условие за максимално използуване ефективността на промишлените технологии в животновъдството и растениевъдството, в оптималното съчетаване на научните постижения с практиката. Благодарение на редица приспособления за увеличаване капацитетните възможности на двигателите секуловчани са затворили почти напълно цикъла на механизация и при пшеницата, царевицата, фасула, люцерната. А това е значителна стъпка по пътя на издигане културата на земеделие.

Преглед на изпълнението на мероприятията по призива и оценка на най-важните селскостопански работи в настоящия момент направи др. Виктор Ганев. Той подчерта, че призивът е отговор на новите изисквания, които постави Априлският пленум на ЦК на БКП пред селското стопанство. „Призивът — каза той — беше сигнал за разгърната дейност на партийните организации за успешно решаване проблемите по издигане културата на селскостопанското производство.“ В сравнение с миналите няколко години постигнатото в това отношение не е малко, но все още съществува известно шаблонизиране при изпълнението на задачите, липсва творческо виждане и търсене. Ето и сега, при провеждането на дълбоката оран и по-точно на фигурната оран — подчерта др. Ганев — се допускат елементарни грешки от нашите специалисти.

В своето слово той обърна сериозно внимание и към проявената грижа за човека, към механизатора и животновъда, към кооператора, към онази грамадна армия от селскостопански труженици, под чиито ръце се раждат плодовете на нашата земя.

Председатели на аграрно-промишлени комплекси, секретари на ОПК и председатели на кооперативни стопанства разказаха за извършената работа в техните колективи.

На срещата др. Тодор Димитров — зам.-председател на ОНС, постави някои важни текущи въпроси.

В заключение др. Георги Кардашев посочи, че нашият упорит труд, нашата голяма грижа са продиктувани от задачите на новата петилетка за повишаване и повтиняване на селскостопанското производство. А това е немислимо без издигане на неговата култура. „Задачите — каза той — на концентрацията и специализация та и внедряването на промишлените технологии не могат да се решат успешно, без да се решат въпросите на културата на земеделие. Това трябва да бъде лозунгът на нашата бъдеща работа. Това е и най-дълбокият резерв, който трябва да разкрием и чрез него да превърнем Силистренски окръг в образец за останалите окръзи в страната. Крачката, която сме направили в тази насока, е убедителна, уверена. Потвърждават го и оценката на ЦК на БКП, но тя ни задължава още повече, защото оценките трябва да имат за покритие реални дела.“

Л. ИКОНОМОВА

Гостите от Хмелницка област отпътуваха

Вчера пребиваващите у нас гости, главният редактор на областния вестник „Радянские подиля“ от Хмелницка област на УССР Сергей Василиевич Хмиз и Лариса Александровна Полеруш, агроном по зеленчукопроизводството в Държавния сортоизпитателен участък в град Хмелницки, отпътуваха. По време на гостуването си те посетиха в окръга аграрно-промишлени комплекси, ТКЗС, някои промишлени предприятия. След това гостите се запознаха с красотите на нашата Родина. Посетиха Варна — Златните пясъци, София, Плевен и други места.

Преди отпътуването си те имаха среща с кандидат-члена на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на БКП др. Георги Кардашев. Той ги запозна с настоящето и перспективите на окръга. (СТ)

УСПЕХИ НА РАЦИОНАЛИЗАТОРИТЕ

Рационализаторското движение в завод „Оргтехника“ бележи с всеки изминат ден все по-осезаеми успехи. Рационализаторите се превръщат в практически осъществители на научно-техническия прогрес в производството, в носители на най-ярките черти на техническата мисъл. Техният брой в „Оргтехника“ постоянно расте.

През първото полугодие на миналата година в завода са постъпили рационализаторски предложения от 64 автори, а тази година до края на юни БРИЗ е приел предложенията на 73 души, от които са одобрени 20 рационализации с общ икономически ефект 48 000 лева. Радващ е фактът, че в тази област все по-силно се изявява заводската младеж. През 1969 г. в предприятието имаше 69 рационализатори, а през 1970 г. свои предложения направиха 210 души, повечето от които бяха младежи. Само през последните две години на петата петилетка бяха внедрени в производството 51 рационализации, с което бе постигнат икономически ефект 265 115 лева вместо заплануваните 97 000.

В завода утвърдиха имената си като изтъкнати рационализатори Иван Великов, постигнал досега най-голям икономически ефект, Антон Антонов, Георги Мирчанов, Хараламби Георгиев, Нягол Русев и др. Обаче все още тези хора не могат напълно да разгърнат своите възможности, тъй като БРИЗ не разполага с експериментална работилница. Наличието на такава би ускорило разглеждането и навременното експериментиране на постъпилите предложения.

Заводският профкомитет и технико-икономическият съвет следят отблизо рационализаторската дейност, спомагат за проявлението на по-голям брой рационализатори. И тази година успехите в тази насока ще бъдат значителни, като сега се обръща много по-голямо внимание на малкия брой рационализаторски предложения, даващи по-значителен икономически ефект. През третото тримесечие на 1971 г. инж. А. Заимов, Н. Русев и М. Арнаудов очакват експериментирането и внедряването на тяхната рационализация по регенерирането на отработения ацетон и използуването му отново за производствени цели с икономически ефект около 15 000 лева. Колектив от инж. В. Арабаджиев, Г. Мирчанов и Хр. Димитров е предложил подмяна на алуминиевия материал в електронните калкулатори с пластмасов, от което се очаква икономически ефект към 100 000 лева. В завода активно се работи по изпълнението на годишния тематичен план и се дава все по-широк път на рационализаторската мисъл — основа за постигането на по-големи успехи в производствената дейност.

Др. ИВАНОВ

Бригадата на Димо Тошев от село Царев дол подрежда балирана слама. На ден тези балират 35-40 тона слама.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

ДЕНОНОЩНА ОРАН

Най-добре с изпълнението на плана за дълбоката есенна оран в агропромишлен комплекс — Тутракан е ТКЗС — Белица. Дванадесет тежки машини тук денонощно забиват в плодородната почва бле стящите остриа на плуговете. Отличната организация на работа, създадена от ръководството на стопанството, позволява всяка машина да преизпълнява своя график и общо вместо 840 декара дневно да бъдат изорани над 1 000 декара. Трисменната работа, посредством която се осъществява пълното използуване мощността на техниката и уплътняването на работния ден, също помагат на успеха. От всичко 21 000 декара вече са изорани над 15 000, или 71 процента от плана е изпълнен. При това в Белица 12 000 декара са изорани с фигурна оран. Добрият старт позволява на ръководителите на стопанството да заявят, че ще приключат с оранта десет дни предсрочно. Своите успехи кооператорите от ТКЗС — с. Белица посвещават на двадесет и седмата годишнина от социалистическата революция у нас.

Живко ТРУШЕВ

Ще преизпълнят плана за износа

Зеленчукопроизводителите от с. Искра тази година положиха много усилия за получаването на високи добиви от зеленчуци. С ентусиазъм работят кооператорите от бригадата на Хасан Алишев. Те се стараят максимално да задоволят нуждите на населението от зеленчуци, а така също и да осигурят изпълнението на плана за износ.

През този сезон бригадата трябваше да произведе и предаде 280 тона домати за износ. Само до 6 август кооператорите предадоха на „Булгарплод“ над 230 тона домати. От началото на месеца продукцията за изнасяне в чужбина значително се увеличи. Ежедневно искренци изпращат за „Булгарплод“ по 12-14 тона домати.

Положеният досега труд на зеленчукопроизводителите от Искра е гаранция за изпълнението на плановете за износ.

Тахир МЕМИШЕВ

Фрезистите Никола Христов и Борис Илиев от ЗММ — Силистра са редовни ударници в механичния цех на предприятието. Сега младите работници усвояват производството на нови детайли за ленто-отрезни машини.

Открит е нов строителен обект

На 6 август на строителната площадка на новия месокомбинат в Силистра се състоя тържество по повод започването строежа на нова административна сграда на предприятието и столова за 160 души. На тържеството присъствуваха строителните бригади от обекта с технически ръководител Васил Берберов, представители на профсъюзното, партийното и комсомолското ръководства на Месокомбинат „Родопа“ — Силистра, както и много гости от града.

Директорът на предприятието, др. Нейко Илиев, зазиди в основите на новия обект специален пергаментен поменик, текстът на който хвърля светлина върху характера на строежа, неговата стойност и предназначение.

В своето тържествено слово др. Илиев заяви, че с новозапочнатата сграда напълно ще бъде завършен комплексът от производствени помещения, складова база и административна сграда. След окончателното завършване на строящия се вече месокомбинат цеховете му ежедневно ще осигуряват 50 тона месодобив и 15 тона колбаси и разфасовани меса.

Новата административно-битова сграда ще бъде триетажна постройка на стойност 250 000 лева и ще бъде завършена през следващата година.

Р. МИХАЙЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 6 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Освободени площи от слама в %	Набран тютюн в %
Айдемир	37.3	62.8	x
Калипетрово	26.2	71.8	39.2
Бабук	33.3	65.7	125
Иширково	29.2	100	44.2
Смилец	46.2	79.6	11.5
Срацимир	34	47.8	x
ДСС-Силистра	11.3	93.8	x
АПК-Силистра	32	72.2	43
Алфатар	40.2	75.7	55
Алеково	64.7	69	72.2
Кайнарджа	51.1	56.9	50.4
Голеш	50.5	100	57.6
Средище	57.6	75.9	44.8
АПК-Алфатар	51.9	73.6	55.3
Ситово	37	68.6	53.1
Сребърна	34.8	61.3	x
Попина	27.2	55.7	x
Добротица	34.4	75.4	51.7
АПК-Ситово	33.9	66.1	52.4
Главиница	32.5	73.3	37.7
Паисиево	31.3	100	64.5
Сокол	42.6	74.1	64.4
Зафирово	22.8	68.8	17.3
Ст. Караджа	31	77.9	49.4
ДЗС „Я. Заб.“	35.2	61.8	x
АПК-Главин.	32.4	76.6	52.6
Тутракан	27.6	58.3	13.4
М. Преславец	41.5	61.5	34.1
Белица	41	78.6	44.6
Н. Черна	40.6	67.7	x
АПК-Тутракан	36.8	66.6	34.5
Дулово	33.8	81.8	47.9
Мерден	50.9	88.2	32.2
Окорш	39.4	93	27.3
Секулово	36.4	49	28
Черполик	38	59.7	80
ДЗС-Окорш	26	74.8	59
АПК-Дулово	38.5	74.5	49.5
Всичко за окр.	38.1	72.3	50

Из опита на Хмелницка област

КРАЧКИТЕ НА ПЕТИЛЕТКАТА

НИЕ измерваме с петилетките своя път към комунистическите върхове. Сега прави своите първи крачки новата, деветата петилетка, целите на която бяха ясно определени в решенията на XXIV конгрес на КПСС.

Какво ново ще донесе петилетката на орденоносната Хмелницка област? Помолихме да разкаже за това председателя на Изпълкома на областния Съвет на депутатите на трудещите се Тимофей Григоревич Лесовой.

ПРЕДИ всичко — каза др. Лесовой, — искам да се спра на ръста на нашата промишленост. През изтеклата петилетка тя увеличи продукцията си с 39 процента. Сега задачата е да се повиши обемът на промишленото производство през 1975 г. приблизително един път и половина в сравнение с 1970 г.

В основни линии завършихме цялостната електрификация на селското стопанство в областта. Към края на петилетката считаме да доведем разходите на електроенергия за производствени нужди в колхозите и совхозите до 195 киловатчаса за всеки обработваем хектар.

Значително ще се увеличи обемът на продукцията в машиностроенето. Хмелницкият завод „Трактородетайл“ ще пусне в действие цех за стоманено леене, ще бъде съоръжен механичен цех. Към края на петилетката това предприятие ще дава 40 на сто повече продукция, отколкото досега. Ще завърши реконструкцията на Красиловския машиностроителен завод. Неговите нови мощности ще позволят с 1,9 пъти да се увеличи продукцията на технологическо оборудване за хранителната, месната и рибната промишленост.

Качествени изменения ще се извършат в електротехническата и приборостроителната промишленост, както и в производството на стругове. В областния център ще влезе в действие нов завод за термопластови автомати.

През новата петилетка значително внимание се отделя за развитие на отраслите, произвеждащи стоки за народно потребление. Подолските предприятия например трябва да увеличат с 26 процента производството на трикотаж, с 22 процента вълнените тъкани и почти с 5 процента кожените обувки.

През петилетката производството на захар ще нарасне приблизително с 35-40 процента. Ще започне строителството на един от най-големите в Украйна захарни заводи — този в Теофипол. Той ще преработва денонощно 60 хиляди центнера цвекло.

За да се задоволи по-добре потребността на населението от хранителни продукти, предвижда се да бъде завършено строителството на голям месокомбинат в Каменец—Подолски, на млекозаводи във Волочиск и Теофипол, на завод за сухо, обезмаслено мляко в Стара Константиново и др. През 1975 г. в сравнение с миналата година нашите предприятия ще преработват 1,4 пъти повече месо, 1,3 пъти повече масло и 1,6 пъти повече колбасни произведения. Ще се увеличи двойно производството на плодово-зеленчукови консерви и три пъти произвеждането на консервирана риба.

Не по-малко грандиозни са плановете и в селското стопанство. Ще започна с производството на зърно, което си остава най-важна задача в земеделието. Средногодишното производство трябва да нарасне с 24 на сто. Ако през изтеклата петилетка средногодишният добив съставляваше 23,7 центнера, то сега планираме да получим 27,2 центнера от хектар.

Повишените добиви са наш главен резерв и при увеличеното производство на захарно цвекло. Ако досега получавахме средно за годината по 24 294 центнера захарна суровина от хектар, то сега планираме да доведем добивите до 330-335 центнера. Значително внимание ще отделим на зеленчукопроизводството и добивите на плодове и ягоди. Ще преминем към по-интензивни форми на отглеждане в тези отрасли по примера на нашите приятели, българите, като внедрим по-широко палметното овощарство.

През 1975 г. ще нарасне с 1,4 пъти, а оборотът на предприятията за обществено хранене — 1,5 пъти. Значително ще се разшири търговската мрежа в градовете и особено в селата. Ще бъдат построени общообразователни училища за 60 500 ученика и детски предучилищни заведения за 13 000 деца. Областният център ще получи нов, прекрасен театър. Ще се усъвършенствува медицинската помощ за населението. Болничната мрежа ще получи още 1 500 легла. Ежемесечно ще се изплащат 42 745 рубли повече пенсии по старост на работници и служители. Още отсега всеки месец почти 200 000 колхозника получават повишени пенсии на сума 1 439 000 рубли.

Светлите перспективи зоват на самоотвержен труд. И трудещите се от нашата област умножават своите усилия, за да бъде внушителен техният принос в осъществяването на величествените задачи на новата петилетка и решенията на конгреса на родната Комунистическа партия.

Специално за в. „Силистренска трибуна“

В съответствие с конгресните решения

ПАРТИЕН ЖИВОТ

За изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес заводският партиен комитет в „Добруджа" — Силистра прие конкретен план. В него са залегнали мероприятия за запознаване на колектива с решенията и с другите конгресни документи. Предвижда се да бъдат изучени материалите и на XXIV конгрес на КПСС. Тази задача е възложена на групата докладчици към заводския партиен комитет. Има уточнение през новата партийна учебна година да бъдат изградени 8 лектории, в които ще вземат участие около 70 комунисти и много безпартийни. Те също ще изучават на свои занятия материалите на Десетия конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС в подходяща форма. Комсомолците ще се включат в други просветни звена.

Още първите дни след приключването на историческия партиен форум бяха проведени организационни събрания на четирите първични партийни организации и всяка от тях прие свои перспективни планове за работа. Решенията на Десетия конгрес и новата Програма на партията, осъществяването на прекрасните перспективи по разширението и развитието на завода — всичко това създава оная творческа атмосфера, която цари сега във всички смени и цехове на предприятието. Впрочем, напрегнатото ежедневие и повишената политическа активност започнаха много преди откриването на Конгреса. След това бла городната трудова надпревара продължи в чест на 80-годишнината от създаването на родната комунистическа партия.

В тържествените предюбилейни дни колективът рапортува с пре изпълнени социалистически обещания за полугодието. Така например планът в натурално изражение за този период е преизпълнен. Изтъкани са 7 000 метра плат в повече. Подобрено бе и качеството на продукцията, като при план 99 на сто то достигна 99,49 процента. С 0,9 процента е повишена производителността на труда, измерена в натурално изражение. За положителните резултати допринася стегнатата организация на ръководство и контрол, съобразена с новата икономическа система. По примера на предприятието „Васил Мавриков" във В. Търново бе разработена и успешно се прилага нова методика за научна организация и ръководство на социалистическото съревнование, движението за комунистически труд и внедряването на челния опит.

В зависимост от многообразието на задачите по внедряването на системата-модел за научна организация на съревнованието, заводският партиен комитет, стопанското ръководство, профорганизацията и ДКМС са диференцирали работата си. Поели са точно определени функции по изпълнение на основните принципи, включени в модела. По този начин се избягва дублирането и се осигурява по-действено ръководство. Мястото и задачите на партийната организация тук са ясно определени. Партийният комитет осигурява общо ръководство по внедряването на модела. Предоставя за нуждите на съревнованието необходимата политическа информация. В нея се включват въпроси за активността и участието на производствениците в различните инициативи, отношението им към политическите събития, проявите им по спазването на моралния кодекс, неписаните закони на работническата чест и другари. Социално-психологическата информация засяга състоянието на колективите, личния пример на ръководителите, техния авторитет, състоянието на служебната и трудовата дисциплина. По ставят се конкретни партийни поръчения. Партийното бюро периодически изслушва информации от стопанското ръководство, профкомитета и ДКМС за работата им по внедряването на модела за научна организация. Упражнява контрол за участието на комунистите и организаторската работа на стопанското ръководство, профсъюзната и комсомолската организации в съревнованието.

Особено внимание се обръща на моралното и материалното стимулиране. Само през изтеклото второ тримесечие на годината ръководството на предприятието е изплатило награди за над 360 лева на проявили се в труда работници и колективи. С чест и гордост посрещна 80-годишнината от основаването на партията тъкачката Сабрия Ахмедова, два пъти носител на „Народен орден на труда" — златен и сребърен. Ударничка и качественичка за три месечието, тя изпълни трудовите си норми в натурално изражение 132 процента и даде отлично качество на продукцията. В челните редици се наредиха и нейните другарки Айшегюл Якубова, Димитричка Антонова, Христа Камбурова, качественичките Марийка Шопова, Стоянка Стоянова, Калинка Иванова и Фериде Кадирова. Показателен е примерът с младата тъкачка Нуфтия Хасанова, която, макар че е постъпила на работа преди няколко месеца, благодарение на своята сръчност и умение работи вече на 5 стана, като преизпълнява трудовите си норми и дава отлично качество.

Постигнатите положителни резултати разкриват още веднъж ефективността от подобрената организация на партийното ръководство и възможностите на ентусиазирания колектив да посрещне с още по-високи успехи наближаващия всенароден празник — Деня на свободата. Ще бъдат организирани интересни масови мероприятия, които ще разнообразят живота на работниците и ще съдействуват за тяхното патриотично възпитание.

Михаил ЙОРДАНОВ

Приносът на профкомитета

Гаранция за добри трудови успехи на един колектив е преди всичко съществуването на здрава трудова и финансова дисциплина. Технологията на работата във всяко предприятие изисква, когато работникът или служителят е на работното си място, да бъде взискателен и дисциплиниран. Всяко отклонение води до загуба на предприятието, а в крайна сметка на транспортните услуги и до лошо качество на услугата или до ощетяване на товародателите или товаруполучателите.

В „Трансспед"—клон Силистра трудовата дисциплина е на необходимото ниво. Голям дял за това се пада на профкомитета на предприятието. Всяко отклонение от поставената задача води до забавяне извозването на дребните и вагонни пратки или смущение в производствения процес.

В гаровата агенция в Дулово въпросите на дисциплината се обсъждат най-редовно от административното и профгруповото ръководства. Това придобива още по-голямо значение особено през летния период, когато работата се засилва. Сега навреме се обработват пристигналите вагони и автомобили. Това е така, защото всяко, макар и малко, нарушение се обсъжда, търсят се причините и виновността на работника или служителя.

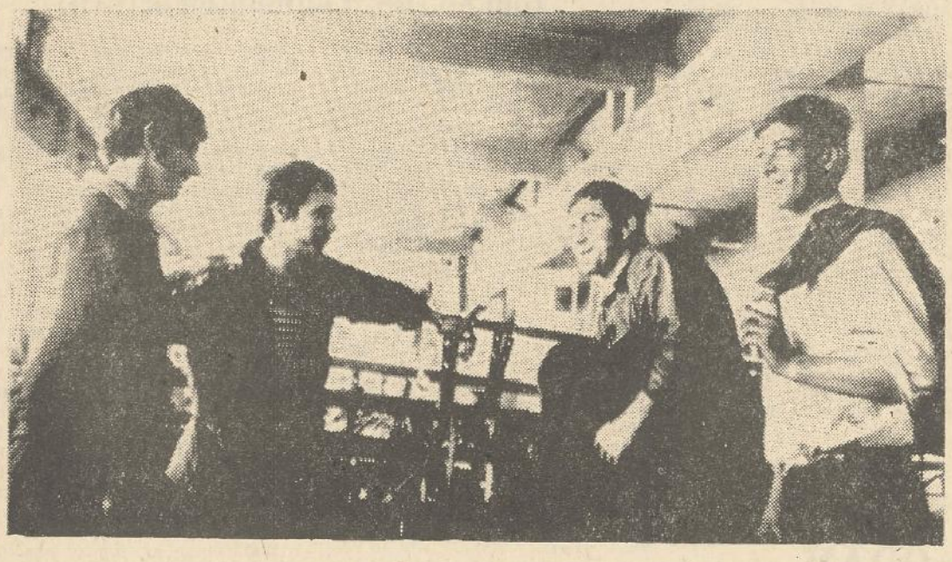
Профкомитетът към клона полага големи грижи за отстраняването и предотвратяването на нарушенията. По-типичните се обсъждат на общи събрания. Характерно е, че на последното събрание на профорганизацията председателят Иван Драгнев най-подробно анализира проявите на трудовата дисциплина. Бяха разкритикувани ония, които закъсняват за работа по една или друга причина, тези, които не уплътняват работното си време или не съдействуват за нормална работа в предприятието. Изтъкнаха се случаи на забавяне на отчетите към висшестоящата организация.

Профкомитетът, както и партийното и административното ръководство, виждат нарушенията на технологичната дисциплина и слабата квалификация на някои работници и служители, като много от тях са и нови за тази дейност. Вземат се мерки за отстраняването и на тази слабост. Задачата за обучение на кадрите се поставя на първо място. Още повече, че излязоха и редица нови документи, регламентиращи дейността на клона и неговите взаимоотношения с товародателите и товаруполучателите. Предстои провеждане на курсове за по-пълното усвояване технологията на различните процеси не само от новоназначените, но и от останалите работници.

Много добри резултати за заздравяване на дисциплината оказват честите срещи, провеждани по профгрупи. Тук се отчитат успехите по изпълнение на плана и състоянието на дисциплината по провеждане на транспортната дейност, набелязват се мероприятия за отстраняване на пропуските в работата.

От ден на ден колективът на клона множи трудовите си успехи, а без дисциплина това е невъзможно. Само тези факти, че планът за приходите се преизпълнява средно с 10 процента и печалбата над 150 на сто, вече говори много. Това е резултат на постоянните грижи, полагани от партийното и профсъюзното ръководства за заздравяването на трудовата дисциплина.

Атанас ВИТАНОВ

Шлосерската бригада на Димитър Арабаджиев от завода за резервни части и нестандартно оборудване в Тутракан дава само висококачествена продукция. Младежите в нея живеят организиран и смислен живот.

НА СНИМКАТА: Малко преди края на работния ден момчетата решават къде да прекарат вечерта.

В прослава на партията

Въпреки топлото време стотици хора от Новочерненски район на първи август се стекоха към село Сяново. Тук се състоя събор, посветен на 80-годишнината от основаването на БКП. Кратко слово за изграждането, пътя и победите на партията произнесе секретарят на общинския партиен комитет Иван Георгиев.

На естрадата, богато украсена и озвучена, един след друг се заредиха самодейните колективи и индивидуални изпълнители от селата Нова Черна, Старо село, Цар Самуил и Сяново. Много песни се изпяха, много стихове се декламираха в прослава на партията и нейните основоположници.

Вечерта се проведе тържествена заря. Населението и гостите дълго ще помнят този исторически ден, в който са били положени основите на Българската комунистическа партия.

Васил ЙОРДАНОВ

МАТРИЧАРИ

КОГАТО в един колектив работят хора, свързани не само с общи професионални интереси, но и с общи идейни възгледи и позиции, той може да преодолее всички трудности, които произтичат от непосредствената производствена дейност и да живее свой живот, с проблемите и вълненията на днешния ден.

Те са шестима, само шест сериозни и работни мъже. И без тях не можем да си представим нито една страна от работата на кооперацията. Там, в тяхното работно помещение, като че ли се намира възелът, големият възел на цялото промишлено производство на ТПК „МЕТАЛ" — Силистра. Те са тези, които поставят началото на работката на всеки нов детайл, тези, които изработват матрици и дават ход на цялото производство.

Бригадата на матричарите — така са известни те в цялата кооперация. Техните способни ръце са произвели матрици за много изделия, които ние виждаме на пазара, с които си служим в ежедневието, които са необходими за други промишлени цели: матрици за печки, за ръчни перални, пистолети за боядисване, керижни лопатки за новия завод за резервни части в Тутракан и други.

В този колектив най-важното качество на всеки човек е безупречното майсторство и висока квалификация. Техен бригадир е Иван Чокоев — дългогодишен работник и комунист. Ако заговорите с него, ще разберете, че този човек се вълнува от много неща, че той не е само бригадир, загрижен за изпълнението на плана и срочното предаване на направените поръчки. Той е направил от всеки член на бригадата не само добър работник, но и авторитетен човек и обществен деятел. Почти всички в бригадата са комунисти и тяхното трудово ежедневие минава под знака от 80-годишнината от основаването на БКП и още една светла годишнина — 90 години от рождението на великия учител и вожд Георги Димитров. А в синята тетрадка на бригадира с простички думи са вписани поръчения и инициативи, които с всеки изминат ден оживяват. Сега на комунистите от бригадата на Иван Чокоев предстоят редица интересни и актуални разговори. „За честта и дълга на комуниста" е един разговор, на който те може би от скромност няма да говорят за себе си, за това, че всеки един от тях е комунист с ясно съзнание за своите задължения в предприятието и обществото.

„Заводът е наш, стопаните сме ние" и „Рамо до рамо строим новия живот" — са други две теми на разговор, по които ще разговарят, ще спорят и обсъждат работниците-матричари. И ще продължат да работят с много усърдие и взискателност към себе си.

В. ДИМИТРОВА

Вечер на младите огнеборци

Разясняването на гражданите на причините за пожари и за познаването им с противопожарните средства и тяхното използуване допринася за предотвратяването на пожарите и навременното им погасяване. Една от положителните форми за агитационна дейност сред децата е обучението на пионерите в специализираните отряди „Млад огнеборец". Протичаха на добро ниво и занятията с младите огнеборци в пионерския лагер в местността „Каракуз". С голямо старание беше подготвена тук вечерта на младия огнеборец. Радостното вълнение на участниците във вечерта се предаде на всички лагерници, които с нетърпение очакваха представянето на своите другари. И наистина е интересно да се види как се действува с кофпомпата, химическия и тетрахлорния пожарогасители.

Целта на вечерта беше постигната. Около един час младите огнеборци забавляваха с програмата дружината. Те изпитваха гордост с емблемите на противопожарната охрана на гърдите си, успяха да предадат своите знания на останалите пионери, да съдбудят у тях интерес към това високоблагородно дело.

Л-т Христо ИЛИЕВ

С ЧУВСТВО НА ОТГОВОРНОСТ

През летните месеци усложнената обстановка на движението на моторните превозни средства поставя все по-големи изисквания към органите на КАТ. След провеждането на окръжното съвещание по въпросите за безопасността на движението, в контролното отделение на отдел КАТ в окръжното управление на МВР — Силистра беше направен анализ на работата през изтеклия месец и се набелязаха мерки за бъдещата работа.

Поставена беше задача пред автоконтрольорите да повишат своята взискателност както при проверките на пътя, така и на традиционните проверки по автобази. За постигане на добри резултати през месеца на безопасността беше разгърната широка масово-агитационна и организаторска работа по съответните райони. Голямо усърдие прояви автоконтрольорът капитан Тонев и неговият опит беше популяризиран сред колегите му. Ето какво сподели той: „Преди всичко е необходимо непрекъснато следене на пътната обстановка и съсредоточаването на силите на най-уязвимите места." Голяма роля изиграха и проведените събрания с водачите по автобази. Още от началото на месеца се активизираха и местните комисии по безопасността на движението, заработиха много добре и добре волните отряди по КАТ. Спечелен беше и доста голям брой нещатни служители, които трябва правилно и системно да се подпомагат. Девизът да се излезе на пътя и да се заработи всеотдайно за гарантиране на ред и безопасност в движението на мери широк отзвук сред всички. При добра съгласуваност и взаимодействие с останалите служители от района работата по осигуряване на сигурност на пътищата непременно ще стане още по-добра. Заслужава да се отбележи и работата на Павел Йорданов, Георги Тодоров, Васил Белев, Георги Стойчев и други. Показателен е и фактът, че в района на капитан Тонев през юли няма нито едно автопроизшествие. В останалите райони обаче работата е все още незадоволителна. А обстановката по пътищата на окръга показва, че навсякъде трябва да се стъпи в крак с изискванията на времето.

Л-т Кральо ТОДОРОВ

В ПАМЕТ НА ГЕРОИТЕ

Осемдесетгодишнината беше един светъл ден за пионерите от Силистра. Те проведоха много мероприятия в чест на славния юбилей, отдадоха необходимата почит на падналите в борбата за свобода народни герои. Много добре се представиха през тези дни и пионерите от командата „Червените възли" от VII отечественофронтовски квартал с ръководител Тинка Тодорова. Те посетиха паметника на Иван Стайков и положиха венец на гроба на славния добруджански син.

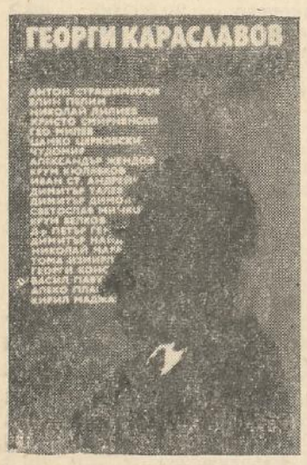
Т. ТОДОРОВА

От ден на ден се благоустройват нашите селища, с всеки изминат ден те стават красиви и привлекателни. Новите и модерни сгради им придават вид на малки кокетни градчета.

НА СНИМКАТА: Центърът на село Мерден.

НОВИ КНИГИ

В тези художествени очерци Георги Караславов рисува живо и увлекателно образи на изтъкнати писатели и други културни дейци, с които се е срещал и общувал: Елин Пелин, Чудомир, Димитър Талев, Димитър Димов, Светославъ Минков и др.

Увлекателни като четиво, споменките на Георги Караславов помагат на съвременния читател да навлезе в атмосферата на нашия културен живот през годините на антифашистката борба, да обогати своите представи за дейци на нашия социалистически културен фронт.

Септемврийската епопея — първото антифашистко въстание в света — е тема на книгата разкази „Земя на апостоли". В нея Стоян Ц. Даскалов очертава незабравими образи на ръководителите на въстанието в Северозападна България Георги Димитров, Васил Коларов, Гаврил Генов, Замфир Попов. В разказите са изградени образи на още плеяда мъжествени борци, отдали живота си за свободата на трудова България.

Книгата е начало на една поредица, с която ПАРТИЗДАТ ще ознаменува петдесетгодишнината на историческото Септемврийско въстание.

В увлекателна и достъпна форма в тази книга се разлеждат аналитично успехите на НР България, като се правят съпоставки с миналото и по този начин се проследява политиката на партията в областта на икономиката, повишаване благосъстоянието, бита и културата на населението.

За да бъдат аргументирани и убедителни, двамата автори ни запознават с новия живот в градове и села, с новия бит на работници и кооператори и така разкриват чертите на съвременния човек със социалистическото съзнание и култура.

В книгата оживяват най-характерните събития, станали във фашистките затвори през периода 1923-1944 година. Посветена е на героичния подвиг на хилядите антифашисти, преминали през мрачните килии на затворите и продължили борбата зад железните решетки.

Трудът е написан на базата на документален материал — най-вече от централните и окръжните партийни и държавни архиви и музеи. Авторът Нинко Косашки е съумял да пресъздаде правдиво атмосферата, в която са живели и са се борили окованите борци, обрисувал е техните високи нравствени добродетели и превъзходството им над инквизиторите.

Там, където има желание

Все хубави неща ми разказва за комсомолското дружество в село Любен секретарят на общинския комитет на комсомола в Добротица Бъню Стоянов. Аз отидох направо в клуба на читалището. Беше привечер. След упорития трудов ден младежи и девойки се бяха събрали около масите — едни разгръщаха новите вестници, други играеха на шах, трети оживено коментираха изминалия ден. Сред тях, винаги на своя пост, е и библиотекарката Фелихан Азисова. Весело беше тук, уютно и приятно. А целта ми беше имено по такава — да видя как се разнообразява животът на младежите през лятото.

Не закъсня и комсомолският секретар Илхан Османов. Поведох разговор с него. „При нас е много хубаво, че младежите и девойките обичат своя клуб. Особено девойките. А това не може да се срещне в много села с население от турски произход. Но тук, както виждате, нещата стоят по-иначе."

Наблягането на този въпрос не е напразно. Любопитно е например, че от 50 души в дружеството 30 са момичета и млади жени. Изградена е вокална група с добри певци. От четирите комсомолски групи най-добре работи групата на девойките от цех „Камъшит". Те колективно посещават филми, организират походи, навсякъде са заедно. Те често се събират и да четат художествена литература, обсъждат предстоящите производствени задачи. Наджие Шабанова, Тюркян Нуридинова са пример във всяко отношение. След тях идва групата на механизаторите. Те също работят упорито, имат си свой клуб на механизатора, който скоро ще бъде завършен и обзаведен с всичко необходимо за пълноценен отдих.

Досега в дружеството са проведени 8 комсомолски събрания по различни въпроси. Проведени са съвместни заседания и с партийната и отечественофронтовската организация в селото. Комсомолците вземат дейно участие в обществения и политическия живот. Разгледани са вече решенията на XIII пленум на ЦК на ДКМС, раздадени са и комсомолските поръчения. Всички обещават да работят качествено в своята област. Не изостава и спортната дейност, „Всички сме толкова запалени по тениса — казва Илхан, — че не могат с часове да се отделят от масата." Но младежите изразяват негодуване и от един факт, който е твърде неприятен. Преди известно време спортната площадка била разорана, без те да знаят за това. Потърсили помощта на общинския комитет на комсомола, но от там им отговорили, че нищо не знаят. Това не е хубаво. Защото в летните дни младежите искат да спортуват, а няма къде. Това е тяхната най-голяма болка. А може ли някой да им помогне. Разбира се, може, стига да има добро желание и правилно да се оцени активността на това дружество, което се стреми да води активен и смислен живот.

Хюсеин РАСИМОВ

ГРУБИ ГРЕШКИ В ИЗКУПУВАНЕТО НА ПШЕНИЦАТА ОТ ТКЗС

*** СПАЗЕН ЛИ Е БДС?**

*** КОЙ ТРЯБВА ДА ПАЗИ ИНТЕРЕСИТЕ НА СТОПАНСТВАТА?**

*** ОПИТЪТ НА ТОЛБУХИНЦИ Е ПОЛЕЗЕН ЗА ОКРЪГА**

КОЙТО не е отглеждал пшеница, само той не знае как треперят стопаните над всяко зърно да не се разпилее, да не се погуби, а правилно да се съхрани и предаде на държавата. Добруджанецът е грижлив и пестелив. Той знае да цени труда си и да пази неговите плодове. Толкова повече буди недоумение фактът, че все още някои недооценяват неговите усилия и са склонни в известни моменти да го ощетяват.

Повод за такава констатация ми даде едно несъответствие, наблюдавано при приемането на пшеницата от клон „Зърнени храни" — Силистра, на което бях свидетел в приемателния пункт в Кайнарджа. Това несъответствие се вижда най-напред в изплащателните бележки, които предприятието издава на стопанството за изкупените количества пшеница и анализните свидетелства на „Булгарконтрола" — Силистра. То се изразява в процентите на кълтурните примеси, констатирани в пшеницата — „Зърнени храни" фиксира по-голяма цифра от тази в анализните свидетелства на „Булгарконтрола". А това води от своя страна до невярно стойностна бонификация на предаденото зърно и ощетяване на стопанството. Например, при хектолитрово тегло 78 и 2,6 на сто кълтурни примеси 1 кг пшеница ще струва 0,11,431 лева. При същото хектолитрово тегло и 8 на сто кълтурни примеси (което е най-високата допустима граница) 1 кг пшеница ще струва 0,10,810 лева. В повечето изплащателни бележки, издавани на стопанствата в оазите Дулово и Тутракан, процентът на кълтурните примеси е доста голям (някъде надвишава границата 8 на сто), тъй като неправилно се таксуват за такива зърната, заразени от фузариум. В изискванията за приемане на пшеницата, определени от Комитета по стандартизация, никъде не е даден отделен показател за фузариозните зърна. От 15 юли т. г. на предприятията „Зърнени храни" в страната изрично е наредено, че болните от фузариум зърна следва да се считат стандартни и само спарушените вследствие фузариозата да се отнасят към кълтурните примеси. Това не се спазва в базите на „Зърнени храни" в нашия окръг и в изплащателните бележки се вписват отделно фузариозните пшенични зърна и отделно кълтурните примеси, а това значително увеличава процента на последните. Подобни случаи са допуснати при анализирането на пшеници от Нова Черна, Зафирово, Долно Ряхово, Цар Самуил, Стефан Караджа, в ба за Дулово.

Но нека се върнем към начало то, където ставаше дума за Кайнарджа. Ръководството на стопанството в това село сключило договор с „Булгарконтрола". Тази организация отделно от „Зърнени храни" прави анализи на пшеницата и дава по едно анализно свидетелство на ТКЗС, на „Зърнени храни" и две запазва за себе си. Всичко това се върши, за да знае стопанството допускат ли се нередности в тази насока. Тази практика от миналата година е въведена в Толбухински окръг и се оказа твърде полезна за кооперативите, тъй като „Булгарконтрола" съвсем безпристрастно дава пълна оценка на годните за изкупуване храни. Заинтересовани да запазят интересите на стопанствата, към подобна мярка тази година прибягнаха стопанствата в Кайнарджа, Голеш и Средище. „Булгарконтрола" разполага с по-съвършена лаборатория, извършва покачествени анализи и разликите с тези в изплащателните бележки от „Зърнени храни" са очебийни.

В Кайнарджа не се спазва законният тридневен срок за връчване на изплащателните бележки на ТКЗС. Такъв случай имаше на 2 август, когато не бяха получени бележките още от 28 юли. Началникът на базата в това село А. Овчаров е склонен да изчаква анализите на „Булгарконтрола", за да взема готови цифрови данни, които с малки разлики да вписва в изплащателните бележки на „Зърнени храни", защото „иначе големи различни се получават в документите".

Не знам как би следвало да се гледа на това, но „Булгарконтрола" е поставен от страна на стопанството именно за да се видят различията в анализните документи. А те наистина не са малки. Стоковедът на стопанството Иван Роев води строга отчетност на предадената пшеница и лично пред мен дълго изчислява, за да ми каже накрая:

— От представените ми досега изплащателни бележки, след като приспаднах всичко, което дължим на „Зърнени храни", се вижда, че имаме да получаваме от предприятието до 2 август 16,252 кг пшеница и 5 438 лева. Това е кооперативен труд, който, ако се наложи, ще защищаваме по арбитражен път. Затова именно сме потърсили съдействието на „Булгарконтрола".

Изнесеното дотук не би се допуснало, ако „Зърнени храни" бяха разчели правилно изискванията на БДС и бяха приложили точно последното нареждане от 15 юли. В БДС никъде не фигурира пункт „болни от фузариум зърна". Този пункт не бива да се вписва отделно в изплащателните бележки и не бива да бъде отнасян към кълтурните примеси, с което се увеличава процентът на последните и се ощетяват стопанствата.

Може би ще се наложи целият окръг да възприеме практиката на толбухинци и да прибягва чрез договорни отношения до услугите на „Булгарконтрола", за да не се накърняват интересите на онези, които с пот от глеждат хляб за народа.

Др. ПАНОВ

Мебелистът Георги Вълчев работи в отдела за специални поръчки на ТПК „9 септември". Той е удостоен със званието „Качественик" и редовно изпълнява трудовите си норми 130 на сто.

Огнената стихия отстъпи

Вчера сутринта в елеваторите за кюспе на маслодобивната фабрика „Дунав" — Силистра избух пожар. Пламъците обхванаха помещението. Гъст, черен дим изпълни коридора. Останал сам срещу огнената стихия, работникът Кръстьо Христов не успя да се справи с нея. Огънят надделяваше.

Пазачът на предприятието извика пожарната команда. След малко огнеборците пристигнаха. Бойците от дежурната смяна на старшина Георги Узунов влязоха в схватка с огъня. Пламъците вече бяха почнали да лижат покрива. По стълбата ловко се покатериха старшините Илия Петров и Иван Стойчев. С тях бе и командирът им. Водата засъска срещу огнените езици. Стихията не искаше да се предава. Димът пълнеше на облаци.

След двадесетминутна борба огънят се укроти. Пожарът бе потушен. Спасено бе ценно народно имущество.

К. МИХАЙЛОВ

Селското стопанство на промишлена основа

С НОВИ МАЩАБИ

С ПОСТАВЯНЕТО на селското стопанство на промишлени основи се решават две основни и взаимно свързани задачи: да се получи изобилие от висококачествена и стандартна продукция и постепенно ликвидиране на основните различия между града и селото.

До сега в нашия окръг чрез създадените бригади за промишлени методи на производство се осъществява висока степен на механизация на технологичните процеси по отглеждането на полските култури. В трайните насаждения внедряването на технологичните линии става по-бавно. Съществуващите овощни градини са разположени на стръмни терени и малките им размери не позволяват механизирано отглеждане. С разширяване площите на кайсията, за чието развитие има благоприятни условия в нашия окръг, се създава възможност да изградим крупни овощни масиви с модерна технологична линия на отглеждане.

Първият модел на овощен масив се изгражда в аграрно-промишления комплекс — Силистра, в ТКЗС — с. Иширково, на площ от 5 700 декара. В своя завършен вид масивът ще бъде едно модерно насаждение, в което ще се работи с нова, високопроизводителна техника. За неговото правилно изграждане и оформяне ръководствата на комплекса и кооперативното стопанство, както и специалистите полагат огромни грижи. Предвижда се създаването на необходимата пътна мрежа с шосиран магистрален път и други спомагателни пътища, чрез които ще се осъществява правилно и оптимално използуване капацитета на обработващите машини и извозване на продукцията в пунктовете за преработка. Офор мят се и кварталите на масива, които ще бъдат с размери от 150-170 декара.

За осигуряване нормална работа както на техниката, така и на хората, в центъра на масива ще се построят производствено стопанските сгради с необходими те складови помещения. В така създаденото насаждение ще се реши успешно въпросът и за механизираните обработки на градината. Ще се използуват широкозахватни култиватори, а в реда ще се работят фрези с отклоняваща се секция, с което напълно ще се заменят ръчните обработки в реда.

На преден план излиза и борбата с болестите и неприятелите. В услуга на човека тогава ще бъдат високопроизводителните машини Перла—3, аерозолните агрегати и други. А трудът на десетките кооператори по време на резитбените операции ще се поеме от пневматичните ножици и механичните триони, задвижвани с ДТ—20 или ТЛ—35, с което ще се скъсява и срокът за извършване на това мероприятие.

И все пак най-трудоемкият процес в овощарството си остава беритбата на плодовете. С изграждането на масива в основни линии се решава и този въпрос. Вибраторите, които сега се изпитват, дават задоволително качество на работа и продукцията е напълно годна за преработка в консервните предприятия. Но производителността му — от 6 до 8 декара за смяна, предполага заангажирването на значителен брой машини. Затова перспективата е да се увеличи още повече неговата производителност. С въвеждането на бокс-палетите и товароподемните машини ще се механизират процесите на товарене и разтоварване на продукцията, а манипулациите ще се извършват от сортировъчни машини. Големите мащаби на производство, 3 000 до 4 000 тона от масив, ще дадат възможност на консервната промишленост да обработва част от продукцията на място, с което ще се намалят напрежението и транспортните разходи.

За да се осъществи една наистина модерна технологична линия в кайсиневото производство, е необходимо наред със сега използуваните сортове „Луизетова" и „Унгарска" да се използуват и други по-рано или по-късно зреещи сортове — „Краснощеки", „Шалах", „Късна дряновска" и други. Това ще удължи беритбения срок и ще позволи пълноценно оползотворяване на получената продукция.

Задачата, която стои пред нашия окръг до 1975 година да осигурим над 50 на сто от производството на кайсии в страната, е голяма и отговорна. Но гаранция за нейното осъществяване е ентусиазмът, с който се изграждат и отглеждат създадените масиви. Няма съмнение, че Силистренски окръг в близките години ще стане „кайсиевата градина" на родината.

Кирил СВИРЧЕВ
от ОНС — дирекция НОПТУ

Все повече низи тютюн

Тази пролет кооператорите от бригадата на Желка Христова от с. Господиново засадиха 160 декара тютюн. Много грижи по ложиха те за него и сега се радват на изобилие. След окопава нето стопанството разпредели площите по отделни семейства в селото. Сега във всеки дом кипи усилена работа. От ранни зори тютюневите ниви се оглася от гълчавата на млади и стари. Дневно се берат и подготвят над 40-50 низи във семейство.

— Набрали сме над 15 000 низи — споделя звеноводът Марко Димитров. — Най-много са приготвили Петкана Георгиева — 450, Тодора Василева — 370 и Тодора Кръстева — 360. По всичко личи, че и тази година ще преизпълним производствения си план, а това е в крайна сметка и по-големи доходи за кооператорите.

Полевъдите от с. Господиново прибраха вече първата и втора ръка от тази култура. Някои са започнали да берат и трета ръка от тютюна.

Христо ВАСИЛЕВ

ЧОВЕКЪТ БЕЗ РАБОТНО ВРЕМЕ

В ЗАВОДА го наричат Кумеца. От къде идва това име, никой не си спомня. Малцина го назовават началник цех, или с името му — Стоян Енев. Но, може би, така е по-добре. Така се чувствува и отношението на работниците към него — не студени официални отношения, а топли, другарски, задушевни. И това никак не накърнява авторитета на тоя човек. Напротив, той расте в очите на работниците и на своите началници. Ако запитате работниците от леярния цех за Кумеца, ще ви отговорят: „Той е душа човек. По всички параграфи заслужава от горе до долу „отличен".

Оценката на администрацията за него е също висока. Запитайте директора на завода и ще чуете: „Той е образец на ръководител. Умее да поведе своите хора, разбира от работата си, живее с трудовото ежедневие на завода". И още: „Той е човек без работно време..."

Човек без работно време!

Истина, подкрепена от фактите и успехите на леярния цех, един от най-важните в завода. Ако другите идват на работа в седем часа и си отиват в седем-надесет след обяд, него никой не го знае кога идва и кога си отива. Защото пристига един от първите и си отива, след като другите вече са си отишли. А иначе и не може да бъде. Човек, който обича работата си, живее и диша с нея, не може да бъде спокоен. Именно неспокойният дух е характерен за тоя едър, хубав мъж. Въпреки своите 50 години той е все още пъргав. Не обича да се заседява в прохладната канцелария. И винаги се случва така, че където е най-горещо, началник-цехът е винаги там. Както се казва, той е на „местопроизшествието" половин час преди това, загрижен за всичко — за хората, за работата, за безопасността на труда. Стоян Енев е винаги в леярния цех. Затова, когато го потърсите в завода, не питайте, къде е канцеларията му, а вървете направо в леярния цех. Винаги ще го намерите пред вагрянката с очила и железен прът в ръка, при някой от формовчиците, наведен над формата, или в чистачното отделение.

Защото Кумеца обича своята работа, която е в кръвта му. На тоя завод, на тая професия е от дал почти 25 години от живота си. От 1947 година до днес той е неизменно в леярния цех — отначало като работник, а от 1950 година като началник на цеха. А броят на работниците постоянно се увеличава. От 6-7 души в леярната на кооп. „Стомана" през 1947 година днес те са 3 600 човека. Усложнява се и производството. Ако през 1947 година вагрянката се е палела само по 1-2 пъти на седмица, днес се отливат всеки ден стотици тонове чугун. И Стоян Енев е винаги там.

Колективът в леярния цех е сплотен, здрав колектив. Защото на мястото си са и партийната, и комсомолската организации. Единствено в тоя цех няма текучество. Тук има хора, които работят по над 25 години. Но винаги в помощ на партийната организация е и той. Като член на заводския партиен комитет Стоян Енев винаги има време да сведе решенията на комитета до цеха. Той има немалък дял за сплотяването на колектива и за тая липса на теку честването. Дори и работниците, на които работата в леярната се струва тежка, след като работят на друго място, се връщат пак там, при Кумеца. Защото той умее да поговори с работника просто, по човешки, умее да бъде „душа човек". А това е много важно за един ръководител. И резултатите не закъсняват. Планове за тримесечието и шестмесечието са изпълнени. Изпълнен е и планът за юли. Ще бъде изпълнен и планът за годината — да се даде продукция за 3 600 000 лева. Ще бъде изпълнен, Стоян Енев е уверен в своите хора. Той знае, че те го обичат, вярват в него, защото и той ги обича и им има доверие.

Признанието не закъснява. Признание и от хората, с които работи, признание и от нашето правителство. През 1966 година е награден с орден „Червено знаме на труда", а през 1971 година, в чест на Първи май, е награден с най-високото трудово отличие — орден „Георги Димитров". И ако му споменете за тия високи отличия, Стоян Енев непременно ще ви каже: „Та те не са само за мен. Те са признание и на моята работа, признание и на работата на всички мои другари от леярния цех".

Не може да се каже, че някогашният ученик във варненското занаятчийско училище е имал много радости в живота си. Радват го, разбира се, високите отличия, но най-много го радва друго — неговите деца са поели пътя на своя баща. Дъщерята, инженер металург, ще се завърне тук, откъдето е започнал той, за да продължи делото на баща си. А синът, бъдещ машинен инженер, ще поеме добрите традиции и доброто име, което си е извоювал баща му в завода. Още много неща могат да се кажат за началника на леярния цех в МЗ „Стомана". Още много и все хубави неща. Ако някой се интересува за неговия живот, нека да проследи историята на завода. А ако се интересува за историята на завода, нека да пита него, Стоян Енев — живата история на това предприятие.

Георги КАМЕНОВ

Преди да потеглят на път, автобусите на ДАТ се подлагат на ежедневен технически преглед. След това започва трудовото ежедневие по близки и далечни пътища.

Новости техника

НОВ ГИГАНТ — САМОСВАЛ

Двигател с мощност 850 конски сили, товароподемност — 75 тона — това са новите характерни особености на мощния самосвал „Белаз" — 549, производство на Белоруския автозавод. Новата машина сега се изпробва. Но нека споменем и някои други нейни различия в сравнение със събратята ѝ: дължина десет метра, ширина — около пет и височина — четири и половина метра.

Новият самосвал е удобен за управление и сигурен при експлоатация. Такива мощни машини ще работят по строежите на съветската страна през деветата петилетка.

НОВ СОРТ ЦВЕКЛО

„Уладовски-едносеменен — 20" — така се нарича новият сорт цвекло, отгледан в Украйна и дал по 569 центнера корнеплоди от хектар. Новото цвекло се отличава с голяма захарност, достигаща до 19 на сто. Сега в Украйна се сее само този вид цвекло, което дава по 33 центнера повече от известните стандартни сортове.

ЛЕКАРСТВО ОТ МОРКОВИ

В познанския институт за лечебни треви (Полша) научните работници успели да създадат твърде ефективен препарат, предизвикващ разширение на коронарните кръвоносни съдове. Цен ното лекарство се получава по пътя на сложна химическа преработка на морковите.

ЦВЕТНА НУТРИЯ

В опитното стопанство на Все съюзния научноизследователски институт по лов и зверовъдство (СССР) са получени няколко варианта на цветна нутрия. Един нят вид е с пастелен бледокафяв цвят със синевата основа, а има нутрии с чисто лимонов цвят. Особено красиви са кожите на сребристите нутрии, наречени още снежни. Техният косъм на върха и в основата си е съвършено лишен от пигмент и почти не се отличава от кожите на белите шведски норки.

ЩЕ РАЗКАЗВАТ ФРЕСКИТЕ

Сахара радва с откритията си не само търсачите на нефт. Неотдавна в северната част на пустинята в близост до оазиса Джелфа са открити събраните произведения на древни гравьори. Наскалните фрески привличат вниманието на хиляди туристи. И наистина, за кого няма да бъде интересно да види със собствените си очи изсечените върху каменни плочи загадъчни фигури в скафандри, твърде много напомнящи по изображение пришълци от далечния космос.

РЕКОЛТАТА И СЯРАТА

В резултат от прилагането на все повече интензивни методи в селското стопанство за повишаване на реколтата се забелязват признаци от недостатък на сяра в почвата. За синтезирането на белтъчини от растенията се изискват примерно една тегловна част сяра за 15 тегловни части погълнат азот. При вкарването на минерални торове, съдържащи азот, фосфор и калий, растенията съответно в големи количества поглъщат и сяра от почвата. Опитите са показали, че при внасянето на големи дози азот добавката от сулфати рязко повишава добивите на зелена маса от райграса и детелината, достигаши до увеличение повече от един път и половина.

„ПЕЕЩА" ПЛАНИНА

На брега на река Или в Казахстан се намира едно чудо на природата — пеещата планина. Това е бял, пълзящ пясъчен хълм, висок 150 метра. Обръщат внимание почти еднаквите по големина песъчинки. Планината може да се накара да пее по всяко време. Затова е необходимо само да се изтича надолу по нейния склон. Пясъкът се задвижва и запява. Постепенно звукът се усилва, превръща се в могъщ рев, приличен на рева на реактивен мотор. Взетите от пеещата планина образци дълго запазват своята „песенна" способност. Точната причина за уникалните способности на пясъка досега не е установена.

СВРЪХНОВА ЗВЕЗДА

Тя е открита в далечна галактика от 25-годишния астроном Гиви Кимеридзе, сътрудник на високопланинската Абастуманска обсерватория (Грузия). Звездата е разположена в съзвездието „Дева", където по-рано бяха фиксирани избухвания на свръхнови светила. Новата звезда е отдалечена от земята на 35 мили она светлинни години и е 600 пъти по-ярка от слънцето. В Голяма та Галактика избухвания на свръхнови звезди се фиксират примерно веднъж през триста години.

Продавам опразнена къща
квартал Айдемир.
Справка: тел. 62-82.

дунавски гласове

страница за литература изкуство и култура

Паметникът на големия син на българския народ Георги Димитров в Димитровград, дело на скулпторите Иван Кеся ков, Злати Денчев и Димитър Димов и архитект Христо То нев.

Усмивката на един град

Цветята! Те са сякаш части от пъстрата дъга, слязла ниско над земята, за да даде възможност на хората да преминат в страната на щастието. Те са топлата усмивка на всеки град. Мисълта за тях невол но ни отвежда в страната на малката Ида от приказките на Андерсен. За тези чудни деца на земята, на слънцето, на дъжда, чиито цветове пленяват очи те, които представят Силистра на всеки, дошъл да я види, се грижат четири жени.

Цъфтят карамфилите, алеят гладиоли и кани, срамежливите астри се радват на слънцето, ухаят розите. Двеста и осемдесет декара, опреде лени за цветята, има в Силист ра. И много сила и обич тряб ва да има в женските ръце, за да смогнат да се погрижат за всяко цвете. Но когато гости и граждани се удивяват на чудес ните пъстри цветни килими, те са доволни. Защото това е техен труд. Защото малко хра дове в страната могат да се похвалят с такива килими, изтъкани от жива красота, от съ четанието на най-естествените цветове, пръскащи аромат и прелест наоколо.

Само в столицата и на още едно-две места в България има такова нещо. Цветята образу ват чудни ансамбли, съставе ни от малки кулеоси, ирезини, сантолини, бегонии, алтернату си, арегатуми...

Златни са ръцете на тези же ни. От техните малки любим ци, събрали светлината на слънцето и дъха на добруджан ската земя, нашият град се е превърнал в палитра на голям художник, решил да нарисува с живи бои самата красота.

За да остане тя завинаги жи ва, за да бъде едно истинско платно, дадено на хората, над което блести с всички свои цве тове дъгата и кани в страната на бъдещето.

Михаил КИРЯЗОВ

Един чудесен урок

Истината е, че на концерта на полските състави „Варшавски квартет“ и „Червените ки тари“, изнесен на 5 т. м. на площадката на спортния ком плекс „Истър“ в Силистра, оти дох с известно предубеждение. Твърде много досада се бе съб рала у мен от досегашните гос тувания на различните наши състави и известни изпълните ли. И точно затова сядам да напиша тези редове — послед ният концерт би могъл да слу жи като отличен урок за всички, може би с малки изклю чения, които сме гледали на наша сцена. Би трябвало тук да присъствуват не само зрите лите, днеси, които наистина бя ха изпълнили площадката до последното място и аплодира ха голямото изкуство на гости те, но и някои от предишните гости на Силистра, любители на изтъпленията и ненормал но шумната изява от сцената.

Урокът започна от самото на чало. Обявен в 20 часа, кон цертът започна в 20,10. След това гостите споделиха, че са останали удивени от това не прекъснато пристигане на зак ъснели посетители в продъл жение на четиридесет и повече минути след началото. А това беше, защото нашата публика е свикнала да отива в определе ното време и да чака непре менно половин час, докато гос туващите „звезди“ се приготв ят да излязат. Много точно, скромно, с голяма самодисцип лина полските изпълнители ос тавиха у зрителите отлични впечатления. В двадесет и един часа беше направен антракт. И то не както сме свикнали, по половин час, а само пет мину ти. И на петата минута орке стърът вече свиреше. Урокът продължаваше!

В текста на конферанса лип сваше оня характерен за наши те „звезди“ евтин, плосък, мал ко дебелашки и обрасъл с паяжина „хумор“, който отдавна вече не разсмива никого, но неизменно се сервира при все ки концерт. Освен това липсва ше така познатото ни „общува не с публиката“, осъществява но с редица действия, които в друг случай биха ни изглеждали направо смешни и дори мал ко неприлични, но на естраден концерт „вървят“. И тук има ше общуване, и тук беше пос тигната една близост, но близ ост приятна, почувствувана ед накво и от тези, които присъ ствуваха като гости на голямото изкуство, и от изпълнителите.

Може би хората от пейките, увлечени в качеството на из пълнението, в красотата на гла совете, в съдържания маниер на певците и оркестрантите, не си дадоха в момента сметка на какво се дължеше онова удо волствие, което получиха, оня ред, който съществуваше. Прос то с държанието си гостите респектираха, не допускаха про явяването на ония необуздани чувства, на които неведнъж сме били свидетели в предиш ните концерти. Изпълнителите държаха публиката и команду ваха проявите й. Даваха й при мер. Даваха й урок.

И още нещо липсваше в този концерт, нещо, с което сме свикнали и вече го приемаме като редно и нормално — без крайните „бисове“. Скромно и сериозно певците се оттегляха веднага след номера си. Не, те нямаха нищо против и да изля зат на „бис“ и излизаха, но и това беше направено с едно вътрешно достойнство, което изключваше прекаляването.

В качеството на концерта не можем да се съмняваме — по ведението на публиката е най-доброто доказателство. Но тази вечер силистренци получиха и отличен урок по държание. Съ жалявам, че от площадката от съствуваха „големите“ наши из пълнители. Имаше какво да научат!

Симеон КОЛЕВ

Казашко село

Тук, дето най-бързо стига
вятър от руската степ —
до добруджанските къщи
хижи с петлета по покрива...

Пуснали дълги бради
много години казаците,
сякаш по-лесно да хванат
корен на чуждата пръст.

Щом заговорят със теб
вечно на изток застават
къщите даже не са,
както се правят — на юг.

С истинско име не са
някога Дунав нарекли
някаква друга река
вечно край тях отминава.

Рибите само остават
тихо в гърнето да врят.
Може ли да се изхрани
спомен със рибя чорба?

Енчо ЕНЧЕВ

Лято

Жарко лято, прашно лято...
По земята пот се лей.
Млъкват птиците в гората,
горе огън — слънце грей.

Жар се сипе от небето
и прегаря житен клас.
И дъхти на пещ полето,
и ечи момински глас...

Бяло облаче крилато,
хлад и вятър изпрати,
че е лятото богато.
Бързат хора и коли...

Никола НАНЕВ

Сълза е...

Уста Никола... Майсторе..!
Като каменна дъга, виснала
на Янтра над бреговете,
като момини устни писани,
като бяло листо на цвете,

като сърмен кенар по риза,
като вежди гайтани вити,
като бисер, на свила низан,
са ти на моста дъгите.

И е застинал сякаш камъка
като гъвкава сабя превита...
Майсторе, сега сме само двамата,
искам нещо да те попитам.

Над Янтра ли хвърли моста си,
или да тече под него времето?
Изгрева ли за да докоснеш,
или да стигнеш при мене?

На севда ли си го нарекъл,
мечта ли вградя в подпорите..?
Защо си тръгваш полека?...
Защо не ми отговориш?...

Гледам го — крило извито
и луда вода отдолу.
Не е мост, ами птица литнала.
Сълза е, уста Никола...

Валентин ЧЕРНЕВ

Апология на старата къща

Не събаряйте старата къща
в септемврийския ден, който зрее.
Тишината отвред я обгръща
и на спомена по алеята
аз се връщам към нея.

Няма надпис на мраморна плоча:
„Тук родил се, живял и се борил“.
Но навярно до днес помни точно
една къса среднощна парола.

Тука крил се е партизанин.
Идвал с топлия дъх на шума.
И куршумените му рани
тя лекувала с блага дума.

Нека споменът да ни връща...
Не събаряйте спомена
с лостове и лопати!
В почернялата стара къща
е нощувало свободата...

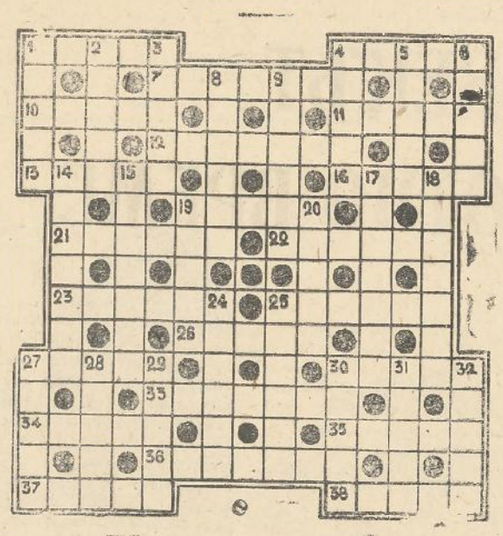
Симеон МАНОЛОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Арменски съветски писател. 4. Род палми с перести листа. 7. Приемник в телеграфен апарат. 10 Действуващо лице в балета „Лебедово езеро“ от Чайковски. 11. Италианско илюстровано списание. 12. Вид избухливо вещество. 13. Официално лице, причислено към дипломатическа мисия като специалист по отделни въпроси. 16. Герой от руския народен епос. 19. Унгарски поет класик (1817-1882). 21. Изтрито или повредено място в стар ръкописен или печатен текст. 22. Украински съветски художник и график (1889-1946). 23. Известна съветска кънкобегачка. 25. Безцветна, маслоподобна отровна течност, получавана при редуциране на нитробензола. 26. Название на народното събрание в древна Спарта. 27. Защита, покровителство. 30. Езеро в Северна Финландия. 33. Кафява препечена захар за сладкиши. 34. Маслинено дърво. 35. Химически елемент. 36. Медносжълт минерал от групата на силикатите. 37. Собствено то име на наша драматична и родна артистка. 38. Град в Полша.

ОТВЕСНО: 1. Наше историческо селище. 2. Собственото име на наша артистка от Музикалния театър. 3. Султански указ. 4. Марка швейцарски часовници. 5. Действуващо лице от операта „Дон Карлос“ от Верди. 6. Американско многоцветно растение, от което се правят изтривалки, рогозки и подобни. 8. Предишното име на град Куйбишев. 9. Героиня от едноименна новела на Стендал. 14. Български хан (773-777). 15. Вкусен хранителен продукт, приготвен от какао, захар, мляко и подправки. 17. Метилов етер на нафтола с приятна миризма на портокал и ягода. 18. Редник в артилерията, топчия (в миналото). 19. Залив и едноименен град в Сахалинска област на РСФСР. 20. Съветски игрален филм. 24. Сложен уред. 25. Мрежа за морски риболов. 27. Важно събитие, което характеризира известен период от историята, литературата, изкуството и пр. (мн. ч.) 28. Възпаления на ириса. 29. Град в Узбекска ССР. 30. Безправни хора в древна Спарта. 31. Тропическо дърво в Африка и Америка. 32. Изображение на божество или светец.

Ивайло ПЕТРОВ

КОНКУРС „ВЕРНИ И ПРЕДАНИ НА ПАРТИЯТА И НАРОДА“

Всъщност, както казваше един мой познат, тази история би могла да започне най-малко по сто начина. Но започна именно така — с един телефонен звън. Не тревожен, защото не зная как телефонът би могъл да звъни тревожно, а просто ненавременен. Е, когато близо осем часа само това си правил — да вдигаш слушалката и да записваш каквото ти съобщят — естествено е едно обаждане две минути преди смяната да ти се стори ненавременно. Пък и някой е застанал зад гърба ми. Старият, разбира се. Дошъл е за смяната и да види има ли нещо ново днес. Никак не обичам някой да стои зад гърба ми, докато работя. Той сякаш усеща и се отдръпва.

Ставам отсечен и докладвам: „Другарю подполковник, в склада на плод-зеленчук № 8 е намерена в кръв продавачката. Намерил я е случаен граждани.“

В такива случаи всичко става тъй бързо, като че си на кино. Докато преброя до десет, и сме пред магазина.

Десетина души се натискат пред вратата Гражданинът е изчезнал преди да пристигнем, а може и да се е обадил от друго място. Здраве да е. Сега е важен складът. Не заради пострадалата — нея са я отнесли също преди да дойдем в болницата. Трябва да се направи оглед. Хм... оглед! Една купчи на картофи в ъгъла, три или четири счупени щайги и една водопроводна тръба върху картофите. Ако не се брои, разби ра се, онова неприятно петно, към което се мъча дори да не гледам. Струва ми се, че тръбата засега е най-важното нещо. Очевидно и Старият мисли така, макар че не бърза да я взе ме. Толкова време вече съм тук, а не съм го видял да бърза. И въпреки тази привидна мудност нещата се развиват като сгъната пружина. Ето и сега — около нас няма никой. Калчев се е върнал за нещо в управлението, Димов заминава с колата, а новият, който отскоро е при нас, разговаря с хората пред вратата. Само двамата със Стария сме. Но за кратко. Колата скърца и спира до тротоа ра и Димов довежда един човек, възпълен, на средна възраст. Не го познавам. Но подпол ковникът го посреща още на вратата. Ясно... това е съпругът на продавачката. Интересно е как е успял да го намери за тол кова време Димов. Впрочем, как во трудно има. Името и адреса стоят на картончето на врата та...

Човекът приказва бавно, някак глухо, често поема шумно въздух. Страдал от задух. Но все пак успява да разкаже достатъчно сбито и смислено, че днес на обяд жена му закъсняла и се оправдала, че има в магазина техник някакъв. Дори отишла на работа 1 час по-ра но — да му отвори. Какво щял да ремонтира? Неоновите букви над магазина. Парите от касата? Тях жена му ги носи на обяд в къщи и след обяда ги връща. Да, държи ги в чантич ката си. Една такава, черна, обикновена. Не, няма я, не се вижда наоколо.

Един телефонен разговор от няколко реплики ни убеждава, че и с линейката не е била взе та чантичката на пострадалата. Не видели нищо такова... Ясно! Обикновена кражба! Отново някой е решил да продаде себе си, семейството си, ако има такова, бъдещето си... за вечните тридесет сребърника.

И така, интересното свърши. От тук нататък започва трудна та и отегчителна работа, която в края на краищата непременно ще доведе до един дом, до един човек, който в началото ще из върта, ще отрича, а после... По сле дори ти е неприятно да слушаш.

Кражба с опит за убийство. Или може би с убийство. Защо то черепът на жената е строшен на няколко места и лекарите не се надяват да оживее. Но сега злобата, която се събужда при тая мисъл, трябва да остане долу някъде в съзна нието, а всичко друго да се включи в работа. Работа! Най-трудната. Пред очите ми за ед но денонощие са минали толко ва хора, записани са толкова показания, че може и да не ми повярвате. Пък и не това е ин тересното. Важно е последното „сито“. Когато Старият претръс ка оня куп изписани листа, ре зултатът се събра на половин страница.

През деня хората видели горе, на терасата пред магазина, човек, който нещо човъркал по повредения неонов надпис. Ни кой не му обърнал внимание. За да стигне там, той трябвало да прескочи от балкона на съ седния на магазина блок — вси чки стълби се оказали къси. И Димов трябваше да мине по не говия път. За да донесе отпеча тъци от пръстите на непознатия. И отново работа — долу, в картотеката, където се пазят стотици отпечатъци. Неприятна работа е такова сравняване. Бав на, напрегната. И ангажира толкова хора... А в края на краи щата не даде никакви резулта ти. Но Старият не показва да е недоволен.

Вече започнах да вярвам, че ако известно време не ти е вър вяло, ама абсолютно никак не ти е вървяло, може в последния момент всичко да се разреши от само себе си. Ето и сега. То зи път „случаят“ се обажда по телефона от Варна и е катего ричен — пътувал е точно с този техник, за когото питаме, само че той не е електротехник, а хладилен специалист. Името му не помни, на оня го канил на гости в Русе, на една улица с двойно име, първото от които почва с А, на № 24.

Колата е залепнала за асфал та и дори на завоите не се по клаща. Една улица с двойно име... Добре поне, че Старият познава Русе. Но пак ще тря бва да се ровя в картотеките...

Неприятно е да се ровиш та ка, защо да крия. Но поне тоя път ни провървя. Ето блока, та ванската стая. Нищо че „нашият човек“ отсъствува. Още не се е върнал. Съквартирантът му е тук. Да, приятелят е от съствувал няколко дни, но не казал къде е ходил. Това ли? Това е куфарът му. А какви са тези водопроводни тръби в не го? Не знае, сигурно ги носи от службата си. Точно такава тръ ба лежеше върху картофите в магазина...

Връщаме се обратно с един човек повече. Не мълчим. Но това не е разпит. Засега това е просто разговор. Много поучите лен разговор. Симеон е роден в чудесно семейство. Баща му искал да го изучи. Но момчето имало свои разбирания за живо та. Техникумът, в който го за писали, не му харесвал. Едва из чакал да свърши първата годи на и напуснал. Бащата отказал да го храни и след един скан дал Симеон хлопнал вратата и заминал. Тръгнал да търси лека работа. С много пари. Завър шил курсовете за хладилен тех ник. Но мястото, което си наме рил, не го задоволявало. Често менял службите си. Научил, че във Варна „пада голяма пара“. И заминал. Разочарован още в първите дни, решил да се вър не. Без пари, гладен. Една по пътна кола го стоварила в Испе рих. Бил зъл... решил да открад не. Но тежките катинари го респектирали. Пак на автостоп стигнал Дулово. Още по-гладен... Точно на обяд влязъл в павилиона пред автостанцията. Влязъл в тъмния склад, където било електротаблото, представяйки се за техник, и повикал за нещо продавачката. Но тя не влязла. Трябвало да се изм ъква. Случайни хора му дали пари — стотинки, левче. Съб рал за билет до Силистра. Наи стина, канил някого на гости в Русе... В града пристигнал къс но. Преспал във фоайето на хо тела, измъкнал се рано сутрин та. Тръгнал да търси „жертва“. Не изоставил първата си вер сия — техника. И влязъл в ма газина. До обяд издържал как да е на терасата. После предупредил жената да дойде един час по-рано. Натък говореше без желание... Дошла, отключила, влезли вът ре. Изпратил я в склада за пар че тел и тръгнал след нея. След удара взел чантичката, грабнал от тротоара един вело силед, и за три минути бил пред автогарата. Убедил един от шофьорите на таксиметрови коли, че е изпуснал своя камион и го подгонили. До Дулово не го „настигнали“. Продължили до Исперих. Там слязъл в една пуста уличка, разплатил се с шофьора... и изчезнал.

Предупредиха го, че за неговите деяния законът предвижда смъртно наказание. Нито той, нито бащата поискаха защитник. Бащата смяташе, че оня, чиято цена е тридесет сребърника, няма право на защита. Синът... не зная. Съдът го осъди на смърт!

Мина време. Случаят се забрави, изгубен в потока от дребни и значителни нарушения, които донасяше черната телефонна слушалка. Старият вече не е при нас. На моя пагон има още една звездичка. А продавачката оздравя въпреки всички предсказания. Даже оня ден от нея научих, че Симеон все пак обжалвал делото. Намалили му присъдата на 20 години затвор. „И всичко това за сто лева...“ — клатеше глава жената. Толкова била дневният й оборот.

Не, не в стоте лева е въпро сът. Той е все още в оня трий сет сребърника, които така сил но мамят. И мамят в блатото на престъплението.

Валентин ЧЕРНЕВ

ТРИДЕСЕТ СРЕБЪРНИКА

(разказ по действителен случай)

На синия екран

ВТОРНИК, 10. VIII

10,30 Новини, 10,35 За красиво и хармонично тяло, 10,40 Неотдъхващият войн, 11,00 Три часа път — киноновела, 11,30 Вариации — мултфилм, 11,45 За домакинята, 12,00 Информационен дневник, 16,00 Европейско първенство по лека атлетика, 18,30 Новини, 18,40 Експериментът на четиримата, 19,10 Благо приятни перспективи — филм, 19,25 Реклами, 19,30 На икономически теми, 19,50 Лека нощ, деца!, 20,00 По света и у нас, 20,30 Моите университети, 22,00 Бранденбургски концерт № 1 от Бах, 22,30 Новини, 22,40 Европейско първенство по лека атлетика.

СРЯДА, 11. VIII

10,30 Новини, 10,35 За красиво и хармонично тяло, 10,40 Меню на бъдещето, Пристъпи без суеверие, 11,40 Бранденбургски концерт № 1 от Бах, 12,00 Информационен дневник, 17,00 Европейско първенство по лека атлетика, 17,50 Новини, 18,00 За децата, 19,00 Футбол — Левски—Спартак — Академик, 20,40 По света и у нас, 21,10 Бракове по разум, 22,15 Обратният път, 22,30 Новини, 22,45 Пъстър кино свят, 23,05 Европейско първенство по лека атлетика.

ЧЕТВЪРТЪК, 12. VIII

10,30 Новини, 10,35 За красиво и хармонично тяло, 10,40 Соколова нива, 11.05 Благоприятни перспективи, 11,20 Атлас — Сирия, 12,00 Информационен дневник, 17,00 Европейско първенство по лека атлетика, 18,00 Новини, 18.10 Европейско първенство по лека атлетика, 19,00 В света на животните, 19,15 Реклами, 19.25 Прогрес — Тайната се разгадава, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.50 Международен фолклорен фестивал — Бургас, 21.15 Мигове, 21.45 Несъстояло се интервю 22.35 Новини, 22.55 Европейско първенство по лека атлетика.

ДЕПОЗИТ

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 86 (1862) | Силистра, четвъртък, 12 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

Преизпълнени планове и обещания

Месокомбинат „Родопа“ е от онези предприятия в окръга, които постигнаха хубави успехи в чест на Десетия партиен конгрес и съумяха впоследствие да увеличат производствените си достижения. Производствената програма за юни бе изпълнена 107,5 на сто, а тази за полугодието — 111,2 на сто. Постигната бе производителност на труда 110,1 на сто. По този показател „Родопа“ заема трето място сред промишлените предприятия в целия окръг.

Темповете на производството през юли не само че не спаднаха, но се увеличиха. В чест на 80-годишнината от създаването на БКП колективът завоюва нови трудови победи — вместо заплануваните 486 000 лева той постигна обем на обща промишлена продукция 559 000 лева, представляващо 115 на сто. Само за юли бе произведена повече продукция за 70 000 лева, с което надплановото изпълнение от началото на годината достигна 420 000 лева.

Наред с хубавите постижения в производствената дейност следва да се отбележат и успехите в изкупуването на животни. При план 5 238 тона за седеммесечието са изкупени 6 001 или със 763 тона повече. Планът за производителността на труда от един работник бе преизпълнен с 3 146 лева.

Тези успехи станаха реалност благодарение на подобрената организация на производството, спазването на трудовата дисциплина и механизирането на отделни трудови процеси. Обработката на меса и снемането на овчите кожи в кланицата сега става посредством механизация. В колбасарската работилница действува нов кутер за омесване на каймата, пълненето на колбасите става машинно. Това позволява на работниците да изпълняват трудовите си норми 134 на сто.

Голяма роля изиграха курсовете за квалификация на производствения персонал. Миналата година колячите добиваха ежедневно по 8-10 тона месо, а сега достигат до 15 тона. Успехите на колектива добиват още по-голяма стойност, ако се вземе предвид, че фабрично-заводските цени са занижени.

От началото на юли производствената програма за годината на месокомбината е увеличена със 190 000 лева. Това доведе до нова мобилизация на колектива, който в отговор на призива на 15-те столични предприятия обеща да даде допълнително годишна надпланова продукция за 210 000 лева, като постигне 103,2 на сто производителност на един работник и реализира 11 000 лева балансова печалба.

Ентусиазирани и уверени в силите си, работниците твърдо умножават постигнатото за достойно посрещане Деня на свободата, за изпълнение грандиозната програма за развитие на социалистическата ни икономика през шестата петилетка.

Др. ИВАНОВ

В края на второто тримесечие на тази година социалистическото съревнование в ТПК „Дунав“ заслужено бе спечелено от бригадата на Тодорка Михайлова, която изпълни плана си за обща промишлена продукция 112 на сто.

Изпълниха годишния план

В чест на светлата годишнина от деветосептемврийското въстание у нас кооператорите от зеленчуковата градина в ТКЗС — Тутракан изпълниха годишния си план за износ на домати. В продължение на един месец, с упорития труд на градинарите и помощта на пионери, за износ бяха набрани и манипулирани 81 200 кг домати при план 80 000. Вестта за срочното изпълнение на тази задача беше радост за всички кооператори и специалисти от зеленчуковата градина и стопанството.

Градинарите от звената на Раданка Бъчварова, Юнгулус Узунова и Минет Илиева преизпълниха годишния си план и по други показатели. Така при план 10 тона парникови краставици са предадени 15 тона, пипер от сорта „Златен медал“ 12 тона вместо предвидените 10 т. Преизпълнение на плановете са постигнали те и при лука, репички те, салатата.

Вдъхновени от своите трудови успехи, ръководството на бригадата предвижда да предаде за износ допълнително още 20 тона домати, предимно от сорта „Триумф“, което ще допринесе за компенсиране на част от загубите, нанесени от природните стихии.

Сега усилията на кооператорите от зеленчуковата градина в ТКЗС „Христо Ботев“ — Тутракан са насочени към навременното прибиране на лука и арпаджика и отглеждането на останалите култури като късен пипер, зеле, краставици, праз и др. Разгорялото се благородно съревнование между отделните звена в чест на 27-годишнината от социалистическата революция у нас още повече импулсира хората за навременното изпълнение на задачите.

Живко ТРУШЕВ

Силистренска младежка бригада в Девня

Преди два дни от Силистра за грандиозните строежи в Девненската низина замина ха сто и шестдесет средношколци от Силистренски окръг. Те ще дадат своя дял в изграждането на този младежки обект и в продължение на един месец с много младежки жар и добруджанско трудолюбие ще представят достойно окръжната комсомолска организация. Четиридесет от бригадирите са девойки. Всички млади хора от бригадата бяха радостни и щастливи, че именно на тях се падна честта да представят Добруджа пред лицето на Родината. И не може да не се вълнува човек пред предстоящите срещи с бригадирската романтика, пред стотиците нови приятелства с връстници от цялата страна. Те ще се върнат от там обвеяни от нови патриотични и родолюбиви чувства, с още по-голяма вяра в силите и творческите възможности на българската младеж. И ние можем да им пожелаем само добър път и ползотворна работа в това високоблагородно и отговорно дело.

Е. ЖЕЧЕВ

Комбайнери-първенци в жътвената кампания през тази година

— ДОЧО ИВАНОВ ДОЧЕВ — от ТКЗС — с. Срацимир с комбайн СК — 4 е пожънал 2 421 декара и овършал 744 т.

— ЙОРДАН ИВАНОВ ЙОВЧЕВ — от ТКЗС — кв. Калипетрово с комбайн СК — 4 е пожънал 2 412 декара и овършал 728 т.

— ТОДОР ИВАНОВ КИСИМОВ — от ТКЗС — кв. Калипетрово с комбайн СК — 4 е пожънал 2 353 декара и овършал 728 т.

— ФИКРАТ АХМЕДОВ — от ТКЗС — с. Чернолик с комбайн СК — 4 е пожънал 2 230 декара и овършал 670 т.

— МАРИН ПАНЧЕВ — от ТКЗС — с. Окорш с комбайн СК — 4 е пожънал 1 915 декара и овършал 677 т.

КОМСОМОЛЦИТЕ — В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ

Пред 27-годишнината от победата на социалистическата революция в България и 90-годишнината от рождението на Георги Димитров социалистическото съревнование се разгаря с още по-голяма сила.

Секретарят на заводския комитет на комсомола в МЗ „Стомана“ посочи като най-добра младежка производствена единица в завода бригадата на Иван Хаджийски от механичния цех. И с право. Момчетата от нея имат стара слава и техните съперници в съревнованието знаят много добре това. За миналия месец бригада „Малчика“ достигна изпълнение на производствените си норми 190 процента. Те реализираха и 1 500 килограма икономии от особено скъпата неръждаема ламарина. В момента изработват реко пиратори за вагрянки и всичко върви в отлични темпове. Особено актуален тук е и показателят качество на продукцията. Заслужен резултат от задружните усилия е и фактът, че бригадата на Хаджийски вече работи по плана за септември и е един от евентуалните победители в съревнованието за празника на свободата. Само за добър пример могат да служат имената на бригадира, на Христо Иванов, Димитър Ковачев, Иван Петров и др. (СТ)

Митко Димитров, бригадир на бояджийска бригада към СУ — Силистра, с голямо старание и умение работи по акустичното оформление на тавана в сградата на новостроящия се театър. Бригадата постига редовно 180 на сто изпълнение на трудовите си норми.

Правилно да извършваме фигурната оран

Същността и предназначението на фигурната дълбока оран са добре познати на всички селскостопански специалисти. И въпреки това в много кооперативни стопанства от окръга се допускат грешки при нейното извършване. Затова тук ще дадем кратки указания за най-правилното й провеждане.

Фигурна дълбока оран може да стане на блокове, чиято форма е правоъгълен четириъгълник, квадрат, или от площите с неправилна форма се очертаят правилни четириъгълници. Трябва добре да се знае, че оранта започва от средата на така оразмерения блок. Но как се извършва всъщност това! Най-напред късата страна на четириъгълника се дели на две. Примерно, ако тя е 90 метра, получава се страна с 45 метра. Преди първата бразда се изорава ивица от 10 метра. При това положение от двете страни на изораната площ се получават ивици от по 40 метра неизорани. Такова трябва да бъде разстоянието от късата страна на блока от началото или края на изораната ивица. По-нататък тракторът оре дългите и къси страни, правейки на ъглите крушкообразни завои. Този начин на дълбока оран гарантира равна повърхност без разори и гребени, а това извънредно много завишава качеството на пролетната сеитба.

Друго изискване, което се предявява към дълбоката оран, е дълбочината. Години наред в кооперативните стопанства се оре на 30-35 см и се получава така, че през година се обръща орен пласт от 30-35 см. Подобна схема не отговаря на изискванията на агрономическата наука. Ние препоръчваме на кооперативите схемата на Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево. Според нея на всеки четири години се оре веднъж на 40-45 см. дълбочина, един път на 23-25 см и два пъти по на 15-16 см. В този случай е необходимо блоковете да се картотекират и да се отчита редовно дълбочината на оранта по блокове и години. Направените анализи показват, че при тази схема годишно в стопанствата на окръга от икономия на горивно-смазочни материали и амортизационни изчисления ще се реализират в повече 250 000 лева. От гледище на науката и изискванията на земеделските култури тя най-пълно отговаря на поставените задачи и е необходимо да намери пълно приложение във всички кооперативни и земеделски стопанства на нашия окръг.

П. ГРИГОРОВ,
от у-ние „Земеделие“ при ОНС

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 9 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Силажиране всичко в %	Набран тютюн низи в %
Айдемир	41.6	45	x
Калипетрово	30	30.8	42.8
Бабук	37.7	26.7	125
Иширково	33.7	47.3	46.4
Смилец	49.5	67.6	11.5
Срацимир	37	30	x
ДСС-Силистра	19.1	35.2	x
АПК-Силистра	36.8	37.5	45.2
Алфатар	45.8	19.1	65.6
Алеково	66	28.6	77.7
Кайнарджа	54.5	16.7	55.7
Голеш	60.4	21	70.5
Средище	64.8	35.8	47
АПК-Алфатар	57.3	24	61.3
Ситово	59.4	75	57.2
Сребърна	44.3	33.2	x
Попина	29.9	44	x
Добротица	36.6	52.3	54.4
АПК-Ситово	45	54.7	55.9
Главиница	40	23.5	37.7
Паисиево	40.3	30	70.2
Сокол	49.4	12.2	66.3
Зафирово	25.4	49.4	20.1
Ст. Караджа	38	54.1	52.7
ДЗС „Я. Заб.“	43	74	x
АПК-Главин.	39.3	38.3	54.3
Тутракан	28.8	29	15.3
М. Преславец	47.7	28	37.7
Белица	49.5	67.1	43.4
Н. Черна	46.2	39.5	x
АПК-Тутракан	41.9	43.7	36.9
Дулово	41.8	29.8	51.1
Мерден	60	28	36.5
Окорш	47.1	20.5	27.7
Секулово	42.9	14.3	31.4
Чернолик	45	34.9	83.8
ДЗС-Окорш	29.2	27.3	63.6
АПК-Дулово	46.1	26.7	52.5
Всичко за окр.	44.7	35.1	53.3

КАКВО СТАНА В МАРОКО

Опитът за държавен преврат на 10 юли в Мароко продължава да привлича вниманието на световния печат. Във вестниците се публикуват интервюта на мароканските държавни дейци, съобщения на очевидци, журналистически репортажи и коментари. Но и днес много неща от трагичните събития, разтърсили Мароко, остават неясни. Информацията, получаваща се от столицата на тази страна — Рабат, е често пъти противоречива.

ДРАМАТА В ДВОРЕЦА СХИРАТ

Както е известно, за превратата заговорниците избрали момента, когато кралят на Мароко Хасан II имаше прием по случай рождения си ден. Приемът беше в лятната резиденция на краля, в двореца Схират, разположен на 16 км от Рабат, и на него присъствуваха 1 200 гости. Когато в 13 часа и 45 минути „джипове“ с войници обкръжили двореца и избухнала престрелка между тях и дворцовата охрана, гостите, според разказа на посланика на Великобритания, помислили, че това е фойерверк. След това се чули викове и внезапно в залата нахлули стрелящи войници. По-късно стана известно, че в двореца са загинали 77 души и са ранени 130.

В същото време друга група заговорници завзе в Рабат сградата на Генералния щаб, Министерството на вътрешните работи и радиостанцията. В 18 часа и 15 минути по радиото бе предадено кратко обръщение към народа, в което се твърдеше, че кралят е убит и монархията ликвидирана.

Обаче събитията не се развиваха така, както бяха замислили превратаджиите. По-късно самият крал разказа как се е спасил. „Ние можахме да преодолеем кризата по наистина неочакван начин. Щом те (войниците) ни изведоха от залата, където ни държаха под ключ повече от два и половина часа, бяхме настанени заедно с всички, които бяха живи. Когато младите военни ни видяха между тях с ръце на главата, един от тях ни позна и ни предложи да го последваме“.

По-нататък кралят разказа, че когато останал насаме с него, войникът застанал „мирно“, а след това му целунал ръка. Според думите на войника превратаджиите вмъкнали войниците в затвора с измама: казано им било, че, нападайки двореца, те спасяват живота на краля.

На 10 юли вечерта фактически бунтът бил ликвидиран. Последните групи на заговорниците се предали късно през нощта на верните на правителството войски в министерския квартал на Рабат. Около 160 превратаджии загинали в боевете, 650 войници и офицери били взети в плен.

Описвайки опита за преврат, мароканският печат съобщи, че главната ударна сила на превратаджиите са били курсантите на военното училище в Ахермуму. В тази военна школа, където се подготвят офицери за кралската армия, има 1 400 юнкери. Училището се намира на половината път между градовете Фес и Газа, по пътя, водещ за Рабат. Прехвърлянето на юнкерите в столицата е било извършено под формата на маневри.

Заговорът беше възглавен от някои офицери от марокан ската армия. Особена роля е изиграл началникът на училището — полковник Абаду, кой то загинал при престрелка по време на завземането на кралския дворец. Ръководител на цялата операция е бил генерал Мохамед Медбух, който според някои съобщения бил застрелян в двореца Схират от млад офицер.

ЛИКВИДИРАНЕТО НА ЗАГОВОРА

За ликвидирането на заговора и за неговите евентуални последици кралят облече с извънредни пълномощия министъра на вътрешните работи генерал Уфкир.

Заловените ръководители на преврата бяха подложени на разпит. Съдбата им бе решена от военния съвет, който осъди десетина от арестуваните на смърт. На 13 юли в 11 часа и 15 минути те бяха разстреляни в един от военните лагери в района на Рабат — лагера Мулай Исмаил. Екзекуцията бе предавана по мароканската телевизия.

В интервю пред в. „Монд“ генерал Уфкир съобщи, че според показанията на арестуваните душа и вдъхновител на заговора, подготвян повече от една година, не е бил генерал Медбух, а генерал Абаду. Според министъра нито един от заговорниците не е успял да се скрие. Никой от политическите дейци, даже измежду опозиционерите, не е подкрепял бунта.

ДИПЛОМАТИЧЕСКИ КОНФЛИКТ

Трябва да се отбележи, че този конфликт предизвика радост сред империалистическия и особено израелския печат. Френският вестник „Комба“ писа: „Едва ли кралят ще седне сега на една маса с полковник Кадафи на някакво „арабско съвещание на високо равнище“. Събитията, станали на 10 юли, сериозно подкопаха шансовете на това „съвещание на високо равнище“, което бе напълно вероятно и на което трябваше да бъде разгледана възможността за вземане на икономически санкции срещу Съединените щати. В същия дух, като удар върху сплотеността на арабския свят, се преценява мароканско-либийският конфликт от ционистския печат в Израел.

Сега някои арабски правителства вземат мерки за преодоляване на кризата в отношенията между двете страни.

А какво ще стане по-нататък — пита арабският печат. Как ще се развива вътрешнополитическата обстановка в Мароко?

На 16 юли крал Хасан II прие в Рабатския дворец група журналисти. Отговаряйки на въпросите им, отнасящи се до предстоящите промени в ръководството на страната, той подчерта, че ако станат някакви изменения, то те ще засегнат само методите, а не социалните и икономически принципи, към които Мароко се придържа в момента на своята независимост.

Б. ПАВЕЛЦЕВ

Съревнованието „Златно кормило“ — важен фактор в борбата за безопасно движение

Характерното за последните години е, че наред с бързото развитие на техниката с извънредни бързи темпове се развива и моторизацията в света. Днес по пътищата на нашата планета се движат над 300 милиона автомобили и над 170 милиона мотоциклети и много други видове моторни превозни средства.

Предвижданията показват, че в бъдеще този отрасъл ще се развива все повече и повече. Само през следващите няколко години броят на моторните превозни средства ще се увеличи неколкократно. Все в тази връзка трябва да прибавим, че бла годарение на упоритата борба на социалистическите държави и на миролюбивите народи, кои то водят борба за мир и дружба, се създадоха условия за развитието на международния автотуризъм. Само през 1970 годи на автотуристите наброяват 128 милиона души.

Днес, когато с автомобила се дава възможност да се премине и най-отдалеченото разстояние, да се посетят и най-хубавите места, дори и пътищата да не са толкова хубави, се поставя и въпросът за безопасността в движението. Проблемът за моторните превозни средства, за тия, които ги управляват и за останалите участници в движението по улиците и пътищата става все по-остър.

Днес у нас всеки седми човек управлява едно или друго мотор но превозно средство, така че по улиците и пътищата на нашата страна се движат над 1 200 хиляди наши моторни превозни средства и над 500 хиляди чуждестранни автотуристи. Средният изминат пробег на автомобила е 20 хиляди километра годишно, а на мотоциклета 15 хиляди. Сами можем да си дадем сметка каква е натовареността на нашите пътища.

Като се има предвид, че с всеки изминат ден моторните превозни средства се увеличават, че към България като туристическа страна се отправят и ще се отправят много чуждестранни автотуристи, възниква въпросът в състояние ли сме при сегашната дисциплина у водачите на моторни превозни средства, у пешеходците и другите участници в движението по улиците и пътищата, да направим така, че да няма автопроизшествия. Да, това е напълно възможно, то е по силите на водачите на моторни превозни средства и на цялата наша общественост.

Българският автомобилен и туринг клуб, като масова организация, която обединява водачите на лични моторни превозни средства, счита въпроса за воденето на борба за безопасно движение за своя основна и постоянна задача. Организацията работи сред водачите на лични моторни превозни средства, като води сред тях съревнование то „Златно кормило“. Резултатите от това съревнование от няколко години показват, че то е една изпитана и резултатна форма за работа сред водачите.

През 1969 година в съревнованието „Златно кормило“ бяха включени 545 водачи на лични моторни превозни средства. От тях завършиха годината без произшествия 540 души. През 1970 година броят на участниците в съревнованието нарасна на 4 650, от които всички приключиха годината без произшествия. През 1971 година в съревнованието „Златно кормило“ са включени над 10 хиляди водачи на лични моторни превозни средства. Резултатите от полугодието показват, че са допуснали произшествия само 7 водачи и 40 произшествия от водачи, които не са се включили в съревнованието „Златно кормило“.

Сега организацията на Българския автомобилен и туринг клуб, когато провежда своите събрания, трябва да направи анализ и да отчете какво е участието на водачите в съревнованието „Златно кормило“. Колко водачи още не са се включили в това съревнование и да търси съдействието на политическите и масовите организации. Особено близка трябва да бъде връзката с органите на КАТ и комисията по безопасно движение.

Тази задача не е кампанийна. Тя е постоянна, затова защото през всяко време на денонощието се движат моторни превозни средства. Затова всеки местен съвет на БАТК трябва да приеме допълнителни мероприятия за включването на всички водачи в съревнованието, като с помощта на комисията по безопасно движение, КАТ и останалите масови организации разгърне широка агитационна работа.

Иван ВЪЛЧЕВ,
секретар на ОС на БАТК

Да оставиш трайна следа

(ОЧЕРК)

Тази вечер пътят до в къщи му се стори кратък. Не, имаше нуж да да остане още малко сам, да премисли за това, което от утре трябваше да върши. Свърна по тъмната уличка и пое наслуки. Нощта бе душна и във въздуха още се чувствуваше осезателният дъх на летния огън, който бе пър лил полето през целия ден. Две чувства се бореха в него през минутите на тази среднощна разходка. Едната го изпълваше с радост, другата свиваше сърцето му в някакъв спазъм и той мълком се питаше: „Нима ще успея да се отсрамя пред хората. Та шега ли е — седем села са това. На седем села да станеш ръководител, всекиму да споделяш и грижите, и радостите. Пет хиляди и сто души — хиляда сто и четиридесет и едно семейство. Та ако сбереш този народ на едно място, това е цяло градче“.

И се сменяха сезоните — като пеперуда-еднодневка отлетя лятото и докато мегденци се усетят, започнаха есенните дъждове. Есента по тези места е очароватална. От нападалите листа под всяко дърво се тъче жълт килим, а горе на източния ръб на землището, където всяка заран гори слънчевият огън, току започнаха да пробягват пъдпъдъци и косарки.

Ха сега, бай Неделчо, да те ви дим какъв стопанин си на този край. Я се огледай наоколо, та виж колко много неща има да се започват. Извади бележника и запиши първите задачи — в Чуковец, Колобър, Таслаково няма ни то метър шосе, в Козяк, Таслаково, Колобър, Върбино и Черковна няма нито една електрическа крушка, няма училища, каквито подобава на новото време, няма обществени сгради. Много време мина оттогава.

Една ли вечер светлината в твоя „кабинет“ угасва едва, когато първите ранобудни стопани ставаха от сън. За тях започваше нов ден, за теб не беше свършил още старият. Но вместо умора от безсънието ти се прибираше в къщи, обзет от мамещи планове за бъдещето.

* * *

Тържествена сесия на окръжния народен съвет. От трибуната се отчита цялата дейност за последния мандат. Цифрите, една от друга по-внушителни, изграждат образа на възобновените селища на Силистренски окръг. В пореди цата на най-дейните общински на родни съвети е и този в Межден. А когато секретарят на ИК на окръжния народен съвет др. Тихчева прочете имената на наградените с правителствени ордени, Неделчо Неделчев разбра, че е от личен с „Народен орден на труда“ — златен. Този неповторим момент се е запечатал завинаги в паметта му.

За него говорим и сега в новата сграда на общинския народен съвет в Межден. Приседнал съм на мекия стол до масата, покрита със сукно. Председателят на съвета др. Неделчо Неделчев говори бавно. Между нас в пепелника дими запалената му цигара и през синкавата коприна на дима виждам одухотвореното му, делово лице.

— Ордените ми са няколко — златен, сребърен и медал по случай 25-годишнината. Само младостта си отиде. Петдесетте останаха назад. Казват, че всяко ново десетилетие се възприемало по особен начин от човека. Не знам дали и с мен е така...

Как ми се ще да прекъсна думите му и да му гарантирам, че е още твърде млад, че бръчките по челото не значат още старост. Сякаш отгатнал желанието ми, председателят на съвета току под хвърля:

— Ама и младите има да се учат още от нас. Че малко нещо ли направихме в нашия район.

Угарките от няколко цигари остават вече на дъното на пепелника. Телефонът почти ежеминутно звъни отривисто и настойчиво. Ето, от частично доловените фрази разбирам, че се допитват до председателя за някакви строителни материали за някакъв транспорт. После някаква служителка моли разрешение, за да отиде на море с мъжа си. Виждам, че човекът срещу мен се усмихва и бащински пожелава приятно прекарване, докато само преди минута бе повишил тон заради някакви преписки. Да, тук човек трябва да свиква с тези превратности, защото ежедневието ги изисква.

В този разговор, който водим, прекъсван на почти равни интервали от телефонния звън, аз научавам и бъдещите амбиции на този енергичен мъж.

— Две от селищата в нашия район са на изчезване. Но да вдигнем ли сега безпомощно ръце. Там сме построили сгради и сме вършили благоустройство за хиляди левове. Та сме решили поне да ги поддържаме, докато още живеят хора там. Виж, в другите села животът не се влияе от никакви миграции. В Межден ще строим баня, в Колобър и Таслаково — обществени салони. Вина ги е имало села и пак ще ги има. Бъдещето е благотворно не само за градовете. Та пресметнете сами. В нашия район сме построили три нови начални трикласни училища, три читалища и тази нова сграда, в която разговаряме в момента. Нали като всяко поколение и ние трябва да оставим трайна диря след себе си. Дали сме успели най-правилно, ще кажат идващите след нас.

Да оставиш трайна диря — каквато по-хубаво от това. А председателят на общинския народен съвет в с. Межден вече тринадесет години не забравя тази повеля на времето.

Р. ШИМАБЕЕВ

Съдебно-правна консултация

ВЪПРОС:
Следва ли да се считат в трудоводоговорни отношения с предприятието осъдените, които изтърпяват наказание поправителен труд без лишаване от свобода?

ОТГОВОР:
Наказанието поправителен труд без лишаване от свобода се изтърпява в мястото, където работи осъденият, ако работи в държавно учреждение, предприятие, кооперация или обществена организация, а ако не работи в такива — в предприятието то, определено в самата присъда, където бъде изпратен на работа осъденият (виж чл. 43 от НК). В последния случай, ако в присъдата не е определено предприятието, където да бъде изпратен да работи осъденият, определянето на същото се извършва от прокурора, провеждащ в изпълнение присъдата.

Изтърпяването на това наказание не прекратява трудовото правоотношение между осъдения и учреждението, предприятието, кооперацията или обществената организация, където работи същият, създадено от преди. Такъв способ за прекратяване на правоотношенията по КТ не се предвижда, нито пък в чл. 43 от НК, който урежда последиците при изтърпяване на наказанието поправителен труд без лишаване от свобода. Според този текст от НК изтърпяването на наказанието има за последица удържането от възнаграждението на осъдения в полза на държава в процент, определен в присъдата (до 25 на сто) и незачитането на времето, което трае изтърпяването на наказанието, за трудов стаж.

Предвиждането на тези последици предполага запазването на трудовите правоотношения между осъдения и съответната социалистическа организация-работодател. Затова с превеждането в изпълнение на присъдата — поправителен труд без лишаване от свобода, трудовият договор не се прекратява и не отпадат правата и задълженията, които осъденият работник или служител има с изключение на това, че това време, през което се изтърпява наказанието, не се признава за трудов стаж въобще.

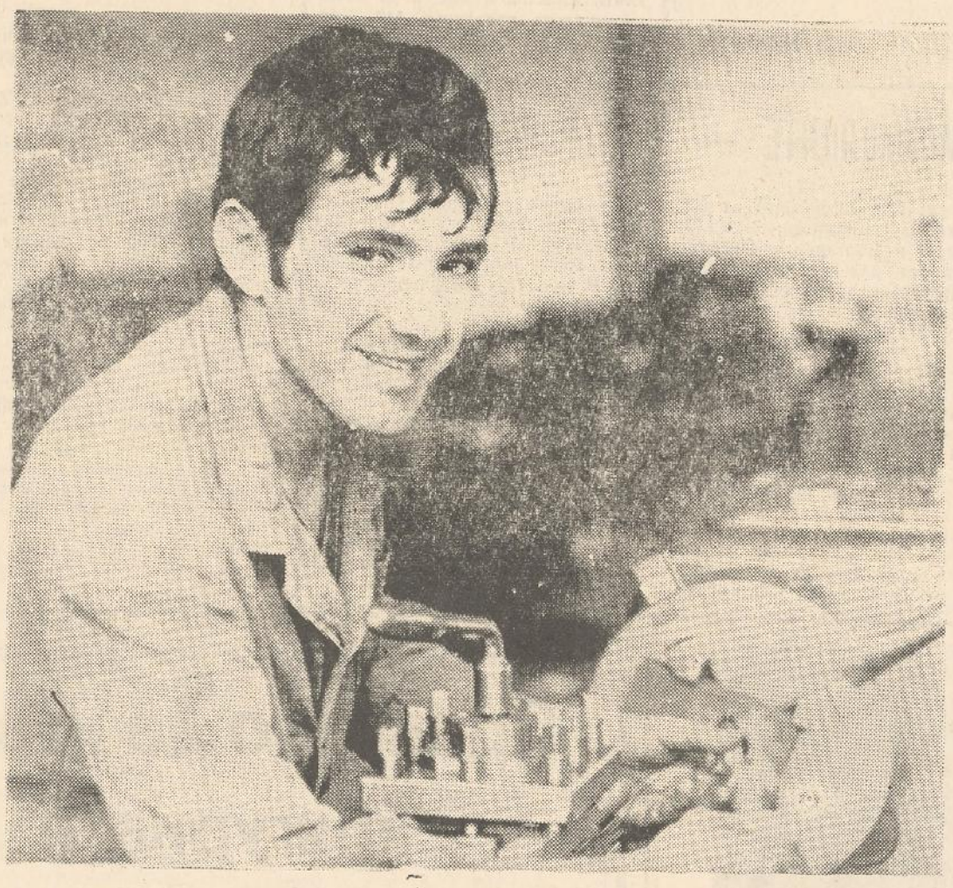
Възможно е осъденият да е нетрудоспособен. В такъв случай, след като съдът удостовери за това от документи или заключение на лекар, следва наказанието — поправителен труд без лишаване от свобода да се замени, пак от съда, с наказание „глоба до 200 лева“, или с наказание „обществено порицание“.

Ако осъденият откаже да работи и изтърпява наказанието поправителен труд без лишаване от свобода, без основателна причина, тогава съдът заменя поправителния труд с лишаване от свобода като за три дни поправителен труд се определя един ден лишаване от свобода.

Ето защо в заключение следва да се каже, че осъдените да изтърпяват наказание поправителен труд без лишаване от свобода по време изтърпява не на това наказание се намират в трудоводоговорни отношения с държавното учреждение, предприятие, кооперация или обществена организация, където изтърпяват същото, като времето, през което изтърпяват наказанието, не им се зачита за трудов стаж въобще.

Людмил НЕВСКИ,
окръжен съдия

Младият партиен член Стоян Ташев работи като стругар в инструменталния цех на ЗММ. През последното тримесечие той е удостоен със званието „Удар ник“.

Координатите на дружбата

Дружбата между машиностроителния завод „Стомана“ и завода за трансформаторни подстанции в град Хмелницки датира само от три години. Но този малък период от време вече дава своите богати плодове. Връзките между двете братски предприятия укрепват с всеки изминат ден, търсят се и се намират нови проявления на дружбата, обменя се положителен опит в работата.

Едно от интересните мероприятия, осъществявани между двете предприятия, е обменът на деца на работници и служители за почивка. Вече от две години всяко лято 20 деца от завода за трансформаторни подстанции пристигат в България, посрещнати радушно и топло от работниците на МЗ „Стомана“. След пристигането си те разглеждат завода, забележителностите на града и окръга. Отделя се и време за развеждането им из нашата страна, за да се запознаят с исторически места и красотите на България, след което децата заминават за гр. Балчик, където край лазурното Черно море прекарват две седмици. През това време работници и ръководители от завода ги посещават често, носят им плодове и зеленчуци, подаръци.

Децата на работниците и служителите от МЗ „Стомана“ почиват в двореца на пионерите край град Хмелницки. Завърналите се пионери от там просто не намират думи да изкажат своето задоволство от посрещането, от вниманието, което им се оказва през цялото време, от съвместно прекараните дни със съветските пионери. Това интересно начинание ще продължава и занапред.

Ръководството на МЗ „Стомана“ се ползува и от богатия опит на братския завод. Директорът на завода инженер Дими тър Димитров, инженер Борис Данев и Велико Неделчев са посетили завода за трансформаторни подстанции в гр. Хмелницки и са се интересували от внедряването на научната организация на труда. Групата се запознала с първите стъпки от въвеждането на НОТ, какви мероприятия са осъществени, какъв е икономическият ефект и други въпроси. Запознали са се също така с битовото и социалното устройване на работниците. След завръщането на групата са направени първите стъпки за въвеждането на някои от елементите на научната организация на труда.

Сега се очаква посещение от шест души ръководители и работници от съветския завод за обмяна на опит по партийно-политическата и организационната работа. Взаимните гостувания и посещения между работниците от двата завода ще укрепят още повече дружеските връзки, ще заздравят основите на българо-съветската дружба.

Али РИЗОВ

Неговите завети се изпълняват в ГДР

Проф. д-р Гюнтер ХОРЦШАНСКИ,
Институт по марксизъм-ленинизъм при ЦК на ГЕСП

Карл Либкнехт е роден преди 100 години, на 13 август 1871 г. в Лайпциг. Неговият баща, Вилхелм Либкнехт, приятел на Карл Маркс и Фридрих Енгелс, бе заедно с Август Бебел, основател и водач на революционната германска социалдемокрация. Така Карл Либкнехт бе наследник на най-добрите традиции на германската социалдемокрация и след затварянето на Социалдемократическата партия в блатото на опортюнизма той стана водач на германската левица, която защищаваше и продължаваше тези революционни традиции.

Както неговите бойни другари Роза Люксенбург, Франц Меринг и Клара Цеткин, Карл Либкнехт бе непоколебим борец против германския империализъм. Той възставаше срещу него и като пламенен оратор на масови събрания, и като страстен обвинител в парламента. Като адвокат той защищаваше интересите на бедните и подтиснатите. В брошури и статии той заклеймяваше агресивната външна политика и реакционната вътрешна политика на господствуващите класи в Германия. Неговото име остава завинаги свързано с революционното германско и международно младежко работническо движение, чийто съосновател бе и той. Характерно за Карл Либкнехт беше дълбоката и тясна връзка с работническата класа и другите трудещи се, от които той се учеше и за чиито права се бореше.

Решителният удар на своята борба той насочваше срещу милитаризма като „особено опасно и вредно явление на капитализма“. Той обосноваваше необходимостта от специална антимилитаристическа тактика на партията, която трябва да е насочена срещу тази „главна опора на брутална власт на капитализма“.

Карл Либкнехт прозря добре антинационалната роля на германския и чуждестранния оръжеен капитал, неговия инспириран от големи печалби стремеж към война за ново разпределение на света и разгроми националистическите фрази на оръжейните магнати и техните политически и идеологически представители. Неговата борба и борбата на неговите съратници за събарянето на властта на монополистите и за една демократична, миролюбива и социалистическа германска държава, в която работническата класа и нейните съюзници държат властта в свои ръце, от говаряше на истинските интереси, на интересите на трудовите маси.

На тези идеи останаха верни левите около Карл Либкнехт и Роза Люксенбург и по време на Първата световна война въпреки силната вълна от шовинистични подстрекателства. Докато десните водачи на социалдемокрацията преминаха на страната на „тяхната“ буржоазия, предадоха интересите на работническата класа и доведоха по този начин до разцеплението на работническото движение, левицата в Германия водеше революционна класова борба против империалистическата война, против социалшовинистическите водачи на социалдемокрацията и профсъюзите.

Казаното от Карл Либкнехт „не“ през декември 1914 г. по въпроса за военните кредити и неговият лозунг „главният враг се намира в собствената ни страна“ се превърнаха в сигнал, който намери широк отзвук. Въпреки че бе повикан на военна служба, въпреки арестуването му след смелата му реч на антивоенния митинг в Берлин на 1 май 1916 година, той продължи своята борба. Той използуваше съдебните заседания, за да разобличава империалистическия характер на войната. Със своите тайни бележки и записки, изпращани от затвора, той даваше на групата „Спартак“ указания за нейната тактика, агитация и пропаганда. В тази борба против главния враг на германския народ, германския империализъм и милитаризъм, германската левица все повече се доближаваше до ленинизма. Нейното влияние всред германския пролетариат нарастваше и революционното антивоенно движение постепенно се засилваше.

Решителен тласък тя получи от Великата октомврийска социалистическа революция. Карл Либкнехт възторжено приветствува победата на работниците и селяните в Русия, той застана безрезервно на страната на съветската власт и диктатурата на пролетариата и апелира към световния пролетариат да не допусне „да бъде ликвидирано от нището на социалистическата революция, ако не желае да бъде свидетел на изчезването на собствените си надежди и сили“.

Тогава бяха положени основите на тясната дружба, която днес свързва ГДР и СССР и техните марксистко-ленински партии. В своето приветствено писмо до VI Всерусийски конгрес на съветите от 6 ноември 1918 г. Карл Либкнехт нарече Руската съветска република авангард на международното работническо движение и заяви:

„Ние приветствуваме Съветска Русия в деня на нейния триумф и се заклеваме да впрегнем всичките си сили за разрешаването на историческите задачи на германския пролетариат, за унищожаването на германската класова държава и за изграждането на социалистическа република Германия“.

Това бе целта, за която левите в Германия се бореха по време на Ноемврийската революция през 1918 година. Тогава германският империализъм, опрян на десните социалдемократически водачи, успя още веднъж да наложи своето господство. Но в огъня на тази революция германската левица най-сетне извлече поуките от подлото предателство на десните социалдемократи, основа КПГ (Комунистическата партия на Германия) и създаде по този начин предпоставките за всички покъсни успехи на германското работническо движение. Основаването на КПГ бе същевременно венец на жизненото дело на Карл Либкнехт. Подкупените наемници на германския монополистически капитал успяха да убият на 15 януари 1919 година Карл Либкнехт и Роза Люксенбург, но тяхната борба не бе напразна.

В ГДР завинаги бе отнета властта на германския империализъм и милитаризъм. Под ръководството на обединената работническа класа и нейната партия, ГЕСП, тук израсна една социалистическа държава, за която благоденствието на народа е върховна повеля. Осмият конгрес на ГЕСП демонстрира нагледно, че в социалистическата ГДР заветът на големия борец на германската работническа класа се изпълнява с чест. Изградена се развито социалистическо общество като неразривна съставна част от социалистическата общност и в нерушима дружба със Съветския съюз.

ДЕЙСТВЕНА ПОЛИТИЧЕСКА АГИТАЦИЯ

Въпросът за навременна, естетически издържана и богата на факти нагледна агитация като форма на политическата агитация, не е подценен в стопанството в Гутракан. В дейността си в тази насока партийният секретар Киро Минчев получаваше добра помощ от страна на художника Иван Стоянов — комсомолец с възможности и желание за работа.

По време на тазгодишната лятна кампания, още преди започването на жътвата, във всяко съставно на кооператива село бе изграден агитационен пункт. В цифри са дадени плановите показатели и обещанията, окачени на видни места в стопанските дворове и на други места в града и селата.

Във връзка с 80-годишнината от основаването на БКП бяха изработени портрети на Д. Благоев, Г. Димитров и на други видни нейни дейци. Те бяха поставени по канцелярии, стаи на гледачите, агитпунктове и други. Направени бяха хубави лозунги на плат във връзка с посещението на група кооператори на тържествата на връх „Бузлуджа“.

По време на жътвата, под ръководството на Киро Минчев, се издаваха мълнии и тревоги, които с интерес се очакваха от всички.

В работата по нагледната агитация е характерна периодичността — лозунги и други материали с временно предназначение се подменят редовно.

Дело на художника Иван Стоянов са преходните червени знамена, връчвани на първенците в съревнованието.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Наближава четвъртият национален преглед за техническо и научно творчество на младежта. Все повече расте и напрежението на творческите колективи, които ще вземат участие в него.

НА СНИМКАТА: Участниците в школата по радиоелектроника и автоматика в ТМТ „В. Комаров“ работят усърдно над моделите на обучаващите машини.

Строителството — под шефството на в. „Силистренска трибуна“

Темповете на строителните работи изостават

Грандиозната програма за развитие на народното стопанство, за повишаване жизнения уровен на цялото наше общество постави отговорни задачи пред строителите. Усилията от техния труд дават все по-богати плодове в нашия окръг, но все още посигнатото не задоволява.

Строително управление — Силистра приключи полугодието на тази година, като отчете 100,9 на сто изпълнение на строително-монтажните работи, за които е главен изпълнител. Планът, кой то следваше да се изпълни със собствени сили, достигна 102,2 на сто. Това обаче е далеч недостатъчно, тъй като спрямо общата годишна програма за строителство през 1971 г. постигнато то представлява едва 45,07 на сто. Не са изпълнени запланувани те показатели за производителността на труда от един работник. Все още е незадоволителна организацията на строителните работи, което в крайна сметка дава недобро отражение върху общите резултати. Допуска се осъществяването на обекти с неоткрито финансиране, много строителни площадки стоят неуредени. Такива са обектите „Аврора — 5“, Териториалното-изчислителният център и детските ясли в Силистра. Полугодието приключи, а тъкачният цех към промкомбинат „Текстил“ — Силистра не е предаден в редовна експлоатация, въпреки че в него тъкачните станове вече работят и дават редовна продукция. Останаха непредадени физкултурните салони в Главиница и Паисиево, които също бяха пускови обекти до края на юни.

Строителното промишлено предприятие приключи шестме сечието на годината с добри постижения. Планът за общата промишлена продукция бе изпълнен 121 на сто, а производителността на един работник достигна 119 на сто. Преизпълнен е планът за печалбата със 119 на сто. Тези хубави успехи обаче намаляха през юли вместо да се затвърдят и увеличат. Стопи се известна част от аванса, с което изпълнението за седмия месец спадна на 102 на сто. В предприятието не е добре обмислена организацията по подготовката на кофражните форми за ж п елементи. Пуснат е в отпуск единият от дърводелците, въпреки че повечето от кофражните работи са оставени за изпълняване през август. Това показва, че не е помислено добре по този въпрос, не е разчетено правилно времето за тази важна дейност, която до голяма степен ще затрудни колектива в изпълнението на производствената му програма.

Няма да е прибързано, ако се напомни на СУ и СПП — Силистра, че трябва отсега да набележат мероприятия за зимната подготовка и най-вече за набавянето на баластра. Драгажният флот още не е получил необходимите заявки, по които да достави нужния строителен материал. Всяко закъснение ще затрудни впоследствие работниците на драгата и ще попречи за изпълнението на строителните планове.

През май тази година Окръжно пътно управление приключи с неизпълнение на плана от 60 000 лева, но ръководството и колективът взеха мерки навреме да се преодолеят съществуващите организационни слабости. В резултат на това планът за полугодието по обем бе изпълнен 114 на сто. Преизпълнена е програмата за производителността на труда, набелязани са ефективни мероприятия за изпълнение на годишните задания. Особено внимание се отделя на качествените показатели в строителството на новите пътища и поддържането на старите такива. Добра последица от това е изпълнението на плана за юли, което дава основание да се мисли, че добрите постижения ще бъдат запазени и увеличени занапред.

Елмонтажната група отчете за петмесечието изоставане с 48 000 лева. Тук не бяха потърсени действени форми за преодоляване на слабостите в организацията на елмонтажните работи, вследствие на което планът за седеммесечието бе изпълнен едва 89 на сто. Изоставането нарасна на 50 000 лева, с което твърде много се увеличава програмата за август, когато ще трябва да се осъществи изпълнение от 183 000 лева. Трудно е да се повярва, че такъв план ще бъде реализиран, като се има предвид, че от заплануваните 129 000 лева за юли са отчетени само 91 000 лева. Основните причини за тази нерадостна картина трябва да се търсят преди всичко в неправилната организация на труда, разстановката на хората и материалите. Твърде много внимание бе отделено за ремонт и услуги, а лимитните обекти изостанаха, откъдето идва и неизпълнението на основната производствена програма.

С незадоволителни резултати приключи полугодието СД „Благоустройствени строежи“. Сериозно отражение за неизпълнението на шестмесечната производствена програма дадоха късното подсигуряване на лимитни средства и забавеното финансиране на обектите, което от своя страна доведе до изоставане асфалтирането на заплануваните улици в града. Изпълнението на плана по обем за юли е 90 на сто. За седемте месеца на годината то е 96,80 на сто, но трябва през август и септември да се направи всичко необходимо за преодоляването на тази граница. Нужно е дирекцията да набележи незабавно мерки главните градски обекти — каналът, разширението на ул. „Н. Й. Вапцаров“ и стадионът — да бъдат завършени в навечерието на 9 септември. Особено внимание следва да се обърне на ритмичното снабдяване със строителни материали, както и на правилното използуване на наличната механизация. В никакъв случай не бива да се допуска, както досега, да остават бригади, които да не изпълняват ежедневните си задачи. Особено трябва да се наблегне върху качеството на извършваните работи и окончателно да се реши през август въпросът с доставката на битум и цимент.

Изтъкнатите несполуки в областта на строителството в края на полугодието и през юли сочат, че все още има какво да се върши за тяхното окончателно отстраняване. Наближава Денят на свободата, в който трудовите колективи рапортуват пред партията и народа за постигнатите успехи в труда. От правилната организация на строително-монтажните работи зависи дали строителите ще се наредят в редиците на челниците в окръга, дали ще отчетат постигнати успехи и ще кракат с открити чела в празничната манифестация. Изпълнението на широката строителна програма в нашата страна е не само въпрос на чест, това е преди всичко основен дълг на строителите, който следва достойно да се изпълни. Строителните колективи трябва да извършат всичко, което е необходимо, за да се поздравят с добри резултати и изпълнени планове в навечерието на Девети септември и края на годината.

Ат. ДИМИТРАНОВ

Др. ПАНОВ

Икономиите на суровини и материали — постоянна задача

Партийното и административното ръководства на ТПК „Дунав“ обръщат сериозно внимание на икономиите на суровини и материали. Началото на борбата за икономии се поставя още в първите дни от новата производствена година.

И тази година това бе извършено в предвидените срокове. Масовата и агитационната работа сред работниците за икономисването на повече материали и суровини също не се подценява. Предвидените материални стимули оказват голямо влияние за реализирането на икономии. Така например само за първото полугодие на тази година четири човека са получили над 270 лева премии за направените от тях икономии.

Главният фактор, от който зависи реализирането на икономии, това е умението, майсторството и квалификацията на кроячите при облеклата и обувките. Сръчните ръце на Никола Михайлов, Златка Добрева и други кроячи вършат истинско чудо. Само за първите шест месеца обущарите са икономисали 276 килограма естествен, изкуствен и гумен гьон на стойност 1 120 лева. А цехът за облекло с отговорник на кроячния участък Никола Михайлов за първото полугодие на тази година отчита икономия от суровини и материали на стойност над 4 500 лева.

Всеки работник, всеки началник-цех, всеки отговорник на участък в ТПК „Дунав“ имат ясното съзнание, че с всеки килограм или метър икономисан материал дават своя принос в увеличаването на производството, обогатяването на асортимента, икономическото укрепване на предприятието. За това говори фактът, че икономии се реализират даже от спомагателни материали. Пести се вяко парче гьон, всеки метър плат и конци, които накрая се превръщат в красиви облекла, обувки и други, предназначени за вътрешния и външния пазар.

Обединените усилия на работниците от ТПК „Дунав“ в борбата за икономии на суровини и материали ще окаже положително въздействие за изпълнението и преизпълнението на производствените планове на предприятието.

Димитър АНГЕЛОВ

В помощ на кооператорите от звеното на Али Раимов от ТКЗС — с. Листец в беритбата и низането на тютюн са дошли много ученици. Те са старателни и хората са доволни от работата им.

Снимка: Методи КОСТОВ

Успехите в животновъдството — успехи трайни

* „ПОСТИГНАТОТО В ГОВЕДОВЪДСТВОТО И ПТИЦЕВЪДСТВОТО ДАЛЕЧ НАДВИШАВА ЗАПЛАНУВАНОТО“

* РАБОТАТА НА СПЕЦИАЛИСТИТЕ — РАБОТА С ХОРАТА

* КОМУНИСТИТЕ — НАЧЕЛО

„ИЗТЕЧЕ първото шестмесечие, отчетени бяха резултатите, набелязани бяха нови мерки за преодоляване на същест вуващите слабости“ — чета в една информация на управителния съвет на ТКЗС — с. Малък Преславец. Но това е твърде лаконичен израз, за да ми разкрие напрежението, с което е свързано ежедневието на животновъдите. Техният труд е благороден, техният живот — динамичен, тяхната воля — твърда. „Те са, които пълнят гюмовете с дъхаво прясно мляко и касите с яйца“ — с гордост споделя председателят на стопанството Стоян Терзиев. Той има право: без едно добре развито животновъдство стопанството ще изостане.

„Постигнатото в говедовъдството и птицевъдството далеч надвишава плануваното“ — разсъждава върху някаква свод ка на секретаря на общинския партиен комитет Руси Маринов. Тя се отнася за първото шестмесечие на тази година. Но нека надничнем в изписаните цифри и ние и се опитаме да ги анализираме. Планът за кравето мляко, изразен в стокова продукция, е преизпълнен с 38 т, за овчето мляко в маслен градус с 1 на сто. Стопроцентово са изпълнени плановете за яйцата и месото към държавата. На пръв поглед не се е случило нищо особено. Но ако сравняваме плановете в животновъдството за тази и миналата година, за тази година те са далеч по-напрегнати. Планът за кравето мляко в стокова продукция е нараснал от 400 на 590 т, за яйцата от 700 000 на 1 200 000 броя. А земята, хората, условията са все още същите, те не са се променили. Зад този успех за полугодието се крие доблестният и самоотвержен труд на животновъдите, чиято съдба по думите на председателя на стопанството, е неделимо свързана с остротата на проблемите в този отрасъл. Неминуемо стигаме до извода, че както механизаторите на полето, така и животновъдите във фермите, са основна група работници, без които е немислимо правилното развитие на кооперативното стопанство. Затова както за механизаторите, така и за животновъдите се полагат добри грижи от страна на партийното и стопанското ръководства при тяхното оценяване и удовлетворяване.

Продуктивните крави са 250 и са настанени в 4 обора. На един гледач се падат 25 крави. Доилните процеси са механизирани. Механизирано е и родилното отделение. Нещо особено да е направено тук по отношение на механизацията — няма. Равнището й е такова, каквото беше преди 4-5 години. Кое тогава води до резултатност в работата на десетте доячи? В говедовъдството отдават своя труд комунистите Христо Минчев, Димитър Ничев, Петър Русанов, Тодор Игнатов. Изградена е партийна група, в която освен споменатите комунисти членува и главният зоотехник на стопанството Димитричка Лазарова. На вниманието на групата стоят всички въпроси, отнасящи се до производството. Възникнат трудности — партийната група ги обсъжда, излиза с обосновани предложения за преодоляването им пред управителния съвет на ТКЗС. Ако той се забави с разглеждането им, тя отнася въпроса в общинския партиен комитет. На нейни сбирки са обсъдени въпросите за трудовата дисциплина на доячите, за спазване на зоотехническите изисквания от тях, за възпитанието им. Партийната група, според изявленията на Руси Маринов, е онзи малък център, около който се завърта цялостната дейност на колектива.

Разбира се, за да се получи този голям ръст в изпълнението на плана за кравето мляко, не е причината само в активната работа на партийната група. Тези високи резултати се дължат и на въведеното трикратно доене на кравите, на редовното снабдяване на животните с тревни и концентрирани фуражи, на правилното използуване на материалните стимули и на работата на специалистите, която по същество е работа с хората. В края на всеки месец те правят анализ на изпълнението на плановете от всеки дояч, систематично изнасят лекции пред животновъдите, на място наблюдават и следят за тяхната работа, познават отблизо слабите места в нея и им оказват конкретна помощ, когато се наложи. А в съревнованието възможност за общуване с доячите винаги съществува, стига да я търсиш и съзнаваш необходимостта й. Подготвят се данните за месеца — специалистите ги грабват и разясняват пред доячите, обменят опита на най-добрите, заостряйки вниманието им върху това, което според тях е най-важно. По този начин бе обменен опитът на дояча Христо Минчев. Прекарал дванадесет години в говедовъдството, той е постоянен първенец в съревнованието.

Планът за яйцата за първото шестмесечие е 510 000 броя. А кокошките-носачки са 4 500 и трудно биха могли да го изпълнят. Затова освен тях се отглеждат и още 6 000 ярки. От кокошките-носачки и ярките стопанството получава днев но по 8 562 яйца.

Птиците са съсредоточени в с. Малък Преславец и за тях се грижат 6 птицегледачки, две от които (Донка Атанасова и Николинка Петкова) са членки на ДКМС и са изпратени тук с комсомолско поръчение. Птицегледачките са обещали да изпълнят годишния си план за яйцата до края на месец октомври. Ярките се отглеждат при лагерни условия край езерото до реката, които улесняват правилното им развитие и ускоряват яйценосенето. Освен светлите помещения, хубавия въздух и водата, на ярките се осигуряват редовно смески и други компоненти в храната. Намиращо се под ръководството на Никола Бабаяшев, който отговаря и за рибовъдството и пчеларството, птицевъдството се движи напред и оправдава надеждите на управителния съвет на ТКЗС.

Животновъдството като проблем занимава непрекъснато и общинския партиен комитет. Периодически той изслушва оценки и информации за резултатите от изпълнението на плановете в отделните въдства, за състоянието на механизацията в него, за мястото и ролята на комунистите. В бюлетина, който комитетът издава, намират отражение проявите и опитът на първенците. В клуба на механизатора, открит в стопанския двор и използуван редовно от животновъдите за провеждане различни мероприятия, е поставена диаграма, в която ежедневно се нанасят срещу името на всеки дояч резултатите от надоеното краве мляко. На всеки три месеца се провежда „Вечер на животновъда“. По местната радиоуредба се изнасят поздравителни концерти за първенците-животновъди.

Трайните успехи в животновъдството в с. Малък Преславец са една обективна реалност. Те радват, но и задължават ръководството на стопанството в бъдещите му планове за развитието на животновъдството. Критерий трябва да бъде — максималното използуване на съществуващите условия и съобразяването им с големите задачи, които постави пред животновъдството през шестата петилетка Десетият конгрес на Българската комунистическа партия.

Никола НАНЕВ

Случната кампания е към своя край

Овчарите от с. Господиново тази година преизпълниха плана за приплодите при овцете. От 600 овце те добиха 750 агнета. Затова и през започналата сега случна кампания овчарите Добри Станев, Велико Николов, Петко Киров и други те не се отделят от стадата. Те са обещали през следващия период на агнилната кампания да получат още повече агнета и преизпълнят плановете си за млякото и вълната. Вече са заплодени над 400 овце. Случната кампания в това стопанство е към своя край.

Христо ВАСИЛЕВ

Шивачката Петранка Петрова от цеха за кукли на промкомбинат „Камъшит“ е удостоена за второто тримесечие на тази година със званието качественичка. Тя редовно изпълнява трудовите си норми 130 на сто.

ДАТ „Автостопанство пътнически превози“ — гр. Силистра

търси да назначи монтьори за бригада леки коли — 6 от IV до VII разряд и монтьори за бригада автобуси — 8 от IV до VII разряд.

Справки: Личен състав, телефон 26-23.

ОТ АВТОСТОПАНСТВОТО

Граждани и гости на Силистра и окръга!

ВЪЗПОЛЗУВАЙТЕ СЕ ОТ УДОБСТВОТО, КОЕТО ВИ ПРЕДЛАГА ДСО БЪЛГАРСКА ГРАЖДАНСКА АВИАЦИЯ — „БАЛКАН“!

Бързо и комфортно пътуване със самолетите на „Балкан“.

Само за 1.10 часа Вие можете да изминете разстоянието, което се изминава с други превозни средства за 10-12 часа, при това напълно бодри и работоспособни.

Линията се поддържа от самолетите „ИЛ—14“ при следното разписание:

ИЗЛИТАНЕ ОТ СОФИЯ — 6.20 ч. КАЦАНЕ В СИЛИСТРА — 7.30 ч.

ИЗЛИТАНЕ ОТ СИЛИСТРА — 8.10 ч. КАЦАНЕ В СОФИЯ — 9.20 ч.

Приемат се също така и КОЛЕТНИ ПРАТКИ с габаритни размери: 150—70 см.

Граждани, възползувайте се от удобствата, които Ви предлага „БГА — БАЛКАН“ — Силистра.

За справки се отнасяйте на телефони: 21-27 и 51-61.

Служителите от аерогара Силистра Ви пожелават приятно пътуване!

ВАЖНО

Не забравяйте да се обадите на телефон 31-71. Вие ще получите услуга за ремонт на всички видове елдомакинскн уреди — ХЛАДИЛНИЦИ, ПЕРАЛНИ, ПРАХОСМУКАЧКИ, ЕЛ. БОЙЛЕРИ, ЕЛ. ПЕЧКИ, КОТЛОНИ, ЮТИИ и други. Разполагаме със СЕРВИЗНИ КОЛИ, които обхождат домовете със специалисти, ИЗВЪРШВАЩИ РЕМОНТ НА МЯСТО.

ГРАЖДАНИ,

ползвайте БЪРЗИТЕ И КАЧЕСТВЕНИ УСЛУГИ на цех „Ел. дом. уреди“ при ПРОМКОМБИНАТ „ДРЪСТЪР“ — СИЛИСТРА.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

Укрепва дейността на „Трансспед“

В стопанското развитие на страната тясно място в работата на отрасъла транспорт продължава да бъде координирането и синхронизирането дейността на транспорта, от една страна, и товародателите, от друга страна. През последните години наред с нарастването на обществения транспорт се усъвършенствуваха и подобриха отношенията и връзките на товародателите с транспортните организации — ДАТ, БДЖ, водния и въздушен транспорт. Досегашната роля на спедиторската дейност в транспорта бе насочена предимно към окрупняването на работната ръка, към постоянната тенденция товародателите да бъдат освободени от грижата за експедиране и транспортиране на собствените си товари. В много случаи досегашната работа на транспорта създаваше допълнителни затруднения и грижи не от характера на конкретната дейност на предприятието или организацията. Стигна се до състояние постепенно да се увеличава броят на ведомствените автомобили и допълнителните непроизводствени разходи в предприятията. Желанието на всички товародатели и товаополучатели е преди всичко транспортният процес, заедно със спедиционната дейност, да се извършва от специализираните за тази цел транспортни и спедиционни предприятия.

В порядъка на тези основни моменти от дейността на транспорта от 1 януари тази година се обособи и специализира ново обединение „Трансспед“ от системата на Министерството на транспорта, което има за задача да обслужва единната транспортна система в страната и товародателите и товаополучателите с оглед да се създадат най-рационални транспортно-икономически връзки при задоволяване потребностите на народното стопанство от вътрешни и международни превози. В своята дейност държавното стопанско обединение „Трансспед“ съчетава интересите на стопанските организации — товародатели и товаополучатели — и на транспортните организации в интерес на народното стопанство.

Тази година от 1 август влязоха в сила „Правила за работа на ДСО „Трансспед“ с транспортните организации и клиентите-товародатели и товаополучатели“, утвърдени с 290 Разпореждане на КСК от 16 юни 1971 г. („Държавен вестник“, бр. 52), както и одобрената от Министерството на транспорта „Инструкция“ за приложението на горните правила, имащи за цел да настъпи коренен прелом в работата по тези нормативни документи. Спедиционната дейност се отделя напълно от транспорта, като на транспортната организация се предоставя да извършва това, за което е създадена. Страна по превозния договор е вече не собственикът на товара, а новата организация на ДСО „Трансспед“. Товародателят има единствената задача да подготви товара и да има готовност да го предаде чрез определените за това образци-документи. Интересите на товародателя се обезпечават в по-нататъшния транспортен процес от органите на ДСО „Трансспед“, за което, разбира се, тази дейност предварително се обвързва посредством сключени договори. Създава се вече качествено нова работа, при която товародателите и товаополучателите са улеснени до такава степен, че вече не се занимават с транспортните организации ДАТ, БДЖ и др.

Разбира се, за изясняването на цялата тази дейност следва да се познават „Правилата“ и „Инструкцията“ за приложението им както от органите на „Трансспед“, така и от транспортните организации, товародателите и товаополучателите. По този въпрос предстоят срещи за указания с горните заинтересовани страни.

В тази посредническа и координационна дейност на „Трансспед“ важна роля има да играе и ОНС посредством комисията по транспорта и отдел „Транспорт“, които ще осигуряват по държавна линия задълженията при товаренето, разтоварването и развозването на товарите.

Г. СИМЕОНОВ,
инспектор в отд. „Транспорт“ — ОНС

КОНКУРС „ВЕРНИ И ПРЕДАНИ НА ПАРТИЯТА И НАРОДА“

С ЧИСТО СЪРЦЕ

(очерк)

Дядо ми казваше, че и в гръб да погледне човека, ще разбере кой минава — хлебарят, дето цял ден е бил сред брашното, непременно ще има от него по дрехите си, обущарят ще мирише на лепило и кожи, бояджията все ще е изцапан някъде. Защото вяка професия по своему оставя следи. Може и така да е било по дядово време, не зная. Но днес — едва ли. И в гръб, и в лице да го погледнеш, няма да разбереш какво е работил цял ден. С чисти дрехи, с чисти ръце са хората. По-трудно е на ония, които трябва да са винаги с чисти сърца. Вина ги, защото такава е работата им, защото няма нищо по-страшно от това, да изцапаш душата си. А е мъчно да се запазиш, когато години наред бъркаш в утайката на един свят, която лепне и оставя петна и не се предава... Странна е тяхната професия, професията на работник от милицията. Има в нея нещо от учителската. И нещо от лекарската. И нещо съвсем специфично, съвсем тяхно. Тези хора лекуват и учат, и промиват наслоеното от години, докато блесне дъното на всичко златното зърно на човека. Оня, за когото говорят и пишат с главни букви. Но дотогава минава много време, иска се много труд. Иска се една голяма обич, обич към всички, дори към тези, които са забравили да обичат, вяра и в онези, които сами не вярват, не вярват и на себе си...

Когато обущарят завърши работата си и за последен път изтрие с ръкав новите обувки, той може да ги постави на витрината, за да ги гледат хората.

Когато хлебарят извади от фурната димящия хляб, той го предлага пак на хората.

Те са лишени от тази възможност. Плодовете на техния труд са заключени в дебелите папки някъде в огнеупорните шкафове на хранилищата, скрити от очите на хората. Едва ли някой от онези, които биват довеждани при тях, е с добри чувства. Дори благодарността, за която толкова се говори и пише, много често ги отминава. Хората не обичат да се чувствуват задължени. А много често и не разбират... А те също са хора. Обикновени хора. Съвсем обикновени хора под пагоните.

На неговите пагони сега има две големи звездички — подполковник. Но пътят му е започнал от самото начало, от ниското, за да мине по всички стъпала на службата и да стигне до днешния ден, когато зад гърба му са останали двадесет години оперативна служба в МВР.

Никола Стефанов Георгиев. Човекът с малко уморено лице, запазил сърцето си чисто двадесет години. Човекът с ремсова и партийна закалка, взел участие в почти всички акции на народната власт в Силистренски окръг.

Човешката нечистота не е като тая от улицата — сложиш ръце под чешмата и готово. Нея трябва да я преглътнеш, да я надживееш, да я унищожиш не със сила, а със сърцето си. И тя дори и тогава още дълго ще горчи и тежи в тебе, ще подкопава вярата ти в хората. А ти трябва да я пазиш, тая вяра, да пазиш да не я загубиш заради един или двама от онези, които са способни да я отровят.

Този човек е успял да опази сърцето и вярата си в хората. Той е роден преди четиридесет и пет години и е представител на онова поколение, което изнесе на плещите си не само огъня на битката, но и трудностите на първите стъпки, тежестта на строителството, недоимъка.

Започнал работата си като секретар на РМС в Дуловско. Завършил гимназия, поработил тук-там една година, заминал за казармата. Като се уволнил, предложили му работа в органите на МВР. Приел, започнал... Започнал в най-тежкото време. Трябвало да се изземва укритото от враговете оръжие. Било преди двадесет години. Обиски у кулаци, у бивши офицери, отявлени врагове. Понякога съпротива, изстрели. После това време минало. Никола Георгиев дошъл в Силистра. Но годините били неспокойни — започнало разтуряне-то на младите стопанства. И отново заедно с всички бил там, където ставало най-трудно. Със седмици не се прибирали в къщи — общото трябва да бъде спасено. И успели! Помагали им хората. Може би оттогава се е научил този човек да се опира на хората във всичко, да им вярва. И не сбъркал. Те му помагали и в най-трудната минута, с тях успявал да направи онова, което би било невъзможно да извърши сам.

Не е лесно да се говори за един от онези, които са недели ми като едно семейство, като една ръка с десетки пръсти. Сам, отделно, той не може да бъде видян в оная среда, която е само негова, в която той съществува, в която е живял толкова години. Паметта му е като огнеупорните шкафове на районното управление, чийто заместник-началник е бил — пълна със случаи от практиката му. И всеки е започвал по един и същи начин — с много тревога и напрежение — за да остави след себе си само чувството на удовлетворение и горчивия вкус на утайката.

Награди, награди, награди... Но като че ли истинската награда за този човек е самосъзнанието, онова дълбоко чувство, че и след срещата с калта е успял да остане чист, да не загуби най-светлото — вярата!

На лекари приличат тези хора. Но операциите им стават не в потъналата в бяло стая, над упоения пациент. Много и много са трудните минути в една тяхна операция. А от тях се иска същото майсторство, същото напрежение, същата чистота. Чистота, за да не стане инфекция. Чистота на ръцете, на душата, на сърцето...

Валентин ЧЕРНЕВ

Пред новата учебна година

В училище „Отец Паисий“

Още трийсетина дни ще изминат неусетно и отново училищният звънец ще събере в широкия асфалтиран двор на училище „Отец Паисий“ в Силистра малките ученици за първия учебен ден на новата учебна година. Повече от хиляда и петстотин момчета и момичета ще изпълнят въздуха с глъчка и смях, за да нахлуят след малко в пустите тихи коридори, запазили сякаш частица от слънцето на лятото, за да го подарят на децата.

Училището ще посрещне своите малки приятели подготвено. Ръководството се погрижи още в края на миналата учебна година да започне ремонт на сградата. Измазани бяха класните стаи, извършени бяха някои строителни работи. Сега мириз-мата на ново, на прясно боядисано, придава една празничност на обстановката. Подовете в четиринадесетте стаи и трите кабинета бяха стегнати, чиновете — подновени. Особени грижи бяха обърнати на кабинетите. Сега занятията по физика, химия и биология ще се водят в обстановка, за каквато преподаватели те доскоро можеха само да мечтаят. Стъпаловидно разположените маси дават отличен обзор за учениците, богатото обзавеждане позволява заниманията да преминават на високо ниво. Но особена гордост както у преподаватели, така и у учениците ще събуди новата придобивка на училище „Отец Паисий“ в Силистра. Става дума за отлично подредената езикова зала, за чието построяване и обзавеждане бяха хвърлени много грижи и средства. Но най-модерната техника, намерила приложение в тази новост не само за училище то, но и за града, дори за окръга, е гаранция за повишената успеваемост на учениците през тази година. А това е целта на всички — на преподаватели, на родители, на цялата наша общественост.

Наближава месец септември. Наближава началото на новата учебна година. Училище „Отец Паисий“ и учителите от големия сплотен и отлично подготвен учителски колектив се готвят да я посрещнат, да приемат новите си ученици сигурни и спокойни. Това ще бъде още един залог, сигурен залог за техните по-нататъшни успехи през годината.

П. КИРОВ

Слънцето бавно потапя лице във водата, а от Дунава лъха тишина и прохлада.

Пред затворени врати

Слънцето се е вдигнало вече високо и припича, но беседката пред читалището в Сребърна хвърля сянка и в нея са насядали направо на тревата десетина младежи на възраст от 12 до 20 години и блъскат мазните карти. Блъскат ги с ожесточение, което показва, че са се отдали на това занимание още рано сутринта и нямат намерение скоро да свършат. Поздравяваме се като стари познати — аз и наистина ги познавам отдавна — и това ми дава възможност да ги запитам не особено тактично нямат ли си друга работа в това „горещо“ и в пряк, и в преносен смисъл време, та са седнали отрано с картите. На което те дори не ми отговарят, защото никому не е приятно да се оправдава, още повече, че наистина би трябвало да се оправдават. Тогава искам да ми кажат поне защо не влязат в читалището, в клуба... Толкова пари бяха дадени за откриването на тоя клуб, че сега е направо глупаво да стои затворен..., а после да се оплакваме, че не сме в състояние да организираме младежта и правилния отдих на тази младеж. Тука обаче момчетата направо прихват да се смеят. И смешно е наистина — ключовете за клуба са в секретаря на комсомолската организация, или в някой от секретарите — във всеки случай вратата отдавна не е отваряна. А че вътре наистина има с какво да се занимават — и вестник да прочетат, и едни шах или табла да изиграят — в това всички са единодушни. Да, ама да седят пред затворената врата няма смисъл и така и така никой няма да отвори. Библиотекарката нещо е болна и няма кой книги да даде, читалищният отсъствува... Най-добре си е изглежда така — с картите на сянка. Защото все нещо трябва да се прави. Или е по-добре да седнат в пивницата?

Имало е преди известно време една тенис маса. Държали я в читалището. После я преместили на по-подходящо място — в... гримьорната до сцената. Но и тук вратата била отворе на само от време на време. И за да играят по-запалените, счупили един прозорец и почнали да минават през сцената. И бравата на вратата пострадала. И чистотата не била изрядна. Така че скоро подпрели масата на едната стена и заковали вратата. И останали и без тенис маса.

Затова, макар че слънцето се е вдигнало вече високо горе, момчетата са насядали в сянката на беседката пред читалището в Сребърна и блъскат картите. На хубаво място са седнали — точно пред читалището. И виновни ли са, че са спрели пред затворена врата?

Симеон КОЛЕВ

Нови книги

Нещо като нож, нещо като цвете, изобщо като нищо на света. Уилям Сароян. Изд. „Хр. Г. Данов“.

Избрани разкази и повести. (Приключенията на Лиско в гората. Приключенията на Лиско по море.) Борис Априлов. Изд. „Български писател“.

Пътешествие с Десислава. Весела повест за деца. Слав Караславов. Изд. „Народна младеж“.

Варда-а-а! Пазете се, те идат. Засега кормилото в детската градина в Калипетрово е дърве но, но утре... Утре е техният ден!

Да бъде красиво

„У човека всичко трябва да бъде красиво...“
А. П. ЧЕХОВ

Не с години, а с месеци и дни мечтят лика си селищата в Силистренски окръг. Така е и в Иширково. И тази година един от основните въпроси тук беше благоустрояването на селото. И все по-приятно става да минеш през центъра, да поседнеш на пейка в парка или край алеите по улиците. Тук всичко нещо смислено показва, че грижовни ръце бдят за всяко нещо.

Пет хиляди линейни метра улици ще бъдат шосирани тази година в Иширково. Близо половината от тях са вече готови. Отделно от това ще бъде асфалтирана централната улица, дълга два и половина километра. Тротоарът до края на тази година ще стане 1 500 квадратни метра, като има и четири и половина километра бордюри.

Младоженците от селото скоро ще бъдат заравяни — довършва се и се обзавежда новата красива ритуална зала, за която са далени 14 000 лева. В цялата обстановка за годината се извършва близо строителство за 55 000 лева, които са събрани от средствата за самообслужване.

Работейки усилено върху благоустройството на селото, ишир-ковци успешно решават въпроса с миграцията на населението, която някъде взема застрашителни размери. Та нима се живее зле в това китно село с хубави улици, чудесни сгради, водоснабдено, канализирано. Защото истина е, че у човека всичко трябва да бъде красиво...

Р. МИХАЙЛОВ

ТРУДОВИ ДЕЛНИЦИ

Нямат думи да се нахвалят стопаните от агропромишления комплекс — Ситово. Повече от сто момчета и момичета, разделени в три чети, вече седмица работят по полетата. Това е втората смяна на средношколската бригада. А онези, първите, след края на смяната отчетоха 4 хиляди лева заработка. Затова командирът на бригадата Йордан Бобев споделя, че никак не е лесно да отстояваш доброто име, създадено от предшествениците, а освен това да се стремиш и да ги надминеш. Но нищо, има време. А хората са отлични — и като работници, и като колектив. Издържат наравно с възрастните. Кой не иска след напрегнатата учебна година да се излежава сутрин до по-късничко, да се потъркаля в леглото? Но тези сто комсомолци са истински синове и дъщери на Добруджа. Сутрин слънцето още не е разпукало пламтящия си цвят, а те са вече на полето — тютюн се бере само рано, по хладина. Часовниците показват четири часа. Нищо, така трябва. А после дълго, дълго ще продължи низането под навесите в двора на стопанството. И макар, че в устата горчи и пръстите лепнат, шегите и закачките ще бъдат все така весели.

А ако не са на тютюна, ще бъдат на боба, на люцерната... Има работа за работливите. Защото стопани те им се доверяват. Защото това са техни синове и дъщери. И те са се погрижили като благодарност за работата да им осигурят отлични условия за живот. И отличната организация на работа помага на бригадирите да работят с пълни сили и да почиват с чувство за изпълнени задължения. Особено след вкусния и сит обяд.

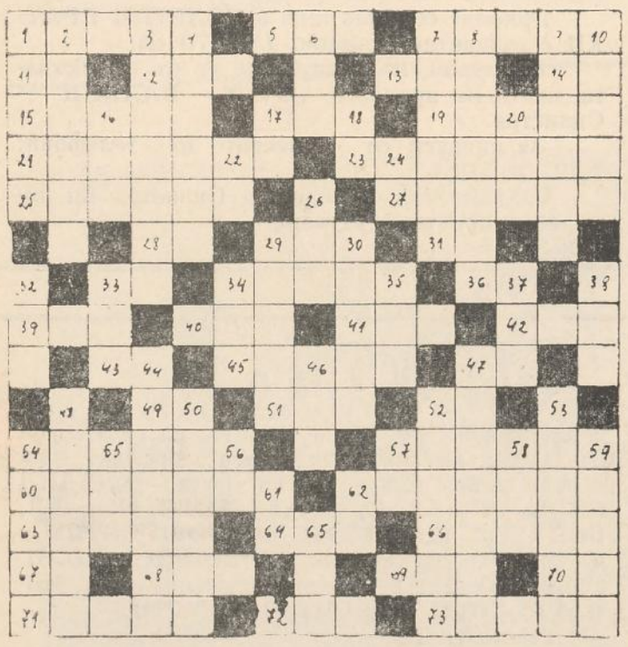
Богата и разнообразна е програмата на комсомолците. Но почиваката трябва да бъде заслужена. Сто и осемте момчета и момичета знаят това. И на полето се мъчат да бъдат наравно с първите. А техните имена са известни още от самото начало — Димо Ташков и Тошка Плугарова от първа чета, Себахат Ферадова и Мехмед Османов от втора чета. А в трета чета всички са с равни сили. И с еднаква упоритост се борят да вземат първото място. Засега това не им се удава — първа чета го държи уверено, но кой знае. Има още време и резултатът ще се види едва на края...

Доволни са от бригадирите в АПК — Ситово. А и комсомолците са доволни. Ще има с какво да се похвалят те наесен, когато се срещнат със старите училищни приятели. Защото и те са взели участие в оня труд, който ражда и дава на хората хляба.

Георги КАМЕНОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Болезнено, сънно състояние. 5. Каменарски взрив. 7. Чехословашки футболист. 11. Река в СССР. 12. Връх в Стара планина. 13. Война (славянски). 14. Музикална нота. 15. Член на скитническо чергарско племе. 17. Пътеводител за корабите. 19. Порода ловни кучета. 21. Един от континентите. 23. Пустиня в Америка. 25. Безводна земна вдлъбнатина. 27. Руски княз, учредител на първото, временно правителство в България (1878-1879). 28. Предлог. 29. Титла на английски благородник. 31. Инициалите на американската военна полиция. 33. Танцова стъпка. 34. Родопска носия. 36. Река, приток на Дунав. 39. Марка германски мотоциклети. 40. Съветски шахматист. 41. Европейска столица. 42. Ципокрило насекомо. 43. Египетско божество. 45. Скъпоценен камък. 47. Турска древна монета. 49. Марка съветски изстребители. 51. Метална свръзка. 52. Породист кон (тур.) 54. Столицата на Филипините. 57. Произведение на Пушкин. 60. Казашки предводители. 62. Ферментразграждащ белтъчините. 63. Индийски владетел. 64. Вид сребърен елен. 66. Вид леко, червено вино. 67. Математическо число. 68. Субтропичен цитрусов плод. 69. Речна риба. 70. Съединителна частица. 71. Течен метал, с много голямо относително тегло. 72. Южнокорейска разменна единица. 73. Мишена.

ОТВЕСНО: 1. Лековита билка. 2. Османски турчин. 3. Глинен, музикален инструмент. 4. Най-милото ни. 6. Южноамерикански папагали. 7. Съвременно бойно средство. 8. Малка, самодвижеща се платформа (мн. ч.) 9. Бразилски футболист. 10. Свещената книга на мюсюлманите. 16. Метал. 17. Музикална нота. 18. Лодката на Тор Хаердал. 20. Част от името на нашия авионом пания. 22. Математическо число. 24. Марка родни телефони. 26. Партия игра на тенис. 29. Стълб. 30. Столицата на Мароко. 32. Френски град. 33. Хищен бозайник. 34. Латвийска разменна единица. 35. Решаващата карта при хазартни игри. 37. Корабна мачта. 38. Езеро в Турция. 44. Лодка за морски риболов. 46. Разкошно увеселение. 47. Древноримски игри. 48. Малоазиатско племе. 50. Родопски масив. 52. Органично вещество, от което се получават бои. 53. Посещение. 54. Циркова площадка. 55. Герой на Ж. Верн от книгата му „Тайнственият остров“. 57. Известен немски физик. 58. Неуместна постъпка, глупост. 59. Френски публицист. 61. Модел съветски самолет. 62. Римска древна монета. 65. Анатомичен орган.

В. КОСТОВ

Сериозният

Известният френски комик Луи дьо Фюнес има намерение да премине вече към сериозни роли. Той е заявил, че му е станало скучно да се появява на екрана само като персонаж от комедийни филми, в комедийно амплоа, и да се повтаря във всеки филм.

— Необходимо ми е да си поема въздух — е заявил големият комик, — защото аз подписвам твърде много контракти. В такъв ритъм, аз вече разбрах това, е невъзможно да се снима човек.

Ще успее ли артистът да осъществи своите намерения? Та още не е успял да слезе от екрана филмът „Полицаят се разхожда“, за който популярният артист е получил премията на името на Картелини, присъждана за най-добрата комедийна роля на годината, а вече е готов поредният сценарий от тази киносерия, разказващ за смешните похождения на несполучилия полицай.

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 12. VIII
10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 „Соколова нива“—ТВ драматизация, 11.05 „Благоприятни перспективи“, филм, 11.20 Атлас — Сирия, 12.00 Информационен дневник, 17.00 Европейско първенство по лека атлетика — предаване от Хелзинки, 18.00 Новини, 18.10 Европейско първенство по лека атлетика, 19.00 „В света на животните“ — „Голяма та авантюра на малките животни“ — V епизод, 19.15 Реклами, 19.25 „Прогрес“ „Тайната се разгадава“ — филм за наследствеността, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Семена в браздите“ — „Обзор“, 20.35 „Международен фолклорен фестивал — Бургас“, 21.15 „Мигове“ — „Съзаклятниците на Раковишкия манастир“, 21.45 „Несъстоялото се интервю“ — филм, 22.35 Новини, 22.55 Европейско първенство по лека атлетика — видеозапис.
ПЕТЪК, 13. VIII
10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 „За вас, донаборници“ — „Другарю сержант“, 11.00 „Мигове“, 11.30 Мелодия на месеца, 11.35 „От Бузлуджа се вижда надалече“ — поетичн на композиция, 11.50 Музика от Брамс — Прокофиев. 12.00 Информационен дневник, 17.00 Европейско първенство по лека атлетика — предаване от Хелзинки.
ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
СЪБОТА, 14. VIII
10.40 Новини, 10.45 За красиво и хармонично тяло, 10.50 За децата: „Лято“ — повторение, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 17.00 Европейско първенство по лека атлетика — предаване от Хелзинки, 18.30 Новини, 18.35 За студентите: „Студентско лято“, 19.00 Панорама, 19.30 „Международен фолклорен фестивал — Бургас“, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 „Пан Володийовски“—полски игрален филм — I серия, 21.50 Усмивки от старите ленти, 22.00 Интервизия: „Вечерни мелодии“ — предаване от Москва, 22.45 Новини, 23.05 Странници из комични опери, 23.30 Европейско първенство по лека атлетика.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 87 (1863) | Силистра, събота, 14 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

Преходни червени знамена за първенците

В чест на Десетия партиен конгрес колективът на ДП Окръжно управление на съобщенията — Силистра получи юбилейното Червено знаме на Министерството на съобщенията и ЦК на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията. Високата награда вдъхнови още повече работници те и служителите за всеотдаен труд, който отново се увенча с прекрасна победа — за второто тримесечие на тази година пощенци получават преходното червено знаме на Министерството на информацията и съобщенията и ЦК на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията.

По този случай снощи в салона на ОС на профсъюзите в Силистра се състоя тържествено събрание. В президиума бяха другарите Иван Аладжов, заместник-министър на информацията и съобщенията, Станчо Николов, секретар на ОК на БКП, Тодорка Тонева, секретар на ОСПС, изтъкнати работници и служители от съобщенията.

Доклад за постиженията на колектива през второто тримесечие на тази година прочете Петко Цветков, началник на ОУС. Той изтъкна, че планът за този период е изпълнен 104.56 на сто, като са реализирани 19 489 лева надпланови приходи, което представлява в сравнение със същия период на миналата година ръст от 15,56 на сто.

Другарят Иван Аладжов поздрави пощенци с голямото завоевание. Той им връчи преходното червено знаме и парична награда от 1 000 лева, като пожела да вложат още повече сили и да запазят високото отличие и през следващите тримесечия на годината.

От името на ОК на БКП др. Станчо Николов приветствува колектива с пожелание да постигне нови успехи в труда.

* * *

ВЧЕРАШНИЯТ ден бе особено радостен и за колектива на „Териториално снабдяване" — Силистра. След завоюваното второ място в предконгресното съревнование и награждаването му с медал „Десети конгрес на БКП" в края на второто тримесечие предприятието заслужено спечели нова победа — преходното червено знаме на Министерството на снабдяването и държавните резерви и ЦК на профсъюза на работниците от търговията.

На състоялото се тържествено събрание в предприятието присъствуваха Ганка Андреева, първи секретар на ГК на БКП, Марко Лалчев, партиен секретар на ДСО „Териториално снабдяване", представител на профсъюзите.

Доклад за постиженията на предприятието през второто тримесечие на годината прочете директорът Драгоцвет Бобчев. Той подчерта, че от успехите на снабдяването до голяма степен зависят производствените резултати на всички предприятия в окръга. В края на юни рентабилността в „Териториално снабдяване" — Силистра достигна ръст 266 на сто, производителността на труда — 164 на сто и стокооборотът — 112 на сто, което е дело на всички служители и работници.

Другарят Марко Лалчев връчи преходното червено знаме на колектива и 200 лева парична награда. От името на ОК и ГК на БКП колективът бе приветствуван от др. Ганка Андреева. Йордан Калинов поднесе приветствия от ЦК на профсъюза на работниците от търговията.

По-тясна връзка с трудовите колективи

По инициатива на градския комитет на партията голяма част от членовете на ГК на БКП вчера посетиха различни предприятия в града. Те се запознаха с производствения процес, срещнаха се с ръководителите и трудовите колективи, бяха запознати със състоянието и перспективите на предприятията, разясниха на трудовите колективи комплексната програма за по-нататъшно задълбочаване и усъвършенстване на сътрудничеството и за развитие на социалистическата икономическа интеграция на страните-членки на СИВ.

* * *

В промкомбинат „Камъшит" на посещение беше секретарят на градския комитет на партията Йордан Парушев. Заместник-директорът по икономическите въпроси Петър Фърлинков го запозна с изпълнението на плана на предприятието за седеммесечието. При обем 4 889 000 лева произведена е продукция за 5 161 000 лева или планът е изпълнен 105,5 процента. Производителността на труда — 102 процента. Най-добри постижения имат цеховете за камъшитови изделия, керамиката, куклите, свещи и каширане на бутилки и др. Петър Фърлинков сподели затрудненията на предприятието със задоволяемостта от специалисти и изпълнителски кадри в някои от цеховете, как ръководството решава социално-битовите въпроси на работниците, какво се прави и какво се предвижда по повишаването образованието и квалификацията на работниците и служителите.

Секретарят на градския комитет на БКП разгледа участъка за керамика, запозна се с производствения процес и разговаря с работници и ръководители от цеховете.

Али РИЗОВ

С преизпълнени планове

На пристанището в Силистра е оживено. През август то се превръща в своеобразна врата, през която се отправят за износ зеленчуци и плодове за СССР, ГДР и други страни.

Успехите си пристанищните работници постигат задружно и ентусиазирано. Плана си за юли те преизпълниха с 15 000 физически тона — 133 на сто, с което преизпълнението за седемте месеца на годината нарасна на 77 000 физически тона. Само за юли е реализирана надпланова печалба повече от 7 000 лева и с толкова е преизпълнен планът за приходите.

Постигнатото е резултат на стегнатата организация на труда и политическата работа на партийната, профсъюзната и комсомолската организации, насочена преди всичко към преизпълнение на поетите обещания. През седеммесечието значително се подобри органи зацията на труда, повиши се рентабилността, поддържа се в образцово състояние механизацията, скоростно се обработват плавателните съдове и автомобилите при максимално използуване на механичните средства, което доведе до образцова и безаварийна работа. Това спомогна много да се преизпълнят планувaните показатели и за седем месеца да се отчетат 38 000 лева надплановa печалба и 45 000 лева надпланови приходи. През второто тримесечие преносните бригади на Вейсал Алиев, Кирил Ганев, Халил Руфатов и Иван Петров постигнаха изпълнение на трудовите си норми над 230 на сто. От тях на първо място в съревнованието се нареди първа преносна бригада за комунистически труд. Особено усърдни в труда са отличните работници Исмаил Аптиев, Коста Малчев, Кирил Милков, Садък Сифулов, Атанас Пеев и др. Голям дял за преизпълнение на обещанията имат и кранистите Петър Александров и Михаил Чобанов, които поддържат изправни машините и сами отстраняват появилите се повреди.

Сега на пристанището през деня работи земечарядът на „Транстрой" — Русе, който почиства дъното пред кея, а нощем товарението на зеленчуци за експорт продължава. Пристанищните работници от Силистра са поели извън обещанието си още 25 000 физически тона товари, които ще обработят до края на годината и ще ги прибавят към общия си баланс. Стремежът на всички е да преизпълнят августовската производствена програма и достойно да посрещнат Деня на свободата.

Др. ИВАНОВ

ОПИТЪТ ПОМАГА

СЛЪНЦЕТО вече прижуряше, когато стигнахме на блока при механизаторите от промишлено-комплексната бригада в ТКЗС — с. Сокол. Петте трактора, сякаш поели в боен ред, уверено се движеха един след друг. Корпусните тела на плуговете леко се забиваха в гръдта на земята и я подготвяха за висока родитба. Почвата, изпускайки едва видимо пара, блестеше на слънчевите лъчи като черно злато.

— На този блок — изтръгна ни от мислите председателят на стопанството Иван Ганев — сме съсредоточили едната група тежки машини. Останалите четири дизела са също на фигурна оран. Вече сме изорали по този начин 9 200 декара вместо разчетените ни 6 000. И ще продължим със същото темпо.

— Виждате — побърза да допълни заместник-председателят и от говорник на бригадата др. Великов — нашите механизатори са повечето млади хора, с добра квалификация, съзнателни. При норма 30-35 декара на машина за смяна те редовно надхвърлят 40. За едно денонощие всичките тези трактористи изорават до 400-500 декара.

Наистина в провеждането на това мероприятие личи здравата организация, създадена в стопанството. Но има и нещо друго. И то е опитът на соколските механизатори. Фигурната оран тук като че ли вече е станала традиция. Още от миналата година те изораха по този начин по-голям процент от площите и добре знаят колко се улеснява извършването на по-късните пролетни обработки. Затова през настоящата кампания механизаторите са обещали да направят фигурна оран на почти всичките площи, определени за дълбока оран.

В изпълнението на задачата начело са комунистите. Наджи Алидов, Костадин Мирчев, Февзи Рушидов и други увличат със своя положителен пример останалите механизатори в борбата за достойно представяне в съревнованието за най-качествена фигурна оран.

И в чест на големия всенароден празник — Девети септември, те са твърдо убедени, че като запазят това темпо, най-късно до 25 август ще могат да се поздравят с успешно приключване на есенната дълбока оран.

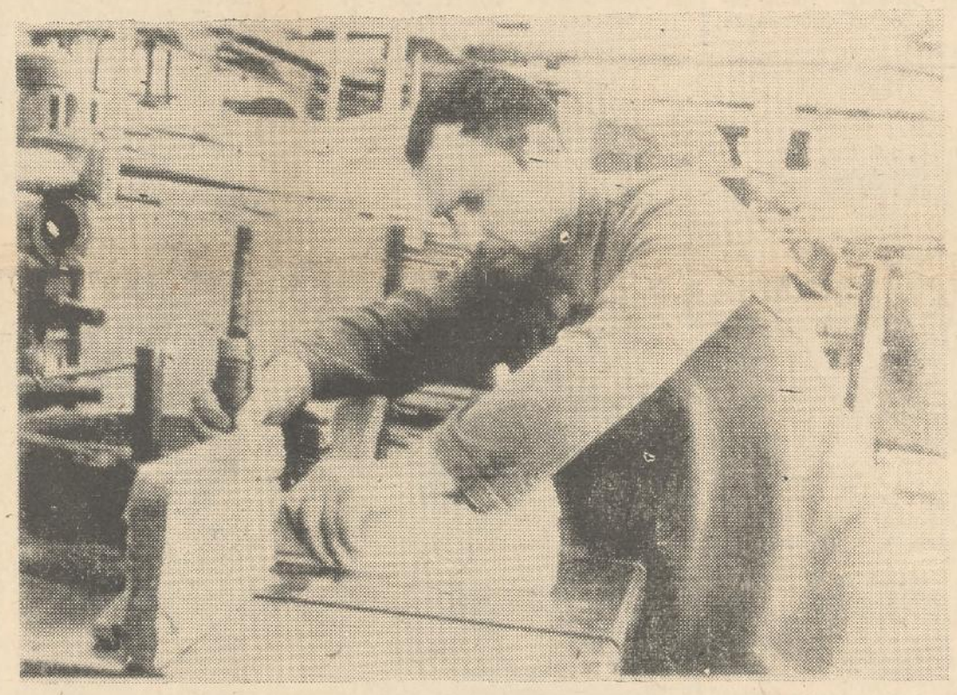
Е. КИРОВА

Беседа по международното положение

По покана на ОК и ГК на БКП завчера в салона на окръжния съвет Тодор Ганчев — кандидат на юридическите науки, сътрудник при ЦК на БКП, изнесе беседа по международното положение пред партийния и стопанския актив от града и окръга. Той се спря подробно на съотношението на силите в настоящия момент, нарасналата мощ на социалистическите страни, ролята на непрекъснато растящото национално-освободително движение, кризите в капиталистическите страни. Спря се и върху предстоящото посещение на американския президент Никсън в Китай, положението във Виетнам, Близкия изток и върху последните събития в Судан.

На зададените въпроси лекторът отговори изчерпателно. От името на присъствуващите другарката Ганка Андреева — първи секретар на ГК на БКП, благодари на др. Ганчев и го помоли по-често да бъде гост на нашия окръг. (СТ)

В машинното отделение на завод „Липа" работи фрезистът Димитър Ангелов, който се нарежда сред най-добрите производственици на предприятието. За своите успехи през второто тримесечие на годината той е удостоен със званието „Ударник на комунистическия труд".

РЕШАВАЩИ ДНИ

Изпълнението на набелязаната програма за получаването на повече и по-евтина животинска продукция е немислимо без осигуряване на фуражните ресурси. Това изисква сериозно отношение на стопанските ръководства към проблема за навременното и качествено приготвяне на фуража. Сега настъпи и решителният момент, когато в кооперативните стопанства трябва да се осигури силажът от фуражната царевица първа култура.

В ТКЗС—с. Попина обаче едва преди два дни се пристъпи към изпълнението на тази задача. Силажокомбайните — два съветски и една немска сенокосачка — навлязоха в царевичните блокове на местността „Балтата" в с. Гарван. При нормална работа днево трябва да се приготвят около 80 тона силаж, а попинци отчитат до сега едва 50 тона. Край силажните ями е почти безлюдно. Това изоставане те оправдават с липсата на транспортни средства, с голямата отдалеченост на блоковете от стопанския двор, със заангажираността на белару сите и самосвалите до този момент изключително в жътвената кампания.

Но едва ли обективна причина може да се приеме фактът, че стопанското и партийно ръководства все още не са приели подробни мероприятия, осигуряващи срочно и качествено прибиране на фуражната царевица, не са разработили графици за ежедневната работа на машините.

Механизаторите от ТКЗС — с. Попина засяха тази пролет 700 декара фуражна царевица първа култура и 3 000 декара втора култура. Състоянието обаче, в кое то се намират сега те, не обещава да се получат предвидените добиви и да се приготви плануваният силаж от 5 400 тона. Това налага още повече да се създаде здрава организация в тези решителни дни и попинци да завършат силажирането най-късно до 20 август, както и самите те са обещали.

В. КОЛЕВА

СРЕЩА С НАЙ-ДОБРИТЕ

На 12 т. м. се проведе конкурс-състезание на територията на АПК — Главиница за определяне на най-добрия орач в комплекса. Участие в състезанието „Млад орач" взеха механизаторите, класирали се на първите места в отделните стопанства от агрокомплекса. Всяко стопанство се представи с два трактора — една тежка машина и една лека. За провеждане на състезанието бе определена местността „Марката" в ТКЗС — с. Сокол. Лехите, които трябваше да се заорат, бяха предварително отмерени и обозначени с флагчета. Преди започване на състезанието Коста Милушев, ръководител на НОПТУ, разясни условията, които трябва да се спазват при провеждане на конкурса. След това ученици от основното училище на с. Сокол изнесоха кратка литературна програма и поднесоха цветя на трактористите. Няколко зелени ракети обявиха началото на състезанието. Машините се втурнаха напред и земята трепна, събудена от тях ната песен. В комисията за определяне оценките участвуваха Александър Бонев — заместник-председател на АПК, Костадин Милушев — ръководител на НОПТУ, Димитър Белчев — главен инженер на АПК, Димитър Тотев — главен агроном в ТКЗС — с. Главиница и Мицо Мицов — председател на съвета на секретарите на ДКМС в АПК. Трудно е да се определят първенците. Участниците демонстрираха високо майсторство и умение във владеенето на техниката. Те извършиха висококачествена дълбока оран — такава, каквато им предстои да извършат на площ 113 000 дка — общо за агрокомплекса до края на месеца.

Определянето на първенците се извърши по няколко показатели — праволинейност на браздите, пълно подрязване на почвата, цялостно обръщане на почвения пласт, еднаква височина на гребена от лехата и др. Най-добре се представиха механизаторите Димитър Темелков от ТКЗС — с. Главиница, Костадин Йорданов от ТКЗС — с. Сокол и Вехти Османов от ТКЗС — с. Паисиево. Те се класираха на първите места. Първенците ще се явят на окръжното състезание-конкурс.

Добри ЙОРДАНОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 11 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Силажиране всичко в %	Набран тютюн в %
Айдемир	44.7	49	x
Калипетрово	32.1	30.8	46.4
Бабук	40.7	28.6	125
Ишикрово	34	49.2	47.8
Смилец	51.2	76	11.5
Срацимир	41.7	37.7	x
ДСС-Силистра	20.4	35.2	x
АПК-Силистра	39.4	41.2	46.8
Алфатар	55.1	19.1	68
Алеково	75	28.6	31.1
Кайнарджа	56.3	16.7	60.3
Голеш	72	23	86.5
Средище	68.4	35.8	51
АПК-Алфатар	63.8	24.3	66.1
Ситово	61.3	75	60.9
Сребърна	46.8	33.2	x
Попина	31	45.4	x
Добротица	44	60	58
АПК-Ситово	48.2	57.1	59.6
Главиница	42.5	26.5	41
Паисиево	47.4	30	74.2
Сокол	55	12.2	73
Зафирово	26.9	53.4	22.9
Ст. Караджа	45.6	54.1	54.9
ДЗС „Я. Заб."	45	80.8	x
АПК-Главин.	43.6	40.4	57.8
Тутракан	28.8	29.8	18
М. Преславец	53.8	28	40.8
Белица	52.5	69.3	49.1
Н. Черна	50.5	41.5	x
АПК-Тутракан	44.8	45.3	39.6
Дулово	45.4	29.8	52.8
Межден	67.9	28	38.8
Окорш	49.6	22	28.7
Секулово	51.3	14.3	34
Чернолик	50	37.5	87.6
ДЗС-Окорш	31.8	28.1	68.2
АПК-Дулово	51.2	27.4	54.9
Всичко за окр.	48.9	37.4	56.5

кървав заговор в йордания

Сраженията на армията в кралството на хашемитите Йордания срещу палестинските бойци за съпротива все още продължават. Последните съобщения от столицата Аман напомнят за практиката на хитлеровия министър на пропагандата Гьобелс. Представител на правителството съвсем сериозно разпространи твърдението, че 1 500 пленени палестински партизани били освободени от арест, след като заедно с войници от кралската армия организирали танцови забави и викали „да живее крал Хюсеин".

И това нещо се предлага на обществеността, след като очевидци осведомиха за нечуваната жестокост, с която сляпо послушните на монарха войници-бедуини действуват срещу феданите; дори една част от тях били тласнати през река Йордан направо в ръцете на техните омразни врагове израелците, които плячкосаха отечеството им.

Информациите през последните дни показват все по-ясно, че кървавият поход срещу палестинците е резултат на заговор между Хюсеин и неговите североамерикански доставчици на пари и оръжие — а вероятно и техните главни съюзници в Близкия изток — управниците на Израел.

Още след първите безмилостни нападения върху палестинските партизани през септември м. г. стана известно, че чрез пристанището Акаба са доставени на краля големи количества американски военни материали. Посолството на САЩ в Аман, чийто щаб от сътрудници наброява няколкостотин души — и то в страна с двумилионно население! — още отдавна на свидетелствуваше за силна намеса на ЦРУ, от няколко месеца насам значително форсира своето сътрудничество с продажните елементи в йорданското правителство.

Съгласно всички съобщения въоръжените акции срещу палестинците са взели неизбройми жертви. Най-силно са пострадали обитателите на мизерните лагери за бежанци, в които десетки хиляди прогонени от израелците араби водят вече две десетилетия жалко съществуване. Войските на Хюсеин обстрелваха с тежка артилерия и хвърляха безразборно бомби върху незащитените палатки и колиби от вълнообразна ламарина, в които бяха улучени предимно жени и деца.

Тази сеч беше брутално нарушение на спогодбата от Кайро и Аман. Документите, които признаваха на палестинците правото на бази в Йордания и ги задължаваха да се съобразяват с йорданския неутралитет, носят подписите на много арабски държавни глави. През есента м. г. те бяха последното дело на починалия президент на ОАР Гамал Абдел Насър. Никой сериозен наблюдател не повярва на евтиния предлог, разпространен в Аман, че с въоръжени нападения феданите искали да създадат безредици сред мирните селяни. В действителност е известно — аз могла да потвърдя това от собствени наблюдения, придобити при обиколката ми из Йордания — че партизаните имаха отлични, сърдечни отношения със селското население, както и с жителите на градовете.

Ударът беше насочен срещу цялото прогресивно движение в арабския свят. Дори и палестинските организации за съпротива да са допуснали някои грешки и заблуждения, те все пак се числят към антиимпериалистическите сили в Близкия изток. Братоубийствените борби в Йордания се вместват изцяло в никога непрекъсващата верига от опити на империализма да завърти и там колелото на историята.

Целта винаги е била да бъде спряно антиимпериалистическото развитие, да се промени съотношението на силите в този важен стопански и стратегически район в полза на реакцията. Но с всичко това беше постигнато тъкмо обратното. Тези дни Обединената арабска република отпразнува своя 19-годишен юбилей. Тя го отпразнува на страната на социалистическите страни, чиято братска помощ и подкрепа бе утвърдена отново чрез договора за дружба със Съветския съюз. Други прогресивни арабски държави, като Сирийската арабска република и Република Ирак, се стабилизираха още повече.

Коварната акция на Хюсеин срещу палестинците не беше предприета случайно в един момент, когато Израел беше изпаднал в голяма международна изолация.

Въпреки че САЩ и ГФР продължават безогледно да подкрепят Тел Авив, дългогодишният отказ на Израел да изпълни искането на ООН от 22 ноември 1967 година доведе до изолацията на неговите управници и техните приятели. Ето защо за тях беше добре дошла възможността чрез инсцениран спектакъл с пленените федании да отклонят вниманието от своята разбойническа политика и бруталните си действия срещу арабското население в окупираните области. Голямо е възмущението в целия арабски свят. Демонстрациите на народните маси в столиците се свеждат до искането да се вземат мерки срещу Йордания.

Уместно е в тази обстановка да се напомни, че Германската демократична република стои твърдо на страната на потиснатия арабски народ на Палестина. Това беше потвърдено неотдавна в комюникето, публикувано след посещението на сирийския министър на външните работи Хадам в Берлин.

Клаус Дитер КРЬОБЕР

Активни партийни групи

Партиен живот

Десетият конгрес на Българ ската комунистическа партия постави отговорни задачи за решаване в областта на партий но-организационната работа. Изхождайки от тях, общинският партиен комитет в с. Нова Черна набеляза конкретни мер ки за активизирането на партийните групи в района на об щината. Под негово и под ръководството на първичните пар тийни организации още в нача лото на годината партийните групи бяха уточнени и утвърдени на заседания на бюрата на първичните партийни орга низации. От 19 те нараснаха на 35. По този начин бе осигу рено партийно ръководство във всички производствени уча стъци и в учрежденията. За ак тивизирането им са създадени всички необходими условия. Те са снабдени с дневници, в които се вписват задачите, кои то решават, поръченията на комунистите и тяхното участие в живота на партийната органи зация. Всеки секретар на партийната организация и партий ен групов отговорник разполага с инструкцията на Секрета рията на ЦК на БКП от 1969 г. за работата на партийните групи и се стреми да я изпълнява. На партийните групови отговорници са раздадени при мерни въпросници за вписване на въпросите, които следва да се обсъждат в партийните гру пи. За всеки комунист са осигу рени специални книжки, в кои то се вписват партийните по ръчения и оценка за тяхното изпълнение.

През 1971-1972 г. общин ският партиен комитет прие програма за обучението на пар тийните групови отговорници. Всяко тримесечие се провежда ден на партийния групов отго ворник. На сбирките пред тях се изнасят доклади и беседи, повечето от които имат практи ческа насоченост. През месец юни т. г. пред партийните сек ретари и групови отговорници бе изнесена беседа на тема: „Мястото, ролята и задачите на партийните групи за изпълне ние на поставените задачи от историческия Десети конгрес на Българската комунистическа партия“ и бе обменен положи телният опит в работата на пар тийните групи от района. В програмата се предвижда да се проведат и други сбирки, на които ще бъдат изнесени доклади и беседи за участието на комунистите в социалистиче ското съревнование и разпрост раняване опита на първенци те, за масово-политическата ра бота в партийните групи, въз лагането на партийните поръче ния и други. Освен основните доклади ще бъдат изнесени и съдоклади от партийни секрета ри и групови отговорници, зася гащи опита на партийните ор ганизации и групи в една или друга насока. За място на про веждане на сбирките са опре делени селата Нова Черна и Цар Самуил. За обучението на партийните групови отговорници, освен деня на партий ния групов отговорник, са предвидени да се проведат и други масови мероприятия. Те са залегнали в призива на об щинския партиен комитет, приет от него в чест на Деся тия партиен конгрес, 80-годи шнината от основаването на Българската комунистическа партия и 90-годишнината от рождението на Георги Димит ров. В призива е посочено да се проведе организирано изу чаване на конгресните реше ния. Това ще стане в звената за политическа просвета през настоящата партийна учебна година. Освен това е записано да се изнесе цикъл от лек ции за историята на Българ ската комунистическа партия, което е сторено.

Общинският партиен ком тет обяви преглед за работата на партийните групи в района на общината. За правилното му провеждане осигури участи ето на своите членове в извър шваните проверки на място. Запознавайки се подробно с дейността на партийните групи, те оказаха конкрет на помощ на партийните гру пови отговорници за преодоля ването на допусканите от тях слабости и недостатъци. След приключването на прегле да ще бъде изслушана оценка в общинския партиен комитет от неговия секретар Иван Ге оргиев и ще бъдат набелязани допълнителни мероприятия за активизирането на партий ните групи.

Прилагайки опита на град ския комитет на партията в Силистра за работата с партий ните групи, общинският парти ен комитет в с. Нова Черна въведе щафетна тетрадка, в която се вписват всички хуба ви инициативи, проведени от партийните организации и гру пи.

В резултат на взетите прак тически мерки от общинския партиен комитет за активизира не дейността на партийните групи настъпиха положителни изменения в цялостния им жи вот. Подобри се организаторс ката им работа сред трудови те колективи. Партийната гру па при свинефермата в с. Нова Черна, с отговорник Петър Илиев, на свои сбирки най-ре довно обсъжда изпълнението на поетите обещания от колек тива. Мероприятията, които провежда тя, оказват ефикасна помощ на стопанското ръковод ство в това отношение. Свине фермата се нарежда няколко пъти в челните редици на пър венците в животновъдството.

Активна дейност развиват и партийните групи в с. Старо село с отговорници Тинка Ма ринова и Илия Денев при комплексната бригада в с. Цар Самуил с отговорник Стефан Русанов. Последната получава системна помощ от страна на партийния секретар Ангел Станев. Партийната организа ция, която той оглавява, от близо следи за работата на партийната група.

Под ръководството на пар тийните групи в района ре довно се провеждат ден на жи вотновъда, ден на механизато ра и други.

Общинският партиен комитет има правилно отношение към слабостите и недостатъци те, които се допускат в работа та на партийните групи, следи ги, познава ги отблизо и навре ме реагира за тяхното преодо ляване. Пътят, по който е тръг нал той за активизирането им, е правилен и плодотворен. За извеждането на задачата до край съществуват всички усло вия и възможности.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ,
инструктор в окръжния комитет на партията

Двадесет и пет години бригадирско движение

Романтиката на бригадирските дни

Връщаме се в недалечното ми нало, във времето, когато се пос тавяха основите на бригадирско то движение в нашата страна и разговаряме с двама от първите бригадири. Сега те са мъже на възраст — единият, Иван Габров ски, заместник-председател на физкултурното дружество в град Тутракан, и другият — Аурел Стоянов, дългогодишен общественик, сега на отговорна работа в завода за газови уреди. И двамата с нескрита гордост се връщат мисле но в ония години, години на ен тусиазъм и бурно строителство на пътища, язовири, железопът ни линии и сърдечно споделят своите вълнения.

„Бях още млад, по-скоро мал ък дори — едва бях завършил десети клас — казва Иван Габ ровски.—Работил съм като бриг адир през 1949 и 1950 година. Първата година се трудехме на линията Самуил — Силистра, а втората — на Брушлянската напо ителна система. Не могат да се забравят бригадирските дни. В колектива беше толкова весело, толкова приятно, а и работата вървеше много добре. Съревно ванието се отчиташе всеки ден — та това биваше и най-тържес твеният час от деня: строени пред знамето, ние слушахме за своите успехи. Аз разбира се, не се посрамих — и двете годи ни бях отличник. Имам и грамоти — едната е подписана от Жив ко Живков, който през 1949 го дина беше председател на ЦК на СНМ, а втората грамота е под писана от Геро Грозев — пред седател на ЦК на СНМ през 1950 година.“

Иван Габровски

А ето какво ни разказа Аурел Стоянов: „През октомври 1948 година лозунгът на уволняващия се набор от 1926 година бе — „пътят за дома минава през младежката строителна бригада“. В отговор на този лозунг станах бригадир в националната строи телна бригада „Трайчо Костов“ на язовир „Копринка“. Един ме сец след това бях изпратен на курсове за командири в младеж ките бригади, а на 1май 1949 го дина ми бяха поверени 50 мла дежи и девойки от града, с ко ито след манифестацията тръгнах ме за село Руйно, бивша Дулов ска околия, където ни бе опреде лен лагерът. В нашия отряд се събраха младежи от Кубрат, Те тевен, Троян, Плевен и други места — всичко 360 души, раз пределени в 12 чети. Трудно мо же да се опише ентусиазмът на младежите и девойките. Успоред но с трудовата дейност в отряда се вършеше голяма масово-поли тическа работа. С името на Ди митров, с името на БКП младе жите разгаряха социалистическо то съревнование. Понякога цели чети преди да се съмне, при пълна конспирация, отиваха на обекта. Никога човек не може да забрави оная вечер край лагер ния огън, когато се получи съоб щението за смъртта на вожда на българския народ Георги Дими тров. Тогава във вековната Де лиормански гора проехтя високо и с чувство на мъка песента „Вий жертва паднахте“.

Аурел Стоянов като бригадир

Сега е ред да разглеждаме снимките и другите материали, запазени за спомен от Аурел Стоянов. Разговорът ни с него продължава за тогавашното без водие на Делиормана, за това, как трудно е било да се разде лят младежите един с друг. По едно време замълчаваме. Не вярвам мислите на Аурел сега да бъде на друго място, освен по ония години на дръзновено горене, хубави години на млад ежки дела, когато започна го лямото преобразяване на Роди ната. И един спомен, обвит с ро мантика, изпълва сърцето с уми ление и гордост.

Иван Габровски (в средата) като бригадир

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Членът на БКП Марийка Ге оргиева работи от дълги годи ни като шивачка в ТПК „Ду нав“. Тя изпълнява трудовите си норми 149 процента и е удо стоена със званието „Ударник“.

Снимка: Д. ИОРДАНОВ

За вас, ловци

Пред новия ловен сезон

В новата заповед на министер ството на горите и опазването на природната среда за открива не на ловния сезон 1971-1972 го дина сроковете за ловуване са съобразени с биологичните особе ности на отделните видове дивеч и развитието на приплодите през размножителния период.

Ловът на яребици и фазани започва на 3 октомври, а на зай ците на 17 октомври — две сед мици по-късно.. Това дава въз можност за последователно ло вуване на яребици, фазани и зайци и по-пълно оползотворява не на разрешения за отстрел кон тингент. Късните приплоди на заека ще израснат по-добре и добитите дивечови кожи ще са по-качествени. В ловните стопан ства с повече ловни излети ло вците ще могат да ловуват до 16 януари 1972 година.

Ловуването на диви свини за почва от първи септември, с един месец по-рано от миналата година, за да се даде възмож ност на ловците да ловуват по-про дължително време и да регули рат числения им състав. И тази година се допуска подборният от стрел на сърни индивидуално през всички дни на седмицата, като трофейната такса е 3 лева. Ловецът има право да получи цялата сърна срещу допълнител но заплащане от 20 лева за ме сото. Разрешава се групово ло вуване на диви свине и сърни, като ловците получават цялото животно срещу заплащане на от стрелна такса за сърна — 10 ле ва, и за дива свиня — 15 лева. При лова на диви свини могат да се ползуват специално обу чени кучета-гончета. Ползуване то на сърните, обитаващи дреб нодивечовите ловни стопанства, се предоставя изцяло на местни те ловци по дадено разпределе ние от ловно-рибарски дружест ва. Разрешителните за едър ди веч се издават от горските сто панства и ловците се придружа ват задължително от длъжност но лице.

При падане на пасаж от пре летен, блатен и водоплаващ ди веч ловците от цялата страна могат да ловуват през всички дни на седмицата във всички стопанства на дружините, къде то е паднал пасажът, като пред варително уведомят горските сто панства и ръководствата на съ ответните дружини. Ловуването на бекаси, бекасини и друг блатен дивеч започва от 15 ав густ и свършва на 28. II. 1972 година. Ловуването на диви гъски, диви патици и друг водоплаващ дивеч започва на 1 септем ври 1971 и завършва на 28. II. 1972 година.

Забранява се ловуването на водоплаващ дивеч от плавателен съд: моторни лодки, катери и др., а също така и от гюме.

Водоплаващ дивеч се ловува през всички дни на седмицата, около водоемите и до 50 метра от браговете им. При ловуване то на водоплаващ дивеч може да се ловува и блатен.

Ловуването на местен полезен дивеч се извършва в неделя и официалните празници по пред варително изготвен график от ловно-рибарските дружества, ка то колективите се снабдяват с излетни бележки от ръководство то на дружините.

Забранява се ловът на зайци и сърни с кучета-гончета, а също така и ловуването с авто матични гладкоцевни ловни пуш ки.

Иван ВЕЛИКОВ

Всекиму — заслуженото

В последно време другарският съд в завод „Оргтехника“ — Си листра бе принуден на два пъти да се събира на заседание, за да разгледа делата, заведени по иско ва молба на Нейко Георгиев — ОТК при отдел „Механичен“, за подвеждане на отговорни лица с цел да бъде лично облагодетел ствуван фрезистът Митхад Махму дов. Втората молба е заведена от административното ръководство при цех „Мебелен“ за нанасяне телесна повреда на Иван Жеков от страна на Мусин Мехмедов.

При първия случай се касае за подправяне на документи от страна на Митхад Махмудов, кой то работи като фрезист в цех „Механичен“. На него му е възло жена обработката на шасита. Де тайлите се получават от склада, а след като се обработят, заедно с тях се предава и картонът и ОТК приема работата и подписва ра ботната карта. Но тук е нарушен до известна степен установеният ред за приемане и предаване на готовата продукция. Използувай ки това, Митхад вместо изработе ните от него 50 броя шасита в работната карта пише 1 305. На ед на смяна е надписвано по 200-300, та дори и по 400 броя, което абсо лютно е невъзможно. Това твър дят и неговите колеги, които об работват същите детайли. Митхад също така не е отчитал перио дично със складова разписка ра ботата си, заведена от ОТК, като подвежда и майстора по произ водството, и началника на склада.

Той се е възползувал от небреж ното отношение към работата на някои отговорници и използувал слабия контрол за лично облаго детелстване. Другарският съд, след като изслуша изказванията на работниците, предложи на ад министративното ръководство да се накажат провинилите се — Митхад Махмудов да бъде осво боден от работа, защото преди това има наложено наказание „строго мъмрене“ за неизпълне ние на разпореждане. Останали те виновници също бяха наказа ни.

Второто дело е разгледано са мо десет дни след това. При спречкване между Иван Жеков и Мусин Мехведов последният из гаря ръката на Иван с ютия (в цех „Мебелен“ ютиите се използуват за изглаждане на фурнир) и пов торно хвърля след него гореща та ютия, удря го по главата и той загубва съзнание. Вместо да се притече на помощ на другаря си, Мусин продължава работата си без да му обръща внимание.

Този случай не е първият за Мусин. Преди няколко години, когато влизат в една къща за кражба, удря стопанина с крак и едва не го убива. Когато рабо ти в завод „Липа“, при спречква не удря един от своите другари с чук, за което е уволнен дисцип линарно.

Другарският съд, вземайки предвид изказванията на присъст вуващите, предложи Иван Жеков да бъде прехвърлен на по-нисък разряд в продължение на два ме сеца, а Мусин Мехмедов да бъде уволнен дисциплинарно и препи сът от протокола да бъде пред ставен в съответните органи за подвеждане под съдебна отговор ност.

Жеко ЛАЗАРОВ

БОГ ИЛИ МАЙМУНА?

Органите на просветата в щата Калифор ния са обнародвали циркуляр, съгласно кой то отсега в местните средни училища и колеж и вместо класическата теория за еволюция та по Дарвин ще се изучава историята за сътворението на човека по библията.

Трудностите с Дарвин у американците не възникват за първи път. Още в двайсетте го дини се разнесе на вълни прословутият „май мунски процес“, когато на подсъдимата пей ка се оказаха преподаватели, които са обяс нявали дарвинизма на децата. Кулминацион ната точка на процеса беше приемането на един закон в щата Арканзас, забраняващ да же споменаването за съществуването на такава теория.

Този декрет, узаконяващ невежеството, беше отменен от Върховния съд едва през 1968 година. Като че ли сега всичко си дой де на мястото и вече никой няма да се осме ли да се изкаже против учението на Дарвин, намерило многочислени потвърждения от всички следващи изследователи. Но не било писано да бъде така. Враговете на „по маймунчването“ на човешкия род се насочи ха на хитра уловка: това, което не може да се забрани, може да се окастри, запазвайки при това напълно научен вид. „Съществуват два възгледа за произхода на човека — се казва в споменатия циркуляр. — Следователно, трябва да се преподават и двата. Има такова правило в науката, когато две теории си противоречат една на друга.“

Дейците от „Обществото по изучаването на творенията“, инициаторите на този цир куляр, са всички с висше образование. Но с какво те всъщност се различават от сту дентката от Беркли, която е заявила: „Този фокус на Дарвин е една потресающа шега, но аз реших да не й повярвам.“ Или от брач ното агентство в Лос Анжелос, в анкетите на което има въпрос: „Вярвате ли в предава нето на мисли, ученията на йогите, теорията на еволюцията?“.

Какво пък, американците не искат да про излизат от маймуна. Това е тяхно право. Но това съвсем не значи, че трябва да се поста вят наравно приказката от библейската мито логия и обоснованият труд на великия учен.

Из „За рубежом“

Разговаряме за свободното време

ТЕРИТОРИЯ НА СКУКАТА

Не е никаква тайна, че един от основните проблеми, които стоят за разрешаване пред град ската комсомолска организация в Силистра, това е проблемът за организиране свободното време на младежта. С всяка измината година изискванията на младите хора растат с бързи темпове. С всяка измината година отгово рът на този въпрос става все по-труден и по-труден. Защо става така? Защо когато отидем някъ де извън нашия град и като ви дим как живеят младежите, ни става просто тъжно? Защо се задоволяваме само със сравне ния и сякаш бягаме от разрешава нето на редица неща, които в една или друга степен могат да помогнат да се намали територията на скуката? Въпросите са твърде много. На страниците на окръж ния вестник те бяха повдигнати с необходимата острота (броя от 23 януари 1971 година), но затво рения кръг си остана затворен. И отново въпрос — защо?

В Силистра живеят и работят 8 865 комсомолци. Ако приемем, че единствената причина те да водят организиран и смислен жи вот са само ограничените финан сови средства, съвсем няма да бъдем изчерпателни. Тук в редица та се нареждат и ГСИК, и СП „Културен отдих“, и Окръжният съвет на професионалните съю зи, и т. н., и т. н.

Нека да започнем по ред. ГК на ДКМС се оплакват, че не достигат средствата, а от друга страна, не ги усвояват. Не се използуват пълноценно за отдих и увеселения на младежите сало ните на МЗ „Стомана“, завод „Оргтехника“, ТПК „Метал“ и др. Младежкият салон, макар да е най-голям и удобен за подо бни неща, по редица причини също не може да функционира нормално. Той няма никаква вен тилация, стените му са голи, та ванът тече и като капак, тези, които го ползуват, не пазят и това, което има в него. Някога е направено предложение слад карница „Морско дъно“, която носи и названието младежка, заедно с терасата над нея да стане младежки обект. Наистина това би било едно хубаво решение, но... А не може ли все пак това заведение да се посеща ва само от младежи, да речем от 18 часа вечерта. По-нататък. Неотдавна под блок „Комсомолец“ беше открита младежка бирария. Но ако това е младеж ко заведение, то тогава спокой но на всички пивници могат да се окачат такива табели.

Второто нещо, което пречи на пълноценния отдих, е лошата ма териална база. В града има два оркестъра — единият на СП „Културен отдих“ и ГК на ДКМС, и другият на завод „Орг техника“. Първият се контролира от първото предприятие, кое то е на стопанска сметка и не може да си позволи лукса да прави безплатни увеселения. Вто рият е почти самостоятелен със тав, който прави пари като виж да, че много от клиентите му са поставени натясно и не могат да си намерят друга музика. Свидетел бях на тържеството при откриването на спортния комплекс в завод „Добруджа“, където свиреше именно този състав. Цялата програма, заедно с танците, продължи не повече от два часа, но хонорарът е категоричен — 80 лева!? Към това можем да прибавим и неуважението, проявено спрямо публиката, и гостите на тази вечер. Обявяват оркестъра — половината оркестранти ги няма. След двадесет минути започва свиренето — единият е по потник (!?), другият с цигара в уста. Може би двеста души бяха при нудени да търпят капризите на трима-четирима. Защо? И може ли да се разчита винаги на та къв оркестър. Или като няма друг, дайте да си правим каквото си искаме. В града има и само двама-трима души, които на всички тържества се занимава т с хумора. Но техният ре пертоар е твърде беден, без да ги виним за това, защото те са работници и нямат възможност постоянно да се обогатяват.

ГСИК трябва да бъде методи чен център, който да насочва и контролира работата на комсо мола в областта на културно-ма совата работа и естетическото възпитание на младежта. Но не говото участие в различните ме роприятия не е особено активно.

Виним младите хора, че посеща ват изключително често кафене „Бразилия“. Да, посещават го. Но там по пода няма угарки и мръсотия, а има удобен стол, където да седнеш. И защо трябва да смятаме, че е абсолютно задължително да се задоволим с най-елементарното обзавежда не на нашите обществени заве дения, защо трябва да правим компромиси с нашите представи за хубавото. Но това хубаво има и друга страна. Неведнъж пи са, че в „Бразилия“ трябва да се наложи някакъв кон трол над посещението, защото тук вече се вършат неща, кои то са несъвместими с норми те на нашия социалистически мо рал. Някои сметнаха, че може кувертът да бъде това ограниче ние, но стана така, че той огра ничи само онези, които идват тук инцидентно, за да прекарат няколко приятни часа.

Твърде малко се използуват за младежките програми в нашия град и различните самодейни ко лективи. А преобладаващата част от участниците в тях са млади хора. Нужно е да се излезе ве че от този втръснал на всички стереотип — оркестър, викторина и край. Едва ли е нужно да убеж даваме някого и за още нещо — ползата от съвместната работа. Стига като орел, рак и щука всеки да дърпа към себе си и да отчита в своя актив проведените мероприятия. Това не носи пол за на никого. Един младеж, нап уснал завода след осемчасов труд, не го интересува кой какво е уредил. Той иска и ние сме длъжни да му осигурим пълноценна и разнообразна почивка. Защото има една много хубава народна поговорка — „Каквото почукало, такова се обадило“.

Не на последно място трябва да споменем и отговорността при успешното реализиране на мероприятията. Така например ГК на ДКМС награди добре представилите се в политическа та учебна година с екскурзия до връх Бузлуджа. А какво се получи. Включени в общата ко лона на окръга, те прекараха и двата дни почти само в пътуване. Как мислите — дали са доволни тези хора от наградата, която възлиза на 477 лева.

Искам в тази връзка да кажа няколко думи и за хората, кои то имат изключително много сво бодно време — тоест не упраж няват общественополезен труд. В присъствието на представител на ОК на ДКМС една такава лич ност заяви, че никой не е в със тояние да го накара да работи. Подобно нахалство не се е роди ло за ден-два. То обижда чест ните и трудолюбиви комсомолци от нашия град, които стоят в първите редици на трудовия фронт. Докога ще търпим това и докога тези хора ще сядат до нас равни, ще се ползуват от об лагите и придобивките на обще ството. И трябва ли да се на мери някой, който да им поиска сметка? Можем твърдо да отго ворим — трябва!!

Едва ли могат в няколко ре да да се споменат всички неуда чи в областта на младежкия отдих. Ако потърсим причината за тях, не можем да се спрем едностранчиво на някого, но все пак решаваща роля трябва да играе ГК на ДКМС. Помощта, която трябва да му оказват оста налите институти, съвсем не е едно от най-елементарните им задължения. Нека се има предвид и това, че лошата организа ция на отдих е една от основни те причини младите хора да на пускат Силистра и да отиват в по-големите градове. С какво сме по-лоши от един Димитров град например, където на този въпрос се обръща голямо внима ние и младежта е доволна от грижата за нейния смислен жи вот.

Прелом в това направление трябва да настъпи. И то не са мо в рамките на доброто наме рение. Нека разчупим затворе ния кръг и да премахнем терито рията на скуката. Крайно време е: 8 865 души чакат отговор на този въпрос. А младежта на Силистра заслужава да й се от говори.

Енчо ЕНЧЕВ

ИЗ ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ

ПШЕНИЦА. Най-голямото от земните чудеса. В нея е скрита щедростта на майката-земя и светлината на слънцето. В нея е топлината на селските ръце и нежността на сърцето.

Пшеницата е богатството на народа, неговата сила. Ние казваме с възторг: златно зърно, кехлибарено зърно. И няма по-голяма радост от тая, която чувствуваш, като излезеш в полето, а пред теб, като в песен, се е изправила стената на златна пшеница.

Сега у нас е времето на такава радост. Повече от 630 хектара — това е пшеничната нива на Подолието. Тя трябва да ни даде 1 750 000 тона зърно — по 26 центнера от хектар. Такова е обещанието на колхозните от областта. А в колхоз „Ленин", Чемеровски район, смятат да получат по 40 центнера от хектар, в колхоз „Украйна", Городокски район — по 42 центнера.

Това не са само добри пожелания. Въпреки капризите на природата, самоотвержения труд получи своето — реколтата е богата. Сега пшеницата е легнала в откоси.

Жътва е...

„ХЛЕБОДАРИ"

Той е свикнал да среща изгрева в полето. Когато първите слънчеви лъчи, сякаш неж ни майчини ръце, докоснат лицето на родното поле, той чувствува някакъв особен трепет в гърдите си. Такова чувство е познато само на онзи, който се е сприятелил с полето от малък. А той, Иван Кишчук, е селски син.

Вчера на високия пилон, намиращ се до канцеларията на колхоз „Енгелс", се развя червено знаме. Това бе в чест на неговия другар, комсомолеца Владимир Загорний. За един ден окоси две норми грах. Браво, Володя! Но, нима той, Иван, е по-лош?

Първори косачката. Лягат в откоси пшеничните класове. Трудно ще е за прибиране. Дъждовете извършиха небла годарното си дело: пшениците полегнаха. Да ги косиш се изисква особено майсторство. Но за Иван това е дребна работа. Той коси с косачката нис ко, за да не остане нито една тревичка неокосена.

Кара своя трактор Иван, но не забравя да следи и другари те си.

— Виж ти, не изостава Василий Костенко. Пък и Володя, струва ми се, не намалява тем па...

Радва се Иван за другарите си. Но все пак трябва да се поизбърза. Нали се съревнова ват.

И когато привечер секретарят на колхозния партиен ко митет Иван Гончаренко го поздравява с успеха, Иван, из тривайки потта от лицето си, щастливо се усмихва:

— Кишчуковци никога не са се излагали...

Това не е хвалба, това е трудова гордост.

За Иван Кишчук и неговите

ЖЪТВА Е...

другари в Старосиняковски ра йон казват:

— Истински земеделци. Хле бодари.

Имаме ние такава дума — „хлебодар", тоя, който дарява хляб. Наричат така онези, които дълбоко са постигнали извечната мъдрост на селското майсторство. Това е голяма чест, когато те наричат хлебодар...

ЗА ДА Е ПО-ЯКА СТОМАНАТА

В усилните летни дни старият Бакун потъваше до гуша в грижи:

— Провери, старо, може да трябва сърпа да наточа.

А сам влиза в килерчето: да не е ръждясала косата.

Неговият внук, Михаил, има други грижи. Не сърпът и косата, а комбайнът му е помощник в жътвата. Михаил стана отличен комбайнер. Миналата година прибра в родния си колхоз „Шевченко", Дунаевецки район, 316 хектара пшеница и овърша 7 500 центнера зърно. За тазгодишната жътва неговият степен кораб е готов още от пролетта.

— Сега при нас всичко тех никата решава — казва председателят на колхоза Павел Иванович Фурман. — Десети на дни ще се изнижат и ще се справим с ранната пшеница и фасула...

А техниката в колхоза не е малко. Както е казал поетът: без стомана би нагарчал хлябът, а без хляб би се кършила стоманата.

За да не нагарча хлябът, работниците д а д о х а в р ъ ц е т е на колхозниците от Воробиевка могъща „стомана" — 66 трактора, 41 автомобила, 20 комбайна. В колхоза работят 278 електромотора. А сега от воробиевските поля, за да бъде по-яка стоманата, се лее пшеничен поток в хамбарите на Родината.

По безбрежното пшенично поле карат машините майстори над майсторите — трактористите Демян Доротюк и Григорий Войт, комбайнерите Михаил Бакун и Александър Пруденус — можеш ли всички да изброиш!

Колхозното управление се е погрижило да спори работата. Оборудваха авторабо тилница — да обслужва прибиращата техника на полето. Механизира ха чистенето и товаренето на зърно. Ония, които са в полето, получават топла храна, носят им се стоки от първа необходимост. Надеждно действуват стимулите — и материални, и морални. Затова и Михаил Бакун казва гордо:

— Хубаво се работи!

Жътва е...

Всеки ден е пълен с радости. Добивите са по-високи от миналогодишните. Знаят земеделците-хлебодари: колкото побързо прибереш, толкова помалко загуби ще има. И демонстрират високо майсторство и организация в прибирането на реколтата.

От Каменец-Подолский съобщават: в колхоз „Киров" механизаторите Владимир Бойчук, Алексей Усатий, Виктор Ковалчук, Валерий Цимбалюк, работейки по групов начин, преизпълняват значително сменните си задачи. В колхоз „Котовски" умело вършеят откосите Станислав Францишек и Станислав Кругляк...

Така е във всички райони. Жътвата ни радва със златно зърно. Жътвата ни радва със златните имена на майсторите от пшеничните поля.

С. ДАЙЧМАН

На зърноплощадката в с. Зебил кооператорите почистват последните тонове зърно. От тук камионите го отнасят в складовете за семе и резерв на стопанството.

Снимка: М. КОСТОВ

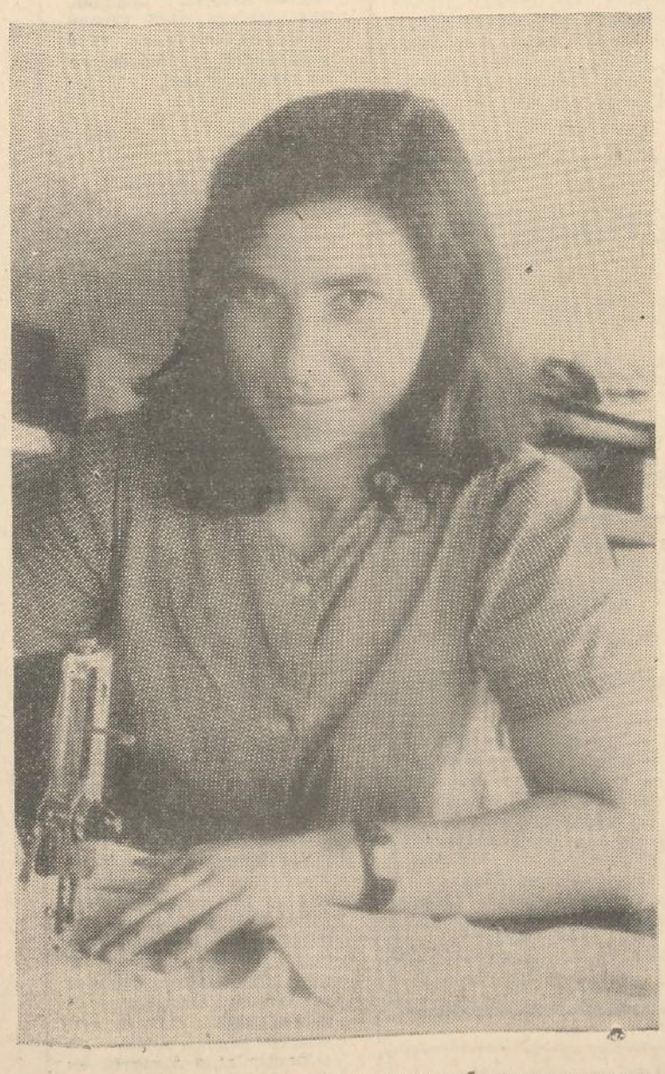

Делата красят човека

Скромен в своите желания е механик-бригадирът на промишлената полевъдно-тракторна бригада в ДЗС „Янко Забунов" Стоян Иванов Йорданов. Но за неговите трудови дела говорят всички хора в стопанството. Тук той е дошел преди повече от 18 години, веднага след като завършил основното си образование. От тук започват и първите му стъпки към осъществяване на мечтата му — машините. В началото започва като прикачвач на трактора. Работата на младия юноша съвсем не е лека. Безсънните нощи се нижат една след друга, но той не унива; за цото всяка трудова смяна го прави по-опитен, по-мъжествен. Един от най-щастливите мигове, за които и сега си спомня с радост, е денят, в който оценяват неговата упоритост и желание да овладее тайните на машините и му поверяват трактор. Лесно се подчинява машината на неговите сръчни ръце. Започват нови безсъчни нощи и нови трудови дела. Но заедно с тях идват и успехите. Младият механизатор е не само тракторист, но и активен член на комсомолското дружество в стопанството. Затова на въпроса желае ли да замине на работа в необятната съветска страна, той не се поколебава нито за минута. Двете години прекарани сред памуковите плантации, вливат нови сили и умение в упорития тракторист. В стопанството той се завръща възмъжал и закален. Ръководството отчита неговите делови качества и го издига за механик на бригадата. Същата година Стоян Йорданов е приет и за член на партията. Това още повече задължава младия комунист и той отдава цялата своя младежка жар и енергия за успеха на бригадата. За него е ясно, че тези успехи са преди всичко дело на хората, с които работи, и затова полага грижи за всеки член от колектива. Винаги всред хората, винаги в помощ на хората — това е неговият трудов девиз. Ще го срещнете навсякъде — в работилницата, при машината за ремонт, в бригадния стан или на полето, лети с мотора и носи някаква част, за да отстрани повреда та. „Неуморимият механик" — така говорят хората за него. А когато почна жътвата, той почти не се прибираше в къщи. Денонощно беше заедно с комбайнерите и трактористите на блока. Не позволяваше нито клас да се разпилее по вина на машините.

Въпреки напрегнатата работа Стоян намира време и за обществена работа. Той е партиен секретар в полевъдството и на неговата упорита дейност се дължи подобряването на дейността в тази организация. А когато го избират за бригадир-механик на окрупнената промишлено-полевъдна бригада, той завършва с удвоени сили. Неговият неуморен труд намира признание сред целия колектив на стопанството. Защото наистина делата красят човека.

Кирил ТАСЕВ

Хайрие Алиева е една от най-активните работнички и активистки в комсомолската организация на ТПК „Добруджанка" — Силистра. Тя работи като бродировачка и за добрата си работа в края на полугодието бе заслужено удостоена със званието „Ударничка".

Задружно постигат успехите

Макар и рядко, но има случаи, когато някоя бригада завоюва званието „Бригада за комунистически труд", а след време това звание й се отнема поради редица причини. Тук ми се иска да разкажа за група работници, които носят това високо звание от 1961 г. и с чест и достойство пазят високия белег на социалистически труд.

Бригадата с ръководител Слави Паскалев работи в отдела за шивашки поръчки при ТПК „Съединение" — Тутракан. Тази година производствениците ще празнуват десетгодишен юбилей, откакто са станали носители на почетното звание. Десет години не са малко. Работниците се труди ха всеотдайно, плодовете на техния труд се изразяваха в ритмично изпълнение на плановете, като ежемесечно производствените норми се изпълняваха 120 на сто. Но има и нещо друго — шивашкият отдел си е извоювал добро име сред гражданите, които го ценят като колектив, работещ качествено и задоволяващ вкусовете по отношение на дамско и мъжко облекло. Доброто име на колектива осигурява редовен наплив на клиенти от Тутракан, Кубрат и други селища на бившата околия. Бригадата не е чужда на новостите в шивашката професия. Винаги пър ва подема инициативите в кооперацията и когато се заговори за саратовската система, най-напред тя възприе да работи за бездефектна продукция. И тряб ва определено да се каже, че резултатите са далеч по-добри отпреди. В центъра на хубавите начинания стои партийната гру па на бригадата. Комунистите служат за пример на своите колеги, затова всички работят задружно и сплотено. И от сърце помагат на новопостъпилите работници да усвоят майсторството в шивашката професия.

— Работата си е работа — каз ва Марин Георгиев, един от добрите работници в отдела, — но когато се отнася за колективния живот, по-точно, как използуваме свободното си време, би следвало да заявя, че умеем да се веселим. Колективно честву ваме рожденните си дни, организираме семейни излети, посещаваме филми, концерти и други спектакли, които се изнасят в града.

За добрата си работа колектив от отдела за шивашки поръчки към кооперацията много пъти е награждаван с грамоти, предметни и други награди, но най-голяма си остава паспортът на трудовата слава, спечелен с високи трудови успехи. По случай 25-годишнината от социалистическата революция в България Слави Паскалев и Марин Георгиев са удостоени със златна значка.

Шивачите от бригадата няма да спрат на постигнатото. За полугодието те изпълниха плана си 118 на сто и реализираха печалба за кооперацията близо 2 000 лева. Успешно се изпълнява планът за август и стремежът е да се посрещне достойно Денят на свободата. В отговор на призива на 15-те столични предприятия са поети нови обещания за преизпълнение на годишния план с един месец предсрочно и реализиране на надпланова продукция за 10 000 лева.

Членовете на бригадата за комунистически труд ще изпълнят с чест и това свое обещание. Защото са уверени в силите си, защото са сплотени и умеят да си помагат в труда.

Тодор ДРАГАНОВ

ИМА ОЩЕ ДА СЕ ЖЕЛАЕ

Ако ви се удаде случайно път към Добротица, вие ще минете през Ситово. Голямото централно село е добре уредено. От малко селце с ниски къщурки, днес то се превръща в модерно голямо селище от градски тип. Още при влизането прави впечатление добрата уредба, големите, хубави къщи, построени в последно време.

Добре е уреден и центърът на селото. Новата сладкарница с тераса, построена преди 5-6 години, веднага привлича окото на пътника. Странно и силно контрастира тя с малката, схлупена сградичка на църквата, която то се намира зад нея. Един ярък контраст между новото и старото, между настоящето и миналото. Привличат окото и новите сгради на читалището, селсъвета, търговския комплекс на селкоопа с магазини за хранителни стоки, за текстил, трикотаж и ресторант. Предстои да се построи нова, модерна, слънчева сграда на гимназията.

Но въпреки хубавия външен вид, въпреки хубавото впечатление, което остава на пръв поглед, има все още доста неуредици. Една от тях е лошата организация при снабдяването с хранителни стоки. Една от основните задачи, които се поставиха от X конгрес на БКП за шестата петилетка, е по-пълното задоволяване материалните нужди на хората с предмети от първа необходимост, каквито са хранителните продукти. Не може да се каже, че тая задача се изпълнява успешно в с. Ситово. От случайно дочути думи, от случайни разговори разбрах, че е много труден въпросът с достав ката на месо и местни произведения. Ако запитате магазинера на какво се дължи тоя факт, той ще ви обясни, че най-обективната причина е липсата на хладилник в магазина.

Не е на висота и снабдяването с колбаси. Те трябва по график да се карат в селото във вторник с коли на ДСО „Родопа". Но много често това става в четвъртък или петък. Графикът нямаше да има значение, ако до караните колбаси бяха в достатъчно количество, за да задоволяват нуждите на селото. А то само за един ден докараните коли чества свършват.

Ако запитате младия и енергичен председател на селкоопа, който е на тоя пост от седем месеца, кои са причините за това положение, той ще започне да ви изброява към колко инстанции са се о б р ъ щ а л и, за да се оправи тоя въпрос, ще ви каже колко пъти му е обещавано да се уреди въпросът с колбасите, с напитките, с пастите, с бирата и още много други работи. Казах с напитките, пастите, бирата. И тук въпросът не е решен достатъчно добре и остава открит. Управителят на ресторанта често пъти е правил една поръчка, а от ДСП „Винпром" се изпълнява съвсем друга. На какво се дължи това, той не може да обясни.

А пастите?.. В оплакватлената книга на сладкарницата може да се прочете следното: „В сладкарницата не се доставят редовно целувки". От управителя на сладкарницата разбираме, че това не се отнася само до целувките. Поговорете с председателя на селкоопа и за разносната търговия. От него ще разберете, че е добре организирана, т. е. съществува такава, но и тя е спъвана.

За обслужването могат да се кажат само хубави работи. Усмивката не слиза от устата на управителя на сладкарницата и неговата съпруга, с усмивка посрещат бюфетчика и сервитьорките в ресторанта, с усмивка посрещат и продавачите в магазините. Навсякъде, където погледне човек, ще види добра уредба, грижа за добрия естетически вид на заведението или магазина. Вижда се, че новият председател прави всичко възможно, за да задоволи нуждите на своите съселяни. Но явно е, че само с желание не става, а е нужно малко повече внимание и от страна на органите, заинтересовани от изпълнението на плана, и отговарящи за горните доставки.

Георги КАМЕНОВ

НАШАТА РЕПЛИКА

Докога ще се предлага лошокачествен хляб?

В ТПК „Мир" — Силистра се работи по саратовската система за бездефектна продукция. Но напоследък зачестиха случаите, сочещи, че показателите по тази система се отчитат формално, че тя не допринася за подобряване качеството на произвеждане тите хлебни изделия. Доста често в търговските обекти на кооперацията на гражданите се предлагат хляб и закуски, които трудно биха се консумирали. Картината, която бе наблюдавана на 6,7 и 9 август в хлебопродавниците на ТПК „Мир", надмина по лошо качество предишните случаи. На тези дати в хлебопродавниците №№ 5, 6 и 7 се намериха общо 20 каси с 320 типови хляба, изгорени отгоре и отдолу при печенето, а вътре полусурови, разточени и напукани. Такъв хляб отдавна не бе предлаган на силистренското гражданство. И хората с право негодуваха и отказваха да го купуват. На 6 август в един хляб тип „Добруджа", закупен от магазин № 8, бе намерена клечка от метла.

С право следва да се постави въпросът: къде е качественият контрол в ТПК „Мир" и как окачествява той хлебните продукти, изнасяни от цеха за търговските обекти? Вижда ли ръководството на кооперацията недостатъците в производството на хлебарския цех, или съзнателно разрешава изнасянето на некачествен хляб за хлебопродавниците?

Интересно би било да се пресметнат икономическите „изгоди" от изпращането и връщането обратно в производствения цех на некачествения хляб. Разкарват се колите на кооперацията, използува се трудът за товарене и разтоварване и, в крайна сметка, хората остават недоволни и кооперацията губи своя престиж пред гражданите.

Ръководството на ТПК „Мир" трябва да обърне по-голямо внимание на произвеждания типов хляб, а така също и на ръжения. Хигиената в производствения цех също не е на нужната висота. А това дава отражение върху хлебната продукция. На 9 август ръженият хляб беше с лошо качество.

Тестените закуски, продавани в сладкарниците, са недостатъчни. Баничките със сирене, продавани в сладкарницата на кооперацията, на 9 август се бяха свършили още в 7,30 часа сутринта. Те се търсят през целия ден и не са артикул, който подлежи на разваляне за два-три часа. Не бива да се допуска да влизат граждани за банички в сладкарницата и да им се казва: „Свършиха се. Няма".

Считаме, че по тези въпроси следва да се намесят и окажат помощ, ако е необходимо, службата „Търговия" при при ГНС и хигиенно-здравните органи в Силистра. На гражданите трябва да се предлагат качествено приготвени хлебни изделия и закуски. А на виновниците за некачествената продукция да се потърси отговорност.

Йор. ПОПОВ

Ударни бригадни дни

Кооператорите от ТКЗС — с. Шуменци в горещите летни дни не жалят труда си, за да могат да приберат навреме и без загуби реколтата от фасула. Камионите още от сутринта откарват звената по блоковете. Управителният съвет на стопанството и общинският партиен комитет са решили в чест на светлия празник на свободата всяка сряда от седмицата до 10 септември да бъде ударен бригаден ден. В полето ще излизат и всички служители и работници от селото. Те ще направят по 100 нови тютюн. В първите трудови дни се включиха вече работниците от цех „Камъшит", служителите от СОНС, учителите и магазинерите. За един ден беше прибран фасулът от 700 декара.

Тодорка СТОЯНОВА

В кратък срок

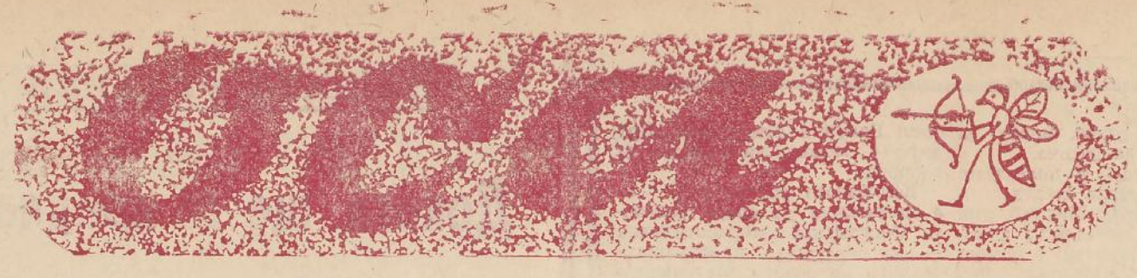
Осеменяването на овцете в АПК — Тутракан е към своя край. Досега са осеменени 12 093 овце от всичките 13 130. Кампанията приключи в кооперативните стопанства в Нова Черна, Малък Преславец и Белица. Изостава осеменяването в Тутракан. Тук задачата е изпълнена едва 69 на сто. В стопанството случайната кампания започна по-късно, с много пропуски и грешки, което даде своето отражение в цялостната работа. Някои от тези слабости още не са отстранени. Радостен е фактът обаче, че като цяло в комплекса случайната кампания се проведе на необходимата висота и в много кратък срок.

М. МАРИНОВ, гл. зоотехник в АПК — Тутракан

Тъкачката Елена Чобанова от промкомбинат „Текстил" редовно изпълнява трудовите си норми — 135 процента. За последното тримесечие тя е удостоена със званието „Най-добър в професията".

ПРОДАВАМ АПАРТАМЕНТ — ОПРАЗВАНЕ. РУСЕ, ул. „ПЕТКО Д. ПЕТКОВ" 4. Тел. 2-71-37.

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

Пълноценна ли е почивката на децата

Дните вече започват да се скъсяват, но слънцето все още гори земята и кара хората да търсят сенките и хладината. Ля тото е в пълната си власт. По полето кипи усилената работа, която прави този сезон най-на прегнат и труден за селските стопани. И тъкмо в тези дни най-силно се чувствува облекче нието, което представляват дет ските ясли и детските гради ни за ангажираните в труда родители. Освободени от грижа та за децата, те имат възмож ност да се включат активно в полските работи, да бъдат пъл ноценни работници.

Но ако задачата на детските заведения е да бъдат облекче ни родителите, то тя трябва да бъде изпълнявана с цялата се риозност, със съзнанието за оно ва доверие, което им е гласува но за възпитанието на подраст ващото поколение и неговите най-млади кълнове. Нашата про верка обаче показва, че не нав сякъде грижата за малките е такава, каквато се полага, как вато е установена на други ме ста.

Може ли да се говори за пъл ноценна почивка в детските за ведения в с. Ситово? Съмнител но! Ето какво заварихме там в ранните следобедни часове пре ди няколко дни. Да започнем с детските ясли. Потънал в слън це и тишина, дворът ни посре ща с единствената си, кой знае от къде взета, люлка, и с онова подобие на сенник, върху кой то стърчат няколко голи изсъх нали вършини, покриващи един пясъчник, отдавна останал без пясък, но който все пак е пред назначен за игра. И, което вече не очаквахме, посреща ни заключената врата на сградата. През прозореца се виждат спя щите деца, но вратата упорито продължава да стои заключена въпреки настойчивите ни опити да събудим персонала. Именно да го събудим, защото най-по сле заветната врата се отваря и четири сънени лица ни посрещат на прага. Петото обаче е будно. Защото докато четири те са спали, петата е била в стаята, където играят децата, и... е чепкала вълна. Вълната е разпиляна по пода, но жени те твърдят, че щом се събудят малките, ще я съберат...

Двадесет и пет деца прекар ват тук от началото на април до септември под грижите на петте жени. И за тези деца не се намери една каруца пясък, нямаше други играчки, освен гумените таралежи, които са пръснати навсякъде. За тях, очевидно, е трудно да се наме рят именно сега, когато зреят плодовете, пресни ябълки или грозде, или друго нещо, а в ме нюто им като десерт най-често фигурира компотът.

Но изглежда не само за тях. Детската градина е приютила 60 малчугана, дала им е двата си хубави сенника, пълните с пя сък трапове, люлките... и също то меню. Може да се обидят другарите от Ситово, но нека не се опитват да ни убедят, че компотът е по-здравословен и полезен от пресните плодове, че месото не е за препоръчване през лятото и че може на деца та да се дава пет пъти за шест дни постно ядене. Няма да им повярваме! Защото и ние деца имаме и ги храним, но не точно така... А когато хората са ти поверили най-скъпото си — де цата, трябва да ги гледаш по добре и от свои. И да им оси гуриш необходимите условия. Защото не е кой знае колко трудно да се измаже от майстор сградата, а не да се дадат на персонала няколко четки, с кои то да боядисат колкото могат с яр стените.

И докато в детската ясла ни посрещна тишината, в детската градина — четири или пет тави от закуски, захвърлени зад сгра дата и пълни с дъждовна вода, във временната детска градина, настанена в училището, ни по срещат мухите. На един от три те прозореца на столовата е поставен тензух, вторият е широко разтворен, а третият е на право счупен. И за мухите ня ма прегради. А стаята, в която играят децата, не може да бъде оприличена с нищо. Сред пра холяка и мръсотията тук се ва лят десетина детски кофички, четири-пет от които са нови и са поставени на масата високо, за да не ги стигат малките, а останалите съжаляваме, че не можем да покажем на читате лите—в такова състояние са. Ако такава играчка видите даже в кофата за смет, ще се учудите как е могла да бъде държана толкова време. А ни уверяваха, че са от миналата година. Може..., ама от една от минали те.

Единствената мивка е долу, на другия край на двора. Зани манията се водят според разби ранията и интересите на ръко водителките. Ами така де, кой ти гледа такава детска градина, дето е за един-два месеца. Още повече, че днес тя се закрива. А инвентарът остава до идуще то лято...!

Не искаме да правим изво ди. Абсолютно излишно е. Ця лото това положение не е неиз вестно на ръководството на се лото и щом досега нищо не е направено за променянето му, ние ли ще го оправим. Но, дру гари ситовци, по този начин деца не се гледат. И ако така детските заведения изпълняват задачите си — това далеч не е намаляване грижите на родите лите. Напротив! Затова само един въпрос имаме към вас: мис лите ли, че е пълноценна почив ката на децата в Ситово?

Валентин ЧЕРНЕВ

Енчо ЖЕЧЕВ

ЖЕНЯ ТРАВУШКИН, специалист по рекламата, млад, самоуверен и талантлив, спокойно се разхож даше по перона на метрото и от време на време поглеждаше часовника си. Не може да се каже, че бързаше за някъде. Про сто, не разчел времето правилно, беше пристигнал на мястото чет върт час по-рано. И за да убие времето, бавно се спусна долу, на платформата, и чу насмешлив мъжки глас:

— Щастие? За петдесет стотин ки? Помислете си само какво го ворите? Къде сте чували, че щас тието може да се купи, още по вече за стотинки?

Травушкин се обърна. Мъжът се отдалечаваше с бавна походка, а смутеният продавач на лотарий ни билети сконфузено въртеше побелялата си глава. И мълчеше, макар че само преди минута — Травушкин си спомни това — той непрестанно мърмореше на една нота: „Граждани, за петдесет сто тинки — „Волга". Не изпущайте щастието си, купувайте си биле ти."

— Другарят правилно забеляза, не в парите е щастието — миро любиво каза на старика Травуш кин.

— Как да Ви кажа, разбира се, не е в парите. Но нали все нещо трябва да се говори. Някакви сил ни думи... Както всички, така и аз!—И старикът се усмихна неоч аквано обаятелно. После добави внушително: — Рекламата — това е двигател на търговията!

— Чудо горско, нима това е реклама? — Травушкин се по чувствува засегнат. — Това не е реклама! По-добре е просто да се седи и да се мълчи, отколкото така да се рекламира. Рекламата трябва да бъде свежа, остроум на, закачлива, немногословна, да привлича вниманието...

— Интересно, какво бихте го ворили Вие, ако бяхте на мое мя сто?

— На Ваше място? — замисле но повтори въпроса Травушкин. — На Ваше място аз бих направ вил плакат. И за езика е добре, и отдалече се вижда.

— Ами че аз имам... — каза старикът, показвайки плакат, къде то на фона на лотариен билет в стройна редица се носеха „Волга", „Москвич", „Запорожец" и

Късметлия

(ФЕЙЛЕТОН)

мотоциклетист.

— Искате ли истински плакат? — великодушно запита Травуш кин, вадейки от куфарчето четки и кутийка червена боя. — Дайте тук Вашия плакат. Така, обърнах ме го на другата страна. Да започ нем. Към хората, които бързат и въобще не мислят за Вашите билети, трябва да се обърнем някак си необичайно, за да се привлече вниманието им. — И Травушкин дебело изписа:

Скъпи мои!

— По-нататък! Хората не оби чат, когато ги лъжат. „Щастие за петдесет стотинки" — това наисти на е утопия. Но с това са свикна ли. А ние ще им кажем истина та. Това трябва да ги стресне и да предизвика симпатия.

И все така с размах Травушкин написа:

Навярно вие нищо няма
да спечелите...

— Всеки човек, ако той не страда от хронически болести, в душата си счита, че му върви — продължи Травушкин. — Затова ние ще напишем, малко по-дреб но, така:

Но ако Ви провърви, вие
можете да спечелите
автомобил, пиано, перална,
или още нещо,
което Ви е необходимо.

— Много важно е как ще се завърши рекламата. Не трябва да се показваме прекалено умни. То ва кара хората да се отнасят с не доверие. Затова заключението трябва да бъде малко наивно. До бре би било да се намери някак ва по-особена думичка. Това, по правило, развеселява. Хората с благодарност ще Ви дадат пари те си, прекрасно съзнавайки, че нищо не печелят, и уважавайки Ви за това, че не ги смятате глу паци. Заключителният акорд при нас ще звучи така:

От мен купуват билети
само късметлиите.

— Ето, това е всичко. Но из винете, време е да вървя — каза Травушкин на онемелия ста рец, прикрепи с лепенка плаката за мраморчата колона, полюбува му се и бързешком се спусна към ескалатора, където след ми нута трябваше да се състои сре щата с познатата девойка.

Тя дойде, закъснявайки точно двадесет минути.

— Дявол да го вземе — не злобливо каза тя, — хората съв сем са си изгубили ума. Един идиот написал някакъв глупав пла кат, а други трябва да строят билетите му, сякаш от това зависи животът им.

— И е невъзможно да се ми не до него? — със затаена ра дост запита Женя.

— Ти знаеш, аз обикновено не закъснявам. Вземи, това е за тебе, късметлия — И тя му пода де лотариен билет.

* * *

...Травушкин спечели левче.

(От руски)

— Аз съм Посейдон, брат Зевсов, това е жена ми Амфи трита и син ми Тритон, идваме да разгледаме плажа...

— Разбрах, че не сте тукаш ни, но по-напред си платете таксата, че много станаха гра тисчините!...

ХУМОР БЕЗ МИТО

Да пишеш за животните е просто удоволствие — нито жал би, нито опровержения изпра щат. Човекът е по-малко дели катен...

* * *

Жар-птица има само в книги те и това е добре. Защото ина че щеше да има нужда от спе циални птицеферми...

* * *

На писмения изпит учителят се обръща към един от учени ците:

— Надявам се, че няма да те видя да преписваш!

— И аз също...

* * *

Има толкова досадни хора, че с тях за пет минути можеш да изгубиш цял ден...

* * *

Канибал — това е човек, кой то обича ближния си, но с под правки.

* * *

След завършването на спек такъла хвърляха на сцената и цветя — друго не се оказа под ръка...!

* * *

Поел си обещание — изпъл ни го. Не си ли го изпълнил — поеми ново!

* * *

Възмутен мъж към приятел я си:

— Как си могъл да целунеш жена ми?...

— Абе, и аз сега се чудя.

* * *

В Чикаго трима гангстери то ку-що са обрали една банка. Съучастникът им, който ги ча ка при колата навън, вика:

— Бързо, бързо изчезвайте!

— Но къде е колата?

— Току-що я откраднаха.

* * *

— Мамо, вече не искам да ходя на училище.

— Защо, Жан?

— Защото още не знам да чета и пиша, а учителят не ми разрешава да говоря. Какво още да правя там?

* * *

— Аз бих се оженил само ако намеря жена, която да се различава коренно от мен са мия.

— Че какво чакаш тогава? А виж какви хубави интелигент ни момичета има наоколо...

* * *

За щастието е най-добре да се мечтае, за любовта — да се пее, а за работата — да се го вори!

(От руски)

Летни проблеми

„Ледна скара, топла бира
в ресторанта щом сервират,
мога да ви кажа точно —
летният сезон започна!"
Забравен автор

Абе какво ти започване на летния сезон?... То и август вече остана зад гърба ни. Само че слънцето нещо се сили, сили и от зор докарва горещината. Докато се оплаквахме в началото, че е хладно, че е дъждовно, сега почнахме да дишаме като риби на сухо и все по-често да търсим влага да си разквасим устата. Седнеш в някой от ресторантите в Силистра и току ти тупнат на масата едно шише бира, ама топла, топла, да не знаеш с какво да я сравняваш. И все се оплакват, че хладилниците им не са в ред. Хубаво бе, ако сега, през най-горещото време не са в ред — кога, на зима ли?

И ако помните, до неотдавна през дъждов ното време, все още можеше да се намери тук-таме сладолед из града. Ама сега де можеш видя подвижен пункт, че и сладолед да се про дава в него. Е, имат си съображения хората, ама гражданите какво са виновни, че да ги лишават и от това малко удоволствие в жега та. Та казвам си, няма ли да има барем едно лято без тези вечни въпроси, бе?

Ама изглежда другояче не може! Пък кой знае...

Койчо ПЕШКОВ

Ало! Кой насреща..?

Бръмчи оная ми тиядосана Оса, разхожда се нервно из стаята и място не може да си намери. Четвърти път звъни по телефона в Айдемир да търси приятелката си и все не може да я намери. Защото оная няма служе бен телефон, нито домашен... Ами си седи в къщи и се надява, че от пощата ще й занесат покана за разговор. Ами! Тя и Осата се надяваше, ама само до втория път. Когато и след това телефонистката й предложи да запише каквото имала да предава, че после, когато случайно мине приятелката й край пощата, да й го даде. Осата веднага разбра, че това е стара практика в айдемирската поща.

Може пък и да не са толкова виновни хо рата. Че то, раздавачите, пристигат там рано сутрин и след това се пръскат. Връщат се отново чак в три часа след обяд. А ако дотогава се е по лучила покана за разговор, колкото и бърз и спешен да е, телефонистката пита: „Кажете какво имате да предадете — ще си запиша!"

И изведнаж Осата спира и се плесва по челото. Ами че защо са били толкова нерви. Ей къде е рейсовата спирка, а ето го и рей сът. За петнадесет минути ще е в Айдемир, при това без да махне с крилце даже. Само че отдавна трябваше да се сети, а не да си къса нервите с тия телефони.

Пък тия, дето са по-далеч и не могат ей тъй, за един разговор да прескочат до Айде мир, те да му мислят. Няма ние да им берем кахъра, я?...

ОСЕВ

К. НАДАРЛИЙСКИ

Съботен спектър

Не само изобилие от стоки, но и много вкус има в подреждането на универсалния магазин в Силистра.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Най-старият комунист на планетата

Наскоро изпълни 95 години Фьодор Николаевич Петров, човекът с удивителна съдба, най-старият комунист на планетата.

От началото на историята на ленинската партия през водовъртежа на бурните събития на революцията от 1905 година и Великата октомврийска социалистическа революция и до днес е преминал животът му, отдаден на беззаветната борба за народното дело.

През 1900 година младият Фьодор Петров имал щастието да види Ленин. В двадесетия век той стъпил с ленинското напътствие, което му помогнало да издържи изпитанията в революционната нелегалност, в заточението, в Шлиселбургския затвор, където прекарал повече от седем години.

„Пролетарският професор", както го е нарекъл Луначарски, олицетворяващ връзката между науката и труда, деятелят на съветската наука и култура, героят на социалистическия труд, членът на партията от 1896 година Фьодор Николаевич Петров изпълни неотдавна 95 години.

От „Литературная газета" (със съкращения)

ВЕСТИ

Папа Павел VI е публикувал влизащ от началото на годината едикт „За преклонната възраст". В съответствие с него кардиналите на римско-католическата църква, достигнали осемдесет години, губят право да бъдат избирани за папи и да бъдат членове на Римската курия. Тия положения се мотивират в папския едикт с необходимостта от съобразяване с преклонната възраст и нейното влияние върху способността да бъдат изпълнявани „толкова важни обязаности". От 127 кардинали, влизащи в Римската курия, 25 попадат под действието на едикта.

Несбъдната мечта

Според данните на миналогодишното преброяване най-старата жена в Бразилия е Глисерия Ферейра да Силва от град Ментейра, която наскоро е отпразнувала своята 125-годишнина. Въпреки преклонната си възраст тя не само се справя с домакинската работа, но шие сама дрехите си и дрехите на по-малката си сестра, която е само на 116 години. Освен това тя съвсем лесно, без очила, вдява конец в игла. На въпроса на посетилия я журналист Глисерия отговорила: „Какво бих направила, ако трябваше да започна живота си отначало ли? Непременно бих се научила да чета! Грамотните все пак по-лесно си намират работа."

Врабчето — филм за Едит Пиаф

Почти осем години изминаха от смъртта на Едит Пиаф, но името на певицата не е забравено.

В най-близко време радост очаква почитателите на френската певица: те ще я видят на екрана във филма „Врабчето", който снима английският режисьор Кен Расел. Ролята на Едит Пиаф ще се изпълнява от актрисата Лиза Минели.

Киноленгата ще разкаже за жизнения път на „врабченцето", бедната девойка, станала голяма актриса.

В тон с останалите

Любопитно откритие са направили американските зоолози Лебеф и Питерсон. Наблюдавайки морските слонове — така се наричат големите тюлени с хоботовидни израстъци — те са обърнали внимание на факта, че животните от всеки от островите край Санта-Крус в Калифорния реват по своему. В началото на декември самците се устройват там на лежбище. При това съперниците действуват по принципа „кой кого ще надвика". С тръбен глас те се стараят да направят необходимото впечатление на съперника. Неудачникът отива на друг остров. И тук той отначало слуша ревовете, после плахо пробва гласа си, опитвайки се да се настрои към общата тоналност, и едва след това се присъединява към хора.

На 12 август внезапно почина

ДИМИТЪР ИВАНОВ КОСТАДИНОВ,

председател на ТКЗС — Секулово

Отдал най-хубавите години от младостта си на комсомола, комунистът Димитър Костадинов си отиде от нас в разцвета на творческите си сили. Като секретар на ОК на ДКМС и стопански ръководител той не пожали време, труд и способности за разцвета на родния силистренски край.

В тежките минути на тази скръбна вест ние свеждаме глава пред паметта на човека, който остави светла диря след себе си.

На синия екран

СЪБОТА, 14. VIII

10.40 Новини, 10.45 За красиво и хармонично тяло, 10.50 За децата, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 17.00 Европейско първенство по лека атлетика, 18.30 Новини, 18.35 Студентско лято, 19.00 Панорама, 19.30 Международен фолклорен фестивал — Бургас, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Пан Володйовски, 21.50 Усмивки от старите ленти, 22.00 Интервизия — Вечерни мелодии, 22.45 Новини, 23.05 Странници из комични опери, 23.30 Европейско първенство по лека атлетика.

НЕДЕЛЯ, 15. VIII

10.10 Новини, 10.15 За красиво и хармонично тяло, 10.20 Бракове по разум, 11.35 За пионерите, 12.00 В света на изкуството, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 В света на животните, 14.00 Европейско първенство по лека атлетика, 18.00 Новини, 18.10 Европейско първенство по лека атлетика, 18.55 Атлас, 19.25 Хумор, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Международен фолклорен фестивал — Бургас, 20.50 Пан Володйовски, 22.00 Ако не беше ти, 22.25 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 16. VIII

18.25 Обявяване на програмата, 18.30 Новини, 18.40 За народната армия, 18.55 Фрагменти из произведения на Моцарт, 19.15 Реклами, 19.25 Сянката на прогреса, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Международен фолклорен фестивал — Бургас, 21.00 ТТ: Рано сутринта в неделя билки аз събирах, 22.25 Спортен екран, 22.35 Новини.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 88 (1864) | Силистра, вторник, 17 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

СИЛАЖИРАНЕТО – ПЪРВОСТЕПЕННА ЗАДАЧА

Тодор ДИМИТРОВ,
зам.-председател на ИК на ОНС

Успехите, постигнати в животновъдството на окръга през последните две-три години, са тясно свързани с по-доброто му осигуряване с разнообразен и качествен фураж. Заедно с провеждането на другите мероприятия и инициативи в аграрно-промишлените комплекси и кооперативни стопанства решаването на фуражния проблем става първостепенна задача за по-нататъшното развитие на този отрасъл. Големите задачи, които постави Десетият конгрес на БКП през шестата петилетка, предявяват още по-големи изисквания към увеличаване производството на висококачествени и високоефективни тревни, сочни, концентрирани и комбинирани фуражи.

Предварителните разчети, спуснати ни от МЗХП за обществения сектор, показват, че заедно с увеличаване броя на селскостопанските животни и птици ще се увеличава и производството на животинската продукция средно с 10-14 на сто за година. Приблизително такъв е и ръстът за окръга през 1972 година.

Анализът на досегашните резултати недвусмислено говори за обратна тенденция. Докато за миналата година осигурено стта със сено е 65 на сто, с концентриран фураж 90 на сто, със силаж и сочни — 92 на сто, то за тази година (от 1 юли 1971 година до 1 юли 1972 година) осигуреността със сеното фактически е 45 на сто, с концентрираните фуражи се очаква да бъде около 81 на сто и със силажа и сочните — 73 на сто. Явно е, че картината е много тревожна, особено като се има предвид, че в някои кооперативни стопанства задоволеността с отделните фуражи е още по-лоша.

Причините за неосигуряване на фуражния баланс не са малко. Дъждовното време през пролетта попречи отчасти за правилното и навременно прибиране и съхраняване на сеното и сенажа от люцерната. Но в много кооперативни стопанства като Средище, Добротица, Секулово, Дулово липсваше всякаква мобилизация, не се използваха и малкото възможности, които предлагаше благоприятното време. В тях освен че е недостатъчно количеството на прибрания фураж, той е и с много лошо качество. Могат да се изтъкнат още редица субективни причини, отнасящи се и за останалите стопанства, които фактически бяха и основни за неуспешното изпълнение на тази задача досега. Не е трудно да се разбере, че съществува недобре обоснована структура на фуражните култури, че много стопански и партийни ръководства на АПК и ТКЗС не спазваха спуснатите им разчети за площите, прилагаше се ниска агротехника, не се използуваха пустеещите земи, некачествено се прибираха и съхраняваха фуражите, пилееха се, незадоволително се оползотворяваха.

Всичко това налага незабавно да се вземат най-енергични мерки и за времето до края на м. август да се приключи със силажирането на предвидената фуражна царевица. В производствените планове на аграрно-промишлените комплекси и кооперативни стопанства фуражната царевица първа култура трябва да бъде засята върху площ от 17 611 декара и на около 20 000 декара бракувани площи от люцерната. Поради доброто й развитие на някои места посевите бяха разредени и оставени за производство на зърно. За да се компенсират тези площи, от силно заплевелените и с очакван добив под 200 килограма площи царевица за зърно да се отделят необходимите за силаж. За да можем да приберем навреме предвидената силажна маса от около 70 000 тона наложително е да се премине към денонощна работа. Това предполага прибиращата техника, силажните ями и площадките да са в изправност. Там, където това не е извършено, незабавно да се премине към работа. Във всяко ръководство на аграрно-промишлен комплекс или кооперативно стопанство, във всеки общински партиен комитет, трябва да се извърши точна разстановка на хората и машините, да се изготви разчет и график за всяка бригада по декари и места за прибиране и натрупване на силажната маса близо до фермите. Ако в най-къс срок приберем силажа, ние ще успеем да гарантираме добро изхранване през зимно-пролетния сезон на млечното ни животно въдство. За резултатно извеждане на кампанията необходимо е редовно и най-целесъобразно да използуваме материалните и морални стимули, да се следи за отчитане на съревнованието.

Важен резерв в осигуряването на повече силаж е втората култура царевица. Поради засушаването, което настъпи сега, ръководствата на АПК и ТКЗС трябва да направят реална преценка и площите с лошо развитие да се предоставят за паша, а останалите, особено върху ечемичените посеви и с добре развита царевица, да се запазят, приберат и натрупат със що за силаж.

За приготвяне на силаж се разчита и на разделното прибиране на царевицата за зърно. На базата на натрупаните количества от първата култура и реално очакваните добиви от втората — да се пресметне добре каква осигуреност ще се постигне. Ако тя е под 100 процента, да се мине и към разделното прибиране и силажиране. За подобряване силажа от разделното прибиране е необходимо стопанствата да се запасят с меласа.

Важен резерв за натрупване на повече фураж е прибирането и съхраняването на люцерната от третия откос. При решаването на този въпрос да не се изхожда само от печалбарски сметки, а от установената за семе люцерна да се разчита действително само на тази с очертаващи се добри добиви. Всички останали площи да се косят и зелената маса да се прибира за фураж. На отчет трябва да се вземе и царевицата от личното ползуване на кооператорите, като се създаде добра организация по подготовката й и изкупуването, така че никакви количества да не излязат от окръга.

Важен момент е и провеждането в изправност на всички машини и техника, обработващи грубия и концентриран фураж. Съвсем отговорно този проблем трябва да стои пред партийните и стопанските ръководства, пред специалистите. Особено задължително е сега да се въведе и строг режим на икономия, като се премине към нормирано хранене, намаляване до минимум разпиляванията на фуражите и неползотворяването им, към проява на голяма взискателност, контрол и търсене на отговорност. Партийните и стопанските ръководства трябва да вменят в дълг тези изисквания към всеки специалист, завеждащ ферма, бригадир, на всеки животновъд.

... И ПОТЕЧЕ БИСТРА ВОДА

— Много станахме в Силистра. Взе да не стига това-онова. Нямаме вода на четвъртияетаж. Носим с дамаджани от мазето, за да се мием.

(Из подслушан разговор)

АВГУСТОВСКОТО слънце се е вдигнало високо. Прижуря. Царевиците наоколо са отпуснали листа. Монтажниците се кълят в пот. От големия пресленест шланг блика студена вода. Но всички бързат и никой няма време да напляска разгорещено лице. Бързат, защото искат час по-скоро да пуснат по водопровода допълнителна вода за Силистра и окръга. За да стига в тия горещи дни тя и до най-високите етажи на блоковете.

Дни наред се трудят тук работниците от СД „Водоснабдяване и канализация". С тях е директорът Петър Иванов. Той наблюдава всичко и своевременно се намесва, отстранявайки пропуските. И бърза. Защото в града и някои райони на окръга в тия августовски дни наистина водата не достига.

През 1969 г. „Водоканалпроект" — София направи първите сондажи край варницата зад ЗММ. Тогава за пръв път бликна хубавата вода. Брегът на Дунава е само на няколкостотин метра и много скептици изказаха предположението, че новооткритата вода е дунавска. Пробите показаха, че сондите са „напипали" извор с вода, потвърда от тази в реката, но с хубави питейни качества. И с капацитет 360 л/сек.

Започна голяма работа. Направен бе кладенец-рене с дъл бочина 22 м. Девет лъча с дъл жина от 30 до 50 метра прибират подземните води и ги пода ват в кладенеца. Всичко това сега е сковано в бетон и колко трудно беше, знаят само работниците от бригадата на Гочо Хорозов. После дойде ред за монтажа на помпите. С това се зае групата на майстора Георги Димитров от дирекцията, която под ръководството на инж. Емил Иванов монтира четири помпи с мощност 50 л/сек всяка една.

— Много труд положиха нашите хора — казва директорът Петър Иванов. Лицето му се е опърлило от слънцето, но грее от радостна усмивка. — Водопроводчиците направиха 900 метра водопровод, който след време ще бъде продължен с още 500 метра. Вече ще можем да подаваме вода по 500 л/сек., с което ще задоволим нуждите на Силистра и дори ще изпращаме вода до Средище, Алеково, Секулово, Паисиево, Добротица и Босна.

Общо на обекта работиха 35 души, работници и техници и трудът им даде прекрасни резултати. Сега под горещите лъчи на слънцето се довършва машинното помещение за помпите и трафопостът за главно разпределително табло. Неуморно работиха Иван Недев, Тончо Великов, Мехмед Галибов, оксиженистите Петър Тодоров и Али Сюлейманов. Те доволни гледат голямата струя бистра вода, бликаща от шланга. С него се изпомпва водата, която пречи долу за окончателното довършване на монтажа. Блестят хиляди водни пръски и слънчевите лъчи ги обагрят с цвета на дъгата.

— Тук всичко, което виждате, е временно — обяснява Петър Иванов. — В бъдеще предстои построяването на солидна помпена станция. Но ние бързаме, понеже трябва да разрешим час по-скоро „водния глад". На Силистра се подава вода 140 л/сек, а нуждите са по не от 160 литра. Окръгът се нуждае от още 220 л/сек. С новия кладенец, който има капацитет 360 литра и с останалите водни ресурси, смятаме да достигнем 510 литра — напълно достатъчни засега да покрият нуждите на града и някои райони на окръга. Впрочем толкова е капацитетът и на водопроводите — 500 л/сек.

Дните на напрегнат труд останаха назад. Спадна напрежението у хората, но те са радостни, че могат достойно да сложат точка на делото, в което вложиха много усилия. Погледите оглеждат критично това, което е построено. А то не е малко — осигурена е питейна вода за населението. И стана както се пее в песента: "... И потече бистра вода, та се радва цяло село". Че водата е извор на радост, без нея животът е немислим.

Бих искал сега да видя онзи гражданин, който казваше, че водата не достига до четвъртия етаж. Сигурно и той ще се усмихне доволен и ще каже: „Хвала на тези, които извършиха добро дело!"

Др. ПАНОВ

Преизпълниха плана за месец август

Цеховите колективи на промкомбинат „Камъшит" вина ги са били сред първите по изпълнение на производствените задачи. И през този месец те доказаха още веднъж това, като някои от тях преизпълниха до 15 август промишлените си планове.

Колективът на цех „Свещи и каширани бутилки" с ръководител Йорданка Желева произведе продукция за 13 000 лева — с 1 000 лева повече от заплануваното. Цехът за кукли с ръководител Златка Богданова даде надпланова продукция за 5 000 лева. Високи успехи постигнаха и работническите от „Фина керамика". Под ръководството на Величка Драганова те реализираха за петнадесет дни изпълнение 103,6 на сто.

Включили се в благородната надпревара за достойно посрещане 27-годишнината на Деня на свободата и VII конгрес на българските професионални съюзи, колективите от трите цеха дават дума до края на август да произведат двойно повече продукция от предвидената по плана за осмия месец.

М. МЪРОВ

Тодор Димов е заварчик в ремонтния цех на ТПК „Метал" — Силистра. Той е един от най-младите работници, но има утвърдени успехи в труда. Редовно изпълнява трудовите си норми 165 на сто. За високо и качествено изпълнение на поставените му задачи младият заварчик заслужено бе удостоен в края на второто тримесечие със званието „Ударник на комунистическия труд".

Окръжно състезание за най-добър орач

След приключване борбата за определяне на най-добрите орачи с трактори ДТ-54 и беларуси по аграрно-промишлени комплекси, в събота се проведе и окръжното първенство. Домакин на този своеобразен форум на нашите механизатори бе ТКЗС — кв. Калипетрово.

Още от ранна утрин местността край десетия километър по шосето Силистра — Средище бе изпълнена с туристи, машини и много гости, едни да се състезават, а други да наблюдават напрегнатата борба. Точно в девет часа, след подходящо тържествено откриване, започна едно от най-благородните съревнования — състезание за спечелване званието „Най-добър орач на Силистренски окръг". Два часа и половина продължи напрегнатата схватка, в която хората заедно със стоманата решиха да покажат силата и красотата на човешкия дух, когато той иска да направи нещо прекрасно, съвършено. Трудно е да се предаде в няколко реда емоционалността на състезанието, трудно беше и на комисията при определяне на първените. И все пак проличаваше майсторството и съвършенството в работата на Ранко Димитров Христов от ТКЗС — с. Нова Черна. Удивление предизвикваше и механизаторката Стойка Иванова от кооператива в село Алфатар, която с нищо не отстъпваше от работата на мъжете.

След привършване и сумиране на всички данни, необходими за определяне класирането, за първенци бяха обявени: при беларусите — на първо място Ранко Димитров Христов от ТКЗС — с. Нова Черна, набрал общо 495 точки от 500 възможни, втори е Добри Генов Савов от ТКЗС — квартал Калипетрово с 442 точки. При ДТ-54 първенец е Петран Славов Христов от ТКЗС — с. Окорш, а второто място бе заето от механизатора на ТКЗС — с. Бабук Георги Желязков Василев.

На първенците бяха връчени парични награди от по 60 лева, а на заелите второ място по 50. Освен това Ранко Христов, Петран Славов и Стойка Иванова се класират за републиканските състезания, които ще се проведат на 27 август в Полски Сеновец — Великотърновски окръг.

Състезанието бе закрито от другаря Нешо Нешев, началник управление „Земеделие" при окръжния народен съвет, който отбеляза силата, важността на този конкурс и приноса му за повишаване културата на селскостопанското производство в нашия окръг.

Александър ДИМИТРОВ

СВЕДЕНИЕ
за хода на най-важните селскостопански работи към 13 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Силажиране всичко в %	Набран тютюн вши в %
Айдемир	48.6	53	x
Калипетрово	33	30.8	46.4
Бабук	43	32.3	125
Иширково	34.7	50.4	51.8
Смилец	54.3	86	11.5
Срацимир	45.7	39.3	x
ДСС-Силистра	23.6	35.2	x
АПК-Силистра	41.9	43.7	50.2
Алфатар	57.7	19.1	73.4
Алеково	80	28.6	87.7
Кайнарджа	61.6	16.7	63.8
Голеш	75	25.2	96.1
Средище	70.5	35.8	78.6
АПК-Алфатар	67.5	24.8	77.5
Ситово	66	75	64.8
Сребърна	51.2	33.2	x
Попина	34.1	49.3	x
Добротица	46.7	67.8	58
АПК-Ситово	52	60	61.8
Главиница	44.7	38	43.3
Паисиево	48.4	30	78.8
Сокол	60.7	12.2	84.6
Зафирово	38.5	59	27
Ст. Караджа	49.6	54.1	56.8
ДЗС „Я. Заб."	47.8	87	x
АПК-Главин.	48.1	44.2	61.6
Тутракан	28.9	32	19.2
М. Преславец	60	28	45.4
Белица	54.9	76.4	50.6
Н. Черна	54.3	44.2	x
АПК-Тутракан	47.4	48.8	42
Дулово	54.3	29.8	55.3
Междец	71.7	28	50
Окорш	54.8	23	29.8
Секулово	54	14.3	35.2
Чернолик	56	41.7	90
ДЗС—Окорш	34.3	30	84.1
АПК-Дулово	56.7	28.3	58.5
Всичко за окр.	52.8	39.6	61.5

МИТОВЕТЕ НА ОБРЕЧЕНИЯ СТРОИ

ЕЛЕКТРОННИЯТ часовников механизъм в хола на Министерството на търговията във Вашингтон има две табла. На първото се фиксира увеличаването на населението на най-богатата капиталистическа страна в света. Второто показва нарастването на нейния брутен национален продукт. Оня, който има време да се спре пред него, може след простата сметка да разбере колко е богат сегашният „среден" американец. Дори и тук е натрапвана илюзията за „общество на общо благоденствие", където на всеки негов член се падат еди-колко си долара годишно в еди-кой си ден от календара и еди-кой си час от денонощието.

Във основа на подобна „средна" статистика сега на Запад на трудещите се предлагат в десетки варианти разсъждения за „нова политика на доходите" и „социална симетрия" в разпределянето на обществения продукт. При това буржоазните идеолози се опитват да се позоват на някои подобрения в жизненото равнище и структурата на потреблението на работническата класа. А междувременно тези подобрения съвсем не са станали по милостта на монополите, а в резултат на упоритата борба на самите трудещи се за своите права.

В САЩ например твърде често изнася лекции за положението на американската работническа класа професорът по икономика от Браунския университет Филип Тефт. По поръка на американското правителство професорът повече от две десетилетия се подвизава на попрището на изглаждането на конфликтите между работниците и работодателите. Какво заявява този „специалист" по работническото движение?

В лекцията си „Идеологията на американското профсъюзно движение" Тефт заяви: „Работниците се убедиха, че тяхното жизнено равнище се повишава при сегашните социално-икономически условия, поради което не ги привличат доктрините, които се опитват да докажат, че при системата на свободна стопанска инициатива положението на работниците непременно се влошава". След професор Тефт Информационната агенция на САЩ (ЮСИА) в един от своите бюлетини за печата заяви, че „работниците и техните профсъюзи са заинтересовани преди всичко да се запазят извоюваните неотдавна от работниците условия на живот на средната класа".

Според пресмятанията на съветския икономист професор С. И. Вигодски нормата на принадената стойност, получавана от монополите на САЩ, се е увеличила от началото на века до 1966 година от 155 на 314 процента, т. е. повече от два пъти. С други думи, сега от всеки долар капитали американският капиталист получавал не 1,5, а повече от 3 долара приход благодарение на експлоатацията на работника. Към това трябва да се прибавят голямата реклама и търговският кредит, които засилват сред работниците стремежа за задоволяване на нуждите, превишаващи техните възможности. Поради вноските за купения на изплаща не телевизор работникът трябва да търси допълнителна работа, в резултат на което неговата трудова седмица достига 60 часа. Резултатът е преумора и нещастни случаи в производството, където работодателите правят икономия, когато става въпрос за прилагане на техника за обезопасяване на труда. Само през 1969 години в предприятията на САЩ са загинали 116 хиляди работници и почти 11 милиона души са били ранени.

Изкуствено предизвиканото сред работниците „потребление" като извратена форма на задоволяване на потребностите, която не освобождава, а напротив, още повече закрепостява личността, прите жаването на призрачните атрибути на живота на буржоата, заради които се отдават всички сили и свободното време, бързо се превръщат в горчива заблуда.

Американското списание „Юнайтед стейтс нюз енд уърлд рипорт" миналата година призна: „Работниците откриват, че повишаването на работната заплата съвсем не им осигурява повишаване на жизненото равнище и покупателната способност." А след още няколко месеца то съобщи на своите читатели: „Безработицата... лиши хиляди американски учени и инженери с първокласно образование от възможността да прилагат своите знания. Разказва се за инженери, които изпълняват ролята на дядо Мраз през предновогодишния сезон, за химици, които работят като бармани, за математици, които работят като данъчни агенти."

Капиталистическият молох както и преди продължава да поглъща милиони човешки живота. Той обрече на вегетиране и на срамна за трудовия човек роля 6,2 процента от трудоспособното население в САЩ и 3,3 процента в Англия. Все по-често „сините яки" и „белите яки", както на Запад наричат работниците и научнотехническата интелигенция, се оказват наистина в еднакво положение, а не в лоното на „средната класа" в качеството на обект на най-жесток икономически и политически произвол.

Събитията в капиталистическия свят свидетелствуват далеч не в полза за някакво приближаване на социална хармония в него. През последните пет години (1965-1970 г.) броят на стачниците в страните от капиталистическата система се увеличи от 26 милиона на 63 милиона души. В хода на стачките икономическите изисквания се придружават от политически лозунги, а към работническата класа, която ги издига, се присъединяват широки общодемократични движения за мир и граждански права. Трудещите се от капиталистическите страни решително опровергават демагогията за така нареченото „социално партньорство" между тях и монополите.

В условията на изостряща се обща криза на капиталистическата система проповедниците на „трансформацията" на капитализма напразно търсят признаци за изглаждане на непримиримите противоречия между монополите и милионите трудещи се на Запад.

В. СКВОРЦОВ

Разговаряме за свободното време

НЕУРЕДИЦИ ИМА МНОГО...

„Неуредици има много, но да ви ги кажа, едва ли ще можете да ни помогнете“. Така ме изпрати секретарят на заводския комитет на комсомола в МЗ „Стомана“, след като почти цял час ми говори за най-хубавите традиции на комсомолската организация, за най-добрите й начинания. Но мен това ме интересуваше по-малко, аз бях отишла при него с доброто желание да поразровим по-дълбоко младежките делници, техните занимания след работно време, да видим какво липсва на тези млади хора и какво би могло да се направи за пълноценното организиране на свободното им време.

В този голям завод, където немалка част от работниците са млади хора, никой друг освен комсомолската организация не би могъл да вземе по-сериозно и задълбочено решение по въпросите за младежкото ежедневие. Комсомолът е този, който трябва да даде най-много за осмисляне живота на членовете си. И тук неговото място е ясно определено, тук трябва да се почувствува загрижена и силна ръка. Загриженост и без силие — това разбрах аз от честите обобщения „необходими са много неща, но скоро няма да станат“. И в основата на всички тия невъзможни за осъществяване потребности се поставят липсата на средства. Наистина това всякога и за всички е било най-доброто оправдание, но струва ми се, че за финансовите възможности на завод като „Стомана“, задоволяването с най-необходими неща, каквато е сега при тях потребността от спортна площадка, не може да бъде неразрешим проблем. Навярно всички чакат този въпрос да бъде решен едва когато се изгради планът за новия завод, тогава да бъде определено петно и за спортна площадка, която тяхното богато въображение вижда обзаведена с нови и разнообразни спортни уреди. А дотогава къде ще спортуват младежите и къде са спортували досега?

Имали сте добре обзаведен физкултурен салон, който сега е превърнат в склад, а уредите разпилени. Кой е виновен за това? „Комсомолската организация не носи вина“, разсъждавате вие, и това ви успокоява. Ня кой решил и опразнил салона, запълнил го със суровина или готова продукция и вие не излязохте в защита на младежки те интереси, оставихте ги без възможност да спортуват и се га чакате въпросът да се реши отнякъде другаде.

Имали сте много добри волейболен, баскетболен и футболен отбори, отбор по гребане. Къде са те сега? Може би съществуват още, но докато преди са били едни от най-добрите, сега твърде малко се чува за тях. И не би могло да бъде иначе. Младежите излизат от работа все пак изморени, те не могат да тръгнат сами да си търсят площадка за тренировка, нито пък да тренират на поляната край Дунава.

Имали сте естраден състав, танцова трупа. Изобщо, имали, имали... Сега нямате почти нищо. Нямате нито един състав, за който да можете спокойно да кажете „те работят сериозно“. И едва ли в скоро време ще имате, ако хората от заводския комитет не застанат в първите редици и се заемат да решат поне тия въпроси, за които не са необходими много средства. Защото от разговора в първите минути аз разбрах, че на активистите тук не им липсват идеи, не им липсва опит, нужна е само малко повече енергичност.

Сред изпълнените мероприятия има и достойни за похвала инициативи: честувания на рождени дни, на сватбени тържества, излети до „Крепостта“ и други. Похвална е също така инициативата да се подпомагат в учебната работа младежите, които продължават образованието си по вечерен и задочен път, от млади, завършили вече специалисти. Но, съгласете се, че всичко това комсомолците и сами могат да си организират, само че тогава те би трябвало да се класифицират като инициативи на отделни младежки компании, на младежкото другарство, а не комсомолската организация да ги отчита като собствен актив.

Нужна е повече настойчивост, само тогава ще се създаде възможност младежите от колектива при МЗ „Стомана“ да прекарват заедно не само в за вода, но и след работно време. Нужно е също така заводският комитет на комсомола да се вглежда по-добре в живота на комсомолците извън цеха и да не се успокоява с обективни обстоятелства, които не могат да се преодолеят.

В. ДИМИТРОВА

КОНКУРС
IV ПРЕГЛЕД ЗА ТНТМ
1971

Първата селска изложба

КЛУБЪТ за научно и техническо творчество на младежта в Ситово има вече тригодишна история. Въпреки че това е твърде малко време, за да се нарече история, председателят на съвета на секретарите на общинските комитети на ДКМС в АПК — Ситово Димитър Димитров употреби тази дума. И с право. Трудно е в едно село, колкото и голямо да е то, да се създаде подобно нещо, да се създадат такива традиции. Все нещо няма да стига, все няма да бъде като в града, а това влияе на самочувствието на хората. Единственото, с което може да се устои, това е да успееш да запалиш младежите, да им вдъхнеш вяра, да поддържаш непрекъснато у тях чувството за пълноценност. И оценете сами каква е заслугата на този, който трябва да направи това. Преди три години, когато Митко беше още само секретар на общинския комитет на комсомола в Ситово, той успя да направи това. Началото е било извънредно трудно, но на третия преглед на ТНТМ клубът става окръжен първенец и взема първата награда от 100 лева. А това стига. Първата крачка в голямото пътуване е направена.

Преди пет-шест дни в централното село на комплекса беше открита първата в окръга селска изложба на ТНТМ. Това събитие е включено и в рамките на десетдневката на младежкото техническо творчество, която е твърде богата с мероприятия. В техническите работилници ще бъде проведено състезание за най-добър млад стругар, за най-добър млад орач. С голям интерес се очаква от комсомолците научно-теоретичната конференция, чиято тема засяга един твърде актуален въпрос — използуването на химията в селското стопанство. Наред с основния доклад, който ще бъде изнесен от специалист от института в Генерал Тошево, ще бъдат изслушани и два съдоклада от представители на две стопанства—едното, което най-много използува химията, и другото, което най-малко обръща внимание на този въпрос. Ще се направи подробен анализ на успехите и неуспехите в тази насока, което ще помогне да се преодолее предубеждението към ползуването на химическите препарати в различните отрасли. На такива срещи ще се популяризират и успехите на млади специалисти, постиженията на които не могат да се покажат на изложба. Както например това е с темите, разработени в животновъдството. Те са две — използуването на целодажбени смески при телетата за угояване и използуване на грубите фуражи при шилета за угояване. Първата разработка вече е внедрена във фермите на комплекса.

Експонатите от ситовската изложба са изложени на витрините под новата сладкарница. Интерес предизвикват резултатите от заложените опити от председателя на клуба Вълкан Стоянов в областта на производството на пшеница. Представени са резултати от работата над сортовете „Безостая—1“.. „Безостая—2“, „Бургас-1“ и Бургас-2“. Шест теми са представени и в областта на производството на царевица. Местният рационализатор Андрей Рандев, който съвсем не е безизвестен и в окръга, отново доминира в своята област. Той има най-голям дял в създаването на фуражната кухня, лабораторната ярмомелка, пресата за ресьори. Кухнята е вече в експлоатация, не по-малък икономически ефект ще имат и лабораторията, и пресата. Не са забравени и децата. Техният ръководител Димитър Любомиров им е помогнал да изработят различни модели, които могат да съперничат на много експонати от този род.

Ентусиазмът на ситовските млади техници тази година е голям и вече е дал своите резултати. Те се надяват на окръжната изложба да бъдат допуснати 4-5 модела, с които да защитават честта на своя клуб. И те ще направят това, защото искрата вече е хвърлена. Има всички основания да се очаква тук да бъде запален големият огън на любовта към младежкото техническо творчество.

Е. ЖЕЧЕВ

Нашият репортаж

При строителите на пътища

Тръгнахме рано сутринта по русенския път. Когато изкачихме баира до Татарица, спряхме след дълга върволица подранили като нас коли, които чакаха ред да минат през стеснения път. Да, както ни казаха в окръжното пътно управление, тук вече беше започнала работа. Разширението на пътя Силистра — Русе, отдавнашна мечта на всички, които често пътуват през красивата равнина на Добруджа в това направление, вече се осъществява.

Когато наближихме района на строителните работи, пред нас показаха тежките, поклащащи се тела на валяците, малко понатам ръмжеше гредерът на Никола Джамбазов, а от пълните с асфалт самосвали се издигаха нагоре бели струйки пара.

— Давай, давай, давай — махаше човекът с бялата риза и машината настървено забиваше железните си зъби в старата настилка на шосето.

— Ей оня е техническият ръководител. Нали него търсите, Иван Цонев — вика от кабината шофьорът Георги Шибанов и любопитно ни оглежда.

Приближаваме се до Иван и едва успяхме да му кажем за какво сме дошли при него, той пак се затича нанякъде. Гредерът сновеше насам-натам, подготвяше се фронт за асфалтиране и ние трябваше да почакаме. Гледах десетките коли и мотори, които се изтичаваха бавно, виждах усмихнатите лица на хората и усещах, че те са безкрайно доволни от това, което се прави тук. Разбирайки, че не е възможно да се отклони пътят, всички се стремяха по-малко да пречат на работата, търпеливо чакаха да се разминат и махаха приветливо от кабините. Накрая и нашето търпение беше възнаградено. Иван Цонев прескочи дълбоката канавка, седна на приготвените за бордюри блокчета и каза:

— Ха сега добре дошли. Дайте да видим какво ще направим.

— Какво ли? Ами давай, Иване, да запишем кратката история на твоя строеж, да разкажем на хората как ще бъде, как во ще бъде всичко това, дето се е започнало тук.

— Равносметката ще направим през октомври — започна той. — Тогава ще завършим първата 2,5-километрова отсечка от разширението на територията на Силистренски окръг. Пътят наистина ще стане хубав и удобен — гледай сегашното шосе, а новото ще е широко 8,5 метра.

Машините не спират нито за минута и Иван отвреме-навреме все поглежда към тях. Ето вече всичко е готово и той махна с ръка:

— Слави, давай!

Слави Добрев се качва пъргаво на асфалтоукладатора и след него бавно започна да се стели черната ивица асфалт на втората половина от шосето. Камионите се изреждаха един по един, изсипваха черния си товар и бързо заминаваха към базата.

— Тук почти двадесет процента от строителните работи се извършват механизирано. Сами виждате. Имаме само една бригада работници с ръководител Мустафа Османов. Не мога от никого да се оплача, всички са взели присърце поставената задача.

И наистина Иван Цонев няма от какво да се оплаква. Работната група усвоява на ден по 3 000 лева, а това ще рече, че се полагат на платното 300 кубически метра баластра, извършват се 300 куб. м земни работи, полагат се 200 тона асфалт. После тук са събрани и много добри работници — гредеристът Никола Джамбазов няма съперници в окръга, машинистите на двата валяка бай Иван Киров, Михал Стоев, шофьорите Георги Шибанов, Желязко Георгиев, колегите им от ДАТ, които помагат. Докато си приказваме, до нас спира един джип и от него слиза директорът на окръжното пътно управление Филип Кубадинов.

Усетих как работата на тези хора е в сърцата им. В късия разговор между двамата стана дума за толкова неща, които предстояха на групата на Цонев. Да, той ще отиде да види дали баластрата, която е на пристанище то, ще може да се използува. А в Карапелит кога ще прескочи? Трябва, дявол да го вземе, да се намери време. Там поставят бордюрите по особен начин и хубаво ще е работниците да видят как става това. Успоредно с работата по разширението трябва да се асфалтира и шосето от Попина до Гарван, и на ситовци са обещали. Много задължения, но ще стане, всичко ще стане.

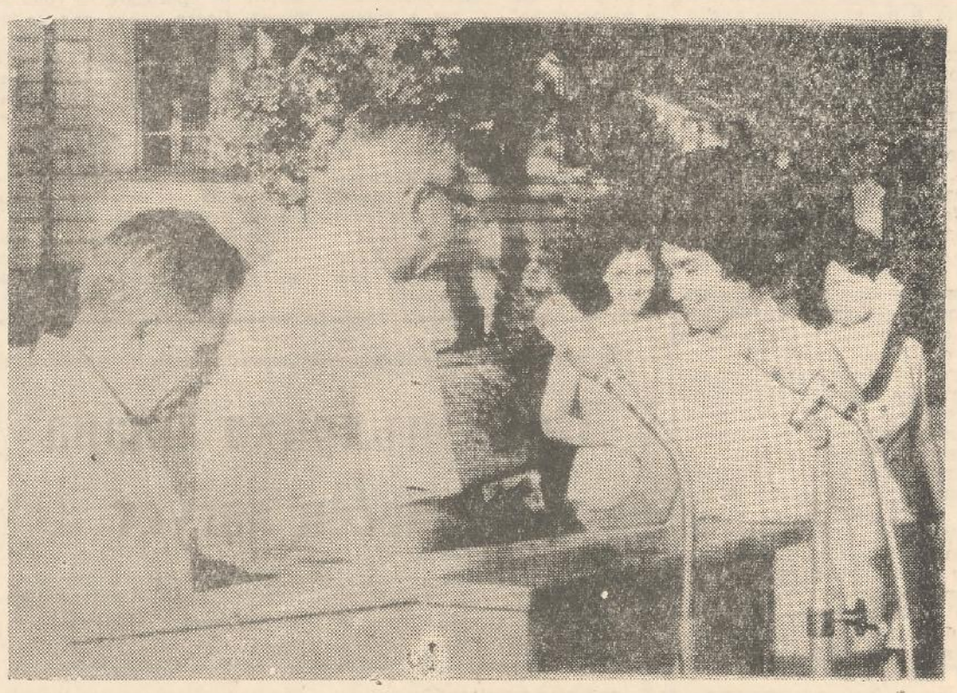
Нямаше повече за какво да оставаме тук и да отнемаме времето на този неспокоен човек. А и той все пита дали не сме свършили, все бърза да се сбогува. Не се сърдим, защото той е много по-необходим на хората при машините, които очакват вся ка негова дума, всеки негов жест. След време малцина ще знаят кой е направил това широко и удобно шосе, но него и всички тук, това не ги интересува. Защото дълбоко в сърцето остава голямото удовлетворение, че си изпълнил своя дълг към хората, че си допринесъл с нещо за тяхната радост. На тръгване и ние махаме от кабината на колата:

— Довиждане, строители на пътища!

Слънцето също се е вдигнало вече високо над нас и сякаш и то праща своя поздрав на тези трудолюбиви и упорити хора. А не е далече времето, когато неговата усмивка ще озари магистралите на Добруджанската равнина.

Е. ЕНЧЕВ

В деня на 80-годишнината от създаването на Българската комунистическа партия на около 30 младежи и девойки от силистренските предприятия бяха връчени партийните билети.
Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

ВОЛЯТА ОТКРИВА ПЪТЯ

Тя изглежда като повечето млади момичета — хубава, приветлива, с открит и естествен поглед, въодушевена от една воля, която не се сломява лесно. В минутите за почивка или преди започване на работния ден в шумния коридор на тъкачния цех в завод „Добруджа“ често се чува нейният весел и закачлив глас, който развеселява всички. След това хлопва вратата след себе си и се усмихва пак на свои, на които са й толкова близки и за които тя говори с толкова много признание и благодарност.

Помолих я да разкаже нещо за себе си, за нейните успехи в работата, но това, което чух, беше съвсем малко, просто информативно.

— Какво да ви кажа за себе си — говореше Елена Кулева. — Тук съм от три години, дойдох от село, отначало ми беше трудно в непознатия град, но в заводa попаднах на изключително добри и гостоприемни хора. Гласуваха ми доверие, отплащам им се с каквото мога.

А отплатата на Елена никак не е малка. Отначало започва в техническия кабинет, където в първите седмици се обучават всички млади работнички. Но тук тя не престоява дори седмица, защото нейното усърдие и силна воля бързо й откриват пътя към големия и шумен тъкачен цех. Тук под монотонния напев на машините тя работи пред своя стан, но наблюдателните й очи следят другите постари работнички, които просто сновят от стан на стан и регулират работата на 5-6 тъкачни машини. Сега тя си мисли за времето, когато ще зарабoти на 6 стана, и то не закъснява. Много скоро Елена Кулева е преместена да работи в седма бригада. Трудни и напрегнати стават работните дни, но окриляна от силна воля и желание, Елена преодолява всичко. Сега всяко тримесечие тя е носител на званието „Ударник“ или „Качественик“.

— Елена е избрана и в сменния профкомитет, а не след дълго и в заводския комитет на комсомола — допълва комсомолският секретар една подробност, която може би от скромност Елена премълча.

В чест на 2 юни комсомолската организация „Христо Ботев“ обявява десетдневка за най-високо изпълнение на трудовите и качествени норми и тя е отново сред първите.

След малко Елена отново заговори и отново говореше за бригадата, а не за себе си.

— Попаднах в най-добрата бригада, стремях се да работя като тях, понякога им обявявах мълчаливо съревнование и се радвах много, когато достигнах високо изпълнение на нормите.

Навярно това е главният стимул, който до голяма степен лежи в основата на нейните досегашни успехи.

В. ПЕТРОВА

Кой ще помогне на Ани Франк?

В Амстердам, на тихата улица Принценграхт има стара тухлена къща, където преди повече от четвърт век се случи трагедия, за която знае целият свят. В годините на миналата световна война на тавана на тази къща се укривали от хитлеристките палачи няколко евреи, сред които била и 13-годишната девойка Ани Франк. Нейната история е общоизвестна: фашистите намерили скривалището и отправили Ани и нейното семейство в един от концлагерите на смъртта. В опустошената къща останала да лежи на пода една дебела тетрадка — дневникът на момичето, който добри хора опазили до края на войната. Този детски дневник е страшно обвинение срещу нацизма. Той е преведен на 19 езика и в милиони екземпляри е разпространен по цялата планета. По него е сниман филм, писани са пиеси, правени са исторически изследвания. А старата къща, последното пристани ще на Ани, заживяла нов живот. В нея открили музей на жертвите на фашизма. Но ето, че неотдавна от Амстердам пристига известие, че се канят да закрият музея на Ани Франк...

„Ние сме принудени да закрием този дом-музей“ — заявил уредникът Исак ван Хоутс и с мъка обяснил на журналистите, че вземането на такова решение е предизвикано от липса на средства за поддръжка. Къщата е остаряла и съсипана, а оскъдните субсидии са съвсем изчерпани. Ван Хоутс се обърнал за помощ към местните власти, но получил отказ. Между другото, неплатеният миналогодишен дълг за поддръжка на музея възлиза на 28 000 гулдена. Уредникът е отчаян: откъде да вземе тази сума?...

Работата се състои в това, откъде да се вземат пари за спасяването на едно паметно място, където е страдала и смело е посрещнала своята гибел еврейската девойка-мъченица и героиня!?

Миналата година в Холандия тамошната организация „Колективно съдействие на Израел“ е събрала и изпратила в Тел Авив сумата три милиона гулдена. Тази пролет отново са събрани пари и отново за Ани Франк не се намери нито грош.

Точно така. Нима им е до нея на ционистите, когато на тях им трябват милиони долари за закупуване на нови военни самолети, танкове, бомби, ракети, напалм...

Военните разходи на Израел за тази година са определени на 1,5 милиарда долара. За покриването на тази огромна астрономическа сума правителството на САЩ е обещало да отдели 500 милиона, още 400 ще бъдат получени от частни лица — американски последователи на Тел Авив. Сто милиона са вече събрани. Повече от 400 милиона ще бъдат изпратени и от останалите западни страни. И всичко това за войната, за задържането на чужди земи, за убийства на мирни граждани. Трудно ли е да се разбере защо такива хора не искат да похарчат нито цент за паметта на чистата детска душа, горяла в благородна ненавист към войната, към подлото умъртвяване на беззащитни мъже и жени?

Впрочем, може би, в богатия и благополучен Амстердам ще се намерят отзивчиви хора. Това, разбира се, не се отнася за ционистите — те си имат други грижи.

От „Новое время“

НОВИ КНИГИ

„Две са основните цели, които си поставихме с написването на настоящия труд: да обобщим основните идеи на науката и преди всичко на марксизма-ленинизма в областта на управлението на социалната система, и да развием и обосновем — доколкото това ни беше възможно — теорията за социалното управление; да оценим обективно критически извършеното у нас за усъвършенстване на системата за социално управление и да формулираме някои изводи и препоръки за подобряване работата на ръководните органи. Основен методологически принцип, от който се ръководихме, е, че създаването на последователно научна теория за социалното управление е възможно само на базата на марксизма-ленинизма и чрез внимателно изучаване и осмисляне на достиженията на съвременното кибернетическо, социалистическо и социално познание.“

Книга от есета, статии, скици и портрети, дълбоко свързани с окрилящите идеи на априлската линия на БКП. Тук са намерили място актуални и жизнени проблеми на дните, в които живеем. Книгата е посветена на човешките достойнства и заедно с това е проникната от тревогата и непримиримостта към явления, загрозяващи живота, които пречат да вървим с пълна крачка към начертаната цел. В борбата срещу тях побеждават новият морал и мироглед на човека—строител на развитото социалистическо общество.

Централно място е отделено на темите за единство на поколенията, за революционните традиции на българския народ, за по-високо национално и социалистическо самочувствие, за личния пример в живота, за характерни черти на работническата класа и интелигенцията.

Съображенията на Никсън относно Китай

Като прие поканата, която му отправиха китайските ръководители, и като съобщи, че ще посети Пекин преди май 1972 година, президентът Никсън взе решение, чиито последици могат да бъдат толкова значителни, че е трудно да се преценят с точност още от сега.

Даже и съображения във връзка с предстоящите избори по всяка вероятност да са изиграли своята роля при вземането на това решение, би било голямо подценяване на значението му, ако в него не се вижда маневра за обезоръжаване на опозицията срещу войната в Индокитай.

В действителност вече от месеци Никсън знаеше, че не ще може още дълго да пренебрегва Китай. Преди две години в първия си доклад „за положението в света“ той се постара да определи „политиката на Съединените щати за 70-те години“ и писа, че тя трябва да прибегне до така наречената от него „нова стратегия“.

За четвърт век в света настъпиха толкова много изменения в международен мащаб, съотношението на силите така много се промениха в ущърб на империализма и в ущърб на САЩ в самия капиталистически свят, че Никсън не може повече да се държи като Труман по време на плана Маршал или войната в Корея.

Народен Китай е една от новите реалности, за която ще не ще той трябва да държи сметка. И понеже е така, защо да не се опита да направи от необходимостта добродетел?

През 1970 година Никсън озаглави доклада си: „Нова стратегия на мира“. Това съвсем не му попречи да продължи и да засили въоръжените действия в Южен Виетнам, да нападне Лаос и Камбоджа или да достави нови оръжия на израелското правителство.

Днес той представя предстоящото си посещение в Пекин като „пътуване в името на мира“. Това също не трябва да създава прекалено много илюзии. Даже в „Ню Йорк Таймс“ смята за необходимо „да предпази от прекалено големи надежди“.

Факт е, че макар американският империализъм да счита за уместно да използува средства, които се различават от използуваните в миналото, той по природа си остава агресивен.

Толкова по-малко трябва да се забравя, че пътуването на Никсън съответствува на задни мисли, които съвсем не биха могли да се вдъхновят от желание за мирно съвместно съществуване.

Така например лондонският „Таймс“ пише, че американското решение трябва да бъде изтълкувано като „предупреждение към СССР“. Няма съмнение, че Никсън спекулира с антисъветизма. В това той е насърчен от отказа на китайските ръководители да приемат, че съществуващите между антиимпериалистическите сили различия не трябва да бъдат пречка за тяхното единнодействие. И нека да спомена мимоходом, че китайската пропаганда, осъждаща всяка инициатива на разведряване на отношенията между СССР и САЩ като чудовищна „тайна спогодба“, може да бъде прецене на както подобава в светлината на китайско-американските контакти и приема, оказан на Хенри Кисинджър в Пекин.

И накрая не трябва да пренебрегваме коментарите в американския печат, които изтъкват, че съобщението за пътуването на Никсън в Китай е пречелене на време за изтеглянето на войските от Виетнам. Сенаторът Майк Мансфийлд несъмнено реагира благоразумно във връзка с възприетата от американския сенат поправка, която изисква Никсън да определи близък срок за тоталното репатриране на експедиционния корпус.

Нека не забравяме, че не в Пекин, а на Парижката конференция планът за мир във Виетнам дава възможност за бързо и справедливо мирно уреждане.

Из в-к „Правда“

Утвърждават и умножават успехите

В ПРЕДКОНГРЕСНОТО съревнование „Териториално снабдяване“ — Силистра завоюва високи постижения и се нарежи на второ място сред сродните предприятия в страната. Колективът бе награден с медал „Десети конгрес на БКП“ и грамота.

През второто тримесечие на годината колективът утвърди успехите си и заслужено спечели преходното червено знаме на Министерството на снабдяването и държавните резерви и ЦК на профсъюза на работниците от търговията.

Постигнатите резултати от колектива са плод на организаторската работа на партийната организация и профкомитета, на усилията и неуморния труд на всички служители в предприятието.

Спецификата на работата на „Териториално снабдяване“ е такава, че успехите и недостатъците му пряко се отразяват върху дейността на всички предприятия в окръга. Може да се изрази задоволство, че нито един промишлен колектив в окръга не е изразявал претенции за недоставяне на необходимите материали, нито един комбайн не спря по време на жътвената кампания поради липса на части. В резултат на подобрената си дейност „Териториално снабдяване“ отчете в края на второто тримесечие изпълнение на плана за рентабилността 266 на сто, производителност — 164 на сто и стокооборот — 112 на сто. Дял за това има целият колектив и най-вече отделът с началник Петър Иванов, който изпълни тримесечната си програма 138 на сто, реализирайки 381 000 лева над плана. Най-високи постижения в този отдел имат складовете за метали с управители Дамян Дамянов и Йовко Костов, изпълнили плановете си 161 на сто и продали метали за 279 000 лева повече. Складът за дребна железария с управител Хараламби Енчев отчете изпълнение 145 на сто, а складът за авточасти с управител Кольо Вълчанов постиг на 142 на сто.

Служителите от другия отдел с началник Илия Стоянов също преизпълниха плана, постигайки 102 на сто. Тук най-високи са постиженията на склада за чугунени изделия с управител Стоян Колев — 155 на сто, склада за строителни материали с управители Йордан Манев и Садък Насуфов — 134 на сто, както и складовете на Цеко Вътриков и Господин Вуликов.

Тези успехи на складовете до голяма степен се обуславят от добрата работа на съответните стоковеди. Благодарение на техните усилия по договарянето и доставката с необходимите материали, преизпълнението на плана бе гарантирано. Сред стоковедите с добрата си работа се отличиха Марин Маринов, Костадин Йоцов, Димитър Петров, Боньо Стоянов, Кирил Димов, Добри Колев и други. Те прекараха много безсънни нощи по пътищата на страната, но винаги набавяха навреме нужните материали за промишлените предприятия.

Работата на служителите от счетоводния отдел наглед е незабележима, но без точното отчитане на резултатите, постигнати от оперативните отдели, без контрола, който те упражняват за правилното и икономично изразходване на средствата, никакви успехи не биха се постигнали. С прецизната си дейност, със стриктното спазване на сроковете за представяне на изискваните документи, счетоводният колектив си извоюва висок авторитет не само в предприятието, а и в обединението. През април главният счетоводител Димо Димов беше награден със значката „Отличник на Министерството“. През второто тримесечие се отличиха с труда си Стоянка Радева, Иванка Николова, Елена Друмева, Мария Петкова, Блага Раданова и Иванка Калинова. Тяхната работа служи за еталон на останалите счетоводители.

Голям е приносът и на служителите от планирането и статистическата отчетност. Под ръководството на началника на отдела Г. Табаков те навреме представяха всички форми, които се изискваха от обединението и управлението за информация. Първенци в този отдел са Калинка Русева и Вълка Христова.

Колективът на предприятието е горд от спечеленото преходно червено знаме, но стремежът е да не се спира дотук. Всички полагат усилия това знаме да остане завинаги в предприятието, като за тази цел подобряват непосредствено своята дейност. На първо място тя се изразява във все по-пълното задоволяване изискванията на потребителите чрез изтегляне на всички договорирани ресурси по плана за окръга. Чувствително се намаляват разходите по доставката на материалите и привеждането им до нивото на обществено необходимите такива, води се непримирима борба срещу всяко разточителство за сметка на държавата.

Малък е колективът на „Териториално снабдяване“, но успехите му са значителни и говорят, че добрите намерения ще се осъществят и постиженията му постоянно ще се увеличават.

Др. ИВАНОВ

Строителството — под шефството на в. „Силистренска трибуна“

Ще помогне ли някой на строителите?

Строителството в Тутракан винаги е било в полето на зрение на ГК на БКП и ГОНС, които многократно са се занимавали с дейността на строителната организация в града. Строителите през първото полугодие постигнаха изпълнение на строително-монтажните работи в размер на 517 000 лева — 102 на сто, означаващо едно преизпълнение от 87 000 лева в сравнение със същия период на миналата година. Достигнат бе ръст 124 на сто. Извършено бе строителство със собствени сили, равняващо се на 107 на сто по отношение на плана.

Въпреки тези хубави постижения обаче тутраканските строители все още срещат редица трудности в своята работа. Строителните работи на обектите се извършват предсрочно, но се нарушава технологичният ред за влизането на бригадите — мозайкаджии, електричари, бояджии, паркетчии и други, принадлежащи към други организации. А това забавя с по няколко месеца предаването на обектите за експлоатация. Мазаческите работи закъсняват по чисто организационни причини на тутракански те строители. Промкомбинат „Трансмариска“, с който строигрупата в града има договорни отношения, забавя изпълнението на дограмата. Такъв бе случаят с блок „Чайка—2“. Изостават темповете на строителство на обектите „Детски ясли“ и „Пощенска станция“, както и „Канализация“. Бави се снабдяването на обектите със строителни материали.

В Тутракан строителните кадри са недостатъчни. Не са достатъчни техниците, обектите са много и не могат да се обхванат от работещите, които да осигуряват снабдяването и ръководството на строителството.

Тези недостатъци са известни на всички, но се решават трудно. А е необходима организационна помощ на партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство за решително подобряване дейността на стройгрупата както в организационно, така и в кадрово отношение.

Ст. БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Шивачката Марийка Василева от ТПК „Добруджанка“ редовно изпълнява трудовите си норми 111 на сто. За високи трудови постижения в края на полугодието тя бе удостоена със званието „Ударник“.

Добрите резултати — дело на колектива

Битовото обслужване заема все по-важно място сред отраслите на народното стопанство, тъй като то пряко удовлетворява ежедневните нужди на населението. Определен дял в тази област има промкомбинат „Дръстър“ — Силистра, обслужващ населението на града и окръга. Предприятието изпълнява и преизпълнява плановете си за битово обслужване. За полугодието при план 2 291 000 лева промкомбинатът постигна изпълнение 2 311 000 лева, като производителността на едно лице от промишлено - производствения персонал бе изпълнена 106,4 на сто. Планът за ишлемето и услугите е изпълнен 106,8 на сто, което спрямо 1970 г. представлява ръст от 28,4 на сто.

Набелязаните мероприятия от партийното и административно ръководство на предприятието позволиха постигнатите успехи да се затвърдят през юли. Планът за общата промишлена продукция бе изпълнен 102.6 на сто, за ишлемето и услугите — 106,5 на сто, а услугите на населението — 114.6 на сто. Качеството на извършваните услуги през юли достигна стопроцентово изпълнение, което е един радостен показател за промкомбината.

Вдъхновен от хубавите производствени успехи, колективът ще работи и в бъдеще за утвърждаване на постигнатото, за предсрочно изпълнение на плана за август и достойно посрещане светлия Празник на свободата.

В. ВЪРБАНОВ

При по-добра организация

Тази година бе създадена сравнително по-добра организация при почистването и изсушаването на зърното в стопанския двор на ТКЗС — гр. Тутракан. Домакинът на площадката Георги Генов вече десета година работи тук и натрупаният опит му помага много. Доставянето на сушилня с по-голям капацитет също спомогна за създаването на по-добра организация. С нея могат да се изсушат 34 тона зърно, което е няколко пъти повече от преди. Набавени са и допълнителни елеватори. Известни трудности създават недостатъчните товарачки, но през тази година работниците, обслужващи зърноплощадката, са постоянни, те свикнаха с работата и по този начин се увеличи и производителността на техния труд. Най-добра работа дават Панайот Костов, Ради Бухчев, Йорданка Андреева, Васила Генова, Яна Върбанова, шофьорите Илия Илиев и Тодор Тодоров.

Механизирането на процесите на площадката са изместили почти напълно ръчния труд. За двете смени през деня и нощта тук работят осем човека. При същата организация ще продължи почистването на семената и от другите култури.

Викентий ДУКАНОВ

Формовчиците от леярния цех на МЗ „Стомана“ винаги са били сред първите по изпълнение на производствените си задачи. В колектива на формовчиците изпъква със своята работа Георги Желев, който постигна прекрасни резултати през второто тримесечие на годината и заслужено бе удостоен със званието „Най-добър в професията“. За високи трудови заслуги той е награден с „Юбилеен медал“ и „Народен орден на труда“ — бронзов.

НА СНИМКАТА: Георги Желев подготвя нова форма за отливка.

ДА СЕ УЧИМ ОТ СЪВЕТСКИЯ ОПИТ

НОВА ТЕХНОЛОГИЯ В ОСИГУРЯВАНЕТО НА СЕНО

*** ПРОГРЕСИВНИЯТ МЕТОД НА РАБОТА НАМИРА ВСЕ ПО-ШИРОКО ПРИЛОЖЕНИЕ**
*** В КАЗАХСТАН СЕ ПРИГОТОВЛЯВАТ 60 000 ТОНА ВИТАМИННО СЕНО**

В Казахстан засетите тревни площи заемат повече от два и половина милиона хектара. При поливни условия тук се получават при три окосявания по 400—500 и повече центнера зелена маса от хектар. Обаче при приготовляването на сеното половината от неговите хранителни вещества понякога остава на поле то. При обикновено прибиране на сеното сушенето му става неравномерно. Листата и съцветията — най-ценни по съдържание на хранителни вещества части на растенията — изсъхват бързо, а по-дебелите и сочни стебла запазват влагата задълго. В резултат на това пресъхналите листа и съцветия опадват. Рязко се намалява качеството на сеното, ако по време на сушенето валят дъждове.

За да се отстранят, или поне да се намалят до минимум загубите, е нужно максимално да се съкратят сроковете на сушенето, а основните операции — събиране, пластене и трупане —да се извършват при повишена влажност на листата и съцветията. Това е възможно само при принудително вентилиране на сенната маса. Такава технология е създадена и започва широко да се прилага в стопанствата на нашата република.

Основното изискване към сушилките е да могат те да се използуват многократно в течение на целия сезон. Казахският Научноизследователски институт по механизация и електрификация на селското стопанство, вземайки това предвид, разработи и конструира подвижна апаратура за доизсушяване на сеното чрез активно вентилиране.

Вентилаторът се прикрепя към въздухоразпределителния канал чрез лесноснимаем брезентов ръкав. Каналът, който се поставя под купата, представлява решетка с клиновидна форма, дълга 10 метра, снабдена с механизъм за повдигане и спускане. Управлението на този механизъм се осъществява посредством стоманено въже, преметнато през купата и изкарано навън.

Преди струпването на сеното решетката се поставя в работно, изправено положение. Към фланеца в предната част на апарата се закрепва брезентовият ръкав, подаващ въздух от вентилатора. След завършването на сушенето решетката се поставя в транспортно положение, т. е, спуска се. При това между решетката и сеното се образува празно пространство, благодарение на което тя свободно се издърпва от трактор изпод купата и може да се използува при трупането и сушенето на нови купи.

В нашите стопанства се прилагат два основни метода за приготовляване на сено, свързани с използуването на подвижната апаратура. При първия най-приемлив е такъв комплекс от машини: за косене се използуват косачките КДП — 4, теглени от трактор МТЗ — 50, или косачката К — 2,1 с трактор ДТ — 20. Механизаторите от совхоз „Алма — Атинский“, колхоз „Луч Востока“ и други стопанства от Талгарския район на Алма — Атинска област даже от полегнала люцерна с добив до 150 и повече центнера от хектар събират с такива агрегати сеното от 10-12 хектара за една смяна.

Събирането на откосите и струпаното на купчини сено се извършва най-доброкачествено от колесно-пръстовидните сеносъбирачки ГВК — 6, теглени от трактор МТЗ — 50. Основните преимущества на тези сеносъбирачки, наред с високата им производителност (до 20 хектара на смяна), е правилното формиране на купчините и отсъствието на ударно въздействие върху люцерновата маса. Това осигурява добро запазване на листата и съцветията.

За събирането на купчините сено се използува събирач-куптител ПКС — 2М, или по-съвършеният модел ПК — 1,6, теглени от трактор МТЗ—50. След изсъхване на масата до влажност 35-40 процента купчините се махат от полето за изкуствено доизсушяване. Товаренето на купните в транспортни средства, извозването на сеното из неговото натрупване става с помощта на сеноизхвърляч СНУ — 0,5. Този начин значително съкращава сроковете за прибиране на сеното и хранителните вещества в него са двойно повече.

Но сега все повече започва да се прилага друг, още по-ефективен метод — доизсушяване на надребнената люцерна. Преимуществата на този метод в сравнение с предидущия се заключават в това, че той повишава качеството на сеното и намалява загубите. Процесът на сушене се ускорява, изключват се такива операции като прибиране на купчините люцерна и товарането им в транспортни средства. Облекчава се процесът на правенето на купни.

Новата технология за приготовляване на сеното е следната. След просъхване на откосите до влажност 55-60 процента люцерната се натрупва на купчини. Когато влажността достигне 40-45 процента, купчините се събират, едновременно се надребняват и товарят в ремаркета. За тази цел се използува полският надребнител ППР—1,6,силажокомбайните КС— 1,8 „Вихър“ и Е — 067. Ремаркетата за извозване на надребнената маса от полето до мястото на натрупването й се приспособяват с решетки, предпазващи от изпадане листата и дребните части на растенията при пневматичното им подаване. Най-подходящи се оказаха ремаркетата 2 ПТС —4 — 887 А, с които се извозват големи по обем товари и се съчетават с надребнителя ППР — 1,6. За натоварването на такова ремарке, побиращо около четири тона маса, се изразходват само 18-20 минути.

Всички разходи за оборудването и обслужването на сушилните апаратури бързо се възстановяват. Совхозът „Алма—Атинский“ закупи две вентилационни апаратури, за които изразходва 2 650 рубли. А само стойността на повечето сено, получено в резултат от прилагането на прогресивната технология, съставлява 3 750 рубли. В сеното, приготвено по новия начин, се съдържат два пъти повече фосфор, един път и половина повече протеин и 20-25 пъти повече витамин А — каротин. Такива са данните на совхозната лаборатория.

Ето защо новата технология намира все по-голямо и по-голямо приложение в стопанствата на Казахстан. Опитът на нашите колхози и совхози привлече вниманието и на други републики. По чертежи на нашия Научноизследователския институт миналата година използуваха подвижни вентилационни апаратури редица стопанства в Киргизката и Туркменската ССР. Сега масовото производство на подвижни вентилационни апаратури е организирано в заводите на всесъюзното обединение „Союзсельхозтехника“.

Н. ЛОКТЕВ,
кандидат на техническите науки
(Из „Сельская жизнь“)

Новости техника новости

БАКТЕРИИ—ПОМОЩНИЦИ

Как да се попълнят запасите от фураж за животните, където пасищата са малко, а има много камъш, който не се предпочита! Решението на този проблем са предложили сътрудниците от Института по микробиология и вирусология към Академията на науките в Казахската ССР. Те отделили група бактерии, активно способствуващи за силажиране на камъша. Стопанствата от Прибалхашската област, използувайки създадената в институтската лаборатория бактериална закваска, получават много хубав силаж от камъшитовата зелена маса.

Доячките от стопанствата дават много висока оценка на новия силаж, който се приготовлява и от люцерна, примесена със суха слама с участието на същите бактерии. Млеконадоят се увеличил чувствително. Институтът е препоръчал в заводите за мляко да се организира производството на бактериални заквас ки за нуждите на животновъдството.

НОВИ ПОКРИВИ ОТ ГУМА

По своя външен вид тези покриви приличат твърде много на азбестовите плочи, но са далеч по-здрави от тях. Те са направени от гума.

В тамбовските заводи в СССР, където се произвеждат азбестови, химически и гумено-технически изделия, отпадъците от гума създаваха твърде големи грижи. Тях ги изнасяха на сметищата или ги изгаряха. Сега те вече влизат в работа и от тях се приготовляват гумени покриви. Строителите са дали висока оценка на новия материал. В заводите сега се монтират допълнителни преси за производство на гумени покриви, създават се поточни линии. В скоро време произвеждането на гумени покриви ще получи масов размах.

СПОКОЙНО, ЩЕ СЕ ЗАТОПЛИ

В резултат от изследванията на ледовете в Гренландия датските учени направили извода за изменение на климата на нашата планета в миналото и са дали прогноза за бъдещето.

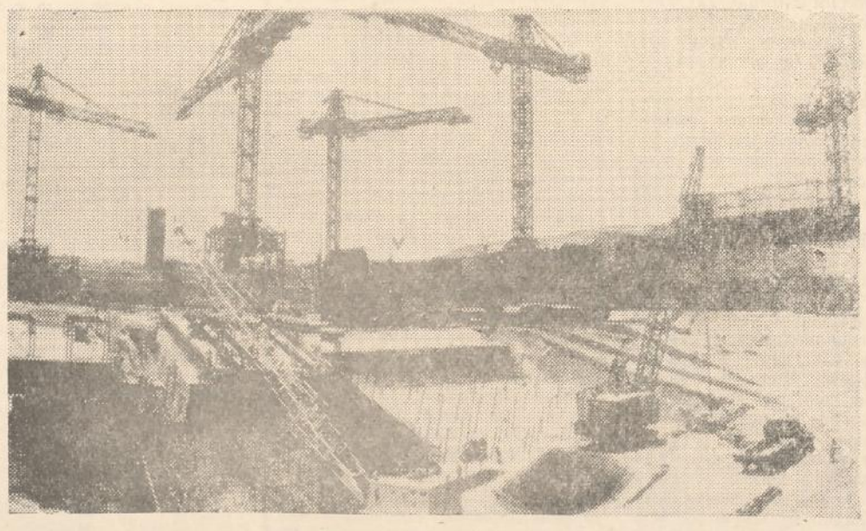
Учените твърдят, че най-топло през последните 800 години е било десетилетието от 1930 до 1940 г. Сега се забелязва застудяване, което ще продължи още 10-15 години. Но не трябва да се безпокоим, заявяват учените. След това застудяване отново ще настъпи значително затопляне, което ще продължи до 2010, че дори и до 2020 година.

ПОРТРЕТ НА СКИТ

Разкопките на скитския хълм „Гайманова могила“, разположен недалеч от град Никопол, в Днепропетровска област (СССР), станаха археологическа сензация. Както предполагаха учените, централното погребение на древния хълм се оказа празно. Обаче в южната незасегната от грабителите част на „Гаймановата могила“ са открити интересни вещи. Според мнението на изследователите тук е била погребана върховната жрица на едно от най-популярните божества на древна Скития — Змееви дната Богиня — Дева. Заедно с починалата жрица на древния култ в „задгробното царство“ се отправили и нейните слуги, убити при изпълнение на погребалния обряд. Открити са уникални археологически находки. Особено интересни са златните украшения.

И все пак най-интересно от научно гледище е откриването не на златните предмети, а на една малка костна пластинка. Върху нея е открит портретът на древен скит. Изображението е преди повече от 2 000 години. Изумителният по простота рисунък, маниерът на изпълнението и точността в етнографическо отношение правят от малката костна картинка сензация № 1 в световната археология.

Находките от скитската могила се изследват сега най-грижливо.

В Сирийската арабска република на река Ефрат с помощта на Съветския съюз се изгражда най-големият след Асуан язовир в Близкия изток. Предвижда се до 1973 година да се прегради коритото на реката и да се пуснат в действие три турбини от електроцентралата с мощност 100 хиляди киловата всяка една. Когато язовирът бъде окончателно завършен, той ще напоява 6 милиона декара сушави земи, от които изкарват поминъка си 60 хиляди селски домакинства. Електроцентралата при язовира ще позволи да се увеличи три пъти сегашният добив на електроенергия.

С ГРИЖИ ЗА УТРЕШНАТА СМЯНА

Изграждането на зряло социалистическо общество в нашата страна и разгръщащата се в целия свят научно-техническа революция предявяват нови, високи изисквания към кадрите — труженици на социалистическото общество. Степента на тяхното образование, тяхната обща и специална подготовка, способността им да разсъждават логически трябва да бъдат много по-високи, отколкото това е било досега. В противен случай те трудно ще се справят с новата техника, със сложността на съвременния производствен процес.

Това изискване на нашето време, както и шеметно бързите темпове, с които сега се развиват науките, налагат да се преустрои на качествено нова основа нашето народно образование. На този въпрос бе посветен и проведеният преди две години пленум на ЦК на БКП по въпросите на образованието. Пленум по същия въпрос проведе и окръжният комитет на партията.

Обществеността от общината на с. Кайнарджа посрещна с удовлетворение решенията на тези пленуми и под ръководството на общинския партиен комитет, общинския народен съвет и учителския колектив заработи за тяхното изпълнение.

Трябва да кажем, че преди няколко години, в резултат на инициативността на местното ръководство и помощта, оказана от окръжния народен съвет, в с. Кайнарджа бе построено голямо, просторно и светло училище, едно от най-хубавите и модерни училища в нашия окръг. В изпълнение решенията на пленума на ЦК на БКП ръководството на кооперативното стопанство и общинският народен съвет отделиха значителни средства за неговото обзавеждане със съвременни пособия. Въз основа на добрата материално-техническа база ръководството на училището започна постепенно да осъществява преустройство в учебната работа.

В съответствие с новите изисквания през миналата година в с. Кайнарджа с опитна цел започна приложението на полуинтернатното обучение. При този нов метод учениците прекарват в училище по 12 часа на денонощие и тук не само им се преподават уроците, но и под прекия контрол и помощ на учителите те се подготвят за следващия ден.

Добрата материално-техническа база — добре обзаведените кабинети, физкултурният салон, общежитието, където са настанени децата от съставните села, и подреденият стол дават своето положително отражение върху учебния процес. За това най-добре говори успехът, който за тази година достигна в средния курс 4,35, в началния 4,32, и е значително по-висок от миналата година.

В по-бързото изпълнение решенията на ЦК на БКП за преустройство на учебното дело оба че има една сериозна трудност, която, ако не съществуваше, успехите биха били много по-големи. Тази трудност произтича от липсата на достатъчно добре подготвени учителски кадри. Напоследък в общината се наблюдава отлив от учителската професия, което доведе до голямо текучество сред учителските кадри и до значително увеличаване броя на нередовните учители. Докато през учебната 1966/67 год. в с. Кайнарджа е имало само двама нередовни учители, през 1969/70 техният брой нараства на 5, а през изтеклата година достига 10 от всичко 30 учители. Още по-лошо е положението в съставните села, където почти всички учители са нередовни и се менят всяка година.

Независимо от своето желание за работа, нередовните учители нямат възможност да поставят обучението на учениците в духа на съвременните изисквания и да осъществят изпълнението на решенията на пленума на ЦК на БКП по образованието.

Обществеността в общината живо се интересува от въпросите на учебното дело. Те винаги са стояли на нейното внимание. Това явление не можеше да не разтревожи всички. Текучеството в учителските кадри и липсата на добре подготвени учители дори се явява като една от причините за миграционния процес, който напоследък взема значителен размер.

За да съществува отлив на учителите от тяхната професия, причините трябва да се търсят в редица нерешени въпроси относно тяхното заплащане и материално обезпечаване. Това навреме бе разбрано от общинския партиен комитет, който реши да предприеме известни мерки за материално стимулиране на учителите и задържането им в общината за по-дълго време.

На директора на училището, който най-добре познава болките и нуждите на преподавателския колектив, бе поръчано да внесе предложение в общинския партиен комитет за уреждане на някои въпроси от битов характер. До голяма степен въпросите, които трябваше да се решат, бяха свързани с кооперативното стопанство. Поради това общинският партиен комитет ги разгледа на съвместно заседание заедно с общинското ръководство на БЗНС и управителния съвет на ТКЗС. Направеното предложение бе прието с абсолютно болшинство. Всички присъствуващи оцениха важността на въпроса и решиха, че това е един от начините, които ще окажат известно влияние за привличане и задържане на повече учителски кадри в нашата община.

С тези решения от тази есен ще се осигури на учителите в Кайнарджа безплатен обяд в стола на училището за срок от 9 учебни месеца. В съставните села няма столове, но на учителите ще се раздават безплатно хранителни продукти от кооперативното стопанство. На приходящите учители ще се осигури безплатна квартира. Досега общинският народен съвет плащаше една част от наемите. Сега останалата част ще се поеме от кооперативното стопанство. Освен това на всички учители ще се раздава земя за лично ползуване в същия размер, както на кооператорите. В групите първенци, които кооперативното стопанство ще изпраща на екскурзия в чужбина, ще се включват и по двама преподаватели, показали най-добри резултати в учебно-възпитателната работа. За организиране обмяна на опит и провеждане на екскурзии на учителския колектив ще се отпуска безплатен автобус от ТКЗС.

С изпълнението на тези мероприятия общинският партиен комитет счита, че ще се създадат условия за привличане и задържане на учителските кадри в общината, а с това постепенно ще се реши и въпросът за изпълнение решенията на ЦК на БКП за преустройство на учебното дело. Това по същество е грижа за нашата утрешна смяна, за добрата подготовка на тези, които идват след нас и ще поемат в свои ръце строителството на комунистическото общество.

Емил ПРАХОВ

Навършиха се 1055 години от смъртта на Климент Охридски

Учителят

Изсъхнаха, изсъхнаха дърветата,
с корони като нимби на светии,
които още помнеха ръцете ти,
които беше посадил за тия,
за българите прости, за орачите,
отдавна във пръстта на Охрид легнали,
приели те със сол и със погача...
И пак на времето в ярема впрегнати,
годините редили по земята ни
бразди като широки бели друми,
в които изкласили семената
и жътвата на мъдрите ти думи.
Дърветата изсъхнаха без тебе,
улучени от бури и светкавици...
а ти остана — прост, добър, потребен —
сеяч на мъдрост и на селски навици...
А после майстор някакъв незнаен
дълбал във крушово дърво по спомен.
И за потомците със трепетна ръка оставил
лика ти като най-човешката икона.

И те нарекли хората светия!

Но минал по веригата на дните
до тебе стигнах — истината да открия
и с името ти да те назова:
Учител!..

Валентин ЧЕРНЕВ

Живот, отдаден на песента

ПРЕЗ последните години в областта на естрадното изкуство все по-упорито си пробива път името на младия композитор Хетко Николов. Песните му, създадени предимно по текстове на Дамян Дамянов и Павел Матев, с които поддържа творческа връзка, са добре познати на любителите на естрадния жанр. Едни са имали възможност да ги слушат от плочите на „Балкантон", други от телевизионните филмови регистрации на „Закъснялата целувка" (т. П. Матев, изп. М. Димитрова), „Венера", „Остани тази нощ" (т. Д. Дамянов, изп. Емил Димитров), трети — от концертните подиуми.

Освен от професионалните певци неговите творби се изпълняват и от самодейните състави чрез свитъците „Любими мелодии" (издания на „Наука и изкуство"), в които досега са отпечатани 7 негови песни, а под печат са други три, между които „Добър вечер, мамо".

Обърнах се с молба към младия композитор да сподели има ли и други песни, предложени за печат.

— В 5 и 6 книжка на библиотека „Музикална естрада" — каза той — ще бъдат включени 2 мои песни, а „Вечерна песен" е запланувана за някой от следващите броеве. Освен това съм предложил „Среща на плажа" за печат в музикалния фонд на Съюза на българските композитори.

През 1969 година Х. Николов участвува в конкурс за написване на български естрадни песни за Варна и спечелва II-ра награда при неприсъдена първа.

— Др. Николов, радио София през месец май съобщаваше, че ще бъдат изпълнени песните от радио-конкурса „Пролет 71". Вие участвувахте ли в него и с какво?

— Участвувах с песента „Пролетна любов" (т. Д. Дамянов, изп. Мария Нейкова), която вече редовно се включва в програмите. Също така наскоро бе направен оркестров вариант на песента „Обещание", а през юни комисията в Радиото е одобрила на клавир песента „Не всяка обич е тъга", чийто запис слушателите ще чуят вероятно към края на годината.

—В тази връзка бихте ли ни обяснили какъв е пътят, който изминава една песен от създаването до представянето ѝ пред публиката.

— Първо, песента се прави в клавир, т. е. пеенето с акомпанимент на пиано върху готов текст, или обратно — постът създава текста по готовата музика. Клавирът се представя на комисия към съответния институт. Ако бъде одобрена, се отпечатва или оркестрира (за Радиото, телевизията или „Балкантон"), като се посочва един или друг изпълнител. След това се записва само оркестровият съпровод, т. н. плейбек, а по-късно певецът прави синхрона. Готовият запис се представя отново на комисия и ако бъде одобрен, се дава за техническа обработка и чак след това се включва за изпълнение в предаванията на радиото или телевизията.

Ние, неговите съграждани, се радваме на творческите успехи на младия композитор и на неговите песни, които се изпълняват не само у нас, но и в СССР, Чехословакия, Полша, Франция, ГДР, Куба, Турция и др., на концерти и плочи — „Венера" е издадена от съветската грамофонна фирма „Мелодия", а „Любов" (т. П. Матев, изп. Л. Иванова) — в Испания, където от предложените от Лили 32 песни за запис на плочи са избрани от испанските издатели 4, една от които е споменатата вече „Любов". Преди няколко години песента „Балада за морското момиче" е била записана от Киевската телевизия.

— Другарю Николов, имате ли песни, създадени специално за Силистра?

— Да. Израз на обичта към родния ми град са песните „Песен за Силистра" (т. М. Шопкин). „Силистра — наш български край" (т. Н. Зидаров), „Песен за моя роден град" (по мой текст) и „Снежен звън над Силистра" (т. Д. Дамянов). Първите три песни са естрадни, а четвъртата — за детски хор, написах специално за представителния ни пионерски хор. Тези песни силистренската публика ще има възможност да чуе в близките няколко месеца.

Дълги години упорит труд. И творческата дейност намира признание: през 1969 год. Хетко е удостоен с почетна грамота и почетен медал на гр. Силистра, а през 1970 година — с орден „Кирил и Методий".

Постигнатите успехи не задоволяват вечно търсещия и неспокоен млад творец. Неотдавна при срещата му с поета П. Матев в Силистра се ражда една нова песен „Песента на птиците". В момента работи над две песни по текст на Д. Дамянов — „Нова обич" и „Тази светла нощ".

Почитателите на песента могат да не се съмняват, че в близкото бъдеще младият песенник ще ни поднесе нови, вдъхновено написани творби, които безспорно ще внесат своя дял в културния живот на Силистренски окръг и не съмнено ще бъдат съществен капитал в културното ни наследство...

С. ПЕТРОВА

Неотдавна повече от хиляда души от Силистренски окръг потеглиха към легендарния връх Бузлуджа, за да вземат участие в тържествата по случай осемдесетата годишнина от основаването на БКП.
НА СНИМКАТА: Началото на колоната.

СПОРТ

С шампионската титла

От 4 до 10 август на столичния стадион „Раковски" бе проведено републиканското първенство по лека атлетика за юноши и девойки — младша и старша възраст. Право на участие бяха придобили двадесет състезатели от нашия окръг, класирали се сред първите осем от зоната Северна България. За тяхното представяне можем да съдим както от отличния им актив — 2 златни, 5 сребърни и 1 бронзов медали, така и от спечелените 151 точки срещу 70 от миналата година.

Радостта за силистренския отбор дойде още в самото начало, когато стартиралата първа от нашите състезатели Гюлсерен Чакърова в дисциплината 1 500 м гладко бягане след едно тактично проведено настъпление успя да победи убедително съперничките си, постигайки отличния резултат 4,47,9 минути, постижение, далеч по-високо от личното ѝ постижение. На следващия ден тя стартира в дисциплината 800 м, за да докаже, че наистина е в отлична спортна форма. Въпреки умората от предния ден, тя успя да се класира втора и спечели сребърен медал.

Другият голям успех за групата от Силистра донесе Димитър Атанасов, който в дисциплината 3 000 м гладко бягане не срещна сериозна съпротива от останалите състезатели и убедително спечели първо място и втори златен медал за нашите лекоатлети. Успешен бе стартът и на другата наша изтъкната състезателка Росица Христова, която спечели два медала — сребърен на 400 м гладко бягане и бронзов на 800 м. Сребърни медали спечелиха и Пламен Христов на 2 000 м бягане с препятствия и Ерол Наимов на 800 м гладко бягане. Въпреки че е осмокласник и тренира съвсем отскоро, този състезател показа, че в бъдеще може да постигне високи успехи.

Успешно се представиха и останалите наши лекоатлети. Потвърждение на това бе включването на седем състезатели от окръга в разширения състав на юношеските национални отбори. По такъв начин силистренци ще вземат участие в срещата Полша — България, която ще се проведе във Варшава, и в международната среща по лека атлетика между юношеските национални отбори на България и Турция, която ще се проведе на 21 и 22 т. м.

Естествено, успехите на нашите състезатели не останаха незабелязани от ръководството на Българската федерация по лека атлетика. На град Силистра бе предложено да организира и проведе международната среща по лека атлетика между отборите на Белоруска ССР и България през месец октомври т. г. Взето бе решение в Силистра да се проведе и срещата по лека атлетика България — Турция през идущата година.

Гласуваното ни доверие не е случайно. То е продиктувано от успехите на нашите състезатели, както и от порасналия авторитет на силистренската спортна общественост. И голямото доверие трябва да бъде оправдано. За да се развива наред с всичко друго в нашия окръг и царицата на спорта — леката атлетика.

Георги РАЙЧЕВ

Пред новата учебна година

В училището в село Сребърна

За разлика от друго място тук още от двора ни посреща глъчка. Въздухът ечи от весели детски гласове. Лято е, хората са по цял ден на полето, селото пустее, смълчано и притихнало под отвесните слънчеви лъчи, и само тук никой не признава горещината и умората. Защото в двора на училището в Сребърна сега се гонят и играят децата от детската градина. И като островче на веселието той се отделя от всичко наоколо. По коридорите на долния етаж също личи оживлението — децата са навсякъде. И само на горния етаж е пусто. Но и тук прислужничките в училището са заети с почистването на стъклата. Току-що е завършило боядисването на стаите и другият ремонт — подовете са светнали от чистота, чиновете — стегнати и подновени. Боядисани са отново и рамките на вратите и самите врати, черните дъски, катедрите.

Но майсторите още не са напуснали двора на училището — в момента те са във физкултурния салон, а след това ще боядисат фасадата на училището. За да може на петнадесети септември то да посрещне празнично облеченните ученици цялото в ново, подготвено за началото на новата учебна година.

Не само тук бяха извършени ремонти. Долу в работилниците доста поработиха зидарите. Преди тук бе настанена и кухнята, която готвеше храната за учениците от съставните села, оставащи да обядват в столовата, и из цялото училище се носеше миризмата на готвено. Сега всичко това е отделено със стена, направени са някои подобрения, кухнята е изолирана от сградата. Построен е и нов склад в задната страна на училищния двор.

Но не само с това е изразена подготовката за новата учебна година. Кабинетите и работилниците са дообзаведени, закупени са нови пособия, спомагащи за правилното протичане на уроците в училището и повишаване успеваемостта на учениците. Вече са готови списъците на децата, подлежащи на обучение, обходени са къщите им, беседвано е с родителите. Не са малки и грижите за професионалното ориентиране на онези, които завършват осмокласното си образование. И въпреки някои трудности, които се срещат в тая насока, работата е задоволителна.

Приближава месец септември. И когато веселият глас на училищния звънец събере в двора на училището в с. Сребърна малките ученици, училището и преподавателският колектив ще ги посрещнат подготвени и спокойни, за да им дадат знания и умения, да ги направят истински хора на нашето време, строители на новото общество.

Симеон КОЛЕВ

И през лятото — с червени връзки

Лятото е изпълнило с тишина и слънце пустите училищни стаи, но децата от Тутракан и през тези дни на игри и забави не забравят, че носят червени връзки. Онези, които не почиват в някой от многобройните пионерски лагери, са събрани в пионерския дом в града, където са изградили своите команди и бригади, за да бъде животът им през лятото все така интересен и наистина пионерски. Кипящ и весел е животът в командите. Например команда „Светкавица" с командир Олга Всеволодова решила да организира своя клуб в старата, обявена за продажба къща на Иван Балканджиев. Човекът им я отстъпил, а те поели задължението да се грижат за двора. Почистили клуба, подредили го. От къщи донесли столове, кушетки, черги. Събрали много книги, шахове, други игри. И заживели весело и дружно. Приели план за работата, емблема, избрали си девиз, ръководен щаб, а след това положили клетва. После си поставили поръчения, които изпълнявали добросъвестно. Посещавали колективно филми и ги обсъждали, спорили за прочетени книги. А на стената висяла скицата на улиците на техния квартал, на които били отбелязани домовете на старите хора, нуждаещи се от помощ. Помагали им в къщи, пазарували в магазините, пренасяли въглища и дърва. И заедно с това събрали и предали повече от половин тон желязо. За да бъдат весели хората, организирали пионерска вечер-забава, на която присъствували много граждани от квартала. Пяли, рецитирали, представили две едноактни пиески от пионерския живот. Всички останали много доволни.

Не останали по-назад от тях и пионерите от команда „Пионерски пламък" с командир Емилия Петкова. Всички пионери взели участие в трудовия ден за почистване на боровата гора, проведен в чест на осемдесетата годишнина от основаването на БКП и легендарния Бузлуджански конгрес. Освен това пионерите събирали билки, прекопавали редовно цветните градинки по улиците. Не се посрамили и пионерите от команда „Русалка" и „Златната рибка". В Тутракан дори бил проведен сред пионерите конкурс „Златният Орфей", на който и журито било с пионерски връзки. Разбира се, конкурсът бил с вход, а победителите получили награди. А със събраните пари били купени книги.

Пионерите от команда „Ален мак" при училище „Макаренко" в Силистра нямат собствен клуб, но провеждат сбирките си в училището. И техният живот е интересен. И тук четат и обсъждат книги, ходят колективно на кино, посещават музеите край града. Те също са провели ден на веселите игри и вечер, посветена на всичко онова, което са научили през лятото. Много песни и стихове звучали в двора на училището, където са били събрани децата.

Лятото е интересно време и за пионерите от петте отряда на другината „Васил Коларов" — с. Срацимир. Има какво да се разкаже за тях. На техните ръце е поверено сега опитното поле. И те са удържали победа в трудната битка с плевелите. Взели са участие и в почистването на училището. А в комсомолския клуб при читалището вече ги познават добре — те са постоянни посетители. На футболния двубой, който те организираха, присъствува едва ли не половината село. И победителите от пети отряд бяха горди и доволни.

Да, има защо да са доволни пионерите. Те не са забравили, че и през лятото червената пионерска връзка, която трепти на гърдите им, много задължава.

(По материали на Е. Кинова, Е. Ганева, Т. Драганов, В. Георгиева и Н. Неделчев.)

На синия екран

ВТОРНИК, 17. VIII

10,25 Обявяване на програмата, 10,30 Новини, 10,40 Мастиленото петно, 11,00 Морски меридиани, 11,50 Новости в търговията, 12,00 Информационен дневник, 18,30 Новини, 18,40 За младежта, 19.00 Реклами, 19.10 Необикновената дъравесина, 19.30 Лично и обществено полезно дело, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Седми международен фолклорен фестивал — Бургас, 21.00 Балтийско море — море на мира, 21,30 Бялата пеперуда, 21.50 Представяме ви лауреати, 22.35 Новини.

СРЯДА, 18.VIII

10.25 Обявяване на програмата, 10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 В страната на лотосите, 11.10 За вашето здраве, 11.30 Фрагменти из произведения на Моцарт, 11.40 Реклами, 11.55 Мелодия на месеца, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 За децата, 19.40 На спорт на тема, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Международен фолклорен фестивал — Бургас, 21.00 Бракове по разум, 22.00 Синтетика, мода, конфекция, 20.30 Новини, 22.45 Реклами.

ЧЕТВЪРТЪК, 19.VIII

10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 Наука за призрите, 11.00 Атлас, 11.30 Синтетика, мода, конфекция, 12.00 Информационен дневник, 18.05 В света на животните, 18.30 Новини, 18.40 Клуб „Електрон", 19.00 ТВ студио Пловдив, 19.35 Телевизионната кула в Останкино, 19.55 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 БТ за Интервизията, 21.00 Семена в браздите, 21.20 Общият пазар плюс Англия, 21.35 Морската вещица, 22.20 Новини.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 89 (1865) | Силистра, четвъртък, 19 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Поели са обещание — ще го изпълнят

Пътят, криволичещ покрай избуялата над човешки бой царевица и слънчоглед с едри питии, ни отведе в местността „Жепето“ на паисиевското кооперативно стопанство. Там извършваха дълбока оран механизаторите от комплексната бригада с ръководител Иван Стойчев.

— Ето ги моите соколи. Не спират и в най-голямата горещина — така ни ги представи бригадирът.

...Черноземът се сипеше под острите лемежи. Браздите бързо се редяха една след друга. Ореше трактористът Алиш Ибрямов. Уверен в доброто качество на оранта, той побърза сам да ни предложи браздомера. Бригадирът взе уреда, постави го в браздата и отсече:

— Тридесет и пет сантиметра... Толкова се и иска. Добре е, Алиш, карай все така.

В това време към нас се приближи с дизел и другият тракторист — Басри Мехмедов. Той само намали хода на машината и без да спира ни подаде своя паспорт за качеството. В него вече бяха направени първите оценки на оранта, все добри. С радост прибавихме към тях още една.

Доволни са от своята работа и самите механизатори. Денонощният труд сега не им тежи. Разпределени в три смени, те почти не слизат от тракторите. Само по някой и друг час ще отделят, за да прегледат и грейсират машините. Те добре разбират важността на срочното извършване на дълбоката оран, затова бързат да привършат в най-оптималното време. На бригадата предстои да изорe 10 250 декара, а в чест на великия празник — Девети септември, те са обещали да извършат това най-късно до 25 август.

Управителният съвет и партийното ръководство на стопанствата са се погрижили да създадат не само добра организация, но и добри условия за пълноценна почивка. И затова работата още повече им спори. Фургоните са напълно обзаведени и дадени на разположение на бригадата за един смислен отдих. Храната също се носи на полето.

Методи КОСТОВ
(наш кореспондент)

Осеммесечният план — предсрочно

Още от началото на годината колективът на промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан заработи стегнато и ритмично изпълняваше месечните си планове. За тези си успехи предприятието стана носител на преходното червено знаме на градския съвет на професионалните съюзи за първото полугодие.

Но работниците не се задоволиха с постигнатото. Те с още по-голям ентусиазъм разпалиха благородната социалистическа надпревара за достойна среща на Деня на свободата и VII конгрес на професионалните съюзи. В резултат на това към 15 август месечният план бе изпълнен и колективът обеща да произведе до 1 септември надпланова продукция за 168 000 лева. Голям дял за извоюваната трудова победа имат лентите с ръководител Петър Чобанов.

Вдъхновени от историческите решения на Десетия партиен конгрес и в отговор на призива на 15-те столични предприятия, производствениците от промкомбината поеха нови обещания — да изпълнят годишната си програма по обем на 7 декември и да дадат надпланова продукция за 150 000 лева, като повишат производителността на едно лице от промишлено-производствения персонал с 393 лева. Поето е обещание да се увеличи обемът на извършваните услуги на населението, като се подобри максимално тяхното качество.

Колективът е уверен във възможностите си и прави всичко, което е по силите му, за преизпълнение на дадената дума.

Тодор ДРАГАНОВ

Успешно решена задача

В изготвения фуражен баланс на ТКЗС — с. Нова Черна срещу графата силаж и сочни фуражи е цифрата 16 000 тона. Но новочерненци твърдят, че те не само ще изпълнят този план, а ще осигурят с около 2 000 то на повече и напълно ще задоволят със сочни фуражи животновъдството през зимния период и началото на пролетта. Затова кооператорите и механизаторите още отрано започнаха силажирането на фуражната царевица — първа култура. В края на месец юли силажните ями поеха първите количества от нея, а сега те поглъщат последните тонове зелена маса. В силажирането участвуват три силажокомбайна. Дневно в отделните бригади се приготвя около 300 тона силаж. В селата Старо село и Цар Самуил той е предназначен за овцефермите, а в с. Нова Черна — за говедовъдните ферми.

Приготвянето на силажа не създава трудности на кооператорите през тази година. Положили достатъчно грижи за фуражната царевица, сега те получават по 1 400-1 500 килограма средно от декар. Това им позволява да осигурят необходимото количество за силажа и да предоставят на животните през летните дни площи за паша. Досега новочерненските стопани са силажирали над 1 700 тона при план 2 000 т. Най-късно след два-три дни те ще се поздравят с успешното приключване на кампанията.

За правилното и навременно изпълнение на тази важна задача стопанското ръководство на кооператива и общинският партиен комитет отделиха голямо внимание. Още със започването на силажирането в стопанството се разработиха подробни графици за ежедневната работа на машините и кооператорите, пресметна се точната нужда от превозни средства. Особено много се държеше за спазването на технологическата дисциплина и в тази насока може да се каже, че не са допуснати грешки. Приготвеният силаж, по мнението на главния зоотехник, е с отлично качество. А за постигане на добро съхранение силажните ями предварително са почистени, дезинфекцирани и постлани със слама.

Сега ръководителите и специалистите насочват вниманието към втората култура фуражна царевица. Защото макар че в момента се извършва поливка, състоянието, в което се намира тя, не може да гарантира предвидения добив. Това ще наложи приготвянето на силаж и по разделния начин.

Е. КИРОВА

Ударни дни

Трудолюбив е колективът на завод „Добруджа“. Сред непрестанния шум и грохот на машините спретнатите тъкачки сновят чевръсто край становете и хиляди метри плат се отправят към складовете на предприятието. Особено е оживено в огромната зала на завода в тези предпразнични дни. Защото партийната, комсомолската и профсъюзната организации са обявили ударна десетдневка пред светлия празник на свободата и всеки се стреми да представи достойно себе си и своята смяна.

Всяка секция си е поставила задача да даде повече и по-качествена продукция. Резултатите от тази надпревара са на лице. Като цяло заводът ритмично изпълнява плана си и по думите на партийния секретар Денка Чернева, по предварителни изчисления планът за осеммесечието ще бъде изпълнен. Партийната организация е решила в навечерието на празника на свободата да се изнесе поздравителен концерт по градския радиовъзел за първенците в предпразничното съревнование. А те — първенците, не са малко. В челните редици за сега е петата синя смяна със секциснен майстор Курти Бурлаков, следван от петата червена смяна с ръководител Васил Русев и третата червена смяна със секционен майстор Васил Иванов.

С чест и гордост ще посрещне празника на свободата дългогодишната тъкачка Сабрия Ахмедова, два пъти носител на „Народен орден на труда“ — златен и сребърен. Ударничка и качественичка за последното тримесечие, тя изпълнява трудовите си норми в натурално изражение над 130 на сто и дава продукция с отлично качество. С добри постижения са и тъкачките Марийка Шопова, Еленка Кулева, Митанка Андреева, Христа Камбурова, Стоянка Стоянова и много други.

Постигнатите успехи вдъхновяват трудолюбивия колектив и всички работят с жар и вдъхновение за достойно посрещане на най-светлия празник на българския народ — Девети септември.

А. РАДЕВ

Изнесоха първите тонове грозде

Лозарите от ТКЗС — кв. Калипетрово тази година се радват на богата реколта. Ето вече няколко дни те берат за износ натежали грозде от сорта „Царица“. Не пропуснаха да предложат на пазара и от ранната и вкусна „Перла“. А не след дълго малките щайги ще започнат да се пълнят с кехлибареното грозде от сорта „Болгар“ и „Шасла“.

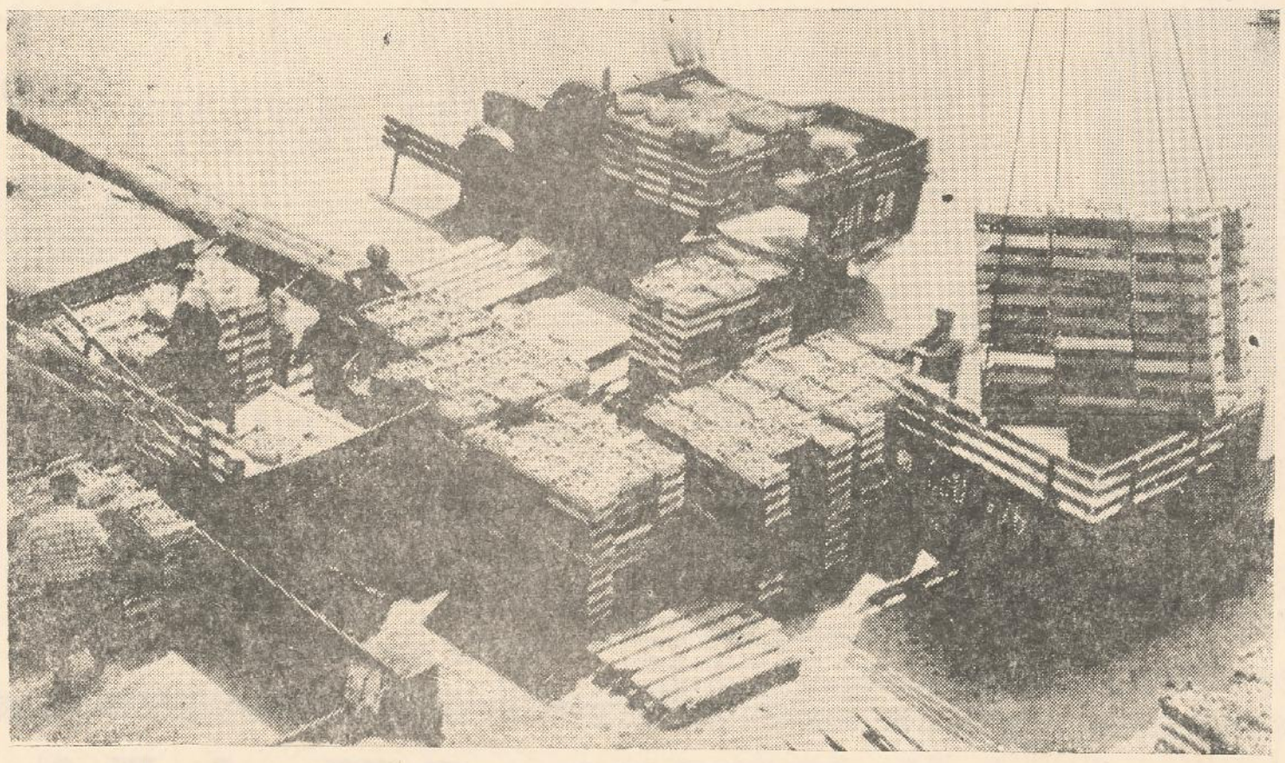
По план кооператорите от това стопанство трябва да предадат 300 тона за износ. Но очакваните по-високи добиви и получените добри резултати още в началото на беритбата им дават право да се стремят към осигуряването на 400 тона. С тези надпланови количества грозде те ще участвуват в компенсирането на част от загубите, нанесени от природните стихии. За това са и така неуморни. Още в ранни зори в лозята ще дочуете проскърцването на каруци, а с тях и веселата глъч на подранилите берачки. По-късно пък трудовата надпревара ще се пренесе на манипулационния пункт, под навеса. Тук всяка от тях бърза най-правилно да подреди тежките гроздове, да ги почисти от нестандартните зърна. За да може час по-скоро те да разнесат дъха и слънцето на златна Добруджа далеч зад пределите на родината. Всички са работливи, всички са сръчни, но Йорданка Събева и Пенка Пенчева все някак успяват да изпреварят своите другарки. А вред каруцари те за пример в работата си е Добри Костадинов.

Л. БОЯНОВА

Почистването на семената е към своя край

Кооператорите и механизаторите от аграрно-промишления комплекс — Тутракан ще посрещнат деня на свободата — Девети септември — с нова трудова победа. Предсрочно ще завършат почистването на семената за есенната сеитба. За това говори добрата организация, създадена при работа със селекторите. В целия комплекс работят денонощно дванадесет семечистачни машини и необходимите семена за 10 000 декара ечемик са вече почистени. Усилено се подготвят и семената за 65 000 декара пшеница. При план 1 800 тона готови за сеитба са близо 1 500 тона. Главният агроном на комплекса др. Митев сподели, че в чест на големия празник кооператорите ще се справят навреме с тази задача и кампанията ще завърши най-късно до 25 август. Между кооперативните стопанства първи ще завършат с почистването на семената кооператорите от с. М. Преславец.

Живко ТРУШЕВ

На пристанището в Силистра усилено върви товаренето на зеленчуци за износ. За Съветския съюз се изпращат шлепове с домати, а наскоро започна експедирането и на грозде. „Булгарплод“ ще изнесе общо 7 500 тона домати и 3 700 тона разнообразни сортове грозде.

Денонощна оран

В тези топли августовски дни механизаторите от трета тракторна бригада от филиала с. Ножарево на ДЗС „Я. Забунов“ ден и нощ са на полето. Есенната дълбока оран те започнаха веднага с освобождаването на площите през лятната кампания. Извършена навреме и при високо качество, тя нареди механизаторите от тази бригада на челно място в аграрно-промишления комплекс — с. Главиница.

Опитните трактористи Хамид Садъков, Сабри Наимов и Бекир Бейслемов в чест на вденародния празник Девети септември изпълняват трудовите си норми 160 на сто. Ножаревци предсрочно ще завършат дълбоката оран.

Ахмед ДЕМИРОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 16 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Силажиране всичко в %	Набран тютюн низи в %
Айдемир	50.2	55.1	x
Калипетрово	38.1	30.8	47.6
Бабук	46.9	33.7	125
Иширково	35.4	50.6	56.6
Смилец	37.2	101.5	11.5
Срацимир	56	41.6	x
ДСС-Силистра	39.6	35.7	x
АПК-Силистра	46.1	46.1	54.4
Алфатар	61.1	19.1	76.9
Алеково	83	28.6	90
Кайнарджа	64.7	16.7	70.2
Голеш	75.5	26.2	109
Средище	70.5	35.8	78.6
АПК-Алфатар	69.3	25	81.3
Ситово	73.1	75	78.1
Сребърна	57.3	33.2	x
Попина	39	54	x
Добротица	54.4	73.3	61.7
АПК-Ситово	58.5	62.7	70.8
Главиница	48.3	49.2	46
Паисиево	53.6	30	78.8
Сокол	71.4	12.2	84.6
Зафирово	47	64	27
Ст. Караджа	55.1	54.1	60.7
ДЗС „Я. Заб.“	55.8	89	x
АПК-Главин.	55	47.2	63
Тутракан	28.9	39.5	22.4
М. Преславец	65.4	28	48
Белица	57.4	84.1	53.2
Н. Черна	57.8	47.1	x
АПК-Тутракан	49.8	53.8	44.7
Дулово	55.3	29.8	58.7
Междан	75.6	28	50
Окорш	59	28.8	52.7
Секулово	60.6	14.3	87
Черноли	64	44.8	99
ДЗС-Окорш	34.8	40.8	84
АПК-Дулово	61	30.6	62.5
Всичко за окр.	57	42.1	65.8

Идеологически диверсанти в „третия свят“

Днес в обстановката на остра идеологическа борба между двете системи — социалистическата и капиталистическата — все повече хора стигат до убеждението, че само социалистическото изменение на обществото води към по-нататъшния напредък на човечеството.

Монополистическата буржоазия не жали нито сили, нито средства, за да спре развитието на световния революционен процес, за да се опита да запази своите позиции, за да укрепи капитализма. Като засилват международното напрежение, като използуват широко ревизионистични и националистически концепции, империалистите се опитват да спрат развитието на национално-освободителното движение в страната от „третия свят“, да подкрепят фронта на класовата борба на пролетариата срещу капитала. Най-важна роля в постигането на тази цел империализмът възлага на антикомунистическата пропаганда.

Като средство за борба срещу националноосвободителното движение антикомунизмът е насочен към запазването на развиващите се страни в системата на капитализма. Тук главна негова задача е да изолира развиващите се страни от другите съвременни революционни сили и на първо място от социалистическия лагер. Опитът от изминалите години неопровержимо доказа, че антикомунизмът може да се окаже сериозно препятствие за укрепването на независимостта на развиващите се страни, препятствие в икономическото им и социално развитие.

А междувременно социалистическите идеи с всяка изминала година намират все по-голям отзвук в страните от „третия свят“.

На времето Джавахарлал Неру заяви: „Съветската революция придвижи много напред човешкото общество и запали ярък пламък, който е невъзможно да бъде загасен.“

Засилването на симпатиите към социалистическите идеи в страните от „третия свят“ принуждава ръководителите на империалистическата пропагандна машина да разработват все по-хитри и коварни методи. Както подчерта генералният секретар на ЦК на КПСС Л. И. Брежнев в отчетния доклад на ЦК на КПСС на XXIV конгрес, „ние живеем в условия на нестихваща идеологическа война, която империалистическата проганда води против нашата страна, против социалистическия свят, като използува най-изтънчени методи и мощни технически средства.“

От значение е да се проследи как американските идеолози на антикомунизма започнаха да преустройват своята пропаганда, предназначена за Африка, Азия и Латинска Америка. Работата е там, че народите на тези континенти не вярват вече на шаблонните тези на антикомунизма, които твърдят, че в света съществува всеобщ, „ръководен от Кремъл заговор на червените“, че революциите, включително и националноосвободителните, се извършвали в резултат на „натискане на бутон от московските партийни лидери.“ И всичко това се прави, за да бъде въвлечен светът в хаос, за да се предизвика безредици, за да се тласне човечеството към гибел.

Стремейки се да предизвикат разкол между националноосвободителното движение и международното работническо движение, буржоазните теоретици и пропагандатори по всякакъв начин се опитват да компрометират антиимпериалистическата борба на народите от страните на Африка, Азия и Латинска Америка, да я представят като някакво пак вдъхновено от „червените“ анархическо развихряне.

Империалистическата пропаганда именно така характеризира националноосвободителните революции в Ангола, Мозамбик и Гвинея (Бисау). При това империалистите и техните поддръжници никак не са склонни да признаят, че борбата на народите от тези страни е протест на широките селски маси и трудещи се от града срещу създадените от колониализма непоносими условия на живот.

В интервю, взето от френски журналист, първият вицепрезидент на република Танзания Каруме заяви, че „антикомунистите винаги се радват на нещастията и трудностите, които преживяват националноосвободителните революции. Империализмът е основният враг на Африка, източник и причина за всички заговори и неприятности.“

Но въпреки че пропагандаторите на антикомунизма си дават толкова много труд, те са безсилни да противопоставят на идеите на марксизма някаква положителна програма, безсилни са и да изопачат същността на събитията, които днес стават в света.

Американският социолог Боулс в своята книга „Идеи, народ и мир“ изразява безпокойството, че днес в „третия свят“ се оформи положително мнение за Съветския съюз. В същото време Съединените щати са известни и там като държава, която поддържа колониалните режими и расизма, която води агресивна война в Индокитай и засилва напрежението в Близкия изток.

Но като верен на своите господари слуга, Боулс вижда само един изход: засилване на антикомунистическата пропаганда. „Трябва да се докаже на народите от развиващите се страни, изисква Боулс, че те трябва да участвуват в общата борба срещу комунизма не заради американците, както мислеха до сега, а заради самите себе си“.

Беснеят антикомунизъм — ето средството, което трябва според Боулс да доведе до прелом в мисленето на африканските народи в интерес на Съединените щати, да реши съдбата на сражението за „умовете и сърцата на хората“ и в крайна сметка да изолира „Кремъл и неговата комунистическа идеология“.

Целта на всичко това е ясна — да объркват неопитните хора, да създават у тях илюзии за възможността от превръщане на капитализма в някаква качествено „нова“ обществена формация, грижеща се за „благото на всички“.

Но народите от „третия свят“ вече се научиха да различават истината от лъжата. А антикомунизмът като оръдие на империализма, както и да маскира своите цели, ще бъде все по-решително отхвърлян от развиващите се страни.

Ф. ВОЛОШИН

Пред новата учебна година в партията

Задълбочена подготовка

Наближава откриването на новата политическа учебна годи на в партията. Реално и логично е, а и миналият опит показва, че бъдещият успех на дадено мероприятие зависи до голяма степен от предварителната подго товка. А кменно сега е моментът, когато трябва да се обърне сериозно внимание на този въпрос.

По този повод се срещнах със заместник-секретаря на общинския партиен комитет в Сре бърна Велико Калинов. Тук под готовката е почти завършена. Ве че са сформирани отделните звена, определени са и лекторите, които ще водят занятията. Всички те са подготвени и компетентни хора и имат над десет и повече години стаж, при добили са опит, който ще бъде само от полза за работата. Сериозно внимание е обърнато на подбора на хората, които ще уча ствуват в различните форми на политическата просвета. Семинарните занятия ще се водят на две групи — едната с учителите и останалата част от интелигенцията на селото, а в друга та са включени селскостопански специалисти с висше и средно образование. През новата учеб на година ще функционират и три школи по марксизъм-ленини зъм. Две от тях са изградени към първични партийни организации и една към техническата работилница на стопанството. Една от трите определени лектории ще бъде обща. В нея ще бъдат включени всички комунисти, които не са на постоянна работа, или които нямат възможност да се включат на друго места поради особения характер на работата си. Специална лектория ще бъде изградена към животновъдството. Трета та е в село Ветрен. Една начална школа за политическа просве та ще бъде изградена при механизаторите.

Правилно е направен и подборът на темите. В семинарите, където хората са с по-високо об разование, са застъпени такива въпроси, които дават възможност за самостоятелна работа над литературата, за свързване то на обучението с практиката на обществения развитие. Осо бено важно е комунистите в тези форми да познават конкрет но областта, в която работят, да набелязват конкретни мерки за практическо изпълнение на решенията на X конгрес на БКП. В школите по марксизъм-ленинизъм се акцентува на изучаването на програмните документи на партията и на някои нови теоретични положения, като „Изграждането на развито социалистическо общество — непосредствена историческа зада ча на БКП", „Главни насоки за усъвършенстване на социалис тическите производствени отно шения" и др. В началните шко ли и лекториите въпросите са по-елементарни и имат за цел да създадат у слушателите известни навици за работата с политичес ка литература и определени политически знания.

Независимо от това, че пропа гандистите в тази общинска орга низация са с доста продължител ен стаж, те ще преминат през курса, който се организира от ОК на БКП от 23 до 28 август тази година. Хубава е готовност та на сребърци да ползуват и лекциите, които ще бъдат изне сени централно по българската телевизия. Заедно с комунисти те в организираните семинари ще бъдат включени и членове на общинската комсомолска ор ганизация.

Навременната подготовка за новата политическа учебна годи на в сребърската общинска партийна организация и загри жеността, с която се отнасят тук към този важен въпрос, непремен но ще даде добри резултати. За това ще помогнат както ползуването на специални методически ръководства на отдел „Пропаганда и агитация" на ЦК на БКП, така и редица местни инициативи, които вече успешно се реализират.

Е. ЖЕЧЕВ

Инертността не е преодоляна

В промкомбинат „Текстил" — Силистра работят 800 души. 765 от тях участвуват в социалистическото съревнование. Профкомитетът тази година е отделил голямо внимание за раз работването на условията за съревнование. Те предвиждат воденето му да става не само между отделни призводствени звена, но и по професии. Акцентува се върху качествените по казатели: себестойност, икономии, високо качество на труда и изработената продукция, нечалба.

Подробно са разработени изискванията за удостояване със званията: „ударник", „най-добър в професията", „качественик", „доверенник на ОТК", „ударник на комунистическия труд".. Разработените условия за социалистическото съревнование в промкомбинат „Текстил" предвиждат конкретни морални и материални стимули, ежедневно отчитане на резултатите. .. Нещо повече — определени са мястото и задачите на техническите ръководства, на цеховите профкомитети, на комсомолската организация, на заводския профкомитет, на стопанското ръководство.

В така разработените условия се забелязват елементи от научната организация на съревнователните процеси. Ако разработването им не бе предоставено в по-голямата си част само на председателката на профкомитета Марина Атанасова, те навяр но щяха да бъдат далеч по-пълноценни. Тук веднага възниква въпросът: „Защо в промкомбинат „Текстил" не е разработена наредба за научна организация на съревнованието?"

От една година предприятието е определено за модел по саратовската система — обстоятелство, което неотложно изисква научно ръководство на съревнованието. Тъкмо за това е съвсем необяснимо защо стопанското ръководство стои настрана от решаването на този проблем. Не е решен дори такъв елементарен въпрос, като ежедневно нанася не на резултати в таблата за отчитане на съревнованието. Без спорно това е работа на отчетниците, но те нехаят, а стопанското ръководство досега не е намерило начин да ги задължи. Това задължение съвсем неправилно се прехвърля на профгру повите отговорници, които са непосредствено заети в производството и не разполагат с нужното време. При това положение в никакъв случай не можем да говорим за ежедневно отчитане на резултатите от съревнованието. В тъкачния цех например на 10 август бяха нанесени резултатите едва до 3 август. Таблата имат един съществен недостатък — липсва сравнимост на данните: отчита се само постигнатото без да е посочена нормата.

Но нека се върнем на условията за съревнованието. Те съдържат един доста взискателен критерий: да се достигне равнището на челните колективи за отрасъла в страната; да се достигне равнището на първенците в производството по професии в отрасъла; да се достигне и надмине равнището на първенци те в предприятието.

За съжаление, не са създадени абсолютно никакви предпоставки за работа по този критерий.

Не може да се говори за достигане равнището на първенците в предприятието, защото техният опит не е обобщен. Стремеж към достигане равнището на първен ците по професии в отрасъла би нимало, ако е обявено съревнование между челници от две сродни предприятия, или ако е изучен техният опит. Обявено съревнование със сродно предприя тие изисква и първата точка от критерия — достигане равнище то на челни колективи за отрасъла. Колективът на промкомбинат „Текстил" не се съревновава с никакъв друг колектив. От миналата година отпадна съревнованието с текстилното пред приятие от Толбухин — „Жакард", поддържано от години наред.

Инертността в съревнованието в промкомбинат „Текстил" се проявява особено силно при поемането на личните обещания. Всяка работничка сама определя средния процент, който обещава да достигне при изпълнението на личната трудова норма. Всеобщо явление е обещаният процент да е по-нисък от постигнатия през изтеклата година.

Тук явно личи слабата разяснителната работа на профкомитета. Той носи главната вина за формалното поемане на личните (пък и не само на личните) обещания. Той носи главната вина за непреодоляната още инертност в съревнованието.

К. МЪРОВА

Невероятно, но... факт

През годините на народната власт селата на Добруджа се превърнаха в малки градчета. Хората, които дълги години не са идвали тук, не могат да ги познаят, не спират да се възхищават на направеното от трудолюбивите ръце на стопаните от този край. Немалък дял в това отношение се пада на благоустрояването — строят се нови стопански сгради, магазини, читалища, асфалтират се улици, поставят се тротоари.

И изведнъж в село Поляна се натъкваме на един факт, който съвсем няма място в изброения по-горе ред от преобразования. Това, което видяхме, прили ча по-скоро на изровен от някак ви архивни документи стар паметник. Става дума за магазина, в който се продава хляб и пристроеното към него подобие на магазин за плод и зеленчук.

Каква е картината в тези два „магазина". Най-напред отпред ни посрещат празните каси за хляб. Малко вероятно е те да се почистват от прахоляка, който събират за един ден, когато отново ги отнесат в Ситово за зареждане. Вътре обстановката е като във временен лагер — на два камъка са поставени две дълги дъски и на тях са подредени касите с хляб. Той не е завит, а вътре гъмжи от мухи. Половината от помещението е пълно с най-различни вещи, на които съвсем не им е мястото тук. Едва ли е възможно да се поддържа и по-голяма хигиена от тази, която заварихме. Момиченцето, което продаваше хляба, каза, че имало и плъхове. Ще има, и то не само плъхове. Та при такива условия могат да виреят къде-къде по-големи представители на гризачите.

Един старец ни каза „добър ден". Идваше да си купува хляб човекът. Попитахме го харесва ли хляба, хлебарницата.

— Ами хлебарница като хлебарница — каза той.

Значи, хората от селото вече са свикнали с това положение и то не им прави впечатление. А може и да са преситени от обещания да се направи нещо по този въпрос. Между другото пивницата в Поляна е в много добро помещение. Отворихме и магазина за плод и зеленчук. Вътре един чувал разпиляно брашно (работа на плъховете) и една щайга полуизсъхнало зеле. Под покрива се виждаше голяма пук натина — пристройката се отделяше от сградата.

Има ли нужда да даваме повече аргументи, които да послужат като повод да се докара в Поляна една барака, която да оправи положението. А това съвсем не е най-трудно разрешимото и се надяваме, че има кой да помисли над направеното предложение.

Н. СТОЕВ

Вълнуваща среща

Неотдавна комсомолската организация в ГПК „Наркоон" — Силистра, съвместно с профорга низацията, организира тържествено, посветено на 80-годишнината от основаването на БКП. Гост на срещата беше и активният борец против фашизма и капитализма Симеон Жеков, който разказа вълнуващи спомени от своето участие в борбата за свобода. Комсомолският секретар на предприятието благодари на другаря Жеков за неговия разказ и го увери, че младостта днес ще остане верен продължител на тяхното дело и ще участвува най-активно в изграждането на нова България.

Група младежи изнесоха рецитал с тематично подбрани творби от героичната история на партията.

З. ДЖАМБАЗОВА

Нагъл „съветник"

„Вашингтон проявява нов интерес към съдбата на Италия" — тази новина поднесе наскоро наблюдателят на „Ню Йорк таймс" Сайръс Сулцбергер. С явно безпокойство той напомня за широкия размах на стачното движение в Италия и „за възможността на неговото олевяване". „Създало се е впечатление — казва авторитетно той, — че Съединените щати твърде дълго време не са оказали противодействие на натиска на комунистите."

Наистина, Сулцбергер не мисли, че вече е настанало време да се предприеме „открито вмешателство" в работите на Италия. Само че той със заплаха напомня на италианците, че именно такова вмешателство на САЩ помог на за победата на десните сили на изборите през 1948 година, когато се появи възможност да се получат повече гласове в полза на комунистите.

Цялата статия на Сулцбергер, с удивителна наглост прави разбор на политическата обстановка в Италия, изобилстваща с изрази от рода на „Съединените щати са решили", „Вашингтон по-нас тойчиво ще прояви своята заинтересованост", „Вашингтон счита за нужно" и пр.

Безцеремонността, с която Сулцбергер подхожда в решаването на вътрешните работи на друга държава, шантажът и заплахата, към които той постоянно прибягва, предизвикаха взрив от възмущение сред обществеността на Италия. Времената, когато американците се разпореждаха в Европа както у дома си, отдавна са останали в историята.

(Из „За рубежом")

Експлозия с човешка жертва

Лесновзапалителните и горими течности намират приложение в производството, в бита на хората, строителството, транспорта и пр. Това налага спазването на противопожарните изисквания при тяхното съхраняване, транспортиране и използуване.

Особено пожароопасни са бензинът, ацетонът, спиртът и др. При откритото им ползуване в херметизирано помещение парите на тези течности образуват с кислорода взривоопасна смес. При наличие на огнеизточник възниква пожар с експлозия.

Такава експлозия бе причинена на 6 август т. г. във физкултурния салон на училището в квартал Калипетрово. Строителните работници Киряк Янков и Иван Пенев са пренареждали паркета в салона. Освободеният от паркета под те са почистили с бензин. Прозорците и вратата при ползуването на бензина са били затворени. В помещението се образувала взривоопасна смес. Възниква експлозия в момент, когато Киряк Янков е работил в салона, а Иван Пенев е влизал в помещението.

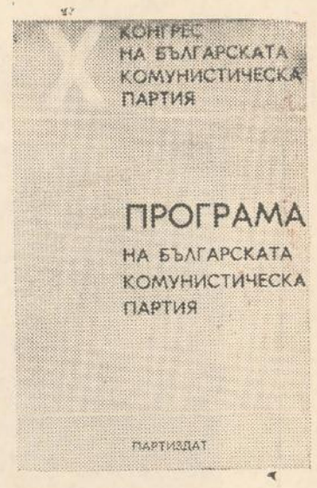
Обгарянията на последния са незначителни и безопасни за здравето му, но експлозията отне живота на строителния работник Киряк Янков. Експлозията е възникнала в резултат на неспазване на противопожарните изисквания и нарушаване правилата на пожарната безопасност.

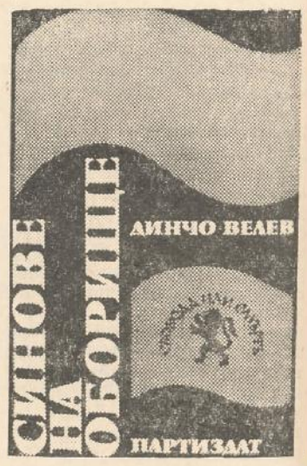
Най-важните изисквания при работа с взривоопасни течности, газове, прахове и други са: проветряване на помещението, в което се работи, недопускане на искри и пушене на цигари, ползуване само на взривозащитно електрооборудване, поставяне предупредителни табелки като „Огнеопасно" „Пази от огън" и други.

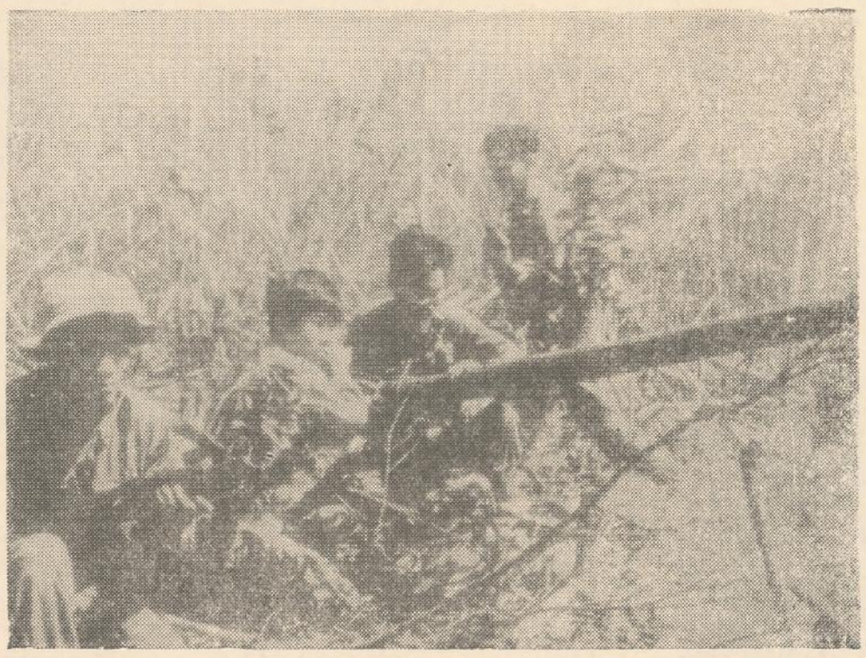
За съжаление, тези правила не са били спазени при работата във физкултурния салон, въпреки че са били известни на работещите от инструктажа по противопожарна охрана в ТКЗС.

Лейтенант Христо ИЛИЕВ

НОВИ КНИГИ

По време на атаките срещу неприятеля на кота 544 (база „Фулър") от 21 юни до 25 юни 1971 г. освободителните сили в северната част на Куанг Чи са убили или ранили към 770 неприятелски войници (включително 145 американци), свалили са 39 самолети, разрушили са 39 военни коли, 3 радарни инсталации и са запалили един резервоар за гориво и два склада за муниции.

НА СНИМКАТА: Артилеристи от освободителните сили в Южен Виетнам в акция.

КОНКУРС „ВЕРНИ И ПРЕДАНИ НА ПАРТИЯТА И НАРОДА"

ОГЪРЛИЦА ОТ АДА

разказ

Винаги се вълнувам, когато докосна с ръка тази масивна месингова брава. Всяко прекрачване прага на този кабинет значи навлизане в света на професионалната деловитост, на точните фрази, отчети и информация. Тук не се говори много, но въпреки това за съвсем кратко време се получава изчерпателен отговор на един въпрос, който в друг случай би изисквал няколко часа.

Генералът не е от бъбриви те — това го знаем всички, затова, разчитайки, че последното повикване се отнася до случая, върху който работя през последните дни, мислено готвя своя отчет.

Тежката изолирана врата се отвори безшумно и първото нещо, което съзрях, беше непознатият гражданин, приседнал на края на един от фотьойлите срещу бюрото. Висок, слабо ват блондин, със светли очи и лице, оръсено с лунички, той беше заел поза на човек, който няма много време. Генералът му поднасяше от своята орехова табакера и пръстите на непознатия, разтреперано поеха цигарата.

Подадох ръка и в дланта си почувствувах една хладна десница. Останах прав, забравил за миг, че генералът не обича тези чинопоклонничества. Забелязах, че кимна с едрото си замислено лице.

— Слушайте, майоре, каквото разказва другарят Иежи. Пристигнал е преди шест дни да прекара отпуска си в наш курорт. Поляк от Познан. Металург от завод за вагонни ша сита. Вчера по обяд, седейки на своето обичайно място под сенника край морето, съзира един чужденец с белег от рана на лицето. Този човек го заин тригувал неудържимо. И зна ете ли защо, майоре! С чужде неца вървяло момиче с оранжеви бикини. То носело огър лица, която накарала сърцето на другаря Хензелка да спре за момент. Майоре, забележе те — той познал огърлицата на жена си. През 1943 година жена му била откарана в лагер. Двадесет и шест години не получил никаква вест от нея. Вие знаете, майоре, че оттам рядко изпращат картички за спомен. Местният пейзаж не бил подходящ за тази цел. И ето др. Иежи моли за нашето съдействие, изпълнен с предчувствието, че попада на физическия унищожител на жена си.

Това е ситуацията. Има обаче и усложнения. Той много неприкрито проявявал интерес към тази двойка и непознатите изчезнали с някакъв бял „форд". Ето номера му.

Поех в ръка обикновен лист от бележник — ЕС 563 851. Един поглед е достатъчен, за да запомня тези числа за наймалко една седмица. Тук заслугите са на мнемониката — една полезна наука за лекува не на мозъчното лентяйство.

* * *

— Имам чувството, че случаят ви заинтригува, колега. Заемете се с него. До открива нето на обекта ползвайте съдействието на поляка, защото той единствено познава физио номията му. След това „соло инкогнито", предполагам, че и вие не обичате самодейците, особено при преследване. След половин час ще ви чака оборудвана кола. Обаждайте се на „Хоризонт — 17". Ще има дежурен по всяко време.

Пръв излезе полякът. Зад мен вратата издаде вакуумен шум. Изолирана врата. Гледам човека пред мен. Пристъпя особено. Провлачва единия си крак и от това звукът по мозайката става неравномерен, дразнещ. Преди час пи сах молбата си за отпуск. Не съм почивал седемнадесет месеца. Но съжалението ми се компенсира от задоволството, че на мен е отреден този необикновен случай. Този път нещо едро кълве на стръвта. И сам си казвам едно насърчително „Дръж се, майоре!"

Вече втори ден сме по Черноморието. Нашето трасе започна от север, където рядко можете да видите чуждестранен летовник. Изисквам информация от местните управления. Втори ден получаваме все един и същ отговор: „Бял „форд" е отбелязано да минава само транзит по посока на Несебър" Но и там следата е непостоянна, откъслечна. После се кръстосва с друга. Идентичен „Форд" бе гариран пред един от хотелите. Оказа се, че е собственост на една млада брачна двойка от Австрия, дошли на сватбено пътешествие в България.

Полякът до мен пуши непрекъснато. Не съм виждал човек да е в състояние да поглъща толкова никотин за четиридесет и осем часа. Говори руски бавно. Постоянно реставрира спомените за своята Ханка. Разбирам скръбта на този човек. Разбутана отново, една заздравяваща рана боли повече. Групата, с която е пристигнал на летуване, заминава утре. Но виждам, че той не бърза да си тръгва за Родината. Отсядаме край някакво бунгало. Трябва да подремнем по не няколко часа. Но току-що съм заспал и ето, че оня ме блъска отривисто по рамото. Телефонът в колата звъни. „Хоризонт — 1" ни информира, че в един къмпинг край едно селце на крайбрежието е нощувал бял „Форд" с номер „КС 002725". Не ми е нужно да сравнявам цифрите. Номерът е друг. Но аз въпреки това завързвам отново въжета на вратовръзката си и хващам кормилото. Сега особено много ми е нужна помощта на моя спътник. Той само може да разпознае личността, която търсим. Вече е десет часа сутринта и в къмпинга се виждат само няколко старци, суетящи се пред пункта за зеленчуци. Ето я колата. В палатката до нея няма никой. Сега цигарите се появяват една подир друга в устата на поляка. Оглеждам колата. Съвсем нова е. Още неамортизирана. Сетне спирам поглед на номера. Интересува ме дали наскоро са развивани болтчетата му. Стоп. боята по тях е паднала. Има едва забележими следи от гаечен ключ. Манипулацията е извършена преди не повече от два-три дни. Сърцето ми забива силно. Нещо ми подсказва, че се приближаваме до целта на нашата непредвидена разходка по Черноморието. Слагам автоматичната заключалка на предното колело на „Форда" — едно ново умно и целесъобразно приспособление. Обличаме бързо вишневите бански, които бездействуват от два дни на задната седалка и започваме „оборката". Плажната ивица е дълга около два километра. Пресмятам, че за да се пресее това многолюдие, са нужни час, час и половина. По-практично е да приседнем край една от маните на единствения ресторант до плажа. Вече е обяд и гладът на летовниците ще улесни мисията ни.

Поисквам една цигара от моя съпътник. Нейното въздействие сега ми е особено необходимо. Още повече, че не чакаме много. Пръв съзирам момичето с оранжевия бикин и го показвам на др. Иежи. Той трепва и е нужно да го бутна по рамото. Кратко утвърдително глава. На два-три разкрача зад момичето в компания на една възрастна двойка върви мъжът. Той е солиден господин с посребрени слепоочия и горд орлов поглед. Цялата му осанка лъха самочувствие. Преценявам бързо фигурата му. Той не практикува физически труд. Едър е, но някак самодоволно беспомощен под пласта от тлъстини. Автоматически местя поглед върху момичето. Ето я огърлицата — златно ланче, опасва матовата шийка на красавицата, а бижуто е с аплликация от едър зелен камък.

Изчаквам да привършат обада си. Мисля си през това време за момичето. Дъщеря ли му е или млада метреса, заинтересована повече от портмонето на господина! Тук мнемониката не помага. Тя не е наука за отгадаване. След четиридесет минути се оттегляме на почивка към палатката си. Изчаквам да съзре безпомощно заключената си кола и тогава се легитимирам. Лицето му тутакси се оросява с малки чици пот. Но разбирам, че не е от хората, които отстъпват лесно. Той сяда делово на един сгъваем стол до палатката си и докато аз викам „Хоризонт — 17", виждам, че в ръцете му са се появили купчини банкноти. Не говори нищо, само ми ги сочи с поглед. Не,

Работят по плана за месец октомври

В чест на празника на свободата — Девети септември, колективът на содолимонадения цех при „Наркоон“ — Тутракан предсрочно изпълни деветмесечния си план за производство на безалкохолни напитки. От началото на годината до сега са произведени 826 тона лимонада, „Етър“, „Крушон“ и др. при план за деветме сечието 820 тона. Содолимонадният цех е първото производствено предприятие, което предсрочно изпълнява деветмесечния план с един месец и половина по-рано и сега трудовият колектив работи по плана за месец октомври.

Работата в цеха е организирана на две смени. Колективът се състои предимно от млади хора и нито за ден не стихва благородното социалистическо съревнование. Дневното производство на двете смени достига 28-30 хиляди лимонади. Готовата продукция се изпраща в 70-80 обекта в града и в районите на селата Стефан Караджа, Белица, Нова Черна и др.

Двете бригадирки Младена Събева и Мария Славова, а така също и ръководителят на цеха Никола Райновски са винаги сред колектива, оказват непосредствена помощ и контрол за получаване на по-качествена продукция и отстраняване на евентуалните слабости и грешки в работата. С много добра работа се отличават работничките Веска Николова, Димитричка Кирязова, Димитра Петрова, Николина Илиева, Иванка Петрова, Петранка Пиронкова и много други.

Голямото предсрочно изпълнение на производствената програма вдъхновява трудовия колектив за още по-добра работа и дните до Девети септември са обявени за ударни за производството на повече и по-качествена продукция.

Живко ТРУШЕВ

Над петнадесет години в завод „Липа“ работи Костадинка Михайлова. Тя редовно изпълнява трудовите си норми 110 на сто и е удостоена със званието ударник на комунистическия труд.

„Искам тук да съм полезен“

Не го познавах. Бях слушал само да разказват за него, че бил добър обущар. И казваха още: „Искаш ли да носиш хубави обувки, и то направени по мерак, поръчай си при Мехмед Топалов“. Това разпали любопитството ми и реших да се срещна с него.

— Дойдох да си поръчам обувки при вас — обърнах се към обущаря. — Чух, че много хубави сте ги правели.

— Не е вярно. Много са преувеличили — усмихна се той.

Мехмед Топалов е от по-младото поколение занаятчии, но това не му пречи да се ползува с добро име в Тутракан. Той израсна като майстор-обущар в ТПК „Съединение“, където постъпи на работа още през 1949 година. Както сам разказва, в началото, когато сложил престилка на гърдите си и хванал обущарския чук в ръка, казал сам на себе си: „Мехмед, трябва да станеш добър майстор. Иначе хич не се заславяй“.

Има нещо прекрасно в амбицията на Мехмед. И в последователната му упоритост. Постави ло си тази задача, момчето жадно усвоява всичко, което му показват по-старите майстори. А те са усвоили занаята в румънската столица и там им се носела славата на добри обущари. Схватливостта на младия работник му помогнала бързо да усвои тънкостите на професията. Ръката уверено държала чука, а и шиенето на сайте усвоил бързо. Изработените от него обувки се отличавали с хубава външност и здравина.

По-късно ръководството на кооперацията, виждайки успехите на Мехмед, му препоръчва да се ориентира към кроячеството. Защото да бъдат обувките хубави, много зависи от това как са скроени. И той поема длъжността технически ръководител и майстор-кроячи в цеха за конфекция към кооперацията. И в момента е такъв. И пак проявява упоритост и амбиция, редовно следи новостите в обувната промишленост и ги прилага в ежедневната си работа. Обувките, произвеждани в отдела, намират добър пазар не само в Тутракан, а и в градовете Кубрат, Исперих, Дуловo. Като кроячи изпълнява плана си винаги над 130 на сто и годишно реализира икономии от материали в размер на 3 000 лева.

Има и нещо друго. То се подчертава неднократно от ръководството на кооперацията — Мехмед за 22 години работа в предприятието не е направил нито едно отсъствие досега по какъвто и да е било причини. Всичко това му е спечелило уважението и почитта на целия колектив. Жена му Гюлтяр работи при него. Добри пари изкарват двамата и добре са подредили дома си. Семейството им е щастливо.

— Доволен съм — казва Мехмед. — Работата си изпълнявам с желание и тя ме удовлетворява напълно. Всичко си имаме в къщи. Децата не знаят грижи за нищо. Кооперацията ми даде много. В нея израснах като майстор и в нея ще се пенсионирам. Тук започнах да се трудя, тук искам да бъда полезен.

Тодор ДРАГАНОВ

Съвети на специалиста

ФАКТОРИ ЗА УСПЕШНОТО ОТГЛЕЖДАНЕ НА ПРАСЕТАТА-БОЗАЙНИЧЕТА

Младите селскостопански животни имат редица функционални особености, които влияят пряко или косвено върху развитието им. През първите дни от живота си те преживяват критичен период, свързан с прехода от ембрионално към следембрионално развитие.

Характерна особеност за прасетата е, че те се раждат в ниска физиологична възраст. Тяхната терморегулационна способност е съвсем ограничена. Ето защо, за да премине успешно първият адаптационен период, е необходимо да се познават напълно изискванията на младия организъм и на тази основа да се създадат оптимални условия на хранене и отглеждане.

Подхранването на прасетата може да започне от 10-14-дневна възраст. Смесите от тази цел трябва да съдържат 175 г белтъчини и 700 г смилаеми хранителни вещества. В нашата страна има добър опит с подхранване на прасетата в началото с препечени царевични, грахови или ечемични зърна. Чрез замяна на сламата с гранули и чрез прибавка на захар в дажбата на прасетата отглеждането на последните не се е подобрило в ГФР. В отделни случаи обаче в стопанства с неблагоприятни обори и климатични условия, в които отглеждането на прасетата среща трудности, може да се постигне известно подобрение в това отношение със смеси, съдържащи антибиотик.

За увеличаване броя на опраснванията средно на свиня в свинефермите трябва да се премине към ранно отбиване на прасетата. В ГФР отбиват прасетата при средно живо тегло 12 кг, което при правилно отглеждане на свинете и прасетата се постига на 6-седмична възраст. В редица страни вече успешно се провежда свръхранно отбиване на прасетата на 3-4-дневна възраст. Оказва се, че такова отглеждане е възможно без особено големи загуби на прасетата. Но и в САЩ по стопански съображения са се отказали да отбиват прасетата преди 4-седмична възраст. Дори и в такива случаи според проф. Катрон-Кларквил прасещата трябва да бъдат хранени с особено грижливо съставена, скъпо струваща смеска. Затова в широката практика засега икономически по-изгодно ще е прасетата да се отбиват при достигане на 12 кг живо тегло, когато могат успешно да бъдат отглеждани с по-прости и по-евтини смески. В търговските свинеферми на Англия те се отбиват резултатно само при условие, че се спази минимум от изисквания, а именно: прасетата да бъдат най-малко на 3 седмици, да тежат поне 6 кг и да няма признаци на заболяване по време на отбиването. В практиката на нашата страна ранното отбиване се извършва обикновено на 30-35-дневна възраст. За да се отбият прасетата на 5-седмична възраст, подхранването им трябва да започне от 7-дневна възраст. Най-лесно те се приучват да приемат храна, като част от смеската се разпръсне върху пода. След няколко дни може да се използува плитко корито, а по-късно да се постави и автохранилка.

Когато се извършва промяна в състава на смеските за малките прасета (например при заместването на предстартер със стартер), това трябва да става поне една седмица преди или след отбиването. Никога промяната в храненето не трябва да се извършва в същото време, когато е и отбиването.

Макар че прасетата-бозайничета се хранят основно с мляко, приемането на суха храна може да бъде стимулирано само когато има на разположение чиста, прясна вода за пиене. Водата трябва да бъде поставена близо до храната, но тъй като прасетата могат да я изплискат, изискква се тя да се постави така, че да не замърсява храната.

Особени грижи трябва да се положат за създаване на нормална температура в помещенията с бозайничета. Тук се срещат известни затруднения, защото благоприятната температура за свинете-майки е 15-18 градуса по Целзий, а за прасетата след раждането им е 32 градуса Целзий, и след няколко седмици постепенно спада на 20 градуса Целзий. Поради това е нужен допълнителен източник на топлина — отопление на пода или инфрачервено облъчване, което се допълва с бърложки за прасетата.

Твърде честа причина за загубата на прасета е алиментерната анемия, която се появява в резултат от ниското съдържание на желязо в майчиното мляко. Срещу тази анемия има дооре действуващо средство — миофер, с което на третия-четвъртия ден прасетата се инжектират мускулно с по 2-3 куб. см.

Големи загуби при малките прасещa могат да причинят червеите (стронгилоиди), с които се заразяват от майките. Прасетата могат да бъдат нападнати на 3- до 5-седмична възраст. Появява се диария, която се последва от общо отслабване на организма. Прасетата започват да кашлят и закърняват. Затова се препоръчва бременните свине да бъдат третирани срещу стомашно-червени червеи, което третиране да се повтаря след три седмици.

Известно е, че в условията на промишленото свиневъдство с намаляване на инфекциозните заболявания нараства опасността от увеличаване на заболяванията, предизвикани от различни стресови фактори. Към последните се отнасят високата температура и влажност, липсата на разходка, непълноценното хранене, транспортирането на животните и др. Като се има предвид, че колкото по-чувствителен е организмът към неблагоприятни фактори и колкото с по-ниски защитни сили е той, толкова е по-податлив към стрес, необходимо е да се отделя на този въпрос по-сериозно внимание.

При малките прасета стрес може да се получи в следните случаи: при кастриране, при отбиване, на около 3-седмична възраст, когато устойчивостта към болести е намалена, когато прасетата се преместват в друг бокс или други помещения, при неподходяща температура, или когато температурата варира в широки граници, при студени, влажни подове или когато има течение при мястото за спане, когато се променя съставът на смеската, когато се смесват прасетата от различни прасила, при инфекциозни заболявания, когато нормалният ритъм е нарушен при хващане на прасетата за теглене, инжектиране на препарати, маркиране и др.

От изложеното може да се заключи, че някои стресови състояния са неизбежни, но те могат да бъдат намалени чрез добро гледане, чрез осигуряване на подходящи условия, а понякога и чрез използване на успокоителни средства.

Необходимо е отглеждането на прасетата да бъде насочено към намаляване продължителността на този период. Например прасетата не трябва да се кастрират една седмица до отбиването, при преместване, при промяна състава на смеската или когато те са явно болни.

Първите две седмици са период на много тежък стрес за малките прасета. В случай, че прасетата се преместват в друго помещение, те трябва да се хранят с ограничена дажба в първите няколко дни след пристигането в новото помещение и да минават на пълна дажба за 7-10 дни. Даже и при тази процедура стресът при отбиването, преместването и промяната на храната може да бъде причина за по-нататъшни неудачи и в тези случаи заслужава да се използуват предпазни препарати. Последните, когато се употребяват точно, могат да допринесат за намаляване на стреса. Използуването на лекарства „анти-стрес“ в смеската може да помогне на прасетата чрез поддържане на добро здраве, бърз растеж и подобряване усвояването на храната. Даването на успокоителни препарати с храната е целесъобразно само в случай, че прасетата са напълно здрави.

В едно кооперативно стопанство разходите по отглеждането на прасетата се определят преди всичко от броя на отгледаните прасенца от свиня-майка за годината. Ако те достигнат годишно от свиня-майка около 20, може да се смята че са получени твърде добри резултати.

Стоянка СТЕФАНОВА,
научен сътрудник при ИЖ — Шумен

СИЛНИ ХОРА

Гледаш го, човека, запретнал ръкави до лактите, човърка нещо по машината, не бърза много, но и не ти обръща внимание, и се мъчиш да го разбереш, да уловиш макар за миг някоя черта от неговата философия. И не, да кажеш, от просто любопитство, а защото го виждаш такъв, какъвто може би сам не се усеща — голям, голям, изпълнил хоризонта с раменете си, потеглил срещу стената от жито и не зоная ласка, дядовската, със сърпа, не и за да стрие в шепата си някой клас, а да обхване тая пшеница, да я сграбчи с железните зъби на машината, да преобърне земята наопъки, да я зашемети със силата си... И отново да я засее, да я накара да роди, да я подготви за нова болка. И тя го слуша, земята, слуша го като жена. Като жена, която обича силния... А той може и съвсем да не е силен, може на мравка та път да не минава, може никога глас да не е повишавал. Но със земята... със земята е друг. И ей това е, дето не мога да го разбера, когато срещна такъв човек, и ме кара с часове да седя и да го гледам как си човърка нещо и не ми обръща внимание. И малко по малко почвам да разбирам, че той, човекът, е тъй далеч от мене, с моите мисли за силата и героизма, че не можем да се разберем, като да говорим на различни езици. Защото характерът му е за сред хората, а със земята той като че ли остава насаме. И се събужда онова, което е наследил от дядовците си. И в него е тая сила, и тая грубост, и тая ненаситност за земя. Защото е българин. И син на българин. И внук на българи. А българин без земя какво е? Обича я той, като жена я обича, и от жена повече. А с оня, когото обичаш, трябва да си два пъти построг. Заради себе си. И заради него...

Гледам ги двамата, запрашили по равното ненаситни, силни, гонят, яхнали машините... и не ми се иска да ги спирам — такава красота има в тая тяхна сила, и тъй добре са те тук, заграбили с чертата на хоризонта земя, много земя, тяхна земя, спуснали в гърдите й ножовете на тежките плугове, пришпорили трахторите. А може би ми харесва това, защото и аз съм като тях, защото и у мен дреме незагиващото, българското... Сигурно! И нима може да е другояче?...

Сребърна е задрямала под слънцето, мълчи. А полето диша тежко, земята дими, по тежките лъскави буци са избили капчици пот. А те са спрели разкрачени в браздите, сякаш не са стъпили, а са израснали от земята. И двамата високи, едри, с един чист и гръмогласен смях ей така, без някаква особена причина, просто защото им е хубаво сред земята. И двамата от най-старите трактористи в стопанството. И машините си са подбрали по ръста си, по силата. Два тежки дизела пъхтят като преуморени коне. Ама къде са конете пред такова чудовище... Е, вярно е, не са търсили нарочно дизелите, няма да се борят с машината я, но на силния сила му прилича. Тодор Андреев е комунист, а Киро Дяков — без партиен. Но бие една кръв — българска. Тя е, която е жадна за земя... Която иска да побеждава. Другите механизатори са все млади момчета. Тридесетина са, а от тях седем-осем сега едва започват. И имат нужда и от помощ, и нещо да им се покаже. Затова и двамата са винаги тука. И има ли нещо трудно, нещо особено срочно — и двамата са готови да потеглят веднага. Ето —, ще свърши оранта, ще трябва да се сее. От години ръководите лите на стопанството възлагат на тях двамата сеитбата на най-стръмните участъци. А преди това Тодор Андреев работеше с хербицидите. Няма какво да се спори — двамата механизатори са и най-старите, и най-опитните. И оранта им е най-качествена, и сеитбата. А освен това никога и никому помощ не са отказали, не са скъпили труд и време. Може би затова ги обичат — защото са свикнали да виждат у тях не само приятеля, а и учителя, ръководителя. А може би и затова, защото ние, българите, се прекланяме пред силата. Чудна е тяхната сила. Тя се усеща навсякъде — и в жестовете, и в погледа, и даже в мълчанието им. Сила и увереност, придобита от дългия опит.

Отдавна са седнали на дизелите и двамата и са вече на оня край на полето, за да изтласкат дъгата на хоризонта по-далеч, да прегърнат повече земя. Времето не чака, подканя ги, а и работата спори...

А аз съм се спрял в началото на тази земя, или в края й, или в средата, защото тя е навсякъде, и ми се иска да остана дълго така, близо до тях, с тях. Да ги питам за пътя им, за дните им. Но знам, че ще им е трудно да ми говорят, и само ще се усмихват, а заради тях ще говори земята, обичаща силните, покорно привела глава, за да приеме ласката на мъжката длан.

Валентин ЧЕРНЕВ

В зебилската полевъдна бригада звеното на Адем Нурниев е най-голямо. В него преобладават комсомолците. Сръчно берат и нижат те тютюневите листа. Между най-работливите са Небие Хасанова, Селиме Алиева, Нефие Дуралиева и Мирем Дурмушалиева.

Снимка: Методи КОСТОВ

ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ТЕКСТИЛ — гр. СИЛИСТРА

Дирекцията на професионално-техническо училище по ТЕКСТИЛ — гр. СИЛИСТРА съобщава, че за учебната 1971-1972 година ще се приемат само ДЕВОЙКИ за I курс, завършили VIII клас по следните СПЕЦИАЛНОСТИ:

1. ПРЕДАЧЕСТВО — 70 души.
2. ТЪКАЧЕСТВО — 35 души.

Ще се приемат кандидатки от гр. Силистра, Силистренски и Толбухински окръг.

Курсът на обучение е ДВЕГОДИШЕН. Завършилите училището получават документ и разряд за квалифицирани ПРЕДАЧКИ и ТЪКАЧКИ.

Завършилите училището имат право да продължат образованието си във вечерните и дневните учебни заведения.

ВЪЗРАСТТА на кандидатките трябва да бъде от 15 до 18 години.

КЛАСИРАНЕТО ще се извърши въз основа на общия успех в свидетелството за завършено основно образование.

Кандидатките подават СЛЕДНИТЕ ДОКУМЕНТИ:

а) МОЛБА, в която се посочва желаната специалност.

б) СВИДЕТЕЛСТВО за завършено основно образование.

в) ПЕДАГОГИЧЕСКА характеристика от училището.

г) ДОКУМЕНТ за предимство, ако ползува такова.

д) КАНДИДАТКИ, учили в по-горен клас на друго учебно заведение, представят и отпускно удостоверение.

Срок за подаване на документите от 21 юни до 28 август 1971 година.

Документите се изпращат на адрес: гр. Силистра, Професионално-техническо училище по текстил, или се представят лично в канцеларията на училището, в интерната към училище „Макаренко“.

Учащите се в училището по текстил ползуват държавна издръжка:

— Безплатна храна.
— Работно облекло.
— Безплатно общежитие.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

попаднал на подходящ човек. Тези мухоловки не са за мен.

И докато пристигне колата, която съм повикал, стоя неподвижно. Аз презрях парите на този дебелак и почувствувах, че той ме намрази с една силна, неподправена злоба.

* * *

В хотел „Хилтън“ отсядам привечер, след като близо три часа бяхме летели непрекъснато с моята спътница. Съмнявам се дали сме очарователна двойка. Това се дължи преди всичко на моите достойнства като кавалер. Не, нямам комплекси за малоценност, но като гледам момичето до мен, получавам подобни симптоми. Наемаме общ апартамент, като заплащам в аванс една баснословна сума. Но защо се тревожа. Аз не бива нито за миг да забравям, че сега съм представител на българска търговска фирма. И тези метаморфози с личността ми са нов вариант на генерала. След заминаването на белия „Форд“ напразно си въобразявах, че ще получа отпуск. Разбира се, шефът не ме разочарова чак толкова. Той ме изпрати на задгранична екскурзия. Каза ми: „Работата можеше да бъде прехвърлена на Интерпол, но нали знаеш защо е дебелът вратът на вълка — защото сам си върши работата“. В джоба на сакото си имам един твърде секретен адрес. „Господин Курт — собственик на ателие за инкрустиране, „Людвигщрасе — 144“.

Собственикът на белия „Форд“ ще почака малко до нашето завръщане. Трябва да проверим с ефикасен лакмус неговия вариант. Той гарантира, че е закупил бижуто на своята любовница преди два месеца от този господин Курт. А защо бе изчезнал тогава, след като е забелязал, че е наблюдаван настойчиво от поляка и защо бе сменил номера на колата. Струва ми се, че неговият вариант е евтина атракция. И ето ме сега по следите на бижутера. Може би — мнимият — бижутер. Или несъществуващия изобщо!

А защо съм с тази очарователна спътница ли? Това също е заслуга на Шефа. Той трепери да не остана стар самотник. Каза ми: „Това е една безопасна разходка. Покани и Мария. Такава покана прави чест на един кавалер, прехвърлил тридесетте. Пък и сред чужди хора ще се чувствувате по-близки. Това е хубав шанс.“

Виж ти. Този Курт наистина съществувал. Ателието му е в партера на една масивна, посивяла сграда от базалт, издържан в баварски стил. В моето лице това лисо старче със златно пенсне вижда отличен клиент. Нека да не разочаровам този човек с физиономия на забогатял рентиер с еластични тиранти, безпомощни да надвият тягата на корема му. Той задъхано и самоуверено хвали стоката си. Мария е инструктирана. Тя клати отрицателно глава. Златарят започва да нервничи. Изглежда, да се подчинява на женски капризи не е в характера му. Тогава виждам, че рови нещо из дъното на щанда. Ето. Да видим с какво е решил да слиса вкуса на Мария.

— Ах, тази огърлица е очарователна — казва тя и по лицето на златаря пробягна мимолетна усмивка.

Мъжът с тирантите държи в ръцете си същия вид огърлица, която носеше момичето от белия „Форд“. Моментално се интересувам за цената й. Сумата е солидна, но аз му отброявам банкнотите. Всъщност Мария е нашата преводачка. Тя говори немски перфектно и аз тутакси я помолвам да пита собственика за произхода на това бижу, а тя бързо превежда отговора му:

— Произвел съм досега повече от триста броя от този вид... Моделът ли... Че защо ви интересува откъде съм взел модела... Та никой клиент досега не ме е питал за това... Пък и то е стара работа. Прототипа закупих от един немски офицер. Даде го на безценица... Беше пийнал... А му тръгваха марки, защото отивал в отпуск. Не, нищо друго не помня за този човек. Пък и тогава беше война. Тогава не беше полезно да се разпитва много. Особено един офицер...

Но, господине, чакайте, чакайте... Като казвам, че никой досега не се интересувал от първия ми модел от оригинала, така да се каже, аз забравям да ви кажа, а може би е важно да го чуете, че когато изработвах матриците за изливане, открих, че в този първи модел имаше малка секретка. Да, тази първа огърлица, която купих от офицера, беше куха и ако се не лъжа, тя все още стои тук в касетката, защото е амортизирано бижу, а такова никой не търси.

Златарят Курт отново изчезна зад паравана на своята работилница и след доста продължително търсене отново се появи с познатия модел огърлица. Да, тази беше наистина амортизирана. Личеше, че е носена дълго и верижката й бе потъмняла от годините.

— Тя също има стойност, господине. И е от четири карата злато повече. А ето впрочем и нейната малка тайна. —Дебелите пръсти на мъжа изкусно отвориха малкото отверстие зад зеления камък.

— А тази цигарена книжка стои вътре вече толкова години, господине. Останала е навярно от собствениката. Още може да се разчете с окуляра краткият текст, написан на полски. Но аз не разбирам този език, господине. Ако вие успеете...

Намествам малкия студен уред пред очите си и зачитам:

— Пиша с последни издихания, защото „Адът“ на Данте е истински рай в сравнение с тук. Пъкъл, където живи и мъртви живеят заедно. Ханка. Сбогом, Ие...

Мълча. Не говоря нищо. Само връщам купената преди малко огърлица и взимам тази със старата и износена верижка.

Златарят Курт гледа след нас, опрян на масивната стена на ателието си. Може би разбра, че в своите шкафове е държал заключена една тайна, една отдавна търсена следа.

* * *

А мъжът с белия „Форд“ се оказа обикновен контрабандист на валута. Видял, че е наблюдаван постоянно от поляка и решил да смени бързо местонахождението си. И трика с номера е извършил със същата цел. Утре Иежи трябва да отпътува. Генералът му подари огърлицата с малкото послание от жена му. Така е — след близо тридесет години е по-лесно да върнеш една вещ на мястото й, отколкото един изчезнал човек. За високия блондин от Познан тази огърлица ще стане едва ли не фетиш. Тя ще му помага да реставрира по-добре свидния образ на една жена.

Когато оставяме насаме, генералът току подхвана:

— Майоре, нали не сте използвали годишната си почивка? Сега разрешавам отпуска ви. Уредете формалностите и заминавайте.

Усмихна се. Той върши това непринудено и подкупващо по един естествен начин. А когато вече притварям плътната врата зад себе си, чувам последните му думи:

— И не забравяйте, че трябва да бъдете заедно с Мария. Освен това по всяко време на денонощието можете да се обаждате на „Хоризонт — 17“. Оттам винаги можете екстрено да повикате свидетели за сключване на брак.

Руси ШИМАБЕЕВ

БРИГАДИРСКИ ДНИ

Утрото се стича като сълза надолу от върховете на дървета та и тревата още дълго пази бисерните му капчици. Въздухът трепти като сребърна паяжина, разлюляна от гласа на тръбата, екнала под пилона на знамето.

Лагерът край Силистра се събужда. Започва още един бригадирски ден.

Втора смяна на окръжната средношколска бригада „Дочо Михайлов“ е събрала в редиците на трите си отряда повече от сто момчета и момичета със сини дочени облекла, поели пътя на онези, които запи саха имената си в най-славните страници на комсомолската летопис. В историята на страната ни отдавна са намерили място делата им — Димитровград, Перник — Волуяк, Хаинбоаз. И техния подвиг продължават синеблузите

Впрочем работата им в момента далеч не прилича на подвиг. Не е много романтично тук, сред щайгите с лук, от който очите непрекъснато сълзят и се зачервяват. В горещо то безветрие на лятото под навесите въздухът тежи — лютив и дразнещ, и гони хората настрани. А от няколко години непрекъснато се поставя въпросът на бригадирите да се дава друга работа, да се избягва лукът, да бъдат поставяни те на по-подходящи места.

Нямаме нищо против трудностите — напротив, младостта обича да преодолява пречките. И лично аз съм виждал отлични прояви на бригадирите на далеч по-трудни обекти. Но тая атмосфера убива желанието за работа, не дава простор на силите. И все пак тези сто момчета и момичета работят. И работят добре. Минали години е имало бригадири и в керамична фабрика и там са били винаги доволни от тях, но това лято не можаха да се намерят достатъчно хора. Просто имаше твърде голям процент неявили се младежи. И този факт буди основателна тревога. Защо едни могат да се отзоват на комсомолското си поръчение и да дойдат на бригада, а други в това време се шлеят безцелно, пренебрегнали и повторните напомняния. Нима са се уплашили от трудностите на бригадирския живот? Едва ли. Условията в бригадата са отлични, храната — вкусна и достатъчна, работата — според силите на комсомолците. Просто не е било обърнато достатъчно внимание на предварителната подготовка на младежите. За това имат вина окръжният бригадирски щаб, родителите и обществеността. Естествено е бригадирският щаб със своя единствен работник да не е в състояние да отговаря за цялата комсомолска учаща се младеж в окръга. Още повече, че заангажираността му в стопански мероприятия е значителна. Трябва да се търси причината в ненамесата на общественото и родителите, във факта, че никаква отговорност не е търсена на онези, които са пренебрегнали комсомолските си поръчения. Защото не трудността и не липсата на романтика в бригадирския живот, а недостатъчната заинтересованост са причина за толкова неявили се. И то не само на окръжната бригада. За националната бригада Варна—Девня — втора смяна, са били записани по желание около 450 комсомолци, но в дните на изпращането на бригадата са се явили едва 170. Същото е положението и с бригадата във Велико Търново, където вместо записалите се 350 комсомолци са пристигнали 140. А нашите младежи винаги и навсякъде са се представяли отлично. Но никога изпращането и посрещането на националните, а какво да говорим за окръжните, бригади не е ставало макар и мъничко тържествено. А биха могли да се устройват тържества, да се награждават бригадири, да се правят гостувания по националните обекти. Но за това се иска грижа за младежта, за традицията на бригадирското движение в окръга.

Още един ден е започнал от звуците на тръбата, напрегнат, оживен, млад. Комсомолците се готвят вече за извозва не до обекта, строяват се. Осем те часа ще минат бързо, оживени от смехове и закачки, за да се спусне над лагера прохладата на лятната привечер. Ще започне изпълнението на онова, което е залегнало в плановете на бригадата. А там има и тържества, и литературни вечери, и походи, и игри. Проведени са вече разговори за поезията и музиката, готви се вечерта на интимната лирика.

И един след друг ще се занижат дните на бригадата, за да оставят нова страница в летописа на синеблузите. Тези дни няма да се забравят — те ще останат и ще се пазят като спомен за една младост, за нещо красиво, за нещо истинско. Чудесните бригадирски дни.

Кирил КОВАЧЕВ

МАТЕРИАЛНО-БИТОВО ПОДПОМАГАНЕ НА СТУДЕНТИТЕ

Социалистическата държава оказва материална помощ на нуждаещите се студенти. Една част от тях получават стипендии в размер от 30 до 50 лв. месечно в зависимост от дохода и успеха, който имат. Стипендии на студентите от ВУЗ се отпускат съобразно с годишния успех и месечния доход на семейството им, както следва:

— с успех от 3,50 до 4,49 при месечен доход до 70 лв. — 30 лв.—с успех от 4,50 до 4,99 при месечен доход до 80 лв. — 40 лв. — с успех от 5,00 до 5,49 при месечен доход до 90 лв. — 45 лв. — с успех от 5,50 до 6,00 при месечен доход до 100 лв. — 50 лв.

Студентите-стипендианти на ОНС, обединенията, предприятията, ТКЗС и др. получават стипендии с 10 лв. повече от обикновените стипендианти. Студентите от семейство с три и повече деца получават стипендия по право, ако имат успех над 4,00 и доход до 70 лева. на член от семейството. По право получават стипендия и студентите отличници, които имат годишен доход на член от семейството до 100 лева.

На студенти I курс стипендия се отпуска въз основа на състезателните им изпити. На студентите с особено дарование се отпуска специална стипендия в размер на 70 или 80 лева месечно. Студенти от Висшите технически учебни заведения, които подпишат декларация, че след завършване ще работят известно време като учители, получават стипендия с предимство.

За учебната 1971/72 г. Министерството на труда и социалните грижи одобри на Силистренски окръг по § 11 и § 12 от Правилника за стипендии на висшите учебни заведения на страната следния брой стипендии за студенти от I, II и III курс, жители на Силистренски окръг.

За Висшия инженерно-строителен институт — София, за специалностите архитектура, промишлено и гражданско строителство и пътно строителство — по две стипендии, и за специалностите геодезия и картография и водоснабдяване и канализация — по една стипендия.

За Висшия институт по хранително-вкусова промишленост — Пловдив, за специалността технология на зърносъ хранението, мелничарството, хлебопроизводство и технология на плодозеленчуковите консерви — по една стипендия.

За Висшия селскостопански институт — София, за специалността полевъдство, са отпуснати 7 стипендии, за икономика и организация на селското стопанство — 4, за зоотехника — 6 и за растителна защита — 5 броя.

За Висшия селскостопански институт — Пловдив за специалността полевъдство, са дадени 2 стипендии, а за лозаро-градинарство — 7.

За Висшия лесотехнически институт — София, за специалността механична технология на дървесината има 2 стипендии.

За специалността ветеринар на медицина във Висшия ветеринарно-медицински институт — София са отпуснати 3 стипендии.

За Висшия икономически институт „К. Маркс“ — София са определени следните стипендии: за счетоводна отчетност — 1; за икономика на промишлеността — 1; за народностопанско планиране — 1; икономика на транспорта — 2; за статистика и машинна обработка на икономическата информация — по една.

За специалността счетоводна отчетност във Висшия финансово-стопански институт — Свищов има отпуснати 2 стипендии, а за научна организация, машинна обработка на икономическата информация — една стипендия.

За Висшия институт за народно стопанство — Варна, за специалността счетоводна отчетност и икономика на промишлеността са отпуснати по 2 стипендии, а за икономика на вътрешната търговия и стокознание — по една.

За Софийския университет, за специалността математика производствен профил са отпуснати 2 стипендии, а за педагогически профил — 8; за физика педагогически профил — 5; за история — 10; за педагогика — 4; за биология педагогически профил — 5; за география — 2; за българска филология — 10; за руска филология — 4 и за френска и немска филология и специалността право — по 2.

За Висшия педагогически институт — Пловдив, за педагогическите профили на специалността математика са отпуснати 10 стипендии, за физика — 8, за химия и биология — по две. За производствените профили на математика и физика, биология и химия — също по две.

За Висшия педагогически институт — В. Търново, за специалностите българска филология и история са определени по 10 стипендии, за руска филология и български език и история — по 5, за изобразително изкуство — рисуване, руски език, история, френски, немски и английски — по две.

За специалността музикална педагогика във Българската държавна консерватория е определена 1 стипендия.

За Висшия медицински институт — София за специалността медицина има пет стипендии, за стоматология — 10 и за фармация — 4 стипендии.

За медицина във Висшия медицински институт — Варна са определени 10 стипендии.

За Висшия педагогически институт — филиал Шумен, за специалността математика и физика се дават 10 стипендии, за биология и химия — 5.

За специалността актьорско майсторство във ВИТИЗ е отпусната една стипендия.

Или всичко за окръга са отпуснати 226 стипендии.

До 25 август учебните заведения обявяват списъци на обединенията, предприятията, заводите, ТКЗС, ДЗС и др., които могат да сключват договори за отпускане на стипендии на учащи се, броят им, специалността им. Договори за стипендии могат да се сключват само със студенти I, II и III курс. Кандидатите подават молба в канцеларите на учебните заведения от 25. VIII до 25. IX всяка година (§ 11 т. „Ж“ от Правилника).

Кандидатите за стипендии прилагат към молбата следните документи (§ 22 от Правилника, буква „а“), удостоверение за семейно и материално състояние, издадено от съответния народен съвет по реда, установен с Окръжно № III — 2845 на МФ, ДВ бр. 76 от 28. IX. 1965 г. буква „б“, удостоверение за ползуване на предимство.

Справки могат да се направят в Окръжна държавна инспекция по труда при ОНС — Силистра, стая № 65, тел. 66-87.

Г. СТОЯНОВ,
началник Окръжна държавна инспекция по труда

Очите на земята

Добруджа. Безкрайна е красотата на тази огромна равнина, както са безброй и нейните прелести. Накъдето и да се обърнеш, очите ти срещат просторното небе и слънцето, златният загар на пшениците и зеления спокоен цвят на редките горички. Но неотделими от красотата на тази земя са и цветята. Като дълги пъстри кенари те ни посрещат още по нейните пътища, пръскат се на големи шарени килими по поляните, втурват се в селата, за да ги направят по-красиви, по-привлекателни. Къде да ви заведа. Нека бъде до най-близкото царство на красота та — Сребърна.

Промушваме се под надвисналия сенчест тунел на дърветата и веднага ни обграждат веселите и усмихнати лица на розите. Напразно чужденците смятат, че България има само една Розова долина. Розова долина е цялата нейна земя, до сетното кътче във вълшебството на плодородието ѝ греят и тези чудни цветове. Розите на Сребърна минават през цялото село, чак до изхода на шосето за Ветрен. През цялото лято те са свежи и хубави, носят радост на хората. След усилната работа на поле привечер те излизат на разходка по главната улица, в градинката пред читалището и това може спокойно да се нарече среща с цветята.

Неизменно сребърци виждат сред цветните лехи и две жени, които всеки ден се трудят неуморно тук и техният труд не е по-малко благороден от каквато и да било друга работа. Защото казват, че цветята били очите на земята, а това значи, че те са и очите на селото. Йовка Кръстева и Елена Тодорова отскоро се занимават с тази работа, едва от една година, но в подреждането на градините не личи никакво неумение да се прави това. Напротив, налице е едно голямо старание. Всеки в къщи си има цветни лехи, с любов се грижи те да създават уютност на дома, в който живеем. А техният дом сега е толкова голям и те разбират отговорността пред задачата, която им е поставена.

Намерих ги в градинката пред читалището. Гледах ръцете им, които късаха тревата между цветята и за кой ли път се убеждавах, че с такова нещо може да се занимава само човек с красива и чиста душа. Слушах и думите им, разбирах тяхната голяма грижа. Те сами решават къде какви цветя да се засадят, тревожат се, че не могат да намерят вода редовно да ги поливат, готвят се за шести път да минат с мотиките през розовите храсти. Идвали са и в Силистра да гледат цветните килими и може би са мечтали и под техните ръце да се роди такова нещо. А то ще стане, непременно ще стане.

Цветята. Каква сила има в тях, каква хармония и съвършенство. Дори да си отиде човек от земята, те остават — вечни и непобедими. Остава и онова голямо чувство на удовлетворение за онези, които са се докоснали до тях в своя кратък живот, които са създали частица от тази вечност.

Ето, гледайте, гледайте, всичко това и на душата ви ще става хубаво. А после тръгнете по цветните пътища на равнината — навсякъде ще бъде същото. И вие може до края на дните си да пътувате така.

Е. ЕНЧЕВ

Слънцето милва слабичките детски раменца, дава им от своята топлина и сила, дарява ги с бронзовия загар на лятото.

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

спорт

Волейбол

„Червена звезда“ – Дулово – победител

В неделя на спортния комплекс „Истър“ в Силистра бе проведен окръжният финал на волейболното първенство. Право на участие в него бяха придобили мъжкият отбор на „Доростол“, „Червена звезда“ — Дулово, Мерден и Белица. Отборът на Мерден, играещ доскоро важна роля във волейболния живот на окръга, по необясними причини не се яви на финала.

В първата среща отборът на Дулово победи с 3:0 волей болистите от Белица. Със същия резултат паднаха беличани и от „Доростол“. Така за решителната среща останаха силистренци и дуловчани. Оспорваността на мача пролича от самото начало. Два часа продължи борбата, изиграни бяха пет гейма. Силистренските волейболисти поведоха с 1:0, но скоро поради отпускане и някои грешки при мрежата резултатът се промени на 2:1 в полза на дуловчани. Особена красота имаше в четвъртия гейм, завършил 18:16 и изравняващ силите на двата отбора. В края на играта волейболистите от Дулово показаха повече сила и издръжливост, по-голяма воля за победа и завършиха 15:8.

„Червена звезда“ — Дулово стана окръжен първенец.

Георги РАЙЧЕВ

Пред новия сезон

Футболният отбор „Добруджа“ на с. Искра упорито и целенасочено се готви за новото футболно първенство на „А“ елитна окръжна група. Редовно се провеждат тренировки и контролни мачове. Отборът е попълнен с млади надеждни футболисти. От проведените досега четири контролни срещи те имат две победи и два равни мача. На отбора предстои турне в Румъния по време на националния празник на нашата съседка.

Футболистите имат отлични условия за подготовка. Теренът на стадиона е много добър, съблекалните са добре обзаведени. Обществеността в с. Искра следи с интерес проявите на своите любимци. Ръководителят на отбора Щ. Щерев е затруднен само от вратарския пост, тъй като дългогодишният вратар на отбора е вече на възраст. Всички вярват, че отборът ще заеме достойно място в крайното класиране.

Стефан ИВАНОВ

Зона „Черно море“ Програма за есенния полусезон – 1971–1972 година

АВГУСТ — 17.00 часа

21 Ватев — Девня
Корабостроител — Варна — Бойчо Желев — Провадия
Черноморец — Бургас — Ботев — Нови Пазар
Орлов — Житница — Спортист — Генерал Тошево
22 Бенковски — Исперих — Бели Лом — Разград
Доростол II — кв. Калипетрово — Панайот Хитов — Тутракан
Септември — Тервел — Калиакра — Каварна
Вихър — Завет — Малчика — Кубрат
28 Ботев — Нови Пазар — Ватев
Калиакра — Каварна — Черноморец — Бургас
Спортист — Генерал Тошево — Септември — Тервел
Доростол II — кв. Калипетрово — Корабостроител — Варна
29 Малчика — Кубрат — Бойчо Желев — Провадия
Бели Лом — Разград — Вихър — Завет
Девня — Бенковски — Исперих
Панайот Хитов — Тутракан — Орлов — Житница

СЕПТЕМВРИ — 16.30 часа

4 Корабостроител — Варна — Малчика — Кубрат
Ватев — Калиакра — Каварна
Бойчо Желев — Провадия — Бели Лом — Разград
5 Бенковски — Исперих — Ботев — Нови Пазар
Орлов — Житница — Доростол II — кв. Калипетрово
Септември — Тервел — Панайот Хитов — Тутракан
Черноморец — Бургас — Спортист — Генерал Тошево
Вихър — Завет — Девня
11 Ботев — Нови Пазар — Вихър — Завет
Девня — Бойчо Желев — Провадия
Спортист — Генерал Тошево — Ватев
Калиакра — Каварна — Бенковски — Исперих
12 Доростол II — кв. Калипетрово — Септември — Тервел
Орлов — Житница — Корабостроител — Варна
Бели Лом — Разград — Малчика — Кубрат
Панайот Хитов — Тутракан — Черноморец — Бургас
18 Ватев — Панайот Хитов — Тутракан
Бойчо Желев — Провадия — Ботев — Нови Пазар
Черноморец — Бургас — Доростол II — кв. Калипетрово
Корабостроител — Варна — Бели Лом — Разград
19 Бенковски — Исперих — Спортист — Генерал Тошево
Вихър — Завет — Калиакра — Каварна
Малчика — Кубрат — Девня
Септември — Тервел — Орлов — Житница

16.00 часа

25 Ботев — Нови Пазар — Малчика — Кубрат
Калиакра — Каварна — Бойчо Желев — Провадия
Спортист — Генерал Тошево — Вихър — Завет
Доростол II — кв. Калипетрово — Ватев
Орлов — Житница — Черноморец — Бургас
Септември — Тервел — Корабостроител — Варна
Девня — Бели Лом — Разград
Панайот Хитов — Тутракан — Бенковски — Исперих

ОКТОМВРИ — 16.00 часа

2 Ватев — Орлов — Житница
Корабостроител — Варна — Девня
Бойчо Желев — Провадия — Спортист — Генерал Тошево
3 Бенковски — Исперих — Доростол II — кв. Калипетрово
Вихър — Завет — Панайот Хитов — Тутракан
Малчика — Кубрат — Калиакра — Каварна
Бели Лом — Разград — Ботев — Нови Пазар
Черноморец — Бургас — Септември — Тервел

15.30 часа

9 Ботев — Нови Пазар — Девня
Калиакра — Каварна — Бели Лом — Разград
Спортист — Генерал Тошево — Малчика — Кубрат
10 Доростол II — кв. Калипетрово — Вихър — Завет
Орлов — Житница — Бенковски — Исперих
Септември — Тервел — Ватев
Черноморец — Бургас — Корабостроител — Варна
Панайот Хитов — Тутракан — Бойчо Желев — Провадия
16 Ватев — Черноморец — Бургас
Девня — Калиакра — Каварна
Бойчо Желев — Провадия — Доростол II — кв. Калипетрово
Корабостроител — Варна — Ботев — Нови Пазар
17 Бенковски — Исперих — Септември — Тервел
Вихър — Завет — Орлов — Житница
Малчика — Кубрат — Панайот Хитов — Тутракан
Бели Лом — Разград — Спортист — Генерал Тошево
23. Ватев — Корабостроител — Варна
Спортист — Генерал Тошево — Девня
Орлов — Житница — Бойчо Желев — Провадия
Калиакра — Каварна — Ботев — Нови Пазар
24 Доростол II — кв. Калипетрово — Малчика — Кубрат
Септември — Тервел — Вихър — Завет
Черноморец — Бургас — Бенковски — Исперих
Панайот Хитов — Тутракан — Бели Лом — Разград
30 Девня — Панайот Хитов — Тутракан
Бойчо Желев — Провадия — Септември — Тервел
Корабостроител — Варна — Калиакра — Каварна
31 Ботев — Нови Пазар — Спортист — Генерал Тошево
Бенковски — Исперих — Ватев
Вихър — Завет — Черноморец — Бургас
Малчика — Кубрат — Орлов — Житница
Бели Лом — Разград — Доростол II — кв. Калипетрово

НОЕМВРИ — 15.00 часа

6 Черноморец — Бургас — Бойчо Желев — Провадия
Септември — Тервел — Малчика — Кубрат
7 Ватев — Вихър — Завет
Бенковски — Исперих — Корабостроител — Варна
Спортист — Генерал Тошево — Калиакра — Каварна
Доростол II — кв. Калипетрово — Девня
Орлов — Житница — Бели Лом — Разград
Панайот Хитов — Тутракан — Ботев — Нови Пазар
13 Ботев — Нови Пазар — Доростол II — кв. Калипетрово
Калиакра — Каварна — Панайот Хитов — Тутракан
Вихър — Завет — Бенковски — Исперих
Бойчо Желев — Провадия — Ватев
Малчика — Кубрат — Черноморец — Бургас
Бели Лом — Разград — Септември — Тервел
Девня — Орлов — Житница
Корабостроител — Варна — Спортист — Генерал Тошево
20 Ватев — Малчика — Кубрат
Септември — Тервел — Девня
Орлов — Житница — Ботев — Нови Пазар
21 Бенковски — Исперих — Бойчо Желев — Провадия
Вихър — Завет — Корабостроител — Варна
Доростол II — кв. Калипетрово — Калиакра
Черноморец — Бургас — Бели Лом — Разград
Панайот Хитов — Тутракан — Спортист — Генерал Тошево
27 Ботев — Нови Пазар — Септември — Тервел
Малчика — Кубрат — Бенковски — Исперих
Калиакра — Каварна — Орлов — Житница
Бели Лом — Разград — Ватев
Спортист — Генерал Тошево — Доростол II — кв. Калипетрово
Девня — Черноморец — Бургас
Бойчо Желев — Провадия — Вихър — Завет
Корабостроител — Варна — Панайот Хитов — Тутракан

Зонова комисия БФФ — Варна

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 19. VIII

10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 Наука за призраците, 11.00 Атлас, 11.30 Синтетика, мода, конфекция, 12.00 Информационен дневник, 18.05 В света на животните, 18.30 Новини, 18.40 Клуб „Електрон“, 19.00 ТВ студио — Пловдив, 19.35 Телевизионната кула в Останкино, 19.55 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20,30 БТ за Интервизията, 21.00 Семена в браздите, 21.20 Общият пазар плюс Англия, 21. 35 Морската вещица, 22.20 Новини.

ПЕТЪК, 20. VIII

10.25 Обявяването на програмата, 10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 За младежта, 11.05 Поетична тетрадка, 11.20 Забавна програма, 12.00 Информационен дневник.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА, 21. VIII

10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 За децата, 11.40 Дърводобивът в СССР, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 17.30 За пионерите, 18.30 Новини, 18.40 Цвета на вашето всекидневие, 18.55 Мелодия на месеца, 19.00 Панорама, 19.30 Забавна програма, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 БТ за Интервизията, 21.00 Невероятният Йегудиил Хламида — филм, 22.35 Новини, 22.50 Хумарът не е от вчера.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 90 (1866) | Силистра, събота, 21 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Преходно червено знаме за завод „Оргтехника“

На 19 т. м. в салона на кино „Москва“ в Силистра се състоя тържествено събрание на работниците и служителите от завод „Оргтехника“, дошли да отчетат високите постижения от труда си през второто тримесечие на тази година. В президиума на събранието бяха другарите Димитър Михайлов, член на бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС, Калин Димитров, секретар на ОК на БКП, инж. Стайко Чавдаров, генерален директор на ДСО „Изот“, изтъкнати първенци в производството.

Директорът на „Оргтехника“, др. инж. Георги Георгиев, прочете доклад за постигнатите успехи през тримесечието. Той подчерта, че поставените от партията и правителството задачи пред колектива на завода са изпълнени. Преизпълнен е планът за общата промишлена продукция, нараснала е производителността на труда и е снижена себестойността на 100 лева стоково продукция с 5,23 лева. Постигната е балансова печалба за тримесечието в размер на 159 410 лева.

От името на Министерството на машиностроенето и ДСО „Изот“ приветствие към работниците от завода поднесе инж. Стайко Чавдаров. Той връчи на колектива преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦС на профсъюзите и парична награда от 4 470 лева. Шестдесет на сто от тази сума ще бъде разпределена като поощрения на първенци в производството.

От името на ръководството на завода и многобройния колектив директорът, инж. Георгиев, изказа увереността, че и занапред успехите ще се умножават за изпълнение на всички икономически показатели, за достойно изпълнение решенията на Десетия конгрес на партията и посрещане на Деня на свободата. (СТ)

ЗММ отново окръжен първенец

И за второто тримесечие на тази година колективът на ЗММ стана окръжен първенец. На 18 т. м. гости на предприятието бяха другарите Вельо Максимов, член на бюрото на ОК на БКП и зам.-председател на ИК на ОНС, Димитър Тончев, председател на ОС на профсъюзите, Георги Стоянов, началник ОДИТ при ОНС. За постигнати най-добри успехи в социалистическото съревнование сред промишлените колективи в окръга през второто тримесечие заводът получи преходното червено знаме на ОНС и ОСПС — „Първенец в съревнованието през второто тримесечие на 1971 г.“.

При обещание 50 000 надпланова продукция за годината колективът само през второто тримесечие реализира 113 000 лева. С високи преизпълнения се отличиха работните ците от двата основни цеха на предприятието и 32 души получиха високи трудови звания. С достойство носят званието качественик Черньо Искрев, Тодор Недков, Иван Добрев, Сиви Сивев и др. Успешно защищават производствената чест на ударниците Кольо Върбанов, Стоян Янков, Курти Курдоманов, Васил Добрев, Добри Асенов и др.

В доклада на директора на предприятието инж. Тодор Василев бе отчетено преизпълнението на обемните и качествени показатели, а така също и инициативите на задружния колектив. Планът за производителността е изпълнен 109,8 на сто, рентабилността бележи увеличение 382,9 на сто, а обемът на промишлената продукция — 105,8 на сто. При план 944 000 лева продукция за износ в чужбина са изпратени машини за 1 096 000 лева. Произведена е нулевата серия на полуавтомата ОН 163 и са разработени конструктивните документации на четири нови изделия, съобразени с изискванията на съвременния международен пазар. Предвидено е от олекотяване на зарочните конструкции при новите модели да се осъществи икономия на 240 тона метал. Голяма заслуга за обновяване на номенклатурата имат младежките конструкторски технологични бригади, в които се проявяват специалистите-инженери Плугаров, Митев, Нанчев, Господинова, Димитров и техниците А. Мустафов и Ст. Николов.

От името на целия заводски колектив партийният секретар Петър Стоянов отговори на приветствията, благодари за голямата награда и обеща, че работниците ще разгарят още повече съревнованието за постигане на нови, по-големи успехи в труда.

Георги СТОЯНОВ

С ПО-ГОЛЯМА ПЕРСПЕКТИВНОСТ

По инициатива на окръжния народен съвет на 20 август т. м. се състоя съвещание по въпросите, свързани с производството на пшеница в нашия окръг през 1971 година и с разъвдно-подобрителната работа в животновъдството. Присъствуваха стопанските ръководства на аграрно-промишлените комплекси и кооперативните стопанства от окръга. В работата на съвещанието взеха участие членът на бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС др. Димитър Михайлов, секретарят на ОК на БКП Калин Димитров, зам.-председателят на ИК на ОНС Тодор Димитров и ст. н. сътрудник Борис Симеонов — директор на Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево.

Съвещанието бе ръководено от др. Димитър Михайлов. Доклад за производството на пшеницата в нашия окръг и получаването на повече и по-евтино зърно от нея изнесе началникът на управление „Земеделие“ Нешо Нешев. В него той подчерта, че пшениците при условията на окръга е и продължава да бъде основна култура в селскостопанското ни производство. Ежегодно от нея се засяват над 42 на сто от обработваемата земя. Това безспорно налага да се решат редица проблеми, свързани със стабилизирането на добива, да се ускори темпът на интензификация на пшеничното производство, да се прилагат пълно и точно цели ят комплекс от агротехнически, технически, икономически и научни мероприятия. В това отношение нашият окръг бележи съществени завоевания, но те все още не могат да ни задоволят. Докладчикът спря вниманието на специалистите върху някои основни въпроси, чието успешно разрешаване ще доведе и до изпълнение на поставените задачи пред окръга през 1972 година от 400 000 декара пшеница да се получат 116 000 тона зърно при среден добив 290 кг. „Необходимо е — каза др. Нешев — да се отстрани лошото влияние на едносортието, като за тази цел във всяко стопанство обезателно се застъпят трите основни типа сортове — ранни, средно ранни и късни, представени от Безостая-1, Бургас-2, Аврора, Кавказ, Русалка. Да се премине и към диференциран подход при извършването на предсеитбената подготовка на почвата. А в срока на сеитбата и посевната норма да не се отстъпва от постигнатото.“ Все във връзка с повишаване на културата на земеделие при производството на пшеница др. Нешев направи анализ на досегашните резултати и даде препоръки за бъдещата работа по торенето, по заготовката на качествен посевен материал, по извеждане борбата с болестите, неприятелите и плевелите в пшеничните посеви.

В своето изказване др. Борис Симеонов подчерта, че получените тази година добиви, независимо от много лошите климатични условия са сравнително добри. Силното поражение от бактериоза и фузариума са дали своето отражение, но при едно стриктно спазване на технологията на отглеждането би могло да се очакват и по-добри резултати. Той наблегна повече на резервите, които трябва да търсим, за да обезпечим за идната реколта значително по-високи добиви от пшеницата. „А такива — посочи той — са преди всичко сортовият състав и голямата възможност, която ни дава разнообразието от новите високопродуктивни сортове да внедрим в производството тези, които ще са най-подходящи за нашите райони. Стремежът на ръководствата на АПК и ТКЗС през следващите години да се насочи към ускорено размножение на ценните сортове Кавказ, Аврора, Русалка, Бургас-2, а за периода 1973-80 година да се помисли къде в окръга да се постави началото на такова размножение и на най-новите перспективни сортове, Безостая-2, сорта на ИПС край Генерал Тошево — 1 117-539, югославските сортове — Загреб—59-64-66 и Сава. Да се обърне сериозно внимание и на торенето, на запазване правилния сеитбооборот и при изграждането на масивите, както и засяването с чист посевен материал, предотвратяващ масовите заболявания на пшеницата“.

Положителен опит в отглеждането на пшениците и получаването на високи добиви сподели с присъствуващите др. Христо Начев — агроном в ТКЗС — кв. Калипетрово. Изказвания по проблемите, свързани с производството на пшеница в нашия окръг, направиха и заместник-председателите на Ситовския и Дуловския аграрно-промишлени комплекси и специалисти от ОНС.

На съвещанието подробно се разгледаха и въпросите, свързани с развъдно-подобрителната работа в животновъдството, както и перспективите в тази насока. В своя доклад зам.-председателят на ОНС др. Тодор Димитров каза: „Съвременната зоотехническа наука и световната практика показват, че без усъвършенстване на съществуващите или създаване на нови породи и с ценни качества селскостопански животни не може да се осигурява по-вече, по-качествена и по-евтина животинска продукция. Не може да се отговори най-пълно на онези задачи и решения, които постави Десетият конгрес пред нашето животновъдство“. Превръщането му в рентабилен отрасъл поставя пред нас задачата да се обърнем с лице към въпросите на развъдно-подобрителната работа, към грижите за оптимален режим на хранене и гледане на животните, към отстраняване на всички допуснати слабости по възпроизводството на стадата, към борбата с разхищенията и безстопанствеността в този отрасъл.

Върху някои принципни положения в племенната работа в говедовъдството говори представителят на МЗХП др. Кръстев. Според него успехът, който нашият окръг е постигнал в повишаване средната млечност от крава и в подобряване работата с младите животни, се дължи именно на по-задълбочения труд в тази насока. Той изрази мнение, че ние трябва да се стремим към разширяване на червеното говедо и постепенното увеличаване на черно-шареното само в стопанства с много здрава фуражна база. „Целесъобразно е — посочи той — да се организира и специализира дадено стопанство в АПК само за гледане на млади разплодни животни. Това значително ще помогне за запазване високопродуктивните качества на съответната порода. А по пътя на интензивната селекция да се отиде на 25-30 процента ремонт на сега съществуващите стада.

На съвещанието др. Димитър Михайлов постави пред стопанските ръководства редица неотложни селскостопански задачи.

От името на бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС той връчи ордени и медали на наградените с Указ 764 от 6 май 1971 година на кооператори за постигнати трудови успехи и високи добиви. На първенците-комбайнери през настоящата жътвена кампания бяха раздадени парични награди. С топли думи др. Михайлов поздрави наградените и им пожела още по-големи трудови завоевания в тяхната бъдеща работа.

Л. БОЯНОВА

ДЕНОНОЩНА ОРАН

Слънцето отдавна се е скрило зад хоризонта. Вечерният мрак е обгърнал всичко наоколо. Само тук-там проблясват пламъци от запаленото стърни ще. Понякога се дочува писъкът на птица и отново всичко замира. В нощната тишина ясно се откроява мощният рев на тракторите. Това са механизаторите от тракторно-полевъдната бригада на ТКЗС в с. Малък Преславец с бригадир Димитър Кулев. За тях трудовият ден продължава. Сега на машините са трактористите от втора смяна, но в полунощ ще ги сменят колегите им от другата група, за да довършат и последните площи, предвидени за дълбока оран и освободени в момента от други култури. Защото по план механизаторите от ТКЗС в с. Малък Преславец имат да изорат през това лято 13 030 декара есенна дълбока оран, в т. ч. 6 400 декара фигурна, а досега са изорали 9 030 декара. Върху останалите 4 000 декара се отглежда фуражна царевица втора култура и площите все още не са освободени. В чест на светлия празник на свободата Девети септември те са обещали да завършат с изпълнението на задачата най-късно до 25 август, но благодарение на създадената добра организация и помощ от страна на стопанското и партийно ръководства ще приключат предсрочно.

Е. КИРОВА

Завършиха силажирането

Тази година трудолюбивите механизатори от третата тракторно-комплексна бригада на ДЗС „Янко Забунов“, филиал Ножарево, качествено и навреме приключват с всички възложени задачи. Неотдавна те предсрочно и успешно завършиха силажирането, осигурявайки храна за животните през зимата. Само за няколко дни бяха силажирани 550 тона царевица във млечно-восъчна зрелост. Особено се отличиха с работата си механизаторите от филиала Юмер Хюсеинов, Бейтула Хиллиев, Салим Ибрямов и други.

Ахмед ДЕМИРОВ

Вълнуваща среща

На 18 т. м. вечерта салонът на ДАТ събра много работници и служители от предприятието. Техен скъп гост беше авторът на мемоарната книга „Боят настана“, непримиримият борец против фашизма и капитализма — генерал Стойо Неделчев Чочоолу. На срещата присъствуваха и другарите Игнат Димитров — председател на контролно-ревизионната комисия при ОК на БКП, Димо Бъчваров — завеждащ отдел „Пропаганда и агитация“ в ОК на БКП, и Йордан Парушев — секретар на ГК на БКП. Това мило тържество беше организирано по инициатива на ЗК на ДКМС, партийно то, профсъюзното и административно ръководство на предприятието. Срещата откри секретарят на ЗК на ДКМС Йорданка Белчева. Тя изброи много имена на партизани, верни синове на народа и партията, между които на челно място стои и името на Стойо Неделчев Чочоолу. След това думата беше дадена на високия гост.

Още през 1934 година той има смъртна присъда. С още някои другари се крие в Балкана и зиме и лете. Но военната машина е задействувана, полицейските кучета надушват следите им. Те напускат страната и през Турция попадат в единствената държава, която може да ги приеме като свои синове — Съветския съюз. На 17 септември 1941 година той отново попада на българска земя, но вече като парашутист. Преодолени са фалшиви явки, провокации, засади, докато намери най-после верни другари. Групата се увеличава бързо, достига 180 души, но пушките са малко, едва 30. Хлябът също не достига. Подготвят се няколко смели акции, които завършват с неочакван успех. Но пътят до свободата е дълъг. Три години по хайдушките пътеки на Балкана, през много засади и непреодолими препятствия. През септември 1944 години на слизат от Балкана победители, понесли на гърдите си рани вместо ордени.

Генералът завърши разказа си, а участниците в срещата искаха да знаят още и още и задаваха вълнуващи въпроси. Присъствуващите на това тържество ще носят дълго време в паметта си спомена за срещата със Стойо Неделчев Чочоолу.

Д. ЙОРДАНОВ

С НОВИ УСПЕХИ

Колективът на ДПП „Капитан Мамарчев“ в Силистра постигна в предконгресното съревнование резултати, които го наредиха сред челните промишлени предприятия в окръга. Добри бяха постиженията и в края на полугодието.

През август производствените темпове в предприятието се увеличиха още повече. В надпревара са цеховете за каучукови, пластмасови и баке литови изделия. Бригадите на Васил Колев и Стойчо Атанасов постигат дневно изпълнение на трудовите си норми съответно 142 и 138 на сто. Вместо за 1 400 лева ежедневно каучуковият цех дава продукция за 2 500 лева и към днешна дата изпълни месечната си производствена програма — 32 000 лева.

Наближава да изпълнят месечния си план и работниците от пластмасовия цех. Те също преизпълняват дневните си задачи и от 73 000 лева за август вече са реализирали над 60 000 лева. Високи са постиженията на шнековата бригада с бригадир Коста Алексиев — 110 на сто, и смените с отговорници Станка Октавианова и Николинка Хараламбиева от шприцовия отдел. Тяхната днев на изработка достига 120 на сто.

Въодушевен от постигнатото и мобилизиран за нови, по-големи успехи в производството, колективът на предприятието е обещал да посрещне Празника на свободата и VII конгрес на професионалните съюзи с достойна трудова победа — 14 000 лева надпланова продукция.

Димитър ИВАНОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 18 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Силажиране всичко в %	Набрани тютюневи листи в %
Айдемир	58.4	57	x
Калипетрово	43.5	30.8	48.8
Бабук	52.2	34.7	125
Иширково	53.5	51.8	61.1
Смилец	62	108.3	11.5
Срацимир	59.7	42.5	x
ДСС-Силистра	44.8	35.7	x
АПК-Силистра	54.3	47.3	58.4
Алфатар	65.8	19.1	80.5
Алеково	69	28.6	98.4
Кайнарджа	69.1	16.7	75.4
Голеш	70.9	32.7	115.3
Средище	75.1	39.2	83.8
АПК-Алфатар	60.9	27.1	87
Ситово	75.2	75	81.8
Сребърна	59.8	33.2	x
Попина	63	56.5	x
Добротица	58	49.1	65.3
АПК-Ситово	65.6	65	74.5
Главиница	50.8	52	49.2
Паисиево	57.5	30	82.4
Сокол	78	12.2	84.6
Зафирово	52.8	68.5	31.2
Ст. Караджа	61.3	54.1	65.3
ДЗС „Я. Заб.“	58	93.6	x
АПК-Главин.	59.4	49	66.6
Тутракан	38.8	45	25.6
М. Преславец	69.5	28	48.4
Белица	58.9	86.1	56.8
Н. Черна	63.1	49.3	x
АПК-Тутракан	55.4	56.5	47
Дулово	58.5	31.4	62.1
Мерден	75.6	34.3	54.7
Окорш	65.3	31.6	49
Секулово	64.9	21.7	38.4
Чернолик	77	53.2	107.4
ДЗС-Окорш	35.6	44	84
АПК-Дулово	66.2	35.8	69.1
Всичко за окр.	62	44.7	70.3

23 август — национален празник на Социалистическа република Румъния

Машиностроителната промишленост в Румъния

Машиностроителната промишленост — главният промишлен отрасъл в Румъния, произвежда почти една четвърт от общата промишлена продукция на страната. За динамичното развитие на този отрасъл свидетелствува фактът, че през последните две десетилетия средногодишните темпове на ръста на неговото производство представляваха 19,4 процента като при това значително надвишаваха темповете във всички останали отрасли на промишлеността с изключение на химическата промишленост.

Ако се спитаме да проследим развитието на машиностроенето, не можем да не отбележим основните тенденции, които са насочвали и насочват прогреса на този отрасъл, както и да не подчертаем постигнатите резултати. На първо място трябва да изтъкнем голямото разнообразие на продукцията като естествена последица от потребностите на народното стопанство. На второ място можем да отбележим смелото внедряване на новостите в техниката, което позволява във всички отрасли на този сектор да се усвои най-съвременното оборудване и технология, а така също и производството на такива видове машини, които притежават изключителни технически показатели. И на трето място, трябва особено да се подчертае, че конкурентноспособността на тази продукция бе демонстрирана от широкия и разнообразен асортимент от машини — от най-простите до най-сложните, създадени от работниците и инженерно-техническите специалисти с висока професионална квалификация.

В другия важен подотрасъл на машиностроенето — производството на трактори и селскостопански машини, през 1969 година бяха създадени 12 типа трактора с мощност 65 и 40 конски сили. Големи успехи, които предизвикаха отзвук на международния пазар, бяха постигнати и в строителството на съоръжения за добив и преработка на нефт, в автомобилната промишленост (автобуси и леки коли), в подотрасъла за производство на транспортни средства (през 1969 година бяха произведени около 230 дизелови и електрически локомотиви и повече от 8 000 товарни вагона от различни типове за магистралните линии), в корабостроенето (конструират се морски и речни съдове с водоизместимост по 12 500 бруторегистър тона), в областта на електротехническото и електронното оборудване, технологическото оборудване за различните промишлени отрасли и т. н.

По-нататъшното развитие на този отрасъл е свързано с другите икономически сектори и е тясно зависимо от главните насоки в развитието на промишлеността. През следващите пет години ще бъдат построени само за нуждите на електротехническата и електронната промишленост още 20 нови производствени единици от общо 50-те единици, които се предвижда да бъдат построени в областта на машиностроенето.

Ден на партийния секретар

Много важни и отговорни задачи постави Десетият конгрес на БКП пред партийните комитети и първичните партийни организации за решаването на непосредствената главна задача на партията и народа — изграждането на развито социалистическо общество в нашата страна. Конгресът подчерта, че за да се изпълнят успешно тези задачи на сегашния етап в условията на бурно развиваща се научно-техническа революция, е необходимо да се издигне още повече научното равнище на партийно-организационната дейност, непосредствено да се засилва ролята на партийните органи и организации за политическо ръководство на масите.

Изхождайки от тези задачи, партийният комитет при ТКЗС „Ленин" — кв. Калипетрово на свое заседание прие тематични планове за провеждане на „Ден на партийния секретар и партийния групов отговорник". Основните въпроси, които залегнаха в плановете, са: „Първичната партийна организация — политически ръководител на масите", „Работата на първичната партийна организация по организиране и ръководене на социалистическото съревнование", „Партийната група — организатор и ръководител на политическата и трудовата дейност на производствения колектив" и други.

Неотдавна бе проведена първата сбирка на „Деня на партийния секретар". Гост на срещата беше другарят Калин Димитров — секретар на ОК на БКП. Секретарят на общинския партиен комитет Калин Великов изнесе доклад на тема „Първичната партийна организация — политически ръководител на масите". В него бяха посочени основните моменти и направления, които водят до издигане на авторитета, ролята и мястото на първичната партийна организация като политически ръководител на трудещите се. Той обърна сериозно внимание за издигане научното равнище на партийното ръководство, разгръщане на вътрешно-партийната демокрация и колективността в работата на партийните организации. Важно място в доклада беше отделено и за въпросите на планирането в партийната работа, издигане равнището на партийното събрание, организация и проверка на изпълнението на приетите решения и пр. Разработвайки тези въпроси, наред с тяхната теоретическа обосновка, посочено бе и фактическото състояние на първичните партийни организации.

Отношение по обсъжданите въпроси взеха партийните секретари Георги Кожухаров, Димитър Курдоманов, Кирил Хорозов, Христа Ганчева и др. Накрая другарят Калин Димитров изказа задоволството си от хубавата инициатива на общинския партиен комитет и сподели, че въпросите, които се разглеждат, ще допринесат за действителното повишаване авангардната роля на първичните партийни организации. Той подчерта в своето изказване, че партийният секретар трябва да обръща особено внимание на предварителната подготовка и провеждането на партийното събрание, на своевременното поставяне и отчитане на партийните поръчения, работата с партийните групи и пр.

Няма съмнение, че проведеният ден на партийния секретар ще бъде едно хубаво начало за обмяна на опит между партийните секретари и ще даде положително отражение върху тяхната по-нататъшна дейност.

Христа ИВАНОВА

Конкурс „Верни и предани на партията и народа"

Признание

На бойците от „тихия фронт"

Не по релсите на пагона върви твоят път.
Твоят път криволи по невидими стъпки —
до големия кръстопът: живот — смърт
труд безпримерно тих, тиха мъка.

Обич предана във мълчанието ти звучи,
твойта обич — река с два неспокойни бряга.
Виждат смелите, ясновидните ти очи
кой към нашата радост посяга.

Разузнаване. Щом камбанката
на дълга прозвъни,
сто пъти себе си разузнаваш.
И разбираш, че твойто младо сърце страни
от ехтящата, шумна слава.

На народа единствен отдаваш
свойта войнска чест.
Той е твой командир несменяем.
Ти воюваш по негова заповед днес
и оставаш в големия строй незнаен.

... Раснат млади жита и заводи ехтят,
електронни сърца пулсират
с импулси къси.
В този умен, прекрасен свят
е голямото ти присъствие...

Симеон МАНОЛОВ

Старшина

Ах, как тежко и бавно от сън се събужда градът
и запяват доскоро заспалите къщи и тесни дворове.
Всеки тръгва на път и призивно звънят гласове
и се стапя в усмивки безброй твойта нощна умора.
Ще поемеш след тях към безлюдния свой квартал,
дето само деца заиграни със вик ще те срещат.
Ти за тях си добрият човек от сънувана приказка,
който идва оттам точно в тяхната уличка малка.
Дълго няма да спиш, ще запалиш последна цигара,
ще те чака закуската, сложена рано за теб
и ще слиза в душата ти нашата обич голяма
като капчица чиста от ранното светло небе.
Тези утрини светли в живота си все ще си спомняш
верността си ще пазиш, като влюбена в полета птица.
Ти отдавна разбра — всички хора в света —
са на хиляди фронтове хиляди верни войници.

Енчо ЕНЧЕВ

На стража на деня

В тази страна всеки дол и връх
е паметник на нещо свято, —
един спомен за алена кръв,
от куршум или щик пролята.

Но напразно ще търсиш с очи
сред паметниците на героите
да намериш дори един
паметник бял на тоя,

чийто ден потегля в зори
на дълга по пътеката стръмна
и безкрайно дълго върви
към далечното бяло съмване.

А навън задъхан тупти
и пулсира големият ден,
взел човешките чисти черти
на хората, дори на самия мен,

и са два пъти по-нужни те,
макар без ордени и без награди,
за да няма нечисти ръце
и по пътя да няма прегради!

Валентин ЧЕРНЕВ

ОПТИМИЗМЪТ НА ГОДИНИТЕ

(очерк)

Възрастен човек е, но с някаква изненадваща пъргавина премина разстоянието от вратата до масата и като седна срещу мен, видях в очите му такъв огън, какъвто понякога не срещаме и у много по-млади от него. Историята на комуниста Георги Попов е дълга и наистина, както и сам той ми каза, може цял ден да я разказва. Не спорихме дълго откъде да я започнем. Решихме да е от войната. Тя е голямото изпитание на хората — променя съдби, ражда нови характери, а както е станало с бай Георги, родила е и вяра в едно светло човешко сърце.

Фронтът си е фронт, но истинският живот на този човек започва след неговото завръщане оттам. Трудни са били времената за Добруджа тогава. И преценете сами какво чувство за отговорност е трябвало да има един младеж, за да пожелае да влезе точно в този момент в редовете на партията. То направо и смелост е трябвало, ако искате, за тази работа. Започнал дългия и труден път с голямата правда на комунизма, към светлото бъдеще на равнината.

В село Попкралево шивачът Георги Попов застава начело на борбата за образуване на кооперативно стопанство. Трябвало е много вяра да има човек, за да може да накара простите селяни да тръгнат след нещо, на което се е виждало само неимоверно трудното начало. После дошла 1952 година, когато думите станали истина. Ударил барабанът в селото и един силен глас известил първата победа:

— Съобщава се на всички кооператори...

И кооператорите научили, че са завоювали околийското знаме за годината.

Сега това са спомени или по-скоро стъпала, по които един човек се е изкачвал към днешния ден, вечно свързан с живота на своята партия. Преди 6 години децата му дошли в Силистра и той се разделил със селото. Не можал да се захване пак със стария занаят, но все гледал нещо наблизо да е. И постъпил на работа в предачния цех на промкомбинат „Текстил". След няколко месеца станал партиен групов отговорник, за да повтори отново успеха си от Попкралево. За неговата група се заговорило и сигурно е имало защо. На прегледа на партийните групи в чест на Десетия конгрес на партията груповият отговорник е награден с екскурзия до Румъния.

— Там, в долния цех, бяхме в постоянен състав — разказва бай Георги, — добре се работеше, разбирахме се с хората. Но и тука ще се оправим. Затуй са ни поставили комунистите тук, да сме сърцето на работата заедно с всички да станем стопани на този хубав нов дом.

Той не скрива все пак, че мъничко съжалява, дето са го преместили от предачния цех, но тук пък го привлича широкото поле за работа. И най-напред младите.

— Ама така де, нали ние тряб ва да ги научим как трябва да бъде. Ще срещна някой път някой младеж и той ще ми каже: „Ей, бай Георге, ти какъв човек си, не се спираш." Такъв съм и докато мога, такъв и ще си остана.

И пак думите са с покритие, както прилича на комуниста. На преден план е задачата да се увеличи партийната група. Комунистките Мария Войкова, Иванка Вълкова и Стойка Чолакова, които са изпратени с партийни поръчения тук, са му верни помощнички. Даже и станове те в новия цех са обърнати лице с лице — по-опитните помагат на новопостъпилите работнички. Останал на времето без образование, Георги Попов като за свои деца се грижи за повишаването на квалификацията на комсомолците. Все надниква от време на време в стаята, където един преподавател от текстилния техникум в Сливен води обучение с младите текстилци от предприятието. Организацията на производството в цеха също е една от важните задачи на младата партийна група. Срещнал веднъж ръководителката на младежката бригада Ганка Банкова и й рекъл:

— Виж какво, Гане, нов-не нов цехът, трябва да изберем групови отговорници на момичетата.

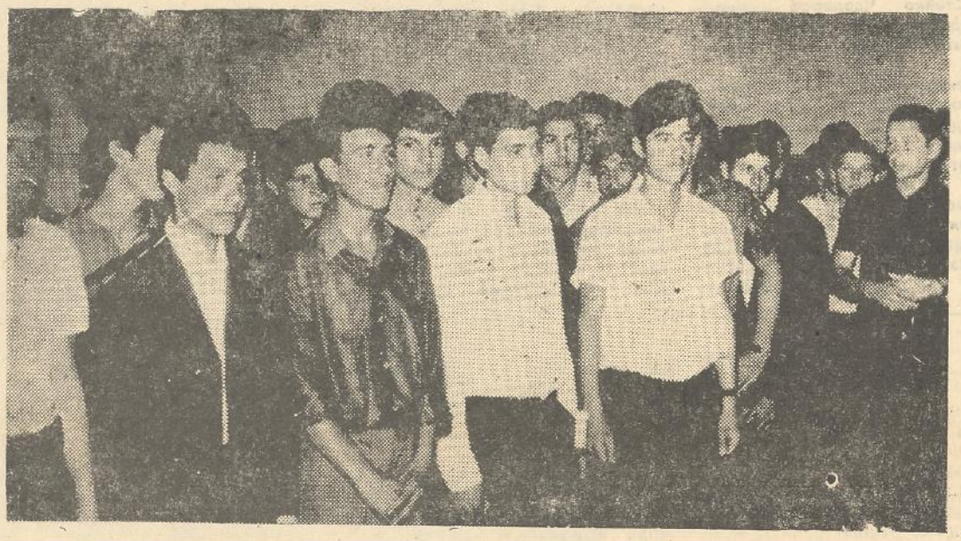
И се събрали всички, поставили задачи на хората и профгрупорг избрали. Още по-рано, пак комунистите от групата дали идея, провело се и друго събрание — за организацията на съревнованието, за дисциплината, икономиите на материали. Една статия от вестник „Работническо дело" — „Какъв трябва да бъде комунистът" — им помогнала много. Сега в новия цех работят само 38 души, но скоро ще станат много повече. Някои от младите трябва да се подготвят да влязат в редовете на партията, тенденцията е до годишното отчетно събрание тук да се образува партийна организация. Няма да му е лесно на Георги Попов да избере най-добрите, защото, вика ми той, всички тези млади хора носят прекрасни души.

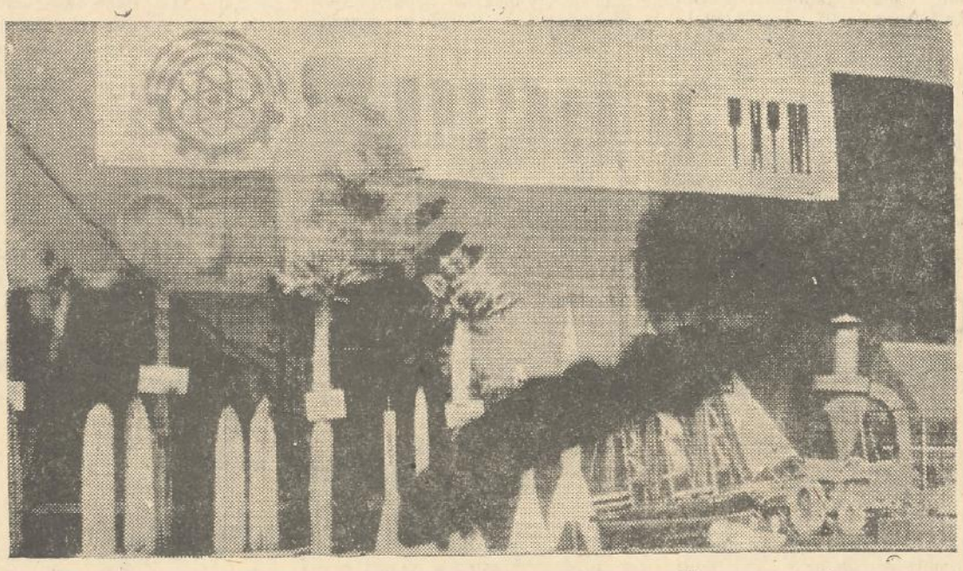
Носят, бай Георги. Тази чистота ние сме наследили от нашите бащи, от вас сме я наследили. И я пазим като най-скъпото, което то имаме. Ти много добре знаеш това, защото ни вярваш, защото тук всички те обичат именно заради тази твоя вяра. И те виждам отново сред първите с твоята група на прегледа в чест на 90-годишнината от рождението на великия Димитров, виждам те как подаваш червената книжка на една развълнувана девойка и се радвам за тебе, заедно се радваме на успехите.

Е. ЖЕЧЕВ

Не след дълго в Девня ще задимят комините на грандиозни заводи и предприятия, дело на младежките ръце от цялата страна.

НА СНИМКАТА: Група силистренски средношколци преди заминаването им на строежите в Девня.

Неотдавна в Ситово беше открита местната изложба от експонати за IV преглед на ТНТМ. Младите техници от селото бележат значителни успехи по пътя на техническия прогрес.

„Кога ще отидем в София?"

Имаше такъв случай. Носеха трактористката на колхоза „Път към комунизма" (село Крушановка) Мария Федосеев на Галампет в участъковата болница. Но до местоназначението не можаха да достигнат. По пътя между селата Грушка и Старая Ушица се наложи да се извика „бърза помощ". Лекарите още тук, на пътя, добиха детето.

В същата минута от Каменец-Подолск към Старая Ушица отиваше делегация от Силистренски окръг начело с другаря Максимов да види живописното село край река Днестър. Българските гости спряха при майката, поздравиха я с новороденото и пожелаха здраве и на двете.

„Бърза помощ" отнесе Мария Федосеевна и дъщерята в староушицката болница, а силистренската делегация по същия път се отправи да разгледа селото. На връщане някой каза:

— Дайте да навестим нашата позната.

Всички бяха „за". И след малко представителите на делегацията бяха в зданието, където се намираше Мария Федосеевна, поднесоха подаръци. И Василий Петрович Галампет в същото време бе дошъл да види дъщеря си — вече трета поред.

С какво да се отговори на такова внимание? И Мария Федосеевна с мъжа си решиха в чест на необичайната среща да дадат на момиченцето името на прекрасната столица на България — София.

Безгранично доволни от това решение на родителите, българските приятели още тогава ги поканиха: „Когато порасне Софушка, изпратете я да учи в нашия Софийски университет."

Разделиха се. Гостите си заминаха. Но сега, всеки път, когато те идват тук (а дружбата между хмелничани и силистренци отдавна стана традиция), носят поздравления, подаръци, пожелават Софушка да расте по-бързо. Тя вече стана на пет годинки и ходи в колхозната детска градина. Наскоро ще тръгне на училище. Бащата и майката й разказват за голямата дружба, започнала в деня на нейното раждане.

— Кога ще отидем в София? — пита момиченцето.

— А ти расти по-бързо — казват й родителите.

В. ЛИСЕНКО

(специално за в-к „Силистренска трибуна")

Внимание — автопроизшествия!!!

На 17 август към осем часа редакционната кола потегли за Тутракан. След като минахме ремонта на строителните работи по разширението на пътя, спряхме сред колона коли. Всички помислиха, че изчакваме някоя от строителните машини да освободи пътя, но не това беше причината. На шосето лежеше преобърната товарна кола „ГАЗ—53" Рз 42—41 и всички я заобикаляха. Срещнахме се със старши лейтенант Кольо Костадинов, който ни осведоми за причината на автопроизшествието.

Катастрофиралата кола се е движила след товарна кола „Шкода" Сс 40—36. Нейният водач Кемал Ахмедов обяснява, че е карал със скорост 65-70 км в час. При опит да го изпревари, разградският водач излиза извън платното и се преобръща.

Рекапитулацията е ясна. Превишената скорост и неправилното изпреварване отведоха Велико Великов от Тертер, Разградско, в болницата. Ако поставим въпроса „защо", също много лесно ще стигнем до истината. Но никога чувството, че си сам на пътя, не е водило по-далече от канавката.

Използуваме случая да направим кратък коментар и на пропшествията в окръга до 10. VIII, които съвсем не са малко и показват почти комплексно нарушаване на правилника за движение, тоест, причините са най-разнообразни.

По причина неправилно разминаване по шосето Сокол — Главиница мотопедистът Георги Няголов се блъска в идваща насреща му товарна кола. Това става на 4. VIII. Един ден по-късно по пътя Царев дол — Търновци се обръща поради слаба квалификация Петър Петров. Следва автопроизшествие, допуснато от Юмер Акифов — поради неправилно спиране на платното без светлини. Без да го види, в него се блъска Веселин Николов от Тутракан с лека кола „Трабант". На 7 август поради превишена скорост се обръща с лека кола „Москвич" Исмаил Исмаилов от Русе. По същата причина правят произшествия и мотоциклетистът Пенчо Пенчев от Силистра и Димитър Момчилов от Варна. След употреба на алкохол водачът Михаил Иванов блъсва велосипедиста Стоян Георгиев (и двамата от Силистра) и по една случайност му счупва само десния крак.

Защо, другари водачи. Този въпрос вечно стои до вас, не ви ли тежи, че още не е решен. И кой според вас трябва да направи това?

М. ПАВЛОВ

Да не допуснем пожар в училищата

Наближава сезонът на откриване на училищата и противопожарните органи основателно поставят въпроса — готови ли сме да посрещнем новата учебна година?

Ще настъпи есенно-зимният сезон и навсякъде ще се поставят отоплителни печки. За да предотвратим пожарите през този период, е необходимо директорите на училищата да извършат проверка на нагревателните и отоплителни уреди, навреме да се набавят обезопасяващи подложки. Сериозна пожарна опасност представляват необезопасените комини. При тях всички горими материали трябва да се отстранят на 10 см., трябва да се направят и бетонни пояси. Комините да са добре измазани в таванското пространство и таваните да не се използуват за складове на стари чинове, маси и др.

За отоплението на много училища се използуват каменни въглища. Те имат свойството да се самозапалват, ако се вкарат в склада влажни. Затова да не се допуска натрупване на пласт по-дебел от 1 метър. Внимание трябва да се отдели и на кабинетите по химия. Много от веществата, които се съхраняват тук, също се запалват при открит огън и е необходимо да се поставят в специални шкафове, децата да нямат допир с тях, освен в специалните часове.

Н. ПАВЛОВ

Съдебно-правна консултация

По приложението на 169-то постановление на ЦК на БКП и МС от 8. VIII. 1958 година

Със 169-то постановление на ЦК на БКП и МС от 8. VIII. 1958 година се цели да се даде ефикасна защита на социалистическата собственост, като се ликвидират злоупотребите с нея.

Наред с другите мероприятия, които се предвиждат в това постановление, в т. 3 от раздел II се забранява назначаването на отчетническа и материалноотговорна длъжност лица, които са били осъдени за престъпления по раздели III, IV, VI, IX и X от Наказателния кодекс, а назначените такива се освобождават от длъжност. С тази разпоредба на постановлението се цели да се отнеме възможността на хора, които със своето поведение са доказали, че имат неправилно отношение към социалистическата и лична собственост, към народното стопанство, да се разпореждат с материални и парични ценности.

А престъпленията против социалистическата и личната собственост, срещу народното стопанство, подправка на документи и престъпленията по служба са обявени за такива не само от действуващия сега Наказателен кодекс. Такива деяния са били общественоопасни и поради това са били обявени за престъпления и по силата на отменени вече закони — Наказателния закон, Наредбазакон за снабдяването и ценните, Закона за търговия с външни платежни средства и други специални закони. А щом тези деяния и преди влизане в сила на сега действуващия НК са се считали за престъпления, то осъдените по тях лица на същото основание не могат да заемат отчетническа и материалноотговорна длъжност по силата на т. 3, раздел II от 169-то постановление.

Да се приеме противното, би означавало отчетническата и материалноотговорна длъжност да не могат да заемат само лицата, осъдени за престъпления по посочени в НК раздели, а на лицата, осъдени пак за същите деяния, но по действуващия преди Наказателен закон, да се даде възможност да боравят с материални и парични ценности.

Същото се отнася и до специалните закони, съответните съставни по които са включени в онези раздели от НК, които са посочени в т. 3, раздел II от 169-то постановление на ЦК на БКП и МС, какъвто е случаят с чл. 36 от НЗСЦ, където се говори, че продажбата на стоки на цени над определените съставлява престъпление и се наказва от закона. Този текст от отменения НЗСЦ е включен сега в състава на чл. 116 от НК, а това показва, че и днес продажбата на стоки над определените законни цени е общественоопасно деяние и се счита от закона за престъпление.

Въз основа на всичко това по силата на 169-то постановление на ЦК на БКП и МС от 8. VIII. 1958 година не могат да заемат отчетническа и материалноотговорна длъжност лицата, осъдени по отменения Наказателен закон или по други отменени специални закони за деяния, по силата на сега действуващия Наказателен кодекс се считат за общественоопасни, обявени са за престъпления и са включени в раздел III, IV, X и XI.

Людмил НЕВСКИ,
окръжен съдия

Стремежът е: удвояване на успехите

Окръжно управление на съобщенията — Силистра спече ли съревнованието в чест на Десетия партиен конгрес сред предприятията от първа група в страната. Предконгресното червено знаме на бившето Министерство на съобщенията и ЦК на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията остана завинаги у силистренските пощенски служители.

Колективът не се задоволи с постигнатите успехи, а заработи с още по-голям ентусиазъм в предпървомайското съревнование и в чест на Деня на работниците от транспорта и съобщенията. Всеобхватните, действени форми на социалистическото съревнование дадоха прекрасни резултати в края на второто тримесечие — производствената програма бе значително преизпълнена. Вместо 427 000 лева тарифни приходи бе постигнато изпълнение 446 489 лева, представляващо 104,56 на сто. В сравнение с миналата година това представлява с 60 128 лева повече, или е отбелязан ръст 15,56 на сто. Високо е изпълнението и по отделните отрасли. Така например планът за пощенските услуги е изпълнен 106 на сто, т. т. съобщения — 103,5 на сто, радио и телевизия — 105,7 на сто.

С радост трябва да се отбележи, че голям дял за общото преизпълнение на планувания показатели имат всички станции в окръга. От 56 станции 50 завършиха второто тримесечие с преизпълнение. Най-високи са постиженията на пощенските служители в Алфатар, Йорданово, Ветрен, Правда, Секулово и други, а сред градските станции тутраканската постигна най-високо изпълнение — 104.27 на сто. Съревнованието между районните станции обаче спечели районната станция на съобщенията в Силистра — 103,93 на сто, следвана от Дулово и Тутракан.

През тримесечието е постигната висока производителност на труда за тарифни приходи на едно лице от експлоатацията. Вместо заплануваните 771 се отчитат 783 лева.

По план експлоатационната дейност на предприятието трябваше да се осъществи при 69,63 лева експлоатационни разходи на 100 лева тарифни приходи. В резултат на проведените мероприятия за снижаване на себестойността експлоатационната дейност бе осъществена с 68,63 лева разходи на 100 лева тарифни приходи. Това означава, че на всеки 100 лева е постигнато снижение на себестойността с един лев.

ДП Окръжно управление на съобщенията имаше запланувана печалба за второто тримесечие 129 700 лева. Предприятието приключи с балансова печалба в размер на 140 677 лева, или е реализирана надпланова печалба 10 997 лева.

Всички тези постижения станаха реалност благодарение на правилното отношение към социалистическото съревнование, към поетите лични и колективни обещания и сключените договори за благородна надпревара между отделните пощенски станции.

Как са изпълнени обещанията?

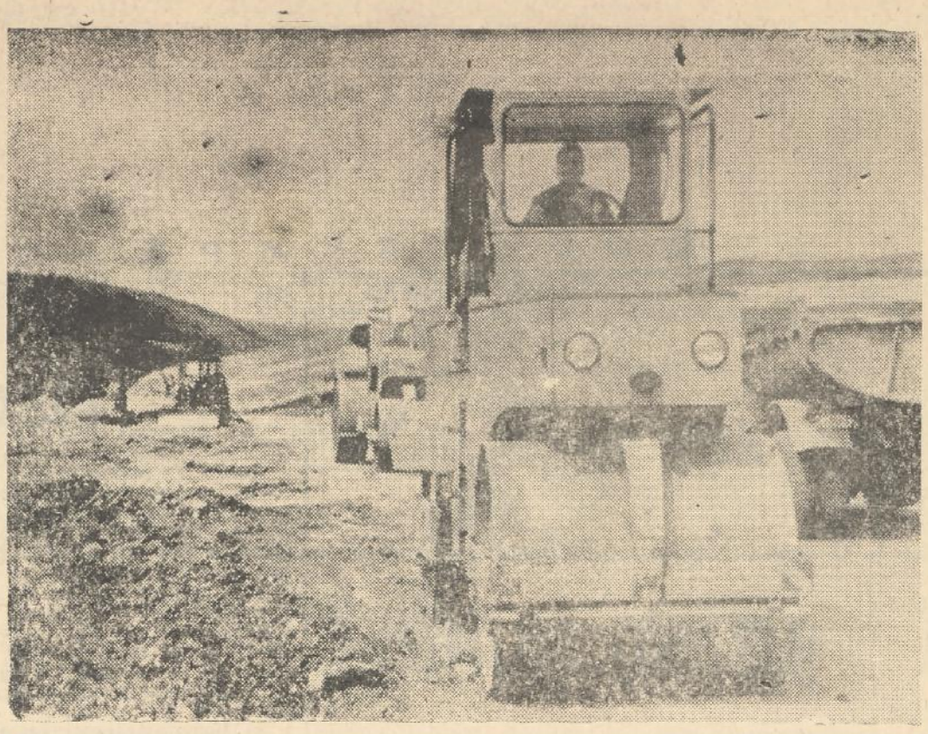
Поето бе задължение тарифните приходи да се изпълнят 101,5 на сто, а е постигнато 104,56 на сто. Вместо 101,2 на сто изпълнение на плана за производителността бе отчетено 101,56 на сто. Себестойността на продукцията е снижена не с 0,65 лева, както бе обещано, а с един лев. При поето обещание планът за печалбата да бъде изпълнен 102,9 на сто се отчете изпълнение 108,46 на сто.

През тримесечието се положиха значителни усилия за изпълнение на техническите норми и качествените показатели за поддържане на селищните и междуселищните телефонни, телеграфни и радиофикационни линии и съответните съоръжения. Това позволи да се предоставят на експлоатацията изправни съобщителни средства и да се извършат сравнително бързи и качествени съобщения на предприятията, държавните и обществени организации и населението. По всички показатели за качеството на работата са постигнати определените норми от Министерството и поетото обещание. Значително е намалена средната продължителност на една повреда. От общия брой на предадените телеграми само 3,49 на сто са осъществени в извънконтролен срок при поето обещание 7 на сто. При доставянето на телеграмите само 1,08 на сто са забавени повече от контролния срок. При обещание 2,4 на сто само 1,07 на сто от телефонните разговори са изпълнени със закъснение. Преизпълнено е с 0,5 на сто обещанието то за реализиране на постъпилите поръчки за телефонни разговори. Въпреки нарасналия брой телефонни постове през тримесечието не е допуснато по вина на службата повредите в градската телефонна мрежа да се отстраняват в извънконтролен срок.

Радващите резултати са дело на общия ентусиазъм на колектива, сред който особено изпъкват първенците пощенски станции в Алфатар, Правда, Варненци и пощенските служби в Силистра, Дулово и Тутракан. За високи постижения в труда 95 души бяха удостоени със званието ударник.

С нови сили се разгръща благородната надпревара сред пощенци, които, окрилени от новата голяма награда, търсят нови форми за изява на своите възможности. Те не ще пожалят усилия и умение да работят упорито за претворяване в живо дело решенията на Десетия партиен конгрес и за достойно посрещане Празника на свободата.

Др. ИВАНОВ

В скоро време основно ще бъде подновена една от централните магистрали — Силистра — Русе. Работниците от Окръжното пътно управление в Силистра работят упорито за нейното по-бързо влизане в строя, за осигуряване на безпрепятствено движение на транспортните средства.

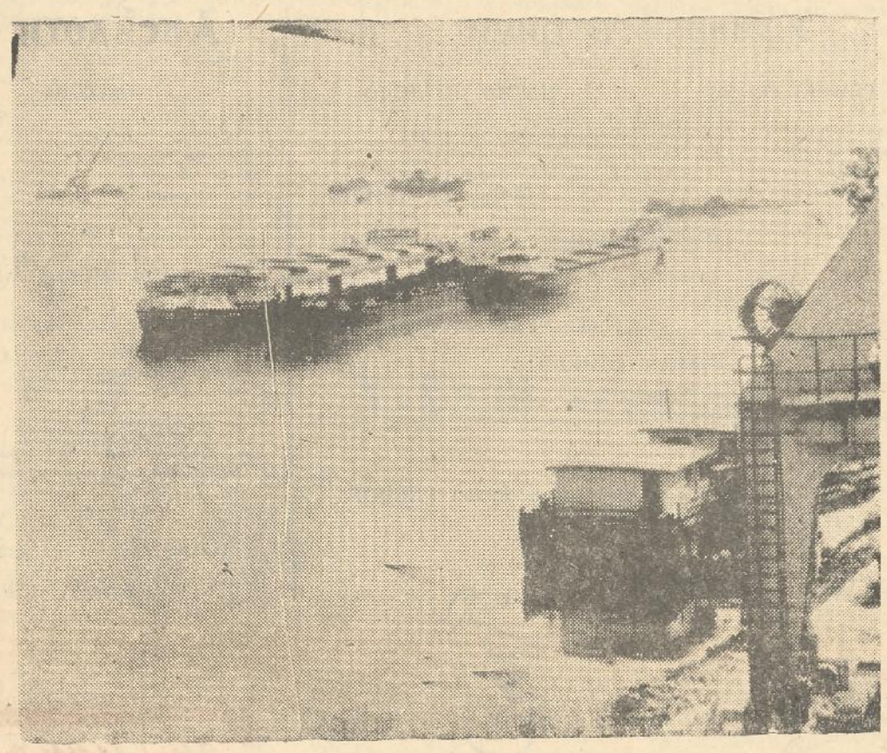
Спечелиха уважението на клиентите

Преди осем години ТПК „Дунав" — Силистра откри бръснарски салон — клон № 23 — в с. Средище с отговорник Васил Димов. Оттогава досега колективът успя да спечели уважението на хората от селото и района.

Салонът винаги се поддържа в ред и чистота, за което участъковият лекар неведнъж е изказвал похвали на бръснарите. Приятно е на кооператорите да прибягват до услугите на колектива, който редовно преизпълнява производствените си планове. Учтиво и с усмивки посрещат хората бръснарите Тодор Джеферов, Васил Добрев и Ремзи Сюлейманов. Те завършиха полугодието с преизпълнение, като реализираха свръхпланова печалба за предприятието. Със задружни усилия бе преизпълнен и планът за юли.

С право за този колектив казват, че той печели най-много с вежливостта си и добрите обноски, които говорят за повишено внимание към човека.

Христо ВАСИЛЕВ

Може би най-оживено е силистренското пристанище през августовските дни. Ежедневно тук се товарят стотици тонове плодове и зеленчуци за износ, а от Съветския съюз пристигат въглища, дървен материал и най-разнообразни стоки.

НА СНИМКАТА: Акостирали шлепове очакват реда си за разтоварване.

ЛЮБИМА ПРОФЕСИЯ

Както всички млади хора, така и Марин Костадинов Русев от с. Чолаково мечтаеше да има професия, обичана, любима. Влечаха го машините и той не се поколеба нито за миг в избора — стана тракторист. Пък и още от малък бе свикнал с боботенето на тракторите. На седемнадесет години той работеше в ДЗС — с. Бресница. Придобитият тук макар и малък опит му позволи успешно да завърши курсовете за трактористи в гр. Кюстендил през 1965 година.

... После годините минаха неусетно, превърнали се в низ от изпълнени с трудово напрежение делници, с радостта от постигнатите успехи. Нито за миг не се е разделял със своя Беларус.

Каква ли не селскостопанска работа е минала през ръцете му, но той е бил винаги внимателен, винаги съсредоточен, когато я е извършвал. Рядко неговите другари могат да си спомнят той да е допуснал авария на трактора или комбайна, управлявани от него. А в работата си на полето може да се каже, че е безупречен. Младите механизатори от селото се равняват по него. Той пръв е на блока, неуморен, старателен. И не току-тъй в „паспорта на механизатора" няма поне-ка оценка от „отличен" и „много добър".

Висок, строен, с вече посребрени коси, със загрубели трудови ръце, с неизменната чанта на гърба — така го виждат почти всяка сутрин да бърза към стопанския двор на ТКЗС — с. Чолаково. Малка проверка на изправността на машината и отново е в разгара на работата си. А колко внимателен е Марин Костадинов с младите си колеги! Никога не се уморява да отговаря на въпросите им, свързани с устройството на селскостопанските машини.

Наградата... това не са само многото парични и предметни награди, не е само грамотата за самоотвержен труд. Голямата награда за него, това е любовта на хората, обичта на тези, за които той отдава всичките си сили. Защото не може да бъде ина че, когато обичаш професията си, когато тя е всичко за теб.

Христо МАРИНОВ

ПРОДАВАМ двустаен. Ул. „Ана Маймункова" — 15 — Силистра.

ПРОДАВАМ двустаен апартамент с хол — центъра.
Русе, „Димитър Анастасов" 15 а, тел. 2-62-02 — Манчев.

ДСО „Булгарплод" КК „Нектар"-Силистра
търси стругар шести разряд — 1 и електрозаварчик — 1. Заплащане по тарифна ставка плюс 30 на сто премии. Постъпване—веднага.

Хигиенно-епидемиологичен институт — Силистра
търси да назначи механик-водопроводчик. Заплата по щата. Постъпване веднага. Справки — в института, ул. „Макаренко" № 2А.

Да достигнеш до обичта

През летните месеци по улиците на Сребърна рядко се срещат хора. Всички са на полето, където дните минават в упорит труд над нагажалата от плод земя. Но, все пак към 11 часа преди обяд намираме един „оазис". Вратата на смесения магазин беше широко отворена. Две-три жени, кой знае откъде дошли, също се отправиха нататък. Вътре един усмихнат мъж посрещаше посетителите — магазинерът Марин Киров. Аз не искам да изброявам неговите отличия, защото неотдавна вестник „Социалистическа търговия" направи твърде подробно това. Дойдох тук като съвсем обикновен посетител и искам да ви разкажа, какво са записали в тетрадката също такива обикновени посетители от цялата страна.

„Не съм се надявал да намеря такова обслужване, да срещна такова уважение към купувача", е записал Иван Енев от Силистра. И това е истина. Който и да дойде тук, може да седне на малкото столче и да се увери във верността на написаното. Може би и така е направил и Иван Николов от Русе, който пък се е учудил, че тук всичко може да се намери. Следват имената на Петър Петров от София и на още много граждани, посетили магазина. И зад всички тях думи на благодарност и уважение към труда на човека, който стои зад щанда, веселия, винаги усмихнат Марин. Сребърци го обичат, те отдавна са свикнали с него и сигурно ще им се стори неестествено, ако някога видят друг човек там. Не видях нито един да напусне магазина обиден и недоволен. А е труден занаят, дявол да го вземе, да можеш да извикваш усмивки на лицата на хората. Обикновено в такива материали се следва една хронология — роден, израснал, работи еди къде си. Той е роден тук, в Добруджа, израснал е тук, всеотдайно работи за разцвета на своето село.

А да достигнеш до обичта на тези, с които работиш, с които винаги си заедно, това е целта и мечтата на всеки. Марин Киров е успял да направи това и то може да се сметне за най-голямо постижение в неговия трудов живот.

П. МАРИНОВ

НА ГАРА ДУЛОВО

Отдавна не бях идвал тук. И в главата ми се въртеше мисълта, че на железничарите никак не е лесно да се справят с обработката на вагоните, товаренето на автомобилите, което е често съпроводено с много разправии.

Край мен непрекъснато преминават камиони с емблемата на ДАТ — Силистра. Още е рано, но шофьорите са потеглили на път, за да се спазят графикът, осигуряващ по-голям обем на работа.

Потърсих началника на агенция „Трансспед" — Дулово Стоян Василев. Казаха ми, че отишъл при началника на гара та на оперативка. Необходимо е да се направи анализ на извършеното през изминалия ден по обработката на вагоните и да се съгласува работата, която предстои.

— Да ви разведа из разтоварището — предложи ми организаторът на експлоатацията Вълчо Димов.

Тръгнахме. Той говореше по вече за работата на гара Дулово, като отбелязваше, че има още много трудности, които трябва ежедневно да се преодоляват.

Тук се работи денонощно. Непрекъснато пристигат вагони, независимо дали е делник или празник. На гарата има дежурни и товаренето и разтоварването не спира нито за миг.

Спираме пред магазията за дребни пратки и контейнери. Отговорникът Георги Давидков ръководеше товаренето на автомобил „ГАЗ—51" с пратки за Силистра. Една след друга дървените каси заемаха място то си в каросерията.

— Всичко, което пристигне, веднага се експедира до предприятията-получатели в Силистра и Дулово. Стари пратки в магазията няма. Знам, че вся ко забавяне е пречка в работа та на товародателите — каза Давидков.

Бяха ми разказвали за трудолюбието на този млад човек. Сега се уверих защо няма рек ламации по неговата дейност.

На разтоварището непрекъс нато пристигаха празни камиони и се отправяха пълни за града. Кранът пълнеше бързо колите и те веднага поемаха обратния път. На няколко вагона се работеше едновременно по разтоварването им. Бяха пристигнали стоки, промишлени материали, готова продукция. Работниците бързат час по-скоро да опразнят вагоните и обикновено почиват след като свършат работа. Защото сроковете са точно определени и всяко закъснение води до загуби.

Една машина товари пясък на последния вагон. И механизмите, и хората са в непрекъсната надпревара с времето. И го побеждават. Досега не се допускат никакви денгуби.

— Нашата задача е — сподели Стоян Василев — да поевтиним още повече транспортните услуги. Много от товарите ще експедираме от вагона до склада на товародателите. По този въпрос сме се разбрали с ДАТ — Дулово.

Оживена е транспортната дейност на гарата. Ритмично се извършват отделните операции, което е заслуга на целия колектив, стремящ се с дните пред Празника на свободата да увеличи още повече своите успехи.

Атанас ВИТАНОВ

НАШАТА РЕПЛИКА

Във века на техниката

Часът е 9.30. Телефонът иззвънява. Вдигам слушалката. Обаждат ми се от село.

— Чичо, ако имаш възможност, иди веднага на силистренската пристанищна агенция и вземи три билета за корабa „Ракета" до Русе. Билетите ни трябват за утре, за следобедния рейс. Моля те много за тази услуга, тъй като бързаме, ще пътуваме за Букурещ. За резултата ще чакаме в 15 часа на телефона.

Отидох на агенцията. Бях за къснял. Продаваха се билети за кораба, пътуващ по маршрута Силистра — Калараш. Налагаше се да отида отново в 13.30 часа.

Пред касата на агенцията бях в 13.20 часа. Гишето бе отворено. Касинерката бе свободна — нямаше чакащи. Отдъхнах си с облекчение. Значи, ще свърша работа.

— Другарко, моля, дайте ми три билета до Русе за ракетата, която ще пътува утре след обяд.

— За утре не продаваме. Елате от 16 до 18 часа.

— Защо!

— Такова е нареждането.

Постоях, повъртях се. Намислих да отида при началника на агенцията. Ще му разкажа всичко и понеже няма време за отлагане, може да ми дадат билети.

— Не можем да ви издадем билети — каза началникът, — защото трудно се сменя датата на машината, с която работим.

Той дори започна с ръце да ми обяснява колко трудно ставало това сменяне.

Не се задоволих с отговора му и казах:

— Чудна машина, чак толкова ли не е по силите на човек да смени една дата. На автогарите продават билети на далеч по-голям брой пътници за два-три дни напред, без да им пречи сменянето на дати те, а вие...

— Да, но машината, с която разполагаме, ни е „завещана" отпреди освобождението на България от османско иго — беше отговорът на началника.

Нямаше какво да правя. Наложи ми се да отида трети път в 16 часа, за да взема въпросните билети.

От всичко, случило се с мене, не можех да бъда доволен. Някой ще каже, че е нагледа дребна работа. Но разкарването надолу-нагоре, стоенето пред гишето на касата и с нищо неоправданите отговори на началника на агенцията ме накараха да взема писалката и да опиша този случай. Живеем във века на техниката. Ежедневно четем за постижения в областта на електрониката, кибернетиката, говори се за овладяване на космоса, а заради една остаряла машина пътниците са принудени да губят напразно времето си.

Мисля, че този недостатък лесно би могъл да се отстрани, но изглежда такова желание липсва.

Господин ИВАНОВ

ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ТЕКСТИЛ — гр. СИЛИСТРА

Дирекцията на професионално-техническо училище по ТЕКСТИЛ — гр. СИЛИСТРА съобщава, че за учебната 1971-1972 година ще се приемат само ДЕВОЙКИ за I курс, завършили VIII клас по следните СПЕЦИАЛНОСТИ:

1. ПРЕДАЧЕСТВО — 70 души.
2. ТЪКАЧЕСТВО — 35 души.

Ще се приемат кандидатки от гр. Силистра, Силистренски и Толоухински окръг.

Курсът на обучение е ДВЕГОДИШЕН. Завършилите училището получават документ и разряд за квалифицирани ПРЕДАЧКИ и ТЪКАЧКИ.

Завършилите училището имат право да продължат образованието си във вечерните и дневните учебни заведения.

ВЪЗРАСТТА на кандидатките трябва да бъде от 15 до 18 години.

КЛАСИРАНЕТО ще се извърши въз основа на общия успех в свидетелството за завършено основно образование.

Кандидатките подават СЛЕДНИТЕ ДОКУМЕНТИ:

а) МОЛБА, в която се посочва желаната специалност.

б) СВИДЕТЕЛСТВО за завършено основно образование.

в) ПЕДАГОГИЧЕСКА характеристика от училището.

г) ДОКУМЕНТ за предимство, ако ползува такова.

д) КАНДИДАТКИ, учили в по-горен клас на друго учебно заведение, представят и отпускно удостоверение.

Срок за подаване на документите от 21 юни до 28 август 1971 година.

Документите се изпращат на адрес: гр. Силистра, Професионално-техническо училище по текстил, или се представят лично в канцеларията на училището, в интерната към училище „Макаренко".

Учащите се в училището по текстил ползуват държавна издръжка:

— Безплатна храна.
— Работно облекло.
— Безплатно общежитие.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ОСА

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

Кр. НАДАРЛИЙСКИ

— Искахте нещо разхладит елно...

ЗА КЪДЕ ЛИ СТАВА ДУМА

Отивам оня ден в Сребърна и гледам един, седнал на червената пейка в парка и се смее, ама с глас. И си викам: „Тоя пък нещо да не би... слънчев удар... такова...“ А той, човекът, без да обръща внимание на хората наоколо — смее ли се, смее на глас!

— Какво — казвам — ти стана, бе човек! Да няма нещо така, опасно! Кажи, ако нещо... аз съм свършил курсове едно време, в санпоста бях в училище...

А оня и не ме поглежда — продължава да се смее!

Хеле най-после разбрах на какво се смее — имал приятел, художник, пък той бил нарисувал горната карикатура. И на нашия му се видяла много хубава. Истина е, хубава е, ама чак пък толкова.

В това време идва един друг, погледна през рамото на оня, дето все се смееше, и пита:

— Карикатура... това хубаво! Ама за къде се отнася!

А оня, първият, го изгледа с такова съжаление, че на мен ми стана чак неудобно. Пък когато оня си тръгна, моят човек ми намигна и обясни:

— Не му забелязвай ти на тоя — той е управител на ресторанта! Затова пита за кого се отнася карикатурата.

Право да си кажа, така и нищичко нямаше да разбера, ако не ми бяха обяснили. Пък то работата стояла така. Ресторантът, дето е в центъра, новият, хубавият, си бил изпълнил плана малко повече от 70 процента. Ама защо, ще питате. Защото организацията на работата нещо куцала, снабдяването едва се влачело, персоналът се поразбягал. С една дума, в най-горещото време там нямало ни бира, ни лимонада, ни други някакви безалкохолни напитки. Е, че тогава хората заради черните очи на готвача ли ще дойдат, че и оборот да правят на това отгоре.

На тая ми реплика хората, дето се бяха посъбрали наоколо ни, пак почнаха да се смеят.

— Дама че го каза — вика — заради черните очи на готвача... Ха-ха-ха, че ние на готвача очите му изобщо не сме ги виждали. Знаеш ли откога стои ресторантът без готвач...

Чудни хора. От къде ще знам аз откога ресторантът стои без готвач. Аз знам какво трябва да има в един такъв модерен и хубав ресторант, ама тоя път не съм познал.

Хайде, върви, че търси оборот и изпълнение на плана, и иди, че не се смей на горната карикатура. Прав си беше човекът!

Гошко П. ГОГОВ

Януш ОСЕНКА

Изобщо много са...

Децата — това е нашето бъдеще, затова понякога трябва и да ги пребройваме, та да разберем достатъчно бъдеще ли имаме. Разговаряйки с другаря А., аз се убедих, че тая работа понякога може да достави на човека маса грижи и неприятности. Когато го запитах колко деца има, той се поколеба с отговора, смути се и накрая рече с отпаднал глас:

— Когато ги викам от двора да вечерят, пристигат примерно девет или десет... И изобщо жена ми по-точно ще ви каже...

Отидохме при жената, но и тя не можа да даде определен отговор.

— Въртиш се тук по цял ден, главата си не можеш да вдигнеш от работа — кога да ги броиш?... Ако се съди по това, колко мляко се налага да купувам за закуска — може би ще се наберат около единадесет...

— Аз опитах да броя колко пъти са ме викали в училище — започна другарят А., — но всеки път объркваха сметките...

— Значи, вашите деца вече ходят в училище? — запитах аз.

— О, някои навярно вече ходят — отговори той.—Даже нас коро учителката ме повика, за да поговорим за близнаците. Впрочем, нима сме имали близнаци? — изведнаж с подозрение запита той жена си.

— Нещо не си спомням... — отговори тя, след като помисли известно време. — Макар че, може би, някои от тях са и близнаци...

— А не могат ли да се преброят децата, докато спят? — опитах се да им дам идея.

— Е, вечер човек се уморява от работа, да спи му се иска, а не със сметки да се занимава — каза бащата.

— Снощи нощуваха само трима! — спомни си майката. — А понякога и до десет се набират...

— Ами не сте ли питали съседите? — заразпитвах аз, уви влявайки се все повече и повече. — Те сигурно нещо знаят!

— Аз наскоро разговарях случайно с една съседка за нещо, та тя пита: „Че защо са ви притрябвали пък чак двадесет деца?“ Само че според мен тя преувеличава. Пък и какво могат да знаят съседите? Те си имат свои деца, така че знаят, колкото знаем и ние...

— А милицията нима нищо не знае? — в отчаяние запитах аз. — Нали там те си имат следователи...

— Милицията сигурно знае — призна другарят А., — но само относно най-големите...

Прощавайки се с мене, той още веднаж пресметна на пръсти и каза:

— Според мен, би трябвало да са около една дузина. Максимум петнайсет...

Обаче аз чувствувах, че това не е последната му дума!

(От руски)

Алфонс АЛЛЕ — Франция

ДА РАЗБЕРЕШ ЖЕНАТА

В магазина влиза жена и се обръща към продавача:

— Добър ден. Бих искала да купя брава за вратата! Такава, че вратата сама да се затваря...

— Разбирам, мадам. Вие искате да получите автоматична брава.

— Да, само че аз искам брата да не е много скъпа...

— Разбирам, мадам. Вие искате да купите не много скъпа автоматична брава за врата.

— Именно, именно... При това устройството на бравата не трябва да е много сложно...

— Ясно, мадам! Вие искате да купите автоматична, не много скъпа и не много сложна брава.

— Съвършено вярно! Аз искам още вратата да се затваря без излишен шум и трясък...

— Разбрано, мадам. Вие искате да притежавате автоматична, не много сложна, не много скъпа брава, с чиято помощ вратата да се затваря без звук, напомнящ оръдеен залп.

— Вярно! Но нужно е още тази брава да затваря вратата така.

— ...Така че да може след това да се отвори без помощта на майстор? Ясно. Резюмирам, мадам: Вие искате да купите не много скъпа, не много сложна автоматична брава, която да затваря вратата без грохот и така, че после лесно да я отваряте?

— О, Вие сте ме разбрали съвършено правилно...

— На мен ми остава, мадам, само да Ви предложа да се обърнете към друг магазин, защото тук никога не са се продавали брави. За съжаление, това е бакалница, мадам... Какво Ви стана, мадам.

(От руски)

Из ученическите тетрадки

Без да се съобразява с лошото си здраве, Шопен умрял млад.

* * *

От самото си рождение Чарли Чаплин бил сирак, но той проявил акробатически способности.

* * *

Конете обичали татарите, защото те пиели тяхното мляко.

* * *

Жана д'Арк била единствената девица във Франция, за което понесла и наказание.

* * *

Разликата между краля и президента се състои в това, че кралят е син на своя баща, а президентът не е.

* * *

Лъвът и вълкът се отнасят към людоедите.

* * *

Той орал нивата си с крави, защото още не се бил родил тракторът.

* * *

Графът обичал своите коне и те му отговаряли със взаимност.

* * *

Гостите от отвъд океана оживено беседвали и жестикулирали по английски.

* * *

Английският парламент е двуетажен — той се състои от горна и долна палата.

(От руски)

На гости

Прекипя и жътварската врява —
пак полето лежи изорано.
Само гарги прелитат тъдява
и по буците правят събрания.

Посъсиха се дните на лятото,
захладя над рекички и вирове.
Иде есен богата, богата
и пред портите всякъде спира.

Крият гроздове жълти асмите,
до земята овошките кимат.
Да са живи и здрави мазите —
пак от всичко по много ще има.

Пак ще кипва във бъчвите виното,
ще ухае пак върла ракията,
да е здраве — и тая година
пак на пълни софри ще се пие.

И уж работа лятна припира,
пък речеш ли да търсиш стопаните,
хващай черния път през баира
и търси ги ей там, сред бостаните.

Навъртели коремчета дините
плешивеят медени пъпеши —
няма как покрай тях да отминеш,
ха не бой се сред тях да пристъпиш.

Като има — за всичките има,
тъй, че сядай и яж, и наздраве.
А когато им идеш на зима
едно посрещане ще ти направят.

тъй, че може да ти завидят
и онез, дето никога не са постили.
Поканени — да дойдат да видят
как посреща Добруджа гости.

ВАДИМ

Усмивки в рими

ЛЕТЕН ПОЗДРАВ

Мое родно село,
поздрав мил и драг...
Работете смело —
аз съм в „Слънчев бряг“.

ПИСМО ДО ДЯДО

За винцето, което
ще донесеш ти тука,
носи и от прасето...
А аз приготвих... лука!

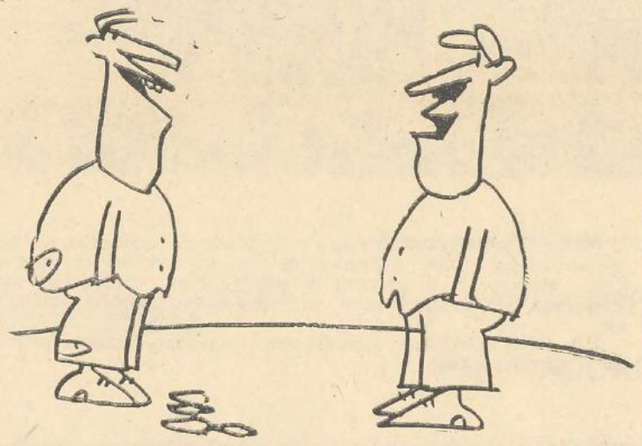
Митко БРЪЗИЦОВ

ТЕЖЪК СЛУЧАЙ

Почина вуйчото владика!
Сега проблемът е роднински —
кой ще тика?...

Божидар НИКОЛОВ

Радой ГЕРДОВ

— Какво ще поливаме днес?...
— Телевизора на Пешо!

Анекдоти

АНАТЕМА

Ех, проклето време,
дявол да го вземе,
пак се развали —
спря да вали...

* * *

Трай, коньо, за зелен сигнал...

* * *

Докато си опече работата, много го хора изгоряха.

* * *

Всяко нещо си има граница. И всяка граница — митница...

* * *

Човекът е апогеят на маймуната!

Турхан РАСИЕВ

На синия екран

СЪБОТА, 21. VIII

10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 За децата, 11.40 Дърводобивът в СССР, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 17.30 За пионерите, 18.30 Новини, 18.40 Цветът на нашето всекидневие, 18.55 Мелодия на месеца, 19.00 Панорама, 19.30 Забавна програма, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 БТ за Интервизията, 21.00 Невероятният Йегудиил Хламида — филм, 22.35 Новини, 22.50 Хуморът не е от вчера.

НЕДЕЛЯ, 22. VIII

11.25 За красиво и хармонично тяло, 11.30 Браково по разум, 12.30 Човек опознава живота, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 В света на животните, 13.50 Мрамор и вода, 14.05 Сед ми международен фолклорен фестивал — Бургас — 1971 г. 14.30 Градът и спортът, 14.50 Творци на българския анимационен филм, 15.05 Младежко твостезание, 16.00 За юношите, 16.25 Весело ехо, 16.55 Атлас, 17.30 Футбол: Славия — Спартак (Вн), 19.15 При нашите от Коми, 20.00 По света и у нас, 20.30 Песни на морето, 21.55 Световна естрада — пее Том Джонс.

ПОНЕДЕЛНИК, 23. VIII

18.25 Обявяване на програмата, 18.30 Новини, 18.40 „Донаборници“ — филм, 19.15 „Половин век рамо до рамо“, 19.35 „Всеки ден има нещо ново“ — химията в ежедневието ни, 19.55 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Телевизионен театър: „Дебютът на бобъра“ — от Матиашковски — първа част, 21.30 Оперна музика, 21.40 VII московски кинофестивал, 22.10 Реклами, 22.20 Спортен екран, 22.30 Новини, 22.45 Пред Световното първенство по бокс: „Запознаваме ви с българските борци“

СЪБОТЕН СПЕКТЪР

18-ти август бе ден на Въздушния флот на СССР. Висшето авиационно училище за гражданска авиация подготвя за Въздушния флот на СССР висококвалифицирани командни и инженерни кадри. Материалната база на това училище позволява на бъдещите летци да преминат дълга летна практика на специално оборудваните самолети-лаборатории. Практическите полети, като правило, се предшествуват от тренировка в тренажерния център. Випускниците от тази кова вачница на авиационни кадри вече могат да се срещнат почти по всички авиолинии и в повечето аерогари на Съветския съюз.

В кабината на съвременен реактивен самолет е щурман-инструктор В. Зюба — випускник на Висшето авиационно училище.

Фантазия или реалност

След двадесет-тридесет години, смятат някои учени, привичният ритъм на нашето ежедневие ще може да се измени, тъй като ще бъде вече решена задачата за замяна на редуването на ден и нощ, с „въвеждането на постоянен ден“. Специалистите твърдят, че това е възможно да се направи посредством използуване за осветление на градовете на „изкуствени луни“ — гигантски огледала. Тези луни ще се извеждат на околоземна орбита и ще увисват в определена точка на небосклона.

Едно огледало с диаметър 900 метра е достатъчно, за да освети с отразена слънчева светлина площ от 340 квадратни километра. Светлината на „изкуствените луни“ ще бъде шест пъти по-ярка от тази на естествения спътник на земята. Учените се надяват, че в такъв случай ще отпадне необходимостта от електрическо осветление в градовете. Предполага се още, че по-продължителното осветяване ще повиши и реколтата на плодовете и зеленчуците.

(От руски)

Робин Худ и „киноразбойниците“

Според всички легенди и предания Робин Худ е бил „благороден разбойник“ и ограбвал само богатите. Кинокомпанията „Урания-филм продукцион“ — Западен Берлин, решила обаче, че знаменитият стрелец може да й помогне да извлече марки даже от работническите портфейли, стига само да се залови за работа с ум.

Така възникнал филмът „Интимният секс — дневник на Робин Худ и неговите весели приятелки“, носещ твърде порнографски характер. Филмът осигурявал достатъчно приходи, но представителите на фирмата неочаквано се оказали повикани в съда. В качеството на ищец пред тях застанала разгневената „звезда на хамбургския стриптийз“ Рената Ларсен, обвиняваща продуцентите в това, че те са откраднали нейното име и са го дали на друга артистка, участвуваща във филма под псевдонима Даниела Ларсен.

„В сексуалните филми има само една Ларсен и това съм аз“ — заявила възмутената Рената и след дълги обсъждания съдът застанал на нейна страна. На афишите, рекламиращи филма, били премахнати две букви и от Даниела Ларсен актрисата станала Даниела Ларс.

Разбира се, никой не се опълчил против това, че кинотърговците са уязвили също така и доброто име на Робин Худ. Английският народен герой, попаднал в лапите на „киноразбойниците“, участвува в насилствено наложената му роля на пияница в стриптийзно заведение.

(От руски)

Три години с чуждо сърце

Еманюел Витриа е французин, петдесет и една годишен, търговски пътник, женен, с три деца и двама внуци. Човек като човек и нищо човешко не му е чуждо: пуши, пийва си вино, кара вола, обича плуването и плува добре. И все пак има едно обстоятелство, по силата на което Витриа се различава от останалите смъртни.

Изминали са повече от три години от момента, когато марсилският професор Едмон Анри заменил неговото безнадеждно болно сърце със сърце то на двадесетгодишен моряк, загинал при автомобилна катастрофа. Успешният изход на операцията и доброто самочувствие на спасения въодушевяват кардиохирурзите, макар да е известно, че от 170 болни, подложени на подобни операции в различните страни в света, досега са останали живи само двадесет и пет.

(От „Литературная газета“)

Литературата — голямата сестра на киното

(Разговор с големия чехословашки режисьор Карел ЗЕМАН)

Добрият литературен сценарий естествено, се явява първият, основният успех на филма, но не го гарантира. Превръщането на сценария в кинематографични образи — това е творческата кръчка и истинската задача на художника. Режисьорът трябва да притежава визуално въображение, голям опит в работата с актьорите. Той трябва да има чувство за ритъм и да умее да си представи как би изглеждала на екрана тая или оная сцена. Само при творческо единство между сценарист, режисьор и целия снимачен колектив хубавият литературен сценарий може да се превърне в също толкова хубав филм.

Що се отнася до проблемите на безсюжетната кинематография, ще се опитам да говоря от собствен опит. Работейки върху своите филми, разчитам преди всичко на младия зрител. А той изисква ясната на сюжета и действията герой. Смятам, че в киното, дори при използуване на най-съвременни средства, може да се уважат тези изисквания.

Убеден съм, че кинематографистите и занапред ще се връщат към екранизация на най-хубавите литературни произведения. И не само за това, че липсват достатъчно автори, създаващи ярки оригинални сценарии. Всяка книга, която има милиони читатели, която им е станала скъпа, заслужава кинематографично въплъщение.

(От руски)

„...С много неизвестни“

Един хитър престъпник организирва убийства с цел да ограбва гражданите, шантажира касиерки и присвоява огромни суми от съветски учреждения, с подправени и откраднати паспорти маскира много умело следите си. За неговото залавяне денонощно работят хора, постепенно стягат обръча около него. За всичко това разказва съветският писател Аркадий Адамов в своята повест „...С много неизвестни“.

Очаквайте в следващите броеве „...С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ“

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 91 (1867) | Силистра, вторник, 24 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА — ДОСТОЙНИ ТРУДОВИ ДЕЛА!

ДЕВЕТМЕСЕЧНИЯТ ПЛАН — ДО КРАЯ НА АВГУСТ

Наближава Денят на свободата и нови колективи се нареждат в колоните на първенците. Един от тях е този на ТПК „Съединение“ — Тутракан, който успешно изпълнява производствената си програма за първата година от шестата петилетка.

Още от началото на годината шивачи, обущари, бръснари и сарачи заработиха упорито за повишаване производителността на труда. За целта бе извършена широка организаторска и политическа работа. И успехите не закъсняха. Кооперацията постигна значително преизпълнение на производствената си програма в чест на Десетия партиен конгрес, 80-годишнината от създаването на БКП и 60-годишнината от основаването на тутраканската партийна организация.

— Планът за общата промишлена продукция за седеммесечието преизпълнихме с 93 000 лева — каза председателят на ТПК „Съединение“ Петър Нецов. — Ишлемето и услугите на населението също бяха преизпълнени с 45 000 лева. Преизпълнени бяха и другите показатели от общата ни промишлена програма. Всичко това ни дава основание да считаме, че до края на август ще изпълним деветмесечния си производствен план, като дадем надпланова продукция за 80 000 лева. Този свой успех колективът посвещава на 27-та годишнина от победата на Деветосептемврийската революция в нашата страна.

На челно място в предпразничната надпревара сега е бригадата на Стефка Драганчева с изпълнение 222 на сто, следвана от шивашката бригада на Слави Паскалев — 126 на сто, на Ангел Стойчев — 124 на сто и др. Отлични прояви имат производствениците Коста Джумалиев, Иванка Георгиева, Тодор Иванов и други, които работят с удвоена енергия за достойна среща на светлия празник за българския народ — Девети септември.

Тодор ДРАГАНОВ

Отново първи в окръга

От няколко години овцевъдите от ТКЗС — с. Нова Черна са постоянни окръжни първенци. Повечето от тях са носители на медали и ордени. Ето и сега, в навечерието на великия празник — Девети септември, колективите на трите овцеферми от селата Нова Черна, Старо село и Цар Самуил отрапортуваха, че годишният план е преизпълнен по всички показатели и се очаква в края на годината фермите да приключат с печалба 32 000 лева вместо предвидените 28 000 лева.

За да отгледат хубави приплоди и получат добра продукция от млякото и вълната, те отдадоха много сили. Сега трудът им е възнаграден. Те преизпълниха плана си за договорираните количества. Именно от висококачествената мериносова вълна стопанството реализира 174 500 лева при план 156 800. Похвала заслужават новочерненските овцевъди с бригадир Георги Койчев. Овчарят Георги Петров от същата овцеферма при план 7 кг вълна средно от овца е получил по 7,600 кг.

За овцевъдите от ТКЗС — с. Нова Черна стопанската година е към своя край. И осеменяването на 3 200 овце завърши още в началото на този месец. Почти изцяло са решени въпросите около зазимяването. Край фермите е складиран и необходимият фураж за зимния период. А първите агнета се очакват в началото на м. декември.

Малкият колектив от трите овцеферми на стопанството изпрати първата година на шестата петилетка с преизпълнени планове и с гордост ще манифестира успехите си на големия наш празник — Девети септември.

Т. ЖЕКОВ

Дунавски спектър — 71

Освен големия празник на река Дунав в нашия град стана традиция и ежегодните празници, наречени „Дунавски спектър“. На 21 и 22 август в Силистра се проведе Дунавски спектър — 71. В организационния комитет влизаха освен ГСИК, ГК на ДКМС и СП „Културен отдих и украса“ още и БЛРС и Авто-мото клубът, а това допринесе за разнообразяване на мероприятията в празника.

На 21 август в ресторант „Златна Добруджа“ се проведе младежка вечер. В богатата програма бяха включени артисти-хумористи и имитатор от Варна, трио устни хармоники от Шумен, буфосинхронистите от Русе. Новите номера, непознатите на публиката изпълнители създадоха една чудесна атмосфера, пълна с младост и веселие. За това допринесе и полският естраден оркестър „Универсал“.

На следващия ден програмата започна от 8,30 часа на брега на Дунава, където се провеждаше състезание по улов на риба. Стотици риболовци бяха дошли да следят „борбата“ с рибата. След два часа резултатите бяха отчетени и Тодор Вълев, Атанас Костадинов и Драгомир Драгнев получиха награди.

И още едно състезание събра риболовците — състезанието по риболовна техника. То се проведе като демонстрация на нашите млади състезатели и въпреки това протече много оспорвано. И тук победителите получиха награди.

След това на градския площад започна подготвяното първенство по майсторско управление на мотопеди. Състезаваха се мотопедисти с машини „Балкан“ и „Симсон“. Участвуваха над 30 състезатели от пет отбора. Освен практическия, имаше и теоретичен етап на състезание. В отборното класиране първенството успяха да завоюват състезателите от завод „Оргтехника“, следвани от „Липа“ и „Хром“.

Следобедните часове събраха на площада децата. Първи изявиха своя талант малките художници. Асфалтът бе превърнат в едно пъстро платно, пълно с чудесни хрумвания и още неумели, но интересни рисунки. След тях дойде ред на състезателите с ролкови кънки, предизвикали много емоции у зрителите. И накрая на старт застанаха малките велосипедисти.

Вечерта традиционният „Дунавски спектър“ бе закрит на естрадата в парка, където се проведе заключителната естрадна вечер с участието на оркестър „Силистра“.

Още един празник отмина. Но той остави у всички удовлетворението от красотата, усмивките на младостта, приятните часове на веселието. Може би това е едно от мероприятията, които най-много се очакват от всички — и от децата, и от младежите — и е най-масово посетено. Затова би могло усилията на съответните предприятия да се насочат към подобни форми на колективен отдих на силистренци, като тези „спектри“ станат по-чести, дори ежемесечни, и се подемат навсякъде в окръга. За да се оживи и запълни културният живот на младите хора в нашия край.

Георги СЪБЕВ

ЖЪТВА НА СЛЪНЧОГЛЕД

Тази година кооператорите от ТКЗС — с. Сребърна отгледаха слънчоглед на площ от 3 500 декара. Сега настъпи моментът и на неговото прибиране. Най-напред започна жътвата в местността „Дущубака“. Механизаторите комунисти Марин и Иван Радеви, Добри Великов, Иван Маринов и Йордан Станчев с комбайните си СК—4 от няколко дни вече прибират готовата реколта. Ръководството на стопанството е създало добра организация. На всеки комбайн е осигурен достатъчен транспорт и пожънатият слънчоглед от нивата веднага се отнася на зърноплощадката. Тук машините и хората работят денонощно. Слънчогледовото семе от бункера минава през семечистачните машини и сушилнята и се подготвя за складовете.

Досега сребърни са пожънали 1 030 декара. Прави впечатление обаче, че комбайните не могат да достигнат пълното си натоварване. Дневно жънат най-много по 40 декара площ. Силната буря, която повали на много места до 80 на сто от стъблата на слънчогледовите посеви в това стопанство, създаде изключително тежки условия за жътва.

Затова изпълнението на тази задача ръководството на стопанството е поверило на най-добрите свои комбайнери — първенци и в жътвената кампания. Трудностите по време на прибирането на слънчогледа още повече мобилизират силите и вниманието на кооператорите и механизаторите от ТКЗС — с. Сребърна. Започнали сега на по-малки площи, в скоро време те ще преминат и на усилена масова жътва за прибиране на зърното без всякаква загуба.

Л. БОЯНОВА

Хубави успехи за празника

В чест на Празника на свободата и VII конгрес на Българските професионални съюзи колективът на окръжен клон „Топливо“ работи ентусиазирано за постигане на високи успехи. Особено радват постиженията в търговската дейност на едро, където са продадените надпланови количества строителни и отоплителни материали. Добрата плановост и навременното снабдяване на складовете позволиха напълно да се задоволят нуждите на населението, административните и обществени учреждения с необходимите материали.

Най-добра дейност отчита склад № 14 в Тутракан с началник Иван Мараров, постигнал изпълнение над 200 на сто. При план 12 000 той е реализирал до 23 август 28 000 лева. На второ място по изпълнение се нарежда Нейко Николов от Дулово, началник на склад № 17, реализирал преизпълнение от 12 000 лева. Силистренският склад № 2 с началник Иван Кръстев при план 28 000 осъществи изпълнение до същата дата 30 000 лева.

До края на август ще бъдат продадени на населението значителни количества строителни и отоплителни материали, с което ще се преизпълни и планът на дребно.

Успехите на работниците от „Топливо“ са принос в изпълнението на общата производствена програма на окръга за достойна среща на Девети септември.

Веска ДИМЧЕВА

Ценно фуражно производство

Гордост за кооператорите от ТКЗС — с. Нова Черна е сушилният цех. Тук монтираната холандска сушилня подготвя дневно по 10-15 тона незаменим компонент за производството на всички видове смески за храна на животните. Ценният продукт се получава от млада зелена люцерна, прибрана в момент на бутонизация.

Сенното брашно се продава на фуражна промишленост в Русе и Толбухин. Досега са предадени над 1 200 тона. Стремежът на трудовия колектив на цеха с ръководител Борис Георгиев е в чест на дзадесет и седем годишнината на социалистическата революция у нас да достигне 1 500 тона. С това те ще подпомогнат фуражна промишленост в производството на повече фуражни смески за продуктивното животновъдство и за получаването на повече продукция от него.

Живко ТРУШЕВ

Това ли е Силистра със старите, ниски къщи и тесни, кални дъръмени уличк, по които мотонно пееха своята песен колелетата на конски и волски впрягове? Това ли е градът на бивши житари-кожодери, трупали години наред човешки труд и пот в своите хамбари? Стенеха в роднот душите: „О, боже, колко мъка има по тоя свят!“

Но грейна всенародната усмивка. Бяла лястовица е сега Силистра! Бяла лястовица, кацнала на брега на Дунава и донесла щастие на отруденте добруджанци! Те превърнаха стария град в разцъфнала градина, в която пулсира новият, светлият живот. Благоустроен, красив, днес градът е едно от най-красивите социалистически цветя по дунавското крайбрежие.

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 20 август тази година в

АПК и ТКЗС	Есенна дълбока оран в %	Силажиране всичко в %	Набран тютюн вече в %
Айдемир	62	66	x
Калипетрово	64	30.8	65.4
Бабук	55.3	41.1	150
Иширково	55.2	51.8	64.1
Смилец	65.7	108.3	11.5
Срацимир	65.3	46	x
ДСС-Силистра	53	35.7	x
АПК-Силистра	60.5	50	62.9
Алфатар	72.3	19.1	80.5
Алеково	69	28.6	102.8
Кайнарджа	71.8	16.7	79.7
Голеш	70.9	37.2	116.6
Средище	75.1	40.4	85.4
АПК-Алфатар	72	28.2	90
Ситово	75.2	75	85,1
Сребърна	62	33.2	x
Попина	65.3	58.5	x
Добротица	60.8	80	66.3
АПК-Ситово	67.2	65.8	76.7
Главиница	53.3	52	52.1
Паисиево	60.2	30	87.4
Сокол	78	12.2	98
Зафирово	58.3	68.5	36.1
Ст. Караджа	70	54.1	65.9
ДЗС „Я. Заб.“	58.6	96	x
АПК-Главин.	62.6	49.4	70
Тутракан	42	46.6	26.9
М. Преславец	69.5	28	49.4
Белица	62.4	89.7	59.2
Н. Черна	67.3	50	x
АПК-Тутракан	58.6	58.4	49.1
Дулово	63.2	35.4	66.1
Мерден	75.6	37.6	58.5
Окорш	70	36.4	52
Секулово	70	25.2	41.8
Чернолик	77	53.2	108.4
ДЗС-Окорш	37.9	49	84
АПК-Дулово	69.1	38.8	70
Всичко за окр.	65.2	46.5	73.4

Тайните и открити интриги на Вашингтон

Неотдавнашното посещение на ръководителя на Централното разузнавателно управление на САЩ Хелмс в Близкия изток премина под прикритието на дълбока секретност. Вашингтон запази мълчание. И в Тел Авив също посрещнаха ръководителя на американското разузнаване без външна тържественост, а израелският печат отбеляза пътуването му само с извънредно официални съобщения. Обаче в арабските страни съумяха да разберат в какво се състои същността на появяването на Хелмс в Тел Авив.

Шефът на ЦРУ не е единствен американски пътник в Израел напоследък. Тук намираха и високопоставени американски дипломати, които според плановете за глобална стратегия на САЩ в Близкия изток са призвани, от една страна, да прикрият задкулисната дейност на същите тези американски специални служби и неприкрито едностранната политическа подкрепа на Израел от Съединените щати, а, от друга — да се опитат „да натрапят“ на арабските страни идея за това, че Вашингтон се стреми „балансирано“ да подхожда към проблемите за разрешаване на близкоизточната криза.

Резултатите от посещението на помощник-държавния секретар на САЩ в Израел са пока затели за това, че САЩ водят двойна игра в Близкия изток. Преди известно време той проклампираше „идеята“, че САЩ не желаят да бъдат „катализатор на уреждането в Близкия изток“. Само Израел и арабските страни, заявяваше американският дипломат, могат да приемат „компромис“ и „решения“, а САЩ никога няма да се намесват в работите на Близкия изток.

Напълно естествено е, че тази „позиция“ на Сиско не е отражение на истинския курс на САЩ в Близкия изток. Фактите са доказателство за това: Вашингтон не остана „страничен наблюдател“ в този район на света, а активно се намесваше в работите на страните от Близкия изток. Създавайки привидно впечатление за „стремеж“ да се търси политическо разрешение на близкоизточния конфликт, САЩ фактически заеха едностранчива позиция в подкрепа на израелските екстремисти.

На всяка маневра на близкоизточната си дипломация, насочена към поощряване на курса на Израел за изостряне на конфликта, Вашингтон бърза да придаде смисъл „на нова инициатива“, която уж носи със себе си „положителни стъпки“ за уреждането на близкоизточната криза. Но анализът на външнополитическия курс на САЩ показва тъкмо обратното — действията на Вашингтон не носят нищо конструктивно за постигането на мир в Близкия изток. И как може да се правят изявления за „дружелюбност“ към арабските страни, щом като американските империалисти са отредили на Израел ролята на своя палка, вдигната над националноосвободителното движение на арабските народи и всички техни прогресивни придобивки. Ето какво пише по този повод бейрутският вестник „Ал Лива“: „покровителстването на Израел от САЩ не учудва никого, тъй като експанзионистичната политика на Тел Авив е свързана тясно с интересите на Съединените щати в Близкия изток.

В американо-израелския съюз едната страна органически допълва другата. Още президентът на ОАР Насър изтъкваше, че „от самото начало на криза та позицията на САЩ бе аналогична с позицията на Израел, без каквито и да е уговорки и по всички въпроси“. Същият този стремеж на Израел към запазване на прословутото „равновесие на силите в Близкия изток “съвпада с аспектите на глобалната стратегия на САЩ, които водят политика „от позиция на силата“. В близкоизточната политика на САЩ проличават становищата на „Гуамската доктрина“: ако в Югоизточна Азия империализмът на САЩ би искал да отстоява своите интереси чрез воденето на война „с ръцете на азиатците“, то в Близкия изток той се опитва да задуши арабските прогресивни режими с помощта на израелските екстремисти.

Министърът на външните работи на ОАР Махмуд Риад заяви открито, че Вашингтон се опитва направо да измами арабските народи, да измами световното обществено мнение. Тук не са склонни да вземат под внимание и „мнимите разногласия“, възникващи уж сред управляващите среди на Вашингтон и Тел Авив, и уверенията на САЩ в това, че искат „да упражнят натиск“ спрямо Израел.

Местните арабски наблюдатели обръщат внимание на това, че разговорите за така наречените „разногласия“, „несъответствие в становищата“ между Тел Авив и Вашингтон възникват в напълно определени моменти. На първо място, когато Съединените щати искат незабавно да направят реверанс — маневра спрямо арабското общественото мнение, на второ място, тези „противоречия“ целят да представят Израел като такъв митичен „бунтар“, чиито искания относно военни доставки трябва да се удовлетворят незабавно.

Както се казва в Декларацията на XXIV конгрес на КПСС „За справедлив и траен мир в Близкия изток“: „...дълг на всички миролюбиви сили е съвместни усилия да обуздаят израелските агресори, да ги накарат да зачитат общопризнатите норми на международния живот и законните права на арабските държави, да изтеглят войските си от заграбените арабски територии“.

Пред празника на свободата

Партията – ние я носим в сърцата си!

В. И. Ленин сравнява партията с голямо училище — ниске. средно и висше — в което, наред с азбуката, комунистите усвояват знания и се приучват на самостоятелно мисление. Партията — това е нашият живот, нашата вяра, нашето бъдеще!

Това име ни е скъпо. Това име е символ. То е в нашите сърца, в нашата кръв, в нашето съзнание! Ние го пазим, защото и други са го пазили и са загивали заради него!

Под ръководството на партията ние завоювахме огромни успехи. Те се виждат, те се оценяват. Те ни направиха известни като нация, като народ, като държава. И силистренският хубав край се промени. Ние живеем в него и го преобразяваме. Той е нашата гордост, нашият хляб и въздух!

България и партията — ето нашата правда, нашата обич! Те изпълват дните ни, за тях говорим и си спомняме, където и да се намираме. България без Българската комунистическа партия е миналото, което е мрак, изостаналост и нищета. Ние го помним. Миналото е урок, миналото е предупреждение. Да пазим честта на партията като наше зрение — ето нашата задача! Да издигаме нейния авторитет — ето нашето завещание! Да я развиваме такава, каквато я виждаха Димитър Благоев, Георги Кирков, Гаврил Георгиев, Георги Димитров — ето нашата борба.

Партията! Какво е тя без история? Комунистите записаха нейната история, а историята я утвърди. Партията е навсякъде, където живеят хора в нашата страна. И навсякъде се чувствува нейното присъствие, нейният устрем, нейното ръководство. Зад машините стоят комунисти, по плодните поля работят комунисти. Комунистите са велика сила! Никъде не може без тях. Природата ги е дарила с търпение, времето им е дало ум, животът ги е научил да се борят. И да побеждават. И те вършат това без да роптаят, като се ръководят от великата истина — бъдещето е на комунизма, комунизмът е бъдещето. Те са суровi, калени и независими в мечтите и в делата си. Те гледат на нещата като на поема, в която главният герой е човекът — човекът с неговите мисли и идеали. В името на човека, за благото на човека вършат всичко. Това е казано вчера, казват го днес, ще го казват винаги. Казва го партията.

— Нека водят комунистите! — казва народът ни. — Защото тяхно е правото, доказано от историята.

— С братята-комунисти сме неделими! — заявяват сдружените земеделци.—Те са изпитали суровия урок на историята през двадесет и трета, видели са Родината ни оскотяла. И по техния гръб е шарил фашистки камшик. Да пребъде единството между комунисти и сдружени земеделци.

Строим социализъм — опитахме вече плодовете му! И продължаваме да го строим. Преминахме през пет петилетки и навлязохме в шестата. Деветият конгрес на Българската комунистическа партия начерта директивите за нейното провеждане. Нашият народ вече атакува с щурм първите й височини и ги превзе. Превзе ги с вярата на героите, със завета на безсмъртните — за 10-15 години България да направи това, което други народи при други условия са постигнали за столетие.

Партията и народът — те са едно цяло, те са един организъм! В книгата си „Крачка напред, две крачки назад" Ленин обосновава необходимостта от най-тесни връзки на партията с народа. „За да бъдем социалистическа партия — писа той, — трябва да се помъчим да получим поддръжката именно на класата". А класата (става дума за работническата класа) е част от народа, негов авангард. Да живее класата, която създаде партията, която възпита такива комунистически водачи като Димитър Благоев и Георги Димитров!

Нужна е висока, съзнателна дисциплина, за да се поддържат чисти като планински извор връзките с класата, с народа. Ленин подчертаваше, че дисциплината се корени в дълбоката съзнателност на комунистите, в идеологията на партията, в нейната политика, в решенията и указанията на партийните органи.

Връзките на партията с народа и дисциплината — те са същността в партийния живот, в партийната работа. Те ни задължават, те ни предупреждават. Без тях трудно ще изкачим заветния връх — КОМУНИЗМА.

Партията! Но нали за нас това е партийната организация, в която членуваме?! Партийната организация — нашата трибуна за разговори и спорове. Тук обсъждаме плановете си, правим предложения, отчитаме дейността си. С нея ни свързва едно незабравимо начало и едно развитие. В нея проходихме, както се казва, в нея се научихме да обичаме и мразим. Да мразим враговете, нередностите, а да обичаме истината и правдата.

Работникът е нищо без двете си ръце. Комунистът е нищо без партийната организация. В нея той проявява себе си, вижда силите си, търси величието си. И ги намира, отдаден на труд и постоянство.

Чуваме думи за партията, казани с възторг — това за нас е празник. Защото партията за нас е учителка и съдба. Партията — това е нашето бъдеще!

Никола НАНЕВ

НАВРЕМЕННА ПОДГОТОВКА

В първичната партийна организация при филиал Ножарево на ДЗС „Янко Забунов" членуват 25 предимно млади комунисти. През пролетта на тази година при тях успешно приключи партийната учебна година, след което под ръководството на партийния секретар Йордан Харалампиев бюрото направи оценка и набеля за мероприятия за подобряване на занятията през новата партийна учебна година.

Подготовката за нея започна отрано и се извършва системно и планомерно. Тази година, с участието на всички комунисти ще се обсъждат в новоизградената лектория решенията на Десетия конгрес на БКП. Необходимата подготовка за това вече е почти приключила. Определени са слушателите — всички комунисти от филиала. Пропагандист ще бъде дългогодишният партиен работник, а сега управител на филиала Йордан Цанев.

Сега с помощта на заводския партиен комитет ще се набавят и необходимите брошури, тетрадки, моливи, нагледни материали и други принадлежности за качественото преминаване на занятията, като го ще се провеждат в партийния клуб. Навременната подготовка за новата партийна учебна година е гаранция за започването на занятията в определения срок и качественото им провеждане.

А. ДЕМИРОВ

Младият кранист Никола Великов работи вече над шест години в пристанището на гр. Силистра. Трудовите си норми той редовно изпълнява 120 процента.

НА СНИМКАТА: Никола се отправя към своето работно място.

Доверието е оправдано

Само на един километър от централното шосе, което води в Алеково по посока на с. Кутловица, човек попада в неподозирана девствена природа. Дълбокият и неравен коларски път тук изчезва в периферията на дъбовата гора, тук отново неотклонно следва посоката на старото шосе.

Тук гората все още се налага властно и нейното присъствие се чувствува навсякъде във въздуха с трънчивия си ободряващ дъх, в пейзажа — със свежата си зеленина, изпълнена с монотонната, но ободряваща тирада на многогласни птици.

И ето, по пътя се задава човек. Къде ли е подранил и бърза така неудържимо. Човекът подтичва от време на време и от това стъпките му повдигат от коловоза малки облачета от пепел. Косите му вече са посребрени. Когато е изминат половината път между Алеково и Кутловица, насреща се задава мотоциклет. Мъжът спира рязко устремената машина и казва:

— Другарю пълномощник виждам, че пак бързате за Алеково, ще се върна да Ви откарам. Моята работа по-търпи отлагане.

След малко пешеходецът хлопна на вратата на общинския народен съвет. Там край масата за заседания го очакваха нетърпеливо няколко души. Сега вече екипът е пълен и съботното съвещание с пълномощниците от района на с. Алеково може да започне.

* * *

Повече от десетилетие и половина кутловчани избират за свой представител Васил Андреев. А да бъдеш в услуга на тези хора, не е никак лесно. Интересите им са разнообразни, нуждите им неотложни, изискванията им — изчерпателни. Но жителите вече толкова години са спокойни. Те знаят, че не е от хората, които вдигат безпомощно ръце.

И сега този уравновесен, спокоен човек с обветрено лице на жетвар и изпечени длани не стои спокоен. Така е било винаги с него. За тези няколко мандата колко ли пъти е пропътувал разстоянието до Алеково? Кога с колело, кога с мотоциклет, кога пеш. За той знае тук всяко крайпътно дръвче, всеки камък и храст. Преди години Кутловица беше синоним на изостаналост — ни електричество, ни вода, ни шосировка, ни обществени сгради. И ето, дързостта, настоятелността и системният труд на този човек и неговите избраници извършиха истинско чудо. Те превърнаха в действителност и онова, което беше смело и за мечта. За това сега кутловчани държат толкоза много за своя пълномощник.

Вярно, сега Кутловица изживява закономерна криза. Отливът към градовете е голям. Децата намаляват. Училището е закрито. Училището, което издигнаха с толкова труд и надежди. Сега в селото има само детска градина. Учениците извозват всяка заран с автобус до Алеково. Но ако бъдещето не гарантира съществуването на това село, има трябва да се зареже още от сега всичко. Та там все пак живеят немалко семейства. Повечето от тях имат вече жилеещо на други места. Градско жителство има и Васил Андреев, но като верен войник той отстоява своите задължения. Затова се прави и ремонт на шосето, затова се поддържат съществуващите обществени сгради, затова все още навсякъде се чувствува присъствието на този делови човек.

„Аз ще напусна Кутловица по следен" —казва често той на своите познати. Не се изтиква лесно към родното място, където всяка вещ ти напомня едно събитие. Като се сработва отлично с Отечествения фронт и другите обществени организации в Кутловица, пълномощникът успешно решава редица належащи въпроси по хигиенизирането, по опазването на обществения ред, по законността, работата с жалбите и др., както и активно съдействува за нормалния стопански живот. Та в Кутловица има птицеферма, има угоителна ферма, има полевъдство.

„Аз ще напусна селото последен" — каква по-красноречива декларация от тази може да гарантира за голямата любов на този човек към неговите избраници. Защото Кутловица и нейното население заслужават такава обич. Та тук са се родили не малко хора на новото време—учители, селскостопански специалисти, медицински работници. И затова обичта на този човек е съвсем естествена.

Р. МИХАЙЛОВ

ХУБАВО Е НА БРИГАДА

(репортаж)

Нашият мотор е с кош и тримата ще можем да посетим бригадирите. Секретарят на ГК на ДКМС Калин Манолов иска да разговаря с командирите за засилването на културно-масовата работа, а отговорникът на градския клуб Величко Ангелов конкретно ще им предложи някои мероприятия. Днес е ветровито и сравнително хладно. Но и този ден е един тежък летен ден. Август е горещ и сух — това е най-подходящото време за прибирането на тютюна. Затова всички бързат, затова и бригадата от Силистра беше посрещната с такова задоволство.

Намерихме момичетата под навесите за низане на тютюн. Те току-що са се върнали от полето и са започнали работа. И тази сутрин бяха на блока още в 5 часа и посрещнаха утрото с песните си. После наскачаха в колата и преди първите жаркилъчи да докоснат листата, кафявите бяха препълнени.

Разговаряме с бригадирките. „Бяхме определени да работим в Търново, но там нямало достатъчно работа за нас. Дойдохме в Тутракан и се чувствуваме много добре. В бригадата е толкова весело и хубаво". Някои никога не са низали тютюн, но бързо свикват. Най-примамливи са машините за низане.

— Много сме доволни от посрещането тук — споделя и командирът на бригадата Милко Милев. — Създадоха ни всички условия, имаме и телевизор. Това ни задължава още повече. Събирахме се с командирите на отделения и вече сме взели решение за увеличаване производителността на труда.

Заместник-командирът Мария Антонова се възхищава от бързото запознаване на момичетата, от веселото им настроение.

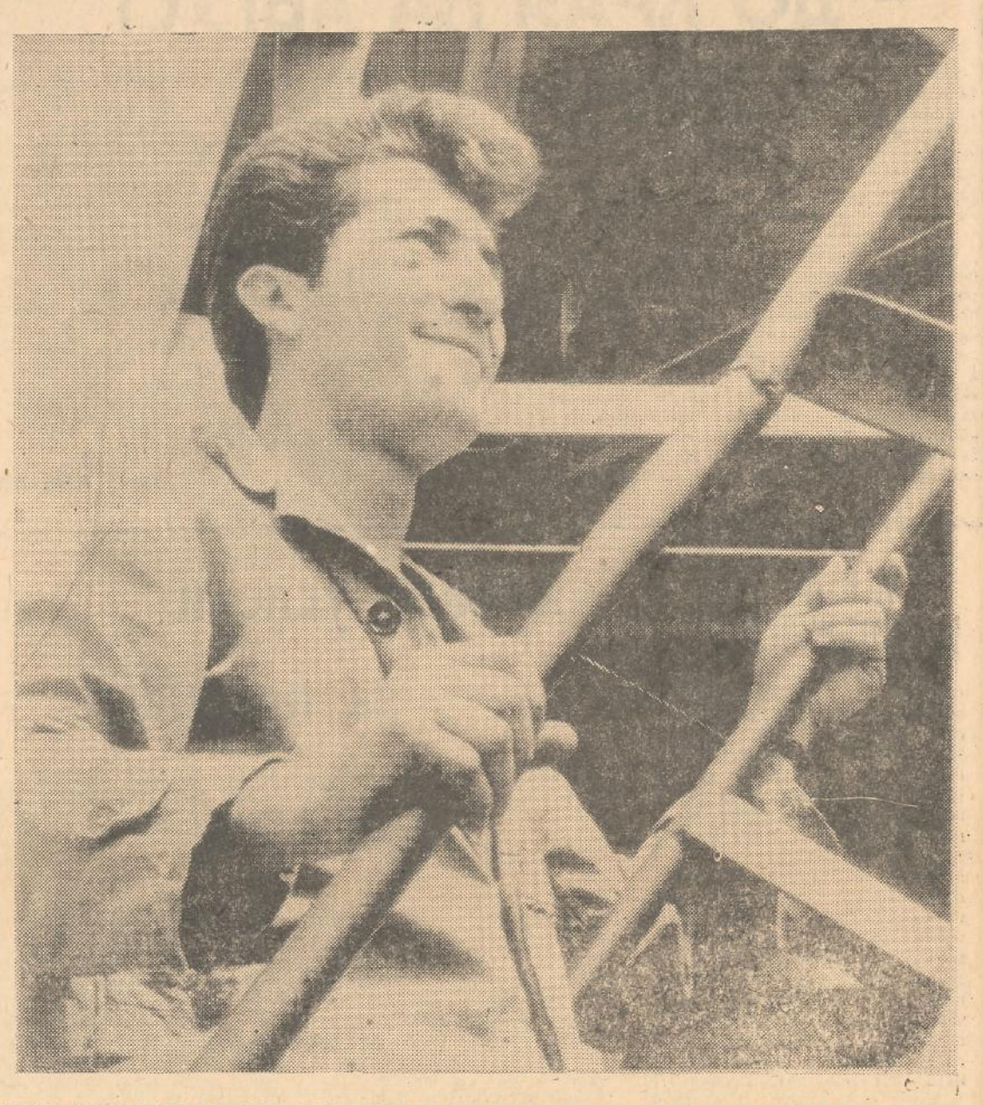
— Сега — казва тя — разучаваме песни, нови маршове. Не че не пеем, ние винаги пеем, но искаме да подновим репертоара си... Вчера пяхме „Катюша". И един възрастен мъж след нас също си тананикаше. Предвидени са и различни културни и спортни мероприятия, походи, скоро посетихме историческата гробница до село Шуменци. Ще се запознаем и с историята на тутраканската партийна организация, която ще чествува своя 60-годишен юбилей.

Хубаво е да помечтаеш като тези синеблузи момичета. Те са дошли тук със съзнанието на комсомолци, разбират необходимостта от тяхната помощ за кооператорите. И не може да не се радваш.

Под навеса продължава работата. Най-опитните — Иванка Неделчева, Иванка Йорданова, Живка Саркисян, които предния ден дадоха по 600 низи, сега умело командуват машината и сигурно искат да бият рекорда си...

През два навеса са средношколците от земляческата бригада на Тутракан. И при тях е също весело. Часове на труд, на веселие и шеги, на мечти... Тук най-упорити са Гюляр, Леничето, Сашо, командирът Гошо Илиев. А привечер всички са колективно на реката.

Викентий МАРИНОВ
(наш кореспондент)

Хроника на мирните инициативи

СССР и другите социалистически страни в продължение на редица години полагат големи усилия да се затвърди мирът в Европа. Искаме да напомним на нашите читатели най-важните стъпки в тази насока, които са свидетелство за непрестанния стремеж към мирно съвместно съществуване, които показват красноречиво голямата грижа за подобряването на отношенията между държавите в този район на света.

ЮЛИ — 1966 ГОДИНА

В Букурещ, на съвещание на Политическия консултативен комитет на държавите, участнички във Варшавския договор, беше одобрена декларация за укрепване на мира и безопасността в Европа, в която са изложени в разгърната програма необходимите предпоставки по този особено важен въпрос.

МАРТ — 1969 ГОДИНА

Будапещенското съвещание на Политическия консултативен комитет на страните, участнички във Варшавския договор, се обърна към всички европейски страни с призив да преминат към практическа работа за подготовка на свикване на съвещание по въпросите на европейската безопасност.

ОКТОМВРИ — 1969 ГОДИНА

На срещата на министрите на външните работи от страните на Варшавския договор в Прага се внесоха конкретни предложения по три принципни въпроса: за мястото, времето и дневния ред на общоевропейското съвещание.

ЮНИ — 1970 ГОДИНА

Съвещанието на министрите на външните работи на страните от Варшавския договор в Будапеща изработи нов проект за дневен ред на общоевропейското съвещание, съобразявайки се с условията на западноевропейските държави.

ДЕКЕМВРИ — 1970 ГОДИНА

Берлинското съвещание на Политическия консултативен комитет на страните, участнички във Варшавския договор, прие „Декларация по въпросите за укрепване безопасността и развитието на мирното сътрудничество в Европа". В нея се подчертава необходимостта да се проведат наред с двустранните и многостранни консултации, при участието на всички заинтересовани страни.

ФЕВРУАРИ — 1971 ГОДИНА

Съвещанието на министрите на външните работи на страните от Варшавския договор в Букурещ призова без задръжки да се премине към по-висока фаза на подготовка на общоевропейско съвещание на многостранна основа.

(Из „Новое время")

ДОКУМЕНТАЛНОТО НАСЛЕДСТВО НА В. И. ЛЕНИН

* СВЕТЪТ ЧЕТЕ ЛЕНИН

* ПРОИЗВЕДЕНИЯТА НА В. И. ЛЕНИН НА 117 ЕЗИКА

* САМО В СССР 350 МИЛИОНА ТОМА ТИРАЖ

* В ЦЕНТРАЛНИЯ ПАРТИЕН АРХИВ НА КПСС — 30 000 РЪКОПИСА НА ЛЕНИН.

В. И. Ленин, основателят на комунистическата партия и създател на съветската държава, отдаде целия си съзнателен живот на делото за освобождението на работническата класа, на трудещите се маси от гнета на капиталистическата експлоатация и политическо безправие. Неговата революционна дейност е вплътена в многобройни теоретически трудове и документи. На перото на Ленин принадлежат голям брой класически произведения на марксистко-ленинската наука, стотици статии, доклади, речи, а така също и хиляди писма, записки, проектопостановления, директиви, телеграми и други материали.

Безсмъртните Ленинови идеи станаха оръжие на милиони и милиони комунисти и безпартийни в борбата им със силите на империализма и агресията, в борбата за преустройство на света на нови основи. Те осветяват пътя на прогресивното развитие на обществото. Ето защо от изключително голяма важност е да се запазят за вековете всички документи — свидетелство за живота и дейността на В. И. Ленин.

КАК ЗАПОЧНА СЪБИРАНЕТО НА ЛЕНИНОВИТЕ ДОКУМЕНТИ?

Първата организация в съветската страна, която започна да събира документите на В. И. Ленин, бе Комисията по история на Октомврийската социалистическа революция и история на РПК (б) (Истпарт). Тази комисия бе образувана през август 1920 година и имаше свои отделения във всички губернски центрове.

Комисията събра голямо количество документален материал по история на революционното движение, първи публикации и някои от ръкописите на Лениновите произведения.

В 1921 година бе създадено друго научно учреждение — институтът „Карл Маркс и Фридрих Енгелс". А в есента на 1923 година по инициатива на московската партийна организация започна създаването на института „В. И. Ленин". Във вестник „Правда" от 8 юли с. г. бе отпечатано обръщение на ЦК на РКП (б) към всички организации, учреждения, партийни членове и безпартийни с молба да предават в института „В. И. Ленин" ръкописите, писмата, документите, фотографиите на В. И. Ленин. Така бе поставено началото на широка акция по събирането на документите на нашия велик учител и вожд.

Скоро в института „В. И. Ленин" започнаха да постъпват първите документи от партийни членове. Така на 24 август 1923 година партийният член Д. Булатов писа: „Съгласно публикуваното обръщение на ЦК на РКП (б) от 8 юли изпращам писмо на Ленин, получено от мен в Твер в края на декември 1918 година. Поставеното в писмото поръчение изпълних и с писмен доклад, придружен от споменатата в писмото жалба на учителката Иванова, изпратих в Кремъл на името на Ленин в първите дни на януари (датата не си спомням) 1919 година". Приложеното в писмото на Булатов собственоръчно написано от В. И. Ленин поръчение е публикувано сега в Пълни събрани съчинения на В. И. Ленин (том 50, стр. 224-225).

На 29 ноември 1923 година бе прието постановление на Политбюро на ЦК на РКП (б), с което институтът „В. И. Ленин" бе признат за единствено хранилище на всички ръкописи на Лениновi материали.

„Необходимо е да бъдат уведомени всички отговорни партийни другари — се казва в постановлението на Политбюро на ЦК — за необходимостта да предават на института всички намиращи се при тях документи на В. И. Ленин".

След това постановление потокът от Лениново документално наследство се увеличава. На 19 декември А. М. Колонтай изпраща от Норвегия в института три пакета с писма на Ленин и Н. К. Крупская, материали от Цимервалдската конференция от 1915 година и документи за женското движение.

Секретарят на ВЦИК А. Енукидзе изпраща в института 17 записки на В. И. Ленин. В съпроводителното си писмо той пише: „Повечето от оцелелите записки са от личен или много второстепенен характер, но и те много добре характеризират личността на Ленин като обаятелен човек, деликатен и загрижен за всички, непренебрегващ никого в живота, и то в такова време, когато той бе изключително претоварен със сериозни партийни и държавни дела, като велик вожд на революцията."

Официално откриването на института „В. И. Ленин" бе провъзгласено с решение на XIII конгрес на РКП (б) от май 1921 година. В постановлението на конгреса се казва:

1. Институтът „В. И. Ленин" се обявява за открит.

2. Конгресът призовава всички наши партийни организации, а така също и партийните членове активно и безрезервно да помагат на института в дейността му по събирането на материали, отнасящи се до живота и дейността на В. И. Ленин. Конгресът се обръща към братските компартии от всички страни със същата молба да помагат в събирането на всичко, което се отнася към живота и дейността на В. И. Ленин и го предават в института.

Конгресът счита за необходимо всички ръкописи, писма, записки на В. И. Ленин, оригинални негови фотографии и други материали, каквито се открият, да се съсредоточат в института „В. И. Ленин". Също така в института трябва да се представят, без изключение, всички литературни произведения, отнасящи се до Ленин.

3. Конгресът счита за необходимо Централният апарат, а така също и Централният архив във възможно най-кратък срок да предадат наличните в тези учреждения материали за В. И. Ленин, материалите, отнасящи се до неговия живот в института.

След откриването на Института „В. И. Ленин" Истпарт му предава събраните до това време 2 150 документи на Владимир Илич Ленин. В тези години дейността на Истпарт бе тясно свързана с другите научни институти на КПСС като Социалистическата (по-късно Комунистическата) академия, Института на червената професорат, Комунистическия университет „Я. М. Свердлов".

В 1924 г. Управлението на Совнаркома предаде в Института „Ленин" 12 хиляди Ленинови документа. Сред тях — протоколите на Совнаркома и Съвета по труда и отбраната, подписани от Ленин, изпълнени с негови забележки, поправки и др.; документи от служебната преписка на Владимир Илич Ленин с висши партийни и държавни органи; личният му архив и архивът на Секретариата.

В течение на първите две години в Института постъпиха повече от три хиляди документа от близо 150 организации, учреждения и лица.

В 1927 година Истпарт бе обединен с Института „В. И. Ленин", а 4 години след това се обединиха Институтът „Маркс-Енгелс" и Институтът „Ленин" в едно научно учреждение, получило отначало името Институт „Маркс-Енгелс" при ЦК на ВКП (б), а по-късно — Институт по марксизъм при ЦК на КПСС. В процеса на сливането се обединиха и архивите на двете учреждения в една обща архива с название Централен партиен архив.

Да се разкаже подробно за всички документи, които постъпват в Централния партиен архив, е просто невъзможно, тъй като почти всеки от тях има своя история, свой дълъг и понякога труден път към хранилището.

Ето една история за Ленинов ръкопис, намерен при съвършено необичайни обстоятелства в края на 1968 година. Това е ръкописът на известния Ленинов труд „За „лявата" детинщина и за дребнобуржоазността". Неговият обем е 63 страници. Как бе намерен той? След смъртта на художника М. Г. Ранков неговата жена и дъщеря му, преглеждайки вещите на покойника, намериха свитък сгънати на две листа, четливо и красиво изписани, почти без зачертавания. На последната страница на ръкописа стоял подпис „Н. Ленин". Двете жени не били уверени, че писаното е от ръката на Ленин и затова се обърнали чрез своите познати към Централния партиен архив и предали там намерения свитък. След проверката се установило, че това е оригинален ръкопис на Ленинова работа, публикувана преди това в „Правда" през май 1918 година. Как е попаднал този ръкопис в художника Ранков? Братът на художника — Иван Григориевич Ранков — работел по онова време като коректор в „Правда". И се случило така, че след набора ръкописът останал без надзор и Иван Григориевич го отнесъл у дома си. Дълги години този ръкопис се намирал у него. А през 1941 година той го предал на своя брат—художник, у когото ръкописът се намирал до 1968 година. Сега, след толкова години, ръкописът зае своето място в хранилището на Централния партиен архив.

(Следва)

Готови ли сме за есенната сеитба

Отмина жътвената кампания. Прибрана е реколтата от житните култури, но трудовото напрежение не стихва. Подготовката и почистването на семената сега е важен момент в работата на отделните кооперативни стопанства, тъй като висококачественият посевен материал е сигурна гаранция за високи добиви през следващата година.

За изпълнението на тази задача се работи денонощно на зърноплощадките във всички кооперативи от окръга. Бързат и работниците от Окръжната семеконтролна инспекция в гр. Силистра. Всички сили се насочват за навременно и правилно окачествяване на пробите, изпращани от кооперативните стопанства, и от „Сортови семена".

През тази година решението на Министерството на земеделието и хранителната промишленост е сеитбата на пшеницата и ечемика за реколта 1972 година да се извърши само с висококачествен посевен материал — семената да отговарят на I класа от Българския държавен стандарт. От 1 юли т. г. в сила влезе и новият стандарт за вземане на проби от семената и окачествяването им. В сравнение с миналата година сега пробите ще бъдат по-малко, тъй като и планът за есенниците е намален. Освен това съгласно „БДС 601-70" теглото на контролната единица се увеличава от 15 на 20 тона, което спомага за значително намалява не количеството на пробите.

През настоящата кампания трябва да бъдат окачествени 612 броя проби от пшеница и 54 проби от ечемик на стопанствата и 130 от семепроизводните посеви на „Сортови семена".

Но какво е положението всъщност? До момента в Окръжната семеконтролна инспекция — гр. Силистра са представени 376 проби от пшеница и 60 проби от ечемик. Общо взето тази година почистването на семената и предаването на пробите върви сравнително много по-добре от миналите години. Предадени са вече повече от 50 на сто от необходимите проби, а и почти всички те по чистота отговарят на I класа от БДС. Изобщо чувствува се по-здравата организация в изпълнението на тази неотложна задача. Има и стопанства като ТКЗС — с. Малък Преславец и ТКЗС — Тутракан, които са почистили семената и са представили и пробите. Между първите се нареждат и кооперативите в с. Черноли — предало 26 проби от плануваните 28, в с. Окорш — представили 21 проба при план 17. Но има и такива ръководства, които не са организирали добре работата по почистването на семената и изостават значително. Така ТКЗС — кв. Каипетрово от 13 проби по план досега са представили само 5, ТКЗС в с. Голеш от 16 проби само 6, ТКЗС в с. Средище, Алеково, Белица също изостават с предаването на пробите.

Като направим съпоставка между отделните аграрно-промишлени комплекси в окръга, засега най-добре с подготовката на семената за есенната сеитба са кооперативните стопанства от АПК — Дулово. От необходимите 120 проби те са предали за окачествяване в станцията 95, докато в АПК — Алфатар от 109 проби има предадени само 41.

Не трябва да се забравя, че през тази година нападението от болести е по-голямо, което изисква повече от всякога правилна организация на семечистенето, най-прецизно подготвяне на посевния материал. Внедряването на промишлените технологии, концентрирането на културите на големи масиви и високият агрофон също създават известни условия за появата на бактериозата, брашнестата мана, фузариозата, вирозата. Това налага ръководствата на стопанствата да се отнесат към проблема на почистването на семената с нужната сериозност и взискателност, за да може още през есента ние да гарантираме реколтата от пшеница за следващата година.

Венета СИРАКОВА

НОВОСТИ ОТ ПОДОЛИЕТО

УДАРЕН ТРУД ЗА ПЕТИЛЕТКАТА

Провеждаше се събрание на колектива от Хмелницкия завод „Трактородетайл". Обсъждаха се задачите на новата петилетка.

— Предлагам да се открият лични картони за приноса на всеки работник, инженер и техник във фонда на деветата петилетка — каза фрезистът Константин Банит.

Комунистът-новатор обеща да изпълни петилетната си задача за четири и половина години. Ежедневните си норми той изпълнява 140 на сто. Неговата инициатива бе одобрена от партийния комитет на завода и намери гореща поддръжка от колектива. Вече 52 работници откриха свои картони за личния си принос в петилетката. Разработени са условията на социалистическото съревнование за почетното звание „Ударник на деветата петилетка в завода".

По примера на творците от завод „Трактородетайл" лични картони откриват работниците и инженерно-техническите кадри в много предприятия на града.

ИНЖЕНЕРИ ЗА КОЛХОЗИТЕ

В Каменец-Подолския селскостопански институт тържествено отбелязаха важно събитие: първия випуск на инженерно-техническия факултет.

Дипломи за инженер-механици получиха 47 човека. Всеки от тях получи назначение. Почти половината от специалистите ще работи в колхозите на Хмелницка, а останалите в Тернополска, Ровенска и Виницка области. Държавните изпити показаха, че въз питаниците от най-младия факултет са получили дълбоки знания и ще станат истински командири на механизаторите. Випускниците Андрей Никорйч, Борис Яровой, Пьотър Андрейчук, Николай Островский, Владимир Рейда и Натан Файнгурт са удостоени с отлични дипломи.

ДАН НА МЪЖЕСТВОТО

Няма такава зала, която би побрала наведнаж всички приятели на Мария Ивановна Лагунова, живееща в Хмелницк. Те са във всяко училище, във всеки дом, по цялата страна. В годините на войната с хитлеризма тя стана първата в света жена-шофьор на таксиметроза кола и прояви голямо мъжество в борбата с врага.

Неотдавна обществеността тържествено отбеляза 50-годишнината на славната патриотка на родината. За бойните подвизи и обществената дейност на Мария Ивановна разказваше голяма фотоизложба.

На адреса на М. И. Лагунова пристигнаха много приветствени писма, телеграми, в това число над 300 от ГДР. Голям интерес предизвика филмът „Истински човек", посветен на патриотката, жената, майката. Филмът за Мария Ивановна е поставен по сценарий на лауреата на Ленинска награда писателя Сергей Смирнов.

СРЕЩА С УЧЕНИТЕ

В Хмелницка област се отделя голямо внимание на пропагандата на правните знания сред населението. Ярко доказателство за това са проведените през юли Дни на юридическата наука.

С трудещите се от областта се срещнаха изтъкнати ученияюристи: професорът от Московския държавен университет Ю. М. Козлов, завеждащият катедрата „Държавата и правото" на Висшата партийна школа при ЦК на Комунистическата партия на Украйна Р. В. Бершеда, научните сътрудници от института „Държавата и правото" към Академията на науките на УССР, О. Я. Светлов, О. М. Бичек, В. Ф. Погорилко, А. П. Тузов и други.

Учените прочетоха лекции по предприятия, в колхозите, в училищата и отговориха на много въпроси на слушателите.

(Специално за в. „Силистренска трибуна")

Сериозно за сериозните неща

Една проверка на Инспекцията за държавен контрол извършена неотдавна в сервизите за радиотелевизионни услуги в трите града на окръга, показа, че положението в СД „Телевизионни и радиосервизи" — клон Силистра далеч не е такова, каквото би трябвало да бъде, и буди сериозни въпроси и дори недоумение.

Хубавото няма защо да бъде скривано — то е налице — през първата половина на тази година на населението от окръга са били извършени услуги за 105 112 лева. Поправени са 5 737 телевизора в гаранционен срок и 5 706 — в негаранционен. Отремонтирани са 2 419 радиоапарата в гаранционен и 1 093 в негаранционен срок. Организацията на работата е добра, позволяваща покриване на цялата площ на окръга, определеният график за посещения на техници по селата се спазва.

Но с това свършва и хубавото. А онова, което остава, не е малко. Няма да се спираме на дребното — на това, че при приемането на поръчките от клиентите не се вписва срокът за завършване на ремонта, или че при отремонтирането на телевизорите в гаранционен срок не се попълват протокол-поръчки за евентуално подменените части и вложения труд, а клиентът се подписва без тези данни, нито до ри че подменените части на приемниците не се връщат на клиентите в базите в Дулово и Тутракан. Можем да прескочим дори това, че в същите бази е станало правило при посещение на техници по селата да се вписва в поръчката „повикване на техника в дома на клиента" — точка 1 от ценоразписа. Но трудно ще могат да се прескочат факти като тия, за които ще стане дума по-долу.

По поръчка № 331916 в Тутракан за поправен телевизор в работилницата се вписва същата тази точка 1, която значи едно левче в повече. После вместо смяна на съпротивление с видим външен дефект, която струва 0,60 лева, се вписва смяна на съпротивление с невидим (вътрешен) дефект, като цената на тази услуга за в дома на клиента е 2,40 лв. И още някои дребни „подмени" са извършени, за да се ощети клиентът с 2,8½ лв.

Като че не е малко — близо три лева само от една поръчка. И това е от „дребните" нарушения.

Поръчка №352088 пак в Тутракан е била телевизор „Опера". Взети са 1,20 лв. за отстраняване на късо съединение в монтажа, но в забележката на техника не е отбелязано къде точно е отстранено късото съединение. И операцията се счита за недействителна! Също и поправката на телевизора от поръчка № 352262, за която обаче съвсем действително са платени 2,70 лв.

Собственикът на телевизор „Електрон" от поръчка № 352037 е ощетен от същия сервиз с 2,94 лв пак заради поправки, извършени в работилницата, но таксувани „в къщи". И пак там по поръчка 832214 техникът не е записал в забележката нищо, ремонтът е извършен крайно некачествено, и, разбира се, отново е налязло по някол ко точки. А техникът, обслужил радиоапаратът от поръчка №832953 е вписал подменена лампа за 5 лева, поставени две скални лампи вместо поставената в действителност една, поправка и центровка на въртящ се кондензатор с деформирани и смачкани пластинки от статора и ротора, която въобще не е извършена — с една дума, закръглил сумата на 7,65 лева.

Следва още един дълъг ред поръчки — №832082, №352304, №331665, и още много. Или при прегледа на всички апарати, намиращи се в сервиза в Тутракан, бе установено във всички без изключение нарушение на ценоразписа при таксуване на услугите.

Виновни? Целият колектив на сервиза. И най-много майсторът по производството Ангел Ганев, допуснал надписването и останалите нарушения. А извоите са ясни. Понижената взискателност винаги е довеждала до подобни резултати.

Отличен пример за това е следващата проверка, извършена в радиотелевизионния сервиз в Дулово. В два от проверените девет приемника са констатирани нарушения в изписването на материали и влагането на труд.

Още по-интересно е било положението в Силистра. От проверените 10-12 апарата в работилницата никакви нарушения не се установяват. Но една по-внимателна проверка показва, че по поръчка №332152 за ремонт на телевизор „Електрон" в дома на клиента техникът Иван Ангелов вписва в поръчката ред услуги, за които пише труд 7,12 лв. Но нищо от написаното не е извършено. Следователно начисленията е фиктивно. И тъй като телевизорът е в гаранционен срок, ощетено е предприятието с 9,94 лв., присвоени от техника.

Подценено е и качеството на извършените услуги. И отговорност за това носи началникът на клона Богдан Николов. Защото особено фрапиращ е фактът, установен при проверката на телевизорите, намиращи се в магазина за продажба на населението. От двадесет и един броя телевизори, получени от „Търговия на едро" и проверени от техник от радиотелевизионния сервиз, което значи че всички дефекти са отстранени, се оказва, че нито един не е годен за продажба, т. е. всички са дефектни!

Като че ли е време да се направят необходимите изводи. А те сами се набиват — при слаб контрол нарушенията са ежедневие. Подценяването на задачите довежда до немарливост в работата. И освен това, задълго е загубено доброто име на предприятието, неговият авторитет. И може би са нужни сериозни мерки, за да бъде изпълнена истинската функция на сервиза — да бъде в услуга на населението — услуга безкористна, истинска!

Веселин НИКОЛОВ

Сред шлайфистите в завод „Липа" се отличава с доброкачествената си продукция работникът Бекир Алидов. За постигнати високи трудови постижения през второто тримесечие на тази година той е удостоен със званието ударник на комунистическия труд.

С преизпълнен план

В благородната трудова надпревара за изпълнение и преизпълнение на производствените планове през първата година от шестата петилетка сплотеният колектив на овцефермата в с. Дунавец работи творчески и всеотдайно. Преизпълнен е годишният план по всички показатели. На държавата овцевъдите от с. Дунавец предадоха в повече мляко, получиха по-голям прираст, повече приплоди и вълна. Отделни овчари като Стойко Вълчев и Вълчо Иванов надоиха по 70 литра средно от овца, добиха 302 агнета вместо плануваните 260.

Живко ТРУШЕВ

Трудово-правна консултация

ВЪПРОС: Като кооператорка работих в ТКЗС — с. Посев до 15 януари тази година. След тази дата отидох да живея временно при баща си в с. Божан, Толбухински окръг, понеже съпругът ми замина да отбива военния си дълг. От стопанството в с. Средище отказаха да ми изплатят паричното обезщетение поради бременност и раждане, както и еднократната помощ за живородено дете, като ми казаха, че обезщетението и помощта следва да получа от ТКЗС в с. Божан. Но и от там получих отказ.

Откъде следва да получа паричното обезщетение и еднократната помощ за живородено дете?

ЗАПИТВА: Ремзие Юсуфова Фейкова, живуща в с. Божан.

ОТГОВОР: По вашия въпрос бе направена справка в списъците на запланираните за редовна работа кооператори в ТКЗС в Средище за 1970 и 1971 година. Установи се, че вие не сте била включена в плана за редовна работа и за двете години. А за вас от решаващо значение бе да бъдете включена в плана на стопанството за тази година, за да отговаряте на едно от условията за социално осигуряване. След това трябваше да имате изработени най-малко 12 дни за времето от 16 декември 1970 година до 14 януари 1971 г., или 135 дни за цялата 1970 г. Независимо от това дали имате заработени необходимите дни, вие не можете да получите парично обезщетение поради бременност и раждане, защото не сте запланирана за редовна работа в кооперативното стопанство на с. Средище. Такова обезщетение не можете да получите и от с. Божан, защото не сте водите там като член-кооператор и не сте работили в това стопанство.

Имате право само на еднократна помощ за живородено дете от народния съвет, където се водите като жителка. Вашият съпруг не може да получи тази помощ, защото е войник и не се счита за осигурен по Кодекса на труда или друга осигуровка.

СПРАВКА: § 2 от Правилника за социално осигуряване на земеделските стопани-кооператори (ДВ, бр. 67 от 1967 г.)

Т. 3 от Правилника за прилагане Указа за насърчаване на раждаемостта (ДВ, бр. 30 от 1968 г.)

ВЪПРОС: От 1968 г. до 26 април 1971 г. работих като бръснар към СП „Комунални услуги" в с. Стефан Караджа. Освобождаването ми от работа стана по взаимно съгласие на двете страни. От 28 май тази година заболях и представих болничен лист в предприятието за 60 дни, но ми бе отказано изплащането на съответно парично обезщетение.

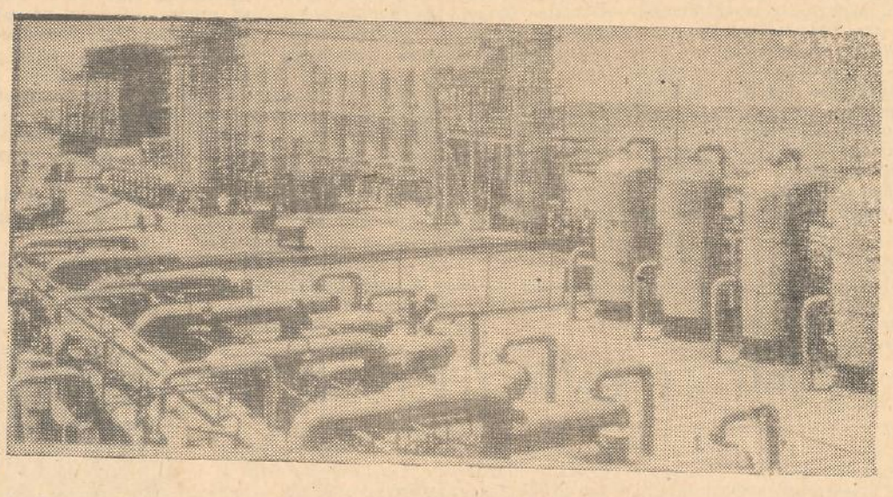
Законно ли отказва предприятието изплащането на парично обезщетение?

ЗАПИТВА: Мусин Хамдиев Сюлюшев от с. Ножарево.

ОТГОВОР: Ако предприятието си е дало съгласието да бъдете освободен от работа, предполага се, че то е прекратило трудовия договор с вас по чл. 29 буква „А" от Кодекса на труда. При това положение вашият трудов стаж не се счита за прекъснат и щом сте заболели преди да са изтекли два месеца от датата на уволнението, имате право на парично обезщетение поради временна нетрудоспособност до 75 календарни дни. Това време не се зачита за трудов стаж и през същото не можете да получавате месечни добавки за деца и други помощи от Държавното обществено осигуряване.

СПРАВКА: Чл. 152, ал. II от Кодекса на труда.

Николай КРУМОВ

През Деветата петилетка добивът на газ в СССР ще достигне 300-320 милиарда куб. м годишно и ще надмине добива от предната петилетка с един път и половина.

НА СНИМКАТА: Газли. Челните съоръжения на газопроводите Бухара — Урал и Средна Азия — център.

Новости техника новости

ХАРТИЕНИ ЕЛЕКТРИЧЕСКИ БАТЕРИИ

В последно време в Холандия, Франция и др. широко разпространение получават леките и евтини електрически батерийки. Те се използуват за джобните електрически фенерчета, за детски играчки и за електрически самобръсначки. Всяка батерийка е съставена от четири слоя плътна хартия, напоена в строго определен ред в солите на калций, натрий и цинк. Електрическа самобръсначка с такива батерийки работи три часа без прекъсване.

СТОМАНЕНА ПУДРА

Една шведска фирма тази година има намерение да започне производството на особен вид стомана, която ще се добива по съвършено нова технология, представляваща по-нататъшно развитие на метода за праховидната металургия. Разтопената стомана се впръсква в специална камера, в която преминава газ с голяма скорост, раздробяващ метала на дребни частици. Този прах — правилно би било да го наречем стоманена пудра — се поставя след това в контейнери, където при температура 1 100 градуса и налягане 1 000 атмосфери се създава материал с абсолютно еднородна структура, който може лесно да се кове и изтегля. Инструментите, направени от такава стомана, имат много по-дълъг живот, отколкото обикновените.

СЛАДОЛЕД ОТ... ВОДОРАСЛИ

Учените от научноизследователския институт по биология в Дортмунд съобщават, че в близко време по магазините ще се появят макарони, картофи и дори сладоледи от морски водорасли. Сега в Германия се строи фабрика, в която ще се отглеждат морски водорасли, предназначени за използуване в хранителната промишленост. Плантациите с морски водорасли ще се снабдяват допълнително с въглерод, необходим за жизнената дейност на растенията. Източник на въглерод може да стане неговият окис, който се изработва от промишлеността и от него никога не се чувствува недостиг във въздуха. Морските водорасли имат необикновено висок процент белтъчини, а приготвените от тях ястия се отличават с превъзходни вкусови качества.

УЛТРАЗВУК — ОКУЛИСТ

Как да се проникне в човешкото око!

Към начините, така известни на лекарите, е прибавен още един, и то най-удивителният. Професор Лешек Филипчински от института за фундаменталната техника към Академията на науките в Полша е получил патент за апарат за изследване на вътрешната структура на окото с помощта на... ултразвук.

Благодарение на оригиналната си конструкция апаратът, произвеждащ сноп ултразвукове, много бързо прониква в окото и картината на неговата структура във всеки момент се предава на екрана на осцилоскоп. Това позволява за част от секундата. А доколкото в прилаганите досега апарати подобно изследване се правеше за няколко секунди, то новият начин, разбира се, ще бъде по-малко болезнен за пациента и ще облекчи работата на лекарите.

ЛЕВАЦИТЕ И ТРУДНОСТИТЕ ПРИ РАЖДАНЕТО

Дълго време използуването на лявата ръка се считаше за недостатък, с който може и трябва да се борим. Родителите се старае ха да научат децата си леваци да си служат с дясната ръка.

Сега левакът не го принуждават да се ползува от дясната си ръка, но причините на аномалията те си остават както преди неясни. Опитите да се обясни това с наследственост или нервни разстройства, бяха отхвърлени като несъстоятелни.

Неотдавна в Канада бе предложено ново обяснение на аномалиите. Забелязано е, че левачеството се среща по-често при мъжете, отколкото при жените, и при близнаците е по-често, отколкото при другите деца. И за двете категории е характерна по-голямата смъртност при раждане и в ранното детство. С други думи, този факт може да се свърже с шоковете, на които дете се подлага при раждане. Най-трудни биват обикновено първите и последни раждания — в зависимост от възрастта на майката. По този начин, повече левачи трябва да се срещат сред най-големите и най-малките деца в семейството.

Проверката, направена сред студенти в един университет, показа, че действително значителна част от леваците са първи и последни деца в семейството.

НОВ, МОЩЕН САМОСВАЛ

Тези дни от Белоруския автомобилен завод в Кривой Рог се отправиха на държавни проверочни изпитания два мощни самосвала „БелАЗ—549". Под ръководството на инженер А. П. Кутузов шофьорите ще проверят машините в миньорски условия, където липсват пътища, при стръмни наклони и спускания.

Новите машини се отличават от предишните „БелАЗ—548" с по-силен двигател — мощността на последния е 850 конски сили. Товароподемността на автомобила е 75 тона. Белоруският богатир ще развива скорост до 50 километра в час. Той е снабден с усъвършенствувано кормилно управление.

ДРЕХИ ЗА МЕТАЛУРЗИТЕ

В Англия е започнало производството на вълнена огнеупорна тъкан, която ще се използува за приготовляването на дрехи, предпазващи металурзите от капките разтопен метал. Тъканта представлява чиста вълна, изплетена по особен начин и, както пише „Файненшъл таймс", издържа, без да се възпламени, въздействието на разтопена стомана при температура до 1 650 градуса по Целзий. В сравнение с обикновената азбестова защитна тъкан новият произход е много по-еластичен, по-малко тежи и не стеснява движенията при работа.

УСИЛЕН ТРУД

Кампанията по изкупуването на новата реколта продължава с неотслабващ темп. За нея отдавна се готви трудовият колектив при Зърнобазата в гр. Силистра. И затова резултатите не закъсняха. Досега в складовете на базата са постъпили 13 000 тона пшеница и 200 тона ечемик. Тези дни започна и изкупуването на фасула. Първите количества са от ТКЗС — с. Иширково.

Едновременно с изкупуването на зърнените, колективът заготвя фасул за износ с чистота 99 на сто. Заготовката се извършва от сто жени под ръководството на опитния и дългогодишен служител в базата Стоян Бъчваров. Средно на ден се достига до 600-700 килограма, но тенденцията е с откриването на Бобената станция това количество значително да се завиши.

С правилното и прецизно окачествяване на храните в базата се занимава бригада от лаборантки с ръководител Митанка Димова. От голямо значение за непрекъснатия поток на работата в базата е и изправността на машините. За тяхната безупречна работа грижи полагат техниците Злати Нейков и Стефан Денков.

Вечер на площадката около машините и складовете продължава трудовият ден за работниците и служителите. И всички те работят с една мисъл, за достойно посрещане на двадесет и седмата годишнина от социалистическата революция у нас.

И. АНДОНОВ

ПРОДАВАМ „Москвич—408". Идеално състояние.

Дулово, ул. „Октомври" 14, Моллов.

ПРОДАВАМ лека кола „ЗАЗ" — нов модел.

Дулово, ул. „Розова долина" 5.

Промкомбинат „Дръстър" — Силистра

извършва ремонт на ВСИЧКИ ВИДОВЕ ШЕВНИ МАШИНИ — РЪЧНИ, КРАЧНИ И ЕЛЕКТРИЧЕСКИ от всички видове марки.

ГРАЖДАНИ,

ползувайте БЪРЗИТЕ И КАЧЕСТВЕНИ услуги на цех „ШЕВНИ МАШИНИ", който се намира на улица „ПАРТЕНИЙ ПАВЛОВИЧ" в битов комбинат № 1.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

СП „Комунални услуги" — гр. Силистра

има постоянно открити курсове по ШИВАЧЕСТВО, КРОЯЧЕСТВО и ЦВЕТНА МАШИННА БРОДЕРИЯ.

Курсът е едномесечен.

На завършилите курса се издават удостоверения.

Справки и записвания при отдел „Всеобщи услуги", тел. 21-27

Детската градина на с. Добротица е приютила най-малките жители на селото, за да им осигури всичко необходимо за тяхното възпитание, за да ги заобиколи с грижи и много обич.

МУЗИКА ПРОТИВ ЗЛОТО

„Творчеството и възгледите на известния английски композитор и диригент Бенджамен Британ са проникнати от дълбок хуманизъм и неразривно са свързани с народното изкуство на Англия".

„Гардиън", Манчестер

„Сраснал съм се здраво със своята земя" — пее рибарят Питър Греймс в едноименната опера на Бенджамен Британ. Така се е сродил с британската земя и самият композитор. „Понякога ми се струва, че се увличам твърде много от националния колорит — разказва Британ. — Но това е път, който сам съм си избрал. Когато се намирам далеч от родината си, никаква работа не ми спори".

ЗОВЪТ НА РОДИНАТА

В началото на Втората световна война Британ заминава за Америка и прекарва там две години, но зовът на родината се оказва по-силен от стремежа да бъде по-далеч от опасностите на войната. Композиторът се връща в Англия.

За своята музика и за самия себе си Британ не обича да говори много. Дали е успял или не и какво ще кажат за това критиците, изглежда не вълнува много този спокоен, неразговорлив човек. Твърде искрено и без най-малки претенции за оригиналност той говори, че винаги е бил доста безразличен към славата. Истинско щастие му носи само съзнанието, че талантът му е нужен на хората.

Спомнете си големия резонанс, който предизвика първото изпълнение на Британовата опера „Питър Греймс". Главният герой на това произведение под влиянието на жизнени обстоятелства, обезобразили душата му, убива двама калфи, а след това убива и себе си. Тогава Британ бе на 32 години, сега е на 58.

Композиторът е пълен с творчески сили, много пише, работи с оркестър, дирижира. По време на последния музикален фестивал в Англия за шест седмици Британ даде 30 концерта. Най-ярка отличителна черта на неговата музика винаги е било ясното, разграничено, чисто и леко звучене. Британ казва, че се стреми пределно „да съкращава, опростява и отново да опростява" своята музика дотогава, докато тя не придобие звучене, отговарящо на неговия замисъл.

МЕЧТАТА НА ХУДОЖНИКА

„Считам, че да бъде разбран от слушателите си, това е най-заветната мечта на всеки художник" — казва той.

Произведенията на Британ могат да се охарактеризират като „бавна реминисценция на емоции". Такъв е неговият „Военен реквием". В това произведение, както сам казва Британ, той се е помъчил да направи музикалният език максимално ясен, освободен от каквито и да било „естетически сложности".

Музиката на Британ е изпълнена не само с гореща любов към хората, но и с дълбока загриженост за техните съдби. „Аз много се опасявам за бъдещето, но не оставям никакви оптимистични надежди за него".

„Съвременната популярна музика — казва той, — е доста интересно явление и в него главната роля принадлежи на изпълнителя. Що се отнася до самата музика, то още не ми се е удало да чуя нито един такт, достоен да бъде споменат на едно място, да кажем, с което и да е песен на Шуберт".

Той разказва за ценното при използуването на музиката от „селските" мелодии и в качеството на пример посочва песните на Делиб и Сибелиус. Какъв би искал да бъде той за хората? „Автор на такава музика, която би ги вълнувала и която в извечната борба на доброто срещу злото би увеличавала броя на борците за добро".

(Из „За рубежом")

„... С много неизвестни"

Един хитър престъпник организира убийства с цел да ограбва гражданите, шантажира касиерки и присвоява огромни суми от съветски учреждения, с подправени и откраднати паспорти маскира много умело следите си. За неговото залавяне денонощно работят хора, постепенно стягат обръча около него. За всичко това разказва съветският писател Аркадий Адамов в своята повест „...С много неизвестни".

Очаквайте в следващите броеве „...С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ".

Физкултура и спорт

Завърши СИС-71

Знамето на четвъртата експедиция по долното течение на Дунава „Силистра — Измаил — Сулина — 71" е спуснато. Лодките уморено почиват на вълните, припомняйки си изминатия път. А осемдесетте участници вече са отпътували в различните кътчета на Родината, отнасяйки със себе си чудесните спомени за една експедиция, пълна с красота и романтика.

Четвъртата експедиция СИС бе посветена на осемдесетата годишнина от основаването на БКП и легендарния Бузлуджански конгрес. Освен приятелите на водния туризъм от окръга в нея взеха участие много представители на туристическото движение от цялата страна. Организаторите на тази проява срещнаха разбиране от страна на всички, към които се обръщаха за помощ. Помогнаха не само ЦС на БТС и сектор „Морска подготовка" при ЦК на ДКМС, ОК на БКП и бюрото на ОС на БТС, но и окръжно управление на МВР и дори БНБ, която се задължи да осигури достатъчно количество валута за участниците в експедицията, въпреки някои нареждания на Българската външно-търговска банка.

Началото на експедицията бе много тържествено и напрегнато. Тримесечната усилена подготовка си каза думата и участниците се чувствуваха спокойни и уверени. Ямболските, плевенските и софийските представители бързо успяха да намерят приятели и се почувствуваха отлично в семейството на силистренските туристи. Първите дни от пътуването преминаха в много смях и веселие и постепенно всичко влезе в привичния си път. Експедицията имаше за задача да изготви подробна лоция на долното течение на реката и да картографира удобните за къмпингуване места. И с това трябваше да се занимават всички.

Но освен работата не липсват и развлечения — Браила, Тулча. Красиви румънски градове, редица забележителности, чудесна природа. И, разбира се, художествена самодейност, в която проличава цялата изобретателност и младост на туристите. Не липсват и неприятности. И все пак една баня, дори когато е с дрехите и целия багаж, не е нещо страшно в тази топла вода.

В Измаил участниците в експедицията се срещнаха със секретаря на ГК на Комсомола Василий Поздняков и няколко комсомолски работници. Срещата премина в отлична атмосфера и беше уговорена срещата през 1972 година. Организирано бе и пътуване до Кишинев.

Четвъртата експедиция завърши. Тя остави у всички чувството на радост и удоволствие от отлично изпълнената задача. Даде нов опит на приятелите на водния туризъм и, разбира се, редица обещания през идущата година под същото знаме надолу да се отправят двойно повече туристи. За да се носи славата на СИС зад границата на нашата Родина.

Димитър СВИЛЕНОВ

Повече приятели на книгата

В този ранен за следобеда час в книжарницата за литература в Тутракан е все още сравнително спокойно, посетителите-купувачи са няколко и можем да си позволим да зададем на продавачката Йорданка Илиева няколко въпроса. Но преди това вниманието ни е привлечено от флаг чето „книжарница-окръжен първенец". И първият ни въпрос е във връзка със спечелването на тази хубава награда. Ето какво сподели продавачката:

— При нас, струва ми се, е най-трудно от всички сектори на търговията. Защото, да си признаем, консумацията на литература е сравнително по-назад от търсенето на други стоки. И извоюваното за тримесечието знаме действително ни радва. Казвам „радва", защото в книжарницата сме две продавачки. Колежката ми Мария Дамянова сега е в отпуск. А в същност тя е главен „виновник" за успехите, защото като книжарка работи вече двадесет години. Натрупала е много опит, допада ѝ работата с хората. Непрекъснато е пред телефона, съобщава за новопристигнали книги, търси абонатите, записва нови. В чест на Десетия конгрес на Българската комунистическа партия книжарницата ни продаде най-много марксическа литература, искам да кажа, повече, откол кото другите книжарници в окръга. И сега сме в усилена работа за набиране на нови абонати.

— А как Ви се струва, повишен ли е интересът към книгата в Тутракан!

— Радостно е, че приятелите на книгата непрекъснато растат. Наред с икономическите, социални и културни преобразования в нашата страна се извършва и революция в съзнанието на хората, в културните им интереси, в бита им. Всяка измината година броят на продадените книги нараства. Те стават притежание не само на местната интелигенция, но и на работници, кооператори. Особено подчертан е интересът към детската книга, която все по-настъпателно навлиза във всеки дом.

Интересуваме се какво е положението с продажбата на учебници за новата учебна година.

— Учениците и родителите им би трябвало да бъдат подканени да се снабдят навреме с необходимите учебници и учебно-помощ на литература. В това отношение традицията да се създават големи опашки пред книжарниците ни за закупуване на всичко необходимо един-два дни преди да удари училищният звънец още не е нарушена. Действително 50 процента от учениците са се снабдили с учебници, но вероятността от натрупване на много купувачи е голяма. Наред с това, лошо ще бъде, ако през лятната ваканция учениците не прегледат новите си учебници или не прочетат посочената за разглеждане през годината учебно-помощ на литература.

Вече захладнява и броят на клиентите постепенно се увеличава. Благодарим на продавачката Илиева за любезните отговори и тя отново обръща поглед към онези, които са изпълнили книжарницата. А на нас още веднъж ни се иска да повдигнем въпроса за навременната подготовка на новата учебна година, за закупуването на всичко необходимо, което ще ползуват децата.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Среща с бъдещето

Наскоро в новия ресторант „Албена" в с. Алфатар се състоя среща по инициатива на РК на БКП между ръководството на аграрно-промишления комплекс и студентите от района. Тя бе открита от първия секретар на РК на БКП Йордан Нейков, който говори за необходимостта от взаимно опознаване на местното ръководство и утрешните специалисти. Направена бе и характеристика на положението с кадрите в комплекса, като се отчете, че въпреки сведената до минимум миграция на младежта, понастоящем са нужни седем агронома с висше образование, 5 зоотехника, 7 инженери, 4 ветеринарни лекари, 4 икономисти, лекари, зъболекари, учители и др. Другарят Нейков отчете също, че и в най-добрия случай, ако всички студенти след дипломирането си се завърнат в своя роден край, през 1975 година комплексът пак ще има нужда от кадри с висше образование.

На срещата пред студентите бяха представени отделните ръководители, след което за състоянието и перспективите на комплекса говори председателят му Гроздьо Йорданов. В словото си той отдели особено внимание на необходимостта от въвеждането на нови технологии в селското стопанство, говори и за темповете му на интензификация. Въпроси, които пряко се свързани с подобряване благосъстоянието на хората.

Поднесоха приветствия и други ръководители. Срещата премина делово, под лозунга „Да си верен на родния край, значи да си верен на себе си".

Г. КАЛАЙДЖИЕВ

Дунавски гребен поход

Рано сутринта в неделя се завърнаха от Русе участниците в двудневния учебен гребен поход, организиран от ГК на ДКМС и отдел „Физкултура, спорт и туризъм" при ОСПС, посветен на VII конгрес на Профсъюзите у нас. Повече от петдесет млади гребци, представители на работническата младеж от Силистра, взеха участие в похода. Двадесетте лодки една след друга спряха до брега. Беше направена една сериозна проверка на силите, съчетана с два чудесни дни, прекарани край реката.

Григор ПЕТКОВ

Моят син отново живее

Преди известно време детето ми, както си играеше на двора, падна и загуби съзнание. Обезкрани и разтревожени, веднага го отнесохме в болницата. Тук в детско отделение то беше приято от д-р Кръстева. На следващия ден състоянието му се влоши още повече. Температурата не спадаше под 39 градуса. Трудно можеше да се установи диагнозата. Детето бе погълнало известно количество таблетки, което бе установено едва на следващия ден и което в къщи никой не беше забелязал. Винови за случилото се бяхме ние, родителите, нашата слаба наблюдателност.

Благодарение на усърдието и непрекъснатото наблюдение на д-р Райчев, на помощта, оказана от него, нашият син беше спасен. Безкрайна е моята благодарност към този изцяло предан на своята професия човек, безкрайно обичащ децата, към д-р Кръстева, към сестрите Съботинова, Михалчева, Раданова, към целия колектив на отделението. В резултат на техните все отдайни грижи моят син отново живее.

Бъдете все така добри и отзивчиви, медицински работници. С вашата човечност вие спечелвате уважението на толкова много родители, поверили във вашите ръце най-милото и най-обичното — детето!

Станка ХРИСТОВА,
служителка в ЗММ

В града на Нева — Ленинград настъпиха белите нощи призрачни, пълни с поезия и очарование. Десетки хиляди юноши и девойки запълниха крайбрежната улица на Нева.

На синия екран

ВТОРНИК, 24. VIII

10.25 Обявяване на програмата, 10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 Телевизионен театър, 11.40 За домакинята, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 Прогрес, 18.55 VII международен фолклорен фестивал — Бургас — 71 (видеозапис), 19.20 ТВ студио—Пловдив: „Конгресните решения в живота" — предаване за Хасковски окръг, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Убийствата на века" — документален филм, 20.55 „Бедната улица" — български игрален филм, 22.25 Новини, 22.40 БТ за Интервизията.

СРЯДА, 25. VIII

10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 В студио Пловдив, 11.10 „Александър Жендов — художник на българския пролетариат" (повторение), 11.30 Откъси от оперети, 11.50 Реклами, 12.00 Информационен дневник, 16.50 За децата: „Лято", 17.50 Новини, 18.00 Футбол: „Левски—Спартак" — „Локомотив" (Пд) — финален мач за купата на Съветската армия, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Бракове по разум", — чехосл. филм, трета серия, 21.50 „Срещи с музиката" — квартет Аврамов, 22.15 „По следите на Ариета" — филм, 22.40 Новини, 22.55 Пред световното първенство по борба.

ЧЕТВЪРТЪК, 26. VIII

10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 Прогрес, 11.00 Атлас: „Лондон" — „Ирландия", 12.00 Информационен дневник, 18.05 „В света на животните", 18.20 Новини, 18.30 Интервизия — баскетбол: Унгария — България, предаване от Мишколц, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.30 Семена в браздите, 20.50 VII международен фолклорен фестивал — Бургас — 71 (видеозапис), 21.20 За Народната армия, 22.20 „Усмивки от старите ленти", 22.35 Новини, 22.50 Пред световното първенство по борба.

КОНКУРС „ВЕРНИ И ПРЕДАНИ НА ПАРТИЯТА И НАРОДА"

НОЩНА ОХРАНА

разказ

Свит в нарядния кожух, старшина Ошигелов бавно крачи по тротоара пред посолството. Трий сет крачки нагоре и трийсет — надолу, до будката срещу ресторанта. Вътре е светло и топло. През скрежасалите стъкла лампите свидливо оцеждат бледа, бол на светлина. Снегът наоколо е застлал всичко и като че ли е поглънал шумовете на града. Такси метровите коли се плъзгат по асфалта бавно, сякаш са на шейни. Изведнъж с грохот преминава трамвай. Старшина Ошигелов трепва и прави две крачки към сивия зид. В очите му се четат уплаха, ала после се успокоява. Кестените, отрупани с белия перлон на зимата, му приличат на купни сено. За малко дори усеща мирис на ливада и мисълта му полека-лека го отнася към село. Накрая на ливадата, откъм гората, беше лозето му. Тогава той нямаше и трийсет години. Работеше в ТКЗС-то, а дойдеше ли неделен ден, с жена си и с Милко, така се казваше синът му, отиваха направо на лозето. Все се намираше работа там — копаеха го, пръскаха го и трепереха над всеки чукан като над жив човек. Случваха се години, падне мана и изгори всичко наоколо, а ошигеловото лозе зелнее като остров. Селяните бяха подочули, че го гледал „по книга" и се подсмиваха, но полекалека започнаха да се навъртат наоколо му.

— А бе, Стрезо — спре го някой насред път, — какво му баеш на твоето толкова, че ни мана го лови, ни болест?

— Баенето започва от копаенето — отвръща Стрезо и се усмихва, готов да обясни. — Ако искаш да видиш, ела в неделя.

Селянинът казваше, че ще дойде и отминаваше, но Стрезо току подвикне подире му:

— Ама с мотиката ей, комшу...

По тротоара, направо срещу него, се задава кола. „На посолството е" — трепва Ошигелов и отдава чест. Колата бавно прибли жава, спира и от нея слиза посланикът; висок, строен, с посребряла коса като ошигеловата, само че е под мъхнато, черно бомбе. Кима и се прибира. „Сега шофьорът ще даде газ — мисли си Ошигелов — и ще завие по пресечката край ресторанта". Поглеж да нататък — навън е излязла малка групичка пийнали, развеселени момчета. Старшината ги позна по гласовете, когато запяват:

„Откога се, мила моя майно льо, зора зазорила..."

Сеща се за Милко — беше на дванайсет години, когато дойдоха в града. И дойдоха заради него... — Ошигелов пак се превръща в бай Стрезо. Малко преди да се изсели и по-възрастните мъже в селото бяха започнали да му викат така, все заради лозето. Научи ги, когато прецъфти и за почне да налива зърно, да му слагат дървена пепел, по половин кофа на чукан, за сладчина. Първата година пак не му вярваха, но на гроздобера се изпровърва кажи-речи цялото село, да опита. И какъв гроздобер беше, като през детинството му. С постав. В града на постава викат кораб, а ей го, на, и тази дума не се чува вече. И жубур — каца с уши, пък жубур.. Пъхнеш пръта в ушите и вдигай, ама времето си отива...

Момчетата пред ресторанта се размърдаха и тръгнаха към него. Снегът вали едър, сякаш някой дере пухени възглавници в небето, с бял кокоши пух, градът немее и момчетата идат с песента си:

„Кон до коня, мила моя майно льо, юнак до юнака".

„А какво беше само, като си идем на гости? — мисли си Ошигелов. — Милко тича насреща, ко кошките под сайвана крякът, овцете блеят..." — Майка му и баща му се показват тук-там из спомена, но лицата им са далеч ни-далечни и размазани, сякаш ги гледа през запотени очила. После дойде изпращането на Милко в казармата, като сватба беше, после, първото му писмо от границата... На това място нещо улавя старшината за гърлото и го стиска, стиска...

Момчетата спират пред него. Едното от тях, със зелена фланела, е слабичко и високо като Милко. Ошигелов го гледа с широко отворени очи. Но друго момче, види се пийнало повечко, заговорва. Ошигелов почти не чува думите му, гледа само високото.

— Ако кажа сега, спри ми едно такси, но нямам пари да си платя — продължава пийналото, — ще спрете ли, другарю старшина?

— Не! — машинално отвръща Ошигелов, а очите му дори не мигват. „Ама я — мисли си, — че то е същински Милко..."

Останалите двама, разбрали, че човекът пред тях е развълнуван за нещо свое, се скарват на приятеля си:

— Стига де...

— Правиш пак лигави работи...

И чак като го успокояват, продумва слабичкият.

— Какво ти е, старшина?

Устните на Ошигелов трепват и се изкривяват от усилие, но волята му надделява, той се усмихва.

— А, нищо, нищо, момчето ми, — чува гласа си, топъл, приглушен, — имах син, че сякаш него виждам. Убиха го на тяхната граница... — и кимва към посолството. После се загръща в нарядния кожух, а стъпките му на ново заскърцват: трийсет крачки напред, трийсет назад. Снегът продължава да вали все такъв едър и бял, като че ли иска да затрупа целия свят.

Гео ДОНЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 92 (1868) | Силистра, четвъртък, 26 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА — ДОСТОЙНИ ТРУДОВИ ДЕЛА!

РАДОСТНА РАВНОСМЕТКА

В съревнованието в чест на 27-годишнината на социалистическата революция у нас и VII конгрес на Българските професионални съюзи активно се включиха и работниците от промкомбинат „Дръстър“ — Силистра. Между цеховете и бригадите се разгоря благородна надпревара за предсрочно изпълнение на промишлената програма за август. Ентусиазмът и упоритостта в изпълнението на тази важна задача дадоха своите първи резултати. Днес отчетоха, че са изпълнили плановете си по обем три цеха — бобинажен, печатница и ресьори. Цеховите ръководители Коста Анчев, Никола Кочиашев и Димо Брежков отчетоха стопроцентова реализация на плана за август — 18 000 лева, като посочиха, че до края на месеца ще бъде осъществено надпланово изпълнение общо от 2 400 лева.

Стопроцентово изпълнение на месечните си програми отчетоха мелниците в Йорданово, Средище и Главиница. Реализираната обща промишлена продукция за този месец възлиза на 106 000 лв. Ръководителите на мелничните цехове Матем Заимов, Михаил Ковачев и Илия Димов заявиха, че колективите са обещали до края на август да дадат допълнителна продукция за още 23 000 лева.

Промкомбинатци са решили да работят упорито за запазване и увеличаване на производствените си успехи през конгресната година, за по-бързо претворяване в живота решенията на Десетия конгрес на БКП.

* * *

Добри резултати през месеца постигнаха в СП „Комунални услуги“ — Силистра работниците от бръснаро-фризьорския отдел с началник Иван Божков. Отделът предсрочно изпълни плана си за приходите и обслужените лица. Най-добри са постиженията на бръснарските салони № 1 и № 6 с отговорници Вълчо Панев и Илия Йонков и на фризьорския салон № 4 с отговорник Илия Христов, които са обслужили 155 души надпланово. До края на месеца ще преизпълнението за приходите ще бъде чувствително увеличено.

Вчера изпълниха месечния си план и работят вече за септември каменоделците от бригадата на Янко Желев.

Трудовите си успехи работниците от „Комунални услуги“ посвещават на Празника на свободата.

Др. ИВАНОВ

ОТНОВО Е ЖЪТВА

Този път шестте комбайна от промишлената бригада на ДЗС „Янко Забунов“ жънат узрелия слънчоглед. Механизаторите прибират реколтата от блока „Асфалта“. Щедра се оказа тази година към кооператорите от това стопанство. По всичко личи, че те ще преизпълнят плана си за средния добив.

— С радост ще посрещнем Празника на свободата — сподели с нас агрономът Коста Драганов. — По предварителни оценки и както изчисляваме, средният добив от декар ще достигне 260-270 килограма, а сме запланували 215. Само за три дни комбайнерите ожънаха 300 декара, но това е началото. От останалите 3 200 декара слънчоглед ще приберем реколтата много по-рано от Девети септември. Това ще ни позволи бързо да освободим и подготвим площите за есенната сеитба.

Наредени в колона, комбайните, умело управлявани от Станчо Станчев, Хюсеин Хасанов, Велико Димитров, Ниязи Юмеров и Бейзат Юсуфов ритмично подемаха едрите пити и ги отправяха към вършачния апарат на машината. Бункерите бързо се пълнеха с едро зърно. Готови веднага да го отнесат към зърноплощадките, в стопанския двор стояха беларусите с ремаркетата. А на площадките напрегнатият труд не спира нито за минута. Денонощно работят семечистачните машини и сушилня та.

Няма съмнение, че и този път механизаторите от промишлената бригада в ДЗС „Я. Забунов“ ще се справят навреме със задачата и с нов трудов успех ще посрещнат големия наш празник — Девети септември.

Ахмед ДЕМИРОВ

Прославен борец за добруджанската свобода

45 години от гибелта на Дочо Михайлов

В този ден преди 45 години престана да тупти едно сърце, едно голямо сърце, събрало в себе си обичта към простия народ, огромна енергия за борба и една пламенна мечта — да види свободна своята родина — България и своя роден край — Добруджа.

Легендарният революционер Дочо Михайлов, апостолът на добруджанската свобода, още от ранните си години изпитва на своя гръб несправедливостта на социалния строй, вижда страшното тегло на народа и търсенията на неспокойното му сърце го отвеждат до светлото учение на социализма.

Още като ученик той участвува в марксически кръжоци в Свищов и после сам ги ръководи. Смелите действия на тесните социалисти през време на Първата световна война, в които взема участие и Дочо Михайлов, призивите на „Работнически вестник“, го оформят като истински борец. Заедно с разбунтувалите се войници той тръгва към Владая, за да търси сметка от управниците за мизерното положение на биещите се в бойните полета.

Завърнал се от фронта, той учителствува за малко в село Нова Попина и се установява в гр. Силистра, където през 1919 година става инициатор за създаването на окръжния комитет на партията. Възмутен от отношението на румънската администрация, той емигрира в Русе, където се включва в добруджанското освободително движение. Повикан за сътрудник на Добруджанския революционен комитет във Варна, той успешно изпълнява поставените му задачи. Тук той се среща за първи път с Димитър Дончев — Доктора и между тях се завързва истинска дружба. Те рамо до рамо се борят за изграждане на революционна организация в Добруджа, която да обедини всички патриоти, поставили за цел на живота освобождаването на родния край от потисничеството на буржоазията.

Пламенният революционер взема активно участие в Септемврийското въстание във Варна като помощник на градския военнотехнически комитет.

Усилената дейност на Дочо Михайлов внася свежа струя във ВДРО и вдъхновява за нови действия лявото крило. Поддържа тесни връзки с видната партийна деятелка Вела Писковa. С всички сили съдействува на БКП за създаване на единен антифашистки фронт. Заедно с Димитър Дончев — Доктора на мястото на реакционната ВДРО те изграждат Добруджанската революционна организация, усилено подготвят добруджанското население за борбата за национално и социално освобождение.

На 26 август 1926 година край село Никола Козлево, Шуменски окръг, в сражение с българската полиция пламенният комунист, неукротимият борец за добруджанската свобода, заедно с тримата си другари падат убити. Но делото, на което те посветиха живота си, продължава и след тяхната героична смърт.

Паметникът на Дочо Михайлов и неговите другари се намира в сърцето на равнината. До него още не води удобен, широк път. Но поколенията са направили пътечка дотам, за да положат букет полски цветя, за да изразят своята безмерна обич и признателност пред техния подвиг.

Завършиха прибирането на слънчогледа

Първи не само в аграрно-промишления комплекс — Тутракан, но и в окръга жътвата на слънчогледа завършиха кооператорите и механизаторите от ТКЗС — с. Нова Черна. Прибирането на тази техническа култура те извършиха за около десетина дни. Усилено работеха дванадесет комбайна. Средният добив в бункерно тегло надвишава 260 килограма и според главния агроном на комплекса др. Митев, планът от 224 кг ще бъде преизпълнен.

Общо в аграрно-промишления комплекс ще се приберe реколтата от 23 000 декара слънчоглед. Въпрос на ден-два е завършването на жътвата и в ТКЗС — с. Белица. В чест на двадесет и седем годишнината на социалистическата революция у нас кооператорите и механизаторите от този комплекс ще постигнат още една трудова победа.

Годишният план е преизпълнен

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС — с. Белица изпълниха и преизпълниха годишния план за силажа и сенажа. При запланувани 6 120 тона, те приготвиха 6 700. Тези дни приключиха със силажирането на 2 700 тона фуражна царевица първа култура. Но стремежът им отива по-далеч. Ето какво споделя главният зоотехник на стопанството др. Христо Недев. „През тази година ще борим да получим 10 800 тона силаж и сенаж. Смятаме от 3 000 декара царевица по разделния начин да осигурим 2 100 тона, а от фуражната царевица втора култура 2 000 тона силаж. Това ще ни позволи да преминем към пълна типизирана годишна дажба при дойните крави — наша отдавнашна мечта.“

В това кооперативно стопанство много добре е разрешен и въпросът около презимуването на животните. Изградени са две строителни групи, които се занимават с ремонтите. И ако се среща трудност, то е главно поради липсата на цимент. Разстановката на отделни групи животни също е направена, като с настаняването на 112 дойни крави в новия краварник се решава напълно въпросът с млечното говедовъдство в кооперативна. Освен силажа и сенажа за зимния период и ранс напролет са подсигурени и други фуражи, като 900 тона люцерново сено, 2 110 тона слама и др.

Голямата трудова победа кооператорите и механизаторите от ТКЗС — с. Белица посвещават на двадесет и седем годишнината от Девето септемврийското въстание у нас.

Живко ТРУШЕВ

Нови кварталии придобивки

* * *

В ДНИТЕ пред Празника на свободата жителите от силистренския квартал „Гагарин“ изживяха заслужена радост. В квартала бяха открити два нови магазина — за хранителни стоки с два щанда и магазин за трикотаж и галантерия. С тях значително се разширява мрежата на търговски заведения, обслужващи населението от района. Граждените сега са улеснени при правенето на покупките си и ще пестят много време, което изразходваха преди за ходене по магазините в центъра на града. Те са благодарни на ГПК „Наркоop“, че откликна своевременно на нуждите на трудещите се от квартал „Гагарин“.

З. ДЖАМБАЗОВА

* * *

НЕОТДАВНА в квартал Айде мир бе открит нов магазин за плодове и зеленчуци на ДСО „Булгарплод“. Той привлича клиентите с хубавата си обстановка и богатия асортимент от зеленчуци и плодове. Тук всеки може да намери различни видове конфитюри, сладка, сокове и пресни зеленчуци, подредени хубаво по рафтовете.

Продавачката Денка Георгиева посреща купувачите с усмивка и ги спечелва с доброто си държане и обслужване. Жителите на квартала са много доволни от новата придобивка.

Г. ЛЕОНИДОВ

Щафета „Граничарски искри“

В чест на 25-годишнината от създаването на гранични войски в страната бе организирана щафета „Граничарски искри“, един от чиито пъчове премина през нашия окръг.

На 23 август следобяд щафетата, понесла рапорта за достойните дела на граничарите, крайграничната младеж и пионерите, пристигна в Тутракан. Вечерта тя бе посрещната от многолюдното гражданство в Силистра. Приветствие, проникнато от признателност към зорката бдителност на граничарите, поднесе Теменужка Матеева — секретар на градския комитет на комсомола.

Пред присъствуващите бе прочетен призив-обещание от името на всички организации, които под държат тесни връзки с гранични поделения.

Подполковник Тачев прочете рапорт на граничарите от под. 10210.

Сутринта щафетата бе тържествено изпратена за Толбухински окръг. Слово произнесе секретарят на окръжния комитет на комсомола Георги Савов. (СТ)

Осигуряването на животните със силаж през зимния период е важен момент в борбата за получаването на повече и по-евтина животинска продукция. За това този проблем стои с неотложна важност пред всяко кооперативно стопанство. Навременното и качествено подготвяне на силажа от фуражната царевица първа култура ще е и гаранция за успешно решаване на тази задача.

НА СНИМКАТА: Механизаторите от ТКЗС — Тутракан усилено прибират силажната царевица. До сега от тази култура те са приготвили над 1 375 тона силаж.

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 23 август тази година в

АПК и ТКЗС	Предсеитбена оран в %	Силажиране всичко в %	Набран тютюн в %
Айдемир	9.6	66	x
Калипетрово	27.8	30.8	102.3
Бабук	0	42.3	150
Иширково	9.5	55.3	72.9
Смилец	2.6	108.3	11.5
Срацимир	21.3	51.6	x
ДСС-Силистра	50	35.7	x
АПК-Силистра	12.7	52.5	74.5
Алфатар	8.2	20.5	104.6
Алеково	0	28.6	106.2
Кайнарджа	2	16.7	98.8
Голеш	8.7	41.2	116.6
Средище	22	42.3	91
АПК-Алфатар	8.5	29.7	100.8
Ситово	17	75	91.4
Сребърна	8	35.2	x
Попина	9.6	58.5	x
Добротица	2.4	80	68.3
АПК-Ситово	8.9	66.1	81.1
Главиница	12	52	54.4
Паисиево	20	30	95
Сокол	6	12.2	100.9
Зафирово	6	68.5	39.5
Ст. Караджа	10.5	54.1	68.1
ДЗС „Я. Заб.“	21.8	106.8	x
АПК-Главин.	13	51.1	75.7
Тутракан	0	50.7	28.8
М. Преславец	14.1	28	50.1
Белица	12.2	91.7	62.5
Н. Черна	23.6	51.1	x
АПК-Тутракан	12.4	60	51.5
Дулово	2.4	37.4	69.5
Мерден	8.4	40.4	63
Окорш	25.7	42.7	53.7
Секулово	24.7	32.3	49.8
Чернолик	10.1	64.1	110.9
ДЗС-Окорш	21.3	54.4	84
АПК-Дулово	12.4	44.4	75.7
Всичко за окр.	11.5	49	79.6

В Пекин — след съобщението за посещението на Никсън

Преди всичко трябва да посочим съобщението на агенция Синхуа, която все отношение по изявлението на държавния секретар Роджърс, че САЩ ще гласуват за приемането на КНР в ООН, но са против изгонването на Тайван от тази организация. Синхуа нарече това ново „заговор за два Китая“, добавяйки, че този заговор „никога не ще успее“.

Трудно е да се предвиди как ще бъде погодено това становище с официално изразяваните досега възгледи на САЩ. В столицата на КНР обаче наблюдателите смятат, че съобщението за посещението на Никсън в Китай до такава степен ангажира лично президента на САЩ в китайската политика, че трудно можем да си представим Белия дом да няма вече приготвени алтернативни разрешения на въпроса, които да бъдат в съответствие с генералните усилия на Пекин.

В Пекин обърнаха внимание и на факта, че след съобщението за посещението на Никсън Китай побърза да декларира, че ще подкрепя борбата на индокитайските народи докрай и подчерта, че изтеглянето на войските на САЩ от Южен Виет нам съгласно последните предложения на борещ се Виетнам от седем точки е единственото средство, което ще доведе до слагане край на индокитайския конфликт. С явното и струващи се безпрецедентно при такива ситуации позволение на китайските власти беше допуснато публикуването на разговора между Чжоу Ен-лай и Сианук от френския журналист Жан Лакутюр, в който министър-председателят на КНР бил заявил, че Китай „не търси намаляване на напрежението за сметка на нашите приятели“. Според същия журналист Пекин направил същото уверение пряко и по адрес на ДРВ, и на лаоските освободителни сили. За дадените уверения Сианук потвърждава и в споменатото погоре послание.

Същевременно Пекин — и тук адресантът е Вашингтон — изоставя своите досегашни искания за разрешаването на индокитайския конфликт на бойното поле, заявявайки („Женмин жибао“ от 20 юли), че виетнамските предложения от 7 точки „осигуряват верния път към мирното разрешаване на виетнамския въпрос“. Наблюдателите в Пекин обръщат също така внимание, че макар Китай в една от статиите на „Женмин жибао“ да отхвърля официално концепцията за свикването на нова женевска конференция по въпроса за Индокитай, то все пак непряко дава да се разбере, че е готов да вземе участие в една евентуална подобна среща.

Досегашните китайски декларации могат да се възприемат като каталог на темите за китайско-американските разговори. От него се вижда, че тези теми се ограничават само до Азия, но също така се вижда, че Китай смята за правилно да преговаря не само по двустранни отношения (а към тях спада и въпросът за Тайван), но също така и по въпроса за цялостното положение в Азия. Из ненадва, че макар Китай горещо да декларира, че никога няма да бъде „свръхсила“ — то на практика той се чувствува с правото си да участвува в решаването на съдбата на други държави. В Пекин беше обърнато внимание на факта, че след разговорите с Кисинджър в столицата на КНР се отбелязва като че ли отслабване на интереса у САЩ към последните виетнамски предложения, а редица американски видни личности заявяват, че предвижданото посещение на Никсън в Китай ще ускори завършването на войната в Индокитай.

На фона на тези своего рода дискусии, предшествуващи визитата на Никсън, наблюдателите в столицата на КНР отбелязват с голямо внимание подчертаваната от Пекин антисъветска политика и „сравняването“ на империалистическите Съединени щати със социалистическия Съветски съюз. В речта на заместник-председателя на Държавния съвет Ли Сян-нян, произнесена на 21 юли, САЩ и СССР — макар и не поименно — са наречени еднакво — империалисти и експанзионисти. Шефът на генералния щаб на китайската народна армия Хуан Юн-шен развил пекинската „теория“ за свръхсилите и за малките и средни държави, а уводната статия на китайските вестници, посветена на празника на китайската армия, неограничавана от дипломатическия протокол, публикува по адрес на СССР цял списък от оскърбления.

И накрая още един елемент, който може да се забележи напоследък в китайските декларации. Става въпрос за оправданията пред собственото общество мнение. Трябва да се помни, че в досегашната китайска пропаганда САЩ бяха представяни като държава, с която може само да се води война, а не разговори, а Никсън беше определян не само като шеф, а и като символ на американския империализъм; всички преговори със САЩ бяха определяни като предателство, заговор и т. н., което помага на империализма в неговото същество действуване и следователно като противни на интересите на световната революция. И ето че Пекин се намери сам в ролята на събеседник на американците.

Обясненията вървят в различни насоки. Първо — в печата се увеличиха материалите на американски теми, което трябва да обяснява, че отношението на Китай към САЩ и тяхната оценка не са се променили. Второ — чрез акцентуването на китайските искания съществува стремеж да се създаде впечатлението, че започването на китайско-американския диалог представлява капитулация за САЩ. И накрая — за идеологическа подкрепа на последния обрат на Китай се вика на помощ най-големият авторитет — Мао Цзе-дун, като (в публикациите по случай празника на китайската армия) сегашната практика на китайската външна политика се нарича „революционна дипломатическа линия на Мао“.

Зигмунт СЛОМКОВСКИ,
кореспондент на вестник „Трибуна люду“

Съревнованието — постоянен фактор в производството

Висок, железен пилон. На него се развява червено знаме — „цех първенец“. В основата на пилона един надпис известява: „Знамето е издигнато в чест на цех № 1 за постигнати високи успехи в социалистическото съревнование.“

Кратък надпис, но от него веднага става ясно кой цех в завод „Хром“ е първенец през изтеклата седмица. А знамето се развява. Гледам го и му се радвам. Гледат го работниците и мнозина от тях сигурно си мислят:

— Нека се вее волно и радостно. Дял за това имат всички от нашия цех.

Съревнованието в завод „Хром“ е неделима част от ежедневната производствена дейност на колектива. Високите му успехи в предконгресното съревнование го карат сега да търси нови форми за организиране на тази масова проява. Набелязана е нова програма за водене и отчитане на надпреварата в чест на XII конгрес на ДКМС и VII конгрес на професионалните съюзи. Натрупаният опит до голяма степен определя формите за обхващане на всеки един производственик в борбата за повече и качествена продукция. Новото в завода е, че комсомолската организация и профкомитетът ръководят отблизо социалистическото съревнование, станало мерило за дейността им.

Една форма, приложена в предконгресното съревнование, оправда напълно своето използуване — това бе специалната емблема, която се даваше на първенците в края на всяка седмица. Сега за комсомолците е изработена емблемата „XII конгрес на ДКМС“. За четирите дружества са подготвени по три емблеми — всичко дванадесет. Това е символично число. Броят на първенците в съревнованието за седмицата ще отговаря на броя на конгресите на ДКМС. Разбира се, при определяне носителите на емблемата ще се вземат предвид на първо място участието на отделния комсомолец в живота на дружеството и изпълнените от него организационни мероприятия.

Сред комсомолските организации по цехове първенците ще бъдат излъчени, след като изградената комисия по съревнованието прецени какво е извършено по пет основни изисквания: най-високо изпълнение на трудовите норми, стопроцентово качество на продукцията, най-много изпълнени комсомолски поръчения, мероприятия и инициативи в чест на XII конгрес на ДКМС, недопускане на нарушения на трудовата, договорната и планова дисциплина, липса на трудови злополуки и най-висока култура на работното място.

Съревнованието ще се проведе на два етапа — първият ще се отчете в края на годината, а вторият — в навечерието на XII конгрес. Разбира се, за първенците са определени високи материални и морални стимули — екскурзии в страната, вписване на имената им в почетната книга на завода, а комсомолските дружества ще получат и парични награди.

Отделно от комсомолците профкомитетът е подготвил друга емблема — „90 години от рожденето на Г. Димитров“. Нейни носители могат да станат всички производственици — включително и комсомолците, — постигнали високи промишлени и качествени показатели за седмицата. Отчитането на съревнованието ще стане по броя на най-многото носители на двете емблеми. Така се практикуваше в предконгресното съревнование, когато някои работници получаваха пред конгресната емблема всяка седмица, и, естествено, сред тях бяха излъчени първенците.

Ще се организира преглед на работата на профгрупите по цехове, с което се цели тяхното организационно и производствено укрепване. Тези прегледи, които ще се извършват в рамките на социалистическото съревнование ще раздвижат колективите. И сега, макар и в началото на първия етап от съревнованието, такова раздвижване се забелязва сред бригадите „Димитър Дончев“, „Трайчо Костов“ и „Фидел Кастро“. Второ комсомолско дружество „Димитър Атанасов“, посмъртен герой на социалистическия труд, е на първо място сред останалите по организационна и производствена дейност. За юли работниците от дружеството дадоха най-много надпланова продукция при много добро качество.

Колективът на завод „Хром“ ще посрещне Деня на свободата с високи трудови постижения. В чест на празника дните от 20 август до края на месеца са обявени за ударни. Отсега са набелязани мероприятия и за посрещане Деня на машиностроителя. Ще бъде проведено състезание по професии, в което освен производственици, ще участвуват и чертожниците от предприятието. Състезанието ще се проведе по пет специалности.

Всеки работник от завода е включен във формите на социалистическото съревнование. А те постоянно се менят и обогатяват. Затова и успехите на колектива растат, а с тях расте и отговорността на отделния човек-производственик за произвеждането на повече и по-качествена промишлена продукция.

Ясен ПЕТРОВ

27 август — Ден на граничните войски

Достойни защитници на нашата Родина

Навършват се 25 години от създаването на Гранични войски. Формирани по инициатива и по предложение на безсмъртния вожд и учител на българския народ Георги Димитров, те достойно изпълняват неговия завет: да пазят непрекосновеността на нашите граници.

Една крилата мисъл „Аз особено много разчитам на нашите славни граничари!“, казана от вожда, зелена дълбоко в сърцата на войните със зелени пагони, за да ги поведе по невидимите пътеки на дълга.

Двадесет и пет години оттогава! Високото доверие на вожда, което той гласува на граничарите в онія тревожни дни и нощи, вля нов приток от свежи сили, висок боен дух и готовност на саможертва в името на защитата на социалистическото ни отечество.

И тогава, когато по смълчаните планински пътеки, по горите върхове на Беласица, Родопа и Странджа, в поречието на Струма, Места и Марица затрещяха автомати, като клетвен зов прозвучаха думите на Георги Димитров: „Така да се пазят нашите граници, че никой външен враг да не смее да се доближи до нашата земя хубава, никой народен враг от вътрешността да не може да премине граничната бразда и безмилостно да бъде унищожена всяка появила се банда диверсанти, шпиони и предатели!“

Боен зов! Повеля на народа! Заповед на партията!

Така разбраха българските граничари тези думи. И се заниза ха дни и нощи на възмъжаване. Мишците се наливаха със сили, сърцата — с любов и омраза. По-зорки ставаха граничарските очи, по-тихи стъпките, по-точен изстрелът!

И се понесоха като легенда боевете край Доспат дере, Сарабурун, Тумба и островите на Марица! За да заблестят с ярка светлина имената на Вергил Вакринов, Асен Илиев, Георги Стоименов, Стоил Косовски, Младен Калеев, Йордан Георгиев, Георги Пирдопски, Павел Евтимов и още много други пламенни патриоти, пожертвували в името на Отечеството най-скъпото, което имаха — своя двадесетгодишен живот!

Всяка година в редовете на Гранични войски идват да изпълнят своя дълг младежи, комсомолци, верни синове на българския народ. Постановлението на ЦК на БКП за изравняване на българските младежи по отношение изпълнението воинския им дълг към Отечеството е нов израз на големите грижи, които партията полага за обучението, възпитанието и подготовката на армията.

Още от първия ден, когато бяха създадени Гранични войски, българските граничари непрекъснато се учат от богатия опит на славните съветски граничари. От тях те черпят знания и умения в борбата срещу враговете на Родината.

Тази година граничарите честват своята двадесет и пета годишнина в обстановка на всенароден политически и трудов подем в навечерието на нашия национален празник Девети септември. При обстановката на напрежение в различните райони на света, предизвикано от империалистическите сили, пред границите стоят още по-отговорни задачи във връзка с издигане бдителността по охраната на границата, с повишаване на бойната готовност и граничарското майсторство.

Двадесет и пет години героични дела, години, изпълнени с готовност за саможертва пред партията и народа — такава е историята на Гранични войски. Под непосредствените грижи и ръководство на Централния комитет на партията, учейки се непрестанно от бойния опит на славните съветски граничари, Гранични войски с всеки изминат ден възмъжават и укрепват, повишават своята бойна готовност. Днес те са надежден и мощен щит както за нашата Родина, така и за целия социалистически лагер.

Конкурс „Верни и предани на партията и народа“

ДЪЛГ

(очерк)

НАПИСА писмо на твой приятел. Започна го така: „Всяка заран се случва това с мен — минавам по една и съща улица, изминавам едно и също разстояние, срещам едни и същи хора... Преди да вляза в работната си стая, обгръщам с поглед всичко и всички и ги приютявам в душата си като приказка. В стаята ме посрещат едно бюро и един разтворен прозорец, през който гледам света, радвам се на слънцето, слушам песента на птиците... Задължен съм им много: правят ме добър.

Животът си понякога сравнявам с папка или преписка. Но той не е нито папка, нито преписка, а река, в която се вливат много реки. Поставя ли им имена и взема първите букви от тях, получава се думата дълг. Дългът изпълва цялата ми същност, прониква във всяка моя клетка. Поставям го пред всичко в моя живот...“

Странна философия! За твоя живот искам да разкажа, майоре!

* * *

ЗАПОВЕДТА на кмета беше категорична — изселваха ви в Шуменско. Правеха го заради чичо ти Радан — бил комунист. И никой не дойде да ви изпрати, когато тръгвахте, защото ви смятаха за „опасни“. Това ви огорчи. Мълчаливо натоварихте багажа си на каруци и потеглихте. Дълго се скитахте по непознатите пътища, докато стигнете до село Кус. Непознати бяха за вас хората му, но не и чужди. Хората навсякъде са едни, майоре — добри и лоши. Вие попаднахте при добри хора. Лош беше само търговецът от града, който ви даде сто декара земя да обработвате на изполица. Беше жесток и коравосърдечен. Парите го правеха такъв и алчността му за пари.

На открито спяхте. Добитъка си по поляните пасяхте. Ти заспиваше уморен в скута на баща си. „Тежки са времената, Илия — казваше той. — Непоносимо тежки... За орачи и копачи като нас нийде няма спокойствие“... Така казваше баща ти, а очите му се пълнеха със сълзи. Задавяше го кашлица.

Слушаше го, всички го слушахте. Ти посягаше с ръка към звездите да ги хванеш. Мечтаеше на земята да ги снемеш и окачиш по дърветата — пека ви светят завинаги. Полето най-много те увличаше. Вървеше, вървеше срещу вятъра... Оставаше го свободно да роши косата ти. Ловеше пеперуди. Береше метличини и ги свиваше на венец. Беше още дете. Природата като майка те приютяваше в топлата си гръд.

Завръщаше се и заварваше баща си умислен. Все нещо смяташе и сметките му не излизаха. Зърното не му достигаше, за да ви изхрани, майоре. „Дай на мен, тате — молеше го ти.— Ще видиш, че излезе...“ Подаваше ти цигарената си кутия и молив. На три крини една за вас слагаше и две за търговеца. Така се бяхте спазарили с него. И накрая — гладни оставахте. Тормоз и мъка ви задушаваха, копнеехте за родното си село Брестак. Защото чуждата земя ви съсипваше. Баща ти наизхвърлял дрян заприлича.

Завърнахте се в Брестак през хиляда деветстотин и четиридесет и четвърта. Старият слезе от каруцата, разпрегна двете червени кобили, въздиша, пъшка, па се обърна към тебе и рече: „Виждаш ли, Илия, оня дъб накрай село. Столетник трябва да е. Тъй съм го запомнил. Расти, като него висок и як стани и селото повторно не напускай!“ Но ти го напусна, майоре, напусна го. Друг глас те привлече в града — на околийския комитет на партията. Милиционер стана. Прие задачата като неизпълнен дълг към Родината и към делото, за което се бори чичо ти Радан. Защото враговете я заплашваха. Селяните ръмжаха и псуваха, когато влизаха в ТКЗС. През границата преминаваха крадци — и пари, и добитък задигаха. Румънски цигани бяха, носеха оръжие...

ФЕВРУАРИ. Нощ. Бушуваше виелица. Пристигнахте край някогашното село Карл Дой. Оттам трябваше да преминат конекрадците. Нарекохте операцията „Янгъна“ — на името на вода ча им — едър и мускулест циганин, с космати гърди и извити като два сърпа мустаци.

Стояхте притихнали в снега, чакахте. А виелицата виеше, проплакваше като малко дете в разсъблечените клони на кайсиите. Забелязахте ги като преминаваха. Оставихте ги да преминат. Бяхте решили да не стреляте. Но Янгъна ви усети и побягна. Стреляхте. Ранихте го. Успя да избяга...

Поставиха те да охраняваш къщичката в лозята, в която скриха престъпниците, а двамата Николовци изпратиха да ги залавят. Съпротивляваха се. Малко остана да убият Никола Русев, но като видяха, че ги превъзхождате, се предадоха. Вързани ги закарахте до участъка. Съдиха ги и ги осъдиха.

ОФИЦЕР — квартален отговорник със седалище село Алфатар. Нарушения, злоупотреби — всеки ден... Трудно ги понасяше, защото милееше за държавното. Трудно, но ставаха...

Канцеларията ти беше срещу селсъвета. Веднаж при теб влезе нисък слаб селянин с отпуснати небръснати бузи. Гледаше като уплашен някак си. Ти го посрещна, подаде му стол да седне и беше готов да го изслушаш, но оня продължаваше да мълчи. Стоя той така, размисля, поти се и като разбра, че никой не го следи вън, тихичко ти довери нещо. Накара го да го повтори и го записа в бележника си. И още на другия ден доклад ва всичко в околийското. Цял месец викахте хора при вас, питахте, разпитвахте, уточнявахте фактури... И какво излезе накрая, майоре — подправка на документи, обсебване на държавни пари...

ИЗЧЕЗНАХА шуби и кожени палта от кооперация „Дунав“ в Силистра. Много мисли как да постъпиш, за да разкриеш крадците... Мисли, но измисли... Отиде при командира на доброволния отряд на циганите Стамат и направо му рече: „Това е работа на вашите хора, Стамате! На стаматовци... Провери и ще се убедиш, че е така!“

Събра роднините си Стамат, поговори им.

— Вие сте обрали кооперацията — лекичко подхвана той дамина. — Признайте си, за да не се стигне до съд!

— Сгрешихме, бати Стамате — изплака по-младият. — Оправи ни, обещаваме, че вече никога няма да крадем!

— Какво ще правим сега? — смъмка под нос си другият.

— Грабвайте чувалите с откраднатата стока и в дома на кварталния отговорник Илия. Не дялков ги носете! — рече им Стамат.

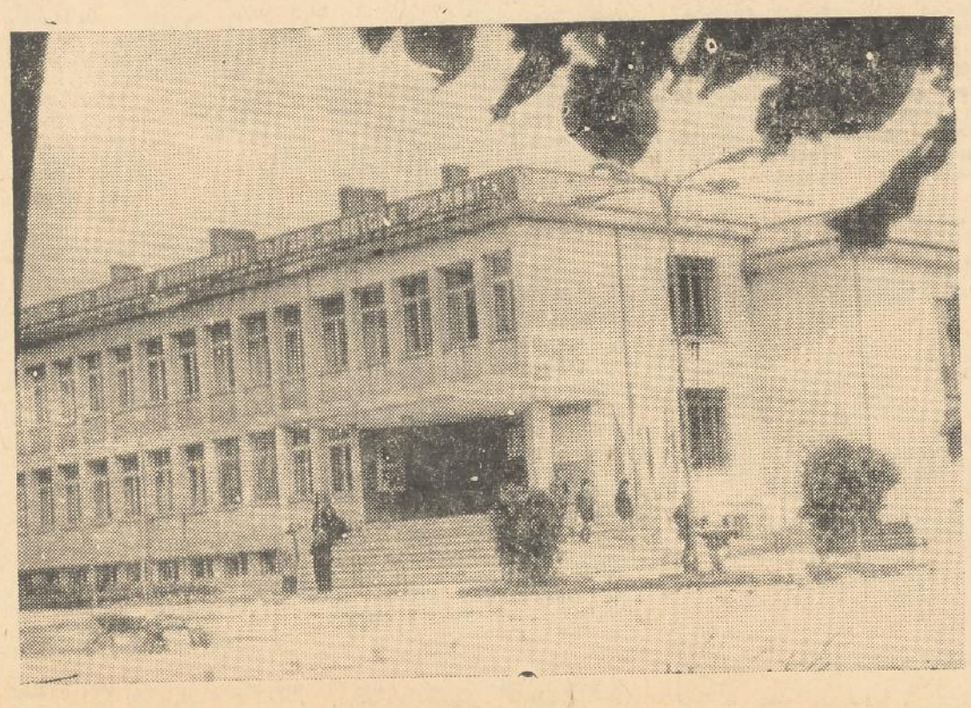
Посред нощ те намериха в къщи — не измениха на обещанието си.

* * *

КОГА изминаха двадесет и шест години? Вече наближаваш петдесетте. „Дълг — мисля си. — За честно изпълнен дълг към Родината в нашата страна награждават“. И ти си от наградените — шест медала и един орден „Червено знаме на труда“ красят гърдите ти на Първи май и Девети септември. Носи ги със здраве!

Никола НАНЕВ

През годините на народната власт измени своя облик и добруджанското село. НА СНИМКАТА: Центърът на с. Алфатар.

Мотопоход до исторически местности

Миналата седмица ръководството на общинския комитет за трезвност в чест на Първия конгрес на трезвеността организира мотопоход до град Велико Търново, Дряново и Дряновската пещера. В похода участвуваха 12 мотоциклета с 21 участника, от които 8 жени — всички членове на местния съвет на Българския автомобилен и туринг клуб.

По пътя участниците разгледаха музея на Преображенския манастир, град Дряново, Дряновския манастир, разкопките на Царевец във Велико Търново, музея в Арбанаси и др. исторически забележителности. Посетиха се също така някои обекти, построени през годините на народната власт. Мотопоходът на трезвениците от с. Белица премина при висока дисциплина, чувство на съзнание, отговорност и пълна другарска взаимопомощ.

Ж. ХРИСТОВ

Да не забравяме за опасността от холера!

„Данните на Световната здравна организация за разпространението на холерата в света — и специално в Африка — показват следната картина в края на м. юли и в началото на м. август: в първата десетдневка на август са били регистрирани повече от 12 500 случая, с които броят на заболелите от началото на 1971 година се е увеличил на 106 500, а на смъртните случаи — с нови 1 500. Общият брой на умрелите от холера досега е 16 100“.

(Из печата)

РЕАЛНА ЛИ Е ОПАСНОСТТА?

Човечеството е свидетел на ново холерно нашествие, което през 1970 година обхвана над 35 страни в света и премина в Европа. Това създаде непосредствена опасност и за нашата страна. За да не се допусне вкарването на заразата и за да се повиши противоепидемичната готовност, бяха проведени редица мероприятия, включително и имунизация на населението. Създадена е здрава бариера за предотвратяване и ограничаване разпространението на холерата може да се създаде най-добре чрез подобряване на санитарно-хигиенното състояние на страната, на личната, битовата и обществената хигиена. Това обаче зависи не само от усилията на здравните, държавните, стопанските и обществените организации, а и от активното съдействие на цялото население.

От 1960-1961 година холерата отново напусна границите на своите древни огнища и се появи в нови райони и страни. Особено широко тя се разпространи през изминалите 10 години, а през 1970 г. проникна и в Европа. Избухна епидемия и в Турция — Истанбул. Съвременните транспортни средства и засилените международни и междуконтинентални туристически, търговски и културни връзки увеличиха вероятността за пренасянето на болестта на големи разстояния за кратко време в различни части на света. Нито едно друго чревно инфекциозно заболяване не се е разпространявало толкова далече, на толкова големи територии.

ХИГИЕНАТА — ОСНОВНО ПРЕДПАЗНО СРЕДСТВО

Доказано е, че холерата предизвиква всичко е болест на лошата хигиена. От нея заболяват тези, които пренебрегват правилата за опазване на своето здраве, т. е. личната и обществената хигиена.

Ето защо най-сигурната бариера срещу холерната зараза са санитарно-хигиенните мерки — хигиенизирането на населените места, жилищата, водоснабдяването, заведенията за обществено хранене и търговията с хранителни продукти и спазването правилата на личната хигиена. Тези мерки са лесно изпълними и могат да предпазят всеки от заразяване не само от холера, но и от други чревни инфекции.

Поддържането на изрядна лична хигиена изисква преди всичко основно измиване на ръцете винаги преди хранене и след ползуване на тоалетната. Вода за питейни и битови нужди трябва да се черпи само от сигурни водоизточници или да се преварява. Хранителните продукти следва да се пазят от замърсяване от мухи, хлебарки и гризачи, а зеленчуците и плодовете да се измиват обилно и по отделно с течаща вода.

ВСЕКИ ТРЯБВА ДА ПОМНИ!

Холерата е тежко заболяване, което засяга не само личните интереси на отделния човек, но и интересите на близките му, на колектива, сред който работи, на държавата. Ако при други случаи хигиенното поведение е въпрос на лични тълкувания и възгледи, то тук всеки е задължен да спазва определено хигиенно поведение. Касае се за граждански дълг, за опазване на собственото здраве и здравето на колектива. Затова всеки е длъжен да насочи вниманието си към дребните на пръв поглед неща — миене на ръце, миене на плодове и зеленчуци, унищожаване на мухите и т. н.

Разумното е сега да бъдем предвидливи и да не забравяме, че простите, лесно изпълними хигиенни правила и чистотата имат много голяма предпазна стойност срещу холерата. Оръжието за борба с това заболяване е в ръцете ни. Остава да бъде използувано правилно и целенасочено.

ДОКУМЕНТАЛНОТО НАСЛЕДСТВО НА В. И. ЛЕНИН

Повечето от Лениновите ръкописи, особено тия от периода на съветската власт, се намират в Съветския съюз и съществуването им се облекчава от това, че съветските хора горещо обичат В. И. Ленин, че те горят от желание всячески да помогнат за съхраняването на всичко онова, което е свързано с неговото име.

Затова само след годините на Великата отечествена война в Централния партиен архив постъпиха повече от 2 500 нови Ленинови документи, в това число от държавния архив на Октомврийската революция, Съветската армия, от Историко-дипломатическото управление на Министерството на външните работи на СССР, от архива на комитета за държавна сигурност при Съвета на министрите на СССР, от архива на Академията на науките на СССР, от Музея на революцията, от Дома-музей „Г. В. Плеханов“ в Ленинград, в това число от близките на съратници на В. И. Ленин.

Значителна част от Лениновите ръкописи, писма и документи се оказаха в други страни. Известно е, че от 1900 година до 1905 и от 1908 до 1917 година В. И. Ленин и Н. К. Крупская бяха принудени да прекарат повече от 15 години в тежките условия на политическата емиграция: в Германия, Англия, Австро-Унгария, Полша, Швейцария, Франция, Финландия, частично в Белгия, Дания, Италия, Чехословакия, Швеция. В чужбина В. И. Ленин води огромна революционна дейност, интензивна преписка, научна, литературна и пропагандна дейност. И, разбира се, зад граница останаха Ленинови ръкописи, писма, документи. Някои от тях се оказаха в ръцете на меншевики и есерови деятели, а след това известна част преминаха в архивите и институтите на капиталистическите страни. Издирването и получаването на тези материали се оказа много трудно. Обаче Ленинови ръкописи и документи постъпват и от други страни. Така например Институтът по марксизъм-ленинизъм получи по пътя на обменната четири оригинални Ленинови писма от Колумбийския университет на САЩ (от фонда на меншевика Г. А. Алексински) и осем оригинални писма от Международния институт по социална история в Амстердам (от фонда на К. Кутски).

С помощта на хората с добра воля, с помощта на братските комунистически партии стана възможно да се издирят много документи на В. И. Ленин, които се намираха в другите страни и те се съсредоточиха в Института по марксизъм-ленинизъм.

За много хора, свързани някога с В. И. Ленин, предава нето на неговите документи бе морален дълг, знак на признателност към неговата памет. Така постъпи семейството на известния немски издател Дитц. Отхвърляйки предложенията на колекционерите да им продадат писмата на Ленин, семейство Дитц ги предаде на Клара Цеткин за изпращане в Москва. Така постъпи Камил Гюйсманс, известен белгийски обществен деятел, който се издигна над теснопартийните интереси и въпреки волята на ръководството на Социалистическия интернационал предаде на Института по марксизъм-ленинизъм оригиналните писма на В. И. Ленин, адресирани към Международното социалистическо бюро.

В 1923 година от Париж стана възможно да се достави в Москва така нареченият „куфар Фрея“ (т. е. куфарът на Ленин). В него се намираха ръкописите на Лениновите произведения „Новите стопански движения в селския живот“ (първото от достигналите до нас произведения на Ленин), „Крачка напред, две крачки назад“, материалите по изработването проекто-програмата на РСДРП, преписката с членовете на редакцията на „Искра“. От Женева бяха изпратени заедно с архивите на РСДРП и библиотеката на името на Г. А. Куклин и някои от документите на В. И. Ленин от периода на втората емиграция. В 1923 година в една социалистическа архива в Берлин бяха намерени първо и трето издание на хектографическото издание на книгата „Кои са приятелите на народа“ и как те воюват против социалдемократите?“.

В 1923 година съветският генерален консул в Хамбург (Германия) Г. Л. Шкловски изпрати в Института „В. И. Ленин“ няколко ръкописа на Владимир Илич, а в писмото съобщава: „Получих личната си архива от Швейцария. Прележдайки вещите си, аз с голяма радост открих сред тях три неиздадени статии на Илич“.

БЕЗСМЪРТНИТЕ СВИДЕТЕЛИ НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ

Ако се заведат резултатите по събирането на Лениновите ръкописи и документално наследство, то те ще изглеждат доста внушителни.

В настоящия момент в Централния партиен архив на Института по марксизъм-ленинизъм при ЦК на КПСС са събрани повече от 30 хиляди ръкописа, писма и други автографи на Ленин, повече от 800 книги, съдържащи бележки, подчертавания и други следи от работата на Владимир Илич, а така също и 400 фотографии на Ленин — единични или групови, 870 метра киноленти, с живи кадри на Ленин, 12 грамофонни плочи със записи на негови речи.

Всички тези скъпи Ленинови реликви, принадлежащи на Комунистическата партия и на съветския народ, са безсмъртни свидетелства за великия живот на Владимир Илич.

Събраните в Централния партиен архив Ленинови ръкописи, документи, фотографии, киноленти, матрици за грамофонни записи, приведени в образцов ред, внимателно реставрирани, се пазят при възможно най-благоприятни условия.

Голяма част от Лениновите документи (около 91 процента) са оригинали. Много малка част от документите представляват първи публикации, машинописни копия или други възпроизведени материали; те са взети в хранилищата само в тези случаи, когато отсъствуват оригиналите, или когато получаването и придобиването им е невъзможно.

Най-старият документ на Ленин е от март 1881 година — това е подписът на Володя Уянов в списъка на учениците на Симбирската гимназия; последният документ — телеграмата на В. И. Ленин до Мдивани, Махарадзе и др. — била продиктувана от болния вече Ленин на стенографката М. А. Володичева на 6 март 1923 година.

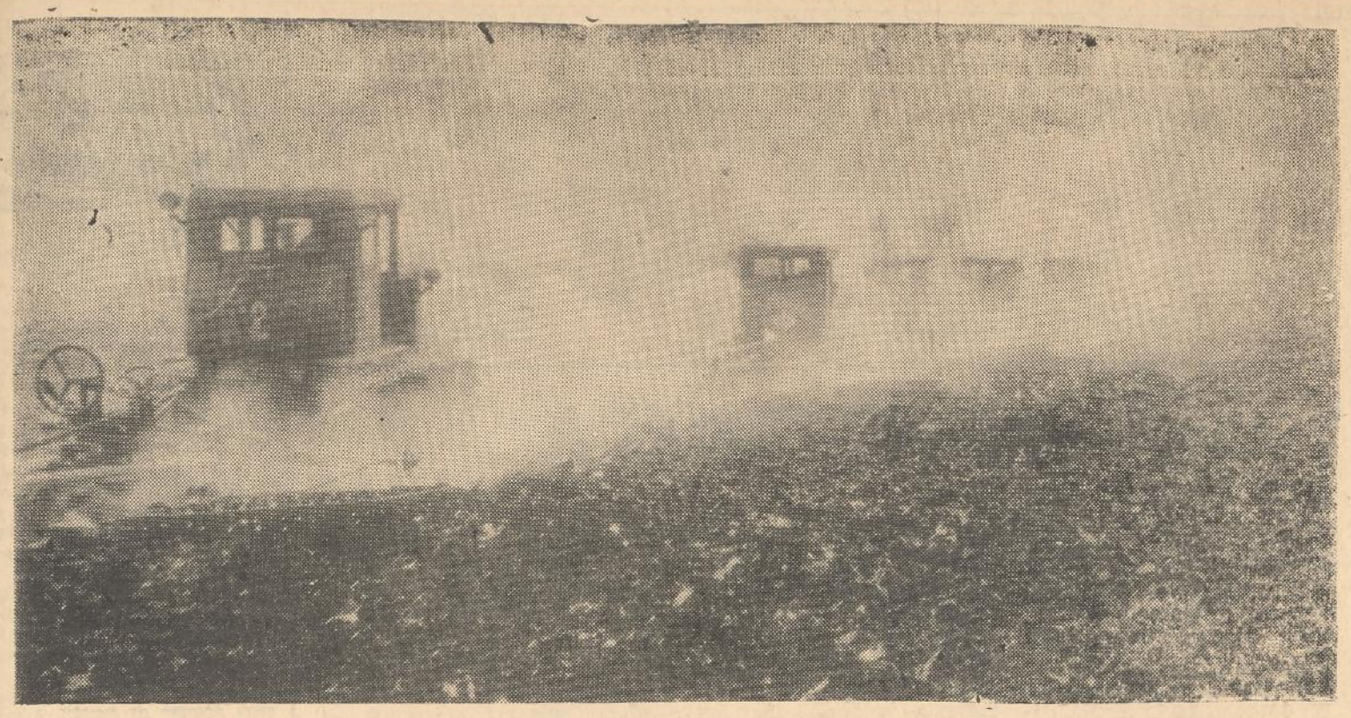
Повечето от документите са написани от ръката на Ленин, тъй като той малко е ползувал пишеща машина.

Повече от 1 000 документа, намиращи се в архивата, са написани от Ленин на девет чужди езика (немски, френски, английски, италиански, холандски, латински, датски, норвежки, шведски); половината от тях — на немски език, около една трета — на френски език, една десета част — на английски.

С усилията на няколко поколения са събрани стотици ръкописи на книги, брошури, статии, хиляди писма и записки, планове и чернови; стенограми на доклади и речи; много конспекти, записи на беседи, преводи, статистически таблици, бележки от книги, книги със забележки, подчертавания, изрезки от вестници, списания и други, а така също официалните документи на първото съветско правителство.

В архива са събрани и документите на жандармерийските и полицейски учреждения на царска Русия и буржоазното Временно правителство от явното и тайно наблюдение на Ленин, започнато от 27 декември 1887 година (8 януари 1888 година).

В централния партиен архив са събрани документите на централните органи на партията, на редакциите на много болшевишки

Тази година механизаторите от ТКЗС — с. Сокол изпълниха обещанието си и в чест на Девети септември, като предсрочно завършиха с дълбоката оран. Всичките освободени досега площи, 14 200 декара, са изорани фигурно. Тук фигурната оран е станала традиция. А и механизаторите имат нужната квалификация. Разпределили се в две групи и при денонощна работа изораят по 400 декара за смяна.
НА СНИМКАТА: Механизаторите от групата на Йордан Данев извършват фигурна оран.

Добруджанска кръв

— Ходил ли си из Балкана, из Родопите? Там, знаеш ли, хората като намерят някъде по стръмно то малко земя, захванати на камъка, ограждат я пак с камъни, такива едни обли, големи, и на нея сеят — тютюн било, картофи било... Такъв човек като взе меш и го поставиш тука, сред полето — плаши се. Земята го плаши. Пък ние, какво — свикна ли сме с нея от рождение... Гле даш, гледаш — край няма!...

Истина е, Иване, край няма! Осо бено сега като я гледаш. Търкул нало се е слънцето по стърнище то на отсрещните баири и нощта сякаш се дига на вълни на вълни от изгорялата земя, черна и топла като нея. Пушекът и той не може да се вдигне нагоре тука в кулака, ами се стеле нис ко на синкави кълдели и от това хората изглеждат като да не са стъпили на земята, ами плуват над нея или пък са направо от браздите израсли, на корен. То, ако се замислиш, така и ще да е — корен имат хората в тая земя. И то жилав корен...

Гледам те, пък не знам как да ти река — да ти кажа Иване — не сме ни то приятели, нито акрани. „Бай Иване“ някак не ти приляга — че на колко си — на тридесет и няколко само. Мога стопанин да те наричам и това ще е най-пра вилно, ама не върви в разговора. Нито старши мога да ти кажа — току-виж, си се засегнал, макар че и твоите трактористи, и всички в Малък Преславец така са свикнали — Иван Минчев е старши в бригадата. Видяло се е, че пак на име ще се обръщам към тебе.

Щеше ми се да поприказваме, но като гледам, че не те сдър жа на едно място, не иде да те насилвам. До полунощ я колко време има, пък и на трактора сега е Георги Русев, ама не можеш да изтраеш. Открай време те знаят такъв — още когато ра ботеше в МТС-то в Главиница и на трактора сядаше така, когато никой не гледа. Поне с годините да се беше поуспокоил. А то и себе си не жалиш, и хората не оставяш на мира. Но те ти про щават. Защото знаят, че го правиш от добро сърце и с грижа за тях, за машината, за работата. Гледам, ходят сега насам-нататък бригадири, отговорници, предсе дателят и той току намине — контролират. Ама то е само, за да са те спокойни. Защото ина че всеки знае — докато Иван Минчев е там — лошо не може да се случи. И машините ще са в ред, и хората, и работата ще бъде само висококачествена. Се га навсякъде, където може, оре те фигурно, ама пак си личи, когато си на трактора. Другояче ли караш, машината ли усеща, земята ли — не зная, ама като дойде другата смяна, трактористите само цъкат с уста и вър тят глава. Уж са виждали и те оран, но такова равно, гладко нещо винаги хваща окото. Като по конец се движат двете жъл ти очи и нито мръдват, нито на мигат дяволито, както е с другите трактористи. Ако те питам да обясниш защо става така, и ти надали ще можеш. Просто дар ба е това, кръв. Добруджанска кръв е. И дизелът те слуша, и земята те познава... Че и как ня ма да те знае — най-старият трак торист си, най-опитният. Така са те запомнили хората — с вечна та цигара на устата, с омаслени те ръце, поразгърден... То, мас лото, вече не може да се измие — влязло е в кожата. И в сърце то е влязло. Впрочем, то е ста ра любов. То те заведе за пръв път при машините, то те държа в станцията в най-тежките годи ни, то те изпрати в Русе в курсо вете за трактористи... Колко годи ни минаха от тогава — тая лю бов издържа! И само по-силна стана. Ожени се, дом свъртя... Три момчета лудуват из къщи. А ти ги гледаш и си мислиш, че един от тях, ако реши занаята ти да вземе — ще го научиш на всичко, което ти знаеш, ще го направиш майстор, и чак тогава ще се успокои сърцето ти... Има време, Иване. И това ще бъде!

Пак са се завъртяли триктори те и сега жълтите очи се преска чат и намигат някому в другия край на блока. Не се тревожи, момчетата и сами знаят какво трябва да се направи. Не са от вчера на дизелите. Няма да се посрамят. От тебе пример ще вземат. Нали ти стана тази годи на първенец на комплекса в състезанието за най-добър орач. При това с чужд плуг и чужда машина. А ако беше отишъл с твоя трактор...

Хайде, отивай да лягаш, Иване. Поне малко да подремнеш преди смяната. Гледаш ли каква тъм нина е в Кулака, черно — мо жеш като нищо да объркаш къ де е горе и къде — долу. Доб ре че са звездите да показват, защото и луната се е подпряла с единия си рог на баира и нито свети, нито се скрива съвсем...

Лека нощ. И приятна работа. Ще минем някой ден така, без работа през село и непременно ще се отбием — на гости ще ти дойдем. Тогава ще срежем една от ония огромни дини, които са се натъркаляли в бостаните и ще поговорим за това, за онова... А сега няма време. Месецът се е позасрамил и е подскочил малко нагоре, а зад баира пак се чуват дизелите. Лято е — време за работа. А работата вас чака. Лека нощ, Иване...

Валентин ЧЕРНЕВ

Три отговора на един въпрос

Универсалният магазин в Силистра се посещава от мно го клиенти на града и окръга. Какво кара хората да се от биват така често тук? Дали това е само богатият избор на стоки, които им се предлагат, или те намират в магазина и едно ново отношение, израз на подобрената организация на работа в нашите търговски заведения, на новото разби ране нуждите на потребителя?

Ето какво отговориха на нашия единствен въпрос две граж данки и една продавачка от магазина.

КАКВО най-много ви харесва в силистренския универсален ма газин и какви мисли ви вълну ват за отношението между про давачи и клиенти, когато посе щавате и наблюдавате работа та тук през последния месец?

ЛЮДМИЛА КАРЛОВА, слу жителка

— Почти всеки ден се отби вам тук. За мен като жена и майка този магазин е едно истинско улеснение. Преди гу бех много повече време от по чивката си за покупки, а сега тук има всичко, каквото може да пожелае човек. Най-много ми харесват щандовете за три котаж и дамска конфекция. Вся ка жена може да си избере по нещо, защото асортиментът по зволява да се задоволи и най-капризният вкус. Не искам да обидя останалите щандове, прос то вие ме затруднявате и аз се съмнявам дали съм дала съвсем точен отговор. С една дума, тук всичко ми харесва.

Какво мисля за отношението между продавачи и клиенти?

Как да кажа, някога клиентът беше почти зависим от капризи те на продавача. Пък и самите хора се дразнеха повече, когато не им се дадеше каквото пожелаят. В този магазин, а и къде то и да отидете в нашия град, това време вече отдавна е ми нало. Веднъж ми се наложи да избирам обувки. Премерих мо же би 6-7 чифта, но не срещнах никакво недоволство от страна на щандистката. Това съвсем не е инцидентно явление. За мен целият този магазин е една усмивка, благодарствена усмивка и на работния персонал, и на клиентите.

ПЕТРАНА МИРОВА, работ ничка от Тутракан

— Прави ми удоволствие да посетя този магазин винаги ко гато дойда в Силистра. Най-чес то се спирам пред щандовете за мъжка мода, парфюмерия, дамско облекло. Напоследък почти избягвам да си шия при шивачки, защото това, което на мирам тук, напълно ме задовол лява. Направих няколко подаръ ка и на мъжа си от този мага зин и той въпреки че е с малко по-особени предпочитания към дрехите, също ги харесва. Надя вам се, че ако тук предлагат все така богат избор на клиентите, аз и моето семейство ще бъдем винаги редовни посетители на магазина.

Колкото пъти съм идвала тук, винаги съм оставала доволна от отношението на продавачките към мен. Някога имаше едно делене на клиентите. Едни сто ки се показваха на едни — дру ги на други. Не съм забелязала такова нещо сега и това ме радва. Всичко отговаря на из исканията.

ЛЮБА ГАНЧЕВА, продавач ка на щанда за чорапи

— Работата в магазина ми ха ресва. Всеки ден пред мен спи рат десетки жени от града и ок ръга и аз съм радостна, ако мога да им услужа, да ги за радвам с това, което се предлага на моя щанд.

Винаги съм посрещала купу вачите като приятели. Понякога идват при нас стоки, които рядко стигат дотук, но ние с колеж ките винаги се стремим да има ред в такива случаи. Винаги съм смятала скандалните разпра вии за най-неприятното и най-неприлично нещо в практиката на търговския работник и с ця лото си сърце се стремя да не допускам подобни случаи. От дълги години работя такава ра бота и се надявам още дълго време да бъда в хубави и искре ни отношения с моите клиенти.

Из опита на Хмелницка област

КОМПЛЕКСЪТ – ТОВА Е УСПЕХ!

Неотдавна се състоя всесъюзен семинар-съвещание за внед ряването на нова техника и прогресивна технология в селско-стопанското производство. Голяма група от партийни и обще ствени работници, ръководители и специалисти на редица ми нистерства и ведомства на страната, съюзните републики и областите, а също така и от представители на научноиз следователските селскостопански институти пребивава на хмел ницка земя.

За това как посрещна гостите подолската земя, за техните впечатления е нашият разказ.

...Колхозът „Украйна“ е най-големият в Каменец-Подолския район. Тук, в село Усте, се е разпростерял комплексът на от глеждането на свине. Четири те свинарника са съединени в два блока.

За перспективите на комплек са, за това, как те ще способст вуват за решаване проблема за увеличаване производството на месо в района разказа кандида тът на икономическите науки, първият секретар на районния комитет на партията В. М. Смирнов.

Председателят на колхоза Гаврил Степанович Карастоянов запозна участниците в съве щанието с работата на комплек са. В Силистра добре познават Карастоянов: той беше в своя та родина, България, силистрен ци гостуваха в неговия колхоз.

Тук наистина има какво да се види. Повечето от помеще нията са построени по типов проект.

— Как е организирано угоя ването? — интересува се един от участниците в семинара.

— Свинете се отглеждат по 40-50 в помещение, където ня ма постилка. Подът е направен от дървени павета, които под държат топлина. За угояване получаваме свине с тегло от 40-50 килограма, за да достиг нат 115-120 килограма.

За угояване се използуват смески, сухо юспе, растително брашно. Храната се приготвя във вид на влажна смес. Хране нето се извършва два пъти на ден, като изключително ценна помощ оказва апаратът „РКС-3000 М“. От цеха за приготвя нето на храната тя се подава чрез транспортьор.

В комплекса много от проце сите са автоматизирани — уп равлението на линиите за раз даване на храната, извозването на тора, работата на центробеж ните вентилатори и отоплител ната вентилационна система.

Комплексът още е в строеж. Издига се корпусът на завода за комбинирани фуражи. Скоро ще бъдат оборудвани клетките за 1 200 свине-майки и отделе нието за угояване, където ще се настаняват 2 000 прасета преди предаването им за интен зивно угояване.

Своите впечатления от заво да споделиха и гостите.

Заместник-директорът на държавния племенен завод „Константиново“, Московска об ласт, Николай Димитрович Ва вилов:

— Този комплекс ми хареса много. Вниманието привлича ви соката организация на труда, редът, чистотата, културата на производството.

Началникът на главното уп равление на совхозите при ми нистерството на селското сто панство на Таджикската ССР Мирзохари Хаджиев:

— У нас също се извършва широко строителство. Но такива мащаби поразяват. Тук пре красно е решено планирането на строителството. Но най-глав ното е, че е намерила своето място автоматизацията.

КОЛХОЗЪТ „Украйна“, Ду навецки район, един от първи те приложи специализацията по отглеждането на едър рогат добитък, животновъдството е организирано на промишлена основа.

— В началото на специали зацията — казва председателят на колхоза, героят на социа листическия труд Виталий Владимирович Стенгач, — ние продавахме на държавата 3,5-4 хиляди центнера месо годиш но, а сега — по 13,5-14 хиляди центнера. През но вата петилетка производството на месо ще нарасне два пъти.

В Маков е започнато строи телството на птицеферма за 100 хиляди носачки.

Когато гостите разглежда ха животновъдното градче, вниманието беше привлечено от механизацията на производ ствените процеси: подготовка та и раздаването на храната, почистването на помещенията. Торът от помещенията не се извозва, а с помощта на на грят въздух се изхвърля в хранилища на разстояние до един километър.

Началникът на управление то на селското стопанство в Ку сарски район, Азърбайджанска ССР, Мамедрзаев Мамедрза Вагидогли казва:

— Такива големи комплек си у нас все още няма. Но ние ще построим. Хареса ми висо ката механизация на трудоемки те процеси.

В нашата област има много комплекси за угояване. И все ки от тях има свои особености. В колхоза „Жданов“, Ярмоли нецки район, има същите сви нарници както в Усте — с мно го чистота, ред, висока култу ра на производството. Предсе дателят на колхоза Иван Да наилович Черний разказа за перспективите на развитие.

Гостите обърнаха внимание как е организирано приготов ляването на компоста в сто панството на комплекса. Тук е построена специална уредба, чрез която са механизирани процесите.

Началникът на отдела за механизация при Наманган ския областен тръст на совхо зите в Узбекската ССР Ухтан Аскаров по този повод каза:

— Не ми се е случвало да видя такава механизация при приготвянето на компоста. В този колхоз специалистите са извършили огромна работа, ко ято заслужава одобрение и раз пространение.

В прославения колхоз „Ук райна“, носител на ордена „Ле нин“, гостите бяха поразени от размаха на строителството. Се га тук се строи тракторен ла гер с работилница, с гараж за опазване на техниката, угоите лен комплекс в село Кременная.

Ръководителят на тръста „Казселхозстроймонтаж“ Хенрих Владимирович Перекатов отбеляза:

— Стопанството в Лесово дието е организирано на науч на основа. Високата култура на производството, умението да се ръководи — ето критерите, които трябва да залег нат в дейността на всеки колхоз и совхоз.

Много интересни неща видя ха гостите и в другите колхози на областта. Да делиш свои те успехи с приятелите си, да ги обогатяваш със своя опит — такъв е законът на съветския начин на живот.

Михаил ГРОШКО

(Специално за в. „Силистренска трибуна“)

В цех № 2 на фабрика „Сдавянка“ — Тутракан работи Ангел Стоянов. Той е един от най-старите работници-комунисти във фабриката и за скромния си, но упорит труд е удостоен със званието ударник за второто тримесечие на тази година.

вишки вестници, което позволя ва да се опознае по-дълбоко партийната и държавна дей ност на В. И. Ленин. Голяма ценност за изучаването, форми рането и биографията на миро гледа на Владимир Улянов пред ставлява фондът на семейство Улянови: бащата, майката, бра тът Александър и сестрата Оля; самостоятелните фондове на Ана, Мария и Димитрий Улянови, които били революционе ри, едни от първите дейци на партията, а така също и фондът на Н. К. Крупская — забележи телен партиен и държавен деец на съветската страна, съратник, жена и другар на В. И. Ленин.

ИЗДИРВАНЕТО НА ДОКУ МЕНТИТЕ ПРОДЪЛЖАВА

Литературното и документал но наследство на Ленин е събрано в максимална цялост. Но животът и дейността на вожда бяха толкова многообхватни, че е трудно да се каже колко ста тии, писма и документи са на писани, колко са произнесени те реферати, доклади, речи. В пълните събрани съчинения на Ленин е поместен „Списък на неиздирените работи на В. И. Ленин“. В него са публикува ни повече от 900 названия на произведения, статии, писма и документи, за които е установе но точно, че те са били написа ни, но досега никъде не са намерени. От крупните произ ведения на В. И. Ленин не са намерени: ръкописът на второ то издание на „Кои са „прияте лите на народа“ и как те въю ват против социалдемократи те?“, „За стачниците“ (1896), ръкописът на „Очерци по полити ческа икономия в началото на XIX век“, „Бележки на ре довния марксист за философия та“, „За аграрната статистика в Германия и Австро-Унгария“, втората лекция за държавата. Не са намерени пълната препи ска на В. И. Ленин с П. П. Маслов, Н. Е. Федосиев, със съратниците от заточението в Сибир Г. М. Крижижановски, А. А. Ванеев, М. А. Сильвин, В. В. Старков, П. Н. Лепешин ски, а също така и преписката от по-късни години. Никъде не се откриха кадрите на около 15-18 кинозаснимания на Ленин от периода 1917-1922 година, някои фотографии и най-малко три грамофонни плочи със запи си на неговия глас.

Но все пак няма никакви ос нования да се смята, че всичко е безвъзвратно загубено.

Нерядко се намират писма и документи, за чието съществу ване никому преди не е било из вестно. Няколко от Лениновите произведения са известни са мо от публикациите им, а тех ните ръкописи липсват. Те мо же би се пазят в книжата на издателствата и редакциите на вестниците, в които са се печа тали, или сред документите на редакционните и издателски ра ботници. Намирането на пуб ликуваните произведения на В. И. Ленин е много важно за историята.

Литературното и документал но наследство на В. И. Ленин се събира и внимателно се пази, защото това са безценни реликви за цялото човечество.

ЛЕНИНОВИТЕ ПРОИЗВЕ ДЕНИЯ СЕ ЧЕТАТ В ЦЕЛИЯ СВЯТ

По време на дейността на Института по марксизъм-ленинизъм и неговите предшественици се осъществиха пет издания на Събрани съчинения на В. И. Ленин, публикувани са 36 Ленинови сборника. Многократно са пускани масови из дания на избрани произведения на Ленин в два и три тома, те матични сборници по актуални въпроси, отделни произведения на В. И. Ленин. В последния Ленинов сборник са включени повече от 500 нови негови доку менти, които не са публикува ни преди.

Първото издание на Съчине нията на В. И. Ленин бе осъ ществено по решение на IX кон грес на партията. В периода от 1920 до 1926 година бяха от печатани 20 тома (26 книги). След смъртта на Ленин на 21 януари 1924 година II конгрес на Съвета на СССР взе реше ние за отпечатването на ново издание на Събрани съчинения на В. И. Ленин. В постановле нието се казва: „Най-добрият паметник на Владимир Илич Ленин ще бъде широкото и ма сово разпространение на него вите съчинения, които правят идеите на комунизма достоя ние на всички трудещи се“.

В течение на 1925-1932 го дина Институтът „Ленин“ изда де второ и трето издание на Съ чинения на Ленин в 30 тома. Третото издание бе пуснато по евтино, предназначено за маса вия читател. Общият му тираж превишаваше тиража на второ то издание почти пет пъти. В 1940 година започна издаване то на четвъртото издание на Събрани съчинения на Ленин в 35 тома. До Великата отече ствена война се издадоха само два тома. Това издание бе завършено в 1950 година. В те чение на 1957-1968 година към четвъртото издание бяха пусна ти десет допълнителни тома (36-45), в които излязоха нови произведения и документи.

Централният комитет на КПСС е отдавал и отдава изклю чително голямо значение на събирането, запазването и из ползуването на богатото Ле ниново документално наследство, гледайки на това дело като на свой интернационален дълг.

На 8 януари 1957 година ЦК на КПСС прие постановлението „За пълното издаване на събра ните съчинения на В. И. Ле нин“. В указа се казва, че е необходимо да се събере в ед но цялото Лениново наследст во: произведения, публикувани в предишните издания, в Ленинови сборници, в протоколи и стенографски отчети на партий ни конгреси и конференции, в периодическия печат, а така също работи и документи, непубликувани преди. В постановлението се подчертава също, че към томовете на Пълно събраните съчинения на Ленин тряб ва да се даде справочен указа тел със строго научен характер. Сега това постановление на ЦК на КПСС е изпълнено изцяло.

В течение на 1958-1965 го дина бяха пуснати 55 тома. Ти ражът на Пълните съчинения на В. И. Ленин се изчерпа напъл но. За 100-годишния юбилей от рождението на В. Илич се пусна допълнителен стохиляден тираж. В Първите събрани съ чинения на В. И. Ленин изля зоха около 9 000 произведения и документи, половината от ко ито не бяха включвани в пре дишните издания. Повече от 1 070 работи и документи изоб що се публикуват за първи път, в това число десетки Ле нинови статии и изказвания. Ос вен това повече от 200 доку мента на В. И. Ленин (бележ ки по получени от него писма, забележки, отделни неголеми записки и други документи, ня мащи самостойно значение) са публикувани в справочния ука зател към томовете. Фактически нови за читателите се явя ват и тези многочислени произ ведения (а те са стотици), кои то по своето време на печатане станаха библиографска рядкост като издания, или са били пуб ликувани само на чужди езици обикновено зад граница.

Пълно събраните съчинения на В. И. Ленин се явяват ориги нално научно издание. Текстът на Лениновите произведения е отново щателно сверяван с пър воизточниците — ръкописи, ав торски и пожизнени издания. Това позволи да се даде точният Ленинов текст, да се разшифро ват думите, написани от Вла димир Илич съкратено, да се поправят отделните грешки и неточности, намерили място в предишните издания. Установи ха се и се уточниха датите на много документи, които дати не бяха написани от автора.

Като допълнение към Пълните събрани съчинения на В. И. Ленин се предлага да се пуб ликуват няколко тома подготви телни и други материали. Излезе вече книга, съдържаща Ленинския конспект на преписката между К. Маркс и Ф. Енгелс. Скоро ще излязат томовете с подготвителните материали към „Развитието на капитализма в Русия“, „Тетрадки по аграрни въпроси“, забележки на В. И. Ленин на някои книги.

Произведенията на В. И. Ле нин четат милиони хора в СССР и в другите страни. По сведения към 1 януари 1969 година произведенията на В. И. Ленин са издадени в СССР в повече от десет хиляди публика ции (отделни томове на съчине нията книги, сборници) с общ тираж 348 216 700 екземпляра.

По данни на ЮНЕСКО пре ведените работи на В. И. Ле нин са на първо място в света. Те са преведени на повече от 117 езика.

Ленинизмът е велико интер национално учение. Гениални те трудове на В. И. Ленин, не говото литературно и докумен тално наследство въоръжава ко мунистите, трудещите се от вси чки страни с боево идейно оръ жие в тяхната самоотвержена освободителна борба против им периализма, за мир и демокра ция, за строителството на со циалистическото и комунисти ческото общество.

(От стр. 1)

Комсомолски устрем

26 АВГУСТ СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА БРОЙ 8

ЕНТУСИАЗМЪТ НЕ СТИХВА

Не стихва младежкият ентусиазъм. Плановите графици показват високо преизпълнение на производствените планове. Младежките сърца, изпълнени с много енергия и упоритост, са решени да превърнат годината на конгреса в триумф на младежките трудови постижения.

В завод „Оргтехника“ в цех „Елка-възли“ работи една младежка бригада — бригада за захранване. Тя се занимава с произвеждане на възли за захранване на „елките“ и е една от най-добрите в завода. Казвам „една от най-добрите“, защото комсомолският секретар на завода сериозно се затруднява, когато трябва да определи бригадата, достойна за похвала. На пръв поглед в нея работят съвсем обикновени момичета и момчета — един неголям колектив с много вътрешна енергия, с твърда решителност и сигурност на млади хора, които владеят работата си. Затова за никого от завода не е изненадващо обстоятелството, че още съвсем рано, някъде в първите дни на февруари бригадата на Деньо Папазов отчита изпълнение на предконгресните обещания и преизпълнение на производствения план. А когато влезете в тяхното работно помещение, на първата маса неизменно ще забележите да стои едно червено флагче с надпис „Най-добри в съревнованието“. Наскоро трудът на упоритите и ентусиазирани младежки получи още едно заслужено възнаграждение. Бригадата бе определена от градския комитет на комсомола като първенец в съревнованието за изпълнение производствената програма на месеца.

И наистина техният колективизъм се чувствува и проявява не само в осемте часа, прекарани в завода. Той се е превърнал в основна съставна част на техния живот. Заедно посещават кина и театри, обсъждат ги, разговарят, спорят.

Напрегнатите дни пред конгреса извикаха на живот масовата инициатива на младежкия колектив и стремеж към повишаване професионалното им майсторство. Техните лични страници бяха изпълнени с обещания, пряко свързани с производствените им задължения и качеството на продукцията и те не закъсняха да отчетат изпълнението — достойно и навременно. Ето имената на най-добрите: Йордан Папазов, най-добър в професията, Николина Маринова, Тодор Русев, Йорданка Христова.

Сега бригадата за захранване от завод „Оргтехника“ е сключила шефство с бригадата за захранване от радиозавода във Велико Търново. Но едва ли нечие сърце ще бъде обладано от безпокойство — те всички вярват в своите възможности, защото са млади и всеки нов успех ги окриля и ентусиазира, той е нов импулс за трудови спорове.

В. ДИМИТРОВА

НЕЗАБРАВИМИ МИГОВЕ НА ГРАНИЦАТА

Стотици километри делят село Кайнарджа от южната ни граница. Но когато ръководството на доброволните отряди от селото взе решение да обмени опит с доброволните отряди от село Резово и гр. Ахтопол, местата в автобуса не достигнаха за желаещите да участвуват в този поход към границата.

И преди няколко дни двадесет и осемте отрядници от Кайнарджа с вълнение изслушаха офицера Арнаудов, който подробно ги запозна с оперативната обстановка в отряда и дейността на доброволните отряди в чест на 25-годишнината от създаването на гранични войски.

Сърдечна бе срещата на отрядниците-добруджанци с техните колеги от Резово и Ахтопол. Незаличими ще останат впечатленията от граничната застава в с. Резово, за нейното минало и настояще, за което подробно разказа офицерът Михайлов.

В продължение на два дни с командирите на доброволните отряди от Резово и Ахтопол бяха споделени мисли по въпроси, свързани с охраната на държавната граница. След деловите разговори се организира общ обяд в резовската застава. Отекнаха весели добруджански мелодии, а в двора се извиха кръшни хора.

Привечер отрядниците тръгнаха обратно. Те отнесоха със себе си частица от ежедневието на мъжете със зелени пагони и техните несменяеми помощници.

Полковник К. КОСТОВ
поделение 10280 — Бургас

Наближава IV преглед на ТНТМ. Снежана Иванова от ТМТ „В. Комаров“ усилено работи над зададената ѝ тема.

В ВЪЗХОДЯЩА ЛИНИЯ

НАИСТИНА такава оценка може да се даде на подготовката за новата учебна година в силистренската градска комсомолска организация. На базата на резултатите от миналата година тук се правят редица преобразования по отношение на формите и методите на работа, които несъмнено ще докажат своята жизненост в процеса на обучението. За да получим по-подробна информация по тези въпроси, ние се срещнахме с представител на ГК на ДКМС. Ето какво ни разказа за Йорданка Бацинова.

— Наистина подготовката върви много добре и в сравнение с миналата година се надяваме да направим значителна крачка напред — каза тя.

В какво се състои това? Миналата година беше допуснато занятията да се водят от недобре подготвени пропагандисти. Съществуваха също така на някои места и такива форми, които бяха отдавна познати на младежите и тяхното изучаване не будеше никакъв интерес. Разпределянето на участниците в учебната година ставаше по дружества и не беше особено резултатно. Младежите с по-ниско образование присъствуваха формално на сбирките, тъй като изучаваната материя беше извън техните възможности.

Тази година първата корекция е нанесена именно в това отношение. Разпределянето на групите ще става по слоеве, тоест според образованието на младежите. Това решава въпроса за достъпността на материала, а също така и за ползата от неговото изучаване. Улеснение представлява и програмата, която е дадена централно. Във всички форми ще се изучават решенията на Десетия конгрес на партията. Вече е почти уточнен и броят на хората, сформирани са деветдесет и две звена само при работническата младеж. В тях влизат 26 семинара, две лектории, 62 кръжока и две начални школи. Учащата се младеж също ще участвува в политическата учебна година. За тях са определени осем часа от учебната програма, в които те ще се занимават с предвидените в програмата за политическа просвета теми. Добре е направен и подборът на пропагандистите. Тази година те са картотекирани, което ще даде възможност по-добре да се контролира и ръководи тяхната работа. Всички са със средно и висше образование с изключение само на един, но той за сметка на това има 15-годишен стаж в тази област. От 23 до 28 август ще се проведе семинар с пропагандистите. Засега 50 от тях са в града и 42 са в отпуск, но това съвсем няма да пречи на курса. Заводските комитети на ДКМС са длъжни да изпратят хора, които да ги заместят. Те ще се използуват за заместници на лекторите и при други подобни случаи. Това осигурява нормален ход на занятията при всички положения, когато това зависи, разбира се, от лектора.

Голямо значение се отдава и на съвместните форми на политическа просвета. Заедно с партийни организации на територията на градската комсомолска организация ще бъдат изградени 10 кръжока и два семинара. Много младежи са определени да вземат участие и в профсъюзната учебна година.

Направените подобрения в областта на политическата просвета от страна на ГК на ДКМС са несъмнено израз на грижата за задоволяване на всестранните интереси на младежта от нашия град за нейното по-добро ориентиране в сложните проблеми на политическия и стопански живот на страната. Сега остава неуморната работа за пълното и творческо реализиране на предначертанията, след което съвсем логично ще дойде и следващата, на която всички ще се радваме.

Е. ЖЕЧЕВ

Младежки меридиани

В РЕДОВЕТЕ НА ФРЕНСКИЯ КОМСОМОЛ

Преди два месеца, на празника на списанието „Авангард“, издавано от „Движението на комунистическата младеж във Франция“, се роди инициативата да се усили борбата за повишаване политическата съзнателност и пробуждане, за по-активни действия на най-широките слоеве от работническата и селската младеж и за привличане на юношите и девойките в редовете на френския комсомол. 10 000 нови членове на Движението на комунистическата младеж във Франция за септемврийския празник на вестник „Юманите“. Тази задача е изпълнена даже сега. До определения срок остава повече от месец, а в редовете на френския комсомол са постъпили 9 660 нови членове. В цялата страна са създадени над 116 нови низови организации.

МЛАДИТЕ СТРОИТЕЛИ НА КЕНИЯ

Една от основните форми за образование и възпитание на младежите от африканските страни са различните организации от рода на „Националната служба на младежта“ в Кения. Неин директор е бившият офицер от освободителната армия Джон Грифин. Неговите приближени са все ветерани от борбата против колониализма, много от тях са участвували в народното движение „Мау-мау“. Централните учреждения на НСМ са разположени в равнината Ята, където по-рано е имало концентрационен лагер. Това е на сто километра от столицата Найроби. Сега тук стотици младежи се ограмотяват и придобиват различни специалности.

ПРИЗИВЪТ НА МЛАДИТЕ

Младежките демократични организации в ГФР — Социалистическата немска работническа младеж и студентският съюз „Спартак“, са излезли с призив да проведат на 11 септември в Бремен конференция на младежката солидарност против експлоатацията и войната. Те заявиха, че това ще бъде дял в международната кампания „Младежта обвинява империализма“. За участие в работата на конференцията са поканени 20 младежки делегации от различни страни на света.

СТРАНИЦИ ОТ БРИГАДИРСКАТА МЛАДОСТ

НЯМА по-приказни спомени от тези, изживени в детството и по-силни от тези, останали от ранната младост. Младост, която неминуемо е свързана с времето, в което живееш. Такава бе и нашата младост. Тя е неделима част от първите години след деветосептемврийската победа. Години, когато се разораваха вековните синори, когато величието на бъдещето звучеше като приказка, а над глада и недоимъка тържествуваше радостта от победата.

В авангарда на величавата борба на нашия народ в онези пламенни години стоеше младежта. Едва бе изминало първото десетилетие на възторжен труд под бригадирските знамена, когато в изпълнение на интернационалните си задължения Димитровският съюз на младежта трябваше да изпрати в Съветския съюз свои отряди, които да работят и се учат от богатия опит на съветските народи.

Беше лятото на 1957 година. Тогава работих като фабричен работник. Макар и млад, бях вече в редовете на партията и изпълнявах задължението си като организатор на младежите от предприятието. Бях семеен, имах и малка дъщеря. Всичко това поставяше пред мен и семейството ми не едно задължение, но ние бяхме решили твърдо да заминем за великата страна на Ленин.

Заедно с останалите младежи и девойки от тогавашната Силистренска околия — на брой около 40 човека, след като ни бяха оформени всички документи и връчени поръчителните карти от секретаря на околийския комитет на ДСНМ Георги Кардашев, заминахме за гр. Варна. Оттук десетте хиляди младежи и девойки, които тогава заминаха за Съветския съюз, поемаха път към различни краища на страната, която бе станала мечта на всеки от нас.

Част от силистренци, включени в групи от по няколко стотин човека, трябваше да заминем за едни от най-далечните обекти, разположени в сред ноазиатските републики на СССР. С луксозния морски път нически кораб „Украйна“ потеглихме към бреговете на Съветския съюз. Радостта ни се преплиташе с вълнението от предстоящите срещи. Всеки се мъчеше да си представи първата стъпка на съветската земя. Мислено, а някои и на глас репетираха малките си знания по руски език.

Макар и дълъг да бе пътят от Варна до Батуми, времето премина незабелязано. Към пристанището на Батуми ние се приближихме рано преди обяд. Отдалече ни посрещнаха съветски погранични катери. Срещата ни с граничарите и митническите органи бе и първата среща със съветски хора. Когато корабът акостира в пристанището на Батуми, денят бе слънчев и топъл. Пристанището бе изпълнено с хора, разнасяха се звуци на музика и възторжени скандирания — Добре дошли! Когато слязохме на брега, ние потънахме сред стотиците посрещачи. Едни поднасяха цветя, други разхладителни напитки, трети любопитно разговаряха с нас.

От пристанището нашата група трябваше да се придвижи за гарата, от където с влак да продължим своя път. С автобуси всички бяхме пренесени и настанени в чакащите вагони. След като бяхме получили храна за път, ние се разделихме с този изключително красив град, който не напразно съветските хора наричат ботаническата градина на Съветския съюз.

През прозорците на влака с увлечение гледахме красивата природа на Грузия, която ни напомняше за родината. Пресътят ни в нейната столица Тбилиси не бе дълъг. Това, разбира се, не ни попречи да почувствуваме топлотата и любовта на хората към нас — бъл гарите.

От тук ешелонът продължи своя път, за да ни отведе в столицата на Азърбайджанската република — Баку. Сега ние бяхме на брега на Каспийско море. Часовете, прекарани в Баку, оставиха незаличими спомени в съзнанието ни. Гостоприемството и уважението на хората, грижите за нас, сливането на българската и азърбайджанската музика и танци — всичко бе израз на една безгранична любов и вяра във великата дружба.

От Баку ние отново трябваше да пътуваме по море. Пред нас се шируше водата на Каспия. Като се качихме на кораба „Телман“, ние се простихме с гостоприемния Баку и се отправихме към една от най-югозападните точки на Съветския съюз — град Красноводск. Пътуването през Каспийско море не бе много продължително, но затова пък то остави в паметта ни спомени от разгневената си мощ. Няколко часа огромни вълни люляха кораба. В пристанището на Красноводск ние пристигнахме също през деня.

Трябва да кажа, че Красноводск е почти на границата между Азия и Европа. Затова, когато влакът ни напусна този неголям град със значително малко зеленина, ние вече чувствувахме полъха на приближаващата Каракумска пустиня. Като че ли за да останат по-трайни спомени, нашето преминаване през Каракумската пустиня стана през горещите дни на юли. Човек сам трябва да изпита полъха на пустинята и да види безкрая на пясъчното море, за да почувствува силата на природата във всичките ѝ разновидности. По железопътната линия, минаваща по югозападната част на пустинята, ние пътувахме вече по земята на Туркмения, за да стигнем нейната столица Ашхабад.

Гарата в Ашхабад е настрани от града и ние не можахме в краткия си престой да се запознаем с него, израснал сред горещите пясъци. Затова пък имахме друга щастлива възможност. Нашето пристигане съвпадна с отпътуването на туркменската делегация за фестивала в Москва. Гарата бе залята от хора в разноцветни костюми. Навсякъде се чуваше музика. Нашето пристигане се превърна в празник на дружбата. Сляха се в едно българската и туркменска музика и танци. Разменихме се много подаръци за спомен.

Напуснахме Ашхабад с нови впечатления, за да продължим своя път на югоизток. Когато влакът ни навлезе в територията на Узбекистан, пейзажът започна рязко да се променя. Растителността започна да става все по-буйна, а в полетата да се ширят памукови плантации.

Новата картина навяваше нови чувства у всекиго от нас. Сега мислите ни се свързваха с нашето бъдеще. Този непознат за нас край за три години трябваше да стане наша родина. Заедно с узбеки, руснаци и много други национални трябваше да участвуваме в строителството на социализма в узбекската република. В Узбекистан ние не посетихме столицата Ташкент. Нашата и други групи се отправихме за Ферганската долина — един от най-богатите оазиси на Средна Азия. Заградена от планините Тян Шан и Памир, пронизана от многобройни реки и канали, разпростряла се повече от 320 километра от изток на запад — Ферганската долина е един от най-богатите памуко-производителни райони в света.

В ранно слънчево утро нашата група пристигна в град Андижан. Идването на българи в тази част на Съветския съюз бе първо по рода си и това будеше взаимно любопитство. Разнообразни са проявите на гостоприемство. Стотици бяха посрещачите. Площадът ехтеше от музика и танци. Навсякъде се чуваше руското и узбекско „Добре дошли!“. В град Андижан разбрахме, че той ще бъде центърът в областта, в която ние ще работим. Същия ден напуснахме гарата и ешалонът ни се отправи за един от най-големите совхози на републиката — „Савай“, който се намира на около 40 километра източно от Андижан. Неговите поля граничат със земята на киргизката република. Оттук добре се виждат снежните върхове на Памир и Тян Шан и най-добре се чувствува полъхът на прохладния планински въздух.

Когато влакът ни спря в районния център Курган Тюбе, на територията на който се намира и совхозът, отново ни очакваха стотици посрещачи. По каниха ни в потъналата в зеленина градина на управлението на совхоза, което се намира на стотина метра от гарата. Нашето пристигане се превърна в празник за кургантюбинци и затова веселието продължи до късно. В района на совхоза ръководството бе създало необходимите условия за работа и почивка. Групата ни, която броеше около 110 човека, бе настанена в две отделения (малки селища), отстоящи на около два километра едно от друго. За всекиго бе осигурена квартира с цялата необходима покъщнина, а скоро след това бе организиран и стол. Тук ние живеехме заедно с узбеки, руснаци и много други. Нашите две групи се обособиха като самостоятелни бригади. На всяка бяха зачислени памукови плантации. По-късно част от бригадирите преминаха на работа като строители, електромонтьори, шофьори, комбайнери и др.

Още през първата година за българските бригадири бяха създадени различни курсове и школи. Даде се възможност, който желае, да продължи образованието си. Тази готовност от страна на съветските другари помогна на много младежи и девойки да повишат образованието си, а през втората година част от тях постъпиха и във висшите учебни заведения на град Андижан. Така заедно с производствената работа трупахме опит и знания.

Вдъхновени от вярата в своите възможности, още през първата година на самостоятелна работа с чест изпълнихме задълженията си в областта на памукопроизводството и по казахме образец на българско трудолюбие. Успехите в труда донесоха слава на много младежи и девойки. В знак на признателност голяма част от тях получиха похвални грамоти на Централния комитет на ДСНМ и Централния комитет на Ленинския комсомол на Узбекистан. Много бяха грамотите и похвалните листове на областния комитет на Ленинския комсомол и управлението на совхоза. В края на пребиваването някои от бригадирите бяха наградени с правителствени грамоти на Върховния съвет на Узбекска ССР.

Годините, прекарани в Съветския съюз, не бяха изпълнени само с ежедневна работа. Много бяха екскурзиите и разходките до красиви места в подножието на Тян Шан и Памир, до паметници и старинни градове на Средна Азия, срещи и фестивали на българската песен и музика с другите български бригади от Узбекистан и Киргизия. Срещахме се и с местните младежи и девойки на увеселения. Всичко това не само че остави незаличими спомени, но и обогати познанията ни за тази част на великата страна. Сблиза ни и навеки свърза нашето братство със съветските другари. Колко силно бе споено единството ни, пролича най-силно в деня на раздялата.

Трудно е сега да се предаде картината на последните часове в гарата на Андижан. В очите на заминаващи и изпращачи гореше вярата в идните срещи.

Тогава аз не напуснах Узбекистан. Трябваше да остана и това ми даде възможност да чуя толкова много хубави думи за българите, които ме правеха горд, че съм син на един трудолюбив и героичен народ.

Иван ПЕЙЧЕВ

Преходното червено знаме на ЦК на ДСНМ и званието „Образцов младежки колектив“ се дава на бригада „Г. Димитров“ от същия совхоз.

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 26. VIII

10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 Прогрес: „Усвояване на хранителните вещества при селскостопанските животни“, 11.00 Атлас: „Лондон“ — „Ирландия“, 12.00 Информационен дневник, 18.05 В света на животните — трети цикъл, седми епизод, 18.20 Новини, 18.30 Интервизия — баскетбол: Унгария — България, предаване от Мишколц, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.30 Семена в браздите: „Агрокомплекът в Провадия“, 20.50 VII международен фолклорен фестивал — Бургас — 71 (видеозапис), 21.20 За Народната армия: „Часови на първите рубежи“, 22.20 „Усмивки от старите ленти“, 22.35 Новини, 22.50 Пред световното първенство по борба.

ПЕТЪК, 27. VIII

10.25 Обявяване на програмата, 10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 За студентите: „Студентско лято“, 11.00 За Народната армия: „Часови на първите рубежи“, 12.00 Информационен дневник, 16.25 Обявяване на програмата, 16.30 БТ за Интервизия: Световно първенство по борба.

20.00 ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА, 28. VIII

10.35 Новини, 10.40 За красиво и хармонично тяло, 10.45 За децата: „Лято“, 11.45 Мелодия на месеца, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.25 Обявяване на програмата, 16.30 БТ за Интервизия: Световно първенство по борба, 19.00 Панорама, 19.30 Народ на музика, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Десети фестивал на българския филм, 21.40 Забавна програма, 22.25 Новини, 22.40 Хумористични миниатюри: „Хоби“, „В тъмната нощ“, „Мечка на пресечката“, 23.00 Откъси из оперети.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 93 (1869) | Силистра, събота, 28 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА — ДОСТОЙНИ ТРУДОВИ ДЕЛА!

Четвърто преходно червено знаме в Силистра

След колективите на завод „Оргтехника“, „Териториално снабдяване“ и окръжната станция на съобщенията на 26 т. м. още едно силистренско предприятие — промкомбинат „Текстил“ — получи преходното червено знаме за постигнати високи успехи през второто тримесечие на тази година.

По този случай в салона на предприятието се състоя тържествено събрание, на което присъствуваха инж. Яким Петков, секретар на ОК на БКП, Нойко Рангелов, началник отдел „Координация, планиране и контрол“ към Министерството на вътрешната търговия и услугите, Димитър Тончев, председател на ОС на професионалните съюзи, Димитър Димитров, директор на дирекция „Местна промишленост и комунални услуги“, производственици и ударници на промкомбината.

Партийният секретар на „Текстил“ Борис Георгиев откри събранието и предостави думата на директора Неделчо Ганев, който прочете доклад за постигнатите резултати през второто тримесечие на годината. Той изтъкна, че в сравнение с първото полугодие на 1970 г. е реализиран абсолютен прираст в размер на 194 000 лева — 19,7 на сто. Значително са преизпълнени плановете за нишлеме и услуги на населението. Със 17,5 на сто се е увеличила средната из работка на едно лице от промишлено-производствения персонал в сравнение със същия период на миналата година. Рентабилността отбелязва повишение с 20,77 на сто — с 1,39 на сто повече от предвиденото.

Тези успехи са дело на целия трудов колектив, положил настойчива упоритост и умение за повишаване производителността на труда и качеството на продукцията.

Нойко Рангелов поздрави колектива от името на Министерството на вътрешната търговия и услугите. Той прочете заповед на министъра Славчо Пешев, с която промкомбинат „Текстил“ се удостоява с преходното червено знаме на Министерството и ЦК на профсъюза на работниците от леката и местна промишленост и комуналните предприятия, като му се дава и парична награда от 1 390 лева.

Получавайки високото отличие, директорът на предприятието Неделчо Ганев изрази увереност, че колективът ще положи максимално старание да запази преходното червено знаме в свои ръце.

От името на ОК на БКП инж. Яким Петков приветствува текстилци за техния всеотдаен труд и ентусиазъм в съревнованието в чест на 80-годишнината от основаването на БКП и в чест на 27-годишнината от социалистическата революция у нас. „С разширение то на предприятието — каза той — през тази петилетка колективът на промкомбината ще има реални възможности да утвърждава и още повече да увеличава своите успехи, които са чувствителен принос за развитието на промишлеността в окръга“. (СТ)

217 000 лева над плана за август

По изпълнение на производствените си задачи многобройният колектив на промкомбинат „Камъшит“ винаги се е нареждал сред първенците в окръга. Той не измени на тази своя традиция и сега. В чест на 27-годишнината от победата на социалистическата революция у нас и VII конгрес на Българските професионални съюзи промкомбинатци рапортуваха на 25 август, че са преизпълнили плана си за общата промишлена продукция. Вместо 5 587 000 лева колективът отчете 5 724 000 лева, представляващо 102,4 на сто изпълнение на августовската производствена програма. Произведени са надпланово изделия за 137 000 лева.

В цеховете на предприятието кипи благородна надпревара. В съревнованието пред Празника на свободата най-високи постижения засега имат цехът за свещи и каширани бутилки, цех „кукли“ и работничките от „фина керамика“.

Уверен в своите сили и вдъхновяван от величието на Девети септември, колективът обеща до края на август да реализира над планова продукция за още 80 000 лева, с което тя само за осмия месец на годината ще достигне 217 000 лева.

Ясен ПЕТРОВ

Научиха интересни епизоди от антифашистката борба

Слънчево августовско утро. Край клуба на XIV отечественофронтовска организация в Силистра се разхождат пионери в очакване — тук ще се състои една от многото срещи, които провеждат пионерите с активни борци против фашизма и капитализма, политически затворници, ветерани на антифашистката борба. Сега те ще се срещнат с активния борец против фашизма и капитализма Симеон Жеков.

Пионерите от летните команди на училище „А. С. Макаренко“ и „Кирил и Методий“ се настаняват по местата си. Гостът пристига и бива посрещнат много топло от присъствуващите. Интересно и увлекателно той разказва за неговия другар Велико Великов — първия редактор на вестник „Светлина“, започнал да излиза през 1934 година. Разказва и за героизма на Иван Стайков и други силистренски антифашисти, за посрещането на съветските войски на 7 септември и разбиването на силистренския затвор на същата дата. Споделя своите впечатления от първите пионери и пионерски лагери в Силистренски окръг, за дружбата на българския народ и съветските народи, на българските и съветските пионери.

Разказът на др. Симеон Жеков свършва, но той не е последен за децата и срещата не е последна. Те желаят да се виждат по-често — това са думите на пионерката, която благодари на др. Жеков за неговия разказ и му поднесе букет от свежи гладиоли.

Пионерите се разотидоха доволни, защото научиха нови подробности за историята на Силистра, за смелостта и героизма на борците против фашизма и капитализма.

Юлия ЯНКОВА
дружинна ръководителка

ИЗ НАШАТА РОДИНА

В дните пред Деня на свободата строителството на Комбината за целулоза и изкуствени влакна край Свищов върви с ускорени темпове. След завършването му той ще замести продукцията на 2,6 милиона дка памучни площи и на 5,5 милиона овце.

НА СНИМКАТА: Изглед от строежа на завода за целулоза — основното ядро на комбината.

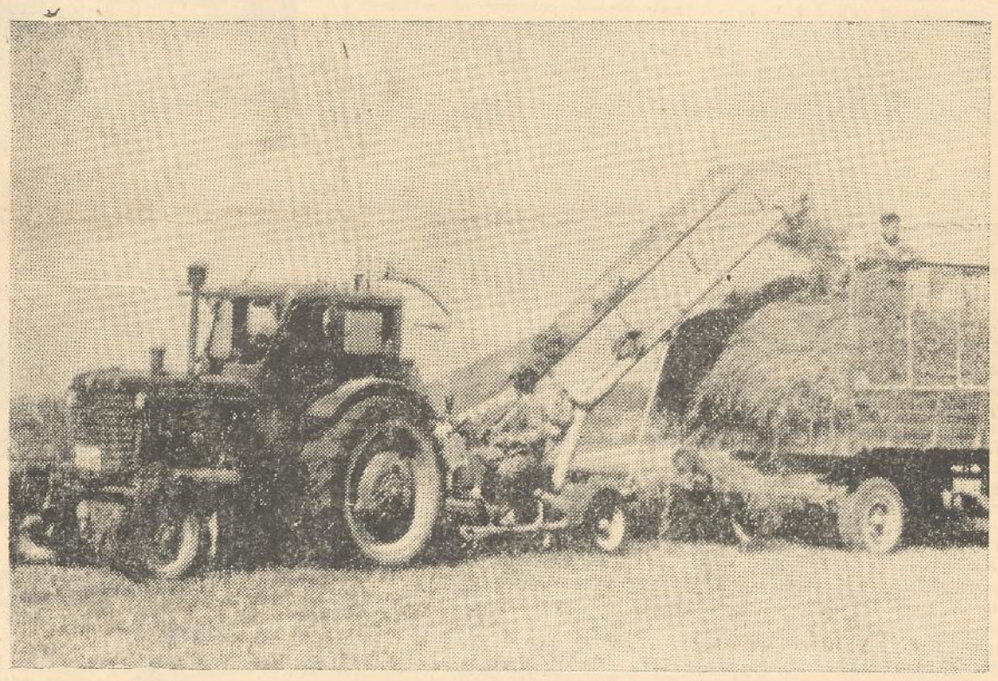
Ще изпълнят обещанието

Решаването на фуражния проблем е важна предпоставка за получаването на повече и по-евтина животинска продукция. Затова и осигуряването на силажа от фуражната царевица е въпрос, който стои на вниманието на всички ръководства на аграрно-промишлените комплекси и кооперативните стопанства. В ТКЗС — с. Паисиево има необходимите условия за получаването не само на предвидените количества силаж, но и значително повече. Тази година кооператорите засяха 500 декара с фуражна царевица първа култура и 5 000 декара — втора култура. Освен това на разораните площи люцерна те отгледаха силажна царевица, която в момента е почти готова за силажиране. Независимо че по план трябва да приготвят 4 000 тона силаж, ръководството на стопанството създава организация в чест на великия наш празник на свободата да се осигурят най-малко 6 000 тона.

В силажирането на фуражната маса участвуват пет силажо комбайна. Усилено работят механизаторите Февзи Незиров и Адам Исмаилов от паисиевската комплексна бригада. Кипи напрегнат труд и край силажната яма в стопанския двор на с. Орешене, съставно на ТКЗС — с. Паисиево. Но масово силажиране в този кооператив започна едва преди няколко дни главно поради субективни причини. Тази слабост в организацията стопанските и партийни ръководители, всички специалисти се стремят да отстранят бързо. Взети са сериозни мерки в това отношение. Отново е направен преглед на блоковете, засети с фуражна царевица, разработени са подробни графици за ежедневната работа по бригади и машини, за транспортирането на зелената маса и силажа по направление. На помощ на кооператорите са дошли трима беларуса от растително-защитната станция — гр. Силистра.

Въпреки закъснението стопанското и партийното ръководство на паисиевския кооператив уверяват, че стопанството ще се представи достойно в предпразничното съревнование и с чест ще изпълни поетото обещание.

Л. БОЯНОВА

В приготвянето на сенажа от люцерната механизаторите от ТКЗС — с. Срацимир участвуват масово. Те се стремят да осигурят не само повече, но и по-качествен фураж за животните през зимата и рано напролет.

ЗА ЖИВОТНИТЕ — ОБИЛЕН СИЛАЖ

Един от основните компоненти, застъпван в дажбената таблица при изхранването на животните през зимата, си остава силажът. Приготвен съобразно технологията, силажът представлява пълноценна храна най-вече в говедовъдството, затова сега през летните дни за неговото обезпечаване се отделя особено внимание.

Успешно се решава този въпрос най-вече в кооперативното стопанство в с. Смилец, където единствени в окръга преизпълниха плана си за силажа от фуражна царевица, като подсигуриха за зимното изхранване на добитъка повече от 2 600 тона. Кооператорите от комплексната бригада с ръководител Байо Ангелов Костов с помощта на техниката завършиха успешно първия етап от силажирането на фуражна царевица от 420 декара площ. От силажирането на царевица втора култура очакват да получат още допълнително около 1 800 тона зелена маса.

Естествено успешното изпълнение на плана по силажиране го стана възможно благодарение на това, че се полагаха системни грижи за предсеитбената подготовка на площите, определени за фуражна царевица, което обезпечи по-голямо количество зелена маса от единица площ. Така за животновъдите от кооператива в с. Смилец зимното изхранване на едрия добитък вече не е проблем.

Р. МИХАЙЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 25 август тази година в

АПК и ТКЗС	Предсеитбена оран в %	Силажиране всичко в %	Набран тютюн вязи в %
Айдемир	1.6	66	x
Калипетрово	0	38.8	107.1
Бабук	0	45.1	150
Ширково	1.4	58.4	76.2
Смилец	11.1	108.3	11.5
Срацимир	0	54.1	x
ДСС-Силистра	x	35.7	x
АПК-Силистра	15.1	54.1	67.9
Алфатар	0	24.1	112.2
Алеково	0	28.6	108
Кайнарджа	0	16.7	99.2
Голеш	0	42.1	116.6
Средище	4.1	43.1	91
АПК-Алфатар	1	31.1	116.6
Ситово	7.8	75	94.1
Сребърна	54.9	35.2	x
Попина	6.5	58.5	x
Добротица	33	80	71.7
АПК-Ситово	23.2	66.1	84.1
Главиница	0	52	59.6
Паисиево	0	35	99.6
Сокол	6.2	24.5	100.9
Зафирово	19.7	68.5	41
Ст. Караджа	27	54.1	72.8
ДЗС „Я. Заб.“	18	114.6	x
АПК-Главин.	11	55.6	79.2
Тутракан	25.5	52.7	30
М. Преславец	52.5	28	53
Белица	48.7	93.2	66.6
Н. Черна	85	51.3	x
АПК-Тутракан	50.7	60.9	54.5
Дулово	0	48.1	73.3
Мерден	0	42.2	66
Окорш	0	44	54.6
Секулово	0	37.6	50
Чернолик	8.4	64.8	112.3
ДЗС-Окорш	0	57	86.3
АПК-Дулово	1.9	49	77.8
Всичко за окр.	13.7	51.2	82.1

Какво се крие зад кризата на долара

С обърквание и растяща несигурност се характеризира тези дни обстановката в страните на капитализма. Кризата на капиталистическата валутна система стигна до драматично изострянe. Никсън, президентът на САЩ, беше принуден в понеделник да оповести финансови и стопански политически мерки, които избухнаха като бомба в столиците на други капиталистически страни. Те като светкавица осветиха дълбоката обща криза, от която неспасяемо е обхванат империализмът. Меродавни буржоазни вестници излязоха през изтеклите два дни със заглавия като „Доларът пада“, „Доларът плува“, „Обърквание и несигурност след мерките на Никсън“.

Индустриалният институт в Кьолн заяви, че очевидно се касае за „най-тежката криза след войната“ за западната валутна система. Всеки разбира, че естествено и трудовите хора в империалистическите страни, включително и в ГФР, са обхванати от безпокойство и загриженост.

Какво се е случило, та тури сти от САЩ в Западна Европа за своя изненада срещат трудности, когато искат да заплащат сметките си в хотелите с долари?

Кризата на американския долар, избухнала сега с пълна сила, засяга нерва на империалистическата глобална стратегия на САЩ, както и позицията на всяка империалистическа държава. В теоретичното списание на КПСС „Коммунист“ с пълно право се казва: „Последната вълна на валутната криза не е случайно и единично явление. Тя трябва да се наблюдава като концентриран израз на дълбоките процеси, които се извършват в днешния капитализъм и в края на краищата водят до неговото отслабване, както и до изостряне и задълбочаване на неговите противоречия.“

Стопанството на САЩ е в застой от дълго време насам; броят на безработните през юли т. г. отново нарасна на 5.8 на сто. Цените на стоките за широко потребление се увеличиха през май и юни с 6 до 7 на сто. През първото тримесечие на 1971 година САЩ отбелязоха дефицит в платежния си баланс от 5,5 милиарда долара, който, изчислен за цялата година, ще възлиза на 22 милиарда долара, т. е. ще бъде двойно по-голям, отколкото през 1970 година. Търговският баланс на САЩ също е разстроен — внася се повече, отколкото се изнася. Ако развитието през първото полугодие на 1971 г. продължи така до края на годината, САЩ за пръв път от 1893 г. отново ще отбележат дефицит в търговския си баланс.

Във връзка с тези многообразни кризисни явления доларът непрекъснато губеше стойността си, като процесът на отслабване на американската валута се извърши през изтеклите 6 до 7 години по-бързо, отколкото процесът на инфлация на другите капиталистически страни. Освен това отдавна вече не може да се говори за осигурено златно покритие на американския долар. За финансиране на войната във Виетнам, както и на други акции в рамките на империалистическата глобална стратегия, правителството на САЩ безогледно печаташе доларови банкноти и ги пускаше в обръщение. Съгласно информации от Запад в касите на чуждестранни банки се намират около 50 милиарда доларови банкноти, докато в същото време са налице само 10 милиарда златни резерви в САЩ. Следователно, ако притежателите на доларови авоари в други страни поискат от правителството на САЩ обещаното някога обменяване в злато, американската държава би банкрутирала. Ето защо под натиска на САЩ още преди известно време централните банки на най-важните империалистически страни — освен Франция — са се съгласили да се откажат от обмяната на по-големи доларови суми в злато.

Естествено едно такова развитие на нещата породи навсякъде в капиталистическия свят недоверие към долара. Конкурентите на американските монополи се опитаха да се възползуват от тази обстановка. Все повече се засилваше натискът за девалвация на долара, респективно за валоризация на други валути по отношение на долара. За да запазят ролята си на ръководна държава в империалистическия лагер, да продължат войната във Виетнам и глобалната си стратегия, господствуващите кръгове в САЩ се противопоставяха на всяко искане за девалвация на долара. Така в редица други страни се изостри проблемът за валоризация, което имаше за последица необуздани валутни спекулации. Започна бягство от долара — т. е. притежателите на по-големи доларови суми (частни спекуланти, фирми, но и правителства) позволиха да се насочат огромни количества долари към страни, чиято валута вероятно щеше да бъде валоризирана, за да ги изтеглят след това отново със спекулативна печалба.

В тази обстановка президентът на САЩ Никсън, след като правителството му дълго време пренебрегваше отрицателните последици от американската валутна политика за други капиталистически страни — бе принуден с програма за валутно-политически мерки да спаси положението. Никсън реши: в бъдеще долари на САЩ да не се обменят вече срещу злато, което не означава нищо друго освен абдикиране на долара като ръководна валута на капиталистическия свят. Във връзка с това западни вестници писаха: „Доларът е чиста хартиена валута — той изгуби господствуващата си позиция.“ С това решение Никсън призна, че правителството му се е занимавало с издаване на фалшиви пари, защото получаващите на долари, които години наред бяха уверявани, че притежават защитени срещу криза, покрити със злато пари, трябва да разберат, че се е касаело за пари, които са също така уязвими от кризи, както и парите в други капиталистически страни.

Проф. Херберт ХЕБЕР

Пред Тридесет и втория Конгрес на БЗНС

Рамо до рамо с комунистите

Вече е известно, че предстои да се свика XXXII конгрес на БЗНС, който ще приеме решения за по-нататъшната политическа и организационна дейност на съюза в изключително важния етап от развитието на нашата страна — етапа за изграждане на зряло социалистическо общество, на осъществяване генералната линия на нашето развитие, начертана от Програмата на Българската комунистическа партия; етап на изпълнение на задачите, поставени с Директивите на Десетия конгрес на БКП за социално-икономическото развитие на Народна република България през годините на шестата петилетка.

Към своя Тридесет и втори конгрес Българският земеделски народен съюз и сдружените земеделци отиват единни и сплотени както никога досега в своята седемдесетгодишна история, с огромен политически и творчески авторитет, завоюван в благородната борба на сдружените земеделци да дадат своя принос за социалистическото изграждане на нашата страна, за тържеството на априлската политика на партията, за по-нататъшното укрепване и развитие на единството между комунисти и земеделци.

Периодът, който предстоящият конгрес на БЗНС ще обсъди и отчете, отразен и в дейността и работата на земеделските дружби, е изключително богат по съдържание. Това е забележителното време след Деветия конгрес на БКП и Тридесет и първия конгрес на БЗНС, когато партията и целият народ завоюваха големи успехи в своето икономическо, политическо и културно развитие, когато още повече укрепна и се обогати с ново съдържание работническо-селският съюз — голяма творческа сила в изграждането на социалистическа България.

Сега в дните пред XXXII конгрес на БЗНС главна задача на дружбите и сдружените земеделци е да работят и се борят рамо до рамо със своите братя—комунисти, заедно с целия български народ за изпълнение на единния социално-икономически план за развитието на страната ни през настоящата година, за претворяване в дела решенията на Десетия конгрес на БКП. Това означава на практика, че всички дружбени ръководства трябва да набележат мероприятия и да мобилизират всички сдружени земеделци за най-широко участие в борбата на селскостопанския фронт, за разгаряне на съревнованието между сдружените земеделци, които работят в промишлените предприятия в града и селата, да повишават производителността на труда и снижават себестойността на продукцията.

В тази благородна задача се включват активно и сдружените земеделци от градската земеделска дружба в Силистра. Градското ръководство заедно с всички ръководства от окръга вече набеляза мероприятия и прие програма за достойно посрещане на своя Тридесет и втори конгрес. Всички членове поемат лични обещания за предконгресно съревнование за изпълнение и преизпълнение на производствените си програми.

Градското ръководство на БЗНС разработва и други мероприятия за подобряване на трудовата, технологическата и производствена дисциплина и за повишаване социалистическата съзнателност на сдружените земеделци. Ще се приемат и специални мероприятия за отчет на сдружените земеделци пред своите кварталии дружби за поетите обещания и тяхното изпълнение.

На базата на план-програмата, който изработи градското ръководство, и кварталните организации ще приемат такива планове. Ще бъдат разнообразени с нови форми и съдържание и съвместната дейност на кварталните дружби с партийните организации. Целта е да се обогати съвместната работа между комунистите и сдружените земеделци и да се повиши тяхната активност пред Деветосептемврийското и предконгресното съревнование. Всичко това ще допринесе за достойното посрещане на Тридесет и втория конгрес на Българския земеделски народен съюз.

Людмил НЕВСКИ,
председател на градското ръководство на БЗНС—Силистра

САМО ЕНТУСИАЗМЪТ НЕ СТИГА

Разговаряме за свободното време

Когато заговорихме със секретаря на ГК на ДКМС в Тутракан Калин Манолов, той вече знаеше за започналия разговор и естествено се е надявал да го посетим, тъй като тази организация е една от най-големите в окръга. Положението с отдиха на младежта тук не е по-различно от цялостната картина в окръга. Въпреки началната доза оптимизъм аз чувствувах болка и неудовлетворение в думите на този човек и наред с това голямото му желание всичко да бъде така, както трябва.

Основната роля на организатор и методически ръководител на културно-масовата работа в града играе комсомолският клуб. С благодарност се говори за неговия отговорник Величко Ангелов, който е отдал всичко, за да направи (доколкото са ограничените възможности, разбира се) живота на своите връстници поразнообразен. Напоследък тутраканци броят към своя актив и завръщането на една девойка, завършила института за културно-просветни кадри във Варна. Засега тя води една вокална група от девойки в ТПК „Съединение" и има всички изгледи този състав да се представи в програмата в чест на 60-годишнината от основаването на градската партийна организация. Дълго ще се помни и общоградското състезание по лека атлетика, защото едва ли ще има възможност скоро да се направи пак подобно нещо. Усилено работи естрадно-сатиричният състав под ръководството на В. Ангелов, съществува и кръжок за художествено слово. И... с това се изчерпва краткият оптимистичен списък. Ако не прибавим към него и различните танцови забави, които се организират отвреме навреме, макар да са най-остаряла та и втръснала форма за младежки отдих. Но за тях ще стане дума и по-нататък.

Стигнахме до причините за сегашното състояние, поради което 1 500 души комсомолци чакат. Кого и какво?

Съществува един идеен проект за преустройство на бившия стол на ГНС, който ще се нарече младежки дом. Но наближава вече март 1972 година, а това ще рече, че срокът за започване на реконструкцията е забавен почти с цяла година. Интересно е и финансирането на този обект. От централната комисия за младежта и спорта са отпуснати 15 000 лева, но до достигането на нужната сума остават още 25 000. Жалко е, че от идеята на ГК на ДКМС сам да събере тази сума, до практическото осъществяване на въпроса, има километър разстояние. Все още не се знае за колко време ще бъде изминат той. Тутраканските комсомолци обаче твърдо са решили да имат тази придобивка. Има един списък с около 50 имена. Това са тези, които досега са изявили желание да работят на доброволни начала за събарянето на ненужните стени, за изливането на бетонната плоча на пода. По същия начин ще бъде изкопано и подземното помещение, но едва ли подобен род спестявания ще могат да стигнат. И тъй като този дом няма да отвори врати много скоро, не ка да се обърнем към настоящето.

Пак ще стане дума за средствата. Съществува едно разделение между младежите от АПК и работническата младеж, което ако е нормално за селата, в града не дава твърде добри резултати. Преди това ГК на комсомола е бил на издръжка на ТКЗС. И сега от там заявяват: „Нашите младежи не са към вас, нека да не идват на вашите мероприятия". Следва категоричното — „Не даваме нито лев!" Потърсени са и други начини — да се използуват например средствата на по-големите заводски организации, но и тук работата ударила на камък. Тогава не по-малко от Калин Манолов се затрудняваме откъде да се намерят пари за отдих. Има и още въпроси. Не живеят ли тези комсомолци (от АПК и работническата младеж) в един и същи град? Няма ли да бъде бъдещият дом и техен дом? Кой ще го обзаведе?

Тук не се разполага и с най-елементарното — оркестър. Свирят случайни хора, със свои инструменти и отново една организация е зависима от капризите на съмнителни дарования. Интересно е да разкажем и как се правят различните вечери. Комсомолци от различни предприятия остават след работно време, за да изработят предмети за викторините. Томболите се разиграват по същия начин. Не знам дали на някого ще му е удобно да се постави на мястото на секретаря, когато някой си върне билетчето и със съжаление каже: „Какво става, другарю секретар, пак ли дамаджани печелим?"

Поставен е бил и въпросът за откриването на една младежка сладкарница. Но планът на „Здрава храна" щял да закъса, а младежите — те се чувствуват добре и в ресторантите, и в кръчмите.

И съвсем логично трябва да запита човек — трябва ли да е така. От младежта се иска, на младежта се разчита, а на кого трябва да разчита тя, когато става въпрос да се задоволят и най-елементарните й потребности. Бъдещето безспорно няма да е такова, но е по-лесно да се продължи една добра традиция, отколкото да се изкоренява една лоша. Само ентусиазмът не стига. Днес всеки си има в къщи и радио, и телевизия, може навсякъде да се прекара приятно, но тук става въпрос за организиран живот, който трябва да бъде на необходимата висота. Не трябва да се смята, че за формирането на една личност е напълно достатъчен трудовият колектив. И както и в Силистра, така и в Тутракан по тези въпроси трябва да се даде отговор на младежта.

Е. ЖЕЧЕВ

„Черната гвардия"

Публикуваните секретни документи на Пентагона за разпалването на военната авантюра против виетнамския народ още веднъж показаха на световната общественост, че в хранилищата на американската държава се пазят плановете за престъпните акции срещу силите на мира и демокрацията в световен мащаб.

В своята агресивна външна и реакционна вътрешна политика управляващите кръгове се опират преди всичко на военната сила, символ на която в САЩ стана Пентагонът (военното министерство във Вашингтон). Той е основната сила за потискане и на собствения народ. За репресии в страната Пентагонът разполага с национал на гвардия и специално отделени части от редовната армия.

Например от 1964 година до 1969 година войските на САЩ са използувани повече от 200 пъти за потушаване на така наречените „вътрешни безредици". През 1968 година при „усмиряването" на негърските вълнения бяха използувани танкове, хеликоптери, минохвъргачки. Убити бяха над 100 души и над 3 600 ранени. Тези жандармерийски функции на американската армия са определени от специален устав, помагала и ръководства.

Ново потвърждение на антинародната същност на американската армия е зверското потушаване на антивоенните действия в САЩ в началото на май тази година. Във Вашингтон срещу демонстрантите бяха хвърлени 18 000 войници и полицаи, хиляди арестувани — такъв е резултатът само от един ден действия на войската и полицията.

Главната ударна сила на Пентагона в разправата с американския народ е националната гвардия, чиято численост вече е достигнала 400 000 души. Национал на гвардия има във всеки щат, във федералния окръг Колумбия (град Вашингтон) и на територията на Порто Рико. Със съгласието на Пентагона части и поделения на националната гвардия могат да се използуват (това се прави особено активно) от губернаторите на щатите за потушаване на стачки, демонстрации и расови вълнения.

Анализът на действията на частите на националната гвардия на САЩ показва, че те са свикнали да изпълняват жандармерски функции. По жестоко отношение към демонстрантите са надмина ли полицията. Тези войскови поделения често биват наречени „черната гвардия".

Достатъчно е да кажем, че през „горещото лято" на 1968 година управляващите кръгове в САЩ хвърлиха за потушаване на расовите демонстрации на негърското население и действията на трудещите се 300 000 национални гвардейци. Те се разправиха особено жестоко с демонстрантите във Вашингтон, Ню Йорк, Чикаго и други градове. За разправа със своя народ Пентагонът най-често отделя от състава на редовната армия части от морската пехота и въздушно-десантните войски.

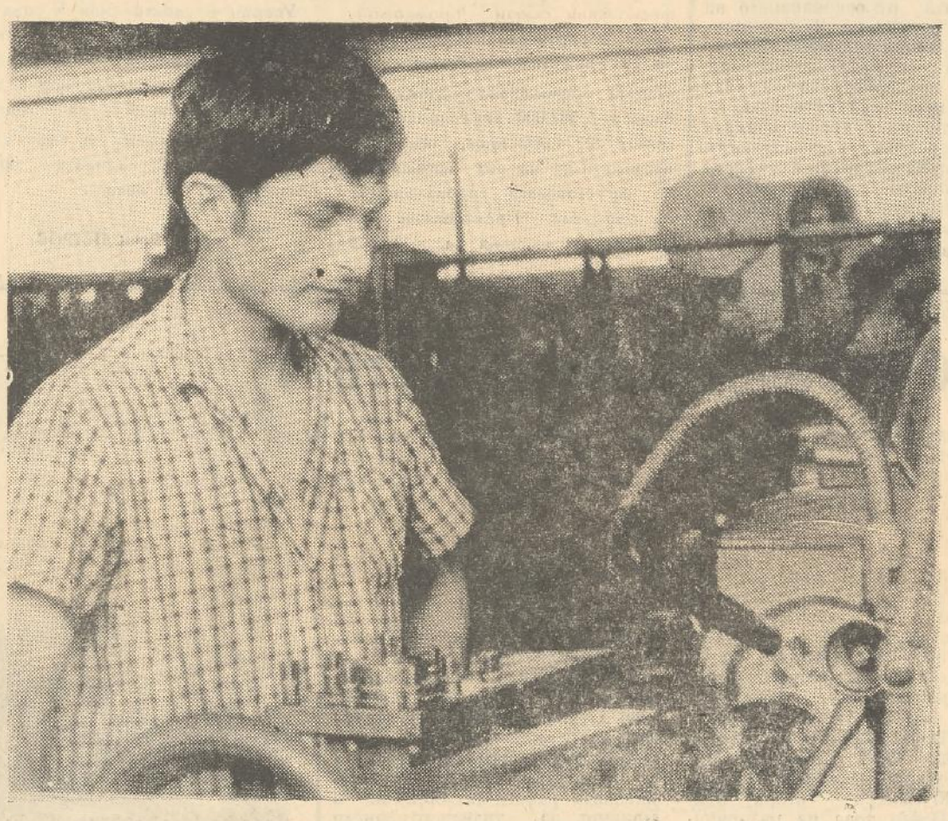
Ръководството за подготовка на американските войски за борба с народа е наръчникът, озаглавен „Потушаване на бунтове". Има го във всички войскови библиотеки и влиза като задължителен в програмата за подготовка на офицери от всички степени. В него се разказва подробно как американската военщина трябва да се разправя със своя народ.

Не случайно лондонският вестник „Таймс" пише, че правителството на Никсън, а казано по-широко, управляващите кръгове в САЩ, е издигнало на равнището на главната, държавната политика „военната тактика, отличаваща се с пълно безразличие към страданията на гражданското население, довеждайки войниците от своята армия до състоянието на зверове".

Управляващите кръгове във Вашингтон си дават сметка, че публикуването на секретните документи на Пентагона за подробностите на американската агресия в Югоизточна Азия отваря очите на нови милиони обикновени американци, които ще влязат в редиците на борците за мир, за по-добра участ.

Всичко това говори, че Пентагонът като дворно куче пази класовите интереси на бизнесмените от военнопромишления комплекс. В името на техните интереси вие готов да използува всякакво насилие както извън границите на САЩ, така и срещу своя народ.

(Из съветския вестник „Труд")

Навременна подготовка

Обикновен летен ден. Кооператорите са на полето, заети с прибирането на реколтата и в ранния следобед по улиците на Иширково трудно можеш да срещнеш човек. Дори не се чува и веселата глъчка на възпитаниците от детската градина, което по това време спят.

Училищната сграда посреща с тихите си коридори, с характерната миризма на прясно измазаните стаи. Вече е завършен ремонтът на училищната сграда, стаите са боядисани, вратите също. Набавени са училищните пособия. Черните дъски и чиновете са ремонтирани, набавен е нужният инвентар. Всичко е възстановено в общежитието и столовата, защото в Иширково учат деца и от Смилец и Йорданово. Закупени са пособия за дообзавеждане на кабинетите по физика и химия, физкултурният салон също е готов за водене на нормални учебни занимания. Въобще — прави се всичко необходимо за нормалното започване на предстоящата учебна година: изготвени са списъците на учениците, първокласниците са обходени по домовете, говорено е с родителите им.

Малко време остава до новата учебна година, предоставяща своите големи изисквания и много и много проблеми. За тях отрано се подготвят иширковци.

Жеко ЛАЗАРОВ

Празника на свободата работниците от ремонтния цех на ТПК „Метал" в Силистра са решили да посрещнат с високи трудови постижения. Сред производствениците в цеха се откроява с работата си комсомолецът Неделчо Неделчев, който редовно постига 140 на сто изпълнение на ежедневните си норми.

ДРУЖБА

Може наистина да е минало доста време оттогава, но това, което ми разказа началникът на втората смяна на силистренския лагер в Кранево Н. Пенев, заслужава да се знае от повече хора. Става въпрос за двадесет дни, в които се ражда и укрепва една прекрасна дружба — между децата от Добруджа и пионерите от двата чехословашки града Малацки и Ступава.

Всичко започнало от една случайна среща на плажа. Когато се върнали в свя лагер, силистренските пионери донесли тук една хубава новина.

— Знаете ли, че чешките деца искат да дружат с нас. Това е толкова хубаво.

И въпросът бил решен най-официално. На специална среща били уговорени условията и съвместните мероприятия, започнала активна работа. Пионерите и от двете страни искали да покажат какво могат, лагерните ръководства обменили опит в пионерската дейност.

Първата среща се състояла на спортното поле. Двата баскетболни отбора били равностойни противници, но все пак нашите пионерки доказали своята по-голяма класа. И не може да бъде иначе, защото те имат стара слава в областта на този красив спорт. Гостите загубили и срещата по волейбол, но тук е твърде относително да говорим за загуба. В тези двубои винаги е печелила дружбата. Не помалко значение са имали за нейното укрепване и футболната среща, и походът до курорта „Албена".

Ето по този път се родила и идеята за най-хубавата проява — надниването „Краневски славей". Никой от ръководителите и на двата лагера не се месил в подготовката, пионерите организирали всичко сами. Вечерта била прекрасна, вълнението достигнало краен предел. Един след друг се качвали на подиума изпълнителите. И от чистите детски сърца към свободното небе на България литвали волните песни на дружбата. Отлично подбраният репертоар от пионерски народни и естрадни песни очаровал всички. Чешките пионери успели да сформират дори и естраден оркестър. Завинаги ще запомнят кога са надпявали добруджанчета и Марина Бордачова, и Соня Хованцева, и Мариан Голонка. А може би класиралите се на четвърто и пето място Николай Недков и Гинка Тодорова ще се представят добре там, под сянката на чешките Татри.

Когато дошъл мигът на раздялата, никой не вярвал в нея. И нима могат да се разделят истинските приятели. Всеки от тях взел със себе си по един сувенир, но не като спомен за отминалите хубави дни, а като покана за нови срещи на българска и чехословашка земя.

Лято. Безкрайни са неговите измерения, неговата радост и плодородие. И тук при Кранево, където е рожденото място на една дружба, винаги ще цъфтят прекрасните й цветове.

Заедно с пионерите чешките деца са поканили да им гостуват в Братислава и членовете на школата по радиоелектроника и автоматика при ТМТ „В. Комаров" в Силистра. Почти всички от тях са участници в техническите кръжоци на братиславския дворец на пионерите и искат да обменят опит в областта на техническото творчество.

М. ПАВЛОВ

Богатият плод е прибран

В землището на с. Старо село има голяма овощна градина. Тя е близо до шосето за гр. Силистра и често спира погледите на минувачите със сочните бледо-розови плодове на прасковата. От няколко дни реколтата прибират звената от лозаро-овощарската бригада. Досега към изкупвателните пунктове на „Булгарплод" са се отправили над 150 тона праскови. Тези дни беритбата на праскови в това стопанство ще привърши.

Василка РАВАЛИЕВА

Широка вълна от протестни демонстрации заля Япония след подписването на договора за Окинава, узаконяващ американските бази на острова.

НА СНИМКАТА: Печатарски работници по време на протестна демонстрация.

Хората трябва да бъдат щастливи!

Утрото на 30 юли за бележития японски кинорежисьор Акиро Куросава, който за пръв път в живота си участвува лично в международен кинофестивал, беше изключително напрегнато. В една от големите зали на хотел „Русия" се събраха и представители на печата. На фестивала бяха акредитирани повече от 500 журналисти, представящи много вестници, списания, телеграфни агенции, теле- и радиокомпании в света...

Отначало режисьорът разказа за своя филм „Под звуците на трамвайните колела", представен на Московския кинофестивал извън конкурса.

— В основата на филма „Под звуците на трамвайните колела" залегна повестта на известния японски писател Ямамото — каза за Акиро Куросава. — Той много добре познава тежкия живот на обикновените хора. Това е сложно произведение и трудно се екранизира. Снимахме филма недалеч от Токио, в района с много разрушения, редом до който съществува селище, изобразено във филма. Тук живеят героите на моя филм. В това число и бедното, изгубващо разсъдъка си момче, което обича трамвая, но не може да постъпи на работа. Аз снимах филма всичко 28 дни, като исках да покажа на младите режисьори, че е възможно да се направи голямо произведение с малки разходи и в кратък срок.

После Куросава отговори на въпросите на в. „Литературная газета".

— Каква беше реакцията у японските зрители от Вашия филм?

— Гледаха го най-много младите зрители — отговори режисьорът.—Пред касите на кинотеатрите се събираха големи опашки... Трябва да отбележа, че в японските кинотеатри по време на прожекция се поднасят два филма. Ако единият от тях е слаб, трудно е да събере и половин зала със зрители, така хубавият филм в такива случаи става жертва.

— Вие работите в киното около тридесет години. Вашите филми са привличали широка аудитория от зрители в много страни на света. Какво считате за най-важното в творчеството си?

— Да изявам уважение към човека. Старая се последователно да се придържам към тази позиция във всички свои филми.

Сред многото известни филми на Куросава е и „На дъното" по Горки. Какво мисли за тази своя творба авторът?

— Много японци се учат от традициите на великата руска литература. Аз също в юношеските си години започнах да чета вашите класици и, безспорно, „израснах" чрез тяхното творчество... Но как да оживеят тези произведения на екрана. Снимайки „На дъното", аз напълно „пресадих" пиесата на.. японска почва. Струва ми се, че по такъв начин помогнах на нашия зрител по-дълбоко да проникне в същината на Горкиевото произведение.

...Ние имаме още един въпрос.

— Какво е положението на киното в Япония?

— Положението на японското кино е плачевно. Режисьорите искат да правят филми, но не им се разрешава. Ако монополистите и занапред продължат да мислят за собствените си печалби — истинското изкуство ще загине... Наред с това в Япония има много способни, талантливи и възможно, в бъдеще дори гениални млади режисьори. Но те нямат възможност да творят. Трябва да им се даде зелена улица. Мислейки за това, при снимането на настоящия филм организирах малка група от младежи — „Четирите конника" (така ние я наричаме помежду си). Аз мечтая занапред те да станат 40, 400, 40 000, 400 000, за да бъде открит широк път на младите. В Япония се произвеждат много сексуални, криминални филми. Затова много от хората не рискуват да посещават кинотеатър. На възрастните е срамно да гледат такива произведения, а още по-малко младите хора, децата... Аз искам, когато човек отиде на кино, да си отпочине душевно... И още нещо — у нас е необходимо да се създадат такива условия на кинорежисьорите за работа, за да не мислят как ще живеят утре, за да могат да се посветят на творчеството...

...Имаме още един въпрос. Известно е, че преди известно време Акиро Куросава пристъпи към снимките на големия филм „Торо-торо-торо...", започна работа и я прекъсна...

— Да, аз започнах да правя този филм... Но после всичко тръгна лошо. Обкръжи ме атмосфера на неразбории. Аз правех снимките, а да редактира, да монтира филма, оказа се, че е длъжен някой друг... Как аз мога да направя филма? Наложи се да загубя две години, за да изляза от тази история, която, да си призная, ми струваше много сили и нерви... Аз пристигнах в Съветския съюз, за да си отпочина малко от тези неприятности...

На мен не ми позволиха да снимам филма така, както аз го виждах. След мене всичко беше изменено — и сценарият, и даже приготвените декори... Аз не исках да работя слепешката, и мисля, че правилно постъпих.

Разделяйки се със своите приятели-кинематографисти, Акиро Куросава им каза:

— В кабинета на един от ръководителите на съветската кинематография аз видях думите на Ленин за важността на киното. Бих искал във всички страни на света киното да се върне към този въодушевляващ източник... Киното е длъжно да помага на хората да бъдат щастливи!

(Из в. „Литературния газета")

КАЧЕСТВОТО В ДУЛОВСКИЯ ЗАВОД Е ПОДЦЕНЕНО

* НАРУШЕНА Е ГРУБО ТЕХНОЛОГИЧНАТА ДИСЦИПЛИНА
* СЛАБОСТИ НА РЪКОВОДСТВОТО И ОТКК
* С КАКВО СЕ ИЗМЕРВА СЪЗНАНИЕТО НА КОЛЕКТИВА?

ДМЗ — ДУЛОВО е предприятие, което се специализира като единствен производител на сенокосачни и сеносъбирачни машини в страната. Това обстоятелство го задължава да обръща особено голямо внимание на качеството на произвежданата продукция, която в това отношение все още не задоволява. Ръководството на завода е уведомявано доста пъти за отделни производствени пропуски, нарушаващи стандартизационните изисквания, но мерки не са взети и грешките се повтарят.

Техническият архив на завода разполага с пълни комплекти техническа и стандартизационна документация за произвежданите сенокосачки СПБ—1, 5, КС—2, 5 и сеносъбирачка СО—1, 6, но на работниците не е раздадена необходимата конструктивна документация. За отделни детайли има само по един чертеж. Други чертежи са без технологични карти, което пречи на работниците да се справят със задачите си и се отразява зле върху качеството на продукцията. Много са оплакванията, че се получават папки с работни чертежи без технологични карти.

От направената проверка към средата на месеца са констатирани много нарушения, даващи пряко отражение върху качеството на продукцията. Така например работникът, произвеждащ клиноремъчни шайби 2Т41—02.00.02, нямаше технологична карта. Установи се, че той трябва да ползува два шаблона за контрол на ремъчните канали. Тъй като това не бе сторено, изработените от него шайби се оказаха с неточности в разпределението на каналите и техния наклон.

За какво отношение към качеството на произвежданите машини може да говори фактът, че заводските органи на ОТКК не разполагат със стандартизационна документация. Крайният контрольор, окачествяващ произведената продукция, също няма никакви държавни стандарти и отраслови нормали. Тази документация не бива да стои само в техническия архив и да събира прах, а да стане ежедневно помагало на работниците и контрольорите.

Посочените пропуски в производствената дейност на завода са довели до други, които са констатирани в склада за готова продукция и съхранява нето на машините. Така например 397 броя сенокосачки КС — 2,1 стоят на склад без сертификати за качеството, което е нарушение на БДС 5210, раздел IV, т. т. 41 и 42. Освен това тези машини са с редица стандартизационни и технологични пропуски. Срещат се по тях отливки със следи от леярска пръст, която е боядисана, без да се почисти. Резбите на всички видове щанги не са обезпечени с предвиденото покритие, което е довело до силно корозиране. Подобно е положението с режещите механизми на пальовите греди. Някои детайли са без шплентове, капачки и опаковачни скари. С други думи, в склада за готова продукция са нарушени стандартизационните изисквания и технологичната дисциплина.

Не са редки случаите на подмяна на някои материали, което става със знанието на главния конструктор Ибрахим Заимов и главния технолог Пейо Чолаков. Но неправилно не се уведомяват началниците на ОТКК и отделите „планов" и ТРЗ. Без заповед е бил заменен материал с такъв, притежаващ по-ниски якостни свойства. Винкел 25х25х4 е подменен с по-тънък — 25х25х3 мм, което е грубо нарушение на правителствените разпоредби за извършването на нужните заменки на материали.

Организацията на производството в ковашко-пресовия участък не задоволява. Получените материали чрез дисне чера се разхвърлят по пода. Там се поставят и нарязаните заготовки, които често пъти се смесват, че трудно се определя марката им. Това затруднява работниците на ексцентър-пресата и тези от термообработката. Участъкът няма стелажи за получения материал. Не се използуват палети за заготовките.

В лошо състояние са и машините. Ножовете и гилотината не са почистени от много дни. Сменният работник на гилотината не е запознат с правилата за работа и поддържане на такъв вид нож, защото никой не го е инструктирал за това.

Картината в метално-пресовия участък е идентична. И тук обработваните материали са на пода и лишват палети. Машините издават лошо поддържанс. Терморегулаторът на муфелната пещ е повреден и работниците затоплят материалите „на око". Голяма част от инструментите са пръснати по пода. Не се използуват наличните стегачи, по които също има разхвърляни подръчни инструменти. Някои работници не ползуват и не знаят как да разчетат техническата документация. Сменните работници край пещта не можаха да кажат до каква температура следва да загреят детайлите, въпреки че това е отбелязано в технологичната карта.

Участъкът е без настройчик. Работниците сами настройват машините, и то с непод ходящи ключове. Машината например е неизправна, а производственикът продължава да работи на нея и да трупа до себе си некачествени детайли. Тук редовно се нарушава технологичната дисциплина.

Хигиената в цеха е лоша. Човек трудно може да мине не само поради разхвърляни инструменти, а и от гарираните мотопеди, мотори и велосипеди. Ръководството на завода трябва сериозно да огледа този цех и да вземе незабавни мерки за подобряване организацията на труда, технологичната му съоръженост, поддържането на наличните машини и да се погрижи за повишаване квалификацията на работниците и хигиената.

В механо-монтажния цех се забелязва друг недостатък. Тук съществува междинен склад, в който всеки може да влезе, когато си иска и да вземе каквото си иска. Тук се съхранява и приетата от ОТКК продукция и бракуваните детайли. На единственото бюро работят всички — майстори, началници, работници, ОТКК. Не може да се разбере изнасяните оттук детайли годни ли са или не.

В цеха палетите не са подредени и освен заготовки и детайли, в тях има и много отпадъци. Работниците газят върху разхвърляни по пода делителни апарати, верти кални глави и други, за които има стелаж, но той стои празен. Шкафовете за инструменти са с разбити врати и ключалки.

Тук следва да се създаде такава организация в движението на заготовките и междуоперационното придвижване на обработените и готовите детайли, че до окачествената вече продукция и бракуваната такава никой да няма достъп, за да не се създават условия за умишлени злоупотреби.

Направената констатация говори за принизено внимание към произвежданите машини и тяхното качество. Защото горепосочените слабости влияят пряко най-вече върху него. За илюстрация може да послужи направената без подбор проверка на сеносъбирачка с фабричен № 30, която вече бе приета и се отправяше в склада. По нея бяха констатирани: незатегнати, люлеещи се болтове на шиповете, корозирал винт на ходовата част, липсващ винкел на гребена, ненамазани, скърцащи оси на колелата, липсващ болт на винта, регулиращ ходовото колело и др.

Заводската структурна схема на ОТКК все още не е попълнена с трима души: изпитвач, междуоперационен и окончателен контрольор. За правилното окачествяване на продукцията липсват следните контролно-измервателни уреди: индикатори, ъгломери, калибри за резби, калибри за отвори, уреди с по-висок клас на точност и др. Контрольорите нямат стандартизационна документация и методики за по-сложни измервания, в технологичните карти не са отбелязани уредите, с които следва да стане замерването. За кооперираното производство не се прилагат специфичните изисквания към детайлите. Това води до пропуски, които се откриват в крайния етап — при окачествяване или изпитва не на готовото изделие. Получените материали често влизат в производството без окачествяване.

Междуоперационните контрольори нямат условия за работа. Те не разполагат с работни места, където да подредят документацията, контролно-измервателните уреди и детайлите, които ще приемат. Затова окачествената продукция е в допир с бракуваната. Окончателният контрольор няма стандартизационна документация и методика за окачествяване на възлите и машините. Не се провежда следпроизводствен контрол, ролята и авторитетът на повечето контрольори в завода са принизени. Върху тях се оказва влияние за неправилно окачествяване от страна на отделни ръководители и работници.

Изтъкнатите недостатъци в производствената дейност на ДМЗ — Дулово са много, защото не са от вчера. Ръководството отдавна е сигнализирано по отделни въпроси, засягащи пряко производството и качеството, но досега не е направено нищо за подобряване на работата. Все още не са набелязани общозаводски мероприятия за повишаване качеството на произвежданите машини, а и началникът на ОТКК няма план по този важен въпрос. Сериозно трябва да се помисли за квалификацията на контрольорите. Разместването на „неудобните" лица от апарата на ОТКК не ще решат проблемите за качеството. Контрольорите веднаж завинаги трябва да скъсат с примиренчеството и допускането на лошокачествена продукция, което бие по името на завода и целия колектив.

Партийната организация, профкомитетът и ЗК на ДКМС трябва да се притекат на помощ и чрез комунистите и комсомолците да повдигат борба за изкореняване на нехайството, пропуските и брака в производството. Нужно е да се заздрави технологичната дисциплина, отговорността и съзнанието на всеки отделен работник, за да се излезе от положението на предприятие, чието производство (не всичкото, разбира се), не отговаря на стандартизационните изисквания. Колективът има сили и възможности да се справи с тази задача, колкото и трудна да е тя. Остава на дело да покаже, че може да премахне грешките в работата си, които пречат за производствения му растеж.

Борис НИКОЛОВ
от окръжната комисия по качеството

Драгомир ПАНОВ
от „Силистренска трибуна"

Седемгодишният възход на „Оргтехника"

За високи постижения в изпълнението на всички икономически показатели през второто тримесечие на тази година колективът на завод „Оргтехника" заслужено получи преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦС на профсъюзите.

Как бяха постигнати високите производствени резултати?

Тази година завод „Оргтехника" ще отбележи тържествено седем години от започването на своята производствена дейност. Седем години от живота на един отделен човек са време, когато той прекрачва прага на първоначалното училище, а за завода тези години бяха период на израстване и възмъжаване в промишлеността на окръга и страната. Започнал през 1964 г. с 57 производственика, днес той има в многобройните си цехове числен състав от 2 100 човека, които непрекъснато увеличават производителността на труда и укрепват постоянно авторитета на заводската марка. В първите години от основаването си предприятието произвеждаше главно метални каси, шкафове, стелажи и други съоръжения и оборудвания от този род, за да достигне в края на миналата годи на като първо структуроопределящо предприятие в окръга по производство на изчислителна техника — един от най-прогресивните отрасли в световен мащаб. Паралелно се развива и друг отрасъл—размножителната техника, изделията за канцелярско обзавеждане и оборудване, произвеждани в цех „Оргмебел" и изделията за съхранение на секретна документация от цех „Оргметал". Сега производството на завода се е обособило в четири направления, осигуряващи изделия, предназначени да облекчават труда на работниците от административно-управленческия апарат. От раждането на предприятието и от появата на първите изчислителни машини през 1967 г. ежегодно се увеличава обемът на общата промишлена продукция и изключително нарастват производствените темпове, достигнали най-високо ниво през периода 1966-1970 г.

Изпълнението на качествените икономически показатели от миналата година и от първото три месечие на настоящата говорят най-красноречиво за постигнатите успехи. През 1970 година общият обем на промишлена продукция е нараснал с повече от един път и половина. Това създаде голямо натоварване сред колектива, физическо и умствено напрежение изпитваха всички, но поставената задача бе изпълнена. Успоредно с това на завода бе възложена допълнителна програма за изработването на платки за машината „Минск-32". И тази задача бе изпълнена. Поръчените комплекти бяха произведени и при производството им направо бе проявен трудов героизъм от отделни работници.

В чест на Десетия партиен конгрес колективът не само изпълни, но и преизпълни дадените обещания и с право се нареди отново сред челниците в промишлеността.

През тази година общият обем на промишлената продукция е отново голям. Но неговият ръст работниците и служителите от завода компенсират с изключителните темпове на производство, което ще бъде преизпълнено в края на годината. От семейството на електронните калкулатори ще бъдат произведени 30 470 броя изчислителни машини.

С ускорени темпове се характеризира производството на разножителната и организационна техника. Предстои да бъдат произведени 1 500 спиртокопировални апарати „Дръстър-1 800", 100 хелиографни апарати „А-1000", 200 броя ръчно-режещи устройства и метални и мебелни устройства — изделия за 1 500 000 лева.

В програмата за усвояване на нови производи се предвижда усвояването на „Елка—22М", „Дръстър—1 800 Е", „РР—1 200", настолен хелиографен апарат и „Елка—42". Заслужена гордост изпитва колективът, че успя предсрочно да започне редовно то производство на „РР—1 200", „Дръстър-1 800 Е" и на „Елка—22М", като сега отделя внимание за усвояването на други нови изделия, които до края на годината ще се произвеждат редовно.

През изтеклото тримесечие, за което заводът заслужено получи преходното червено знаме, работниците постигнаха висока производителност на труда. То зи основен показател от тяхната дейност бе изпълнен 107,21 на сто и бе реализирана балансова печалба от 159 410 лева. Себестойността на сто лева стокова продукция бе снижена с 5,23 лева.

Производствените успехи окрилят колектива за нови, по-осезаеми резултати в тяхната понататъшна работа за достойно посрещане Деня на свободата и VII конгрес на профсъюзите. Разбира се, ще са нужни отново напрежение, здрава организация, оперативност и динамичност от страна на всички ръководно-контролни органи, но опит в тази насока вече има и всички трудности ще бъдат преодолени. На пост са инженерите, техниците, началниците на цехове, бригадирите, рационализаторите и майсторите от завода, които, както винаги, отново ще направят всичко възможно колективът да се поздрави в края на годината с преизпълнена производствена програма.

Др. ИВАНОВ

Лозарите от ТКЗС — кв. Калипетрово едни от първите в окръга започнаха беритбата на ранно грозде за износ. Още в зори чевръстите им ръце бързо пълнят щайгите с тежки гроздове, които ще разнесат аромата на нашия добруджански край далеч зад пределите на страната ни.

НА СНИМКАТА: Звеното на Христо Енев бере дневно по два тона от сорта „Царица" за износ.

Професия лесно не се сменя

Ангел Стойчев, отговорник на шивашкия клон към ТПК „Съединение" — Тутракан, приема клиенти. Наблизо на машината шие Ангелина Кьорелиева.

— Дойдохте да видите колегите си? — питам я.

— А, не, аз работя вече тук.

— Така ли! — възкликвам. — Нали бяхте скъсали с професията и преминахте на друга работа?

Ангелина се засмя. А после заразказва:

— Вярно, че преминах на друга работа, но не издържах. Бях шивачка 17 години, след което отидох в ЗГУ „Терма". Съображенията ми бяха да съм по-близо до дома си. Живеем горе, на „Шеремета", и разстоянието до завода е съвсем късо. Като отговорничка на клона за дамско облекло всеки ден трябваше да идвам долу до Дунава. Не ми беше лесно. Някои семейни задължения ме принуждаваха да си търся друга работа. И реших. Но... не устоях. Задържах се на новото си място само седем месеца. И както виждате...

— Сега пак сте шивачка. Но защо тук?

— Нямаше как. Аз впрочем харесвам да шия и мъжко облекло и сега ще специализирам и в тази област.

Замълчаваме и двамата.

— Казвате, че не сте издържа ли? — мъча се да завържа отново разговора, който прекъсна.

— Мъчно ли ви беше?

— Точно така, мъчно ми беше. Не можех спокойно да мина покрай шивашките клонове, особено покрай този, който оглавявах. Не е лесно 17 години да работиш една професия, а после да я оставиш. В такъв случай трудно се свиква с нова работа.

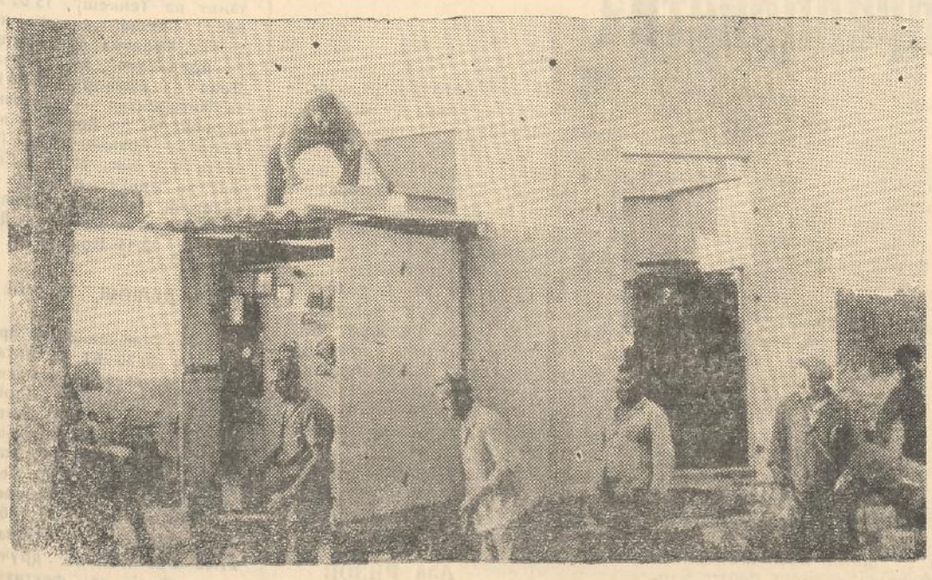
— И на мен ми е идвало понякога да оставя шивачлъка — намесва се Ангел,—че не е лесно при нас, но... Всеки идва, бърза да му се ушие костюмът, а работата ни е затрупала. И се сърдят, ако закъснеем някой ден. А ако се случи някой капризен клиент, връща за поправка, върти ни. Тогава ми идва всичко да зарежа и да започна наново. Но после ми минава. Че и аз като колежката работя тази професия от дълги години.

Двамата шивачи не могат да се разделят безболезнено с професията си. Въпреки трудностите й те я обичат и това е накарало клиентите да ги уважават. Хубавите дрехи, изработени от тях, са им създали авторитет, който не се гради за една година. Когато Ангелина напусна кооперацията, много нейни клиентки съжаляваха.

Таблото на стената сочи преизпълнени планове. Няма табло за културното обслужване на населението, че то не се мери с проценти, но хората са запазили за двамата майстори най-хубави чувства в себе си.

По-късно стана дума за някои, които не се заседяват на едно място и често сменят професии и работни места. Ангел и Ангелина ги порицаха. За тях шивачеството бе станало неразделна част от ежедневието им и те не можеха да се раздялят с него. А от тях се учат по-младите — и на любов към професията, и на чувство за дълг към кооперацията, в която то са се трудили дълго време.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Край ЗММ — Силистра неотдавна бе открит нов водоизточник за питейна вода с капацитет 360 л/сек.

НА СНИМКАТА: Монтьорите от СД „Водоснабдяване и канализация" под ръководството на майстора Георги Димитров работят по монтажа на четирите помпи с капацитет 50 л/сек. всяка една.

ПРОДАВАМ магнетофон „Джелозо"
Справка: тел. 27-46.

ОТПК „Дунав" — Силистра

съобщава на всички свои клиенти, че разкри НОВИ ДАМСКИ ШИВАШКИ АТЕЛИЕТА с отговорници Славка Йорданова, в централната сграда на втория етаж, и Недялка Стаматова, на ул. „Георги Димитров" № 56, където се приемат поръчки за ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИЯ ПРАЗНИК.

Уведомяваме клиентите, че в централната сграда се помещават ДАМСКИТЕ АТЕЛИЕТА, с отговорници Янка Дончева, Тодорка Михайлова, Денка Стефанова, Бонка Йорданова; БРИГАДАТА ЗА РИЗИ И ДОМАКИНСКО ОБЗАВЕЖДАНЕ, с отговорник Йорданка Минева; СПЕЦИАЛИЗИРАНИЯТ ОТДЕЛ ЗА ДАМ. МАНТА, с отговорник Марин Златев; ОТДЕЛЪТ ЗА МЪЖКИ ПОРЪЧКИ с отговорник Димитър Стоянов; КЛОНОВЕТЕ ЗА ОБУЩАРСКИ ПОРЪЧКИ с отговорници Иван Николов и Сами Рашидов.

Окръжно помощно училище — гр. Силистра

търси да назначи:
1. Жени за чистачки — 2 от 1. IX т. г.
2. Жена за кухнята по чл. 64 за 3 месеца.
3. Шофьор I-ви клас или II-ри, по възможност монтьор за рейсова кола и УАЗ — 53.

Справки на тел. 28-73

МАШИННО-ТРАКТОРНО УЧИЛИЩЕ ПО РЕМОНТ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИ МАШИНИ „Н. Й. ВАПЦАРОВ" — с. СРЕДИЩЕ, окр. СИЛИСТРЕНСКИ

ПРИЕМА

за учебната 1971/72 година 210 младежи по следните специалности:
1. Тракторист-комбайнер със VII и VIII клас.
2. Шлосер-монтьори с VIII клас
3. Електромонтьори с VIII клас

Курсът на обучение е 2 години. Приетите кандидати ползуват безплатна храна, общежитие и работно облекло.

Завършилите успешно курса на обучението получават разряд, квалификация по специалността, свидетелство за тракторист-комбайнер, приетите със VII клас получават и VIII клас.

Същите могат да продължат образованието си като задочници в СПТУ по специалността.

За справка — канцеларията на училището.

КОНКУРС „ВЕРНИ И ПРЕДАНИ НА ПАРТИЯТА И НАРОДА“

ОЧЕРК

ЖИВОТ В СЛУЖБА НА ХОРАТА

Септември, месецът на народната победа. Влакът Русе — Алфатар се движи между блоковете с узрели слънчогледи. В едно от купетата е подполковник Мирчо Колев. Той гледа безкрайните блокове, слуша тракането на колелетата по релсите и мислите му го отнасят назад във времето.

— Гара Руйно! — провиква се кондукторът.

Да, оттук, от Руйно започна кариерата на подполковника от МВР. Беше август 1950 г. Бригадирите от обект „Руйно-2“ работеха усърдно. Един мотор изръмжа и спря при тях. Помощник-командирът Мирчо Колев остави кирката и изтича при дошлите.

— За вас идваме. Трябва да се явите при началника на околийското управление на МВР.

Началникът прие прашния бригадир и не беше необходимо много да му обяснява защо е нужно да постъпи на работа в органите на МВР. Той има натрупан организационен опит. Умее да сплотява хората. В РМС е работил твърде много. Замръквал и осъмвал в дружеството. Създал е не един младежки колектив. В МВР, разбира се, работата ще бъде далеч по-трудна и отговорна, но той ще се справи. Още днес трябва да се яви в окръжното управление на МВР.

Мирчо също иска да иде по-скоро, за да може да се върне на обекта при другарите. Но единственият джип, с който разполага Околийското управление на МВР в Силистра, е из района. Вместо да чака, Мирчо Колев сяда на един стар велосипед и потегля за Русе под скърчащото пеене на спиците му. Но още не излязъл от с. Татарица, велосипедът отказва да се върти. Здрачът се сгъстява. Светлините на малката Силистра мъждукат над водите на Дунава. Той ляга в струпаната край пътя слама. Когато пропяват първи петли, става, поправя „Ифата“ и настъпва педала. Още преди обед с побеляло от калдъръмен прах лице се озовава в окръжното управление и предава запечатания плик.

После, напрегнати дни и нощи в новия живот. В града при опити другари работи само 4-5 месеца. Едва ориентиран в обстановката, му повериха участък от няколко села. Търчеше между хората, разясняваше им стопанската политика. Гостоприемните селяни го канеха на вечеря. Те деляха с него последната шепа мая. Трудно беше да ги убеди в доброто бъдеще.

А врагът не спеше. Той използуваше затрудненията.

Един разпален инициатор от с. Ламбриново обработваше влезлите в кооператива селяни да се откажат от направената стъпка. Беше направил молба от тяхно име за излизане. Инициаторът трябваше да се задържи, за да не се разстройват повече селяните. Мирчо Колев го задържа и го предаде в пълномощничеството под наблюдение на пазача. Задържаният обаче използувал дадената му с хляба ножка и си направил драскотини по кожата на гръкляна. Потича кръв. „Заклания“ захърква и вика. Един бивш полицай наблизо надава тревога с полицейската си свирка.

— Заклаха човек! Заклаха човек! Хората от Държавна сигурност ни колят!

Пред пълномощничеството се събра цялото село. Жените проклинаха. Мъжете псуваха народната власт. Децата плачеха. Не след дълго истината се изясни, но костваше много усилия и напрежение. Задържаният призна, че е подтикнат на тази постъпка от враговете. Мирчо му помогна да осъзнае грешката си. Този човек сега е най-добрият овчар в ТКЗС и се радва на плодовете на народната власт.

Първи май, 1952 година. Рано сутринта Мирчо прие по телефона, че селяните от с. Голеш барикадирали отговорни другари от съвета и стопанството и им искат сметка за „насилственото натикване“ в кооператива. Влиза ли безразборно в оборите и си вземали добитъка. Мирчо Колев веднага се озова на място. Той е настръхнал. Нервите му са изопнати. И едва издържат. Вълнението притиска гърдите му. Но гласът му е спокоен, очите кротки, по лицето играе лека усмивка... И тук не е без намеса на бившите хора.

И така редят се един след друг напрегнати дни.

Бивш човек, останал в Добруджа, поддържан нелегално от съзаданата от него вражеска организация в с. Иширково, се крие умело. Мирчо Колев открива бърлогата му. Пещерата край селото. Но запасеният с храна и боеприпаси бандит отчаяно се сражава. Заканва се:

— Преди да ме хванете, аз ще си взема поне една жертва.

Изпълнен с чувство за дълг, Мирчо влиза в пещерата. Гледат се с оня очи в очи... Врагът намира своята гибел. Раните на Мирчо скоро заздравяват и той пак е на пост.

Нелегална организация в с. Алфатар му създаде немалко безсънни нощи. И тук плановете на враговете са осуетени. И само там ли?

Съвсем пресен случай. 1970 година. Български гражданин от турски произход, свързан с турското разузнаване, създава нелегална вражеска група. Трябва да се отвлече самолетът, който излита от Варна за София и групата да се намери в страната, предлагаща им „охолство и разгулен живот“. Сметката, направена без кръчмар, излиза друга: разпити, огледи, съд.

Много са случаите, когато подполковникът се е изпречвал лице срещу лице с бившите хора и е влизал в опасни схватки с врага. Младите работници от МВР се учат от него. Признанието на родината към заслугите му е изразено в отличието „Почетен служител на МВР“, в ордена „Червено знаме на труда“ и още много отличия.

* * *

Влакът изсвирва пронизително. Спирка Черник, квартал на Дулово, после самата гара. Зад гарата градът е извисил ръст с бели нати сгради. Не можаха да попречат враговете на някогашното малко делиорманско изгорялo в жаждата си селце да се развие в един социалистически град. Не можаха да попречат на разцвета на родния край. Дял за този разцвет има и подполковникът от МВР Мирчо Колев.

Веселина ДОБРУДЖАНСКА

ИЗЛЪГАНИ НАДЕЖДИ

Копали хората, правили, стрували, влагали големи надежди в своето добро начинание, но... черна котка път им минала. Тъкмо изкопали канала и като казали: „Дайте тръбите!“ — огледали се и разбрали, че няма тръби. Минала една година, а тръбите все не идвали. И тогава същите хора заровили канала, а с него и всяка надежда, че ще дочакат вода.

Става въпрос за една крайна улица на село Паисиево, която не е водоснабдена. Не е кой знае колко дълга улицата, но и не е толкова къса, колкото казва председателят на съвета.

А на всички е известно, че в днешно време никак не е леко на човек да върви двеста-триста метра с тежката кобилица на рамо. Особено когато е кално и вали сняг. То една година се изтрая и друга ще траем, ама дано догодина му намерим колая.

СВИРЧЕВ

Безсистемност в системата

...Тогава на едно събрание на колектива през миналата година един работник каза следното:

— Мен ми е срамно, другари! Криво ми е, значи. В нашия жилищен блок, като се съберем мъжете да си кажем по два-три производствени лафа, всички все за саратовската система говорят. Че била най-ефикасната за приложение в производството, че чрез нея отблизо се следяло качеството на продукцията, че стимулирала отделния производственик материално и морално да произвежда по-качествени изделия и т. н. С усмивки на уста и доволни раз казват за нея другите, а аз мълча като пържен шаран. Защо! Защото в нашия промишлен клон „Строителни изделия“ саратовската система я няма. А защо я няма! Защото не сме я внедрили. Срамно е, другари! Срамно е едно силистренско предприятие да се влачи на опашката, значи...

Човекът си седна.

— Прав е другарят! — обади се някой.

— Ръководството да вземе мерки — додаде друг.

— Нищо не ни пречи и ние...

Всички се разприказваха едновременно. Едно почукване с химикалка по гарафата укроти събранието. Веднагически бе решено да се пристъпи към конкретни действия за даване широк простор на саратовската система. Чрез гласуване бе избрана комисия от седем души — началникът на ПО, началникът на ТРЗ, двама цехови отговорници, един групов майстор и началникът на ОТК, които да придвижат въпроса за внедряването на системата незабавно, без отлагане.

И пламна огънят на ентусиазма. Като се разтича тази комисия, като се разшета... Всяка седмица в сряда правеше проверка на готовата продукция, на реда и хигиената в предприятието. А в четвъртък, на деня на качеството, докладваше пред актива резултатите от своите наблюдения, даваше мнения, преценяваше и окачествяваше строителните изделия, изработвани в предприятието.

И да ви кажа ли, малко бе останало да внедрят истински саратовската система, ама, изглежда, черна котка им мина път. Домързя ги да правят всяка сряда проверки на продукцията и в четвъртък да докладват.

— Много време губим така — подхвърли някой. — Не може ли нещо друго да се измисли!

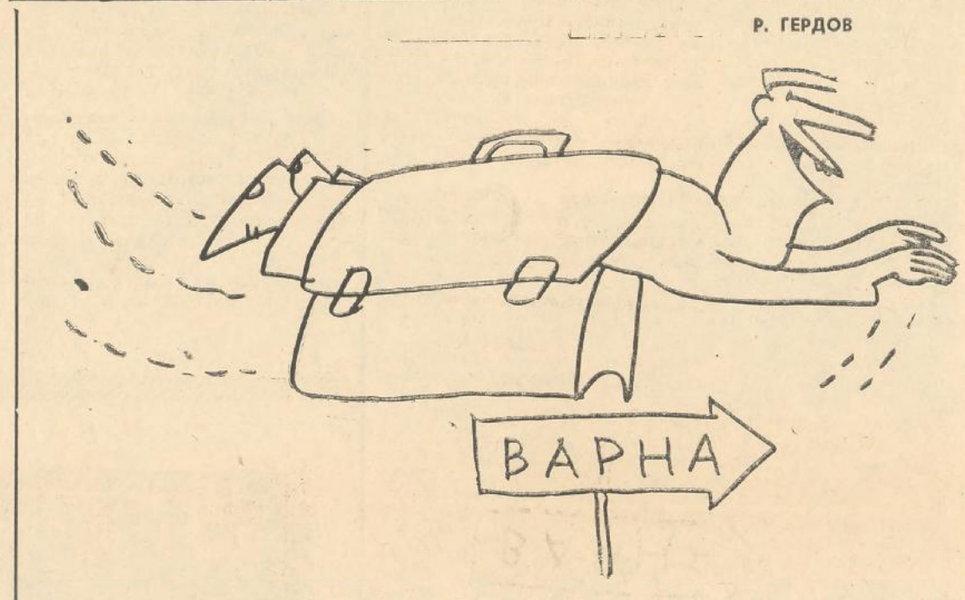
— А бе да минем на точковата система — предложи един. — Пишеш там някаква точка за качеството и хигиената едновременно и край.

Минаха на точковата система. Не губеха никак време. Но... това беше до към Нова година. От 7 януари насам обаче зарязаха и точковата система. Сега и запетайки не пишат на качеството, а за останалите показатели в системата съвсем не се говори. Няма ден на качеството, няма система, работниците си работят както си знаят и никой не им оценява продукцията. ДСО „Каменна промишленост и строителни изделия“ през юни проведе съвещание в Свищов, където бяха дадени указания по внедряването на саратовската система, но пак нищо.

През септември е насрочено ново съвещание на обединението, на което ще се докладва какво е направено по въпроса. Ръководството на ПК „Строителни изделия“ — Силистра отсега мисли как да изключи от участие в това съвещание. Защото... няма какво да докладва. И онзи работник от началото на фейлетона все още няма с какво да се похвали пред мъжете от техния жилищен блок. Все се черви, значи.

Не е ли.. Впрочем, вие окачествете по някаква система това безотговорно отношение. Аз не се наемам.

ПАНАЙОТ

МАРК ТВЕН

АФОРИЗМИ

Хубаво е, че са открили Америка, но още по-хубаво щеше да бъде, ако не бяха сторили това.

* * *

Адам е бил човек. Той пожелал ябълка от райското дърво не защото това е било ябълка, а защото е била забранена.

* * *

Законите нямат край, както няма начало тяхното спазване.

* * *

Хората, подобно на луната, си имат неосветена страна, която то не показват на никого.

* * *

В света има много забавни неща. Към тях се отнася например убеждението, че белият човек е по-малко див, отколкото то другите диваци.

* * *

Когато се съмнявате, казвай те истината.

* * *

Човек го приемат в лоното на църквата, когато вярва, и го изгонват от нея, когато знае.

* * *

Няма нито един паралел на света, който да не вярва, че би могъл напълно да стане екватор, стига само да му дадат това право.

* * *

Колко жално, че Ной и компанията му не са закъснели за ковчега.

* * *

Веднъж в живота съдбата чука на вратата на всеки човек, но в много случаи той през това време е в съседната кръчма и не чува чукането ѝ.

ПРЕВЕЛ: Д. П.

НЕВЕРОЯТЕН СЛУЧАЙ

Фейлетон

От лявата страна на пионерския ни лагер съсед беше домът на металурзите, а от дясната — почивната станция на лекарите. Един ден, като се връщахме от плажа за храна, на Стефчето й стана лошо. Слънчев удар ли беше, какво ли, но положението беше много сериозно. Падна в ръцете на отрядната ръководителка и даже очите си не отваря. Видяхме се в чудо. Защото лекарката ни беше в града по някаква работа. Ами сега?

Докато се чудим какво да предприемем, физкултурникът ми изкрещя:

— Бягай в почивната станция на лекарите. Да дойде веднага един от тях...

След две минути бях там. Те тъкмо се хранеха. Отидох до най-близката маса и казах:

— На едно от нашите другарчета му стана лошо. Много ви молим, някой от вас...

Хранещите се на масата се спогледаха. Никой от тях не мръдна. Хванах най-близкия за ръката и почти проплаках:

— Чичко, ами тя може да умре. Хайде, стани, не е далече. Той като че ли се обърка.

— Да дойда, мойто момче, защо да не дойда, но аз съм закупчик... не разбирам нищо от слънчев удар...

Хвърлих се към втория. Той се дръпна като попарен.

— Не съм лекар — прошепна той, — аз продавам свирки и балони...

Погледнах другите двама.

— Електротехник — промълви единият.

— Коминджия — каза тихо другият.

Положението беше повече от тревожно. Това го разбра и закупчикът, защото се наведе към другите маси и тихо попита дали не се намира случайно някой лекар между тях. Всеки вдигаше рамене.

— Какво търси това дете тук? — запита някой. Познах го. Беше чичо Панчо — домакинът на станцията. Почти през плач му обясних положението. Той ме хвана за ръката и излязохме вън.

— Заведи ме бързо — каза той. — Аз разбирам малко от медицина. Тези тук — той мах на към почиващите — кой знае как са се наредили да почиват в станцията. Няма нито един лекар между тях... Връзки, разбираш ли?

Как да не разбирах.

След половин час Стефчето беше вече добре. Чичо Панчо като че ли беше истински лекар. На тръгване той каза:

— Ако стане нещо, мене ще търсиш, разбра ли?

Гордо кимнах. И аз вече имах връзки в станцията на лекарите.

Симеон МАНОЛОВ

Али РИЗОВ

На синия екран

СЪБОТА, 28. VIII

10.35 Новини, 10.40 За красиво и хармонично тяло, 10.45 За децата: „Лято“, 11.45 Мелодия на месеца, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.25 Обявяване на програмата, 16.30 БТ за Интервизия: световно първенство по борба, 19.00 Панорама, 19.30 Народна музика, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Десети фестивал на българския филм, 21.40 За бавна програма, 22.25 Новини, 22.40 Хумористични миниатюри: „Хоби“, „В тъмната нощ“, „Мечка на пресечка“, 23.00 Откъси из оперети.

НЕДЕЛЯ, 29. VIII.

9.15 За красиво и хармонично тяло, 9.20 Шахмат, 9.40 Футбол: ЦСКА „Септемврийско знаме“ — „Тракия“ (видеозапис), 11.10 „Бракове по разум“ — трета серия (повторение), 12.30 Интервизия: „Съкровищата на Ермитажа“, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 „В света на животните“ (трети цикъл, седми епизод), 13.50 Народна музика, 14.10 Хумористични миниатюри (повторение), 14.40 За юношите: „Капитанът на Тенкеш“, 15.05 Атлас: „Среща с Коми“, 15.45 „Хроника от мините“ — предаване по случай Деня на миньора, 16.30 БТ за Интервизия — световно първенство по борба, в паузата — новини, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Сюжет за малък разказ“ — съветски игрален филм, 21.50 Рецитал на Емил Димитров, 22.15 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 30. VIII

16.25 Обявяване на програмата, 16.30 БТ за Интервизия — световно първенство по свободна борба, 18.30 Новини, 18.40 Световно първенство по свободна борба, 19.20 „Сянката на прогреса“, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 ТТ: „Дебютът на Бобъра“ — II част, 21.40 Фестивал на дружбата — филм за фестивала в Киев, 22.15 Реклами, 22.25 Спортен екран, 22.35 Новини.

СПОРТ

Състояние и проблеми на спортната база в силистренските предприятия

Решението на Политбюро на ЦК на БКП от 2 септември 1969 година постави сериозни задачи пред комсомолските, профсъюзните и други масови организации за по-нататъшното масовизиране на спорта. Десетият конгрес на БКП очерта перспективите и определи ролята и мястото на физическата култура и спорта в условията на развитото социалистическо общество, за изграждане на здрава и жизнеспособна нация. Разрешаването на тези големи задачи до голяма степен зависи от изграждането, поддържането и ефективното използуване на материалната база. Какво показа една проверка в Силистра, извършена от комисия с представители от окръжната комисия за младежта и спорта, ОСПС, инспекцията за държавен контрол, ОК на ДКМС и редакцията?

Положението на спортната площадка в ДАТ — Силистра се оказа в плачевно състояние. Върху част от волейболното игрище ръководството на предприятието е започнало строеж на бараки за административни цели. Вярно е, че друга подходяща площадка в района на предприятието няма, но по силата на 157 разпореждане на МС, преди да се разруши някое спортно съоръжение, трябва да се построи ново. В ДАТ това не е направено. Освен това комисията констатира, че площадката изобщо не се поддържа.

Въпреки че част от нея е развалена с новия строеж, оба че може да се използува баскетболното игрище, като се комбинира с подвижни стойки за волейболна мрежа. Директорът на предприятието Марин Добрев обеща, че това ще бъде направено. Даже в присъствието на комисията той се разпореди за почистването на тревата и привеждането в ред на цялата площадка. Остава ръководствата на комсомолската и профсъюзната организации да се обърнат с лице към проблемите на спорта, за да стане той неделима част от ежедневието на работниците и служителите от предприятието.

За пример в това отношение може да послужи състоянието в цех „Оргмебел“ на завод „Оргтехника“. Въпреки, че волейболната им площадка е малка и на неподходящо място, през обедната почивка и след работно време младежите играят волейбол.

Радостно впечатление прави спортната площадка на млекоцентрала „Сердика“. Добре асфалтирана, очертана с красиви линии, тя е любимо място на работниците от предприятието. В това се уверихме сами, защото когато отидохме там, беше краят на работното време и площадката веднага се изпълни с младежи. В това предприятие се намира най-доброто съчетание на изграждането, поддържането и използуването на материалната спортна база.

Съвсем нова е спортната площадка и на завод „Добруджа“. Но по всичко личи че се използува само волейболното игрище. Новият басейн се оказа празен. Трябва да се сменя вода та два пъти в седмицата, а откакто е построен (юли), досега е напълнен само два пъти. И тук се налага изводът, че някои предприятия строят хубави и скъпи спортни съоръжения, а след това не се използуват пълноценно.

Нищо не е направено за изграждане на спортна материална база в Строително управление, „Текстил“, „Камъшит“, „Стомана“, ТПК „Дунав“, „Метал“, „Мир“ и други. Мудно се разрешава въпросът за назначаването на спортни организатори, въпреки че за това има разпореждане на МС.

В завода за металорежещи машини съществува спортна площадка, на която биха завидели всички предприятия. Обширни баскетболни и волейболни игрища, гимнастически уреди, малки вратички за футбол, красиви пейки за зрители те... това представлява тази придобивка за работниците от ЗММ, открита най-тържествено само преди няколко години. А какво е положението? Може би членовете на комисията бяха първите, които стъпиха на площадката от много дълго време. Тревата вече покрива повърхността на това скъпо спортно съоръжение, мрежите на баскетболните табла са изгнили и окъсани, а на вратичките за футбол са на път да изгният. Човек просто изпитва болка от това състояние на нещата — да се хвърлят толкова средства и труд почти напразно. И основателно възниква въпросът — нима от 400 и повече работници на завода няма желаещи да спортуват? Отрицателният отговор би бил пълен абсурд. Тогава? Въпросът пак опира до дейността на комсомолската и профсъюзната организации. В борбата за масовизирането на спорта на тях се възлагат големи надежди, оказва им се огромно доверие. Това трябва да се разбере от ръководствата на тези органи зации във всички предприятия. Трябва да се разбере и с помощта на партийните организации и административното ръководство да се отговори с конкретни дела, с упорита работа за превръщането на спорта в неделима част от ежедневието на работниците и служителите.

Али РИЗОВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 94 (1870) | Силистра, **вторник**, 31 август 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА – ЕНТУСИАЗЪМ, ТВОРЧЕСТВО, ПОДЕМ!

НА ВДЪХНОВЕН ТРУД!

* ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА НА VIII КОНГРЕС НА ПРОФСЪЮЗА НА РАБОТНИЦИТЕ ОТ СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО И ХРАНИТЕЛНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ

* СЪРЕВНОВАНИЕ ЗА ОБРАЗЦОВА ЕСЕННА СЕИТБА И МЕХАНИЗИРАНО ПРИБИРАНЕ НА ЦАРЕВИЦАТА

НА 29 И 30 ОКТОМВРИ т. г. в град София ще се състои VIII конгрес на Профсъюза на работниците от селското стопанство и хранителната промишленост. Този форум ще бъде голямо политическо събитие в живота на профорганизациите и профсъюзните членове, работещи в ТКЗС, ДЗС, ДСС и предприятията на хранително-вкусовата промишленост. На него ще се набележат редица нови мероприятия и задачи пред профсъюза за изпълнение на директивите на Десетия конгрес на БКП за социално-икономическото развитие на страната през шестата петилетка и Програмата на партията за изграждане на развито социалистическо общество.

Няма съмнение, че нашите профсъюзни членове и профорганизациите на ТКЗС, ДЗС и предприятията на хранително-вкусовата промишленост ще демонстрират чрез своите трудови успехи безрезервната преданост към Българската комунистическа партия.

Има с какво да се представят в тия дни и да отправят тържествен рапорт предприятията от тези отрасли. Въпреки някои обективни трудности те успешно си изпълняват и преизпълняват производствените програми. Например млекоцентрала „Сердика“ отчита към седемдесетчето изпълнение на плановото задание 105 процента, пет милиона литра повече мляко е обработено в предприятието в сравнение със същия период на 1970 година. А с какво, ако не с пълна мобилизация, изява и вдъхновен труд може да се обясни това, че месокомбинат „Родопа“ ще докладва в навечерието на Празника на свободата изпълнение на деветмесечния план.

Ярко проличава вече степента на по-високата култура в селскостопанското производство. Голям дял за това имат нашите механизатори, агрономи и зоотехници. Конкурсът между механизаторите стана важен фактор за доброто качество на полските работи, а оттам и за получаването на по-високи добиви. Тук не може да не се посочат бащинските грижи, които се полагат за механизаторските кадри в кооперативите на АПК — Алфатар, Дулово и Тутракан. Само в аграрно-промишления комплекс в Алфатар се заделят от кооперативните стопанства годишно 260 000 лева за създаване на по-добри условия за работа, без да се включват средствата, получени чрез изпълнение показателите за добро качество, т. е. по саратовската система.

Профорганизациите в ТКЗС повишиха своята активност, издигнаха авторитета и влиянието си сред трудовите колективи. За пример в това отношение са профкомитетите на ТКЗС — с. Алфатар, Секулово, Попина и др.

Многобройни са инициативите, с които нашите профсъюзни членове и профорганизации могат да се проявят в дните пред Осмия конгрес, но на първо място стои ритмичното изпълнение и преизпълнение на плановете и срочното провеждане на есенната кампания. За тази цел комисията по селско стопанство и хранителната промишленост на окръжния съвет на българските профсъюзи заедно с управление „Земеделие“ при окръжния народен съвет обявяват съревнование между бригадите за промишлени методи в ТКЗС. Показателите, по които ще се води то, са: **срочно и качествено провеждане на есенната сеитба и най-голям процент механизирано прибрана царевица.**

Няма съмнение, че всички кооператори, животновъди и механизатори, профсъюзни членове от селското стопанство и хранителната промишленост, ще участвуват най-активно за достойно представяне пред това голямо тяхно събитие, какъвто е VIII конгрес, и ще положат всички сили за прибиране и оползотворяване на плодовете, които е родила добруджанската земя.

Александър ДИМИТРОВ

ПРЕДСРОЧНО, НАДПЛАНОВО!

ПРЕД празника на свободата Девети септември все повече промишлени колективи рапортуват за предсрочно изпълнение на производствените си програми за август и осеммесечието.

РАБОТНИЦИТЕ ОТ ЗАВОД „ЛИПА“ с радост отчетоха, че са преизпълнили осеммесечния си производствен план, като произведоха до днес надпланова продукция за 16 000 лева. Спрямо същия период на миналата година производството на мебели е увеличено с 211 000 лева. Планът за производителността на труда е изпълнен 102 2 на сто, означаващо ръст с 5,1 на сто. Преизпълнен е планът за износа с 12 000 валутни лева.

С добри постижения в дните пред празника се поздравиха производствениците от лакозаливната бригада с бригадир Атанас Рашков, постигнали средно изпълнение на трудовите си норми 128 на сто. След тях се нареждат подготвителната бригада с бригадир Неделчо Колев и монтажниците с ръководител Димитър Трифонов.

Постигнатите от колектива успехи са гаранция, че той отново се нарежда сред първенците в промишлеността.

Др. ИВАНОВ

* * *

ТЪРГОВСКИЯТ КЛОН НА ДСО „БУЛГАРПЛОД“ — СИЛИСТРА развиха оживена дейност през този месец. Усилено се изнасят зеленчуци и плодове, денонощно се товарят шлепове на силистренското пристанище, предназначени за Съветския съюз и други страни. Добрата организация позволи на „Булгарплод“ да изпълни плана си за осеммесечието още на 24 август и да реализира днес преизпълнение по стокооборота от 30 000 лева.

Ст. ДОНЧЕВ

* * *

ДПП „ЕЛЕКТРОМЕТАЛ“ също отчете преизпълнение на производствената си програма. Колективите на механо-монтажния и чугунолеярния цехове, както и цехът за производство на изделия за широко потребление с ръководители Христо Боянов, Иван Чакъров и Кольо Раданов подобриха чувствително производителността на труда. Предпразничната надпревара обхвана всички работници в цеховете и резултатите от нея не закъсняха — планът за август е преизпълнен и е произведена надпланова промишлена продукция за около 5 000 лева.

В. СТОЯНОВА

* * *

ВИСОКА РЕЗУЛТАТНОСТ от производствената си дейност за месеца постигна колективът на МЕСОКОМБИНАТ „РОДОПА“ — СИЛИСТРА. В чест на 27-годишнината от победата на социалистическата революция у нас и VII конгрес на Българските професионални съюзи в предприятието благородната надпревара обхвана всички работници от цеховете за месодобив и месопреработка. Производствената програма за осеммесечието бе преизпълнена преди четири дни. Вместо предвидените по план 4 126 000 бе постигнато изпълнение 4 170 000 лева. Само за август е реализирана надпланова продукция за повече от 44 000 лева.

Най-високи изпълнения на трудовите норми постигнаха работниците от колбасарската работилница — 134 на сто.

В отговор на призива на 15-те столични предприятия колективът на месокомбината е обещал да даде допълнителна годишна продукция в размер на 210 000 лева, като постигне 103,2 на сто производителност на един работник и да реализира 11 000 лева балансова печалба.

Я. ПЕТРОВ

Комунистите – в челните редици

Само една седмица ни дели от големия празник на българския народ – Девети септември. С всеки изминат ден нараства трудовият подем на колективите от кооперативни блокове, заводи и предприятия. Колкото наближава светлият ден, празничното настроение се увеличава и хората изпълват магазините на държавно търговско предприятие.

А там ги посрещат търговските работници — услужливи, учтиви и усмихнати. През цялата година те са такива, но в навечерието на големия празник техните култорни обноски увеличават още повече настроението на трудещите се. В борбата за достойно посрещане на Деня на свободата в челните редици са комунистите. Със своето държане зад щанда, със своята упоритост и трудолюбие те винаги са за пример на останалите търговски работници.

С добри успехи ще посрещнат празника комунистите Пенка Нейкова от щанда за памучен и копринен текстил на универсалния магазин, Зорка Енчева — управител на магазин за домашни потреби, изпълнила плана си за юли 142 процента, Атанас Костов — от щанда за мъжки обувки при универсалния магазин, Йорданка Бойчева от щанда за галантерия при същия магазин и др. С голям жар и ентусиазъм работят и младите комунисти Йорданка Русева, Веска Петкова, Гинка Петрова и други. Комунистите и целият колектив на ДТП ще посрещнат достойно Деня на свободата — Девети септември.

А. РАДЕВ

С пулса на времето

ПРЕЗ ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА в кооперативните стопанства от окръга значително ще се увеличи производството на тютюн. Наред с ориенталските и хибридните сортове все по-големи площи ще обхване и перспективният едролист тютюн „Бърлей“. Едно от стопанствата, отглеждало „Бърлей“ тази година, е ТКЗС — с. Попина. Сега попинци очакват да получат от него над 322 тона.

Срещнахме се в тези топли августовски дни с кооператорите от тракторно-полевъдната бригада в с. Поляна — съставно на с. Попина. Весела глъч огласяше мястото в стопанския двор, където шестте звена усърдно нижеха набраните листа. Почти всички шатри бяха вече заредени и в тях се жълтееше добре изсушен тютюн. Затова и не се учудихме на думите на стария кооператор, когато с вещина на поднавач подхвърли: „Като тази година тютюн не сме имали. Пръскаха го, копаха го, какво ли не го правиха, но сега е много хубав“. Да кажеш, че са имали кой знае колко декари да отглеждат кооператорите от с. Поляна — не, само 180 декара. Но за тях те положиха много грижи и внимание. А сега помагат и на своите съседи от с. Искра да оберат и нанижат тютюна от 250 декара, които са в близост с тяхното землище. Досега напред е звеното на Димитър Сертев. То е и най-многобройното — двадесет и двама кооператори. Вече са приготвили над 18 000 низи. А през ударната десетдневка нито един кооператор не остана в селото. Всички от тъмно изпълваха тютюневите ниви, а след това чак до вечерта под една от шатрите чевръсто нижеха златните листа. Кой не би се зарадвал, като гледа как ръцете на Злата Цветанова, Стела Георгиева, Желяза Цветкова, Иванка Стоянова бързо извършват привичните движения. И само те ли? Даже най-малките, пионерчетата, тук усърдно набождат лист след лист на иглата. Дневно кооператорите подготвят над 640 низи. Шестстотин и четиридесет „зелени огърлици“ се окачват под шатрите да съхнат.

Полянци са обещали в чест на двадесет и седем годишнината от социалистическата революция у нас предсрочно да приключат с беритбата и низането на тютюна. От 100 000 низи план те имат вече над 82 000.

Особено голям дял за успешното изпълнение на задачата тук се пада на съвместната работа на сдружените земеделци и партийните членове. Всяка сутрин бригадното ръководство отчита извършената през миналия ден работа, като при допуснати слабости веднага взима мерки за навременното им отстраняване.

...Разговорът ни с кооператорите от бригадата не продължи дълго, но той остави в нас впечатлението за един сдружен и трудолюбив колектив. За едни неуморни труженици, които достойно ще се представят в предпразничното съревнование.

Е. КИРОВА

Механизаторите от ТКЗС — кв. Калипетрово са известни със своето трудолюбие и висококачествена работа. Един от най-добрите трактористи е и Васил Иванов. Наскоро той представи стопанството на окръжното състезание за „най-добър орач“.

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

Вести от АПК — Тутракан

Трудови победи

МНОГО СА трудовите победи на кооператорите и механизаторите в навечерието на празника на свободата. Наред с навременно извършената дълбока оран, с приготвянето на силажа и изпълнението на плановете в животновъдството полевъдите от ТКЗС — с. Белица завоюваха още един успех. От площите, засети с коноп, те получават над 1 тон продукция. За прибирането на тази култура тук е създадена добра организация на труда. Жътвата се извършва с четири конопожътвачки. А очукването става механизирано, с нарочно направени приспособления. Подготвените снопи се транспортират към промишленото предприятие „Славянка“ — гр. Тутракан. Досега на държавата са предадени над 560 тона конопени стебла. Жътвата на конопа продължава с неотслабващ темп. Бригадите на Христо Бонев от с. Белица и Стоян Димитров от с. Шуменци обещават в чест на 27-годишнината на Девети септември да получат 500 тона коноп в повече.

* * *

ПРИБИРАНЕТО на слънчогледа е в своя разгар и на площадките е оживено и напрегнато. Денонощно се почистват десетки тонове и своевременно се отправят към ДП „Зърнени храни“ — Тутракан. Кооператорите, механизаторите и шофьорите от ТКЗС — с. Нова Чер на първи предадоха на държавата над 1 000 тона слънчоглед при план 1 590. Дори на 24 август те предадоха 330 тона за един ден, количество, непостигнато досега от нито едно кооперативно стопанство. Общо в складовете на „Зърнени храни“ от постъпилия слънчоглед 99 на сто се пада на този кооперативен. Освен това всички партиди се отличават с висока маслеността, до над 45 процента при база 38.

Организацията във връзка с приемането на слънчогледа е също много добра. Товаренето и разтоварването става на три пункта. Хората от базата работят на две смени, от 6 сутринта до 22 часа вечерта, което осигурява на кооперативните стопанства възможността за кратък срок да предадат предвидените за изкупуване количества. Колективът на ДП „Зърнени храни“ — гр. Тутракан с ръководител Леонид Димитров винаги успешно се е справял с големите жътвени кампании. Това им позволява и сега да заявят, че са в състояние до деня на празника на свободата да приемат в складовете предсрочно слънчогледовата реколта и достойно да спечелят съревнованието с база „Зърнени храни“ — с. Алфатар.

Живко ТРУШЕВ

ШВЕЦИЯ – ЗАПЛАШЕНА ОТ ИЗОЛАЦИЯ

ВЪПРЕКИ лятната ваканция, в шведския обществен живот няма почивка. Вярно е, че улиците на столицата са доста обезлюдени — с изключение, разбира се, на търговския квартал. Движението се пренася в морето и заливите. В Стокхолм броят на моторните лодки възлиза на 80 000. От време на време между отделните острови се наблюдават върхови моменти на движението, както в големите градове. По-голямата част от предприятията и учрежденията са затворени. Към средата на месеца животът отново ще тръгне по старото си русло. В министерствата обаче се работи усилено, в печата се изостри полемиката и в нажежената лятна атмосфера прохладният вятър едва смегчава настроението.

Безпокойство и загриженост характеризира днешния шведски обществен живот. Това се дължи на две, свързани една с друга причини. Едната е тази, че бързо се покачват цените, като инфлацията — което впрочем е световно явление — не щади нито Швеция — една от най-стабилните страни на Европа. Правителството, въпреки всички стремежи към реформи — не е в състояние да спре този процес, който е подчинен на законите на капиталистическия икономически строй.

Правителството би имало възможност със строго замразяване на цените и с други мерки да задържа конкуренцията. То се опита да направи това, но в това положение е неспособно да осъществи своята социална програма, тъй като не разполага с необходимите за това държавни приходи. Резултатът ще бъде такъв, че срещу пропорционално увеличаващите се заплати още по-непропорционално ще се покачват цените. С това ще се повишава съществуващото и сега вътрешно напрежение. Най-новото е, че шведският икономически живот се оказа във верижната реакция на инфлацията — казват тук. Проблемите са еднакви общо взето с тези на останалите западноевропейски страни. Разрешение за тях не се намери никъде досега.

Въпреки неутралната си външна политика, Швеция в много отношения зависи от всичко онова, което става в Европа, тъй като около 3/4 от износа си — тук, където външната търговия е тъй важна — отива в западноевропейските страни. Именно поради това разширяването на Общия пазар постави Швеция пред нови, почти неразрешими проблеми. Не само защото с присъединяването на Англия, Дания, Норвегия и Ирландия ЕФТА ще загуби своя смисъл като организация, която осигуряваше известни взаимни предимства на страните-членки, а защото внезапно възникна опасността от икономическа изолация, което естествено може да има последици и за вътрешното положение на страната. Външнотърговският дефицит на Швеция още миналата година надхвърли два милиарда крони. Икономиката на страната можеше още да понася това, макар да не се е случвало такова нещо след Втората световна война, но сега с разширяването на Общия пазар се очаква още по-голям дефицит. Тази икономическа изолация заплашва, тъй като става дума и за съседни партньори. Дания и Норвегия ще се присъединят към Общия пазар. Къде ще намери своето място Швеция?

Вярна на традиционния си неутралитет, Швеция не иска да бъде приета никъде. Именно тук е дилемата. Тя би искала да участвува в Общия пазар, към което е принудена, по такъв начин, че да остане извън него. Швеция отхвърля дори мисълта на асоцииране, тъй като тази форма рано или късно би водила до присъединяване с произтичащите политически и други последици. Неотдавна френският министър на външните работи Шуман доведе това открито до знанието на шведското правителство тук, в Стокхолм.

Като трето разрешение: не остава друг изход за Швеция освен договор с Общия пазар за съгласуване на митническата и търговската политика. Това също е горчива хапка за Швеция, тъй като ако се осъществи митническа уния, шведското правителство просто трябва да се съобразява, да се подчинява на стопанските решения на Общия пазар, без да участвува при приемането им.

Естествено икономическите и политическите въпроси имат тясна връзка. Не е случайно, че шведското правителство винаги се е застъпвало за осъществяване на свободна търговия и икономически отношения без дискриминация, като във външната политика и дипломацията си се стремеше и се стреми към намаляване на напрежението. В много случаи поемаше посреднически роли при разрешаването на международни кризи. Това определя и политиката на Швеция в Европа, това изискват и основните интереси на страната, но, разбира се, и своеобразното й положение, че народ, който повече от столетие и половина живее в мир, не желае раздори и не иска между народните проблеми да се решават по пътя на насилието.

Международното обществено мнение не придаде особено значение на състоялата се в края на миналата седмица среща в Харпсунд, в която освен домакините, участвуваха и ръководителите на социалдемократите от шест западни страни.

Двудневните разговори бяха окачествени действително като разговори от частен характер. Те се проведоха в лятната резиденция на министър-председателя Улоф Палме. Тяхната цел беше да се разменят мнения по европейските проблеми. На наблюдателите им направи впечатление, че ръководителят на английската Лейбъристка партия Уилсън не присъствува на срещата, не присъствува и Рой Дженкинс като представител на партията, както бе отпосле стено предварително. По-голяма част от участниците — Вили Брандт, Бруно Крайски, норвежкият министър-председател Трюгве Брателм — придадоха тежест на конференцията.

След разговорите не беше издадено комюнике, само бе свикана пресконференция. Освен проблемите на Общия пазар и на страните извън тази икономическа общност възможно е бонският канцлер да е информирал събеседниците си за източната си политика и за преговорите, свързани със Западен Берлин. Възможно е участниците в срещата само да са съгласували възгледите си по европейската конференция за сигурност. Едно шведско съобщение обаче оцени като оптимистична неофициалната размяна на мнения, що се касае до европейската сигурност. Това би могло да означава разрешение за шведската дилема. Може би именно затова тук всеобщо наблюдавано желание е освен досегашното добро сътрудничество Швеция да развива още по-интензивно търговските и стопанските си отношения с всички социалистически страни.

Имре ВАМОШ

ЗА ОЩЕ ПО-ДОБРА РАБОТА С КАДРИТЕ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Въпросът за работата с кадрите е бил постоянна грижа на нашата партия от създаването й до днес. Особено след победата на социалистическата революция ролята и значението на кадрите нарасна многократно. В решенията на партийните конгреси и пленуми винаги се е отделяло голямо внимание на работата с тях.

Изхождайки от важността на този въпрос, бюрото на окръжния комитет на БКП на едно от последните си заседания изслуша информация за работата на районния комитет на БКП в Алфатар по подбора, обучението и възпитанието на партийните и стопанските кадри. Каква е равносметката от едногодишната дейност на районния комитет? При издигането на кадрите въпросът винаги се съгласува с окръжния комитет на БКП, взема се мнението на широк партиен и стопански актив на съответния колектив, а също така и мнението на първичните партийни организации. Този подход го предпазва от грешки и дава възможност на най-способните, най-деловите политически и стопански ръководители да покажат възможностите си.

В бюрото на районния комитет все повече става практика периодически да се прави преценка за политическата и производствената дейност на най-отговорните партийни и стопански дейци в района.

Положително в дейността на районния комитет е това, че този начин на работа се пренася и в общинските партийни комитети. Благоприятно отражение върху подобряване дейността на районния комитет в това отношение дава подобреният състав на партийните комитети и бюрата на първичните партийни организации. Сега те подобриха значително състава си, като избраха повече млади комунисти с по-високо образование и подобра подготовка. Над 56 на сто от секретарите на първичните партийни организации са с висше и полувисше образование, а останалите — с незавършено средно и с основно, но с натрупан богат дългогодишен организационен опит. По-добро е положението в общинските комитети — 60 процента от секретарите са с висше образование, а останалите — със средно. От състава на районния комитет—32 членове и кандидат-членове, 12 са с висше и полувисше, 12 със средно и 8 с основно. В бюрото на районния комитет от 7 члена 6 са с висше образование. Безспорно подобреният състав на партийните организации даде и положително отражение върху развитието на икономиката, на обществено-политическия и културния живот на целия район, дава възможност да се анализира по-добре състоянието на работата в стопанствата и бригадите по отделните проблеми.

Успешно осъществяват политическо ръководство първичните партийни организации при комплексната механизация в село Алфатар, Голеш и Кайнарджа, при полевъдството в Алеково, животновъдството и автотранспорта в Кайнарджа, МТУ — Средище, основното училище в Кайнарджа и др. Наред с подобрения състав на кадрите в първичните партийни организации районният комитет проведе редица мероприятия за подобряване състава на ръководствата на бригадите. От шестте бригади за комплексна механизация, трите се оглавяват от агрономи с висше образование. От общо 109 специалисти 22 са с висше, 49 със средно и 38 с основно образование. Засилено е в тях партийното ядро, като 58 са членове на БКП, 23 — на ДКМС, 7 — на БЗНС и други. С помощта на районния комитет и Елена Куртева на конкретна стопанска и организационна работа. В с. Алфатар агрономът по растителна защита Марин Стойчев бе изпратен за ръководител на бригадата за комплексна механизация.

В аграрно-промишления комплекс—Алфатар сега работят 23 агрономи, 7 зоотехници, 8 ветеринарни лекари, 2 икономисти, 2 инженери и над 100 средни специалисти. Въпреки това към края на петилетката ще бъдат необходими за района още инженери, икономисти, счетоводни кадри. Това задължава партийните комитети и управителния съвет на ТКЗС да осигурят из дръжката на младежи във ВУЗ, защото направеното в тази насока е недостатъчно.

Големи грижи се полагат за обучението и възпитанието на кадрите. През есенно-зимния сезон обучението на партийния актив се извърши по тематичен план. Участвуваха членове на районния комитет и бюрата на първичните партийни организации. Активът е запознат с въпросите на партийно-организационната работа, с международното положение, с икономическата политика на партията и други. Заедно с актива в районната школа се обучаваха и младите комунисти.

Голямо внимание отделят районният и общинският комитети на БКП на работата с резервните кадри. Те са заведени на отчет. Предвижда се през зимата да се извърши обучението им по специален план. С кадрите се подхожда индивидуално, като се поставят конкретни поръчения на някои от тях. Предвижда се провеждането на научно-практическа конференция на тема „Ръководителят и нашето време". Води се разговор в партийните групи, който ще приключи в края на годината. Всичко това ще даде възможност да се отстранят някои слабости, които съществуват в дейността на районния комитет и да се извърши прелом в работата с кадрите.

Иван ГАДЖЕВ

Момент на отдих и веселие за бойците от лаоските патриотични сили, които доставят провизии за фронтовата линия в Южен Лаос.

Най-важната задача

— Разбира се, изпълнението на производствените планове е първостепенна задача за всички нас — започна разказа си секретарят на заводския комитет на комсомола в завод „Стомана" — Силистра. — Но онова, което стои пред всички нас, което определя насоката на работата ни с младите работници, е тяхното патриотично възпитание, приобщаването им към идеите, които са били факел и знаме за бащите ни, които и днес са основен двигател на цялото наше общество. И по този въпрос у нас е направено много.

Наистина, в завод „Стомана" по патриотичното възпитание на младежта е работено с жар и умение. И секретарят няма защо да разтваря папките на отчетите, за да изброява всичко. Защото за него всяко организирано мероприятие е редица безсънни нощи, всеки успех е напрежение и тревога.

Ето и сега телефонът настойчиво звъни. Трябва да се уреди въпросът за автобуса, с който ще пътуват комсомолците, отиващи на гости на застава „Синеморец", с която вече три години се поддържат дружески връзки. Граничарите са били в Силистра през май и сега момчетата отиват да им върнат визитата. И както винаги са им приготвили изненади — програма, подаръци. Носят им и голямата картина „Граничар", за която са дадени 600 лева, като дар на заставата.

Но от списъка на пътуващите трябва да се извадят онези, които само преди няколко седмици се върнаха от гостуването си в завода за трансформаторни подстанции в град Хмелницки, в Украйна, с когото заводът също поддържа дружески връзки и дори неотдавна посрещна техни пратеници.

Пък и не е само това. Веднага след връщането от границата ще трябва да се проведе вътрешното състезание по стрелба и прегледът на гражданската отбрана. Откога се готвят комсомолците... А не бива да се забравя, че успоредно с това трябва да въвърви и подготовката на вътрешнозаводския фестивал.

Три младежки бригади има в завод „Стомана" и те носят имената на Малчика, Никола Петров — Караджата и Вапцаров. И комсомолците са решили да проведат тържествено патронните вечери. Секретарят не се съмнява в успеха им. Та нали всичко досега е протичало чудесно — и срещата с политзатворник и стари партийни дейци от окръга по случай осемдесетата годишнина от основаването на БКП, и общозаводското тържество с рецитал по същия случай. А четенето на стихове за партията край огъня в местността „Ореховата гора" дълго ще се помни.

Изобщо секретарят има доверие на своите хора. Те сами поеха задължението да се грижат за паметниците на революционера Борис Калчев, който е патрон на заводската организация, и на Иван Стайков. И дори неотдавна, по решение на дружественото бюро при дружество „Иван Стайков", беше решено на място то, където той е живял, бил е заловен и изтезаван, да се открие мраморна плоча с барелеф. Момчетата сами изливаха в завода бронзовите букви. Имаше тържество, внушително шествие, а на лобното му място замина друга група, която положи венец. Въобще този ден се превърна в общоградски празник.

А тридесет комсомолци от дружеството при администрацията, което носи името на Йордан Димов, организираха колопоход до родното му място — село Йорданово, където положиха венци и изнесоха пред селяните програма.

Новите задачи са не по-малко трудни и отговорни — съвместно с партийната организация трябва да се разгледа и приеме програмата за честването на другия празник — десетгодишнината от обявяването на кооперация „Стомана" за завод. Предстои и откриването на една изложба в чест на 90-годишнината от рождението на големия син на българския народ „Живот и дейност на Георги Димитров".

Вече са откупени снимките от столицата, приготвят се специални стойки, да може изложбата да е подвижна, за да се уредят гостуванията и по другите предприятия. А наближава и началото на новата учебна година. Това е също празник. Защото заводът има шефство с училище „Н. Й. Вапцаров". Миналата година тук беше уредена изложба на произведенията, изработени от децата в часовете по трудово обучение. Имаше и табло „Наша гордост". А на тържествено то закриване на годината всеки отличник получи от завода подарък. Имаше дарове и за училището. За това бяха отделени по вече от 1 500 лева.

Трябва да се помисли и за политическата учебна година в завода. Двеста и единадесет комсомолци има тук и тази година и трите звена ще изучават документите и програмата на Десетия партиен конгрес.

Дълго още може да говори секретарят. Но трябва да бърза. А и не е нужно. Вече е ясно едно — основното, патриотичното възпитание на младежта в завода, е задача номер едно за комсомолското ръководство!

Веселин ДИМИТРОВ

В Дания се шири движение в подкрепа на виетнамския народ, водещ мъжествена борба против американските агресори.

НА СНИМКАТА: Артистът Курт Вилкен (в средата) изпълнява антиамерикански песни по време на демонстрирането на изложбата.

ИЗ ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ

Тракторите се управляват от девойки

(Специално за в-к „Силистренска трибуна")

Хубавеят нашите села. Гледаш наоколо — всичко те радва. Светли домове, безбрежни поля, цветущи градини. Всичко това е наше богатство. Ние го създаваме със собствените си ръце.

Голямо, многоотраслово е нашето стопанство. Има шест комплексни бригади. Разполага с повече от 6 300 хектара земя. И където и да отидете — в полето, фермите, в работилниците, автопарка, навсякъде заедно с възрастните колхозници се трудят и младежи и девойки.

175 комсомолци са заети в колхозното производство. Много от тях се учат задочно в средните и висшите учебни заведения. Младежите прекарват съдържателно и свободното си време. Взимат активно участие в художествената самодейност.

Но главната ни комсомолска гордост това е женската младежка трактористка бригада. Бригадирът й е комсомолката Зина Пикалова. Девойните работят самоотвержено, енергично.

От първите дни на петилетката техният девиз стана: само напред, към нови успехи! И те останаха верни на този девиз. Девойките станаха истински стопани на мощната техника.

Миналата година беше първата година от самостоятелната работа на младите ентусиастки. Резултатите бяха радващи. На полето, където работеха комсомолките, израсна добра реколта от зърнените култури, захарното цвекло и др.

С удвоена енергия работят трактористките и сега. Те са поели обещание: да получат от всеки хектар не по-малко от 28 центнера зърнени култури и 300 центнера захарно цвекло. Те организирано проведоха сеитбата. Сега старателно се грижат за растенията. С една дума, правят всичко, щото не само да изпълнят, но и да преизпълнят поетите обещания. И е трудно да се отдели между тях най-работната. Добра дума може да се каже за младите трактористки Мария Терлецка, Фрося Хомюк, Таня Болкун — и за всички останали. Всички девойки преизпълняват трудовите си норми. Качеството на работата — отлично.

Ударният труд на женската комсомолска тракторна бригадата беше високо оценен от Централния комитет на комсомола на Украйна. За успехите, постигнати в социалистическото съревнование в чест на XXIV конгрес на КПСС, бригадата беше удостоена с преходно червено знаме.

Наградата зове към нови висоти. Младите труженички обещават да работят още по-добре.

С. ФЕДОРЧУК,
секретар на комсомолския комитет при колхоз „Жданов" — Староконстантиновски район

Малките поливачи

И днес няма изгледи за дъжд. Няколко бели облачета още рано сутринта се издигнаха над хоризонта, после бързо се скриха. Червеният слънчев диск разля лъчите си над сухата, зажадняла земя. Утрото предвещаваше горещ ден.

През пролетта пионерите от Тутракан засадиха малка борова гора. Засадиха я в чест на Десетия партиен конгрес. С борчетата образуваха пионерска връзка, а във възела й заровиха бутилка с интересно писмо до пионерите от 21 век. В този зной борчетата без влага клюмваха малките си стебълца. Обаче днес бяха като че ли по-весели. Като че ли знаеха, че при тях ще дойдат стопаните им — пионерите.

С веселите си глъчки третокласниците и четвъртокласниците от началното училище „Максим Горки" още към 7 часа сутринта оживиха боровата горичка. И птичките в клоните на околните дървета, зарадвани от шума на малките гости, запяха още по-хубаво. Пионерите се наведоха над борчетата, зарадваха им се, заплевиха тревата около тях. Затъгуваха за тук-там изсъхнали борчета.

Недовършили плевенето, децата възкликнаха в един глас от радост — идваше цистерната с вода. С намесата на директорката си Петрова и учителката Николова бяха уговорили да дойде цистерна с вода. Слабичките ръце грабваха пълната кофа и я понасяха по стръмното нагоре — щяха да поливат най-напред борчетата, намиращи се на най-високото. Дружинният председател Людмила, слабовато русокосо момиченце, даваше пример на трудолюбие. И със загриженост напътствуваше по-малките да разливат водата точно в копките, за да не изтича напразно. Джезами и Ферит хванаха голямата кофа двамата заедно. Ипчин, Мюдин и Шерд се съревноваваха кой по-напред ще измъкне кофата горе. Не им отстъпваха Наргихан, Пенка, Мирослав, Фатме. И на Айнур и Хаджер не им са леки кофите, но по-леки ли е кофата на Игнат Монов, който е второкласник. Тамер Сюлейманов е дошъл с майка си, училищна прислужничка. Той е едва 5-годишен. Разплаква се да му дадат и на него пълна кофа.

Слънцето се издига все по-високо над гората. Децата са весели, смеят се, съревновават се. А кофите вода се разливат над борчетата една по една. В утрото борчетата се освежават, ободряват се. Децата с двете си учителки Петрова и Николова изсипват 6 тона вода в своята пионерска гора. После с песен напускат гората, до нова среща с любимите си борчета.

В почуда ли, в що ли, и птичките са спрели песните си. Може би да погледат пионерското трудолюбие...

В. МАРИНОВ

С ЕНТУСИАЗЪМ И ВДЪХНОВЕНИЕ

Държавното промишлено предприятие „Капитан Мамарчев" е едно от младите предприятия в Силистра. Но неговият трудов колектив в продължение само на няколко години успя да спечели слава с постигнатите си успехи.

Намираме се в цеха за пластмаси, който е първенец на предприятието. Тук работят две бригади. На челно място е бригадата на комуниста Васил Колев, която при изпълнение на трудовите си норми не спада под 130 процента. А бригадата на Стою Атанасов е само с няколко процента след нея. Съревнованието се отчита на десет дена, а званията на отличилите се работници се присъждат на края на тримесечието. Комунистите Иван Колев и Радка Минева са гордостта на цеха. За постигнатите високи успехи на тях е присвоено званието „ударник", а на Димитричка Пенева — званието „качественичка". По случай 80-годишнината от създаването на партията, в обявената ударна десетдневка работниците Мирчо Няголов, Атанас Стойков и Елена Куртева се отличиха с по-добрата си работа и за това получиха парични награди. Похвална е и работата на валцьора Райно Русев и комуниста Иван Кирилов. Те приготвят смеските. Изпълнението на производствената програма до голяма степен зависи и от тях.

Неголям е колективът на цеха за пластмаси. Той наброява двадесет и девет души. Но много хубави неща могат да се кажат за този колектив. Тук работниците произвеждат 220 вида детайли от каучук за нуждите на „Мототехника". Те задоволяват с каучукови изделия и нуждите на предприятията от нашия окръг. Произведените детайли тук са висококачествени.

— При нас всички изделия се получават още при първо представяне—споделя председателката на профкомитета на предприятието Малвина Петмезян. — Изделията остават ли за второ представяне, се бракуват, тъй като те се използуват в моторните превозни средства. Лошокачествено изработените части могат да костват живота на хората. Затова ние се стремим да не допуснем детайли, качеството на които е под базисното равнище.

За подобряване качеството на изработената продукция и трудовата дисциплина са приети редица условия. Работник, изпълнил трудовата си норма и изработил качествена продукция, получава премия до десет на сто върху тарифната заплата. Но при неуплътняване на работното време и неспазване на хигиената на работното си място премията се намалява с тридесет на сто, при две закъснения на работа тя се намалява с пет десет на сто, а при три закъснения отнема му се правото на премия.

Сплотен е малкият колектив. Тук профгрупата работи най-добре. Миналата година цехът на броявше двадесет души, а тази години техният брой нарасна с девет работници. Профгрупата взе необходимите мерки за оказване помощ на младите членове на колектива за усвояване на професията им. За предсрочното изпълнение на плана за осеммесечието допринесе много и оказваното на помощ на младите работници. В това отношение най-голям дял се пада на комунистите. Планът на цеха за осеммесечието е да произведе продукция за 253 000 лв., а до 24 август получената продукция тук надхвърля 277 000 лв.

Има какво да се каже и за организационния живот на работниците от цеха. По инициатива на профгрупата бе организирана екскурзия по черноморските курорти. Голяма част от тях са присъствували на събора, състоял се в Бузлуджа по случай 80-годишнината от създаването на партията. По инициатива на женкомисията пък пред работниците са прочетени материали във връзка с живота на майката на Георги Димитров.

Трудового напрежение в цеха непрекъснато расте. Колективът, работейки упорито, се стреми да посрещне деветоседемнайския празник колкото се може с по-високи успехи.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

Завърши Вторият национален събор на народното творчество в Копривщица. И тази година той се превърна в едно ярко проявление на народния талант и душевност, в един голям празник, събрал в старинния град изпълнители на пленяващи песни и танци от всички краища на България.

Участие в тържествата в Копривщица взе и мъжкият танцов състав при окръжното управление на МВР в Силистра. Той включва в себе си дванадесет танцьори и пет оркестранти, които се отличават със своето поистинско трудолюбие на сцената. В националния събор на народното творчество те се представиха с право хоро и добруджанска ръченица, изпълнени с високо художествено майсторство. Показаха стегната и красива стъпка, постигнаха богато разнообразие в костюмите и настроението. Увличаше публиката буйният ритъм на изпълнението, съвършената техника.

... Богата е неговата история. Първият инициатор за сформирането му през 1948 г. е Евгения Паланчева — учителка и диригент на ученическия хор в гимназията в Силистра тогава. Случайно започва всичко: събират се неколцина ентусиасти, слушат разпалените думи на Паланчева, приемат ги като едно прекрасно начало и започват да репетират под нейно ръководство. В скоро време участниците се удвояват, допълват се в желанията си да станат добри танцьори до такава степен, че не усещат как и кога преминават двучасовите тренировки. Музиката и народните танци разсейват умората им, връщат силите им, правят ги по-жизнени и работоспособни през следващия ден. Едни напускат, други заемат техните места, а танцовият състав крепне, възмъжава, проби ва си път към славата — участвува в редица републикански прегледи, провеждани по линия на МВР, тази година зае второ място в страната. И не са малко наградите, с които е удостояван — прочитни книги, медали, грамоти... Най-голяма награда обаче си остава уважението, с което се ползуват сред служителите на МВР танцьорите. То е извоювано с труд и постоянство. „Изпълнители като Стоян Вълков, Димитър Добрев и Златко Бачеков — споделя ръководителят на състава майор Илия Недялков — винаги ще радват сърцата на зрителите. Щом се изкачат на сцената, те стават неузнаваеми — целите се превръщат в слух и внимание, за да се понесат след това неудържимо в буйния ритъм на танца". А старшина Паньо Павлов допълва: „Талантът на танцьорите се проявява на сцената. На сцената той се покива и доразвива!"

Прав е старшината — мъжкият фолклорен танцов състав го доказа на практика.

Никола НИКОЛОВ

Правилно ли се използуват оборотните средства?

За да провежда нормално своята дейност, всяка стопанска организация може да разполага с определен размер оборотни средства, разположени в балансовата схема в два раздела: нормируеми и ненормируеми. Правилното използуване на оборотните средства облекчава финансовото състояние на предприятието, обаче и най-малкото отклонение в тази област води до сериозни и неприятни последици.

Икономическото развитие на нашия окръг налага да имаме здрави, финансово стабилни промишлени предприятия, които на дело да осъществяват разгърнатата програма на шестата петилетка.

Как предприятията в окръга използуват предоставените им оборотни средства?

За шестмесечието на тази година в сравнение със същия период на 1970 г. общият размер на оборотните средства е нараснал с 18,9 на сто при ръст на производствената програма от 22 на сто, което говори за ефективно използуване на оборотните средства. Наред с общите положителни резултати обаче в някои предприятия използуването на тези средства не става в съответствие с икономическите изисквания. Далеч по-добри биха били резултатите за окръга, ако ЗММ — Силистра беше увеличил размера на ангажираните оборотни средства в правилно съотношение с ръста на производствената програма. В завода при ръст на производствената програма за шестмесечието 15.5 на сто средният размер на оборотните средства е нараснал с 54,5 на сто, откъдето идва и нарастването на просрочените заеми на 196 000 лева и се допусна забавяне на обръщаемостта на оборотните средства с 30,12 дни. Подобна е картината и в МЗ „Стомана“. Ръстът на обема на продукцията от 2,7 на сто е постигнат тук с нараснали оборотни средства с 9,1 на сто.

Още по-неблагоприятно е положението в завод „Добруджа“ и ДМЗ — Дулово, които въпреки че нямат ръст на производствената си програма, а занижение, са ангажирали повече оборотни средства. При нараснали оборотни средства с 38,5 на сто в завод „Добруджа“ има намаление на производствената програма с 1,2 на сто. В ДМЗ — Дулово има понижение на ръста на програмата с 2,7 на сто, а оборотните средства са увеличени с 5,4 на сто.

По-друго е положението в завод „Липа“, в ПК „Строителни изделия“, промкомбинат „Камъшит“ и други предприятия. Завод „Липа“ е осъществил ръст на производствената програма 12,7 на сто с намаление на общия размер на оборотните средства с 14,8 на сто. При ПК „Строителни изделия“ имаме съответно 58,2 на сто и 44,7 на сто, а промкомбинат „Камъшит“ при намаляване на оборотните средства с 23,1 на сто е постигнал увеличение на програмата с 16,4 на сто.

Често при използуването на оборотните средства се наблюдава отклоняване на същите в нередовни клиенти и други дебиторни вземания. Към края на юли тази година „Орг техника“ имаше замразени в нередовни клиенти повече от 400 000 лева и в други дебиторни вземания 170 000 лева, което е предизвикало наличие то на просрочени заеми в размер над 700 000 лева. МЗ „Стомана“ има просрочени заеми близо 1 000 000 лева, надвишаващи предоставените им от държавата собствени оборотни средства, като има в същото време вземания от нередовни клиенти над 400 000 лева и дебиторни вземания повече от 80 000 лева. ЗММ има да събира от нередовни клиенти повече от 100 000 лева и по разни дебиторни вземания над 80 000 лева при наличието на просрочени заеми от 346 000 лева.

Все по-рядко явление става отклоняването на оборотни средства в инвестиции, но това не важи за промкомбинатите „Трансмариска“ — Тутракан и „Първи май“ — Главиница, които постоянно отклоняват оборотни средства в инвестиции.

Неприятните констатации по отношение неправилното използуване на оборотните средства трябва да се вземат предвид от ръководствата на предприятията, които да сложат веднъж завинаги край на тези явления. Там, където е констатирано неблагоприятно съотношение между ръста на производствената програма и ръста на оборотните средства, където има свръхпланови запаси от стокови материални ценности и се допускат просрочени заеми в големи размери с трайна тенденция за нарастване, следва да се вземат срочни мерки за подобряване на финансовото състояние, за да се избягнат санкциите, които са неминуеми в такива случаи.

Дончо ГРОЗДЕВ,
от дирекция „Промишленост“ при БНБ

Голямото семейство на животновъдите

Те са трима братя, три отделни семейства. Но всички намериха своето призвание в животновъдството, а щастието си тук — в тутраканския кооператив.

...Съдбата на бащата Ангел Цветков бе съдба на обикновен беден селянин. Живял някъде във Врачанско, в малко планинско селце. Ровел земята с дървеното рало, поливал я с потта си, но все не стигало. А трите сина Димитър, Георги и Крум растели и нуждите ставали от ден на ден по-големи. Тогава и дошло решението — към Добруджа, към тази така плодородна и богата земя.

Оттогава са минали не една и две години. Децата са станали мъже, свили са свои гнезда. Няма го вече и дървеното рало. Вместо него земята порят мощни трактори. А синовете са станали господари в просторните ферми на стопанството. Ето вече шестнадесет години Димитър работи в свинефермата, Георги — тринадесет, а Крум заедно със своята другарка от четиринадесет години са в кравефермата. Преходното червено знаме за постигнати трудови успехи и в момента е при тях. Мария е една от най-добрите доячки. Кой не я познава. Миналата година тя е надоила с 10 тона мляко в повече от плана си. А отплатата за труда са многото парични и предметни награди, екскурзиите в чужбина. И на срещата с първенците от селското стопанство беше. Сега тя е отново на първо място сред колегите си от кравефермата.

Ровим се в папките и търсим там зарегистрирани успехите от миналата година. Виждаме, че не всякога резултатите са били задоволителни, но това нито за момент не е разколебало Георги, не го е отклонило от любимата работа в свинефермата. А при средния брат Димитър, който също работи тук, ние се отбиваме с бригадира му Георги Пенев. Бяха ни казали, че той обича да се шегува, затова не се учудихме, когато на въпроса ни „Къде е?“ — чухме да се обажда от стаята на гледачите, весело шегувайки се с нас. В момента закусваше, седнахме и ние край масата и разговорът ни потръгна леко. И как другояче, когато няма какво да скриеш, когато ти е леко на душата и се радваш на труда си, на другарите, на семейството!

— Работим с жената Елена — сподели веселият свиневъд — вече шестнадесет години тук. Ами че откакто се завърнах от казармата. Иска ми се да поработя още четири години, та да ги закръгля на двадесет. После синът ще ме „храни“. Не е малък, я, мъж на години е вече. А дъщерята ожених и внучка имам вече на три години. Това е... докато се опомним и косите ни май побеляха... Та казвате работим. Майсторлъкът не е в нищо друго, а в това да обичаш работата си, а в нашата да нахраним навреме прасетата, да поддържаме хигиена... А колкото до имането, имаме всичко. Ще купя една лека кола на сина, пък после здраве. Та казвам ви, говеловъдството ни направи нас хора. Миналата година взехме с жената 3 230 лева.

Така говореше Димитър и който го чуеше, не можеше да не почувствува радостта в думите му, желанието му да остане на поста си дотогава, докато силите му позволяват това. А и бригадирът не остана по-назад. Като че ли четеше в някаква справка, той започна да цитира: при план да отбие 750 прасета за годината, досега той има 416 и още 130, които всеки момент може да отбие. Очаква още едно прасило, с което ще надхвърли плана си със 100 прасенца. При план за прираста 10 тона само за първото полугодие е отчел 6,8 тона и е отбивал приплодите с 14 кг тегло. Ако бяхме оставили бригадирът да говори още, може би щеше да изброява и други успехи, но това не беше нужно. Червеното знаме „Първенец“, окачено на стената, говореше за това.

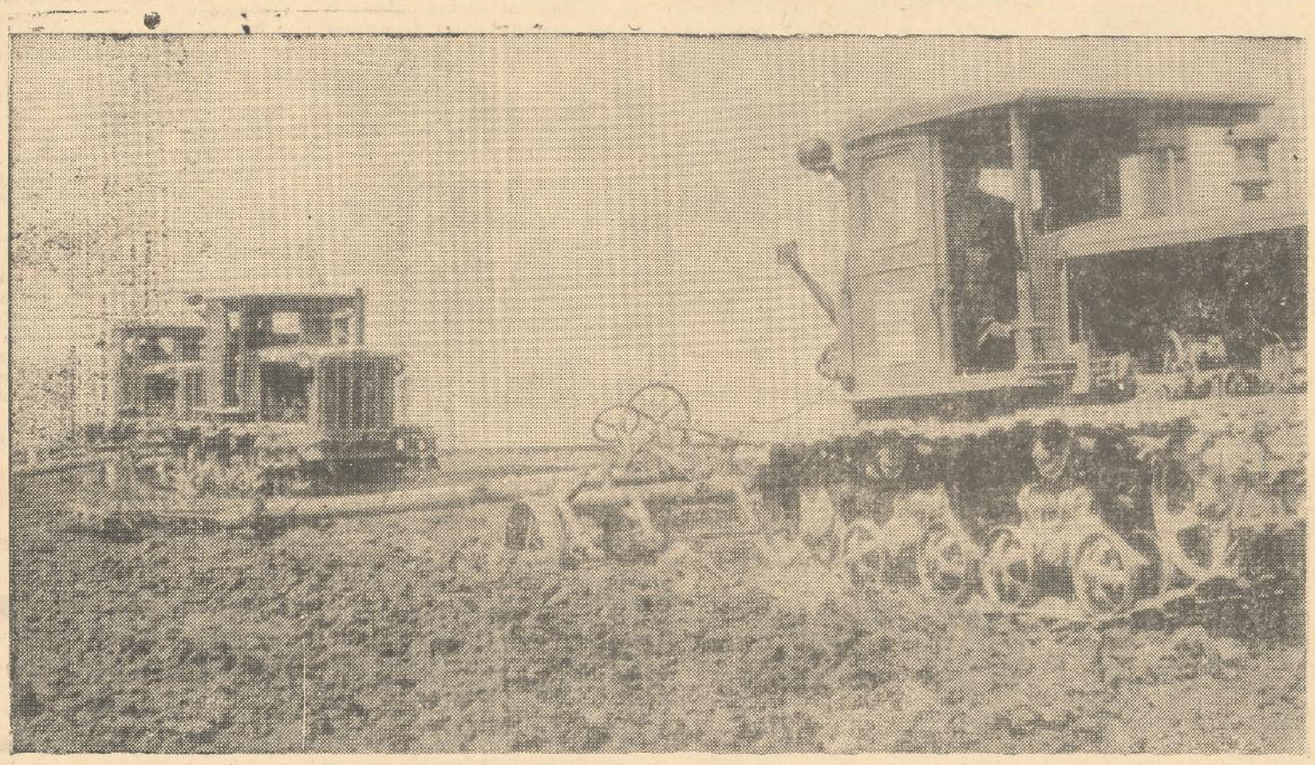
...Да, съдбата на децата не бе съдбата на бащата. „Голямото семейство на животновъдите“ — така ги знаят в целия град. Такой не познава новите им домове. Построиха си големи къщи, наредиха ги по новому. Живеят щастливо, богато. А зададе ли се празник, на общата трапеза са пак всичките—и големите, и малките. По братски ще се нахранят, по братски ще си поприказват, а накрая и хорце ще му тропнат. Гледа ги бащата, радва им се, доволен е.

Много пъти съм си мислил за тези нови хора и винаги, когато сме заговаряли за тях, в паметта ми е възниквала една приказка от детските ми години за тримата братя и златната ябълка. И винаги си казвах тогава, че сега също има такива приказки, породени от нашата действителност, приказки за силните трудови хора, с грубите длани, но с нежни души, хора, намерили своето щастие в труда, в кооператива.

Викентий ДУШАНОВ

Механизаторите от ТКЗС — кв. Калипетрово отдавна завършиха с дълбоката оран. От общо 9 860 декара те изораха фигурно 4 000 декара при високо качество. Механизаторите са доволни, че с чест изпълниха обещанието за предсрочно изораване на площите, предвидени за засяване на пролетниците.

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

Съвети на специалиста

Бактериозата и фузариозата — икономически опасни болести по пшеницата

През настоящата година значителна част от пшениците в окръга беше засегната от болестите фузариоза и бактериоза. Развитието на тези болести се благоприятствува от по-високата въздушна влажност и температура. Решаващ момент за силното им поява е, когато тези условия съвпаднат с изкласяването и цъфтежа на пшениците. Такива бяха те през тази година. Друг фактор, способствуващ развитието на посочените болести, е предшественикът. Там, където пшениците се засява след пшеница или царевица, пораженията са по-големи. Това се дължи на запазване причинителя на фузариозата чрез растителните остатъци в почвата. Засяването на чувствителни към тези болести сортове, какъвто е Безостая 1, послужиха за натрупване на голямо количество зараза. Като към това прибавим и необеззаразяването на семената за сеитба до тази година с органоживачен препарат, става ясно защо се стигна до по-значителни загуби от пшеничното производство през 1971 година.

Възбудителят на фузариозата е гъба, която напада пшеницата, ръжта и царевицата. Пораженията върху растенията се проявяват в няколко форми: загиване на младите кълнове, гниене основите на младите растения, довеждащо до отмиране на продуктивни стъбла (така нареченото белокласие), нападение по плевите на класа и зърното. В резултат на това се намалява количеството и качеството на получаваното зърно.

Възбудителят на бактериозата е бактерия, която напада пшеницата и ечемика. И тук пораженията са в няколко форми: непокълване на заразените семена, загиване на пониците и младите растения, поражения върху класа — плевите и зърното. Засегнатите зърна остават недоразвити, шупливи. С това също се намалява добивът по количество и качество.

Инфекциозният фон от тези болести за следващата година е голям. Това налага да се вземат отсега мерки за избягване на масовата им поява по пшениците през 1972 година. За тази цел е необходимо семената, предназначени за сеитба, да бъдат качествено почистени, с което ще се намали до голяма степен заразата, намираща се в тях; да се избягва засяване на пшеница след пшеница; за сеитба да се използуват сортове, които по-слабо се нападат от посочените болести; обеззаразяване на семената за сеитбата с органоживачен препарат. Обеззаразяването ще се извършва по полумокър начин с един от препаратите гермизан, церезан или фализан насбайце. От приготвения двупроцентов разтвор на посочените препарати се изразходва 4 литра за 100 килограма семе. Важно условие тук е правилно нагласяване на машините за изтичане на определеното количество разтвор.

Обеззаразяването може да започне два месеца преди сеитбата. При по-ранното обеззаразяване органоживачният препарат влияе благоприятно върху кълняемостта на семената. Необходимо е да се знае, че органоживачните препарати са ефикасни и срещу твърдата главня по пшеницата, хелминтоспориоза (кореновото гниене), стъблената главня.

За да предпазим реколтата за следващата година от фузариоза и бактериоза, не трябва да се допусне засяване на нетретирани семена с органоживачен препарат. За извършването на това мероприятие на стопанствата е разпределено необходимото количество препарат.

Нейка РАДКОВА

Край тютюневите шатри

Влезем ли в землището на с. Нова Черна, още отдалеч привлича вниманието ни големите бели постройки на тютюносушилнята. Но пълна представа за нея човек добива едва когато я види отблизо. Тютюневите шатри са наредени една до друга така, че образуват красив комплекс.

Тази година капацитетът на сушилнята е увеличен значително. До масивните постройки са изградени още 300 нови шатри. К момента всички са пълни и в тях се изсушава около 2 хиляди тона чист, запазен от всякакви болести тютюн. И тази година полевъдите от бригадите в селата Цар Самуил и Сяново отглеждат по 500 декара тютюн и предават само първокачествена продукция. Затова и началникът на сушилнята Благой Владев ни уверява, че стопанството ще преизпълни плана си и вместо 3,5 хиляди тона ще предаде на държавата 4 000 тона качествен тютюн.

Тютюносушилнята в ТКЗС — с. Нова Черна с право може да се нарече младежки обект. Както началникът, така и механикът и повечето от останалите работници са все млади хора. Миналата година в сушилнята е имало една тонгопълначна машина, но тя сега е недостатъчна. Другарите от гр. Исперих са им подарили още една, но и двете са от стария тип и с малка производителност, пък и трудно се намират резервни части за тях. Усилията им са насочени макар и с подръчни материали да отремонтират поне едната от тонгопълначните машини. Необходима е обаче и активната помощ и намеса на ръководството, за да може своевременно да се създадат условия за бързо и качествено балиране на изсушените тютюневи листа.

Василка РАВАЛИЕВА

Новости техника новости

КОМБАЙН ЗА ЗЕЛЕ

Една холандска фирма, производяща селскостопански машини и оборудване, е започнала производството на комбайни за зеле. Тяхното използуване намалява два пъти и половина нуждата от работна ръка. Агрегатът се състои от захватно-подемен механизъм и подаващ елеватор. Върху захватния механизъм са поставени един срещу друг два въртящи се диска, задържащи изтръгнатия от земята кочан във вертикално положение, вследствие на което зелевото чукане лесно се хваща от транспортната лента с гумени шипове и се подава в събирателната каме ра. Тук чуканчето се отделя с помощта на ножове, а специално ролково приспособление снема от зелето грубите външни листа. След тази завършваща операция очистените зелки се подават по шнека на подаващия елеватор в приемен бункер или направо в ремарке.

Комбайнът за зеле се обслужва от двама работника, намиращи се в удобни, отопляеми и вентилирани кабини. Работната скорост на комбайна е 2 100 метра на час, а производителността един хектар на ден.

САМОХОДНА ДЪЖДОВАЛНА МАШИНА

По полетата на Азърбайджан се изпитва нова самоходна дъждовална машина, наречена „Фрегата“. Названието ѝ не е случайно. Тръбите ѝ мачти и много численните въжени обтяжки действително приличат на тези, които се поставят на платноходен кораб.

Тръбопроводът на „Фрегата“ се движи по полето по подобие на часовниковата стрелка по циферблат. Диаметърът на нейното движение е 900 м. В зависимост от налягането на водата и скоростта на въртенето нормата на поливане може да се движи от 240 до 1 200 кубически метра на хектар. Само от една позиция дъждовалната машина може да полива до 72 хектара обработваема площ. Един човек може да обслужва едновременно трите четири такива машини.

ЗАВАРКА С ПОМОЩТА НА СВЕТЛИНА

Светлината има нова „професия“ — да заварява. Специалистите от Московския авиационен институт съвместно със сътрудниците на завода за електровакуумни прибори са създали вече такъв експериментален апарат. Източник на енергия е мощна лампа, конструкцията на която е разработена от кандидата на техническите науки В. Сасоров. Метализирано оптическо огледало улавя лъчите, концентрира ги и насочва горещата струя към материалите, които трябва да се заварят или съедини. Температурата във фокуса достига над 3 000 градуса.

Светлината дори и от разстояние може да нагрява или да заварява практически всякакви метали независимо от техните електрически или магнитни свойства. Ако е необходимо, светлината може да прониква през прозрачни прегради, а също така да заварява детайли във вакуум или в газова среда.

НАХОДКА В АНТАРКТИДА

Неотдавна в Антарктида е бил открит минерализиран торф от пермския период (възраст 250-300 милиона години), в който много добре се виждат отпечатъци от растения. Това е сензационна находка. По-нататъшните изследвания на торфените остатъци обещават да дадат подробна информация за строежа и живота на отдавна изчезналите растения в Антарктида.

В СВЕТЛИНАТА НА РАДИОВЪЛНИТЕ

Когато става дума за виждане в пълна тъмнина, обикновено се спомня за инфрачервените лъчи. За съжаление, те имат един сериозен недостатък: дъждът, най-вече гъстите мъгли силно ги поглъщат. Така че инфрачервените бинокли могат да се смятат за прибори, които действуват в тъмнината, но само при хубаво време.

Съвсем друго нещо представляват радиовълните с милиметров диапазон. Дължината на вълната при тях е сто пъти по-голяма и затова те не се поглъщат от мъглите. Радиовълните дават прекрасен ефект. Контурите на автомобил например се виждат на разстояние до един километър и половина при всякакво време, дори когато всички останали средства за виждане на тъмно са безсилни.

10 000 ИЗМЕРЕНИЯ В СЕКУНДА

В Института за физическа химия към Полската академия на науките е изработен ултрабърз спектрофотометър. Това е най-съвършеното устройство от подобен тип, известно в света.

Новият спектрофотометър дава възможност да се произвеждат 10 000 следващи едно след друго измерения на абсорбционния спектър само за една секунда.

ХЛАДИЛНИК В АВТОМОБИЛА

Киевският завод „Електробит приор“ е създал автомобилен хладилник, предназначен за използуване по време на път. Той е много удобен за далечни пътувания, екскурзии и летуване. Капацитетът на хладилника е дванадесет литра. Той тежи осем килограма. В горната му част е поставен термоелектрически агрегат, който се захранва от акумулатора на автомобила. Новият хладилник е издържал успешно пробните изпитания. През следващата година заводът ще започне серийното му производство.

За да расте и хубавее Ситово

Сега добруджанските села все по-малко приличат на онези схлупени и неугледни селища от миналото. Коренно се измени и прочутото село Ситово. Просторни, асфалтирани улици, красиви административни сгради, високи частни кооперативни къщи — всичко това говори за новото, навлязло в бита на хората, за промените, които непрекъснато стават в нашия социалистически живот. Създаването на агропромишления комплекс осигури още по-голяма възможност за развитието и израстването на Ситово в голямо селище от градски тип.

Управителният съвет на стопанството и изпълкомът на ОНС на общо заседание взеха съвместно решение за увеличаване броя на жителите с цел да се прекрати миграцията на населението. Според приетите решения управителният съвет и изпълкомът преплащат на граждани от други населени места безплатни дворни места и 2 000 лева безвъзмездна помощ за построяване на собствен дом. С цялото по-правилното оползотворяване на селото дворните места се предвиждат на рибни терени с препоръка да се строят нови жилища по четири в блок. Освен това на желаещите новодомци, заселили се в Ситово, се дава и безплатно засадено лозе.

С предлаганите изгодни условия и неминуемото привличане на нови жители в селото, без съмнение, Ситово в скоро време ще се развие и разрасне, за да стане истински център на агропромишления комплекс, чиито успехи ще се увеличават от година на година.

Красимира ОРЛОЕВА

МАШИННО-ТРАКТОРНО УЧИЛИЩЕ ПО РЕМОНТ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИ МАШИНИ „Н. Й. ВАПЦАРОВ“ — с. СРЕДИЩЕ, окр. СИЛИСТРЕНСКИ

ПРИЕМА

за учебната 1971/72 година 210 младежи по следните специалности:

1. **Тракторист-комбайнер със VII и VIII клас.**
2. **Шлосер-монтьори с VIII клас**
3. **Електромонтьори с VIII клас**

Курсът на обучение е 2 години. Приетите кандидати ползуват безплатна храна, общежитие и работно облекло.

Завършилите успешно курса на обучението получават разряд, квалификация по специалността, свидетелство за тракторист-комбайнер, приетите със VII клас получават и VIII клас.

Същите могат да продължат образованието си като задочници в СПТУ по специалността.

За справка — канцеларията на училището.

ОТПК „Дунав“ — Силистра

съобщава на всички свои клиенти, че разкри НОВИ ДАМСКИ ШИВАШКИ АТЕЛИЕТА с отговорници Славка Йорданова, в централната сграда на втория етаж, и Недялка Стаматова, на ул. „Георги Димитров“ № 56, където се приемат поръчки за ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИЯ ПРАЗНИК.

Уведомяваме клиентите, че в централната сграда се помещават ДАМСКИТЕ АТЕЛИЕТА, с отговорници Янка Дончева, Тодорка Михайлова, Денка Стефанова, Бонка Йорданова; БРИГАДАТА ЗА РИЗИ И ДОМАКИНСКО ОБЗАВЕЖДАНЕ с отговорник Йорданка Минева; СПЕЦИАЛИЗИРАНИЯТ ОТДЕЛ ЗА ДАМ. МАНТА, с отговорник Марин Златев; ОТДЕЛЪТ ЗА МЪЖКИ ПОРЪЧКИ с отговорник Димитър Стоянов; КЛОНОВЕТЕ ЗА ОБУЩАРСКИ ПОРЪЧКИ с отговорници Иван Николов и Сами Рашидов.

Пред новата учебна година

КЪМ ПО-ВИСОКИ ЦЕЛИ

Броени дни остават до началото на новата учебна година, когато песента на училищния звънец ще призове към класните стаи учениците за благороден труд над книгата, за овладяване на науката. В тези последни дни ИК на СОНС, училищното ръководство в Н. Чер на вземат мерки за довършване на последните работи по подготовката на сградата, имуществото, кабинетите за учебни занятия.

Немалко бе извършено през това лято. Ремонтът възлезе на около 3 000 лева. Проявено бе много разбиране от страна на председателя на съвета Васил Василев и изпълнителя по бюджета Коста Николов към нуждите на училището. Бяха осигурени необходимите средства и цимент. Неща, които години наред чакаха решение, вече са реализирани. Много е направено, но и много трябва да се направи, за да израсне училището като институт от нов тип. За тази цел е разработен перспективен планпрограма от общинския комитет на партията за развитието на учебното дело до 1980 години. В него са залегнали и основните цели. Предстои построяване на трети етаж на училищната сграда с оглед преминаване към полуинтернатно обучение. Ще бъде открита втора група към целодневната детска градина и възпитаниците ѝ ще достигнат 50. Ще бъде изградена пристройка към училището с около осем класни стаи, пет стаи за кабинети, стол и работилница, за да бъде открито към 1975/76 година десетокласно училище в селото. Условия за това имаме. Преди всичко достатъчен е броят на учениците, ще се увеличи броят на учителите с висше образование. В момента от селото осем младежи и девойки следват — задочно или редовно.

През новата учебна година предстои да подобрим вътрешнометодическата работа, издигане на по-високо ниво работата на учителите по преустройството на учебния процес. Особено внимание ще обърнем на модернизирането и технизирането на учебния процес. Поставили сме си за цел да подобрим дисциплината в училище, изграждане на един солиден училищен режим, внедряване на ново отношение към учебния труд, спорта, физическия труд, като стимулираме активността на пионерите, тяхната инициативност и самодейност. От особена важност е да издигнем на по-високо ниво класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на учениците.

В осъществяването на тези задачи ние ще срещнем безспорно много трудности. Те са ни известни. Но ние сме си поставили за цел да ги преодоляваме последователно.

Очакваме новата учебна година с вълнение и амбиции. Под ръководството на общинския партиен комитет и при съдействието на ИК на СОНС ние сме си поставили една голяма задача — превръщането на нашето училище в образцово по всички показатели и призоваваме колегите на благородно социалистическо съревнование.

Пеньо ВЛАДИМИРОВ,
директор на училището

С грижа за кадрите

Наскоро в Ситово се състоя заседание на изпълнителния комитет на селския общински народен съвет, на което бе разгледана подготовката за новата учебна година, като основно то внимание бе акцентувано върху осигуряването на редовни учителски кадри. В работата на заседанието взе участие и районният инспектор Марин Йорданов.

Директорът на училището Иван Недев докладва за състоянието на кадрите в училището. От няколко години нередовните от тях са твърде много и броят им расте непрекъснато. През изтеклата учебна година те бяха единадесет. Затова първостепенна задача на отдел „Народна просвета“ е за тази учебна година да осигури редовни учители в Ситово. И преди всичко по основните предмети — български език и математика.

В своята информация директорът на училището отчете, че учебните сгради и помещенията са ремонтирани и готови за започването на учебните занимания. Предвижда се помещение за занималня в с. Слатина, където учениците от началния курс ще готвят уроците си за следващия ден под ръководството на възпитател. Занималнята в с. Поляна вече е готова. Изостава подготовката на сградата в с. Ситово. Нейният ремонт се забави от пребиваването в нея на двете смени на средношколската бригада, за което е необходимо да се вземат енергични мерки от страна на обществеността за превръщането ѝ в уютен дом за учениците.

Красимира ОРЛОЕВА
(наш кореспондент)

Разбира се, засега Първолета и Диана от детската градина в Главиница играят само с куклите си, но утре, когато пораснат, може би ще облекат белите престилки и ще окачат лекарските слушалки, за да бъдат полезни на хората.

КОНКУРС
„ВЕРНИ И ПРЕДАНИ НА ПАРТИЯТА И НАРОДА“

Песен за дълга

НА СЛУЖИТЕЛИТЕ ОТ МВР

Свидна е тази земя на сърцата ни,
свята и мила.
Вечната майка на моя народ,
вечната сила.

Тя е в душите ни. Млада и слънчева
в изворна песен блика.
Младата кръв непрестанно зове —
дългът ни вика!

Светло във нейния ден живей
с предаността на войника,
в простата обич човешка дори
дългът ни вика!

Радост ще влиза в нашия дом,
мъка ще ни връхлита.
В орлова сянка все жито расте —
дългът ни вика!

И пред очите ни пее животът,
закичил здравец, мак и иглика.
Тихо пътуваш ти в този възторг —
дългът ни вика!

Спирам пред твоята дълга тревога
песен във подвига вплитам
и се сплитат ръцете в съюз —
дългът ни вика!

Свидна и мила е тази земя,
тази българска вечност велика.
В теб до края на дните ни като съдба —
дългът ни вика!

Енчо ЕНЧЕВ

Нова придобивка за тутраканци

От началото на идущата година в Тутракан започва строежът на ново училище — най-големият обект на Министерството на народната просвета в окръга. Индивидуалният проект е вече готов и предвижда етапно строителство, съобразено с раздвижения и стръмен терен.

Училището ще има двадесет и четири класни стаи, четири кабинета, езикова зала, три работилници, аула и физкултурен салон с размери 18 на 30 метра. Цялата постройка ще бъде разположена в ниското, с изглед към Дунава, и ще включва в себе си много вътрешни пространства, преливащи едно в друго и осигуряващи десетки спокойни и приятни кътчета.

Новото двадесет и четири класно училище ще бъде нова ценна придобивка на тутракан ци.

Арх. Мира ГАБРАШКОВА

Проверка по писмо на читатели

В ущърб на населението

В редакцията се получи писмо от група срацимирски кооператори. В него между другото четем: „Общинският народен съвет построи малък телевизионен ретранслатор. Зарадвахме се, че една нова придобивка навлиза в нашия бит — телевизията. Само за една седмица магазинът в селото продаде около двадесет телевизора. Но само след месец ретранслаторът се повреди. Отговорни другари от съвета обещават, че ще намерят човек за поправката, но ето вече три месеца — никакъв резултат. А нима сме виновни, че си похарчихме по 400 лева от спестяванията, за да закупим телевизори, и то за този, гдето духа...“

По повод на това писмо, изпълнено с възмущение, представител на редакцията посети общинския народен съвет в Срацимир. От разговора, който бе воден със секретаря на съвета, научавахме някои подробности, които биха послужили за отговор на разтревожените кооператори.

— Телевизионният ретранслатор построиха на частни начала двама специалисти от Силистра с предварително направената уговорка да им заплатим общо 3 000 лева. Наша грешка е, че тогава обещахме да им дадем посочената сума. Впоследствие обаче се оказа, че не можем да изплатим тези пари нито от средствата за самооблагането, нито от парите за благоустройството. Установихме, че не е законен и един друг вариант — да съберем тези 3 000 лева от самите телевизионни зрители от селото — казва секретарят. — И така ретранслаторът остана неплатен и нашите отношения с изпълнителите се обтегнаха. Даже получихме заканата им, че като се повреди кулата, тогава да видим какво ще правим. За беда тя наистина се развали и вече трети месец в централната ниска част на селото не може да се получи телевизионен образ...

Пак от този разговор научаваме, че за материали и монтиране на апаратурата и самата кула общинският народен съвет вече е изразходвал точната сума от 1 150 лева. Междувременно безизходният кръг е затворен. В него са затворени и около 8 000 лева лични спестявания на населението, с които са закупени новите неизползваеми на практика телевизори.

Кой ще намери изход от това положение! По този въпрос научаваме следното:

— Ние сме готови да се разплатим с изпълнителите, но за сравнително по-малка сума. Те обаче не отстъпват. Наша е и грешката, че вече толкова време не потърсихме човек да отстрани повредата.

И през всичкото това време телевизорите мълчат. Мълчи и телевизорът в читалището, където по традиция трябва да бъдат съсредоточени всички средства за обезпечаване на културен живот в селото. А на кооператорите трябва да кажем, че полученият от секретаря на съвета отговор може да послужи като сигурна гаранция, че дефектът най-после ще бъде отстранен и че срацимирци отново ще станат телевизионни зрители.

НОВИ КНИГИ

БИСТРИЯТ ТАМИР. Роман. Ч. Лодойдамба. Изд. „Народна култура“.

ПЛОДЪТ НА ПУСТИНЯТА. Стихотворения. Абдул Сатар Ал-Дилими. Изд. „Народна култура“.

НЕУЛОВИМИЯТ ШИШКО. Рангел Игнатов. Изд. „Народна младеж“.

БОСТАНСКИ ЧОВЕЧЕТА. Ал. Миланов. Изд. „Народна младеж“.

МОМЪКЪТ С ВЪЛШЕБНИЯ КОН. (Лужишки народни приказки). Изд. „Народна младеж“.

ОХРИДСКА БАЛАДА. Повест. Серафим Северняк. Изд. „Хр. Г. Данов“.

ЗЕМЯТА ГОВОРИ

Виждали ли сте как вълна поема към брега, стига скалите, разбива се в тях, заливайки ги с пяна, и се връща обратно назад, а над нея изгрява като рамка на картина, на която е нарисувано слънцето, пъстра дъга?

Точно такова нещо е градът, гледан от високото. Хората се движат като плътна река, разпиляват се на кръстопътищата, впускат се във входовете, после отново се оттичат на улицата, многократно отразени от витрините, срещат се, спират, ръкуват се, забързани и тревожни, весели и мълчаливи.

И навсякъде ехти този шум — многогласен и всепроникващ. Но има едно място, където всичко утихва. Където хората стават тихи и много различни — всеки сам за себе си. Където нещата имат друга стойност и друга цена — пазарът.

Знаете ли какво е град в града? Това е пазарът! Казах, че там всичко утихва. Но това е образно. И там ечи този вечен шум на града. Но той е някак приглушен, заугубил от своята сила. Защото над всичко, над всички, се чува гласът на земята. Тя е навсякъде — в пъстротата на изложеното, в усмивките на цветята, в топлината на плодовете. Но тя е и в ръцете, които бавно и внимателно поемат гроздовете, за да ги поставят в кесията от вестник и да ви я подадат, все тъй бавни и спокойни. Вгледайте се в тях. Колко нужда има от тяхното отмерено спокойствие нашият задъхан, затичал по скло на на утрото свят...

Тук всички влизат, подгонени от ритъма на деня. И изведнъж по тесните пътеки и улички между сергиите времето спира. Тук се живее по други закони. Хората бавно преминават през шпалира от зелено, червено, златно, още веднъж зелено, във всички негови нюанси, жълто, бяло. И очите не успяват да се задържат на нищо. Защото тук нищо не живее отделно. Вземете тази диня от огромния куп и тя губи половината от привлекателността си. Откъснете зърно от грозда, който държите, и сравнете... Не, тук всичко трябва да се гледа само така, както е изложено — на големи купчини, по много. Защото в това е щедростта на земята — нейната друга черта.

Тая жена се е захласнала пред купа жълти пъпеши. Пръстите ѝ минават по грапавините на кората, оставя един, взема друг... Не, тя може да си избере, но как можеш да вземеш един пъпеш, когато това значи да го откъснеш, да го отнемеш от земята. Тя би искала да вземе всичко. Не я препирайте — земята ѝ говори.

Тя, голямата, щедрата, вечната — земята — говори! И хората зад сергиите разбират това. Те не бързат. Те са дошли от земята — с елеците и потурите, с шарените кърпи. Те се подчиняват на закона на земята. Разбирате ли го? Впрочем, той е по-силен от всичко друго. И пада като обелена кора на изсъхнало дърво всичко, което е уеднаквявало хората. И се събужда у всеки онова, което е заложено у него не в училището, не в живота, а много преди него — в самата му кръв. Това е също гласът на земята, нейният зов.

Има едно царство, където се събират плодовете на земята. Има едно място, където всичко е подчинено на нейния закон. Пазарът!...

Валентин ЧЕРНЕВ

СПОРТ

Гюлсерен Чакърова — в Куба

Утре с националния отбор по лека атлетика за столицата на Куба (Хавана) ще отпътува известната силистренска спортистка Гюлсерен Еминова Чакърова. Тя ще участвува в турнира Олимпийски надежди, който ще се състои на 5, 6 и 7 септември. Нашата лекоатлетка ще се състезава в дисциплините 800 и 1 500 м. По-голяма надежда ѝ се възлага в бягането на 1 500 м, но може да стане и обратното — изненадите в спорта никога не са изключени.

През тази година Гюлсерен отбеляза значителни постижения. Тя зае първо място на 1 000 м в републиканския крос, състоял се на 7 март в Сливен. А на финалите на „Спортна младост“ в София (7 август) стана шампионка на 1 500 м с отлично постижение 4,47,2. В същото състезание зае второ място на 800 м с време 2,17,5 след балканската шампионка Райна Динева.

След завръщането си от Куба Гюлсерен Чакърова заедно със съотборничката си Росица Христова ще заминат за Полша.

Гюлсерен тренира под опитното око на дългогодишния треньор Тефик Насуфов.

Да ѝ пожелаем добър път и успех!

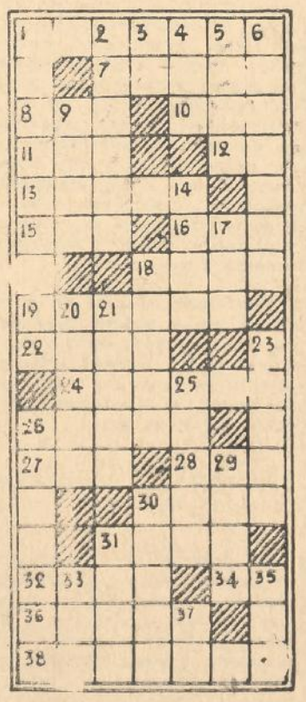
Маргарита ГАДЖАЛОВА

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Синът на Одисей. 7. Град в Япония. 8. Уред за определяне скоростта на кораб. 10. Герой от роман на Харият Бичер Стоу. 11. Прогресивен турски писател (1907-1948). 12. Музикална нота. 13. Френски композитор. 15. Град в Башкирска АССР. 16. Собственото име на френски геолог и пътешественик (1794-1881). 18. Древногръцки скулптор (V в. пр. н. е.). 19. Марка унгарски автобуси. 22. Женско име. 24. Таджикски литературовед и писател от XVI в. 26. Голям лист хартия. 27. Кантон в Швейцария. 28. Карта за игра. 30. Художествена плетеница от тънки метални нишки. 31. Река в Хабаровския край на РСФСР. 32. Неголеми отвори, през които минава газ или течност, 34. Марка съветски самолети. 36. Собственото име на наша естрадна певица. 38. Грузински съветски писател и театрален деец (1874-1959).

ОТВЕСНО: 1 Съветски летец изтребител, геройски загинал на 7. VIII. 1941 г. 2. Философска наука за правилното мислене. 3. Инициалите на виден френски художник (1798-1863). 4. Шахматен термин. 5. Пръстеновиден остров, който обикновено ограждa плитка лагуна. 6. Висококачествена желязна руда с тъмночервен цвят. 9. Река в ГФР, десен приток на Везер. 14. Вид спортна лодка. 17. Животинска мазнина. 18. Щат в Източна Индия. 20. Край, ивица на плат. 21. Доказателство за невинност. 23. Долният отвор на стомаха. 25. Тропическо дърво с ценна дървесина, от което се правят скъпи мебели. 26. Бележит древногръцки историк (460-395 г. пр. н. е.). 29. Всяка глава от Корана. 30. Органични съединения, изходен продукт за багрила. 31. Сол на азотоводородната киселина. 33. Вторият период от мезозойската ера. 35. Библейски мъдрец. 37. Предишното название на няколко реки в Прибалтика.

Кирил НИКОЛОВ

На синия екран

ВТОРНИК, 31. VIII

9.55 Обявяване на програмата, 10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 ТТ: „Дебютът на Бобъра“ — II част, 11.20 Рецитал на з. а. Емил Димитров, 11.40 „Зеленните пагони“ — документален филм, 12.00 Информационен дневник, 18.25 Обявяване на програмата, 18.30 Новини, 18.40 За младежта, 19.10 Концерт народна музика, 19.30 „Светофар“ — журнално предаване, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 На икономически теми, 20.45 „Тринадесет дни“ — български игрален филм, 22.10 „С крилата на песента“, 22.30 „Творци и творби“, 22.55 Новини.

СРЯДА, 1. IX

10.30 Преглед на печата, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 „Фестивал на дружбата“ — документален филм, 11.15 Сътрудничество в океана, 11.30 „Тема на деня“, 11.45 Мултипликационен филм, 18.30 Новини, 18.40 За вашето здраве, 19.05 „Строим и бдим“, 19.25 Гости от братски страни, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Слово на извънредния и пълномощен посланик на ДРВ Дин Тхи Нгок Тао, 20.40 Виетнамски игр. филм, 22.00 „Раждането на танца“ — съветски игрален филм, 22.45 Новини, 22.55 Футбол: Югославия — Унгария (видеозапис).

ЧЕТВЪРТЪК, 2. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Творци и творби“, 10.40 Строим и бдим, 11.00 Инструментална музика, 11.20 „Атлас“, 12.00 Информационен дневник, 16.30-18.30 Световно първенство по класическа борба, 18.40 „В света на животните“, 18.55 ТВ студио — Пловдив, 19.30 „Хора на дълга“, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.50 Народна музика, 21.10 Творчески портрет на Рачко Ябанджиев, 22.20 „Изгубеният фиш“ — забавен филм, 22.50 Световно първенство по класическа борба (видеозапис).

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспондентски и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — — 32-01. Индекс 21 425.